

KAYMAKAMLIKLAR İÇİN ÖRNEK TEFTİŞ REHBERİ

Dr. Şafak BAŞA
Mülkiye Başmüfettişi

05 Nisan 2013

(AÇIKLAMA: Bu rehberin resmi bir niteliği yoktur. Kamu yönetimi alanında çalışan akademisyenlerin kaymakamların yaptığı iş ve işlemlerden bilgi sahibi olması amacıyla hazırlanmıştır.)

TEFTİŞ REHBERİNE İLİŞKİN AÇIKLAMA

1- Rehberin mümkün olduğu kadar kapsamlı hazırlanmasına çalışılmakla birlikte, rehberde adı geçen mevzuat düzenlemelerinin tüm maddelerine alıntı yapılması mümkün değildir. Daha etkili bir teftiş için gerektiğinde değinilmeyen kanun, tüzük ve yönetmelik maddelerine de bakılması yararlı olacaktır.

2- Rehberde mevzuatın adının ilk zikredildiği yerde, yayımlandığı Resmi Gazete'nin (R.G. olarak kısaltılmıştır) tarihi ve sayısı zikredilmiş, tekrar olmaması için daha sonra sadece mevzuatın adı verilmekle yetinilmiştir.

3- Rehber hazırlanırken değinilen mevzuat düzenlemeleri büyük ölçüde <http://www.mevzuat.gov.tr/> adresinden alınmıştır. Ancak gözden kaçan ya da alıntılanırken hata yapılabilecek mevzuat hükümleri olabileceği de dikkate alınarak, tereddüt edilen durumlarda anılan internet adresinden yararlanılmalıdır.

4- Bir sonraki teftiş rehberinin daha eksiksiz ve hatasız olabilmesi açısından rastlanılan olumsuzlukların iletilmesi yararlı olacaktır.

Hazırlanan rehberin kullanıcılara yararlı olmasını dilerim. 05.04.2013

Dr. Şafak BAŞA
Mülkiye Başmüfettişi

İÇİNDEKİLER TABLOSU

1. BAŞLANGIÇ (2)
2. ÖNCEKİ TEFTİŞ VE SONUCU (3)
3. YERLEŞİM DURUMU, KAMU BİNALARI VE KAMU MALLARINA İLİŞKİN İŞ VE İŞLEMLER (5)
4. KAMU PERSONELİNE İLİŞKİN İŞ VE İŞLEMLER (23)
5. KAYMAKAMLIK BİRİMLERİ, TEŞKİLAT, GÖREV VE ÇALIŞMASI (41)
6. İLÇE DERNEKLER BÜRO ŞEFLİĞİ İŞ VE İŞLEMLERİ (59)
7. TAŞINMAZ MAL ZİL. YAPILAN TEC. ÖNLENMESİNE YÖNELİK İŞLEM VE KARARLAR (72)
8. MEMURLAR VE DİĞER KAMU GÖREVLİLERİNİN YAR. YÖNELİK İŞLEM VE KARARLAR (82)
9. İLÇE İDARESİ, DENETİM VE KOORDİNASYONA İLİŞKİN GÖREVLER (86)
10. ADALAT VE ASKERLİK İŞLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER (89)
11. MAHALLİ İDARELERE İLİŞKİN GÖREVLER (92)
12. TÖREN, KUTLAMA VE KARŞILAMALARA İLİŞKİN GÖREVLER (98)
13. İÇİŞLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER (101)
14. İNSAN HAKLARININ KORUNMASINA İLİŞKİN GÖREVLER (127)
15. AFET VE ACİL DURUM HİZMETLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER (130)
16. ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİĞE İLİŞKİN GÖREVLER (137)
17. SAĞLIK HİZMETLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER (144)
18. GIDA, TARIM VE HAYVANCILIKLA İLGİLİ GÖREVLER (151)
19. MİLLİ EĞİTİM İLE İLGİLİ GÖREVLER (160)
20. KÜLTÜR VE TURİZM İLE İLGİLİ GÖREVLER (165)
21. GENÇLİK VE SPOR HİZMETLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER (167)
22. ORMAN VE SU İŞLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER (169)
23. GÜMRÜK VE TİCARETE İLİŞKİN GÖREVLER (172)
24. AİLE VE SOSYAL POLİTİKALARA İLİŞKİN GÖREVLER (177)
25. DİYANET İŞLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER (180)
26. KAYMAKAMLARA VERİLEN DİĞER GÖREVLER (182)
27. KURUM VE YÖNETİCİNİN GENEL DEĞERLENDİRİLMESİ (187)
28. İŞ BÖLÜMÜ (187)
29. İNCELEMeye ALINAN VEYA TEVDİ EDİLEN KONULAR (187)
30. GÖREV VE SONUÇ (187)

1-BASLANGIC:

1.1. Kaymakamlık genel iş ve yürütümü teftişini gerçekleştiren müfettiş tarafından görülebilen hata ve noksanlıklarla eleştiri ve öneriyi gerektiren konuların raporda maddeler halinde açıklandığı belirtilecektir.

2- ÖNCEKİ TEFTİŞ VE SONUCU:

2.1. Önceki genel iş ve yürütümü teftişinin hangi tarihlerde ve hangi mülkiye müfettişi veya mülkiye müfettişleri tarafından yapıldığı hususu ve ayrıca tanzim edilen teftiş raporunun tarih ve sayısı belirtilecektir.

2.2. 01.08.1985 tarih ve 85/9750 karar sayılı İçişleri Bakanlığı Mülkiye Teftiş Kurulu Tüzüğü'nün "**Layiha ve raporların dağıtımı ve saklanması**" başlıklı 50. Maddesinde yer alan; "Teftiş layihaları doğrudan teftiş edilen memura, teftiş raporları, illerde valiler, ilçelerde kaymakamlar aracılığıyla ilgili birim veya kuruluşa verilir. Layiha ve raporlar, ayrıca Bakanlığa da gönderilir. Layiha ve raporlar, teftiş olunan yerlerde, Bakanlıktan ve diğer mercilerden bunlarla ilgili olarak verilen emir ve yazılarla birlikte, özel bir dosyada saklanır. Bunların saklanmasından ve devir ve tesliminden ilgili birim ve kuruluşun amir ve memurları sorumludurlar.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

2.3. İçişleri Bakanlığı Mülkiye Teftiş Kurulu Tüzüğü'nün "**Teftiş defteri**" başlıklı 55. Maddesinde yer alan; "Kurulun teftişine tabi her daire ve kuruluşa bir teftiş defteri bulunur. Bu defterlerin sayfaları numaralanır ve illerde valilik, ilçelerde kaymakamlık mührüyle mühürlenir. Son sayfasına defterin kaç sayfa olduğu ayrıca yazılarak tasdik edilir. Müfettişler, teftişin başlayıp ve bitiş tarihlerini, hangi işleri teftiş ettiklerini, düzenledikleri layiha ve raporun tarih ve sayısını, teftiş edilen memurun görevini, adını ve soyadını deftere yazar ve imzalarlar. Teftişle ilgili olarak Bakanlıktan gönderilen emir ve genelgelerin tarih ve sayısıyla özetleri, teftiş olunan memurlarca defterin özel bölümüne yazılarak imzalanır. 50'nci maddenin son fıkrası hükmü, teftiş defterleri hakkında da uygulanır.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

2.4. İçişleri Bakanlığı Mülkiye Teftiş Kurulu Tüzüğü'nün "**Önceki teftiş sonuçlarının araştırılması**" başlıklı 42. Maddesinde yer alan; "Müfettişler, teftişe başladıklarında, teftiş defterlerini ve dosyalarını inceleyerek önceki teftişte yapılan eleştirilerin veya bu teftişlere ilişkin emir ve genelgelerin gereklerinin yerine getirilip getirilmediğini tespit ederler ve bunu raporlarına veya layihalarına yazarlar. Yerine getirilmemiş olması ve ilgili memurların bu konudaki açıklamalarının yeterli bulunmaması halinde, konuların önemine göre, ceza veya disiplin yönünden gereğinin takdiri yetkili mercilere duyurulur.", hükmü uyarınca önceki teftişte tenkit edilen hususların, teftiş edilen daire ve kuruluş tarafından hangi ölçüde düzeltilip yerine getirildiği, bu hususta gerekli çabanın gösterilip gösterilmediği;

2.5. 18.04.2011 tarih ve 2426 sayılı Bakanlık onayı ile yürürlüğe giren Mülkiye Müfettişlerince Düzenlenen Raporların Değerlendirilmesi, Takibi ve Sonuçlandırılması Hakkında Yönergenin "**Cevabi raporun şekli ve süresi**" başlıklı 6. Maddesinde yer alan; "(1) Teftiş edilen birimlerce düzenlenen cevabi raporlar yazılı ve elektronik ortamda 16. maddede belirtilen Bakanlık merkez birimleri ile bağlı kuruluşlara gönderilir. (2) Valilik ve kaymakamlık genel iş ve yürütümü raporlarına verilecek cevaplar, vali ve kaymakamların sorumluluğunda ilgili birimlerinden temin edilmek suretiyle "tek cevabi rapor" şeklinde düzenlenir. (3) Teftiş raporlarının her maddesi, maddeler atlanmadan ve sırasına göre cevaplandırılır. (4) Teftiş raporları bir ay içinde cevaplandırılır. (5) Mali durum raporları, Tüzüğün 51'inci maddesi ile İçişleri Bakanlığı Mülkiye Teftiş Kurulu Görev ve Çalışma Yönergesinin 14'üncü maddesi hükümlerine göre cevaplandırılır. (6) Cevabi raporun kapağı bu Yönergeye ekli Örnek'te belirlenen şekliyle düzenlenir. (7) Cevabi rapor iki suret halinde hazırlanarak, teftiş raporu hangi birim ve kuruluş adına düzenlenmiş ise o birim ve kuruluşun amiri tarafından imzalanır ve bir sureti Bakanlığın ilgili birimine gönderilir." hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

2.6. Mülkiye Müfettişlerince Düzenlenen Raporların Değerlendirilmesi, Takibi ve Sonuçlandırılması Hakkında Yönergenin "**Cevabi raporun usulü**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "(1) Raporlardaki, itiraz edilmeyen tenkit veya tavsiyeler doğrultusunda gerekli işlemler yapılır ve gereğinin yapıldığına dair bilgilere cevabi raporda yer verilir. Herhangi bir işlem yapılamaması halinde ise buna ilişkin sebepler cevabi ra-

porda açıklanır. (2) Tenkit veya tavsiye edilen maddelere karşı cevabi raporda yer alacak açıklamalar; a) Gereğeli ve ayrıntılı açıklama yapılmak suretiyle “gereği yapılacaktır”, “yerine getirilecektir”, b) Gereği yapılmaya başlanılan işlemlerle ilgili ayrıntılı açıklama yapılarak, “işleme başlanılmıştır”, “uygulamaya konulmuştur”, c) Gereği yapılan işlemlerle ilgili ise açıklama yapılmak suretiyle “gereği yapılmıştır” “yerine getirilmiştir” ve benzeri ibarelerle yapılır. (3) Cevabi raporda açıklama yapılması gereken maddelerle ilgili olarak “cevabı gerektirmez” veya benzeri ibareler kullanılmaz. (4) Teftiş raporlarında ödeneğe müteallik konularda tenkit veya tavsiye var ise (taşınır veya taşınmaz mal satın alınması, bina yapım, bakım ve onarımı, tefrişi, yer değişikliği, kiralanması, hizmet satın alınması, vb.) ödenek temin edilerek gereği yapılır veya ödenek temini için girişimde bulunulduğu ayrıntılı açıklama yapılarak yazılır. (5) Cevabi raporda süreye bağlı veya ödeneğe müteallik bir husus ayrıntılı açıklama yapılarak cevaplandırılmış ise, bu husus tamamlanmış olduğunda, raporun ilgili maddesi de belirtilerek Bakanlığın ilgili birimine bilgi verilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

2.7. Mülkiye Müfettişlerince Düzenlenen Raporların Değerlendirilmesi, Takibi ve Sonuçlandırılması Hakkında Yönergenin “**İtiraz**” başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “(1) Adına rapor düzenlenen mülki idare amirleri, birim ve kuruluş amirleri ile komutanlar ve diğer görevliler; raporlardaki eleştiri veya tavsiyeye katılmadıkları takdirde gerekçesiyle birlikte buna ilişkin itirazlarını, raporların cevaplandırılması süresi içinde raporların takibinden sorumlu Bakanlık merkez birimleri ve bağlı kuruluşlara bildirirler. (2) Raporlara yapılan itiraz, Bakanlık merkez birimleri ve bağlı kuruluşlarınca uygun bulunduğu takdirde Başkanlığa bildirilir. İtiraz uygun bulunmadığı takdirde müfettişin tenkit veya tavsiyesinin yerine getirilmesi ilgili birimden istenir. İlgili birimler itirazlarında ısrar ederlerse durum Başkanlığa bildirilir...”, hükmüne uygun olarak itirazların yapıp yapılmadığı;

2.8. Mülkiye Müfettişlerince Düzenlenen Raporların Değerlendirilmesi, Takibi ve Sonuçlandırılması Hakkında Yönergenin “**Cevabi raporlarda teklif getirilmesi**” başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “(1) Hakkında teftiş raporu düzenlenen birim amiri tenkit veya tavsiyeye dayanak olan mevzuatın günün şartlarına göre geçerliliğini kaybettiği kanaatinde ise, vereceği cevabi raporda bu hususa değinerek teklif getirebilir veya bu hususta mevzuat değişikliği önerebilir. (2) Bu takdirde, raporların takibinden sorumlu Bakanlık merkez birimleri ve bağlı kuruluşlar, önerileri değerlendirerek uygun gördükleri takdirde gerekçesi ile birlikte ilgili birimlere ve Başkanlığa iletirler.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

2.9. Mülkiye Müfettişlerince Düzenlenen Raporların Değerlendirilmesi, Takibi ve Sonuçlandırılması Hakkında Yönergenin “**Raporların kurum içi değerlendirilmesi ve takibi komisyonu**” başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “(1) İl ve ilçelerde, ihtiyaç duyulması halinde, teftiş edilen birimler bünyesinde düzenlenen raporlarda tenkit veya tavsiye edilen hususların değerlendirilmesi, verilen cevapların karşılaştırılması ve yerine getirilip getirilmediğinin takibi ve sonuçlandırılması amacıyla, sorumlu amirlere yardımcı olmak üzere, teftiş edilen birim amirinin uygun göreceği en az üç kişilik “Kurum İçi Değerlendirme ve Takip Komisyonu” kurulabilir. Bu Komisyon, bir sonraki teftiş dönemine kadar, raporlarda tenkit veya tavsiye edilen hususların takibini ve tamamlanmasını sağlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

2.10. Mülkiye Müfettişlerince Düzenlenen Raporların Değerlendirilmesi, Takibi ve Sonuçlandırılması Hakkında Yönergenin “**Mahalli idarelerde tespit edilen kamu zararlarından doğan alacaklar ile diğer alacakların takip ve tahsili**” başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “(1) 18’nci maddede belirtilen raporların mahalli idarelere intikal etmesi üzerine; a) Sayıştay’ın dış denetimine tâbi olmayan mahallî idare birliklerinde, 5355 sayılı Mahallî İdare Birlikleri Kanununun 22’nci maddesi hükmü, b) Kamu görevlilerinin kasıt, kusur veya ihmallerinden kaynaklanan mevzuata aykırı karar, işlem veya eylemleri sonucunda kamu kaynağında artışa engel veya eksilmeye neden olunmasıyla meydana gelen zararlardan doğan alacakların takip ve tahsiliyle ilgili işlemler, Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümleri, c) Diğer alacakların takip ve tahsiliyle ilgili işlemler, Mahalli İdareler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliğinin 99, 100 ve 101’inci maddeleri ile diğer ilgili hükümleri, uyarınca işlem yapılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

2.11. Mülkiye Müfettişlerince Düzenlenen Raporların Değerlendirilmesi, Takibi ve Sonuçlandırılması Hakkında Yönergenin “**Mahalli idareler dışındaki kuruluş ve birimlerde tespit edilen kamu zararlarının**

dan doğan alacaklar ile diğer alacakların takip ve tahsili” başlıklı 21. Maddesinde yer alan; “(1) 20’nci maddede belirtilen raporların ilgili kuruluş ve birimlere intikal etmesi üzerine; a) Kamu görevlilerinin kasıt, kusur veya ihmallerinden kaynaklanan mevzuata aykırı karar, işlem veya eylemleri sonucunda kamu kaynağında artışa engel veya eksilmeye neden olunmasıyla meydana gelen zararlardan doğan alacakların takip ve tahsiliyle ilgili işlemler, Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümleri, b) Diğer alacakların takip ve tahsiliyle ilgili işlemler, Merkezi Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 82, 83 ve 84’ üncü maddeleri ile diğer ilgili hükümleri, c) Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarıyla ilgili işlemler bunların tabi olduğu mevzuat, ç) İdari tasarruflarla oluşturulan birim ve hesaplar ile ilgili işlemler genel hükümler, uyarınca yerine getirilir. (2) Yapılan işlemler ve sonuçları valilik vasıtasıyla Bakanlığa bildirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

2.12. Mülkiye Müfettişlerince Düzenlenen Raporların Değerlendirilmesi, Takibi ve Sonuçlandırılması Hakkında Yönergenin *“Yönergenin hizmet içi eğitim ve seminerlerde işlenmesi”* başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “(1) Raporların değerlendirilmesi, takibine açıklık, etkinlik ve işlerlik kazandırılması amacıyla; Bakanlık merkez birimleri, bağlı kuruluşlar, valilikler, kaymakamlıklar, mahalli idareler ve ilgili diğer birimler, bu Yönergeyi, yıllık olarak düzenleyecekleri hizmet içi eğitim ve seminerlerde konu olarak işlerler.”, hükmü uyarınca anılan yönergenin konu olarak hizmet içi eğitim ve seminerlerde işlenip işlenmediği;

2.13. Mülkiye Müfettişlerince Düzenlenen Raporların Değerlendirilmesi, Takibi ve Sonuçlandırılması Hakkında Yönergenin *“Sıralı amirlerin hiyerarşik denetimi”* başlıklı 23. Maddesinde yer alab; “(1) Sıralı amirler tarafından yapılan denetimlerde, raporlarda tenkit veya tavsiye edilen hususların yerine getirilip getirilmediği kontrol edilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3. YERLEŞİM, KAMU BİNALARI VE MALLARINA İLİŞKİN İŞ VE İŞLEMLER:

Hükümet Konağı:

3.1. Hükümet Konağında hangi birimlerin konuşlandığı; Hükümet Konağının genel olarak yeterli olup olmadığı; hizmet gerekleri icabı birlikte bulunması gereken birimleri bir araya toplayıp toplayamadığı; binanın iç ve dış görünümü ile boya ve badanasına özen gösterilip gösterilmediği; binanın büyük onarıma ihtiyacı olup olmadığı; bina koridorları, lavabo, tuvalet ve depoların temizliğine gereken özenin gösterilip gösterilmediği; bahçe tanzimi, otopark gibi çevre düzenlemelerin yapıp yapılmadığı; İçişleri Bakanlığı’na bağlı birim ve büroların tertip, düzen ve temizlik açısından yeterli seviyede olup olmadığı; kaymakam makam odasının yeterince tefriş edilip edilmediği;

Türk Bayrağı ve Tanıtıcı Bayrakların Kullanımı:

3.2. Hükümet Konaklarına veya diğer kamu kurum ve kuruluşları ile özel kuruluşlara çekilen bayrakların, 2893 sayılı Türk Bayrağı Kanunu ile bu Kanuna göre hazırlanan 17.03.1985 gün ve 18697 sayılı R.G.’de yayımlanan 25.01.1985 gün ve 85/9034 karar sayılı Türk Bayrağı Tüzüğü’ne uygun olup olmadığı; anılan Kanun ve Tüzükte yer alan hükümlerinin uygulanıp uygulanmadığının kaymakamlar tarafından yakından izlenip izlenmediği;

3.3. 2893 sayılı Türk Bayrağı Kanunu’nun *“Bayrağın Çekilmesi ve İndirilmesi”* başlıklı 3. maddesi ile Türk Bayrağı Tüzüğü’nün *“Sürekli Bayrak Çekilecek Yerler”* başlıklı 9. maddesi uyarınca; Hükümet konakları, polis, jandarma, hudut, gümrük muhafaza karakollarıyla hudut kapıları, eğitim ve öğretim kurumları, köy ve mahalle muhtarlıkları, sayılanlar dışındaki kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurum ve kuruluşlarına ait fabrika ve işletmelerde Türk Bayrağının sürekli çekili bulundurulup bulundurulmadığı;

3.4. 2893 sayılı Türk Bayrağı Kanunu’nun *“Bayrağın Yarıya Çekilmesi”* başlıklı 4. Maddesinde yer alan; “Türk Bayrağı, yas alameti olarak 10 Kasım’da yarıya çekilir. Yas alameti olmak üzere Bayrağın yarıya çekileceği diğer haller ve zamanı Başbakanlıkça ilan edilir.”, hükmü ile Türk Bayrağı Tüzüğü’nün *“Bayrağın yarıya çekilmesi”* başlıklı 24. Maddesinde benzer ifadelerle belirtilen bayrağın yarıya çekilmesi usullere uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.5. 2893 sayılı Türk Bayrağı Kanunu'nun "**Bayrağın Selamlanması**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan; "Çekilmesi ve indirilmesi esnasında veya tören geçişlerinde Bayrak, cephe alınarak selamlanır.", hükmü ile Türk Bayrağı Tüzüğü'nün "**Bayrağa saygı**" başlıklı 23. Maddesinde yer alan; "Bayrak, çabuk çabuk çekilir ve yavaş yavaş indirilir. Bayrak çekilmeden önce veya indirildikten sonra özel bir saygıyla taşınır. Türk Silahlı Kuvvetlerine ait gemilere girip çıkanlar, direktte bulunan Bayrağı yüzlerini dönerek selamlar.", hükümlerine uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.6. 2893 sayılı Türk Bayrağı Kanunu'nun "**Bayrağın Örtülebileceği Yerler**" başlıklı 6. Maddesinde yer alan; "Türk Bayrağı, Cumhurbaşkanlığı yapmış kişilerin, şehitlerin ve tüzükte belirlenecek asker ve sivil kişilerin cenaze törenlerinde bunların tabutlarına, açılış törenlerinde ATATÜRK heykellerine veya resmi yemin törenlerinde masalara örtülebilir. Ayrıca milli örf ve adetler göz önünde tutularak Bayrağın diğer kullanılma şekil ve yeri tüzükte gösterilir.", hükmüyle;

Türk Bayrağı Tüzüğü'nün "**Bayrak örtülebilecek yerler**" başlıklı 21. Maddesinde yer alan; "Bayrak, açılış törenlerinde Atatürk heykellerine, yemin törenlerinde masalara örtülebilir. Cumhurbaşkanlığı yapmış kişilerin, şehitlerin, Türk Silahlı Kuvvetlerinin sivil personel dışındaki mensuplarının, bunların emeklilerinin, 18 inci madde hükmüne göre makam odalarında Bayrak bulunan kamu görevlilerinin, bu görevleri daha önce yapmış olanlarla aşağıda yazılı kimselerin cenaze törenlerinde tabutlarına Bayrak örtülebilir: A) Milletvekilleri ve milletvekilliği yapmış olanlar, B) Temsilciler Meclisi, Danışma Meclisi ve Cumhuriyet Senatosu üyeliği yapmış olanlar, C) Milli Birlik Komitesi üyeliği yapmış olanlar, D) Gaziler, E) Yüksek yargı organları üyeleri ve emeklileri, F) Sayıştay üyeleri ve emeklileri, G) Hâkim ve savcılarla emeklileri, H) Yükseköğretim kurumları öğretim üyeleri ve emeklileri, İ) Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Yüksek Kurul üyeleriyle bu görevi yapmış olanlar, J) Devlet sanatçıları, K) Devlet madalyası sahipleri, L) Kızılay, Türk Hava Kurumu genel başkanları ve bu görevi yapmış olanlar, M) Emniyet mensupları ve emeklileri, N) Dünya, Olimpiyat ve Avrupa şampiyonluğu kazanmış olmaları dolayısıyla 2913 sayılı Kanuna göre aylık bağlanmış sporcular, O) Resmi okul müdürleri, P) Basın şeref kartı sahipleri, R) İşçi ve İşveren sendikaları konfederasyon başkanları ve bu görevi yapmış olanlar, S) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının en üst kuruluşunun başkanları ve bu görevi yapmış olanlar, T) Bilimsel, sanatsal, kültürel, sportif ve sosyal alanlarda üstün hizmet verdiği mülki amirlerince kabul edilen diğer Türk vatandaşları, Ancak, Devlet aleyhine veya yüz kızartıcı mahiyette bir suç işlemekten hüküm giymiş olanların tabutlarına, affedilmiş olsalar bile, Bayrak örtülemez.", hükümlerine uyulup uyulmadığı;

3.7. 2893 sayılı Türk Bayrağı Kanunu'nun "**Yasaklar**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "Türk Bayrağı, yırtık, sökük, yamalı, delik, kirli, soluk, buruşuk veya layık olduğu manevi değeri zedeleyecek herhangi bir şekilde kullanılamaz. Resmi yemin törenleri dışında her ne maksatla olursa olsun, masalara kürsülere, örtü olarak serilemez. Oturulan veya ayakla basılan yerlere konulamaz. Bu yerlere ve benzeri eşyaya Bayrağın şekli yapılamaz. Elbise veya üniforma şeklinde giyilemez. Hiçbir siyasi parti, teşekkül, dernek, vakıf ve tüzükte belirlenecek kamu kurum ve kuruluşları dışında kalan kurum ve kuruluşun amblem, flama, sembol ve benzerlerinin ön veya arka yüzünde esas veya fon teşkil edecek şekilde kullanılamaz. Türk Bayrağına sözle, yazı veya hareketle veya herhangi bir şekilde hakaret edilemez, saygısızlıkta bulunulamaz. Bayrak yırtılamaz, yakılamaz, yere atılamaz, gerekli özen gösterilmeden kullanılamaz. Bu Kanuna ve tüzüğe aykırı fiiller yetkililerce derhal önlenir ve gerekli soruşturma yapılır.", hükmü ile Türk Bayrağı Tüzüğü'nün "**Yasaklar**" başlıklı 26. Maddesinde benzer ifadelerle belirtilen yasaklara uyulup uyulmadığı, bu hususların kaymakamlar tarafından takip edilip edilmediği;

3.8. 2893 sayılı Türk Bayrağı Kanunu'nun "**Cezalar**" başlıklı 8. Maddesinde yer alan; "Bu Kanuna ve çıkarılacak Tüzüğe aykırı olarak Bayrak yapmak, satmak ve kullanmak yasaktır. Bu yasağa aykırı olarak yapılan Bayraklar o mahallin yetkili amirlerince toplatılır. Bu Kanun hükümlerine aykırı davranışta bulunanlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde mahalli mülki amir tarafından Kabahatler Kanununun 32. maddesi uyarınca idarî para ceza verilir.", hükmü gereğinin kaymakamlar tarafından yerine getirilip getirilmediği;

3.9. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün İkinci Bölümünün, "**Bayrağın kumaşı**" başlıklı 3. Maddesi; "**Bayrağın standartları**" başlıklı 4. Maddesi; "**Bayrağın ebadı**" başlıklı 5. Maddesi; "**Bayrağın direği**" başlıklı 6.

Maddesi ile **“Bayrak direğinin konulması”** başlıklı 7. Maddeleri uyarınca; Bayrağın kumaşının, standartlarının, ebatlarının ve bayrak direğinin belirtilen esaslara uygun olup olmadığı;

3.10. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün **“Çekilme ve İndirilme”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Bayrağın çekilmesi ve indirilmesine ilişkin esaslar aşağıda gösterilmiştir. A) Sürekli çekili kaldığı yerlerde Bayrak, bakım, onarım ve yenisiyle değiştirilmesi için sabah veya akşam alacakaranlık zamanında törensiz olarak indirilir ve çekilir. B) Her gün Bayrak çekilen yerlerde Bayrak, saat 08.00'de, günün bu saatte ağarmadığı hallerde ise gün ağardığında çekilir ve gün batımında indirilir. C) Milli Bayram, genel tatil ve hafta tatilinde Bayrak çekilen yerlerde Bayrak, tatilin başlama saatinde, günün bu saatten evvel kararması halinde ise gün batımında çekilir, tatil süresince çekili kalır ve tatil sonunda gün batımında indirilir. D) Bayrak, çeşitli nedenlerle değiştirilmesi gerekli durumlar ile yırtılmasına, ipin veya makaranın kopmasına sebep olabilecek rüzgâr, fırtına ve benzer durumlarda geçici olarak indirilebilir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.11. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün **“Milli Bayram, genel tatil ve hafta tatilinde Bayrak çekilecek yerler”** başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “Milli Bayram, genel tatil ve hafta tatili günlerinde Bayrak çekilecek yerler aşağıda gösterilmiştir: A) Tören düzenlenen alanlar ile yönetmelik veya yönergelerde belirlenen tören alanları, B) Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, B) Siyasi parti merkez, il ve ilçe teşkilatları, D) Fabrikalar, E) İşletmeler.” Hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.12. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün **“Müsaade ile Bayrak çekilmesi veya konulması”** başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “11 inci maddede sayılan günler, kurtuluş ve Atatürk'ü anma günleri dışında, Bayrak çekilmesi veya konulması mahalli mülki amirinin müsaadesine bağlıdır. Ancak, milli spor karşılaşmalarında ve milli gelenekler gerektiriyorsa törenlerde ve düğünlerde Bayrak kullanılabilir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.13. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün **“Kamu kurum ve kuruluşlarının Bayrak çekme esasları”** başlıklı 15. Maddesinde yer alan; “Kamu kurum ve kuruluşlarında Bayrak çekme aşağıdaki esaslara göre uygulanır: A) Aynı alanda birden çok binaya yerleşmiş bulunan kamu kurum ve kuruluşlarında tek bayrak çekilir. Aynı alanlarda birden çok binaya yerleşmiş kamu kurum ve kuruluşlarında ise her binaya Bayrak çekilir. Birden çok kamu kurum ve kuruluşunun bulunduğu bir binaya mülki idare amirinin belirlediği kurumca tek Bayrak çekilir. B) Bağımsız takım ve bölükler, daha üst askeri birlik ve karargâhlar ile tören yapma olanağı bulunan okul, emniyet teşkilatı ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarında, Milli Bayram, genel tatil ve hafta tatili başlangıcında ve bitiminde tören yapmak üzere ayrı bir Bayrak direği bulunur. Bu yerlerde tek bir Bayrak direği mevcut ise Bayrak, tören zamanından uygun bir süre önce indirilir. Bayrağın törenle çekilmesinde ve indirilmesinde 22. madde hükümleri uygulanır.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.14. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün **“Bayrağın yabancı devlet bayraklarıyla birlikte çekilmesi”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Milletlerarası toplantılarda, fuarlarda ve yabancı turistlerin konakladıkları yerlerde, yabancı devlet bayrakları, ancak, Bayrakla birlikte çekilebilir. Bu takdirde 12. maddenin birinci fıkrası hükmü uygulanmaz. Bu durumlarda, Bayrak, bina ön yüzüne göre sağdaki ilk direğe çekilir. Yabancı devlet bayraklarının ebadı, Bayrak ebadından büyük, direkleri Bayrak direğinden yüksek olamaz. Yabancıların karşılıklı olmak şartıyla uyuşunda buldukları devletin bayrağını konut veya ticarethanelerine çekmelerinde birinci, ikinci, üçüncü fıkralar hükümleri uygulanır. İki den çok yabancı devlet bayrağının Bayrakla birlikte çekilmesi halinde, diğer devletlerin bayrakları Bayrağın soluna alfabetik sıraya göre çekilir. Yabancı diplomatik misyonlarda yukarıdaki hükümler uygulanmaz.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.15. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün **“Bayrak konulacak makam odaları”** başlıklı 18. maddesi uyarınca; kaymakamlar ile belediye başkanlarının makam odalarına bayrak konulup konulmadığı; yine madde de yer alan; “...Bayrak, tepesinde ay yıldız bulunan direğe çekili bulunur, makam masasının sağ gerisinde uygun bir yere konur. Büyüklüğünün odanın büyüklüğüne uygun olmasına ve uçlarının yerden en az 25 santimetre yukarıda bulunmasına itina gösterilir...” , hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.16. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün "**Bayrak çekilecek binek taşıtları**" başlıklı 19. Maddesinde yer alan; "...Kaymakamların binek taşıtlarına, Milli ve Resmi bayram günlerinde ve hudut görüşmelerinde Bayrak çekilir...", hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.17. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün "**Bayrak töreni ve Bayrağın katlanması**" başlıklı 22. Maddesinde belirtilen bayrak töreni ve bayrak katlama kurallarına uyulup uyulmadığı;

3.18. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün "**Bayrak çekilmeyecek ve konulmayacak yerler**" başlıklı 25. Maddesinde yer alan; "Yıkık, terk edilmiş, yapımı tamamlanmamış binalara, mutfak, tavla ve benzeri yerlere, çamur ve çöp dubası ile benzeri teknelere, 19 uncu maddede belirtilen binek taşıtları dışındaki kara taşıtlarına Bayrak çekilmez ve konulmaz.", hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.19. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün "**Bayrağın tanıtıcı bayraklarla birlikte çekilmesi**" başlıklı 35. Maddesinde yer alan; "Tanıtıcı bayrak çeken kuruluşlarda en az iki direk bulunur. Bina ön yüzüne göre sağdaki direğe Bayrak, soldaki direğe tanıtıcı bayrak çekilir. Bu durumlarda, tanıtıcı bayrakların ebadı Bayrak ebadından büyük, direkleri Bayrak direğinden yüksek olamaz. Bu gibi yerlere, ancak, Milli Bayram, genel tatil, hafta tatili, kurtuluş ve Atatürk'ü anma günlerinde Bayrak çekilebilir. Üç direk bulunan yerlerde Bayrak, ortadaki direğe, üçten çok direk varsa, bina ön yüzüne göre sağdaki direğe çekilir. Bu direklerin hepsine Bayrak çekilmesi halinde, bayrakların ebadı eşit olmalıdır.", hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.20. Türk Bayrağının kullanımı konusunda İller İdaresi Genel Müdürlüğünün 29.06.2012 tarihli ve 3616 sayılı "**Türk Bayrağı**" başlıklı Genelgesi'nin (Genelge No: 2012/26) gereğinin yerine getirilip getirilmediği; anılan Genelgede; (1) Türk Bayrağına Saygı, (2) Bayrak Konulacak Makam Odaları, (3) Cenaze Törenlerinde Tabutlara Bayrak Örtülmesi, (4) Türk Bayrağının Ölçü Ve Standartlarına Uyulması, (5) Bayrağımızın Yabancı Ülke Bayrakları İle Birlikte Çekilmesi, (6) Yürürlükten Kaldırılan Genelgeler başlığı altında dikkat çekilen hususlara özel önem verilmediği;

3.21. Türk Bayrağı Tüzüğü'nün "**Tescile yetkili makamlar**" başlıklı 36. Maddesinde: "Tanıtıcı bayraklar ve forslar şekil, ölçü, renk vb. özellikleri yönünden incelenip tescil edilmedikçe kullanılamaz. Tescile; A) Türk Silahlı Kuvvetlerine ait olanlar için, Genelkurmay Başkanlığı, B) Eğitim kurumları, spor kulüpleri, izci ve yavrukurt kuruluşları vb. kuruluşlara ait olanlar için, Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı, C) Bunlar dışında kalanlar için, İçişleri Bakanlığı, yetkilidir. Türk Silahlı Kuvvetlerine ait olanlar dışında kalan tanıtıcı bayrakların tescil ve müsaade işlemlerinin nasıl yapılacağı ilgili bakanlıklar ve kuruluşların görüşleri alınarak İçişleri ve Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlıklarınca yürürlüğe konulacak yönetmeliklerde gösterilir. 1615 sayılı Gümrük Kanununun 163 üncü maddesinde yer alan gümrük bayrağı bu madde hükümlerinin dışındadır.", hükmü yer almaktadır.

Türk Bayrağı Tüzüğü'nün 36. Maddesine dayanarak hazırlanan Tanıtıcı Bayrakların Kullanma İznine ve Tescil İşlemlerine Ait Yönetmelik, 02.12.1986 tarih ve 19299 sayılı R.G.'de yayımlanmıştır. Anılan Yönetmeliğin; "**Tanıtıcı Bayrakların Kullanılması**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan; "Tanıtıcı bayraklar, ait oldukları kurum ve kuruluşların binaları önüne çekilebilir, bunların düzenledikleri tören ve toplantılarda kullanılabilir. Ayrıca bunların üst görevlilerinin makam odalarında çalışma masalarının sol gerisine konulabilir. Türkiye Kızılay Derneği'nin tanıtıcı bayrağı sağlık kuruluşlarının direklerine çekilebilir. Tanıtıcı bayrak çeken kuruluşlarda en az iki direk bulunur. Bina ön yüzüne göre sağdaki direğe Türk Bayrağı, soldaki direğe tanıtıcı bayrak çekilir. Tanıtıcı bayrakların çekildiği direklerin tepesine ay-yıldız konulmaz. Bu durumlarda, tanıtıcı bayrakların ebadı Türk Bayrağının ebadından büyük, direkleri Türk Bayrağının direğinden yüksek olamaz.", hükmüne uygulamada uyulup uyulmadığı; (bu durum teftiş esnasında müfettişlerce de yerinde görülebilir)

3.22. Tanıtıcı Bayrakların Kullanma İznine ve Tescil İşlemlerine Ait Yönetmeliğin "**Tescilli Amblemeler**" başlıklı 6. Maddesinde yer alan; "Markalar Kanununa göre izin alınarak tescil edilen markalar, özel işaret ve amblemler tanıtıcı bayrak olarak kullanılabilir. Ancak bunların da Yönetmeliğe göre tescil işlemlerine tabi tutulmaları mecburidir. Halen kullanılmakta olanlar için Yönetmeliğin geçici maddesi uygulanır.", hükmüne uygulamada uyulup uyulmadığı;

3.23. Tanıtıcı Bayrakların Kullanma İznine ve Tescil İşlemlerine Ait Yönetmeliğin **“Yapım ve Kullanma Yasağı”** başlıklı 7. Maddesinde; “Bu Yönetmelik kapsamına giren tanıtıcı bayraklar İçişleri Bakanlığınca izin verilip tescil edilmedikçe kullanılamazlar. 1615 sayılı Gümrük Kanununun 163 üncü maddesinde yer alan Gümrük bayrağı bu Yönetmeliğin hükümlerine tabi değildir.”, hükmünün bulunduğu; anılan maddede yönetmelik kapsamına giren tanıtıcı bayrakların İçişleri Bakanlığınca izin verilip tescil edildikten sonra kullanılacağı belirtilmekte ise de, İçişleri Bakanlığı Bakanlık Makamının 17.10.1997 tarih ve 440.421.9 sayılı onayları ile “tanıtıcı bayrak dosyalarının incelenmesi ile kullanma ve tescil izni verilmesi” yetkisi, Yönetmeliğin 17. maddesi uyarınca İl Valiliklerine devredildiğinden, bu onayla verilen yetki doğrultusunda tescil işlemi yapılmış tanıtıcı bayrakların kullanılmasına müsaade edilip edilmediği, bu konuda kaymakamlarca gerekli denetimin yapıp yapılmadığı;

3.24. Tanıtıcı Bayrakların Kullanma İznine ve Tescil İşlemlerine Ait Yönetmeliğin **“Müracaat”** başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “Tanıtıcı bayrak kullanma izni ve tescili talebinde bulunacak olan hakiki şahıslar ikametgâhlarının, hükmi şahıslar merkezlerinin, tesislerle ilgili taleplerde ise tesisin, Bulunduğu mahallin en büyük mülki amirliğine bir dilekçe ile müracaat ederler. Dilekçeye aşağıdaki bilgi ve belgeler eklenir. a) Müracaat eden hakiki şahısların tasdikli nüfus cüzdanı sureti, hakiki ve hükmi şahıslarla tesislerin adresleri, b) Tanıtıcı bayrağın üzerindeki işaretlerin anlamı ile hangi maksatla kullanılacağına dair açıklama, c) Üç adet tanıtıcı bayrak.”, hükmüne uygun olarak kaymakamlıkça müracaat işlemlerinin yürütülüp yürütülmediği;

3.25. Tanıtıcı Bayrakların Kullanma İznine ve Tescil İşlemlerine Ait Yönetmeliğin **“İnceleme Kurulu”** başlıklı 10. Maddesi gereği olarak gerekli incelemenin yapılması için alınan müracaatların valiliğe gönderilip gönderilmediği;

3.26. Tanıtıcı Bayrakların Kullanma İznine ve Tescil İşlemlerine Ait Yönetmeliğin **“Cezai Müeyyide Uygulanması”** başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı fiiller güvenlik kuvvetlerince derhal önlenir ve tescil edilmemiş tanıtıcı bayraklar toplanarak valiliklere teslim edilir. Bayrak sahipleri istendiğinde tescil belgesini veya tasdikli suretini güvenlik yetkililerine göstermekle mükelleftir. Bu fiilleri işleyenler hakkında 2893 sayılı Türk Bayrağı Kanunu hükümleri gereğince işlem yapılır.”, hükmü gereği olarak, usulsüz tanıtıcı bayrak kullanımı konusunda kolluk birimlerince gerekli denetimlerin yapıp yapılmadığı;

3.27. 08/06/2001 tarihli ve 24426 sayılı RG’de yayımlanan Eskimiş, Solmuş, Yırtılmış ve Kullanılamayacak Duruma Gelmiş Bayrakların Yok Edilmesi Usul ve Esaslarını Gösterir Yönetmeliğin **“Bayrakların Toplanması”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “Eskimiş, solmuş, yırtılmış ve kullanılamayacak duruma gelmiş olan bayrakları elinde bulunduran gerçek veya tüzel kişiler ile resmi kurum ve kuruluşlar bu bayrakları ilçelerde kaymakamlığa, illerde valiliğe, yurt dışında büyükelçilik veya başkonsolosluklara teslim ederler.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

3.28. Eskimiş, Solmuş, Yırtılmış ve Kullanılamayacak Duruma Gelmiş Bayrakların Yok Edilmesi Usul ve Esaslarını Gösterir Yönetmeliğin **“Yok Etme Usulü”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Valilik ve Kaymakamlıklarda toplanan bayrakları yok etme işlemi; Valinin ve Kaymakamın belirleyeceği üç kişilik bir komisyon gözetiminde, ay-yıldız ile kırmızı kumaşların kesilerek ayrılmasından sonra kırpma makinesinde veya kapalı alanda yakılmak suretiyle yapılır. Yurt dışında yok etme işlemi büyükelçiliklerde ve başkonsolosluklarda, Dışişleri Bakanlığının uygun göreceği bir yöntemle yapılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

Binaların Yangından Korunması:

3.29. 19.12.2007 gün ve 26735 sayılı R.G.’de yayımlanan 2007/12937 karar sayılı Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“İlkeler”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; (1) Projeler, kanuni düzenlemeler yanında, yangına karşı güvenlik bakımından bu Yönetmelikte öngörülen şartlara uygun değil ise yapı ruhsatı verilmez. Yeni yapılan veya proje tadilatı ile kullanım amacı değiştirilen yapılarda bu Yönetme-

likte öngörülen esaslara göre imalat yapılmadığının tespiti hâlinde, bu eksiklikler giderilinceye kadar binaya yapı kullanma izin belgesi veya çalışma ruhsatı verilmez. (2) Tasarımcılar tarafından, bu Yönetmelikte hakkında yeterli hüküm bulunmayan hususlarda ve metro, marina, helikopter pisti, tünel, stadyum, havalimanı ve benzeri kullanım alanlarının yangından korunmasında Türk Standartları, bu standartların olmaması hâlinde ise Avrupa Standartları esas alınır. Türk veya Avrupa Standartlarında düzenlenmeyen hususlarda, uluslararası geçerliliği kabul edilen standartlar da kullanılabilir. (3) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında proje ve yapım ile ilgili konularda tereddüde düşülen hususlar hakkında Bayındırlık ve İskân Bakanlığının, diğer hususlar hakkında ise İçişleri Bakanlığının uygulamaya esas olacak yazılı görüşü alınarak bu görüşlere göre işlem yapılır.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.30. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Genel Sorumluluklar ve Yasaklar”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “... (2) Kamuya açık telefon ve ücretli telefon kabinlerinin içine, karayolları ve otobanların şehir dışındaki uygun yerlerine, kamu binalarının, sitelerin ve diğer kurum ve kuruluşlara ait binaların güvenlik ve kontrol sistemlerinin bulunduğu yerlere, kırmızı zemin üzerine fosforlu sarı veya beyaz renkte “YANGIN 110” yazılması mecburidir. (3) Yangına müdahaleyi kolaylaştırmak bakımından, itfaiye araçlarının yapıya kolayca yanaşmasını sağlamak üzere, yapıların ana girişine ve civarına park yasağı konulması ve bu hususun trafik levha ve işaretleri ile gösterilmesi şarttır... (8) Koru, park, bahçe ve piknik yerlerinde ilgili kamu kurum ve kuruluşları ile işleticilere ve vatandaşlara ocak yeri olarak ayrılmış yerler dışında ateş yakmak, ateşle ilgili işler yapmak ve anız yakmak yasaktır. Kâğıt, plastik ve naylon gibi kolay yanan maddeler ile kıvılcımlı küllerin ve sigara izmaritlerinin kapalı mekânlara, kapı önlerine, ormanlık alanlara, otoban, cadde ve sokaklara atılması ve dökülmesi yasaktır... (10) Her türlü binada, açık arazide, tesiste, sokakta, caddede, meydan ve alanda bulunan sabit ve seyyar yangın söndürme tesisat ve cihazlarını karıştırmak, bozmak, kırmak sökmek, içine kâğıt ve paçavra gibi yabancı maddeler koymak veya bunları kullanılmayacak hâle getirmek veyahut bozuk bir hâlde tutmak, her ne suretle olursa olsun yangın musluklarının önünü kapatmak, bina önüne ip çekmek, tente asmak ve benzeri hareketler yapmak yasaktır. Yangın söndürücü tesis ve malzeme, amacı dışında kullanılamaz. (11) Yönetmeliğin bu bölümündeki maddelerinde yer alan yangın güvenliği, itfaiyeye yardım ve yasaklar ile ilgili hususların uygulanmasından; kamu yapılarında binadaki en üst amir, kat mülkiyeti tesis etmiş yapılarda yöneticiler ve site yöneticileri ve diğer binalarda ise, bina malikleri sorumludur.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

3.31. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Kaçış güvenliği esaslari”** başlıklı 30. Maddesinde yer alan; “(1) İnsanlar tarafından kullanılmak üzere tasarlanan her yapı, yangın veya diğer acil durumlarda kullanıcıların hızla kaçışlarını sağlayacak yeterli kaçış yolları ile donatılır. Kaçış yolları ve diğer tedbirler, yangın veya diğer acil durumlarda can güvenliğinin yalnızca tek bir tedbire dayandırılmayacağı biçimde tasarlanır. (2) Her yapının, yangın veya diğer acil durumlarda yapıdan kaçış sırasında kullanıcıları, ısı, duman veya panikten doğan tehlikelerden koruyacak şekilde yapılması, donatılması, bakım görmesi ve işlevini sürdürmesi gerekir. (3) Her yapıda, bütün kullanıcılara elverişli kaçış imkânı sağlayacak şekilde, yapının kullanım sınıfına, kullanıcı yüküne, yangın korunum düzeyine, yapısına ve yüksekliğine uygun tip, sayı, konum ve kapasitede kaçış yolları düzenlenir. (4) Her yapının içinde, yapının kullanıma girmesiyle her kesimden serbest ve engelsiz erişilebilen şekilde kaçış yollarının düzenlenmesi ve bakım altında tutulması gerekir. Herhangi bir yapının içinden serbest kaçışları engelleyecek şekilde çıkışlara veya kapılara kilit, sürgü ve benzeri bileşenler takılamaz. Zihinsel engelli, tutuklu veya ıslah edilenlerin barındığı, yetkili personeli sürekli görev başında olan ve yangın veya diğer acil durumlarda kullanıcıları nakledecek yeterli imkânları bulunan yerlerde kilit kullanılmasına izin verilir. (5) Her çıkışın açıkça görünecek şekilde yapılması, ayrıca, çıkışa götüren yolun, sağlıklı her kullanıcının herhangi bir noktadan kaçacağı doğrultuyu kolayca anlayabileceği biçimde görünür olması gerekir. Çıkış niteliği taşımayan herhangi bir kapı veya bir çıkışa götüren yol gerçek çıkışla karıştırılmayacak şekilde düzenlenir veya işaretlenir. Bir yangın hâlinde veya herhangi bir acil durumda, kullanıcıların yanlışlıkla çıkmaz alanlara girmemeleri ve kullanılan odalardan ve mekânlardan geçmek zorunda kalmaksızın bir çıkışa veya çıkışlara doğrudan erişmeleri için gerekli tedbirler alınır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.32. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Çatılar”** başlıklı 61. Maddesinde yer alan; “(1) Çatı aralarında kolay alevlenici, parlayıcı ve patlayıcı madde bulundurulamaz. (2) Isıtma, soğutma, haberleşme ve iletişim alıcı ve verici elektrikli cihazlarının çatı arasına yerleştirilmesi gerektiği tak-

dirde, elektrikli cihazlar için, yangına dayanıklı kablo kullanılması ve çelik boru içerisinden geçirilmesi gibi, yangına karşı ilave tedbirler alınarak yetkili kişiler eliyle ilgili yönetmeliklere uygun elektrik tesisatı çekilebilir. (3) Çatı giriş kapısı devamlı kapalı ve kilitli tutulur. Çatıya bina sahibi, yöneticisi veya bina yetkilisinin izni ile çıkılabilir. Çatı araları periyodik olarak temizlenir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.33. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Elektrik tesisatı ve sistemlerin özellikleri”** başlıklı 67. Maddesinde yer alan; “(1) Binalarda kurulan elektrik tesisatının, kaçış yolları aydınlatmasının ve yangın algılama ve uyarı sistemlerinin, yangın hâlinde veya herhangi bir acil hâlde, binada bulunanlara zarar vermeyecek, panik çıkmasını önleyecek, binanın emniyetli bir şekilde boşaltılmasını sağlayacak ve güvenli bir ortam oluşturacak şekilde tasarlanması, tesis edilmesi ve çalışır durumda tutulması gerekir. (2) Her türlü elektrik tesisatının, kaçış yolları aydınlatmasının, acil durum aydınlatma ve yönlendirmesinin ve yangın algılama ve uyarı sistemlerinin, ilgili tesisat yönetmeliklerine ve standartlarına uygun olarak tasarlanması ve tesis edilmesi şarttır. (3) Binalarda kurulacak elektrik tesisatının, kaçış yolları aydınlatmasının ve yangın algılama ve uyarı sistemlerinin tasarımı ve uygulaması, ruhsat veren idarenin kontrol ve onayına tabidir. Sistemlerin ve cihazların periyodik kontrolü, test ve bakımları, bina sahibi veya yöneticisi ile bunların yazılı olarak sorumluluklarını devrettiği bina yetkilisince yaptırılır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.34. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Periyodik testler, bakım ve denetim”** başlıklı 84. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Yönetmelikte öngörülen acil aydınlatma, yönlendirme ve yangın algılama ve uyarı sistemleri; bina sahibinin ve yöneticinin veya bunların yazılı olarak sorumluluklarını devrettiği bina yetkilisinin sorumluluğu altında, ilgili standartlarda belirtilen sistemin gerektirdiği periyodik kontrole, teste ve bakıma tabi tutulur. (2) Kabul işlemlerinde de, birinci fıkrada belirtilen hususlara uyulur.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.35. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Tasarım ilkeleri”** başlıklı 85. Maddesinde yer alan; “(1) Binalarda duman kontrol sistemi olarak yapılan basınçlandırma, havalandırma ve duman tahliye tesisatının; binada bulunanlara zarar vermeyecek, panik çıkmasını önleyecek ve binanın emniyetli bir şekilde boşaltılmasını sağlayacak güvenli bir ortamı oluşturacak şekilde tasarlanması, tesis edilmesi ve çalışır durumda tutulması gerekir. (2) Kurulması gereken basınçlandırma, havalandırma ve duman tahliye tesisatının yerleştirilmesi ve kullanılacak teçhizatın cinsi ve miktarı, binanın kullanım sınıfına, tehlike sınıfına, binada bulunanların hareket kabiliyetine ve binada bulunan yangın önleme sistemlerinin özelliklerine göre belirlenir. (3) Her türlü basınçlandırma, havalandırma ve duman tahliye tesisatının, ilgili yönetmeliklere ve standartlara uygun olarak tasarlanması, tesis edilmesi ve işletilmesi gerekir. (4) Bu Yönetmelikte öngörülen her türlü sistemin, cihazın ve ekipmanın, montaj ve işletme süresince performans ve çalışma sürekliliği sağlanacak şekilde kabul testinin yapılması, periyodik kontrol, test ve bakıma tabi tutulması gerekir. Binalarda kurulacak basınçlandırma, havalandırma ve duman tahliye tesisatı da, binanın yangın sorumlusunun gözetiminde test ve bakıma tabi tutulur. (5) Duman tahliyesinde kullanılacak fanların ve basınçlandırma fanlarının besleme kablolarının yangına en az 60 dakika dayanıklı olması ve jeneratörden beslenecek şekilde tesis edilmesi gerekir.” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı,

3.36. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Tasarım ilkeleri”** başlıklı 90. Maddesinde yer alan; “(1) Yangın söndürme sistemleri, bu Yönetmelik kapsamındaki bütün yapı ve binalar ile tünel, liman, dok, metro ve açık arazi işletmeleri gibi yapılarda yangın öncesinde ve sırasında kullanılan sabit söndürme tesisatıdır. Binalarda kurulan yangın söndürme tesisatının, binada bulunanlara zarar vermeyecek, panik çıkmasını önleyecek ve yangını söndürecek şekilde tasarlanması, tesis edilmesi ve çalışır durumda tutulması gerekir. (2) Yangın söndürme sistemlerinin; her yapıda meydana gelebilecek olan yangını söndürecek kapasitede olması ve yapının ekonomik ömrü boyunca, otomatik veya el ile gereken hızda devreye girerek fonksiyonunu yerine getirebilmesi gerekir. (3) Kurulması gereken sabit yangın söndürme sistemlerinin ve tesisatının nitelikleri, kullanılacak teçhizatın cinsi, miktarı ve yerleştirilmeleri; binanın ve binada bulunabilecek malzemelerin yangın türüne göre belirlenir. Sistemde kullanılacak bütün ekipmanın sertifikalı olması şarttır. (4) Her türlü yangın söndürme sistemlerinin, ilgili yönetmeliklere ve standartlara uygun olarak tasarlanması, tesis edilmesi ve işletilmesi mecburidir. (5) Binalarda kurulacak söndürme sistemlerinin tasarımı ve uygulaması, yetkili merci tarafından kontrol edilir ve onaylanır. Periyodik kontrol, test ve

bakım gerektiren sistemlerin ve cihazların kontrolü, testi ve bakımı bina sahibi, yöneticisi veya bunların yazılı olarak sorumluluklarını devrettiği bina yetkilisince yaptırılır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.37. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin “Taşınabilir söndürme cihazları” başlıklı 99. Maddesinde yer alan; “(1) Taşınabilir söndürme cihazlarının tipi ve sayısı, mekânlarda var olan durum ve risklere göre belirlenir. Buna göre a) A sınıfı yangın çıkması muhtemel yerlerde, öncelikle çok maksatlı kuru kimyevi tozlu veya sulu, b) B sınıfı yangın çıkması muhtemel yerlerde, öncelikle kuru kimyevi tozlu, karbondioksitli veya köpüklü, c) C sınıfı yangın çıkması muhtemel yerlerde, öncelikle kuru kimyevi tozlu veya karbondioksitli, ç) D sınıfı yangın çıkması muhtemel yerlerde, öncelikle kuru metal tozlu, söndürme cihazları bulundurulur. Hastanelerde, huzurevlerinde, anaokullarında ve benzeri yerlerde sulu veya temiz gazlı söndürme cihazlarının tercih edilmesi gerekir. (2) Düşük tehlike sınıfında her 500 m², orta tehlike ve yüksek tehlike sınıfında her 250 m² yapı inşaat alanı için 1 adet olmak üzere, uygun tipte 6 kg’lık kuru kimyevi tozlu veya eşdeğeri gazlı yangın söndürme cihazları bulundurulması gerekir. (3) Otoparklarda, depolarda, tesisat dairelerinde ve benzeri yerlerde ayrıca tekerlekli tip söndürme cihazı bulundurulması mecburidir. (4) Söndürme cihazları dışarıya doğru, geçiş boşluklarının yakınına ve dengeli dağıtılarak, görülebilecek şekilde işaretlenir ve her durumda kolayca girilebilir yerlere, yangın dolaplarının içine veya yakınına yerleştirilir. Söndürme cihazlarına ulaşma mesafesi en fazla 25 m olur. Söndürme cihazlarının, kapı arkasında, yangın dolapları hariç kapalı dolaplarda ve derin duvar girintilerinde bulundurulmaması ve ısıtma cihazlarının üstüne veya yakınına konulmaması gerekir. Ancak, herhangi bir sebeple söndürme cihazlarının doğrudan görünmesini engelleyen yerlere konulması halinde, yerlerinin uygun fosforlu işaretler ile gösterilmesi şarttır. (5) Taşınabilir söndürme cihazlarında söndürücünün duvara bağlantı asma halkası duvardan kolaylıkla alınabilecek şekilde yerleştirilir ve 4 kg’dan daha ağır ve 12 kg’dan hafif olan cihazların zeminden olan yüksekliği yaklaşık 90 cm’yi aşmayacak şekilde montaj yapılır. (6) Arabalı yangın söndürme cihazlarının TS EN 1866 ve diğer taşınabilir yangın söndürme cihazlarının TS 862- EN 3 kalite belgeli olması şarttır. (7) Yangın söndürme cihazlarının periyodik kontrolü ve bakımı TS ISO 11602-2 standardına göre yapılır. Söndürme cihazlarının bakımını yapan üreticinin veya servis firmalarının dolum ve servis yeterlilik belgesine sahip olması gerekir. Servis veren firmalar, istenildiğinde müşterilerine belgelerini göstermek zorundadır. Söndürme cihazlarının standartlarda belirtilen hususlar doğrultusunda yılda bir kez yerinde genel kontrolleri yapılır ve dördüncü yılın sonunda içindeki söndürme maddeleri yenilenerek hidrostatik testleri yapılır. Cihazlar dolum için alındığında, söndürme cihazlarının buldukları yerleri tehlike altında bırakmamak için, servisi yapan firmalar, bakıma aldıkları yangın söndürme cihazlarının yerine, aldıkları söndürücü cihazın özelliğinde ve aynı sayıda kullanıma hazır yangın söndürme cihazlarını geçici olarak bırakmak zorundadır. (8) Binalara konulacak yangın söndürme cihazlarının cinsi, miktarı ve yerlerinin belirlenmesi konusunda, gerekirse mahalli itfaiye teşkilatının görüşü alınabilir.”, hükmü uyarınca taşınabilir söndürme cihazlarının tipi ve sayısının belirlenip belirlenmediği;

3.38. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin “Periyodik testler ve bakım” başlıklı 100. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Yönetmelikte öngörülen yangın söndürme sistemlerinin, bina sahibi, yöneticisi veya bunların yazılı olarak sorumluluklarını devrettiği bina yetkilisinin sorumluluğu altında, ilgili standartlarda belirtilen sistemin gerektirdiği periyodik kontrole, teste ve bakıma tabi tutulması şarttır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.39. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin “Yangın güvenliği sorumluluğu” başlıklı 124. Maddesinde yer alan; “(1) Yapı, bina, tesis ve işletmelerde yangın güvenliğinden; kamu ve özel kurum ve kuruluşlarda en büyük amir, diğer bina, tesis ve işletmelerde ise sahip veya yöneticiler sorumludur.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.40. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin “Yangın güvenliği sorumlusunun belirlenmesi” başlıklı 125. Maddesinde yer alan; “(1) Çalışma saatleri içinde görevli sayısına ve binadaki en büyük amirin takdirine göre, binanın her katı, bölümü veya tamamı için görevliler arasından yangın güvenliği sorumlusu seçilir. Sorumlu, çalışma saatinin başlangıcından bitimine kadar sorumlu olduğu bölümde, yangına karşı korunma önlemlerini kontrol etmek ve aldırarakla yükümlüdür. Kat mülkiyetine tabi olan binalarda bu sorumluluğu bina yöneticisi üstlenir. (2) Kamu binalarında bir gece bekçisi veya güvenlik görev-

lisi bulunması asıldır. Gece bekçisi temin edilemeyen yerlerde, a) Hizmetli sayısı 2'den fazla değilse, durum en yakın polis veya jandarma karakoluna bir yazıyla bildirilir ve binanın devriyeler tarafından sık sık kontrol edilmesi sağlanır. b) Hizmetli sayısı 2'den fazla ise ve asıl görev aksatılmadan yürütülebilecekse, hizmetli-ler sırayla gece nöbeti tutarlar ve ertesi gün istirahat ederler. Nöbet izni sebebiyle asıl görevin aksaması söz konusu ise ve hizmetli sayısı 5'i geçmiyor ise, (a) bendine göre hareket edilir. c) Kamu binalarında resmî tatil ve bayram günlerinde de hizmetlilerce sırayla nöbet tutulur. Nöbetçi personele, fazla mesai ücreti öde-nemediği takdirde nöbet tuttuğu saat kadar mesai günlerinde izin verilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.41. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Ekiplerin kuruluşu”** başlıklı 126. Maddesinde yer alan; (1) Yapı yüksekliği 30.50 m.’den fazla olan konut binaları ile içinde 50 kişiden fazla insan bulunan konut dışı her türlü yapıda, binada, tesiste, işletmede ve içinde 200’den fazla kişinin barındığı sitelerde aşağıdaki acil durum ekipleri oluşturulur. a) Söndürme ekibi, b) Kurtarma ekibi, c) Koruma ekibi, ç) İlk yardım ekibi. (2) Birinci fıkrada belirtilenler dışındaki yapı, bina, tesis ve işletmelerde ise; bina sahi-binin, yöneticisinin veya amirinin uygun göreceği tedbirler alınır. (3) Ekipler, 136. madde uyarınca çıkarılan iç düzenlemeleri yürütmekle görevlendirilen amirin belirleyeceği ihtiyaca göre, en büyük amirin onayıyla kurulur. Söndürme ve kurtarma ekipleri en az 3'er kişiden; koruma ve ilk yardım ekipleri ise, en az 2'şer kişiden oluşur. Kurumda sivil savunma servisleri kurulmuş ise, söz konusu ekiplerin görevleri bu servislerce yürütülür. (4) Her ekipte bir ekip başı bulunur. Ekip başı, aynı zamanda iç düzenlemeleri uygulamakla gö-revli amirin yardımcısıdır. (5) Acil durum ekiplerinin görevleri ile isim ve adres listeleri bina içinde kolayca görülebilecek yerlerde asılı olarak bulundurulur.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.42. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Ekiplerin görevleri”** başlıklı 127. Maddesinde yer alan; “(1) Ekiplerin görevleri aşağıda belirtilmiştir. a) Söndürme ekibi; binada çıkacak yan-ğın derhal müdahale ederek yangının genişlemesine mani olmak ve söndürmek, b) Kurtarma ekibi; yangın ve diğer acil durumlarda can ve mal kurtarma işlerini yapmak, c) Koruma ekibi; kurtarma ekibince kurtarı-lan eşya ve evrakı korumak, yangın nedeniyle ortaya çıkması muhtemel panik ve kargaşayı önlemek, ç) İlk Yardım ekibi; yangın sebebiyle yaralanan veya hastalanan kişilere ilk yardım yapmak.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.43. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Genel eğitim”** başlıklı 129. Madde-sinde yer alan; “(1) Acil durum ekiplerinin personeli; bina sahibi, yöneticisi veya amirinin sorumluluğunda yangından korunma, yangının söndürülmesi, can ve mal kurtarma, ilk yardım faaliyetleri, itfaiye ile işbirliği ve organizasyon sağlanması konularında, mahalli itfaiye ve sivil savunma teşkilatlarından yararlanılarak eğitilir ve yapılan tatbikatlar ile bilgi ve becerileri artırılır. Ekip personeli ile binadaki diğer görevliler, yan-ğın söndürme alet ve malzemelerinin nasıl kullanılacağı ve en kısa zamanda itfaiyeye nasıl ulaşılacağı konu-larında tatbikî eğitimden geçirilir. Binada senede en az 1 kez söndürme ve tahliye tatbikatı yapılır.”, hük-müne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.44. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Özel eğitim”** başlıklı 130. Madde-sinde yer alan; “(1) İtfaiye eğitim birimi bulunmayan belediye itfaiye teşkilatlarının yönetici personelinin; genel yangın bilgileri, sivil savunma ve ilk yardım konularını içeren temel eğitimleri İçişleri Bakanlığı Sivil Savunma Genel Müdürlüğü'nce yapılır. Bu personelin her türlü eğitim giderleri, kuruluşlarınca kendi bütçe-lerinden karşılanır. Belediye itfaiye teşkilatının yönetici personelinin teknik eğitimleri ile diğer personelin temel ve teknik eğitimleri, kendi teşkilatlarınca yaptırılır. (2) Bünyesinde özel itfaiye birimi bulunduran ka-mu kurum ve kuruluşları ve özel kuruluşlar ile diğer yapı, bina ve işletmelerde itfaiye birimi personelinin eğitimi, kendi imkânları ile kendi kuruluşlarınca, gerekirse mahalli itfaiye ve sivil savunma teşkilatından yararlanılarak yapılır. Bu kuruluşlar, ilgili mevzuatına uygun şekilde yangın eğitimi veren özel okul, kurs ve dersanelerden eğitim hizmeti alabilirler.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.45. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Denetim”** başlıklı 131. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanıp uygulanmadığı aşağıdaki şekilde denetlenir: a) Özel yapı, bina, tesis ve işletmeler, mahalli itfaiye teşkilatı ile bunların bağlı veya ilgili olduğu bakanlık ve kamu kurum ve kuruluşlarının müfettişi, kontrolör veya denetim elemanları tarafından denetlenir. Bina sahibi,

yöneticisi ve sorumluları denetim elemanlarınca binaların arzu edilen bütün bölümlerini ve teçhizatını göstermek, istenilen bilgi ve belgeleri vermek zorundadır. Denetim sonunda eksik bulunan ve giderilmesi istenilen aksaklıklar ile talep edilen önlemlerin öngörülen uygun süre içerisinde ilgililerce yerine getirilmesi mecburidir. b) Kamu binaları, kurum amiri ve görevlendireceği kişi veya heyet, **mülki amir** veya görevlendireceği heyet, kurumun bağlı veya ilgili olduğu bakanlık, müsteşarlık, genel müdürlük veya başkanlık müfettişleri veya kontrolörleri; hükümet konakları ise, İçişleri Bakanı adına Sivil Savunma Genel Müdürü veya görevlendireceği kişi veya heyet ile mülkiye müfettişleri tarafından denetlenir. Denetim yetkisini haiz kişiler, kurum, kuruluş ve müesseselerin denetim sonuç raporlarını; bağlı veya ilgili olduğu bakanlık, müsteşarlık, genel müdürlük veya başkanlıklarına gönderir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.46. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“İşbirliği protokolü”** başlıklı 132. Maddesinde yer alan; “(1) İtfaiye teşkilâtı bulunan belediyeler, kamu kurum ve kuruluşları ve özel kuruluşlar ile Türk Silahlı Kuvvetleri, meydana gelebilecek yangınlarda karşılıklı yardımlaşma ve işbirliği amacıyla aralarında protokol düzenler. (2) Protokolde; personelin eğitimi, bilgi değişimi, kullanılan araç, gereç ve malzemenin standart hâle getirilmesi, müşterek tatbikatların yapılması ve muhtemel yangınlara müdahalenin hangi şartlarda yapılacağı hususları yer alır. Protokol düzenlenmeden evvel bu kurumların ve itfaiyelerin sorumluluk bölgelerinde diğer itfaiyenin yardımını gerektirecek büyüklükte bir yangın meydana gelirse, yardım talebini alan itfaiye teşkilâtı kendi bölgesinde meydana gelebilecek diğer yangınlara karşı zafiyet yaratmamak koşuluyla yardım isteyen itfaiyeye gerekli ve yeterli desteği göndermek zorundadır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.47. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Ödenek”** başlıklı 133. Maddesinde yer alan; “(1) Kamuya ve özel sektöre ait yapı, bina, tesis ve işletmelerde; Bu Yönetmelikte belirtilen sistem ve tesisatın yapımı ile araç-gereç ve malzemenin temini, bakım ve onarımı için ödenek ayrılır. Binaların yangından korunması için yıllık bütçelere konulan ödenek başka bir amaç için kullanılamaz.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.48. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“İç düzenlemelerin hazırlanması”** başlıklı 136. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasını sağlamak üzere belediyeler, kamu kurum ve kuruluşları ve özel kuruluşlar ile gerçek ve tüzel kişiler; buldukları yer, yapı, bina, tesis ve işletmelerin özelliklerini ve bu Yönetmelik hükümlerini dikkate alarak yangın önleme ve söndürme konusunda iç düzenlemelerde bulunurlar.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.49. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“İç düzenlemelerin kapsamı ve yürütülmesi”** başlıklı 137. Maddesinde yer alan; “(1) Yangın önleme ve söndürme konusundaki iç düzenlemelerde; bu Yönetmelikte yer alan hususlardan, acil durum ekiplerinin sayısı, personelin adı ve görevleri, ihtiyaç duyulan araç, gereç ve malzemenin cinsi ve miktarı, söndürme araçlarının kullanma usulleri, eğitim ve bakım hususları, nöbet hizmetleri ile gerek görülecek diğer hususlar düzenlenir. Bina yerleşimini, bina iç ulaşım yollarını, yangın bölmelerini, yangın duvarlarını, yatay bölmeleri, cepheleri, söndürücü sistemi, uyarıcı sistemi ve su besleme üniteleri ile itfaiyeye yardımcı olabilecek diğer hususları gösterir plân ve krokiler bu düzenlemelere eklenir. (2) Yangın önleme ve söndürme konusundaki iç düzenlemeler yapı, bina, tesis ve işletmenin sahibi, yöneticisi veya amiri tarafından yürütülür.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.50. Mevcut binalar için; Yönetmeliğin 138-144. Maddelerinde düzenlenen ve **“Genel Hükümler”** başlıklı Onuncu Kısım Birinci Bölümde yer alan hususlar ile 145-167. Maddelerinde düzenlenen ve **“Mevcut Binalar İçin Özel Hükümler”** başlıklı Onuncu Kısım İkinci Bölümde yer alan hususların dikkate alınmadığı;

3.51. Tarihi yapılar için Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin 167. (A-C) Maddesinde düzenlenen ve **“Tarihi Yapılar”** başlıklı Onuncu Kısımda yer alan düzenlemelerin dikkate alınmadığı;

3.52. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Mevcut binalar hakkında alınacak tedbirler ile ilgili yapım süresi”** başlıklı Geçici Madde 1’de yer alan; “(1) Bu Yönetmeliğin Onuncu Kıs-

mında belirtilen mevcut binalar için yangına karşı alınması gereken tedbirler, bina sahibi ve yöneticisi ile kurum amirleri tarafından 1 yıl içinde yerine getirilir. Bu süre içerisinde, alınacak tedbirlerin gerekli kıldığı tesisatın yapımına başlanılmış ise, yapım süresine bağlı olarak ilgili idare tarafından 1 yılı aşmamak üzere yapım süresi tanınabilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.53. Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmeliğin **“Yönetmeliğe aykırılık hâlleri”** başlıklı 168. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında, aykırı hareketin suç veya kabahat teşkil etmesine göre 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ve 5236 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uyarınca işlem yapılır. (2) İlgili mevzuatta öngörülen diğer yaptırımlar saklıdır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

Sabotajlara Karşı Koruma:

3.54. 28.12.1988 gün ve 20033 sayılı R.G.’de yayımlanan 88/13543 sayılı Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğin **“Sabotajlara Karşı Koruma Planı”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Sabotajlara karşı koyma ve önleme tedbirlerini almakla yükümlü Bakanlık ve kuruluşlar, bu Yönetmeliğe ve kendi özelliklerine göre sabotajlara karşı “Koruma Planı” yaparlar. Hazırlanacak planda yer alacak bilgiler ile plan örneği ektedir. 2495 Sayılı Kanuna tabi olan veya uygulamalarını bu Yönetmeliğe göre yürütecek kurum ve kuruluşlar tek bir koruma planı yaparlar. Aynı Bakanlık ve kuruluşlara ait komşu tesislerle ilgili koruma planları, bu tesislerin Koruma ve Güvenlik Amirleri tarafından birbirleriyle koordine edilmek suretiyle ayrı ayrı hazırlanır. Aynı Bakanlık ve kuruluşlara ait birimlerin ortaklaşa kullandığı binalarda koruma planının yapılması ve uygulanması hizmetleri, Mahalli Mülki Amirin, bu binadaki Kuruluş amirleri arasından görevlendireceği birim başkanının sorumluluğu altında ve bir protokole bağlanacak esaslar dâhilinde mevcut birimler tarafından müştereken yürütülür. Aynı Bakanlık veya kuruluşa ait olan, bir site halinde ve yakın konumda gruplaşmış binalar için koruma planı müşterek olarak yapılabilir. Planların hazırlanmasında ve uygulanmasında doğabilecek uyuşmazlıklar, Mahalli Mülki Amirliklerce çözümlenir. Koruma planları ve bunlara ait yazılar “GİZLİ” gizlilik derecesi taşırlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

3.55. Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğin **“Koruma Planının Onaylanması ve Dağıtımı”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “...c) İl ve İlçelerde diğer kamu ve özel kuruluşlarca hazırlanan planlar, 5. madde b fıkrasınınca belirtilen il komisyonunca incelenerek uygun görülmesi halinde Valiliğin onayı ile yürürlüğe konur. Bu planların birer örneği İl Jandarma Alay Komutanlığına, İl Emniyet Müdürlüğüne (İlçelerde ayrıca İlçe Jandarma Bölük Komutanlığına, İl Emniyet Müdürlüğüne (İlçelerde ayrıca İlçe Jandarma Bölük Komutanlığına ve Emniyet Amirliği veya Komiserliğine) ve ilgili Bakanlığa gönderilir. Bir örneği ise kuruluşun kendisinde muhafaza edilir. Valilik ve Kaymakamlık binaları için yapılan koruma planlarının bir örneği, ayrıca İl Sivil Savunma Müdürlüğü ve İlçe Sivil Savunma Müdürlük veya Memurluklarında muhafaza edilir...” , hükmü uyarınca hazırlanan koruma planlarının onaylanıp onaylanmadığı;

3.56. Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğin **“Koruma Planının Yenilenmesi”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmeliğe göre hazırlanacak koruma planları yılda en az bir defa gözden geçirilerek güncelleştirilir. Kuruluşa değişiklikler olması veya yeni ilave tedbirlere gerek görülmesi hallerinde bu süre beklenmeksizin plan güncelleştirilir veya yeniden hazırlanır. Yapılacak ilaveler veya hazırlanacak yeni planlar 7. maddede yazılı makamlara gönderilir. Yeni plan yapılması halinde eski plan, planın ait bulunduğu birimce, o birim amirinin ve diğer iki sorumlunun imzalarını taşıyan bir tutanakla imha edilir.”, hükmü uyarınca hazırlanan koruma planlarının güncellenip güncellenmediği;

3.57. Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğin **“Sabotajlara Karşı Korunma Tedbirleri”** başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “Sabotajlara karşı korunma aktif ve pasif tedbirlerle sağlanır. Bu amaçla; a) Bakanlık ve kuruluşun etrafına tel örgü, parmaklık veya duvar çekilmesi, b) İç ve dış çevrenin aydınlatılması, c) Bekçi, nöbetçi veya devriye bulundurulması, d) Özel yetiştirilmiş köpekler kullanılması, e) Elektronik veya uygun görülecek diğer alarm sistemlerinin kullanılması, f) Nöbetçi kulübe veya kulelerinin yapılması, g) Telli-Telsiz muhabere sistemi kurulması, h) Gereken yerlere ikaz levhalarının konulması, i) Giriş-çıkış kapılarının sınırlandırılması ve bu kapıların kontrol altında bulundurulması, j) Malzeme yükleme ve boşaltmalarında ve özellikle sabotaja elverişli olmaları nedeniyle parlayıcı, patlayıcı, yanıcı ve yakıcı madde nakliyatında özel

tedbirler alınması, k) Yangınlara karşı ikaz, ihbar ve söndürme sisteminin kurulması, l) Zeminde ve düşük seviyede olan veya dışarıdan tesisin içine bir sabotaj maddesi atma imkânı veren pencerelerin; panjur, demir parmaklık veya kalın kafes tellerle kapatılması ve içeriden engellenmesi, m) Tesisin ana faaliyetlerinin ve tesiste çalışan personelin daima kontrol altında tutulması, n) Yapılacak eğitim, konferans, film gösterisi ve tatbikatlarla personelin, sabotajlara karşı korunma konularında bilinçlendirilmesi, sağlanır ve Bakanlık ve kuruluşun özelliğine göre gerekli görülecek diğer tedbirler alınır. Bu tedbirlerin uygulanmasında korunacak mahaldeki ünitelerin önem derecelerine göre öncelikleri dikkate alınır.”, hükmü uyarınca sabotajlara karşı gerekli korunma tedbirlerin alınıp alınmadığı;

3.58. Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğın **“Koruma ve Güvenlik Amiri”** başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “Bakanlık ve kuruluşlarda koruma hizmetlerinin yürütülmesi için bir Koruma ve Güvenlik Amiri görevlendirilir. Hizmetin özelliğine göre ve gerekiyorsa Koruma ve Güvenlik Amirine yeteri kadar yardımcı verilir. Koruma ve Güvenlik Amirliği, hizmetin kapsamı dikkate alınarak uygun görülecek bir personele ek görev olarak da verilebilir. Koruma ve Güvenlik Amiri Bakanlık ve kuruluşların özelliklerini bilen, karar verme yetki ve yeteneğine sahip olmalıdır.”, hükmü uyarınca koruma ve güvenlik amiri görevlendirilip görevlendirilmediğı;

3.59. Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğın **“Mahalli Mülki İdare Amirleriyle Koordinasyon ve İşbirliği”** başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “Koruma hizmetlerinden sorumlu yöneticiler veya bunların yetkili kıldığı görevliler bu hizmetlerle ilgili olarak mahalli mülki idare amirleriyle koordinasyon ve işbirliği içerisinde bulunurlar.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediğı;

3.60. Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğın **“Kolluk Kuvvetleri ile Koordinasyon ve İşbirliği”** maddesinde yer alan; “Fiziki güvenliğın sağlanması konusunda mevcut koruma grupları ile genel kolluk kuvvetleri arasında işbirliği ve yardımlaşma sağlanır. Bir tehlike anında koruma gruplarının yeterli olmaması hallerinde genel kolluk kuvvetlerinden sağlanacak bu yardımlaşmanın usul ve esasları önceden belirlenir ve koruma planlarında gösterilir. Koruması Bakanlıklar arası protokollerle ve genel kolluk kuvvetlerinden özel birlik tahsisi suretiyle sağlanan tesis ve kuruluşlarda koruma planları, o tesis veya kuruluşun yetkilisi ile korumaya tahsis edilen Kolluk Kuvveti amiri arasında koordinasyon yapılarak hazırlanır.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediğı;

3.61. Sabotajlara karşı koruma gruplarının eğitimlerinin, Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğın **“Eğitim”** başlıklı 22. Maddesinde belirtilen şekilde yapıp yapılmadığı;

3.62. Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğın **“Denetim”** başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmeliğe göre hazırlanan koruma planları ve eğitim programları ile uygulamaları, ilgili Bakanlıkların uzmanları veya illerde Vali veya görevlendireceğı yardımcısının emri üzerine sorumluluk bölgelerine göre İl Jandarma Alay Komutanlığı veya İl Emniyet Müdürlüğü tarafından yılda en az bir defa denetlenir. Bakanlıklar, kamu kuruluşu amirleri ve özel kuruluş sahipleri de yılda en az bir defa koruma planının kendi ünitelerindeki uygulamalarını denetlerler. Bu denetlemeler, 2495 Sayılı Kanuna ait Yönetmeliğın 50. maddesinde gösterilen “Denetimde Gözönünde Tutulacak Hususlar” dikkate alınarak yapılır. Diğer kanunlarla ilgili makamlara tanınan denetleme hakkı saklıdır.”, hükmü uyarınca hazırlanan koruma planları, eğitim programları ile uygulamaların denetlenip denetlenmediğı;

3.63. Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğın **“Donatım”** başlıklı 24. Maddesinde yer alan; “Koruma gruplarında bulunan personel, bu Yönetmelikte yazılı görevlerini yapabilecek şekilde donatılır. Bekçi ve muhafız olarak görevlendirilenler dışında fiziki koruma grubu görevleri için ayrı bir kıyafet verilmez. Teknik koruma grubu personeli için gereken hallerde kullanılmak üzere iş elbisesi temin olunur. Koruma personelinin koruma görevleri için ihtiyaç duyacakları elbise, malzeme, araç, gereç, vb. gerektireceğı masraflar, Bakanlık ve kuruluşlarca karşılanır.”, hükmü uyarınca Koruma gruplarında bulunan personelin ihtiyaçlarının karşılanıp karşılanmadığı;

3.64. Hükümet Konağında çalışan personele yönelik olarak Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliğın **“Personelle İlgili Olarak Alınacak Tedbirler”** başlıklı 25. Maddesinde belirtilen tedbirlerin alınıp alınma-

dığı, bu bağlamda özellikle; "... (b) Bakanlık ve kuruluşlarda çalışan bütün personele daimi giriş kartları verilir. Bu kartlar çalışma sırasında personel üzerinde devamlı olarak takılı bulundurulur ve mesai bitiminde binadan ayrılırken çıkarılır... (h) Gerek ziyaretçi olarak ve gerekse görev veya iş takibi için gelen kişiler, bina içerisinde uygun görülecek bir yerde kurulacak müracaat bürosunda bir deftere kaydedilmek suretiyle ve ziyaret için gelenlere ziyaretçi kartı, görevle veya iş takibi için gelenlere ise geçici giriş kartı verilerek kurum ve kuruluş içerisine girmelerine izin verilir. Bu kartların şekilleri zaman zaman veya gerekli görüldükçe değiştirilir... (j) Giriş ve çıkışların giriş kartı verilmek suretiyle kontrol altında bulundurulması mümkün olmayacak derecede fazla görevli ve ziyaretçi girişinin yapıldığı kurum ve kuruluşlarda, uygun görülecek başka tedbirler alınır... (k) Bakanlık ve kuruluşlara dışarıdan gelen bu tür yabancıların ilgisiz yerlere girmelerini önlemek üzere gerekli tedbirler alınır. Bu amaçla ayrıca hassas mahallere GİZLİDİR veya GİRİLMEZ gibi levhalar konulur... (p) Çalışan bütün personelin adı, soyadı, el yazısı, imza örneği, fotoğrafı ve parmak izi alınarak personel birimlerinde muhafaza edilir.", hükümlerine uyulup uyulmadığı;

Nöbetçi Memurluğu Uygulaması:

3.65. 711 sayılı Nöbetçi Memurluğu Kurulması ve Olağanüstü Hal Tatbikatlarında Mesainin 24 Saat Devamını Sağlayan Kanun ile 20.12.1966 gün ve 12482 sayılı R.G.'de yayımlanan 6/7337 karar sayılı Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 1. maddeleri uyarınca; yetkili merciler tarafından bildirilecek alarm haberlerinin sürat ve emniyetle ilgililere ulaştırılmasını sağlamak amacı ile bakanlıklarca uygun görülecek teşkilat ve kurumlarında birer nöbetçi memurluğu kurulup kurulmadığı;

3.66. 711 sayılı Kanun'un 2. maddesi ile Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 13. maddesinin 2. Fıkrasında belirtilen, "Nöbetçi memurluğu görevini yapacak memur ve hizmetlilerle, diğer personele bu görevden ötürü ücret verilemez, nöbet tutanlar nöbetin bitiminde bir iş günü izinli sayılırlar. Nöbet konusu ile ilgili özel kanunlardaki haller saklıdır.", hükmüne uyulup uyulmadığı;

3.67. 711 sayılı Kanun'un 3. maddesi ile Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 14. maddelerinde belirtilen; "Nöbetçi memurların görevlerini gereği gibi yapabilmeleri için lüzumlu oda, yatak ve telefon gibi ihtiyaçlar mensup oldukları teşkilatça sağlanır.", hükmüne uyulup uyulmadığı,

3.68. 711 sayılı Kanun'un 5. maddesi ile Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 22. maddelerinde belirtilen; "Olağanüstü hal tatbikatlarında 24 saat süreli çalışma sekiz saatlik üç posta halinde yürütülür. Bu takdirde veya mesai saatleri dışında daha az süre ile yapılacak bu nevi tatbikatlar için herhangi bir ücret ödenmez.", hükmüne uyulup uyulmadığı;

3.69. 711 sayılı Kanun'un 6. maddesi ile Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 23. maddelerinde belirtilen; "Nöbetini hiç tutmayan veya kusurlu tutan nöbetçi personel ile görev aldığı halde tatbikata katılmayan personel hakkında, fiilin derecesine göre, Türk Ceza Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.", hükmüne uyulup uyulmadığı;

3.70. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 4. maddesinde belirtilen; "Mahallin en büyük mülki amiri, aldığı alarm haberini bölgesindeki bütün Bakanlıklar teşkilatı ile önemli ve sefer görevi olan özel sektöre bildirmekten sorumludur.", hükmüne uyulup uyulmadığı;

3.71. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 5. maddesinde belirtilen; "3 üncü madde gereğince, alarm haberlerini almış olan Bakanlıklar taşra teşkilatının amirleri, alarm haberlerinin alındığını, vakit geçirmeden, mahallin en büyük mülki amirine bildirmekten sorumludurlar.", hükmüne uyulup uyulmadığı;

3.72. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 6. maddesinde belirtilen; “Bakanlıkların, 3 üncü madde gereğince, kendi taşra teşkilatına alarm haberlerini ulaştırmaları, mahallin en büyük mülki amirinin, aldığı alarm haberini Bakanlıklar taşra teşkilatına ulaştırma sorumluluğunu kaldırmaz.” hükmüne dikkat edilip edilmediği;

3.73. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 8. Maddesinde belirtilen; “Mahallin en büyük mülki ve askeri makamları aldıkları alarm haberlerini birbirlerine ulaştırırlar.”, hükmüne uyulup uyulmadığı;

3.74. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 9. maddesinde belirtilen; “Alarm Haberini alan nöbetçi memuru, alarm haberini bildirenin adını, soyadını, görevini ve alarmın bildirildiği saati kaydederek Nöbetçi Memurluğu Özel Talimatındaki hükümlere göre hareket eder.”, hükmüne uyulup uyulmadığı;

3.75. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 11. maddesinde belirtilen özelliklerin, nöbet tutacak personelde aranılıp aranılmadığı;

3.76. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 12. maddesinde belirtilen; “Bu Yönetmeliğin esasları dâhilinde, Bakanlıklar ve Bakanlıklarca uygun görülecek teşkilat ve kurumlarında Nöbetçi Memurluğun Özel Talimatları hazırlanır... Özel talimatta, alarm haberini alan nöbetçi memurunun, nasıl hareket edeceğine dair hususlar hassaten belirtilir...”, hükmü gereği Nöbetçi Memurluğun Özel Talimatlarının hazırlanıp hazırlanmadığı;

3.77. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 17. maddesinde belirtilen; “Nöbetçi memurları, birinci öncelik alarm haberlerinin ulaştırılmasında olmak üzere, aşağıdaki görevleri de yaparlar: A) Dairede güvenlik tedbirlerini, (yangın, sabotaj, tabii afet, iç emniyet) ve bununla ilgili personelin görevlerini yapıp yapmadıklarını, kontrol eder. B) Muhabere vasıtalarında (telli ve telsiz) vuku bulacak arızaları derhal ilgililere bildirir ve giderilmesini takip eder. C) Mesai saatleri dışında gelecek önemli ve ivedilik derecesini haiz haber ve yazıları alır ve ilgililere ulaştırılmasını sağlar. D) Dairede, mesai saatleri bitiminde sepetlere atılmış bütün müsvedde evrakı bir yerde toplatarak yaktırır.”, hükmü gereğince nöbetçi memurlarının görevlerini yerine getirip getirmediği;

3.78. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 18. maddesinde belirtilen; “Nöbetçi memurları zaruri sebepler dışında nöbet odasını terk edemezler. Nöbette bulunan memur, ani hastalanma veya herhangi bir zaruri mazeretin zuhuru halinde, nöbet hizmetini yetkili amirinin müsaadesi ile kendinden sonra gelen personele devredebilir. Nöbeti atlanan memur, mazeretin ortadan kalkışını takip eden ilk nöbete girer.”, hükmüne dikkat edilip edilmediği;

3.79. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 20. maddesinde belirtilen; “Nöbetçi memur odasında nöbet devir teslim defteri bulundurulur. Nöbet devir teslimi saat 9.00 - 9.30 arasında yapılır. (Mesai saatlerinde değişiklik yapılması halinde, mesainin başlangıç saati esastır.) Nöbeti teslim edecek olanla, nöbeti teslim alacak olanın nöbet odasında bir araya gelmeleri suretiyle yapılır. Devir ve teslim nöbet defterine yazılır. Nöbet defteri teslim alan tarafından yetkili mercie imza ettirilir. Nöbetçi memurluğu odasında, ayrıca kendilerine, alarm haberinin duyurulacağı kişilerin ev adres ve telefon numaralarını gösterir bir çizelge bulundurulur.”, hükmüne uyulup uyulmadığı;

3.80. Nöbetçi Memurlarının Görev ve Sorumlulukları ile Çalışma Şekillerini Gösterir Yönetmeliğin 21. maddesinde belirtilen; “Nöbet, her gün saat 9.00’den ertesi günü saat 9.00’a kadar olmak üzere 24 saat devam eder. (Mesai saatlerinde değişiklik yapılması halinde, mesainin başlangıç saati esastır.)”, hükmüne uyulup uyulmadığı;

Taşınır Mal İşlemleri:

3.81. 18.01.2007 tarih ve 26407 sayılı R. G.'de yayımlanan 2006/11545 sayılı Taşınır Mal Yönetmeliğinin "**Sorumluluk**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan; "(1) Harcama yetkilileri taşınırların etkili, ekonomik, verimli ve hukuka uygun olarak edinilmesinden, kullanılmasından, kontrolünden, kayıtlarının bu Yönetmelikte belirtilen esas ve usullere göre saydam ve erişilebilir şekilde tutulmasını sağlamaktan ve taşınır yönetim hesabını ilgili mercilere göndermekten sorumludur. Harcama yetkilileri taşınır kayıtlarının bu Yönetmelik hükümlerine uygun olarak tutulması ve taşınır yönetim hesabının ilgili mercilere gönderilmesi sorumluluğunu taşınır kayıt ve kontrol yetkilileri aracılığıyla yerine getirir. (2) Harcama yetkilileri, taşınırlara ilişkin işlem ve kayıtların usule uygun olarak yapılıp yapılmadığını kontrol etmeye veya ettirmeye; kasıt, kusur veya ihmâl sonucu kırılan, bozulan veya kaybolan taşınırların ilgililerden tazmini için gerekli işlemleri yapmaya veya yaptırmaya yetkilidir. (3) Kamu idarelerine ait taşınırların muhafazası ile görevli olan veya kendilerine kullanılmak üzere taşınır teslim edilen kamu görevlileri bu taşınırları en iyi şekilde muhafaza etmek, gerekli bakım ve onarımlarını yapmak veya yaptırmak, verilmiş amacına uygun bir şekilde kullanmak ve görevin sona ermesi veya görevden ayrılma halinde iade etmek zorundadırlar. (4) Zimmetle teslim edilen dayanıklı taşınırlar, kullanıcıları tarafından başkasına devredilemez. Kullanıcılarının görevden ayrılması halinde söz konusu taşınırların ambara iade edilmesi zorunludur. Bu şekilde teslim yapılmadan personelin kurumla ilişkisi kesilmez. (5) Taşınırların muhafazasından ve yönetilmesinden sorumlu olanların, gerekli tedbirlerin alınmaması veya özenin gösterilmemesi nedeniyle taşınırların kullanılmaz hale gelmesi veya yok olması sonucunda sebep oldukları kamu zararları hakkında, 27/9/2006 tarihli ve 2006/11058 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Kamu Zararlarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümleri uygulanır. (6) Kullanılmak üzere kendilerine taşınır teslim edilen kamu görevlilerinin kasıt, kusur, ihmâl veya tedbirsizlik ya da dikkatsizlikleri nedeniyle oluşan kamu zararı, değer tespit komisyonu tarafından tespit edilecek rayiç bedeli üzerinden, ilgili mevzuat hükümleri uygulanmak suretiyle tahsil edilir. (7) Taşınırların özelliğinden veya olağan kullanımından kaynaklanan yıpranma ile usulüne uygun olarak belirlenen fiirelerden dolayı sorumluluk aranmaz.", hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

3.82. Taşınır Mal Yönetmeliğinin "**Taşınır Kayıt ve Kontrol Yetkilileri**" başlıklı 6. Maddesinde yer alan; "(1) Taşınır kayıt ve kontrol yetkilileri, harcama yetkililerince, memuriyet veya çalışma unvanına bağlı kalmaksızın, taşınır kayıt ve işlemlerini bu Yönetmelikte belirtilen usule uygun şekilde yapabilecek bilgi ve niteliklere sahip personel arasından görevlendirilir... (2) Taşınır kayıt ve kontrol yetkililerinin görev ve sorumlulukları aşağıda belirtilmiştir (...) (3) Ayrıca taşınır kayıt ve kontrol yetkilileri, sorumluluklarında bulunan ambarlarda kasıt, kusur, ihmâl veya tedbirsizlikleri nedeniyle meydana gelen kayıp ve noksanlıklardan sorumludurlar. (4) Taşınır kayıt ve kontrol yetkilileri sorumluluklarında bulunan ambarları devir ve teslim etmeden görevlerinden ayrılamazlar.", hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

3.83. Taşınır Mal Yönetmeliğinin "**Taşınır Konsolide Görevlileri**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "(1) Kamu idarelerinin merkez ve taşra harcama birimlerinin taşınır hesaplarının, ilçe, il, bölge, dış temsilcilik ve merkez teşkilatları itibarıyla konsolide edilmesi işlemlerini yürütmek üzere merkez, bölge, il ve gerek görülmesi halinde ilçe teşkilatlarında birer taşınır konsolide görevlisi belirlenir. (2) Taşınır konsolide görevlisi, kamu idarelerinin merkez teşkilatlarında strateji geliştirme birimi yöneticisine bağlı malî hizmetleri yürüten birimin bünyesindeki taşınır kayıt işlemlerinden sorumlu yöneticidir. İlçe, il veya bölge teşkilatlarında ise taşınır konsolide görevlisi, bu teşkilatların en üst yöneticileri tarafından belirlenir...", hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

3.84. Taşınır Mal Yönetmeliğinin "**Defterler**" başlıklı 9. Maddesinde yer alan; "(1) Taşınır işlemlerinde, özelliklerine göre tutulacak defterler şunlardır. a) Tüketim Malzemeleri Defteri (Örnek: 1): Bu defter, Taşınır Kod Listesinin (A) bölümünde yer alan tüketim malzemelerinin giriş ve çıkış kayıtları için kullanılır. b) Dayanıklı Taşınırlar Defteri (Örnek: 2): Bu defter, Taşınır Kod Listesinin (B) bölümünde yer alan dayanıklı taşınırların kayıtları için kullanılır. Her bir dayanıklı taşınıra ait giriş ve çıkış kayıtları ayrı yapılır. c) Müze Defteri (Örnek: 3): Bu defter, müzelerde sergilenen veya sergilenmek üzere muhafaza altında bulundurulmuş taşınırlar için tutulur. Her bir taşınır için ayrı kayıt yapılır. ç) Kütüphane Defteri (Örnek: 4): Bu defter, kütüphanelerdeki yazma ve basma nadir eserler ile kitap ve kitap dışı materyal için tutulur. Her bir

taşınır için ayrı kayıt yapılır.”, hükmü uyarınca taşınır mallara ilişkin defterlerin örneğine uygun olarak tutulup tutulmadığı;

Ayrıca, Taşınır Mal Yönetmeliğinin **“Belge ve Cetveller”** başlıklı 10. Maddesinde sıralanan belge ve cetvellerin işlem türüne göre kullanılıp kullanılmadığı;

3.85. Taşınır Mal Yönetmeliğinin **“Kamu İdarelerince Yapılabilecek Düzenlemeler ile Defter ve Belgelerin Elektronik Ortamda Tutulması”** başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “(1) Taşınırların tüm giriş ve çıkış kayıtları ile kullanılacak defter, belge ve cetvellerin bilgisayar ortamında tutulması ve düzenlenmesi esastır. (2) Kamu idareleri, bu Yönetmelikte belirlenen esas ve usullere bağlı kalmak ve Bakanlığın uygun görüşünü almak koşuluyla özel düzenleme yapabilir ve gereken hallerde bu Yönetmelikte yer alan defter, belge ve cetveller yanında başka defter, belge ve cetveller de kullanabilirler.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

3.86. Taşınır Mal Yönetmeliğinin **“Taşınırların kaydı”** başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “(1) Kamu idarelerince bütün taşınırların ve bunlara ilişkin işlemlerin kayıt altına alınması esastır. Taşınır kayıtları, yönetim hesabı verilmesine esas olacak şekilde tutulur. Her bir kaydın belgeye dayanması şarttır. (2) Bu çerçevede; a) Önceki yıldan devren gelen taşınırlar ile içinde bulunulan yılda herhangi bir şekilde edinilen veya elden çıkarılan taşınırlar, b) Taşınırlardaki kayıp, fire, yıpranma ve benzeri nedenlerle meydana gelen azalmalar, c) Sayım sonucunda ortaya çıkan fazlalar, miktar ve değer olarak kayıtlara alınarak takip edilir.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

3.87. Taşınır Mal Yönetmeliğinin **“Kayıt Zamanı, Kayıt Değeri ve Değer Tespit Komisyonu”** başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “(1) Taşınırlar, edinme şekline bakılmaksızın kamu idaresince kullanılmak üzere teslim alındığında giriş; tüketime verildiğinde, satıldığında, başka harcama birimlerine devredildiğinde, bağışlandığında veya yardım yapıldığında, çeşitli nedenlerle kullanılamaz hale geldiğinde, hurdaya ayrıldığında veya kaybolma, çalınma, canlı taşınırların ölümü gibi yok olma hallerinde çıkış kaydedilir. (2) Giriş ve çıkış kayıtları Taşınır İşlem Fişine dayanılarak yapılır. Giriş ve çıkış kayıtlarında; a) Satın alma suretiyle edinme ve değer artırıcı değişiklik hallerinde maliyet bedeli, b) Bedelsiz devir, kullanılamaz hale gelme, yok olma ve hurdaya ayrılma hallerinde kayıtlı değeri, c) Bağış ve yardım yoluyla edinilen taşınırlarda; bağış ve yardımda bulunan tarafından ispat edici bir belge ile değeri belirtilmiş ise bu değer, belli bir değeri yoksa değer tespit komisyonunca belirlenen değer, esas alınır. (3) Değer tespit komisyonu, harcama yetkilisinin onayı ile taşınır kayıt ve kontrol yetkilisinin ve işin uzmanının da katıldığı en az üç kişiden oluşturulur. Komisyon değer tespitinde ticaret odası, sanayi odası, borsa, meslek kuruluşları, ilgili diğer kuruluşlardan veya aynı nitelikteki taşınırları satın alan idarelerden ve fiyat araştırması sonuçlarından yararlanabilir. (4) Satın alma suretiyle edinilen taşınırların maliyet bedelinin tespitinde, Genel Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin ilgili hükümleri uygulanır. Faturada çeşitli taşınırlar için topluca gösterilmiş giderler olması durumunda, giderler taşınırların alış bedelleri ile orantılı olarak paylaşılır. Taşınırlar faturada kayıtlara esas olacak şekilde çeşitleri itibarıyla ayrı ayrı gösterilir.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

3.88. Taşınır malların giriş işlemlerinin Taşınır Mal Yönetmeliğinin; **“Satın Alınan Taşınırların Giriş İşlemleri”** başlıklı 15. Maddesi; **“Bağış ve Yardım Yoluyla Edinilen Taşınırların Girişi Başlıklı”** 16. Maddesi; **“Sayım Fazlası Taşınırların Girişi”** başlıklı 17. Maddesi; **“İade Edilen Taşınırların Girişi”** başlıklı 18. Maddesi; **“Devir Alınan Taşınırların Girişi”** başlıklı 19. Maddesi; **“Tasfiye İdaresinden Edinilen Taşınırların Girişi”** başlıklı 20. Maddesi ile **“İç İmkânlarla Üretilen Taşınırların Giriş İşlemleri”** başlıklı 21. Maddesinde belirtilen usullere göre yürütülüp yürütülmediği;

3.89. Taşınır malların çıkış işlemlerinin Taşınır Mal Yönetmeliğinin; **“Tüketim Suretiyle Çıkış”** başlıklı 22. Maddesi, **“Kullanım Suretiyle Çıkış”** başlıklı 23. Maddesi; **“Devir Suretiyle Çıkış”** başlıklı 24. Maddesi; **“Yabancı Ülkelere Bağış veya Yardım Olarak Verilen Taşınırların Çıkışı”** başlıklı 25. Maddesi; **“Satış suretiyle çıkış”** başlıklı 26. Maddesi; **“Kullanılmaz hale gelme, yok olma veya sayım noksanı nedeniyle çıkış”** başlıklı 27. Maddesi; **“Hurdaya Ayırma Nedeniyle Çıkış”** başlıklı 28. Maddesinde belirtilen usullere göre yürütülüp yürütülmediği;

3.90. Taşınır Mal Yönetmeliğinin “*Kamu İdareleri Arasında Bedelsiz Devir ve Tahsis*” başlıklı 31. Maddesinde yer alan; “(1) Kayıtlara alınış tarihi itibarıyla beş yılını tamamlamış ve idarece kullanılmasına ihtiyaç duyulmayan taşınırlar, bu taşınıra ihtiyaç duyan idarelere bedelsiz devredilebilir. (2) Ancak devralmak isteyen idare açısından bakım, onarım ve taşıma giderleri nedeniyle ekonomik olmayan ve kullanılmasında fayda görülmeyen taşınırlar devredilemez. (3) Kamu idarelerince yürütülen veya desteklenen projelerin gerçekleştirilmesi için edinilen araştırma ve geliştirme amaçlı taşınırlar, uluslararası organizasyonların gerçekleştirilmesi için alınan taşınırlar ile devredilmediği takdirde kullanım imkânı kalmayacak olan veya zorunlu sebeplerle devredilmesi gereken tüketim malzemelerinin devrinde beş yıl şartı aranmaz. (4) İdareler, sahip oldukları taşınırları (taşıtlar ve iş makineleri dâhil) birinci fıkrada belirtilen beş yıl şartı aranmaksızın ihtiyacı bulunan diğer idarelere geçici olarak tahsis edebilir. (5) Bedelsiz devredilecek ve devredilemeyecek taşınırlar ile tahsise ilişkin diğer esas ve usuller Bakanlıkça belirlenir.”, hükmü uyarınca kamu idareleri arasında bedelsiz devir ve tahsis işlemlerinin yürütülüp yürütülmediği;

3.91. Taşınır malların sayım ve devir işlemlerinin, Taşınır Mal Yönetmeliğinin; “*Sayım ve Sayım Sonrası Yapılacak İşlemler*” başlıklı 32. Maddesi ile “*Devir İşlemleri*” başlıklı 33. Maddesinde belirtilen usullere göre yürütülüp yürütülmediği;

3.92. Taşınır Mal Yönetmeliğinin “*Dayanıklı Taşınırların Numaralanması*” başlıklı 36. Maddesinde yer alan; “(1) Giriş kaydı yapılan dayanıklı taşınırlara, taşınır kayıt ve kontrol yetkilisi tarafından bir sicil numarası verilir. Bu numara yazma, kazıma, damga vurma veya etiket yapıştırma suretiyle taşınırın üzerinde kalıcı olacak şekilde belirtilir. Fiziki veya kullanım özellikleri nedeniyle numaralandırılması mümkün olmayan taşınırlara bu işlem uygulanmaz. (2) Sicil numarası üç grup rakamdan oluşur. Birinci grup rakam, taşınırın Dayanıklı Taşınırlar Defterinde ayrıntılı izlenmek üzere kaydedildiği taşınır kodundan; ikinci grup rakam, taşınırın giriş kaydedildiği yılın son iki rakamından; üçüncü grup rakam ise taşınıra verilen giriş sıra numarasından oluşur.”, hükmüne uygun olarak dayanıklı taşınırların numaralanması işlemlerinin yapılmadığı;

Kamu Konutları:

3.93. 23.03.1984 gün ve 18524 sayılı R.G.’de yayımlanan 84/8345 karar sayılı Kamu Konutları Yönetmeliğinin “*Özel Tahsis Konutların Tahsis Şekli*” başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Özel tahsisli konutlar, Yönetmeliğe ekli (1) sayılı cetvelde gösterilen makam ve rütbe sahiplerine tahsis edilir. Özel tahsisli konutların tahsisinde ayrıca tahsis kararı alınmaz, bu göreve seçilme veya atanma yeterlidir.”, hükmü ile Yönetmeliğe ekli (1) sayılı cetvel uyarınca; özel tahsisli konutlardan sayılan kaymakam lojmanlarının, Yönetmelik hükümlerine göre tahsis edilip edilmediği;

3.94. İlçede kamu lojmanı bulunması halinde İçişleri Bakanlığı personeline Kamu Konutları Yönetmeliğinin “*Konut Tahsis Talebi ve Değerlendirilmesi*” başlıklı 14. Maddesinde yer alan usule göre görev ve sıra tahsisli konutların tahsis edilip edilmediği;

Konut tahsis edilmesi durumunda Yönetmeliğin, “*Konutların Teslimi ve Konutlara Giriş*” başlıklı 17. Maddesi; “*Konutlarda Oturma Süreleri*” başlıklı 20. Maddesi; “*Aylık Kira Bedelinin Tesbit ve Tahsil*” başlıklı 23. Maddesi; “*Konut Tahsis Edilenler Tarafından Karşılancak Giderler*” başlıklı 28. Maddesi; “*Konuttan Çıkma*” başlıklı 33. Maddesi; “*Konuttan Çıkarılma*” başlıklı 34. Maddesi ile “*Konutlarda Oturanların Uyması Gerekli Esaslar*” başlıklı 40. Maddesinde yer alan usul ve esaslara uyulup uyulmadığı;

Taşıtların Kullanımı:

3.95. 237 sayılı Taşıtlar Kanunu’nun “*Kurumların edinebilecekleri taşıtlar*” başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Kurumların taşıtlar ihtiyacalarını hizmet alımı suretiyle karşılamaları esastır. Bu şekilde temini mümkün olmayan, ekonomik bulunmayan veya sağlık, savunma ve güvenlik gibi nedenlerle hizmet alımı suretiyle karşılanması uygun görülmeyen taşıtlar diğer yollarla edinilebilir. Kullanılacak bu taşıtların, muayyen ve standart tipte, lüks ve gösterişten uzak, memleket yollarına elverişli ucuz ve ekonomik olanlarından temin olunması şarttır. Bu taşıtlar münhasıran resmi hizmetin ifasında kullanılmak üzere daire veya kurumlarının

sorumlu makamlarınca tevzi ve tahsis olunurlar. Şehir ve kasabalarla demiryolları istasyonlarından ve gündelik muayyen tarifelerle işleyen Devlete, belediyelere ait taşıt güzergâhından uzak bulunan mevkilerdeki teşkilat ve işyerlerinde devamlı veya geçici olarak görevli memur, subay ve hizmetlileri ve bu mevkide oturan ailesi efradını ve okula giden çocuklarını oranın bağlı bulunduğu şehir ve kasabaya veya en yakın muayyen tarifeli taşıt güzergâhına götürüp getirmek için birinci fıkrada yazılı taşıtlardan tahsis edilebilir. Şehir ve kasaba hudutları içerisinde olmakla beraber tren, otobüs gibi gündelik muayyen tarifelerle işleyen taşıt güzergâhından uzak bulunan münferit mevkilerdeki teşkilat ve iş yerlerinde devamlı veya geçici olarak görevli memur ve hizmetlilerin bu mevkiler ile en yakın muayyen tarifeli taşıt güzergâhına götürüp getirilmesi için de bu taşıtlar kullanılabilir. Devlet dairelerinin sıkışık bulunduğu büyük merkezlerde işletilen muayyen tarifeli taşıtlarla memurların zamanında iş başında bulunmalarını temin edecek yeterlikte olmadığı hallerde kurumlarca ve Devlet dairelerince memurlar için otobüs seferleri ihdas olunabilir. Bu otobüsler Ulaştırma Bakanlığıınca hazırlanacak ve Bakanlar Kurulunca tasdik olunacak esaslar dairesinde işletilebilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

3.96. 237 sayılı Taşıt Kanunu'nun 10. Maddesinde yer alan; “Genel bütçeye dâhil daireler, katma bütçeli idareler ve döner sermayelerin yıl içinde her ne şekilde olursa olsun edinebilecekleri taşıtların cinsi, adedi, hangi hizmette kullanılacağı ve kaynağı yılı bütçe kanunlarına bağlı (T) işaretli cetvelde gösterilir. Yukarıda sayılanlar dışında kalan kurum ve kuruluşlar tarafından bu Kanun gereğince taşıt edinilebilmesi, edinilecek taşıtın cinsi, adedi, hangi hizmette kullanılacağı ve kaynağı gösterilmek suretiyle önceden alınmış Bakanlar Kurulu kararına bağlıdır. Ancak, il özel idareleri, belediyeler ve bunların bağlı kuruluşları ile mahallî idare birlikleri kendi meclislerinin kararı ile taşıt edinirler... İçişleri Bakanlığınca lüzum görüldüğü takdirde, bu Kanuna bağlı (1) sayılı cetvelde yazılı "İl Valileri" taşıtları, gelir durumu müsait olan il özel idare bütçelerinden de satın alınabilir...”, hükmüne göre hareket edilip edilmediği;

3.97. 237 sayılı Taşıt Kanunu'nun 12. Maddesinde yer alan; “Bu kanunla kullanılmasına cevaz verilen taşıtların işletme ve onarma masraflarıyla vasıtayı kullanacak personelin her türlü istihkakları, taşıtın satın alındığı kurumlar bütçelerine konulacak ödeneklerle karşılanır. Ancak, bu kanuna bağlı (1) sayılı cetvelde yazılı "İl Valileri" taşıtları ile (2) sayılı cetvelde yazılı "kaymakamlıklar" taşıtlarının onarma ve işletme masrafları, genel bütçeye konulan ödeneği tükendiği takdirde, özel idare bütçelerinden de karşılanabilir.”, hükmüne göre hareket edilip edilmediği;

3.98. 237 sayılı Taşıt Kanunu'nun “*Kayıt, Tescil ve Verilecek Plakalar*” plakalar başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “Bu kanunda yazılı kara taşıtlarının 6085 sayılı kanun gereğince Trafik Şube ve bürolarına, deniz taşıtlarının alakalı dairelere kayıt ve tescil ettirilmesi mecburidir. Taşıtlara, taşıtın cinsine ve tahsis edilen makam veya hizmetlere göre İçişleri Bakanlığınca belirtilecek şekil, renk ve alameti taşıyan birer plaka konur. Trafik şube ve büroları veya diğer alakalı daireleri bu kanunda yazılı taşıtlar dışında hiç bir makam ve şahıs için aynı şekil ve renkte plaka ve numara veremeyecekleri gibi hiçbir makam ve dairede kendiliklerinden plaka ihdas ve istimal edemezler. Kanuna bağlı (1) sayılı cetvelde belirtilenlere tahsis olunacak taşıtlar hariç, bütün taşıtların yan taraflarına "Resmi hizmete mahsustur" ibaresi yazılır...”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

3.99. 237 sayılı Taşıt Kanunu'nun “*Cezalar*” başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunun şümulüne giren taşıtları her ne suretle olursa olsun tahsis olunduğu işin gayrisinde veya şahsî hususlarda kullananlar veya kullanılmasına müsaade edenler veya kanunda yazılı olduğu şekilde kullanılmış gibi gösterenler veya kanunen bir makama veya işe tahsis olunmadığı hâlde hakikati tağyir ile bu taşıtlardan istifade eden ve ettirenler, bunların gidiş gelişine müsaade edenler veya kanuna aykırı olarak numara ve plaka verenlerle kullananlar veya kullanılmaya elverişli olduğu hâlde ekonomik ömrünü doldurduğu bahanesiyle yenileyen veya yeniletkenler veya bu hususlar için masraf tahakkuk evrakını hazırlayan veya tasdik veya bunlara ait ita emirlerini vize edenler hakkında bir seneye kadar hapis cezasına hükmolunur. Bu yüzden hâsil olan masraf ve zararlar genel hükümlere göre tazmin ettirilir. Tekerrürü halinde verilecek hapis cezası iki aydan aşağı olamaz.”, hükmünün bilincinde olarak hareket edilip edilmediği;

3.100. Taşıt edinilmesi ve kullanımında uygulamada 01.04.2006 tarih ve 26126 sayılı R. G.'de yayımlanan 2006/10193 sayılı “*Hizmet Alımı Suretiyle Taşıt Edinilmesine İlişkin Esas ve Usuller Hakkında*”

Karar” ile 2006/10194 sayılı “Taşıtları Sürebilecek Kamu Görevlilerinin Belirlenmesine İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Karar” hükümlerinin dikkate alınıp alınmadığı;

3.101. 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu’nun **“Araçların Muayenesi”** başlıklı 34. Maddesi; **“Mali sorumluluk sigortası yaptırma zorunluluğu”** başlıklı 91. Maddesi ile Karayolları Trafik Yönetmeliği’nin aynı konudaki hükümleri dikkate alınarak Kaymakamlıkta bulunan taşıtların zorunlu mali sorumluluk sigortası ile muayenelerinin zamanında yaptırılıp yaptırılmadığı;

4. KAMU PERSONELE İLİŞKİN İŞ VE İŞLEMLER:

Atama ve Göreve Başlama:

4.1. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun **“Sınav Şartı”** başlıklı 50. Maddesinde yer alan, “Devlet kamu hizmet ve görevlerine Devlet memuru olarak atanacakların açılacak Devlet memurluğu sınavlarına girmeleri ve sınavı kazanmaları şarttır...”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

4.2. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun **“Kurumların Memur İhtiyaçlarını Karşılama Şekli”** başlıklı 52. Maddesinde yer alan; “Kurumların memur ihtiyaçları yayınlanan sınav sonuçlarında belirlenen başarı sırasına göre ilgili kurumlarca atama yapılmak suretiyle karşılanır. Müteakip sınav dönemine kadar kurumların acil ihtiyaçları; sınavlara girip kazanmış ancak yeterli kadro olmaması nedeni ile ataması yapılamayanlardan; yayınlanan başarı sırasına göre karşılanabilir. Yapılan atamalar, ilgili kurumlarca derhal Devlet Personel Başkanlığına bildirilir.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

4.3. 03.05.2002 gün ve 24744 sayılı R.G.’de yayımlanan 2002/3975 karar sayılı Kamu Görevlerine İlk Defa Atanacaklar İçin Yapılacak Sınavlar Hakkında Genel Yönetmeliğin **“Kuruluşların Yükümlülüğü ve KPSS Puanlarının Kontrolü”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Kamu kurum ve kuruluşları, kendilerine başvuran adayların T.C. kimlik numaralarını, ad ve soyadlarını ve KPSS puanlarının doğruluğunu ÖSYM’ye ait internet sitesinden kontrol eder. Yapılan kontrol sonucunda sınav sonuç belgesinde tahrifat yaptığı belirlenen adaylar ilgili kurumlarca ÖSYM’ye bildirilir. Bu adayların KPSS sonuçları iptal edilir. Sınav ile ilgili basılı formlarda ve sınav sonuç belgelerinde silinti veya kazıntı yoluyla ya da teknoloji kullanılarak değişiklik yapıldığının belirlenmesi durumlarında, ilgili kamu kurum ve kuruluşları, sorumlular hakkında Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunur.”, hükmü uyarınca gerekli kontrolün yapılıp yapılmadığı;

4.4. Kamu Görevlerine İlk Defa Atanacaklar İçin Yapılacak Sınavlar Hakkında Genel Yönetmeliğin **“Bildirim yükümlülüğü”** başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “Giriş sınavı sonucu atanarak göreve başlatılanlar, ilgili kamu kurum ve kuruluşunca 15 gün içinde DPB ve ÖSYM’ye bildirilmek zorundadır.”, hükmü gereği işlem yapılıp yapılmadığı;

4.5. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun **“Atamalarda Görev Yerine Hareket ve İşe Başlama Süresi”** başlıklı 62. Maddesinde yer alan “İlk defa veya yeniden veyahut yer değiştirme suretiyle; a) Aynı yerdeki görevlere atanana atama emirlerinin kendilerine tebliğ gününü, b) Başka yerdeki görevlere atanana, atama emirlerinin kendilerine tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içerisinde o yere hareket ederek belli yol süresini, İzleyen iş günü içinde işe başlamak zorundadırlar. Savaş ve olağanüstü hallerde bu süre Bakanlar Kurulu Kararı ile kısaltılabilir. Yukarıdaki süreler; 1-Kanuni izinlerin kullanılması veya geçici bir görevin yapılması sırasında başka bir göreve atanana memurlar için iznin veya geçici görevin bitimi, 2-Hesaplarını, yerlerine gelenlere devir zorunda bulunan sayman ve sayman mutemetleri için devrin sona ermesi, 3-Eski görevlerine devamları kurumlarınca yazılı olarak tebliğ edilenler için yerlerine atanana memurların gelmesi veya yeni görev yerlerine hareketlerinin kurumlarınca tebliği, tarihinde başlar. Yer değiştirme suretiyle yapılan atamalarda memurlara atama emirleri tebliğ edilince yollukları, ödeme emri aranmaksızın, saymanlıklarca derhal ödenir. Memurun izinli ve raporlu olması tebligata engel olmamakla beraber (a) ve (b) bentlerindeki süreler izin ve rapor müddetinin bitmesinde başlar...”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

4.6. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**İşe Başlamama Halinde Yapılacak İşlem**" başlıklı 63. Maddesinde yer alan; "Bir göreve ilk defa veya yeniden atanandan belge ile ispatı mümkün zorlayıcı sebepler olmaksızın 62 nci maddedeki süre içinde işe başlamayanların atanmaları iptal edilir ve bunlar 1 yıl süreyle Devlet memuru olarak istihdam edilemezler. Bunların belge ile ispatı mümkün zorlayıcı sebepler nedeniyle göreve başlamama hali iki ayı aştığı takdirde atama işlemi atamaya yetkili makamlarca iptal edilir. Başka yerdeki bir göreve atanandan 62 nci maddedeki süre içinde hareket ederek belli yol süresi sonunda yeni görevlerine başlamayanlara, eski görevlerinden ayrılış ve yeni görevlerine başlayış tarihleri arasında aylık verilmemek şartı ile 10 günlük bir süre daha verilebilir. Belge ile ispatı mümkün zorlayıcı sebepler olmaksızın bu süre sonunda da yeni görevlerinde işe başlamayanlar memuriyetten çekilmiş sayılırlar.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

4.7. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Sadakat**" başlıklı 6. Maddesinde yer alan; "Devlet memurları, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına ve kanunlarına sadakatle bağlı kalmak ve milletin hizmetinde Türkiye Cumhuriyeti kanunlarını sadakatle uygulamak zorundadırlar. Devlet memurları bu hususu "Asli Devlet Memurluğuna" atandıktan sonra en geç bir ay içinde kurumlarınca düzenlenecek merasimle yetkili amirlerin huzurunda yapacakları yeminle belirtirler ve özlük dosyalarına konulacak aşağıdaki "Yemin Belgesi"ni imzalayarak göreve başlarlar. (YEMİN METNİ): Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına, Atatürk İnkılap ve İlkelerine, Anayasada ifadesi bulunan Türk Milliyetçiliğine sadakatle bağlı kalacağıma; Türkiye Cumhuriyeti kanunlarını milletin hizmetinde olarak tarafsız ve eşitlik ilkelerine bağlı kalarak uygulayacağıma; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyip, koruyup bunları geliştirmek için çalışacağıma; insan haklarına ve Anayasanın temel ilkelerine dayanan milli, demokratik, laik, bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilerek, bunları davranış halinde göstereceğime namusum ve şerefim üzerine yemin ederim.", hükmü uyarınca asli devlet memurluğuna alınan memurların maddede belirtilen süre ve şekilde yemin edip etmedikleri;

Adaylık İşlemleri ve Aday Memurların Yetiştirilmesi:

4.8. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Adaylığa Kabul Edilme**" başlıklı 54. Maddesinde yer alan; "Sınavlarda başarılı olanlardan Devlet memurluğuna girmek isteyenler başarı listesindeki sıraya ve 47'nci maddeye göre ilan edilen kadro sayısı kadar, kurumlarınca memur adayı olarak atanırlar. Aday olarak atanmış Devlet memurunun adaylık süresi bir yıldan az iki yıldan çok olamaz ve bu süre içinde aday memurun başka kurumlara nakli yapılamaz.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

4.9. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Adayların Yetiştirilmesi**" başlıklı 55. Maddesinde yer alan; "Aday olarak atanan memurların önce bütün memurların ortak vasıfları ile ilgili temel eğitime, bilahare sınıfları ile ilgili hazırlayıcı eğitime ve staja tabi tutulmaları ve Devlet memuru olarak atanabilmeleri için başarılı olmaları şarttır. Temel eğitim ile hazırlayıcı eğitim aynı kurumda yapılır. Eğitim süreleri, programları, değerlendirme esasları ve hangi kurumların sorumluluğunda yapılacağı ve diğer hususlar Başbakanlıkça hazırlanacak bir yönetmelikle düzenlenir.", hükmüyle;

27.06.1983 gün ve 18090 sayılı R.G.'de yayımlanan 83/6061 karar sayılı Aday Memurların Yetiştirilmelerine İlişkin Genel Yönetmeliğin 33. maddesine göre hazırlanan İçişleri Bakanlığı Aday Memurlarının Yetiştirilmelerine İlişkin Yönetmelik uyarınca; aday memurların, adaylık süresi içinde yetiştirilmeleri için gerekli planların yapılarak uygulamaya konulup konulmadığı;

4.10. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Adaylık Devresi İçinde Göreve Son Verme**" başlıklı 56. Maddesinde yer alan; "Adaylık süresi içinde temel ve hazırlayıcı eğitim ve staj devrelerinin her birinde başarısız olanlarla adaylık süresi içinde hal ve hareketlerinde memuriyetle bağdaşmayacak durumları, görev devamsızlıkları tespit edilenlerin disiplin amirlerinin teklifi ve atamaya yetkili amirin onayı ile ilişkileri kesilir. İlişkileri kesilenler ilgili kurumlarca derhal Devlet Personel Başkanlığına bildirilir.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.11. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Adaylık Süresi Sonunda Başarısızlık**" başlıklı 57. Maddesinde yer alan; "Adaylık süresi içinde disiplin cezası almış olanların disiplin amirlerinin teklifi ve

atamaya yetkili amirin onayı ile ilişkileri kesilir. İlişkileri kesilenler ilgili kurumlarca derhal Devlet Personel Başkanlığına bildirilir. Adaylık devresi içinde veya sonunda, 56. ve bu madde hükümlerine göre ilişkileri kesilenler (sağlık nedenleri hariç) 3 yıl süre ile Devlet memurluğuna alınmazlar.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.12. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun “*Asli Memurluğa Atanma*” başlıklı 58. Maddesinde yer alan; “Adaylık devresi içinde eğitimde başarılı olan adaylar disiplin amirlerinin teklifi ve atamaya yetkili amirin onayı ile onay tarihinden geçerli olmak üzere asli memurluğa atanırlar. Asli memurluğa geçme tarihi adaylık süresinin sonunu geçemez.”, hükmü uyarınca asil memurluğa atama işlemlerinin yapıp yapılmadığı;

Devlet Memurlarının İlerleme ve Yükselmeleri:

4.13. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun “*Kademe ve Kademe İlerlemesi*” başlıklı 64. Maddesinde yer alan; “Kademe; derece içinde, görevin önemi veya sorumluluğu artmadan, memurun aylığındaki ilerlemedir. Memurun kademe ilerlemesinin yapılabilmesi için bulunduğu kademedeki en az bir yıl çalışmış olması ve bulunduğu derecede ilerleyebileceği bir kademenin bulunması şartları aranır. 72. madde gereğince belirli bir süre görev yapmak üzere, mecburî olarak sürekli görevle atanan memurlardan kalkınmada birinci derecede öncelikli yörelerde bulunanlara, bu yörelerde fiilen çalışmak suretiyle geçirilen her iki yıl için bir kademe ilerlemesi daha verilir. Yıllık izinde geçirilen süreler fiilen çalışılmış sayılır. İki yıldan az süreler dikkate alınmaz. Son sekiz yıl içinde herhangi bir disiplin cezası almayan memurlara, aylık derecelerinin yükseltilmesinde dikkate alınmak üzere bir kademe ilerlemesi uygulanır. Bu maddede belirtilen şartları haiz her sınıf ve derecedeki memurlar, hak kazandıkları tarihten geçerli olmak üzere ve başkaca bir işleme gerek kalmaksızın bir ileri kademeyle ilerlemiş sayılırlar. Kademe ilerlemesi ile ilgili onay mercii atamaya yetkili amirdir. Onay mercileri kademe ilerlemeleri ile ilgili yetkilerini devredebilirler. Kademe ilerlemesine hak kazanamayan memurlar, kurumlarınca her ay alınacak toplu onaylarla belirlenir. Kademe ilerlemesi yapmış sayılanlardan ilerlemeye müstahak olmadıkları sonradan tespit edilenlerin kademe ilerlemeleri, ilerlemiş sayıldıkları tarihten geçerli olmak üzere iptal edilir.”, hükmüne uygun hareket edilip edilmediği;

4.14. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun “*Kadrosuzluk Sebebiyle Derece Yükselmesi Yapamayanların Aylıkları*” başlıklı 67. Maddesinde yer alan; “Diğer şartları taşımakla birlikte üst derecelerde (...) kadro olmadığı için derece yükselmesi yapamayan memurların kazanılmış hak aylıkları, öğrenim durumları itibariyle yükselebilecekleri dereceyi aşmamak şartıyla işgal etmekte oldukları kadroların üst derecelerine yükseltilir.”, hükmüne uygun hareket edilip edilmediği;

4.15. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun “*Derece Yükselmesinin Usul ve Şartları*” başlıklı 68. Maddesinde yer alan; “A) Derece yükselmesi yapılabilmesi için: a) Üst derecelerden boş bir kadronun bulunması, b) Derecesi içinde en az 3 yıl ve bu derecenin 3 üncü kademesinde 1 yıl bulunmuş, c) Kadronun tahsis edildiği görev için öngörülen nitelikleri elde etmiş, d) (mülga) olması şarttır. B) Eğitim ve öğretim hizmetleri sınıfı hariç, sınıfların 1, 2, 3 ve 4 üncü derecelerindeki kadrolarına, derece yükselmesindeki süre kaydı aranmaksızın, atanmasındaki usule göre daha aşağıdaki derecelerden atama yapılabilir. Ancak, bu şekilde bir atamanın yapılabilmesi için ilgilinin; a) 1 inci dereceli kadrolardan ek göstergesi 5300 ve daha yukarıda olanlar için en az 12 yıl, b) 1 inci ve 2 nci dereceli kadrolardan ek göstergesi 5300'den az olanlar için en az 10 yıl, c) 3 üncü ve 4 üncü dereceli kadrolar için en az 8 yıl, hizmetinin bulunması ve yükseköğrenim görmüş olması şarttır. Dört yıldan az süreli yükseköğrenim görenler için bu süreler iki yıl ilave edilir... C) Derece yükselmesi ile ilgili onay mercii atamaya yetkili amirdir. Müşterek kararlar atamış olanların derece yükselmeleri, ilgili bakanın veya yetkili kıldığı makamın onayı ile yapılır. Üst derece kadroya atanmış olup da kazanılmış hak ve emeklilik keseneğine esas aylık dereceleri daha aşağıda bulunanların (45 inci maddenin ikinci fıkrasına göre yapılan atamalar hariç), kazanılmış hak ve emeklilik keseneğine esas aylık derecelerinin yükseltilmeleri için, bu hâlin devamı süresince yukarıda belirtilen onay aranmaz.”, hükmüne uygun hareket edilip edilmediği,

4.16. 08.06.2007 tarih ve 26546 sayılı R.G'de yayımlanan İçişleri Bakanlığı Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğinin “*Görevde yükselme suretiyle atana-*

caklarda aranacak genel şartlar” başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Yönetmelikte belirtilen kadrolara görevde yükselme suretiyle atanabilmek için; a) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 68 inci maddesinin (B) bendinde belirtilen atanabilme şartlarını taşımak, b) Görevde yükselme sınavında başarılı olmak, gerekir.”, hükmüyle;

Yönetmeliğin “***Görevde yükselme sınavı sonucu atanacaklarda aranacak özel şartlar***”, başlıklı 7. Maddesi; “***Unvan değişikliği suretiyle atanacaklarda aranacak genel şartlar***” başlıklı 8. Maddesi ile “***Unvan değişikliği sınavı suretiyle atanacaklarda aranacak özel şartlar***” başlıklı 9. Maddesi uyarınca, görevde yükselme ve unvan değişikliği suretiyle atanacak personelin bu maddelerde sayılan genel ve özel şartları taşıyıp taşımadıkları;

4.17. Görevde yükselme ve unvan değişikliği suretiyle atanacak personelin, İçişleri Bakanlığı Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğinin “***Görevde yükselme eğitimi***” başlıklı 12. maddesinde belirtilen görevde yükselme eğitimine; “***Görevde yükselme sınavı***” başlıklı 16. Maddesinde belirtilen görevde yükselme sınavına ve “***Unvan değişikliği sınavı***” başlıklı 17. Maddesinde belirtilen unvan değişikliği sınavına katılıp katılmadıkları; Yönetmeliğin “***Sınav belgelerinin saklanması***” başlıklı 22. maddesi gereğince; sınavı kazananların sınav sonuç belgelerinin ilgilinin özlük dosyasına konulup konulmadığı;

4.18. 04.07.2009 gün ve 27278 sayılı R.G.’de yayımlanan Mahalli İdareler Personelinin Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Yönetmeliğin “***Sınav kurulu ve görevleri***” başlıklı 15. Maddesinde yer alan; “... (5) Sınav Kurulu, mahalli idarenin kendi bünyesinde çalışanlardan oluşturulmadığı takdirde, ilgili mahalli idarenin talebi üzerine, mahalli mülki idare amiri tarafından görevlendirilecek üyelerin katılımı suretiyle oluşturulur...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

Hizmet İçi Eğitim:

4.19. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun “***Amir Durumda Olan Devlet Memurlarının Görev ve Sorumlulukları***” başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “Devlet memurları amiri oldukları kuruluş ve hizmet birimlerinde kanun, tüzük ve yönetmeliklerle belirlenen görevleri zamanında ve eksiksiz olarak yapmaktan ve yaptırmaktan, maiyetindeki memurlarını yetiştirmekten, hal ve hareketlerini takip ve kontrol etmekten görevli sorumludurlar...”, hükmü uyarınca amir durumunda olanların maiyetindeki memurları yetiştirmek için gerekli gayreti gösterip göstermedikleri;

4.20. 27.01.1986 tarihli İçişleri Bakanı onayı ile yürürlüğe konulan İçişleri Bakanlığı Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliğinin “***Yıllık Eğitim Programları***” başlıklı 16. Maddesi gereği Eğitim Dairesi Başkanlığınca hazırlanarak Bakanlık Encümeninde görüşüldükten sonra Bakanlık onayı ile kesinleşen Yıllık Eğitim Programı ve bu konuda Bakanlıkça verilecek talimatlar doğrultusunda; Kaymakamlık personeli ile diğer bağlı birimler personelinin mevcut plan ve program uyarınca eğitilerek, eğitimin icra edildiğine ilişkin raporların ve form çizelgenin valiliğe gönderilip gönderilmediği;

4.21. İçişleri Bakanlığı Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliğinin “***Seçimle Gelen Görevlilerin Eğitimi***” başlıklı 25. Maddesinde yer alan; Mahalli seçimler yenilendikçe işlerin elverişli olduğu zamanlarda; köy ve mahalle muhtarları ile köy görevlileri çalışmalarını ilgilendiren konularda kursa tabi tutulabilirler. Köy ve mahalle muhtarları ve köylerin diğer görevlileri ile kasaba Belediye başkanlarının Hizmet-İçi Eğitiminde; Vali Yardımcıları, Hukuk İşleri Müdürü ve Kaymakamlara eğitici olarak görev verilebilir. Ancak, bu durumda Hizmet-İçi Eğitimin yurt düzeyinde aksamadan ve düzenli bir biçimde yürütülmesi için Daire Başkanlığınca uygulanacak programın genel hatları belirtilir ve kurs notları gönderilebilir. Vali ve Kaymakamlar; il veya ilçede görevli daire amirlerini, kamu kuruluşları görevlilerini, bölge kuruluşları temsilcilerini kendi konularını açıklamak veya eğitim çalışmalarına katılmak üzere muhtarlarla ilgili kurslara çağrılabilirler. Yapılan çalışmalar, yerinde incelenmek veya valiliklerden bilgi almak yoluyla izlenir ve gerektiğinde denetlenir.”, hükmü uyarınca seçimle gelen görevlilerinin eğitimi konusunda çalışma yürütülüp yürütülmediği;

4.22. İçişleri Bakanlığı Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliğinin “*Eğitim Öncelikleri*” başlıklı 26. Maddesinde yer alan; Hizmet-İçi Eğitimde aday memurlara, yeni kurulan belediyelerin personeline, hizmet ve çalışma alanlarında önemli mevzuat değişikliği yapılan veya hiç eğitime çağrılmamış personel ile amirlerince ve Bakanlıkça Hizmet-İçi eğitime tabi tutulmaları gerekli görülen personele öncelik verilir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

4.23. İçişleri Bakanlığı Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliğinin “*Eğitime Katılma Zorunluluğu*” başlıklı 35. Maddesinde yer alan; “Bakanlık personelinin düzenlenecek Hizmet-İçi Eğitime katılmaları zorunludur. Birim amirleri ile Vali ve Kaymakamlar da bunu sağlamakla yükümlüdürler. Bakanlıkça düzenlenen eğitimlerde, hastalık ve diğer geçerli özre dayanan, eğitim süresinin 1/8 oranında devamsızlık edenler bir sonraki eğitime tekrar alınabilirler. Hizmet-İçi eğitim çalışmalarına, geçerli bir özre dayanmaksızın katılmayanlar hakkında, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun disiplin hükümleri uygulanır. Başka kurumlarda eğitime katılanlar, eğitime katıldıkları kurumun özel hükümlerine tabidirler.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

4.24. İçişleri Bakanlığı Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliğinin “*Hastalık ve İzin*” başlıklı 36. Maddesinde yer alan; “Hizmet-İçi Eğitim süresinde, eğitim görevlileri ile eğitime katılan personel, hastalık ve mazeret izinleri dışında izin kullanamazlar. Bakanlık personelinin yıllık izinleri eğitim programları esas alınarak düzenlenir. Başka kurumlarda eğitime katılanlar hakkında, eğitime katıldıkları kurumun izinle ilgili hükümleri uygulanır.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

4.25. İçişleri Bakanlığı Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliğinin “*Eğitim Sonu Değerlendirmeleri*” başlıklı 41. Maddesinde yer alan; “ a) Her Hizmet-İçi Eğitim sonunda eğitime katılan personel ve bunlarla ilgili olarak yapılan değerlendirme sonuçları, personelin özlük dosyasına konulmak üzere ilgili birim veya kuruluşa bildirilir. b) Eğitimin genel değerlendirilmesine yardımcı olmak üzere, yapılan hizmet-içi eğitimin devam süresinde veya sonrasında çalışmaların genel gidişine ilişkin anket soruları düzenlemek suretiyle eğitime katılanların görüş ve düşüncelerine başvurulabilir. c) Bakanlıkça uygun görülmesi halinde, eğitime katılanlardan başarı dereceleri birinci, ikinci ve üçüncü olanlara ödül verilebilir.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

Vekâlet ve İkinci Görev ile Memurluktan Çekilme:

4.26. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun “*Vekâlet Görevi ve Aylık Verilmesinin Şartları*” başlıklı 86. Maddesinde yer alan; “Memurların kanuni izin, geçici görev, disiplin cezası uygulaması veya görevden uzaklaştırma nedenleriyle işlerinden geçici olarak ayrılmaları halinde yerlerine kurum içinden veya diğer kurumlardan veya açıktan vekil atanabilir. Bir görevin memurlar eliyle vekâleten yürütülmesi halinde aylıksız vekâlet asıldır. Ancak, ilkökul öğretmenliği (Yaz tatili hariç), tabiplik, diş tabipliği, eczacılık, köy ve beldelerdeki ebelik ve hemşirelik, mühendis ve mimarlık, veterinerlik, vaizlik, Kur’an kursu öğreticiliği, imam-hatiplik ve müezzin-kayyımlığa ait boş kadrolara Maliye Bakanlığının izni (mahallî idarelerde izin şartı aranmaz) ile açıktan vekil atanabilir. Aynı kurumdan birinci fıkrada sayılan ayrılmalar dolayısıyla atanan vekil memurlara vekâlet görevinin 3 aydan fazla devam eden süresi için, kurum dışından veya açıktan atananlarla kurum içinden ilkökul öğretmenliğine atanan öğretmenler ile veznedarlık görevine atananlara göreve başladıkları tarihten itibaren vekâlet aylığı ödenir. Bu Kanuna tabi kurumlarda çalışan veteriner hekim veya hayvan sağlık memurları, veteriner hekim veya hayvan sağlık memuru bulunmayan belediyelerin veterinerlik veya hayvan sağlık memurluğu hizmetlerini ifa etmek üzere bu hizmetlerle ilgili kadrolara vekâlet aylığı verilmek suretiyle atanabilirler. Yukarıda sayılan haller dışında, boş kadrolara ait görevler lüzum görüldüğü takdirde memurlara ücretsiz olarak vekâleten gördürülebilir. Bu Kanuna tabi kurumlarda, mali, nakdi ve ayni sorumluluğu bulunan saymanlık kadrolarının boşalması halinde bu kadrolara işe başladıkları tarihten itibaren vekâlet aylığı verilmek suretiyle memurlar arasından atama yapılabilir.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

4.27. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun “*Vekâlet Görevinin Fiilen Yapılması Şartı*” başlıklı 174. Maddesinde yer alan; “Vekâlet aylıklarının ödenebilmesi için görevin fiilen yapılması şarttır.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

4.28. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**İkinci Görev Verilecek Memurlar ve Görevler**" başlıklı 88. Maddesinde yer alan; "Bu Kanuna tabi kurumlarda çalışan Devlet memurlarına esas görevlerinin yanında; A) Özel kanunlarla veya özel kanunların verdiği yetkiye dayanılarak memurlara gördürülmesi öngörülen sürekli hizmetler, B) Mesleki bilgisi ile ilgili olarak, hizmet olanakları elverişli bulunmak ve atamaya yetkili amir tarafından uygun görülme şartıyla; 1) 87. maddede yazılı kurumların tabiplikleri, diş tabiplikleri, eczacılıkları, kimyagerlikleri, veterinerlikleri, avukatlıkları ile Adli Tıp Kurumu Uzmanlıkları, 2) Asıl görevlerinin bulunduğu bucak, ilçe ve zorunlu hallerde iller belediyelerinin yüksek mühendis, mühendis, yüksek mimar ve mimarlarca yürütülmesi gereken teknik hizmetleri, İkinci görev olarak verilebilir. Asıl görevlerinin yanında; a) Tabiplere; sağlık müdürlüğü, sağlık müdür yardımcılığı, sağlık grup başkanlığı, baştabiplik ve baştabip yardımcılığı, b) Diş hekimlerine ve veterinerlere, meslekleri ile ilgili baştabiplik, Veteriner, diş hekimi ve eczacılara; baştabip yardımcılığı, d) Öğretmenlere; okul ve enstitü müdürlüğü, başyardımcılığı ve yardımcılığı görevleri, ikinci görev olarak yaptırılabilir.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.29. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Birleşemeyecek Görevler**" başlıklı 90. Maddesinde yer alan; "Devlet memurlarına, vekâlet görevi, ikinci görev veya ders görevlerinden ancak birisi verilebilir. Öğretmenlerin idari görevi bu hükmün dışındadır. Bir memurun üstünde birden çok ücretli vekâlet görevi veya ikinci görev bulunamaz.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.30. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Çekilme**" başlıklı 94. Maddesinde yer alan; "Devlet memuru bağlı olduğu kuruma yazılı olarak müracaat etmek suretiyle memurluktan çekilme isteğinde bulunabilir. Mezuniyetsiz veya kurumlarınca kabul edilen mazereti olmaksızın görevin terk edilmesi ve bu terkin kesintisiz 10 gün devam etmesi halinde, yazılı müracaat şartı aranmaksızın, çekilme isteğinde bulunmuş sayılır. Çekilmek isteyen memur yerine atanan kimsenin gelmesine veya çekilme isteğinin kabulüne kadar görevine devam eder. Yerine atanan kimse bir aya kadar gelmediği veya yerine bir vekil atanmadığı takdirde, üstüne haber vererek görevini bırakabilir. Olağanüstü mazeretle çekilenler, üstüne haber vermek şartıyla bir ay kaydına tabi değildirler.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.31. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Çekilmede devir ve teslim süresi**" başlıklı 95. Maddesinde yer alan; "Çekilen Devlet memurlarından devir ve teslim ile yükümlü olanlar, bu işlemlerin sonuna kadar görevlerini bırakamazlar. Hizmet icaplarına göre devir ve teslim işlemleri için gerekli süreler, yönetmelikte belirtilir.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

Çalışma Saatleri ve İzinler:

4.32. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Çalışma saatleri**" başlıklı 99. Maddesinde yer alan, "Memurların haftalık çalışma süresi genel olarak 40 saattir. Bu süre Cumartesi ve Pazar günleri tatil olmak üzere düzenlenir. Ancak özel kanunlarla yahut bu kanuna veya özel kanunlara dayanılarak çıkarılacak tüzük ve yönetmeliklerle, kurumların ve hizmetlerin özellikleri dikkate alınmak suretiyle farklı çalışma süreleri tespit olunabilir...", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.33. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Günlük Çalışma Saatlerinin Tespiti**" başlıklı 100. Maddesinde yer alan, "Günlük çalışmanın başlama ve bitme saatleri ile öğle dinlenme süresi, bölgelerin ve hizmetin özelliklerine göre merkezde Başbakanlık Devlet Personel Başkanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca, illerde valiler tarafından tespit olunur. Ancak özurlüler için; özür durumu, hizmet gerekleri, iklim ve ulaşım şartları göz önünde bulundurulmak suretiyle günlük çalışmanın başlama ve bitiş saatleri ile öğle dinlenme süreleri merkezde üst yönetici, taşrada mülki amirlerce farklı belirlenebilir. Memurların yürüttükleri hizmetin özelliklerine göre, bu madde uyarınca tespit edilen çalışma saat ve süreleri ile görev yerlerine bağlı olmaksızın çalışabilmeleri mümkündür. Bu hususa ilişkin usul ve esaslar, Devlet Personel Başkanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.34. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Günün 24 Saatinde Devamlılık Gösteren Hizmetlerde Çalışma Saat ve Usulünün Tespiti**" başlıklı 101. Maddesinde yer alan; "Günün yirmi dört saatinde

devamlılık gösteren hizmetlerde çalışan Devlet memurlarının çalışma saat ve şekilleri kurumlarınca düzenlenir. Ancak, kadın memurlara; tabip raporunda belirtilmesi hâlinde hamileliğin yirmi dördüncü haftasından önce ve her hâlde hamileliğin yirmi dördüncü haftasından itibaren ve doğumdan sonraki bir yıl süreyle gece nöbeti ve gece vardiyası görevi verilemez. Özürlü memurlara da isteği dışında gece nöbeti ve gece vardiyası görevi verilemez.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.35. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun “**Yıllık İzin**” başlıklı 102. Maddesinde yer alan; “Devlet memurlarının yıllık izin süresi, hizmeti 1 yıldan on yıla kadar (On yıl dâhil) olanlar için yirmi gün, hizmeti on yıldan fazla olanlar için 30 gündür. Zorunlu hallerde bu süreler gidiş ve dönüş için en çok ikişer gün eklenebilir.” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.36. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun “**Yıllık İzinlerin Kullanılışı**” başlıklı 103. Maddesinde yer alan; “Yıllık izinler, amirin uygun bulacağı zamanlarda, toptan veya ihtiyaca göre kısım kısım kullanılabilir. Birbirini izleyen iki yılın izni bir arada verilebilir. Cari yıl ile bir önceki yıl hariç, önceki yıllara ait kullanılmayan izin hakları düşer. Öğretmenler yaz tatili ile dinlenme tatillerinde izinli sayılırlar. Bunlara, hastalık ve diğer mazeret izinleri dışında, ayrıca yıllık izin verilmez. Hizmetleri sırasında radyoaktif ışınlarla çalışan personele, her yıl yıllık izinlerine ilaveten bir aylık sağlık izni verilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.37. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun “**Mazeret İzni**” başlıklı 104. maddesinde yer alan; “A) Kadın memura; doğumdan önce sekiz, doğumdan sonra sekiz hafta olmak üzere toplam on altı hafta süreyle analık izni verilir. Çoğul gebelik durumunda, doğum öncesi sekiz haftalık analık izni süresine iki hafta eklenir. Ancak beklenen doğum tarihinden sekiz hafta öncesine kadar sağlık durumunun çalışmaya uygun olduğunu tabip raporuyla belgeleyen kadın memur, isteği hâlinde doğumdan önceki üç haftaya kadar kurumunda çalışabilir. Bu durumda, doğum öncesinde bu rapora dayanarak fiilen çalıştığı süreler doğum sonrası analık izni süresine eklenir. Doğumun erken gerçekleşmesi sebebiyle, doğum öncesi analık izninin kullanılmayan bölümü de doğum sonrası analık izni süresine ilave edilir. Doğumda veya doğum sonrasında analık izni kullanılırken annenin ölümü hâlinde, isteği üzerine memur olan babaya anne için öngörülen süre kadar izin verilir. B) Memura, eşinin doğum yapması hâlinde, isteği üzerine on gün babalık izni; kendisinin veya çocuğunun evlenmesi ya da eşinin, çocuğunun, kendisinin veya eşinin ana, baba ve kardeşinin ölümü hâllerinde isteği üzerine yedi gün izin verilir. C) (A) ve (B) fıkralarında belirtilen hâller dışında, merkezde atamaya yetkili amir, ilde vali, ilçede kaymakam ve yurt dışında diplomatik misyon şefi tarafından, birim amirinin muvafakati ile bir yıl içinde toptan veya bölümler hâlinde, mazeretleri sebebiyle memurlara on gün izin verilebilir. Zaruret hâlinde öğretmenler hariç olmak üzere, aynı usulle on gün daha mazeret izni verilebilir. Bu takdirde, ikinci kez verilen bu izin, yıllık izinden düşülür. D) Kadın memura, çocuğunu emzirmesi için doğum sonrası analık izni süresinin bitim tarihinden itibaren ilk altı ayda günde üç saat, ikinci altı ayda günde bir buçuk saat süt izni verilir. Süt izninin hangi saatler arasında ve günde kaç kez kullanılacağı hususunda, kadın memurun tercihi esastır. E) Yıllık izin ve mazeret izinleri sırasında malî haklar ile sosyal yardımlara dokunulmaz.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.38. Devlet memurlarının hastalık ve refakat izni işlemlerinin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun “**Hastalık ve Refakat İzni**” başlıklı 105. Maddesi; aylıksız izin işlemlerinin de “**Aylıksız İzin**” başlıklı 108. Maddesi uyarınca yürütülüp yürütülmediği;

4.39. 30.01.2010 tarih ve 27478 sayılı R.G.’de yayımlanan 2010/2 nolu ve “**Sendikal Gelişmeler Doğrultusunda Alınacak Önlemler**” konulu Başbakanlık Genelgesi’nde yer alan; “2009 Yılı Toplu Görüşme sürecinde Kamu İşveren Kurulu ile yetkili kamu görevlileri sendikaları ve bunların bağlı bulunduğu Konfederasyonlar arasında mutabakata varılan konularla ilgili olarak kamu kurum ve kuruluşları, aşağıda belirtilen hususlara riayet edeceklerdir: (1) Kamu görevlilerinin memuriyet mahalli dışına yapılacak geçici görevlendirmeleri ile ilgili olarak daha önce yayımlanmış olan Başbakanlık Genelgesinde yer alan hususlara titizlikle uyulmaya devam edilecek, geçici görevlendirmelerin sürekli görevlendirme halini almamasını teminen gerekli tedbirler alınacaktır. (2) Sendika ve konfederasyon il ve ilçe temsilcileri ile sendika şubesi, sendika ve konfederasyon yöneticilerinin yürütmekte oldukları sendikal faaliyetler kapsamında yapacakları basın açıklamaları, disiplin soruşturmasına konu yapılmayacaktır. (3) Kamu çalışanlarının kanunen bakmak-

la yükümlü olduğu özürle aile bireyinin bakıma muhtaç olduğunun ilgili mevzuatına göre alınmış geçerli özürle sağlık kurulu raporu ile belgelendirilmesi kaydıyla bu durumdaki personele; özürle aile ferдинin günlük bakımı için izin kullanımında gerekli kolaylık sağlanacak ve personel mesai saatleri dışındaki nöbet görevinden ve gece vardiyasından muaf tutulacaktır. (4) 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname çerçevesinde, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıklarında çalışan sözleşmeli personelin bu Kanun Hükmünde Kararnamenin eki 1 sayılı Cetvele tabi memur kadrolarına ve diğer sözleşmeli personel pozisyonlarına, memur statüsünde çalışanların ise sözleşmeli personel pozisyonlarına vekâlet ettirilmemesi hususuna azami özen gösterilecektir. (5) Kamu kurum ve kuruluşlarında hizmet yürütülen mahallerin kamera ile izlenmesi uygulamaları gözden geçirilecek; hizmetin niteliği itibariyle zorunlu güvenlik ihtiyacı ve kamu yararını gerçekleştirme amacı dışında insan onuru ve temel kişilik haklarına aykırı şekilde kamu görevlilerinin izlenmesine imkân veren uygulamaların tespit edilmesi durumunda, bu uygulamaların önüne geçilmesi hususunda gerekli tedbirler alınacaktır. (6) Disiplin Kurulları ve Disiplin Amirleri Hakkında Yönetmeliğin 4 üncü maddesine 4/7/2005 tarihli ve 2005/9138 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile eklenen fıkra ile disiplin soruşturması yürütülen Devlet memurunun üyesi olduğu sendikanın temsilcisinin de disiplin ve yüksek disiplin kurullarında temsiline imkan sağlanmış olup, bu düzenleme çerçevesinde sendika temsilcilerinin sendika üyeleri ile ilgili disiplin kurulu çalışmalarına katılmalarına yönelik olarak uygulamada karşılaşılan sorunlar giderilecektir. (7) Kamu kurum ve kuruluşları, Devlet Memurlarının Yer Değiştirme Suretiyle Atanmalarına Dair Yönetmelik kapsamında yapacakları atama işlemlerinde, ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak eş, öğrenim ve sağlık durumuna dayalı atama taleplerinin gerçekleştirilmesine azami özen göstereceklerdir. (8) Devlet Memurları Kanununun 130 uncu maddesinde disiplin soruşturmalarında tanınan savunma süresinin 7 günden az olmayacağı öngörülmüş olup, bu sürenin asgari süre olduğu hususu ile disiplin soruşturmasının konusu ve kapsamı da göz önüne alınarak, hakkında disiplin soruşturması yürütülen personele savunma hakkının kullanımına imkân verecek bir savunma süresi tanınacak; savunma süresi içinde ilgilinin talebi halinde idarece uygun görülecek ilave savunma süresi de ilgililere tanınabilecektir. (9) İletişim teknolojisindeki gelişmeler ve ulaşım kolaylıkları göz önüne alınarak hizmetine ihtiyaç duyularak kendisine bildirilenler dışında kalan memurların, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun Ek 20 nci maddesi uygulaması açısından, hafta sonu ve resmi tatil günlerinde ikamet etmekte oldukları il hudutlarını terk edebilmeleri konusunda gerekli uygulama kolaylıkları sağlanacaktır.”, hükümlerine uygun işlem yapıp yapılmadığı;

Memurun Özlük Dosyası, Başarı Değerlendirilmesi ve Disiplin İşlemleri:

4.40. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun “*Memur Bilgi Sistemi, Özlük Dosyası*” başlıklı 109. Maddesinde yer alan; “Memurlar, Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası esas alınarak kurumlarınca tutulacak personel bilgi sistemine kaydolunurlar. Her memur için bir özlük dosyası tutulur. Özlük dosyasına, memurun mesleki bilgileri, mal bildirimleri; varsa inceleme, soruşturma, denetim raporları, disiplin cezaları ile ödül ve başarı belgesi verilmesine ilişkin bilgi ve belgeler konulur. Memurların başarı, yeterlik ve ehliyetlerinin tespitinde, kademe ilerlemelerinde, derece yükselmelerinde, emekliye ayrılmasında veya hizmetle ilişkilerinin kesilmesinde, hizmet gerekleri yanında özlük dosyaları göz önünde bulundurulur. Özlük dosyalarının tutulma esasları ile özlük dosyalarında yer alacak belgelere ilişkin usûl ve esaslar Devlet Personel Başkanlığınca belirlenir.”, hükmü uyarınca her memur için ayrı bir özlük dosyası tanzim edilip edilmediği; özlük dosyasının içerisine maddede belirtilen bilgi ve belgelerin konulup konulmadığı;

4.41. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun “*Başarı, Üstün Başarı Değerlendirmesi ve Ödül*” başlıklı 122. Maddesinde yer alan; “Görevli oldukları kurumlarda olağanüstü gayret ve çalışmaları ile emsallerine göre başarılı görev yapmak suretiyle; kamu kaynağında önemli ölçüde tasarruf sağlanmasında, kamu zararının oluşmasının önlenmesinde ve önlenemez kamu zararlarının önemli ölçüde azaltılmasında, kamusal fayda ve gelirlerin beklenenin üzerinde artırılmasında veya sunulan hizmetlerin etkinlik ve kalitesinin yükseltilmesinde somut olaylara ve verilere dayalı olarak katkı sağladıkları tespit edilen memurlara, merkezde bağlı veya ilgili bakan, illerde valiler, ilçelerde kaymakamlar tarafından başarı belgesi verilebilir. Üç defa başarı belgesi alanlara üstün başarı belgesi verilir. Üstün başarı belgesi verilenlere, merkezde bağlı veya ilgili bakan ve illerde valiler tarafından uygun görülmesi hâlinde en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil) % 200'üne kadar ödül verilebilir. Bu maddeye göre bir malî yıl içinde ödüllendirileceklerin sayısı, kurumun yılbaşındaki dolu kadro mevcudunun binde onundan, Gümrük Müsteşarlığı, Millî Eğitim Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü kadroları için binde yirmisinden fazla olamaz. Yıl içinde ödüllendi-

rilen personel sayısı kurumlarınca izleyen yılın Ocak ayı sonuna kadar Devlet Personel Başkanlığına bildirilir.” Hükmü uyarınca olağanüstü gayret ve çalışmaları ile emsallerine göre başarılı görev yapan memurlara başarı belgesi, üstün başarı belgesi ve ödül verilip verilmediği;

4.42. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun **“Disiplin Cezalarının Çeşitleri İle Ceza Uygulanacak Fiil ve Haller”** başlıklı 125. Maddesinde belirtilen, “Devlet memurlarına verilecek disiplin cezaları ile her bir disiplin cezasını gerektiren fiil ve haller”, dikkat edilip edilmediği;

Ayrıca maddede yer alan; “Disiplin cezası verilmesine sebep olmuş bir fiil veya halin cezaların özlük dosyasından silinmesine ilişkin süre içinde tekrarründe bir derece ağır ceza uygulanır. Aynı derecede cezayı gerektiren fakat ayrı fiil veya haller nedeniyle verilen disiplin cezalarının üçüncü uygulamasında bir derece ağır ceza verilir. Geçmiş hizmetleri sırasındaki çalışmaları olumlu olan ve ödül veya başarı belgesi alan memurlar için verilecek cezalarda bir derece hafif olanı uygulanabilir. Yukarıda sayılan ve disiplin cezası verilmesini gerektiren fiil ve haller nitelik ve ağırlıkları itibarıyla benzer eylemlerde bulunanlara da aynı neviden disiplin cezaları verilir. Öğrenim durumları nedeniyle yükselebilecekleri kadroların son kademelelerinde bulunan Devlet memurlarının, kademe ilerlemesinin durdurulması cezasının verilmesini gerektiren hallerde, brüt aylıklarının ¼’ü-½’si kesilir ve tekrarründe görevlerine son verilir. Özel kanunların disiplin suçları ve cezalarına ilişkin hükümleri saklıdır. Yukarıda yazılı disiplin kovuşturmasının yapılmış olması, fiilin genel hükümler kapsamına girmesi halinde, sanık hakkında ayrıca ceza kovuşturması açılmasına engel teşkil etmez.”, hususları bilinerek işlem yapıp yapılmadığı;

4.43. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun **“Disiplin Cezası Vermeye Yetkili Amir ve Kurullar”** başlıklı 126. Maddesinde yer alan; “Uyarma, kınama ve aylıktan kesme cezaları disiplin amirleri tarafından; kademe ilerlemesinin durdurulması cezası, memurun bağlı olduğu kurumdaki disiplin kurulunun kararı alındıktan sonra, atamaya yetkili amirler il disiplin kurullarının kararlarına dayanan hallerde Valiler tarafından verilir. Devlet memurluğundan çıkarma cezası amirlerin bu yoldaki isteği üzerine, memurun bağlı bulunduğu kurumun yüksek disiplin kurulu kararı ile verilir. Disiplin kurulu ve yüksek disiplin kurulunun ayrı bir ceza tayinine yetkisi yoktur, cezayı kabul veya reddeder. Ret halinde atamaya yetkili amirler 15 gün içinde başka bir disiplin cezası vermekte serbesttirler. Özel kanunların disiplin cezası vermeye yetkili amir ve kurullarla ilgili hükümleri saklıdır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.44. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun **“Disiplin Amiri ve Disiplin Cezaları”** başlıklı 124. maddesinde yer alan; “Disiplin amirleri; kurumların kuruluş ve görev özellikleri dikkate alınarak Devlet Personel Başkanlığı’nın görüşüne dayanılarak özel yönetmeliklerinde tayin ve tesbit edilecek amirlerdir.” hükmü;

24.10.1982 gün ve 17848 sayılı R.G.’de yayımlanan 17.9.1982 tarih ve 8/5336 karar sayılı Disiplin Kurulları ve Disiplin Amirleri Hakkındaki Yönetmeliğin **“Disiplin Amirlerinin Tayin ve Tespitine Dair Esaslar”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Disiplin amirleri, bu maddede belirtilen esaslara uyulmak ve Devlet Personel Başkanlığının görüşüne dayanılmak suretiyle, kurumların kuruluş ve görev özelliklerine göre hazırlayarak yürürlüğe koyacakları özel yönetmelikler ile tespit edilir. Başbakan ve bakanlar başında buldukları Başbakanlık ve Bakanlık teşkilatı ile bunlara bağlı kuruluşlarda görevli bütün memurların disiplin amiridirler. Bu sıfatla haiz buldukları yetkileri her derecedeki memur hakkında doğrudan kullanabilirler. Başbakanlık ve bakanlıklarda, bunların bağlı kuruluşlarında ilgisine göre Başbakanlık Müsteşarı, Bakanlık Müsteşarı, bağlı kuruluşların başında bulunan müsteşar, başkan, genel müdür, genel sekreter ve müdürler, illerde valiler, ilçelerde kaymakamlar, belediyelerde belediye başkanları, yurtdışı teşkilatında misyon şefleri buralarda görevli bütün memurların en üst disiplin amirleridirler. Daha alt seviyedeki disiplin amirlerinin astlık üstlük sıralaması bu esasa göre tespit edilir. En üst disiplin amirleri haiz oldukları yetkileri her derecedeki memur hakkında doğrudan kullanabilir. (...) Disiplin işleriyle ilgili uygulamalarda, kaymakam ilçe, valiler il, belediye başkanları belediye teşkilatındaki diğer disiplin amirlerine göre en üst disiplin amiridirler. Valiler, kaymakamlara göre bir üst disiplin amiridirler. Bölge müdürlerinin disiplin amiri bölge müdürlüğünün merkezinin bulunduğu ilin valisi, üst disiplin amiri ise bakanlıklarda müsteşar veya bakan, bağlı veya ilgili kuruluşlarda müsteşar, başkan veya genel müdürlerdir. Bölge müdürlüklerinin ilçe teşkilatındaki birimlerinin başında bulunan ilçe idare şube başkanlarının disiplin amiri kaymakam, üst disiplin amiri vali; il

teşkilatındaki il idare şube başkanlarının disiplin amiri ise vali olup, bu il idare şube başkanları hakkında özel yönetmeliklere ekli cetvellerde üst disiplin amiri tespit edilmez. Ancak, bölge müdürlüklerinde bölge müdürleri il ve ilçe teşkilatında görevli memurlar ile il idare şube başkanları ve ilçe idare şube başkanları hakkında, il idare şube başkanları ise ilçe idare şube başkanları ve ilçe teşkilatında görevli memurlar hakkında doğrudan disiplin cezası verme yetkisine sahiptir.”, hükmüyle;

Ayrıca bu konuda, 05.05.2004 tarih ve 25453 sayılı R.G.’de yayımlanan **“Sicil ve Disiplin Amirleri Yönetmelikleri”** konulu Başbakanlık Genelgesi’nde (Genelge No: 2004/16) yer alan; “5442 sayılı İl İdaresi Kanununa göre valiler ilde devletin ve hükümetin temsilcisi, ayrı ayrı her bakanın mümessili ve bunların idari ve siyasi yürütme vasıtası, kaymakamlar ise ilçede hükümetin temsilcisi konumundadır. Bakanlıkların kuruluş ve görev esaslarını düzenleyen 27.09.1984 tarih ve 3046 sayılı Kanun ile de Bakanlıkların taşra teşkilatını oluşturan il kuruluşlarının valilere, ilçe kuruluşlarının ise kaymakamlara bağlı olması hüküm altına alınmıştır. Bu düzenlemelere paralel olarak, Devlet Memurları Sicil Yönetmeliği ve Disiplin Kurulları ile Disiplin Amirleri Yönetmeliklerinde, il ve ilçelerde vali ve kaymakamların sicil ve disiplin amiri olmalarını sağlayan hükümlere yer verilmiştir. Ancak; bazı bakanlıklar ve kamu kuruluşlarınca yürürlüğe konulan özel sicil ve disiplin amirleri yönetmeliklerinde; yukarıda belirtilen mevzuat hükümlerine aykırı olarak, vali ve kaymakamların sicil ve disiplin amiri olarak belirlenmediği veya sicil ve disiplin amirliği yetkisi doğrultusunda hiyerarşik kademe ve unvan sıralamasına (birinci, ikinci ve üçüncü sicil amirinin tespiti) dikkat edilmediği görülmektedir. Bu itibarla; bakanlıklar ve kamu kuruluşlarınca halen uygulanmakta olan özel sicil ve disiplin amirleri yönetmeliklerindeki mevzuata aykırı bu ve benzeri düzenlemelerin en kısa sürede kaldırılarak, mezkûr mevzuat hükümlerine uygun hale getirilmesi ve yeni hazırlanacak yönetmeliklerde de bu hususların göz önünde bulundurulması gerekmektedir...”, hükmüne uygun olarak disiplin amirliği işlemlerinin yürütülüp yürütülmediği; kaymakamların disiplin amiri olarak yetkilerini etkin bir şekilde kullanıp kullanmadıkları;

4.45. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun **“Zamanaşımı”** başlıklı 127. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunun 125 inci maddesinde sayılan fiil ve halleri işleyenler hakkında, bu fiil ve hallerin işlendiğinin öğrenildiği tarihten itibaren; a) Uyarma, kınama, aylıktan kesme ve kademe ilerlemesinin durdurulması cezalarında bir ay içinde disiplin soruşturmasına, b) Memurluktan çıkarma cezasında altı ay içinde disiplin kovuşturmasına, Başlanmadığı takdirde disiplin cezası verme yetkisi zamanaşımına uğrar. Disiplin cezasını gerektiren fiil ve hallerin işlendiği tarihten itibaren nihayet iki yıl içinde disiplin cezası verilmediği takdirde ceza verme yetkisi zamanaşımına uğrar.”, hükmünde yer alan zamanaşımı sürelerine uygulamada dikkat edilip edilmediği; (belirtilen zamanaşımı sürelerinin kasten geçirilmesinin disiplin amirleri ve soruşturma yapanlar açısından suç oluşturabileceği dikkate alınmalıdır)

4.46. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun **“Karar süresi”** başlıklı 128. Maddesinde yer alan; “Disiplin amirleri uyarma, kınama ve aylıktan kesme cezalarını soruşturmanın tamamlandığı günden itibaren 15 gün içinde vermek zorundadırlar. Kademe ilerlemesinin durdurulması cezasını gerektiren hallerde soruşturma dosyası, kararını bildirmek üzere yetkili disiplin kuruluna 15 gün içinde tevdi edilir. Disiplin kurulu, dosyayı aldığı tarihten itibaren 30 gün içinde soruşturma evrakına göre kararını bildirir. Memurluktan çıkarma cezası için disiplin amirleri tarafından yaptırılan soruşturmaya ait dosya, memurun bağlı bulunduğu kurumun yüksek disiplin kuruluna tevdiinden itibaren azami altı ay içinde bu kurulca, karara bağlanır.”, hükmü uyarınca uyarma, kınama ve aylıktan kesme cezalarının disiplin amirlerince süresinde verilip verilmediği, diğerlerinin yetkili disiplin kuruluna süresinde gönderilip gönderilmediği;

4.47. Disiplin Kurulları ve Disiplin Amirleri Hakkındaki Yönetmeliğin **“Kararların Tebliği”** başlıklı 15. Maddesinde yer alan; “Disiplin amirlerince verilen disiplin cezaları bu amirler, kademe ilerlemesinin durdurulması cezası atamaya yetkili amirler ve memuriyetten çıkarma cezasına ilişkin Yüksek Disiplin Kurulu kararı Kurul Başkanı tarafından en geç kararların verildiği tarihi izleyen 15 gün içinde ilgililere tebliğ olunur.”, hükmü uyarınca disiplin cezalarının ilgililere tebliğ edilip edilmediği;

4.48. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun **“Savunma Hakkı”** başlıklı 130. Maddesinde yer alan; “Devlet memuru hakkında savunması alınmadan disiplin cezası verilemez. Soruşturmayı yapanın veya yetkili disiplin kurulunun 7 günden az olmamak üzere verdiği süre içinde veya belirtilen bir tarihte savun-

masını yapmayan memur, savunma hakkından vazgeçmiş sayılır.”, hükmü uyarınca hakkında soruşturma yapılan memura savunma hakkının kullandırılıp kullandırılmadığı;

Ayrıca bu konuda; 30.01.2010 tarih ve 27478 sayılı R.G.’de yayımlanan 2010/2 nolu ve “Sendikal Gelişmeler Doğrultusunda Alınacak Önlemler” konulu Başbakanlık Genelgesinin 8. Maddesinde yer alan; “8-Devlet Memurları Kanununun 130 uncu maddesinde disiplin soruşturmalarında tanınan savunma süresinin 7 günden az olmayacağı öngörülmüş olup, bu sürenin asgari süre olduğu hususu ile disiplin soruşturmasının konusu ve kapsamı da göz önüne alınarak, hakkında disiplin soruşturması yürütülen personele savunma hakkının kullanımına imkân verecek bir savunma süresi tanınacak; savunma süresi içinde ilgilinin talebi halinde idarece uygun görülecek ilave savunma süresi de ilgililere tanınabilecektir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

4.49. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun “*Cezai Kovuşturma İle Disiplin Kovuşturmasının Bir Arada Yürütülmesi*” başlıklı 131. Maddesinde yer alan; “Aynı olaydan dolayı memur hakkında ceza mahkemesinde kovuşturmaya başlanmış olması, disiplin kovuşturmasını geciktiremez. Memurun ceza kanununa göre mahkûm olması veya olmaması halleri, ayrıca disiplin cezasının uygulanmasına engel olamaz. 160 sayılı Devlet Personel Dairesi Kurulması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde sayılan kuruluşlarda çalışan personel hakkında; görevden doğan veya görevi sırasında işledikleri suçlarla kişisel suçları sebebiyle Cumhuriyet savcıları veya askeri savcılar veya sorgu hâkimlikleri veya Memurun Muhakematı hakkında Kanun uyarınca yetkili kurullarca yapılan soruşturma sonunda düzenlenen takipsizlik, meni muhakeme, iddianame, talepname veya lüzumu muhakeme karar suretleri ile ilgili mahkemelerce verilen kesinleşmiş karar suretleri bu personelin bağlı olduğu bakanlık veya kurum veya kuruluşa gönderilir.”, hükmüne uyarınca “disiplin hukukunun bağımsızlığı” ilkesine uygun hareket edilip edilmediği, bu konuda verilen yargı kararlarının izlenip izlenmediği;

4.50. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun “*Uygulama*” başlıklı 132. Maddesinde yer alan; Disiplin cezaları verildiği tarihten itibaren hüküm ifade eder ve derhal uygulanır. Aylıktan kesme cezası, cezanın verilmiş tarihini takip eden aybaşında uygulanır. Verilen disiplin cezaları üst disiplin amirine, Devlet memurluğundan çıkarma cezası ayrıca Devlet Personel Başkanlığına bildirilir. Aylıktan kesme cezası ile tecziye edilenler 5 yıl, kademe ilerlemesinin durdurulması cezası ile tecziye edilenler 10 yıl boyunca daire başkanı kadrolarına, daire başkanı kadrosunun dengi ve daha üstü kadrolara, bölge ve il teşkilatlarının en üst yönetici kadrolarına, düzenleyici ve denetleyici kurumların başkanlık ve üyeliklerine, vali ve büyükelçi kadrolarına atanamazlar.”, hükmü uyarınca verilen disiplin cezalarının uygulanıp uygulanmadığı;

4.51. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun “*Disiplin Cezalarının Bir Süre Sonra Özlük Dosyasından Silinmesi*” başlıklı 133. Maddesinde yer alan; “Disiplin cezaları memurun özlük dosyasına işlenir. Devlet memurluğundan çıkarma cezasından başka bir disiplin cezasına çarptırılmış olan memur uyarma ve kınama cezalarının uygulanmasından 5 sene, diğer cezaların uygulanmasından 10 sene sonra atamaya yetkili amire başvurarak, verilmiş olan cezalarının özlük dosyasından silinmesini isteyebilir. Memurun, yukarıda yazılan süreler içerisindeki davranışları, bu isteğini haklı kılacak nitelikte görülürse, isteğinin yerine getirilmesine karar verilerek bu karar özlük dosyasına işlenir. Kademe ilerlemesinin durdurulması cezasının özlük dosyasından çıkarılmasında disiplin kurulunun mütalaası alındıktan sonra yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

4.52. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun “*İtiraz*” başlıklı 135. Maddesinde yer alan, “Disiplin amirleri tarafından verilen uyarma, kınama ve aylıktan kesme cezalarına karşı disiplin kuruluna, kademe ilerlemesinin durdurulması cezasına karşı yüksek disiplin kuruluna itiraz edilebilir. İtirazda süre, kararın ilgiliye tebliği tarihinden itibaren yedi gündür. Süresi içinde itiraz edilmeyen disiplin cezaları kesinleşir. İtiraz mercileri, itiraz dilekçesi ile karar ve eklerinin kendilerine intikalinden itibaren otuz gün içinde kararlarını vermek zorundadır. İtirazın kabulü hâlinde, disiplin amirleri kararı gözden geçirerek verilen cezayı hafifletebilir veya tamamen kaldırabilirler. Disiplin cezalarına karşı idari yargı yoluna başvurulabilir.”, hükmü uyarınca itiraz işlemlerinin yürütülüp yürütülmediği; itirazın kabul edilmesi halinde disiplin amirlerinin önceki cezadan daha ağır bir ceza veremeyeceklerine ilişkin “aleyhe bozma yasağı” ilkesinin uygulanıp uygulanmadığı;

4.53. 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu'nun EK- 9. Maddesinde yer alan; “Emniyet Teşkilatında bulunanlara doğrudan doğruya disiplin cezası vermeye yetkili olanlar aşağıda gösterilmiştir. ... C) İl Emniyet Müdürleri, Polis Enstitüsü Müdürü, polis öğretim ve eğitim kurumlarının müdürleri ile kaymakamlar; Başkomiserler ve aynı meslek derecesinde ve daha aşağı meslek derecelerinde bulunan emniyet teşkilatı personeline uyarma, kınama, 3 günlüğe kadar aylık kesme cezası (...) vermeye yetkilidirler.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

4.54. 27.04.2004 tarih ve 25445 sayılı R.G.'de yayımlanan Sözleşmeli Sağlık Personeli Disiplin ile Disiplin Kurulları Hakkında Yönetmeliğin “**Yönetmelikte Hüküm Bulunmayan Haller**” başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde, 10/7/2003 tarihli ve 4924 sayılı Kanun, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 17/9/1982 tarihli ve 8/5336 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konan Disiplin Kurulları ve Disiplin Amirleri Hakkında Yönetmelik hükümleri uygulanır.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

4.55. Disiplin soruşturmaları yürütülürken İçişleri Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğünün 12.08.2008 tarih ve 14695 sayılı “**Disiplin Soruşturmalarının Yürütülmesinde Dikkat Edilecek Hususlar**” konulu Genelgesinde belirtilen; “... Devlet Memurluğundan Çıkarma cezası ile cezalandırılması teklifi ile Bakanlığımız Yüksek Disiplin Kuruluna gönderilen dosyalarda son zamanlarda esas ve usuller yönünden bazı eksiklikler görüldüğünden aşağıdaki hususların hatırlatılmasına ve dosyaların bu esaslara göre düzenlenmesine ihtiyaç duyulmuştur.

(1) Çoğunluğu İlçe Özel İdareleri, Belediyeler, bu kurumların kurdukları birlikler ve bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlar personeli olmak üzere Bakanlığımız personeli hakkında Devlet Memurluğundan çıkarma talebi ile ilgili düzenlenen disiplin soruşturması dosyaları Mahalli İdareler Genel Müdürlüğüne intikal ettirilmekte, buda zaman israfına yol açmaktadır. Disiplin işlemleri özellikle Yüksek Disiplin Kurulu ile ilgili iş ve işlemler ivediliği ve zaman aşımına olmaları sebebiyle biran önce işleme alınması gereken dosyalardır. Bu nedenle Devlet Memurluğundan Çıkarma taleplerini içeren ve Yüksek Disiplin Kurulunda görüşülmek üzere Bakanlığa gönderilecek dosyaların Özel İdare ve Belediye personeli hakkında bile olsa doğrudan doğruya Personel Genel Müdürlüğüne intikal ettirilmesi gerekmektedir.

(2) Suç teşkil eden fiilin öğrenilmesinden sonra disiplin soruşturması emrine istinaden, memuriyet unvanı ve görev açısından üst yada en azından aynı düzeyde bir görevlinin muhakkik olarak tayin edilmesi, eğer suç Devlet Memurluğundan Çıkarma cezasını gerektirecek nitelikte ise görevlendirilecek olan muhakkikin müfettiş, kontrolör veya Mülki İdare Amiri olmasına özen gösterilmesi, ilgiliye istinat edilen tüm iddiaların iddiayı kanıtlayıcı delillerin (tanık ifadeleri, belgeler, tutanaklar vb.) muhakkik tarafından toplanarak asıllarının veya tasdikli birer örneklerinin soruşturma dosyasına eklenmesi, disiplin dosyasında mevcut bulunan bütün evrakın, sıra numarası, tarih, sayısı, sayfa adeti ile mahiyeti belirtmek üzere bir dizi pusulasına bağlanması ve düzenlenen disiplin soruşturması raporunda isnat edilen tüm iddialar delillere dayandırıldıktan sonra muhakkik görüşünün belirtilmesi gerekmektedir. Ayrıca yargı kararlarında ortak görüş olarak “Disiplin Cezası verilebilmesi için, kusurlu halin tespitinden sonra kanunla belli süreler içerisinde ilgili memur hakkında soruşturma açılması, bu soruşturma sonucunda oluşturulan soruşturma raporunun değerlendirilerek yetkili disiplin amiri veya kurul tarafından Disiplin Cezasının verilmesi gerektiği” belirtilmektedir.

(3) Disiplin Soruşturması raporlarının başlangıç bölümünde; Görev emri, görev onayı ve soruşturmanın hangi suretle başlatıldığı suçun nevi, işlendiği tarih, sanık veya sanıkların adı-soyadı ve memuriyeti, İnceleme ve tahlil bölümünde; Belgelerin, tanık ifadelerinin ve her türlü bilginin incelenmesi değerlendirilmesi, tahlil edilmesi ile Disiplin suçu işlediğine dair kanaati oluşturan bilgilerin bir araya getirilmesi, Sonuç bölümünde ise; Disiplin Suçunun gerçekleşip gerçekleşmediğinin kesin olarak belirtilmesi ile hangi disiplin maddesinden sevk edildiğini bildirilmesi ve kaç nüsha rapor düzenlenip nerelere tevdi edildiği veya nerede alıkonulduğu belirtilmelidir.

(4) Yüksek Disiplin Kurulunda görüşülmek amacıyla Bakanlığa gönderilen soruşturma dosyalarının İl Valisi imzasıyla ve Valinin görüşü belirtilerek gönderilmesi gerekmektedir.

(5) Devlet Memurluğundan Çıkarma cezası ile cezalandırılması amacıyla gönderilen soruşturma dosyaları 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 125/E maddesindeki belirtilen fiil ve haller kapsamına giren eylemlerden birisine yönelik olmalı, dolayısıyla Devlet Memurluğundan Çıkarma talebi ile eylem arasında uyarılık bulunmalıdır.

(6) Bakanlığa gönderilen soruşturma dosyalarının nadiren de olsa iki yıllık ceza verme zaman aşımı süresi geçirildikten sonra, büyük çoğunluğunun ise iki yıllık sürenin dolmasına çok az bir süre kala ve eksikliklerle gönderildiği gözlenmiştir. Bu durum dosyadaki eksikliklerin tamamlanması ve savunma alınması için Bakanlığa yeteri kadar zaman bırakmamaktadır. Bu nedenlerle Disiplin Amirleri, verilen disiplin soruşturma onaylarına istinaden hazırlanacak soruşturma raporlarının makul bir süre içerisinde bitirerek Bakanlığa gönderilmesini sağlayarak zaman aşımına sebebiyet veren görevliler hakkında yasal işlem yoluna başvurmalarıdır.

(7) Bakanlığımıza gönderilen dosyalardan bazı kamu görevlileri hakkında işledikleri iddia edilen suçlarla ilgili ceza mahkemelerine dava açıldığı, ayrıca bir disiplin soruşturması yapılmadığı anlaşılmaktadır. Oysa sanığın işlemiş olduğu ve Türk Ceza Kanununa göre suç teşkil eden fiil ve hallerin mutlaka 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 125 inci maddesinde sayılan fiil ve hallerden birine girdiği düşünüldüğünde bunlar için disiplin soruşturması da yapılması gerekmektedir.

(8) Yine yukarıdaki madde ile bağlantılı olarak kişi hakkında disiplin soruşturması açılmadan, Ceza Mahkemesinde devam eden davanın sonucu hatta Yargıtay'daki temyiz sonucunun beklenildiği intikal eden dosyalardan anlaşılmaktadır. Ceza Mahkemesindeki yargılama süresinin uzunluğu göz önüne alındığında, disiplin açısından iki yıllık ceza verme zaman aşımı süresi geçeceğinden, bundan sonra yapılacak soruşturmanın hukuki bir anlamı olmayacaktır. Oysa 657 sayılı Kanunun 131 inci maddesinde belirtilen "Aynı olaydan dolayı memur hakkında ceza mahkemesinde kovuşturmaya başlanmış olması, disiplin kavuşturmasını geciktirmez. Memurun ceza kanununa göre mahkûm olması veya olmaması halleri ayrıca disiplin cezasının uygulanmasına engel teşkil etmez." hükmü uyarınca disiplin soruşturmasının da ceza mahkemesinde devam eden davaya paralel yürütülmesi ve hakkında Devlet Memurluğundan çıkarma teklifi ile düzenlenen dosyaların ceza mahkemelerinde devam eden davanın sonucu beklenmeden Yüksek Disiplin Kurulunda görüşülmek üzere Personel Genel Müdürlüğüne gönderilmesi gerekmektedir.

(9) 657 sayılı kanunun 125 inci maddesinin 2 nci fıkrasında " Disiplin Cezası verilmesine sebep olmuş bir fiil veya halin cezaların sicilden silinmesine ilişkin süre içinde tekerrüründe 1 derece ağır ceza uygulanır. Aynı derecede cezayı gerektiren fakat ayrı fiil veya haller nedeniyle verilen disiplin cezalarının üçüncü uygulamasında 1 derece ağır ceza verilir." denilmektedir. Bu hüküm ile tekerrürden amaçlanan husus, disiplin cezası verilmesine neden olan aynı fiilin tekrarı halinde veya aynı derecede cezayı gerektiren ayrı fiilin üçüncü tekrarında fiile tekabül eden cezanın bir derece ağır olan disiplin cezasının verilmesidir. Buna göre; aynı fiilin tekrar işlenmesi halinde uygulanacak 125 inci maddedeki ceza, ancak bir kez ağırlaştırılabilmektedir. Tekerrür nedeniyle verilen bir derece ağır cezaya tekrar tekerrür hükümlerinin uygulanması mümkün değildir. Aynı fiilin aynı memur tarafından dördüncü, beşinci... kez işlenmesi halinde de yapılacak uygulama ilk fiilin işlenmesinden sonra ikinci kez işlenmesi halinde uygulanan tekerrür hükümleri gibi ancak bir derece ve bir kez ağırlaştırılması şeklinde yapılması gerekmektedir.

(10) Yine tekerrür hükümleri uyarınca teklifte bulunulan soruşturma dosyalarının incelenmesinden, kademe ilerlemesinin Durdurulması cezası ile cezalandırılmasını gerektiren eylem veya fiillerin tekrar işlenmesinden dolayı memura Disiplin Kurullarınca yeni bir Kademe İlerlemesinin Durdurulması cezası verildikten sonra Devlet memurluğundan Çıkarma cezası teklifinde bulunularak gönderildiği anlaşılmaktadır. Oysa Kademe İlerlemesinin Durdurulmasını gerektiren eylem veya hallerin tekerrürü halinde, genel veya özel tekerrür durumuna göre işlenen suçla ilgili olarak ceza uygulanmadan, tekerrür hükümleri uyarınca Devlet Memurluğundan Çıkarma cezası teklifinde bulunularak soruşturma dosyasının Yüksek Disiplin Kurulunda görüşülmek üzere Personel Genel Müdürlüğüne gönderilmesi gerekmektedir.", hususlara uygun işlem yapıp yapılmadığı;

Görevden Uzaklaştırma İşlemleri:

4.56. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Görevden Uzaklaştırma**" başlıklı 137. Maddesinde yer alan; "Görevden uzaklaştırma, Devlet kamu hizmetlerinin gerektirdiği hallerde, görevi başında kalmasında sakınca görülecek Devlet memurları hakkında alınan ihtiyati bir tedbirdir. Görevden uzaklaştırma tedbiri, soruşturmanın herhangi bir safhasında da alınabilir.", hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

4.57. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Yetkililer**" başlıklı 138. Maddesinde yer alan; "Görevden uzaklaştırmaya yetkililer şunlardır. a) Atamaya yetkili amirler; b) Bakanlık ve genel müdürlük müfettişleri; c) İllerde valiler; ç) İlçelerde kaymakamlar (İlçe idare şube başkanları hakkında valinin muvafakati şarttır.) Valiler ve kaymakamlar tarafından alınan görevden uzaklaştırma tedbiri, memurun kurumuna derhal bildirilir.", hükmü uyarınca kaymakamların gerektiğinde görevden uzaklaştırma yetkilerini kullanıp kullanmadıkları, kaymakamlarca alınan görevden uzaklaştırma kararının memurun kurumuna derhal bildirilip bildirilmediği;

4.58. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Görevden Uzaklaştırılan Amirin Sorumluluğu**" başlıklı 139. Maddesinde yer alan; "Görevinden uzaklaştırılan Devlet memurları hakkında görevden uzaklaştırmayı izleyen 10 iş günü içinde soruşturmaya başlanması şarttır. Memuru görevden uzaklaştırdıktan sonra memur hakkında derhal soruşturmaya başlamayan, keyfi olarak veya garaz veya kini dolayısıyla bu tasarrufu yaptığı, yaptırılan soruşturma sonunda anlaşılan amirler, hukuki, mali ve cezai sorumluluğa tabidirler." Hükmü uyarınca görevden uzaklaştırmayı izleyen 10 iş günü içinde disiplin soruşturmasına başlanıp başlanmadığı;

4.59. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Ceza Kovuşturması Sırasında Görevden Uzaklaştırma**" başlıklı 140. Maddesinde yer alan; "Haklarında mahkemelerce cezai kovuşturma yapılan Devlet memurları da 138 inci maddedeki yetkililer tarafından görevden uzaklaştırılabilirler.", hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

4.60. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Görevden Uzaklaştırılan veya Görevinden Uzak Kalan Memurların Hak ve Yükümlülüğü**" başlıklı 141. Maddesinde yer alan; "Görevden uzaklaştırılan ve görevi ile ilgili olsun veya olmasın herhangi bir suçtan tutuklanan veya gözaltına alınan memurlara bu süre içinde aylıklarının üçte ikisi ödenir. Bu gibiler bu Kanunun öngördüğü sosyal hak ve yardımlardan faydalanmaya devam ederler. 143 üncü maddede sayılan durumların gerçekleşmesi halinde, bunların aylıklarının kesilmiş olan üçte biri kendilerine ödenir ve görevden uzakta geçirdikleri süre, derecelerindeki kademe ilerlemesinde ve bu sürenin derece yükselmesi için gerekli en az bekleme süresini aşan kısmı, üst dereceye yükselmeleri halinde, bu derecede kademe ilerlemesi yapılmak suretiyle değerlendirilir.", hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

4.61. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Tedbirin Kaldırılması**" başlıklı 142. Maddesinde yer alan; "Soruşturma sonunda disiplin yüzünden memurluktan çıkarma veya cezai bir işlem uygulanmasına lüzum kalmayan Devlet memurları için alınmış olan görevden uzaklaştırma tedbiri, 138 inci maddedeki yetkililerce (Müfettişler tarafından görevden uzaklaştırılanlar hakkında atamaya yetkili amirlerce) derhal kaldırılır.", hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

4.62. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Memurun Göreve Tekrar Başlatılması Zorunlu Olan Haller**" başlıklı 143. Maddesinde yer alan; "Soruşturma veya yargılama sonunda yetkili mercilerce: a) Haklarında memurluktan çıkarmadan başka bir disiplin cezası verilenler; b) Yargılamanın men'ine veya beraatına karar verilenler; c) Hükümden evvel haklarındaki kovuşturma genel af ile kaldırılanlar; ç) Görevlerine ve memurluklarına ilişkin olsun veya olmasın memurluğa engel olmayacak bir ceza ile hükümlü olup cezası ertelenenler; Bu kararların kesinleşmesi üzerine haklarındaki görevden uzaklaştırma tedbiri kaldırılır.", hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

4.63. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Görevden Uzaklaştırma Tedbirinin Kaldırılmasında Amirin Takdiri**" başlıklı 144. Maddesinde yer alan; "140 ıncı ve 142 nci maddelerde 143 üncü maddenin a, b, c fıkralarında yazılı olanlar hakkındaki görevden uzaklaştırma tedbiri, Devlet memurunun soruşturmaya konu olan fiillerinin, hizmetlerini devama engel olmadığı hallerde her zaman kaldırılabilir.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

4.64. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "**Süre**" başlıklı 145. Maddesinde yer alan; "Görevden uzaklaştırma; bir disiplin kovuşturması icabından olduğu takdirde en çok 3 ay devam edebilir. Bu süre sonunda hakkında bir karar verilmediği takdirde memur görevine başlatılır. Bir ceza kovuşturması icabından olduğu takdirde görevinden uzaklaştırmaya yetkili amir (Müfettişlerin görevinden uzaklaştırdıkları memurlar hakkında atamaya yetkili amir) ilgilinin durumunu her iki ayda bir inceleyerek görevine dönüp dönmemesi hakkında bir karar verir ve ilgiliye de yazı ile tebliğ eder.", hükmünde yer alan sürelerle dikkat edilip edilmediği;

4.65. İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğünün 27.11.2008 tarih ve 7696 sayılı "**Mahalle Muhtarlarının Görevden Uzaklaştırılmaları**" başlıklı Genelgesi'nde (Genelge No: 2008/72) yer alan; "... 4541 sayılı Şehir ve Kasabalarda Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri Teşkiline Dair Kanunun 18. Maddesinde; "Mahalle muhtar ve ihtiyar heyetleri vazifelerini ifada ihmal ve terahi gösterdikleri takdirde vali veya kaymakamlar kendilerine yazılı ihtarda bulunurlar. Bu ihtara rağmen temerrüt edenlerin işten eli çektirilir ve idare heyeti kararıyla vazifelerine nihayet verilir." denilmek suretiyle, vazifeyi ifada ihmal halinde görevden uzaklaştırılma ve göreve son verme hali düzenlenmiştir. Bundan başka, mahalli idareler Anayasanın 127. maddesinin 1. fıkrasında; "il, belediye veya köy halkının mahalli müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere kuruluş esasları kanunla belirtilen ve karar organları, gene kanunda gösterilen, seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan kamu tüzelkişileridir." şeklinde tarif edilmiştir. Anayasanın 127. maddesinin 4. fıkrasında ise; "Mahalli idarelerin seçilmiş organlarının, organlık sıfatını kazanmalarına ilişkin itirazların çözümü ve kaybetmeleri, konusundaki denetim yargı yolu ile olur. Ancak, görevleri ile ilgili bir suç sebebi ile hakkında soruşturma veya kovuşturma açılan mahalli idare organları veya bu organların üyelerini, İçişleri Bakanı, geçici bir tedbir olarak, kesin hükme kadar uzaklaştırabilir." hükmü yer almıştır. Anayasanın 127. maddesindeki bu hükümler birlikte değerlendirildiğinde, mahalle muhtarlığının Anayasada tarif edilen mahalli idareler kamu tüzelkişiliğine sahip olmadığı açıkça görülecektir. Yukarıda açıklanan hükümler doğrultusunda; mahalle muhtarlarının yürütülmekte olan idari ve adli soruşturma nedeniyle görevden uzaklaştırılmaları işlemi, mahallenin bağlılık durumuna göre vali veya kaymakam tarafından yürütülecektir...", emrine uygun işlem yapıp yapılmadığı;

Çalışan Personelin Kılık Kıyafeti:

4.66. 25.10.1982 gün ve 17849 sayılı R.G.'de yayımlanan 16.07.1982 gün ve 8/5105 karar sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Çalışan Personelin Kılık ve Kıyafetine Dair Yönetmeliğin "**Ana İlkeler**" başlıklı 4. Maddesinde yer alan; "Kurum ve kuruluşlarda görevli memur, sözleşmeli personel, geçici personel ile hizmetliler ve işçilerin giyimlerinde sadelik, temizlik ve hizmete uygunluk esastır.", hükmüyle;

Yönetmeliğin 5. maddesinde yer alan; "2 nci maddede sözü edilen personelin kılık ve kıyafette uya-
cıkları hususlar: **a. Kadınlar;** Elbise, pantolon, etek temiz, düzgün, ütülü ve sade ayakkabılar ve/veya çizme-
ler sade ve normal topuklu, boyalı, görev mahallinde baş daima açık, saçlar düzgün taranmış veya toplan-
mış, tırnaklar normal kesilmiş olur. Ancak bazı hizmetler için özel iş kıyafetleri varsa görev sırasında kurum
amirinin izni ile bu kıyafet kullanılır. Kolsuz ve çok açık yakalı gömlek, bluz veya elbise ile stretch, kot ve
benzeri pantolonlar giyilmez. Etek boyu dizden yukarı ve yırtmaçlı olamaz. Terlik tipi (sandalet) ayakkabı
giyilmez. **b. Erkekler;** Elbiseler temiz, düzgün, ütülü ve sade; ayakkabılar kapalı, temiz ve boyalı giyilir.
Sandalet veya atkılı ayakkabı giyilmez. Bina içinde ve görev mahallinde baş daima açık bulundurulur. Kulak
ortasından aşağıda favori bırakılmaz. Saçlar, kulağı kapatmayacak biçimde ve normal duruşta enseden göm-
lek yakasını aşmayacak şekilde uzatılabilir, temiz bakımlı ve taranmış olur. Hergün sakal tıraşı olunur ve
sakal bırakılmaz. Bıyık tabii olarak bırakılır, uzunluğu üst dudak boyunu geçemez. Üstten alınmaz, yanlar
üst dudak hizasında olur, alt uçları dudak hizasından kesilir. Kravat takılır, kravatı örtecek şekilde balıkçı

yaka veya benzeri süveterler giyilmez. Hizmet gereğine uygun olarak verilmişse tek tip elbise giyilir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

4.67. Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Çalışan Personelin Kılık ve Kıyafetine Dair Yönetmeliğin 8. Maddesinde yer alan; “Sağlık özürü bulunan ve bunu resmi doktor raporu ile belgelendiren personelin giyimlerinde bu özürlerin ve mevsim şartlarının gerektirdiği değişiklikler yapılabilir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

4.68. Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Çalışan Personelin Kılık ve Kıyafetine Dair Yönetmeliğin 9. Maddesinde yer alan; “Personel, görev yaptığı yerin ve mezun olduğu okulların rozetleri ile Hükümetçe özel günler için çıkarılan rozetler (Atatürk'ün doğumunun 100. Yılı gibi) dışında rozet, işaret, nişan v.b. şeyler takamaz.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

4.69. Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Çalışan Personelin Kılık ve Kıyafetine Dair Yönetmeliğin 10. Maddesinde yer alan; “Her türlü resmi belgelere yapıştırılacak fotoğrafların, bu Yönetmelik hükümlerine uygun kılık-kıyafetlerle çekilmiş olması zorunludur.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

4.70. Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Çalışan Personelin Kılık ve Kıyafetine Dair Yönetmeliğin 11. Maddesinde yer alan; “Yaz döneminde personelin kılık, kıyafeti 15 Mayıs-15 Eylül tarihleri arasında uygulanır. Yaz kıyafetleriyle ilgili hususlar bakanlık merkez teşkilatında ilgili Bakanlarca; illerde, yapılan hizmetin mahiyeti ve çalışılan yerin iklim ve coğrafik özellikleri gözönünde tutularak Valilerce tespit edilir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

4.71. Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Çalışan Personelin Kılık ve Kıyafetine Dair Yönetmeliğin 12. Maddesinde yer alan; “Merkezde ve taşrada protokole dâhil olan bayan ve erkek kamu görevlileri resmi kutlama törenlerine koyu renk takım elbise ile katılırlar.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

Mal Bildiriminde Bulunulması:

4.72. 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu'nun “**Mal Bildiriminde Bulunacaklar**” başlıklı 2. Maddesi ile 15.11.1990 gün ve 20696 sayılı R.G.'de yayımlanan 90/748 karar sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin aynı başlıklı 3. Maddesinde belirtilen mal bildiriminde bulunmak zorunda olanların bu yükümlülüklerini yerine getirip getirmediği;

4.73. 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu'nun “**Bildirim Konusu**” başlıklı 5. maddesi ile Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin “**Mal Bildiriminin Konusu**” başlıklı 8. maddesinde mal bildirimlerin konusunu belirlediğinden, düzenlenen mal bildirimlerinin maddelerde belirtilen konuları kapsayıp kapsamadığı;

4.74. 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu'nun “**Bildirim Zamanı**” başlıklı 6. Maddesi ile Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin “**Mal Bildiriminin Verilme Zamanı**” başlıklı 9. maddesi uyarınca, mal bildirimlerinin belirlenen sürelerde verilip verilmediği, ayrıca Yönetmeliğin 9. maddesinde geçen, “... (a) bendinde yazılı durumlarda mal bildirimini verilmedikçe atama işlemi yapılamaz.”, hükmünün uygulamada dikkate alınıp alınmadığı;

4.75. 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanununun “**Bildirim Zamanı**” başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “... g) Gazete sahibi gerçek kişiler ile gazete sahibi şirketlerin yönetim ve denetim kurulu üyeleri faaliyete geçme tarihini, sorumlu müdürleri, başyazarları ve fıkra yazarları bu işe veya görevlerine başlama tarihini izleyen bir ay içinde...” , hükmü;

3628 sayılı Kanunun “**Bildirimlerin Verileceği Merciler**” başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “... p) Gazete sahibi gerçek kişiler ile, gazete sahibi şirketlerin yönetim ve denetim kurulu üyeleri, sorumlu müdürleri, başyazarları ve fıkra yazarları buldukları yer en büyük mülki Amirliği...” , hükmü;

Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin “**Mal Bildiriminin Verileceği Merciler**” başlıklı 6. maddesinde yer alan; “...(p) Gazete sahibi gerçek kişiler ile gazete sahibi şirketlerin yönetim ve denetim kurulu üyeleri, sorumlu müdürleri, başyazarları ve fıkra yazarları için, buldukları yer en büyük mülki amirliği...”, hükmü;

Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin “**Mal Bildiriminin Verilme Zamanı**” başlıklı 9. maddesinde yer alan; “(f) Gazete sahibi gerçek kişiler ile gazete sahibi şirketlerin yönetim ve denetim kurulu üyeleri için, faaliyete geçme tarihini; sorumlu müdürleri, başyazarları ve fıkra yazarları için, bu iş veya görevlerine başlama tarihini izleyen bir ay içinde...”,

Hükmü gereğince gazete sahibi gerçek kişiler ile gazete sahibi şirketlerin yönetim ve denetim kurulu üyeleri faaliyete geçme tarihini, sorumlu müdürleri, başyazarları ve fıkra yazarları bu iş veya görevlerine başlama tarihini izleyen bir ay içinde mal bildirimlerini buldukları yer en büyük mülki amirliğine verip vermedikleri;

4.76. Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin “**Ek Mal Bildirimi**” başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “3 üncü maddede sayılan görevlerde bulunanlar, eşleri velayeti altındaki çocukları ve kendilerinin şahsi mal varlıklarında önemli bir değişiklik olduğunda, değişikliği izleyen bir ay içinde yeni edindikleri mal, hak, gelir, alacak ve borçlara münhasır olmak üzere ek mal bildirimini vermek zorundadırlar. 8 inci maddede gösterilen mahiyet ve miktardaki malın iktisabı ile hak, alacak veya gelir sağlanması veya borçlanması, mal varlığında önemli değişiklik sayılır.”, hükmü uyarınca ek mal bildirimlerinin süresinde verilip verilmediği;

4.77. Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin “**Mal Bildiriminin Yenilenmesi**” 11. Maddesinde yer alan; “3 üncü maddede belirtilen görevlere devam edenler, sonu (0) ve (5) ile biten yılların en geç Şubat ayı sonuna kadar bildirimlerini yenilemek zorundadırlar.”, hükmü uyarınca mal bildirimlerinin yenilenip yenilenmediği;

4.78. Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin “**Mal Bildirim Formunun Doldurulması**” başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “Ekli "Mal Bildirimi Formu" tek nüsha olarak doldurulur ve tarih belirtilmek suretiyle imzalanır.”, hükmü gereği mal bildirimlerinde imza ve tarih bulunup bulunmadığı;

4.79. Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin “**Mal Bildirimlerinin Gizliliği**” başlıklı 15. Maddesinde yer alan; “Mal bildirimleri, 6 ncı maddede belirtilen makam veya mercilerin ilgili birimlerinde, ilgililerin varsa sicil yoksa özel dosyalarında saklanır. Mal bildirimlerinin içeriği hakkında soruşturma ve kovuşturmaya yetkili merciler dışındakilere açıklama yapılmaz, bilgi verilemez.”, hükmü gereği gizliliğe dikkat edilip edilmediği;

4.80. Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin “**Süresinde Mal Bildiriminde Bulunmama**” başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmelikte belirtilen süreler içinde mal bildiriminde bulunmayanlara, bildirim verileceği mercilerce yazılı olarak ihtarında bulunulur. Bu ihtar, ilgisine Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ olunur. İhtarın kendisine tebliğinden itibaren bir ay içinde bildirimde bulunmayanlar hakkında gerekli işlem yapılmak üzere yetkili Cumhuriyet başsavcılığına suç duyurusunda bulunulur. Müfettiş ve muhakkikler de, soruşturma ile ilgili olarak verdikleri süre zarfında mal bildiriminde bulunmayan hakkında yetkili Cumhuriyet başsavcısına suç duyurusunda bulunurlar.”, hükmü gereği süresinde mal bildirimlerinde bulunmayanlara uyarıda bulunup bulunmadığı;

4.81. Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin “**Mal Bildirimlerinin Karşılaştırılması**” başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “Yeni ve ek bildirimler, 6'ncı maddede belirtilen yetkili merciler tarafından daha önceki bildirimler ile karşılaştırılır. 6'ncı maddenin (b) ve (c) bentlerinde belirtilen mercilerde toplanan mal bildirimlerinde yer alan bilgiler, Başbakanlıkça belirlenecek esaslar çerçevesinde, kamu kurumları bilgisayarlarında mevcut bilgilerle bilgisayar ortamında ve gizliliği sağlanacak şekilde karşılaştırılır. Yapılan karşılaştırma sonucunda gerçeğe aykırı bildirimde buldukları veya haksız mal edindikleri, kaçırdıkları veya gizledikleri anlaşılabilirler hakkında yetkili mercilerce Cumhuriyet başsavcılıklarına suç duyuru-

sunda bulunulur.”, hükmü gereği yeni ve ek mal bildirimlerinin karşılaştırılıp karşılaştırılmadığı; gerçeğe aykırı bildirimde buldukları veya haksız mal edindikleri, kaçırdıkları veya gizledikleri anlaşılabilir haklarında Cumhuriyet başsavcılıklarına suç duyurusunda bulunulup bulunulmadığı;

Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri:

4.82. 13/04/2005 tarihli ve 25785 sayılı R.G.’de yayımlanarak yürürlüğe giren Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Etik davranış ilkelerine uyma”** başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “Kamu görevlileri, görevlerini yürütürken bu Yönetmelikte belirtilen etik davranış ilkelerine uymakla yükümlüdürler. Bu ilkeler, kamu görevlilerinin istihdamını düzenleyen mevzuat hükümlerinin bir parçasını oluşturur. Bu Kanun kapsamındaki kamu görevlileri, bir ay içinde, Ek-1’de yer alan "Etik Sözleşme" belgesini imzalamakla yükümlüdürler. Bu belge, personelin özlük dosyasına konur. Kurum ve kuruluşların yetkili sicil amirleri, personelin sicil ve performansını, bu Yönetmelikte düzenlenen etik davranış ilkelerine uygunluk açısından da değerlendirirler.”, hükmü uyarınca kamu görevlilerinin, bir ay içinde, Yönetmelik ekinde yer alan Etik Sözleşme Belgesini imzalayıp imzalamadığı, bu belgenin personelin özlük dosyasına konulup konulmadığı;

4.83. Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Personeli bilgilendirme”** başlıklı 24. Maddesinde yer alan; “Kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen her düzeydeki personel, istihdama ilişkin koşulların bir parçası olarak etik davranış ilkeleri ve bu ilkelere ilişkin sorumlulukları hakkında bilgilendirilir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

4.84. Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Etik kültürün yerleştirilmesi ve eğitimi”** başlıklı 25. Maddesinde yer alan; “Kurul, etik kültürün yerleştirilmesi ve geliştirilmesi konusunda her türlü çalışmayı yapar, yaptırır, araştırma, yayın, anket, kamuoyu yoklaması, bilimsel toplantılar ve benzeri etkinlikler düzenler, kamu görevlileri için eğitim programları hazırlar, koordine eder, yürütür veya bu konularda bakanlıklar, diğer kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler, mahalli idareler ve konusunda uzman sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği yapabilir. Etik davranış ilkelerinin, kamu görevlilerine uygulanan temel, hazırlayıcı ve hizmet içi eğitim programlarında yer alması, kurum ve kuruluş yöneticilerince sağlanır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

4.85. Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Kurumsal etik ilkeleri”** başlıklı 26. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmelikle belirlenen etik davranış ilkeleri, kapsama dâhil kurum ve kuruluşlarda uygulanır. Ayrıca, yürüttükleri hizmetin veya görevin niteliğine göre kurum ve kuruluşlar kendi kurumsal etik davranış ilkelerini düzenlemek üzere Kurulun inceleme ve onayına sunabilir.”, hükmün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

4.86. Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Etik komisyonu”** başlıklı 29. Maddesinde yer alan; “Kurum ve kuruluşlarda, etik kültürünü yerleştirmek ve geliştirmek, personelin etik davranış ilkeleri konusunda karşılaştıkları sorunlarla ilgili olarak tavsiyelerde ve yönlendirmede bulunmak ve etik uygulamaları değerlendirmek üzere kurum veya kuruluşun üst yöneticisi tarafından kurum içinden en az üç kişilik bir etik komisyonu oluşturulur. Etik komisyonu üyelerinin ne kadar süreyle görev yapacağı ve diğer hususlar, kurum ve kuruluşun üst yöneticisince belirlenir. Etik komisyonu üyelerinin özgeçmiş ve iletişim bilgileri, üç ay içinde Kurul’a bildirilir. Etik komisyonu, Kurul ile işbirliği içinde çalışır.”, hükmün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

4.87. Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin İkinci Bölümde sıralanan **“Etik Davranış İlkeleri”** kapsamında: 5. Madde de belirtilen **“Görevin yerine getirilmesinde kamu hizmeti bilinci”**; 6. Madde de belirtilen **“Halka hizmet bilinci”**; 7. Madde de belirtilen **“Hizmet standartlarına uyma”**; 8. Madde de belirtilen **“Amaç ve misyona bağlılık”**; 9. Madde de belirtilen **“Dürüstlük ve tarafsızlık”**; 10. Madde de belirtilen **“Saygınlık ve güven”**; 11. Madde de belirtilen **“Nezakat ve saygı”**; 12. Madde de belirtilen **“Yetkili makamlara bildirim”**; 13. Madde de belirtilen **“Çıkar çatışmasından kaçınma”**; 14. Madde de belirtilen **“Görev ve yetkilerin menfaat sağlamak amacıyla kullanılmaması”**; 15. Madde de belirtilen **“Hediye alma ve menfaat sağlama yasağı”**; 16. Madde de belirtilen **“Kamu**

malları ve kaynaklarının kullanımı”; 17. Madde de belirtilen “Savurganlıktan kaçınma”; 18. Madde de belirtilen “Bağlayıcı açıklamalar ve gerçek dışı beyan”; 19. Madde de belirtilen “Bilgi verme, saydamlık ve katılımcılık”; 20. Madde de belirtilen “Yöneticilerin hesap verme sorumluluğu”; 21. Madde de belirtilen “Eski kamu görevlileriyle ilişkiler” ile 22. Madde de belirtilen “Mal bildiriminde bulunma” başlıklı etik davranış ilkelerine uygun hareket edilip edilmediği; bu ilkelerin uygulanmasının kaymakam tarafından nasıl ve ne şekilde takip edildiği;

4.88. Başbakanlık Kamu Görevlileri Etik Kurulunun 2007/1 sayılı “*Hediye Alma Yasağı*” başlıklı İlke Kararı ile 16.12.2011 tarih ve 981 sayılı “*Hediye Alma Yasağı*” başlıklı Genelgesi gereğince; Kamu görevlileri için 5176 sayılı Kanun ve ilgili Yönetmelikte belirtilen hediye alma yasağı ile ilgili kurallara titizlikle uyup uyulmadığı;

Bu konuda ayrıca; Kamu Görevlileri Etik Kurulunun 2008/2 sayılı “*24 Kasım Öğretmenler Günü*” başlıklı İlke Kararı uyarınca; Başta 24 Kasım Öğretmenler Günü olmak üzere, diğer gün ve haftalarda, günün anlamıyla uyumlu ve maddi değeri olmayan sembolik (çiçek vb.) nitelikteki hediyeler dışındaki hediyelerin alınmaması konusunda başta mülki yöneticiler olmak üzere her kademedeki yönetici ve personelin azami dikkati gösterip göstermediği;

5. KAYMAKAMLIK BİRİMLERİ TEŞKİLAT, GÖREV VE ÇALIŞMASI:

Birimlerin Teşkilatlanması, Bağlılığı, Görev, Yetki ve Sorumlulukları:

5.1. 08.06.2011 gün ve 27958 sayılı R.G.’de yayımlanan Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Birimlerin teşkilatı*” başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “(1) Valiliklerin il müdürlüğü, şube müdürlüğü ve şeflik; kaymakamlıkların ilçe müdürlüğü ve şeflik şeklinde teşkilatlanması esastır.”, hükmü uyarınca kaymakamlık birimlerinin teşkilatlanıp teşkilatlanmadığı;

5.2. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*İlçelerde bulunan birimler*” başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “(1) İlçelerde aşağıdaki birimler bulunur: a) İlçe Yazı İşleri Müdürlüğü, 1) Evrak Şefliği, 2) İşlemler Şefliği, b) İlçe Hukuk İşleri Şefliği: Nüfusu elli bin ve üzeri olan ilçelerde, c) İlçe Mahalli İdareler Şefliği: Nüfusu elli bin ve üzeri olan ilçelerde, ç) İlçe Bilgi İşlem Şefliği: Nüfusu elli bin ve üzeri olan ilçelerde, d) İlçe Sosyal Etüt ve Proje Şefliği: Bakanlıkça uygun görülen ilçelerde. (2) Toplam nüfusu ellibinin altında olan ilçelerde de birinci fıkrada sayılan müstakil şefliklerden biri ya da birkaçı; ilçenin yatırım, basın ve yayın faaliyetleri, güvenlik durumu, protokol, sivil toplum hizmetleri, nüfus hareketleri, afet ve acil durum ihtiyaçları, sınır ve liman işleri, belediye ve köy sayıları birlikte veya ayrı ayrı dikkate alınarak, Bakanlık onayı ile kurulabilir.”, hükmüne uygun olarak kaymakamlık ilçe birimlerinin oluşturulup oluşturulmadığı;

5.3. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Birimler ile ilgili düzenleme*” başlıklı 11. Maddesinde yer alan; (1) İl ve ilçelerde teşkilatı olmayan veya görevlisi bulunmayan Bakanlıklara ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarına ait hizmetler bir birim ile ilişkilendirilerek yürütülür. (2) Başbakanlık ve bakanlıkların düzenleyici işlemleri ile belirli hizmet, faaliyet ve işlerin yürütülmesinin valilik ve kaymakamlıklardan istenmesi halinde ya da hizmetlerin vatandaşa en yakın yerden sunulabilmesi amacıyla gerekli görülen mahallerde, bir birim ile ilişkilendirilerek, geçici veya sürekli bürolar açılabilir. (3) İl ve ilçelerde bu maddede belirtilen düzenleme ve değişiklikler vali ve kaymakamlar tarafından yapılır.”, hükmü gereği işlem yapıp yapılmadığı;

5.4. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Birimlerin bağlılığı*” başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “... (2) İlçelerde bulunan birimler kaymakama bağlı olarak çalışır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilmediği;

5.5. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Birim amirlerinin yetki ve sorumluluğu*” başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “(1) Birim amirleri, birimin iş ve işlemlerini sürekli gözetim ve denetimleri altında bulundurur, hizmetin aksamaması için gerekli tedbirleri alırlar. (2)

Birim amirleri, birimlerinde görevli personelin ödüllendirilmesi ve tecziyesi hakkında illerde ilgili vali yardımcısı aracılığı ile valiye, ilçelerde kaymakama görüş ve teklif sunabilirler.(3) Birim amirleri; a) Hizmetle ilgili olarak birime başvuran kişilerin muhatabıdır. b) Birimdeki iş ve işlemlerin iş akışına uygun olarak süratli, güvenli, etkin ve verimli yürütülmesini sağlamakla sorumludur. c) Birimin iş ve işlemlerinin yürütülmesinde gerekli iş bölümünü yapar, işbirliğini sağlar, birimdeki personelin görev dağılımında geçici olarak değişiklikler yapabilir. ç) Birim içinde koordinasyonu sağlar. d) Yapmakla yükümlü buldukları hizmet veya görevleri sıralı olarak bağlı oldukları amirlerinin gözetim ve denetimi altında ve onların emir ve direktifleri yönünde; mevzuata, plan ve programlara uygun olarak düzenlemek ve yürütülmesini sağlamakla sorumludur.”, hükmü uyarınca birim amirlerinin yetki ve sorumluluklarını yerine getirip getirmediği;

Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Görevlilerin sorumluluğu”** başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “(1) Birimde çalışan bütün görevliler, kendilerine verilen işleri hızlı, verimli ve nitelikli olarak yapmaktan hiyerarşik olarak üstlerine karşı sorumludur.” hükmü uyarınca görevlilerin sorumluluklarını yerine getirip getirmediği;

5.6. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“İlçe birimlerinin görevleri”** başlıklı 25. Maddesinde yer alan; “(1) İl birimleri tarafından yürütülen hizmetler ilçelerde; a) İl yazı işleri, il basın ve halkla ilişkiler, özel kalem ve protokol şube müdürlüklerince yürütülen hizmetler; ilçe yazı işleri müdürlüğü, b) İl mahalli idareler, il planlama ve koordinasyon ve şehit ve gazi işlemleri şube müdürlüklerince yürütülen hizmetler; ilçe mahalli idareler şefliği, c) İl idare kurulu ve hukuk işleri şube müdürlüklerince yürütülen hizmetler; ilçe hukuk işleri şefliği, ç) Bilgi işlem şube müdürlüğünce yürütülen hizmetler; ilçe bilgi işlem şefliği, d) İl sosyal etüt ve proje müdürlüğünce yürütülen hizmetler; ilçe sosyal etüt ve proje şefliği, e) Müstakil şeflikleri bulunmayan ilçelerde bu müdürlüklere ait hizmetler; ilçe yazı işleri müdürlüğü, tarafından yürütülür. (2) İl'de olağanüstü hal uygulandığı takdirde ilçe olağanüstü hal bürosunun sekreteryaya hizmetleri, ilçe yazı işleri müdürlüğünce yürütülür.”, hükmüne uygun olarak ilçe birimlerinin görevlerini yerine getirip getirmediği;

Evrak Kabul, Havale ve Dağıtım İşleri ile Evraka Uygulanacak İşlem:

5.7. İlçelerde evrak kabul, havale ve dağıtım işleri ile kaymakamlık birimlerinde evraka uygulanacak işlemlerinin; Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“İlçelerde evraka uygulanacak işlem”** başlıklı 39. Maddesinde yer alan; “(1) Kaymakamlığa gelen her türlü evrakın kabulü, elektronik ortama kaydı, verilmiş yetki çerçevesinde havalesi ve dağıtımını ile birimlerden gönderilecek evrakın dağıtım ve postalama işleri, İl Yazı İşleri Müdürlüğü Evrak Şefliğindeki esaslara paralel şekilde “İlçe Yazı İşleri Müdürlüğü Evrak Şefliği” tarafından yapılır. (2) Gelen evrakın niteliğine göre hangi görevli veya görevliler tarafından ilgili birim veya mercilere havale edileceği, kaymakamlıkça çıkarılan İmza Yetkileri Yönergesi ile belirlenir. (3) Özellik taşıyan evrak; çalışma gün ve saatleri dışında, posta yoluyla, güvenlik güçlerinin haberleşme görevlileri tarafından kaymakamlara veya bunlar adına yetki verilen görevlilere teslim edilebilir. (4) Elektronik ortam haricinde normal evrak masası görevlilerine gelen evrak ve dilekçeler, elektronik ortamda kaydı yapılarak, kaymakamlık birimlerine ait olanların taraması yapıldıktan sonra elektronik ortamda havale ve imza için yetkilisine sunulur. (5) Özellik taşıyan ve değerli evraktan elektronik ortam haricinde gelenler, gidecekleri yerlere göre ayrılır ve havalesi yapılır. Kaymakamlık birimlerine gönderilen evrak, yetkili amirin uygun görüşü ile taraması yapıldıktan sonra, elektronik ortamda ilgisine havalesi yapılır. (6) Havalesi doğrudan kaymakam tarafından yapılacak evrak, şefi tarafından ayrılır. Tereddüt halinde ilçe yazı işleri müdürünün görüşüne başvurulur. (7) İş hacminin çok yüksek olduğu ilçelerde ihtiyaca göre ayrı evrak masaları teşkil edilebileceği gibi iş hacminin düşük olduğu yerlerde birden fazla masanın işleri bir masada gördürülebilir. (8) Yukarıdaki fıkralar dışında Kaymakamlıklarda, evrak kabul, havale ve dağıtım işleri Üçüncü Kısım Birinci Bölümde düzenlenen valilik birimlerindeki esaslara paralel biçimde yapılır.”, hükmüyle;

Yönetmeliğinin **“Kaymakamlık Birimlerinde Evraka Uygulanacak İşlem”** başlıklı 40. Maddesinde yer alan; “(1) Kaymakamlık birimlerinde evraka uygulanacak işlem, Üçüncü Kısım İkinci Bölümde düzenlenen valilik birimlerindeki esaslara paralel biçimde yürütülür. (2) Kaymakamlık birimlerinde de defterler elektronik ortamda tutulur.”, hükmüne uygun olarak yürütülüp yürütülmediği;

Dosyalama İşleri:

5.8. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Dosyalama İlkesi*” başlıklı 41. Maddesinde yer alan; “(1) Birimlerin görev alanına giren konularda Standart Dosya Planına göre dosya açılır. Dosyalama öncelikle elektronik ortamda yapılır. Kâğıt ortamında gelen evrakın taraması yapıldıktan sonra e-İşleri ortamında dosyalanır ve ilgili dosyasına konulur.”, ilkesine uyulup uyulmadığı;

5.9. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Ana dosya ve açılma şekli*” başlıklı 42. Maddesinde yer alan; “(1) Ana dosya; ana konu kapsamına giren bütün konuları ve işlemleri kapsayan evrakın toplandığı konu kodunun adıdır. Bu grup tek bir klasörden oluşabileceği gibi işlemlerin fazlalığı halinde birden çok klasörden de oluşabilir. Ana dosya, o dosya numarasını taşıyan bir yazı gönderildiği veya geldiği zaman Standart Dosya Planındaki konu kodlarına göre açılır. Ana dosya ile ilgili olmasına rağmen alt bölümlenmelerde tanımlanmayan konulara ait yazıların dosyalanması için “diğer” adı altında ayrı bir dosya açılır. (2) Standart Dosya Planındaki konu kodlarının yetersiz kalması halinde valiliklerce, Ekim sonuna kadar, yapılacak talep üzerine Bakanlıkça yeni konu kodları yılda bir defa Aralık ayında belirlenir ve Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğüne bildirilir.”, hükmü uyarınca ana dosyaların açılıp açılmadığı;

5.10. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Ana dosya anahtarı*” başlıklı 43. Maddesinde yer alan; “(1) Standart Dosya Planındaki ana dosya sayıları ve konuları numara sırası alt alta yazılmak suretiyle bir dosya anahtarı hazırlanır ve bu dosya anahtarı birimin merkezi bir yerine asılır. Ana dosyalara sayı ve konu bu dosya anahtarından verilir.” hükmü uyarınca bir dosya anahtarı hazırlanarak birimin merkezi bir yerine asılıp asılmadığı;

5.11. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Ana dosyanın numaralanması ve konu yazılması*” başlıklı 45. Maddesinde yer alan; “(1) Ana dosya klasörünün kapak sırtına dosyayı tanımlayan “kurum adı, birim adı, dosya numarası, konu adı ve yılı” yazılır.”, hükmü uyarınca ana dosyalara numara konulup, konularının yazılıp yazılmadığı;

5.12. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Tali dosya ve açılma şekli*” başlıklı 44. Maddesinde yer alan; “(1) Tali dosya; ana dosya kapsamına giren çeşitli konu, iş ve işlemlere ait evrakın toplandığı dosyaların adıdır. (2) Bu işlemlerin her biri ayrı bir dosya gömleğinde toplanır ve ana dosya klasörleri arasına konur. (3) Bu dosyalar ilgili memurun talebi üzerine müdür tarafından açılır.”, hükmü uyarınca tali dosyaların açılıp açılmadığı;

Tali dosyalarla ilgili olarak ayrıca Yönetmeliğin “*Tali dosya fihristleri*” başlıklı 46. Maddesinde yer alan 46. Maddesi, “*Tali dosyanın numaralanması ve konu yazılması*” başlıklı 47. Maddesi ile “*Tali dosyaların bölünmesi*” başlıklı 48. Maddesinde yer alan düzenlemelerin dikkate alınıp alınmadığı;

5.13. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Geçici dosya ve açılma şekli*” başlıklı 49. Maddesinde yer alan; “(1) Geçici dosya; birime gelen herhangi bir evraka ait ana dosyanın bir başka birimde, ayrı bir kişi veya yerde ve benzeri bulunması ve o sırada geri alınmasının mümkün olmaması halinde açılacak dosyanın adıdır. (2) Bu dosya ilgili memurun talebi üzerine müdür tarafından açılır. Dosyanın üzerine geçici olduğu ve asıl dosyanın numarası yazılır. (3) Geçici dosyadaki evrak en kısa zamanda asıl dosyaya aktarılır ve geçici dosya iptal edilir.”, hükmü uyarınca geçici dosyaların açılıp açılmadığı;

5.14. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Evrakın dosyalara konulması*” başlıklı 50. Maddesinde yer alan; (1) Birimlerin görevleri ile ilgili evrak Standart Dosya Planına göre ana dosyalara konulur.”, hükmü uyarınca evrakın dosyalara konulup konulmadığı;

5.15. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Birden fazla dosyayı ilgilendiren evrakın dosyalanması*” başlıklı 51. Maddesinde yer alan; (1) Gelen evrak, birden fazla

dosya ile ilişkili ise evrakın aslı en çok ilgili olduğu dosyaya konur. İlgili diğer dosyalara evrakın birer fotokopisi veya geldiği yer, gün, sayı ve konusunu gösteren bir not eklenir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.16. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Beklemeli evrak”** başlıklı 52. Maddesinde yer alan; “(1) Bir birimin, işlemlerini üstlenip üstlenmemesi henüz belirgin hale gelmemiş konuları kapsayan evrak, beklemeli evrak sayılır. Bunlardan birime ait oldukları kabul edilenler, konuları ile bağlantılı açılmış veya açılacak dosyaya konulur.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

5.17. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Görevliler tarafından özel dosya açılmaması”** başlıklı 53. Maddesinde yer alan; “(1) Görevliler tarafından, evrak kendilerinde kalmak üzere, özel dosya açılmaması esastır. Ancak vali, vali yardımcıları, kaymakamlar, il hukuk işleri müdürleri, özel kalem müdürleri ve valilerin yetki vereceği birim müdürleri hizmetin gerektirdiği hallerde özel dosya açabilir ve işlemleri bu dosyadan izleyip sonuçlandırabilir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.18. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Dosya istenmesi ve iadesi”** başlıklı 54. Maddesinde yer alan; “(1) İşlemleri yapmakla görevli kişi dosyalamadan sorumlu memurdan ilgili dosyayı yazılı bir fişle isteyebilir. (2) Zorunlu hallerde sorumlusunun bilgisi olmadan dosyayı almak durumunda kalan görevli dosya memuruna en kısa zamanda bilgi verir. (3) Alınan dosya, işlemi biter bitmez görevlisine iade edilir. (4) Dosyalamadan sorumlu görevli tarafından gerekli görülen hallerde işleme verilen dosya; numarası, konusu, verildiği görevlinin adı ve unvanı ve veriliş tarihi bir karta yazılmak suretiyle izlenir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.19. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Dosyanın tekrar görülmek istenmesi”** başlıklı 55. Maddesinde yer alan; “(1) Görevli kişi, bir dosyayı belli bir süre sonra tekrar görmek istiyorsa adını, görev unvanını ve görmek istediği tarihi belirten yazılı bir fişi dosyaya ekleyerek dosyalama memuruna verir. (2) Dosyalama memuru, tekrar görülmek istenilen evrakı fişte belirtilen tarihte fiş sahibine verir ve usulüne göre takip eder.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.20. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Dosyadan evrak çıkarılması ve koyulması”** başlıklı 56. Maddesinde yer alan; “(1) Kural olarak evrak, dosyası ile birlikte işleme verilir ve alınır, dosyasından ayrılmaz. Evrakın dosyasından çıkarılmasının zorunlu olduğu hallerde, dosyasındaki yerine, evrakın geldiği veya gittiği yeri, verildiği kişiyi, tarihini, sayısını, konusunu ve belli ise geri verileceği tarihi belirten bir ilgi fişi konulur.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.21. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Dosyaların saklanması”** başlıklı 58. Maddesinde yer alan; “(1) Dosyalar, standartlara uygun dosya dolaplarında saklanır. (2) Klasörler, dolap ve raflara dosya anahtarındaki sıralamaya uygun olarak ve taşıdıkları numara ve ad kolayca görülebilecek biçimde sıralanır. Raf veya dolap üzerine o bölümde yer alan klasörlerin ilk ve son numaraları yazılır.”, hükmüne uygun olarak dosyaların saklanıp saklanmadığı;

5.22. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Dosyaların saklanmasında sorumluluk”** başlıklı 59. Maddesinde yer alan; “(1) Valilik ve kaymakamlık birimlerinde dosyalar, görevli memurun sorumluluğundadır ve ondan habersiz alınamaz. Zorunlu hallerde ise dosyanın yerine alındığına dair bir yazılı belge konulur. (2) Evrak veya dosyanın kurum dışına çıkarılması ilke olarak yasaktır. Vali, vali yardımcısı, kaymakam, müdür, şifre memuru gibi görevlilerin, hizmetin gerektirdiği hallerde, kurum dışına evrak götürmek zorunda kalmaları halinde en kısa sürede bu evrak veya dosya ilgili memuruna geri verilir. (3) Gizlilik dereceli ve muhafazası özel mevzuatı ile kurallara bağlanmış evrakın, gizli evrak için konulmuş esaslar içinde yangına, tabii afetlere, hırsızlığa karşı korunacak biçimde saklanmasından dosyalama memuru ile varsa o gizli evrakı muhafaza ile özel olarak görevlendirilmiş kişiler ortaklaşa sorumludur.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

Kurul veya Komisyonların Çalışmaları:

5.23. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Kurul veya komisyonların toplanması”** başlıklı 60. Maddesinde yer alan; “(1) İşlemleri, valilik ve kaymakamlık birimlerini ilgilendiren kurul veya komisyonlar; a) Özel mevzuatında belirtilmişse belirtilen zaman ve sürede, b) Özel mevzuatında belirtilmemişse kurul veya komisyonun tespit edeceği zaman veya sürede, c) Özel mevzuatında engelleyici bir hüküm yoksa Başkanın çağrısı üzerine olağanüstü olarak, toplanır. (2) Kurul veya komisyonlar, Başkanlıkça belirlenen gündem uyarınca toplanır. (3) Gündem hakkında toplantıdan önce üyelere bilgi verilir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.24. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Kararların alınması”** başlıklı 61. Maddesinde yer alan; “(1) Kurullar, özel mevzuatında ayrıca bir hüküm yoksa üyelerinin yarısından fazlasının katılımıyla toplanır ve kararlar mevcut üyelerin çoğunluğu ile alınır. a) Toplantıda bulunmayan üyelerin özürleri karar tutanağında belirtilir. b) Çoğunluk kararına aykırı görüşte olan üyelerin karşı oy gerekçeleri karar altında özet olarak gösterilir. c) Toplantıları başkan açar ve kapatır. Oylamada eşitlik olursa başkanın bulunduğu taraf çoğunluk sayılır. ç) Üzerinde görüşme yapılan dosya hakkında kesin karar verilmesine imkân vermeyen eksiklikler söz konusu ise eksikliklerin tamamlanması için ara kararı alınarak makul bir süre verilir. Ara kararı doğrultusunda eksiği tamamlanan dosya kurulda yeniden görüşülerek karara bağlanır.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.25. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Kurulların sekretarya hizmetleri”** başlıklı 62. Maddesinde yer alan; “(1) İşlemleri valilik veya kaymakamlık birimlerini ilgilendiren kurul veya komisyonların sekretarya hizmetleri ilgili birimince yürütülür. (2) Kurulda ancak başkanlıkça havale edilmiş konular görüşülebilir. (3) Kurulca, mevzuatta toplanması öngörülen toplantı zamanında, görüşülecek herhangi bir konu yoksa toplantı yapılmaz; ancak durum sekretarya görevlileri tarafından elektronik ortamda düzenlenen karar defterinde belirtilir ve çıktısı alınarak başkan tarafından imzalanır. (4) Başkanlığını vali, vali yardımcısı veya kaymakamın yaptığı ve sekretarya hizmetleri valilik ve kaymakamlık birimleri dışındaki kuruluşlarca yürütülen kurullarda alınan kararların birer sureti, karar tarihini takip eden en geç bir hafta içinde valilik veya kaymakamlığa gönderilir. Kararların bir sureti İçişleri Bakanlığı Standart Dosya Planında valilik ve kaymakamlık bölümü altındaki kararlar ile ilgili işler konu kodlu dosyada muhafaza edilir.”, hükmünde yer alan usule göre ilçe kurulların sekretarya hizmetlerinin yürütülmediği;

Birimlerde Tutulacak Defterler:

5.26. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“İdare Kurulu Karar Özetleri Defteri”** başlıklı 63. Maddesinde yer alan; “(1) Çeşitli kanunlarla il ve ilçe idare kurullarına görev olarak verilen konulara ait olup kurullara havale edilen evrakın kaydı, verilen kararın özetinin tespiti ve daha sonra gördüğü işlemlerin sonucunun bir arada görülmesini sağlamak üzere, idare kurulu biriminde elektronik ortamda İdare Kurulu Karar Özetleri Defteri tutulur. (2) Alınan kararlar bu deftere elektronik ortamda işlenir ve çıktısı alındıktan sonra başkan ve üyelerce imzalanır. İmza işleri toplantı ve karar tarihinden itibaren en kısa zamanda tamamlanır ve çıktılar dosyalanır. (3) Özetleri deftere işlenmiş olan kararlar, gerekçeli asıl kararlar olarak elektronik ortamda yeterli sayıda çıktısı alınarak başkan ve üyelere ayrıca imzalatılır. (4) Gerekçeli bu kararların imzalı asılları numara sırasıyla dizilir, ayrı bir dosyaya konur ve bu dosyalar klasörlerde muhafaza edilir. Kararların diğer örnekleri dosyalara bağlanarak işleme konulur.”, hükmüne uygun olarak ilçe idare kurulu karar özetleri defterinin tutulup tutulmadığı;

5.27. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“Memurların yargılanmalarına ilişkin defterler”** başlıklı 64. Maddesinde yer alan; “(1) 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun gereğince verilen kararlar, Ön İnceleme Karar Özetleri Defterine elektronik ortamda kaydedilir. Kararların birer örneği bu Yönetmeliğin 63 üncü maddesinde belirtilen şekilde muhafaza edilir. (2) 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu uyarınca verilen kararlar, Akademik Personel Haricinde Kalan Üniversite Personelinin Yargılanması Hakkında Karar Özetleri Defterine elektronik ortamda kaydedilir. (3) Birinci ve ikinci fıkralarda verilen kararlar ilgili memurun özlük dosyasına ko-

nulmak üzere kurumuna gönderilir. (4) Yargı mercilerine tevdi edilen dosyalar hakkında verilen kesin kararlar da izlenerek, deftere elektronik ortamda işlenir ve ilgili görevlinin özlük dosyasına konulmak üzere kurumuna gönderilir.”, hükmüne uygun olarak memurların yargılanmalarına ilişkin defterlerin tutulup tutulmadığı;

5.28. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Araştırma, İnceleme ve Soruşturma Emirleri Takip Defteri*” başlıklı 65. Maddesinde yer alan; “(1) Vali ve kaymakamlarca verilen araştırma, inceleme ve soruşturma emirlerinin takibi için Araştırma, İnceleme ve Soruşturma Emirleri Takip Defteri elektronik ortamda tutulur.”, hükmüne uygun olarak Araştırma, İnceleme ve Soruşturma Emirleri Takip Defteri tutulup tutulmadığı;

5.29. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*3091 Sayılı Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanun Hükümleri Gereğince Alınan Karar Özetleri Defteri*” başlıklı 67. Maddesinde yer alan; “(1) 3091 sayılı Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanun hükümlerince valilik ve kaymakamlığa yapılacak müracaatların kaydı, verilen kararların yazılması ve daha sonra yapılan işlemlerle ilgili sonucun bir arada görülmesini sağlamak üzere il idare kurulu müdürlüğünde 3091 Sayılı Kanun Gereğince Alınan Karar Özetleri Defteri elektronik ortamda tutulur. (2) Kararların asılları numara sırasına göre ayrı bir dosyada saklanır ve yılsonunda klasörüne konulur.”, hükmüne uygun olarak 3091 Sayılı Kanun Gereğince Alınan Karar Özetleri Defterinin tutulup tutulmadığı;

5.30. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Belediye Meclis Kararları Kayıt Defteri*” başlıklı 68. Maddesinde yer alan; “(1) Mevzuatı gereği mülki idare amirine gönderilmesi gereken belediye meclis kararları Belediye Meclis Kararları Kayıt Defterine elektronik ortamda kaydedilir.” hükmüne uygun olarak Belediye Meclis Kararları Kayıt Defterinin tutulup tutulmadığı;

5.31. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Defterlere ilişkin ortak hükümler*” başlıklı 69. Maddesinde yer alan; “(1) Defterlerdeki sıra numaraları, Tanıtıcı Bayrak Kayıt Defteri, Apostil Kayıt Defteri gibi özellik taşıyanlar hariç, her takvim yılında (1)’den başlanarak verilir. (2) Yılsonunda elektronik ortamda tutulan defterlerin raporları alınarak birim müdürü tarafından imzalanır ve dosyasında saklanır. (3) Maddi hatalar vali, ilgili vali yardımcısı ve kaymakam onayıyla düzeltilir. (4) Bu Yönetmelikte öngörülen defterlerin şekilleri, halen uygulanmakta olan şekillerdir. Ancak Bakanlıkça lüzum görülmesi halinde, defterlerin şekilleri yeniden belirlenir ve bir genelge ile valiliklere duyurulur.”, hükmüne uygun olarak defterlerin tutulup tutulmadığı;

Resmi Yazışmaların Yapılması:

5.32. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “*Kuruluşların Yazışmaları*” başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “(1) Merkezi idarenin merkez kuruluşları ile il ve ilçe kuruluşları arasındaki yazışmalar valilik kanalı ile yapılır. Ancak, talep niteliği taşımayan veya valilerin bilmeleri gerekmeyen, hesap ve teknik hususlara, ayrıntıya ilişkin istatistikî bilgilere, bazı maddi olay ve durumların kaydına, tespitine, belirlenmesine, bilinmesine veya aksettirilmesine ilişkin yazışmalar, valilik kanalından geçirilmeden, il kuruluşları ile merkezi idarenin merkez kuruluşları arasında yapılabilir. Hangi evrakın bu nitelikte olduğu valilikçe çıkarılan İmza Yetkileri Yönergesinde belirtilir. (2) Farklı illere bağlı il genel idare kuruluşlarının; il merkezlerinde ve ilçelerdeki genel idare kuruluşları arasındaki yazışmalar valilik ve kaymakamlık kanalı ile yapılır. Ancak, talep ve talimat niteliği taşımayan veya vali ve kaymakamların bilmeleri gerekmeyen, hesap ve teknik hususlara, ayrıntıya ilişkin istatistikî bilgilere, bazı maddi olay ve durumların kaydına, tespitine, belirlenmesine, bilinmesine veya aksettirilmesine ilişkin yazışmalar, valilik ve kaymakamlık kanalından geçirilmeden, doğrudan ilgili kuruluşlar arasında yapılabilir. Hangi evrakın bu nitelikte olduğu valilik ve kaymakamlıkça çıkarılan İmza Yetkileri Yönergesinde belirtilir. (3) Aynı ile bağlı il genel idare kuruluşlarının; il ve ilçe kademeleri, il merkezi ile aynı ya da farklı ilçelerdeki diğer kuruluşlar, bölge kuruluşları, mahalli idareler ve mahallî idare birlikleri arasındaki yazışmaların doğrudan yapılması esastır. Ancak, talimat niteliği taşıyan veya vali ve kaymakamlarca bilinmesi gereken yazışmalar valilik ve kayma-

kamlık kanalı ile yapılır. Hangi evrakın bu nitelikte olduğu valilik ve kaymakamlıkça çıkarılan İmza Yetkileri Yönergesinde belirtilir.”, hükmü uyarınca yazışmaların yürütülüp yürütülmediği;

5.33. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu; 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Kanun’un 34. maddesindeki, “Bakan, Müsteşar ve her kademedeki Bakanlık ve kuruluş yöneticileri gerektiğinde, sınırlarını yazılı olarak açıkça belirlemek şartıyla yetkilerinden bir kısmını astlarına devredebilir. Ancak, yetki devri yetki devreden amirin sorumluluğunu kaldırmaz.”, hükmü; “Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin bir önceki maddede değinilen **“Kuruluşların Yazışmaları”** başlıklı 7. Maddesi ile “İçişleri Bakanlığı İmza Yetkileri Yönergesi” hükümleri uyarınca; Kaymakamlık İmza Yetkileri Yönergesi hazırlanıp hazırlanmadığı, anılan yönergenin kaymakamların değişiminde yenilenip yenilenmediği;

5.34. Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin **“İş ve işlemlerin yürütülme esasları”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Yönetmelikle birimler tarafından yürütülmesi öngörülen her türlü iş ve işlemin elektronik ortamda yapılması esastır. (2) Elektronik ortamda yürütülen her türlü iş ve işlem ilgili mevzuatta belirtilen güvenlik önlemlerine uyularak yapılır. (3) Resmî yazışmalarda Başbakanlık tarafından belirlenen kodlama sistemine ve dosya planına uyulması zorunludur.”, hükmüne uygun hareket edilip edilmediği;

5.35. 02.12.2004 gün ve 25658 sayılı R.G.’de yayımlanan 2004/8125 karar sayılı Resmî Yazışmalarda Uygulanacak Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Resmî yazışma ortamları ve güvenlik”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “Kamu kurum ve kuruluşları arasında yazılı iletişim, kâğıt kullanılarak veya elektronik ortamda yapılır. Kâğıtla yapılan resmî yazışmalarda daktilo veya bilgisayar kullanılır. Bu tür yazışmalar, yazının içeriğine ve ivedilik durumuna göre faks ile de gönderilebilir. Faksla yapılan yazışmalarda, yazıda belirtilen hususlarda hemen işlem yapılabilir, ancak bunların beş gün içerisinde resmî yazı ile teyidinin yapılması gerekir. Elektronik ortamdaki yazışmalar ilgili mevzuatta belirtilen güvenlik önlemlerine uyularak yapılır. Elektronik ortamda yapılan yazışmalar bu ortamın özellikleri dikkate alınarak kaydedilir, dosyalanır ve ilgili yere iletilir. Gerekli durumlarda, gelen yazı kâğıda dökülerek de işleme alınır. Her kurum kendisi ve gerektiğinde kurum içindeki birimler adına resmî elektronik posta (e-posta) adresi belirler. Bu adreslerin belirlenmesinde koordinasyon Başbakanlık tarafından yapılır. Elektronik ortamdaki resmî yazışmalar bu adresler arasında yapılır. Kamu kurum ve kuruluşları elektronik ortamda yapılacak yazışmalarda, bu Yönetmeliğe aykırı olmamak kaydıyla gerekli düzenlemeleri yapabilir.”, hükmü gereği işlem yapılıp yapılmadığı;

5.36. Resmî Yazışmalarda Uygulanacak Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Nüsha Sayısı”** sayılı başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Kâğıt kullanılarak hazırlanan resmî yazılar en az iki nüsha olarak düzenlenir.”, hükmü gereği işlem yapılıp yapılmadığı;

5.37. Resmî Yazışmalarda Uygulanacak Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Belge boyutu”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Resmî yazışmalarda A4 (210x297 mm) ve A5 (210x148 mm) boyutunda kâğıt kullanılır.”, hükmü gereği işlem yapılıp yapılmadığı;

5.38. Resmî Yazışmalarda Uygulanacak Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Yazı tipi ve karakter boyutu”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Bilgisayarla yazılan yazılarda "Times New Roman" yazı tipi ve 12 karakter boyutunun kullanılması esastır. Rapor, form ve analiz gibi özelliği olan metinlerde farklı yazı tipi ve karakter boyutu kullanılabilir.” hükmü gereği işlem yapılıp yapılmadığı;

5.39. Resmî Yazışmalarda Uygulanacak Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Resmî Yazıların Bölümleri”** başlıklı Üçüncü Bölümde yer alan; **“Başlık”** başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “Başlık, yazıyı gönderen kurum ve kuruluşun adının belirtildiği bölümdür. Bu bölümde amblem de yer alabilir. Başlık, kâğıdın yazı alanının üst kısmına ortalanarak yazılır. İlk satıra "T.C." kısaltması, ikinci satıra kurum ve kuruluşun adı büyük harflerle, üçüncü satıra ise ana kuruluşun ve birimin adı küçük harflerle ortalanarak yazılır. Başlıkta yer alan bilgiler üç satırı geçemez. Bakanlıklar ile bağlı ve ilgili kuruluşların taşra teşkilatlarında kullanılan başlıklar 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu hükümlerine uygun olarak düzenlenir. Bölge müdürlükle-

rinde ise bakanlığın adının altına hangi bölge teşkilatı olduğu yazılır (Örnek:1).”, hükmü gereği işlem yapıp yapılmadığı;

“Resmî Yazıların Bölümleri” bağlamında ayrıca; **“Sayı ve Evrak Kayıt Numarası”** başlıklı 10. Maddesi; **“Tarih”** başlıklı 11. Maddesi; **“Konu”** başlıklı 12. Maddesi; **“Gönderilen Makam”** başlıklı 13. Maddesi; **“İlgi”** başlıklı 14. Maddesi; **“Metin”** başlıklı 15. Maddesi; **“İmza”** başlıklı 16. Maddesi; **“Onay”** başlıklı 17. Maddesi; **“Ekler”** başlıklı 18. Maddesi; **“Dağıtım”** başlıklı 19. Maddesi; **“Paraf”** başlıklı 20. Maddesi; **“Koordinasyon”** başlıklı 21. Maddesi; **“Adres”** başlıklı 22. Maddesi; **“Gizli Yazılar”** başlıklı 23. Maddesi; **“İvedi ve Günlü Yazılar, Tekit Yazısı”** başlıklı 24. Maddesi; **“Sayfa Numarası”** başlıklı 25. Maddesi ile **“Aslına Uygunluk Onayı”** başlıklı 26. Maddesinde yer alan düzenlemelere uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.40. Resmi Yazışmalarda Uygulanacak Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Kayıt Kaşesi”** başlıklı 27. Maddesinde yer alan; “Gelen evrak, Örnek 13'te yer alan kayıt kaşesi kullanılarak kaydedilir. Kamu kurum ve kuruluşları Örnek 13'te yer alan kaşeyi örnek alarak kendilerine uygun bir kaşe hazırlar ve kullanırlar. Bu kaşeler evrakın arka yüzüne basıldıktan sonra evrakın tarih ve sayısı yazılır, ünite içinde hangi bölümü ilgilendiriyorsa o bölümün karşısına gereği yapılmak veya bilgi vermek amacıyla (x) işareti konulur. Ek olduğunda bunların adedi en alt sütunda rakamla belirtilir. Elektronik ortamda yapılan yazışmalarda, doğrulama yapıldıktan sonra yazı ilgili birime gönderilir.”, hükmü gereği işlem yapıp yapılmadığı;

5.41. Resmi Yazışmalarda Uygulanacak Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Yazıların Gönderilmesi”** başlıklı 28. Maddesinde yer alan; “Yazıyı gönderenin iletişim bilgileri zarfın sol üst köşesinde, yazının gideceği yerin iletişim bilgileri ise zarfın ortasında yer alır. Yazının gizlilik derecesi zarfın üst ve alt ortasına, ivedilik derecesi ise sağ üst köşeye gelecek biçimde kırmızı renkle belirtilir. Çok gizli yazılar çift zarf ile gönderilir. İç zarfa yazı konulur, zarfın kapanma yerlerine hazırlayanın parafları atılır ve saydam bant ile paraflar örtülecek şekilde zarf kapatılır. İç zarfın üzerine de iletişim bilgileri yazılarak, yazının çok gizli olduğu zarfın üst ve alt ortasına, varsa ivedilik derecesi sağ üst köşeye gelecek biçimde kırmızı renkle belirtilir. İç zarf ve Örnek 14'te gösterilen iki suret evrak senedi dış zarfın içine konularak gizlilik derecesi olmayan yazılar gibi kapatılıp, üzerine gideceği yer ve evrak sayısı yazılır. Dış zarfın üzerinde gizlilik derecesi bulunmaz, varsa ivedilik derecesi kırmızı renkli olarak belirtilir. Elektronik ortamdaki yazışmalar kurum ve kuruluşların e-posta adresi üzerinden yapılır. Elektronik ortamda yapılan yazışmaların ve gönderilen belgelerin gizli olması durumunda bunlar bir iletinin ekinde gönderilir ve iletinin konu kısmına gizlilik derecesi yazılır.”, hükmü gereği işlem yapıp yapılmadığı;

5.42. Resmi Yazışmalarda Uygulanacak Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Çok Gizli Gizlilik Dereceli Yazıların Alınması”** başlıklı 29. Maddesinde yer alan, ““Çok gizli” gizlilik dereceli yazılarda, dış zarfı açan görevli iç zarf üzerinde yer alan “çok gizli” ibaresini gördüğünde zarfı açmadan yetkili makama sunar. Bu görevli dış zarfın içinde yer alan evrak senedini imzalayarak bir nüshasını gönderen makama iade eder.”, hükmü gereği işlem yapıp yapılmadığı;

Arşiv Hizmetleri:

5.43. 08.06.2011 gün ve 27958 sayılı R.G.’de yayımlanan Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliği’nin **“İl ve İlçe Arşivleri”** başlıklı 70. maddesi uyarınca; (1) İlçede ilgili birim amirinin yetki ve sorumluluğunda bir arşiv bulunup bulunmadığı; (2) Hükümet Konağında bu maksatla, yeterli hacim ve nitelikteki bir yerin arşiv olarak hazırlanıp hazırlanmadığı; (3) işlemlerde kullanılmayan fakat gerektiğinde başvurmak üzere belirli bir süre saklanması zorunlu görülen evrakın arşivlik malzeme olarak adlandırılıp adlandırılmadığı; (4) arşiv yerinin düzenlenmesi, arşivlik malzemenin ayıklanması ve diğer arşiv işleri, İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği hükümlerine göre yapıp yapılmadığı; (5) evrakın el değiştirmesi ve muhafazası konusunda koruyucu güvenlik mevzuatı hükümlerine dikkat edilip edilmediği; (6) günün ihtiyaç ve şartlarına göre Bakanlıkça belirlenecek uygulama esaslarına göre, e-İçişleri kapsamında evrak elektronik imza ile imzalandıktan sonra elektronik ortamda arşivlenip arşivlenmediği;

5.44. 10.07.2010 tarih ve 27637 sayılı R. G.'de yayımlanan İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Personel**" başlıklı 6. maddesi uyarınca; taşra birim arşivlerinde bir birim arşiv sorumlusu ve yeteri kadar görevli bulundurulup bulundurulmadığı;

5.45. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Taşra Birim Arşivinin Görevleri**" başlıklı 9. Maddesinin (1) bendi uyarınca; birim arşiv sorumlusunun her yıl Aralık ayı sonunda, faaliyetleri ile ilgili olarak ilçelerde kaymakama rapor verip vermediği;

5.46. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Denetim**" başlıklı 12. maddesi uyarınca; taşra birimlerinin arşiv ve arşiv faaliyetlerinin yılda en az bir kere kaymakamlar tarafından belirlenecek görevlilerce denetlenip denetlenmediği;

5.47. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Arşiv malzemesi ile arşivlik malzemenin tespiti ve değerlendirilmesi**" başlıklı 13. maddesi uyarınca; arşiv malzemesi ile arşivlik malzemenin birim arşiv sorumlularının gözetiminde birim arşiv görevlilerince, alt birim amirlerinin de görüş ve önerileri alınarak, "Malzeme Tespit, Değerlendirme ve Saklama Formu" (EK-1) ile tespit edilip, formların birim amirinin önerisi ile kaymakamın onayına sunulup sunulmadığı;

5.48. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Arşivlerin korunması**" başlıklı 15. maddesi uyarınca; 27/11/2007 tarihli ve 2007/12937 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmelik hükümleri uyarınca getirilen esaslara ek olarak, arşivin özelliği, yeri ve donatım biçimi de dikkate alınarak ilçelerde kaymakamın onayı ile özel bir koruma talimatı hazırlanarak yürürlüğe konulup konulmadığı;

5.49. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Malzemenin korunması**" başlıklı 16; "**Birim ve kurum arşiv depoları**" başlıklı 17 ve "**Raflar**" başlıklı 18. maddeleri uyarınca; arşiv malzemesi ile arşivlik malzemenin korunması, saklanması, arşiv depo ve raflarının taşınması gereken özellikler hususlarına dikkat edilip edilmediği;

5.50. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Gizliliğin kaldırılması**" başlıklı 19. maddesi uyarınca; kurum ve birim arşivlerinde bulunan gizliliği kabul edilmiş arşiv malzemesi ile arşivlik malzemedeki gizliliğin kaldırılmasının ilgili birim amirinin önerisi üzerine illerde ve ilçelerde valinin onayı ile yapılıp yapılmadığı;

5.51. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Evrak kayıt işlemleri**" başlıklı 20. maddesi uyarınca; birimlerdeki kayıt memurları tarafından, gelen-giden evraka ait bilgilerin Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliği hükümlerine göre kayıt defterlerine veya föylere eksiksiz kaydedilerek, evrakın hangi dosyaya kaldırıldığına defter ve föylerde belirtilip belirtilmediği, evrak kaydında bilgisayardan da faydalanılıp faydalanılmadığı;

5.52. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Dosyalama, klasörlere yerleştirme**" başlıklı 21. maddesi uyarınca; evrakın, standart dosya planı esaslarına göre dosyalara ve klasörlere yerleştirilerek, konu ve işlem itibarıyla aynı evrakın aynı dosya veya klasöre konup konmadığı, dosya ve klasör içinde yerleştirmenin eski tarihten yeni tarihe göre yapılıp yapılmadığı, dosya gömlekleri üzerine aidiyeti, konu kodu, konusu, dosyasının numarası gibi bilgilerin işlenip işlenmediği, klasörlerin sırtındaki etikette (EK-2) sırasıyla; a) birim kodu, b) standart dosya planına göre verilen konu kodu, c) konu kodunu tamamlayıcı isim veya ifade, sicil dosyalarında sicil ve emekli sicil numarası, ç) klasör içindeki evrakın işlem yılı veya yıl grupları, d) klasör sıra numarası, e) dosya sıra numarası bilgilerinin yer alıp almadığı;

5.53. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Malzemenin ayırımı**" başlıklı 22. maddesi uyarınca; merkez ve taşra alt birimlerince her yıl Ocak ayında Yönetmeliğin 13. maddesi hükümleri uyarınca tespit edilmiş arşivlik malzemenin; a) İşlemi tamamlananlar, b) İşlemi devam edenler, c) İşlemi tamamlanmış olmakla birlikte elde bulundurulması gerekenler, ç) İşlemi devam et-

mekle birlikte evrakın çokluğu veya işlerliğinin az olması nedeniyle birim arşivine kaldırılması gerekli görülenler, d) Devir ve imha edilmesi gerekenler, şeklinde ayrıştırılıp ayrıştırılmadığı;

5.54. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Gizli damgası, gizliliği kaldırıldı damgası**" başlıklı 23. maddesi uyarınca; arşive devredilecek malzeme içerisinde, tamamen veya kısmen gizlilik derecesi taşıyan evrakın bulunduğu dosyaların sağ üst köşesine kırmızı istampa mürekkebi ile "Gizli" damgası vurulup vurulmadığı; gizliliği kaldırılan malzemeye tarih atılır ve "Gizliliği Kaldırıldı" damgası vurularak, gizlilik damgası iptal edilip edilmediği;

5.55. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Malzemenin birim arşivine devri**" başlıklı 24. maddesi uyarınca; alt birimlerce, her türlü işlemi tamamlanmış ve uygunluk kontrolü yapılarak eksikleri giderilmiş arşivlik malzemenin, Ocak ayı içerisinde birim arşivine "Devir-Teslim Envanter Formu" (EK- 3) ile devredilip devredilmediği;

5.56. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Malzemenin yerleştirilmesi**" başlıklı 25. maddesi uyarınca; arşiv malzemesi ve arşivlik malzemenin birim arşivlerinde aidiyetleri ve işlem gördüğü tarihlerdeki aslı düzenleri korunarak saklanıp saklanmadığı; malzemenin arşive, arşiv girişinin solundan başlamak üzere, raflarda soldan sağa, gözlerde yukarıdan aşağıya doğru bir sıra dâhilinde yerleştirilip yerleştirilmediği; raf başlarının gözle görülür bir yerine, malzemenin hangi birime ait olduğunu gösteren etiketleme yapılıp yapılmadığı; arşiv deposunun yerleşim şemasının çıkarılarak depo girişinin uygun bir yerine asılıp asılmadığı;

5.57. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Kurum arşivine devir**" başlıklı 29. maddesinin (5). Bendinde yer alan "Taşra birim ve alt birim arşivleri müstakilen Bakanlık kurum arşivine evrak devredemezler", hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

5.58. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Birim arşivinde imha edilecek malzemeye ilişkin işlemler**" başlıklı 30. maddesi uyarınca; Yönetmeliğin 13. maddesi hükümleri gereğince imha edilmek üzere ayrılan malzeme için bir İmha Komisyonu kurularak bir "İmha Listesi" (EK-5) hazırlanıp hazırlanmadığı, imha listelerinin her sayfasının komisyon üyelerince imzalanarak ilçelerde Kaymakamın onayı ile kesinlik kazanıp kazanmadığı; imhası kesinleşen malzeme, komisyon üyelerince imzalı "İmha Tutanağı" (EK-6) ile Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğünce belirlenen yere gönderilip gönderilmediği veya imha edilecek malzemenin, başkaları tarafından görülüp okunması mümkün olmayacak şekilde özel makinelerle kıyılarak, kâğıt hammaddesi olarak kullanılmak üzere değerlendirilip değerlendirilmediği; imha listesi ve imha tutanağı ilgili birim arşivinde 10 yıl süreyle saklanıp saklanmadığı;

5.59. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Ayıklama ve imha edilmeyecek malzeme**" başlıklı 31. Maddesinin (2) bendi uyarınca; Taşra birim arşivlerinin Yönetmeliğin Yedinci Bölümde (Kurum Arşivinde Yapılacak İşlemler) yer alan hükümler doğrultusunda ayıklama ve imha işlemine tabi tutulup tutulmadığı;

5.60. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Ayıklama ve imha komisyonu**" başlıklı 35. Maddesinin (2) bendi uyarınca; Ayıklama ve imha komisyonunun taşra birim arşiv sorumlusu başkanlığında, imha edilecek birimin amiri tarafından görevlendirilecek deneyimli iki kişiden kurulup kurulmadığı;

5.61. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Yararlanma**" başlıklı 44. Maddesi uyarınca; arşivden malzeme almak için taşrada kaymakamlar veya görevlendirecekleri sorumlular tarafından imzalanan "Arşivden Malzeme İsteme Fişi" kullanılıp (EK-4) kullanılmadığı;

5.62. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin "**Elektronik ortamlarda kaydedilen arşiv malzemesi**" başlıklı 49. maddesi uyarınca; elektronik ortamlarda oluşturulan bilgi ve belgelerin bir kopyasının CD, disket veya benzeri kayıt ortamlarına aktarılmak suretiyle muhafaza edi-

lip edilmediği; bu tür malzemelerin muhafaza, tasnif, devir ve benzeri arşiv işlemlerinde diğer tür malzemeler için uygulanan hükümlerin uygulanıp uygulanmadığı;

5.63. İçişleri Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Arşiv Hizmetleri Yönetmeliği'nin **“Eski harfli Türkçe (Osmanlıca) arşiv malzemesi”** başlıklı 50. maddesi uyarınca; Yönetmelik kapsamındaki birimlerin elinde bulunan eski harfli Türkçe (Osmanlıca) belgelerin, ayıklama ve tasnif işlemlerine tabi tutulmaksızın, mevcut düzeni içerisinde öncelikle kurum arşivine devredilip devredilmediği;

Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezi:

5.64. 08.07.2005 tarihli Bakan onayı ile yürürlüğe giren İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin **“Kuruluşu”** başlıklı 13. maddesi uyarınca; Kaymakamlıklarda, Bakanlığın ve mülki idare amirlerinin görevleri ile ilgili Bakanlık ve diğer kamu ve özel kuruluş yayınları ile her türlü belgeyi bulundurmak amacıyla birer kitaplık ve dokümantasyon merkezi kurulup kurulmadığı;

5.65. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin **“Kayıt zorunluluğu ve sayım”** başlıklı 15. maddesi uyarınca; Kaymakamlık kitaplık ve dokümantasyon merkezlerine gelen yayınların, gerekli ayıklamaya tabi tutulduktan sonra, hizmet alanıyla ilgili görülenlerin geliş sırasına göre bilgisayar ortamında oluşturulacak veri giriş programı ile kitaplık demirbaş defterine kaydedilip kaydedilmediği; 5018 sayılı Kanun ve buna dayanılarak çıkarılan ikincil mevzuat gereğince, her yılsonunda, bütün kitap, yayın ve belgelerin sayımının yapılarak sayım cetveli ve tutanağının düzenlenip düzenlenmediği;

5.66. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin **“Yararlanma”** başlıklı 16. maddesi uyarınca; Kaymakamlık kitaplık ve dokümantasyon merkezlerinden, Bakanlık personelinin doğrudan, diğer kurum ve kuruluşların personeli ile araştırmacıların kaymakamın iznini almak suretiyle yararlanılarak yararlanılmadığı;

5.67. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin **“Ödünç kitap verme”** başlıklı 17. maddesi uyarınca; ödünç kitap işlemlerinin, bu merkezlerden yararlanması öngörülen personelin kitap istek formuyla başvuru yapması halinde yerine getirilip getirilmediği; bir seferde en fazla üç kitabın, on beş gün süre ile ödünç verilebilip verilmediği;

5.68. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin **“Ödünç kitap alanların sorumluluğu”** başlıklı 18. maddesi uyarınca; ödünç alanın kitaba verilen zararın, kitap bedelinin üç katı olarak ödettilirip ödettirilmediği; ödünç alınan kitabın kaybedilmesi halinde bedelinin, kitabın o günkü satış değerinin beş katı olarak ödünç alana ödettilirip ödettirilmediği;

5.69. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin **“Ödünç verilemeyecek yayın ve belgeler”** başlıklı 19. maddesi uyarınca; Sözlük, ansiklopedi, atlas, almanak ve benzeri danışma kitapları ile el ve daktilo ile yazılmış eserler, süreli yayınlar, haritalar, yeniden alınması ve yerine konulması mümkün görülmemeyen yayınlar, antika değeri olan özel yayınlar, orijinal baskılar ile foto röprodüksiyonlar, filmler, bantlar, gizlilik dereceli yayınlar, cd, vcd gibi sanal belleklerin dışarıya çıkarılamayacağı ve ödünç verilemeyeceği, gizlilik dereceli yayın ve belgelere ilişkin özel hükümlerin saklı olduğu hükmüne uyulup uyulmadığı;

5.70. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin **“Valilik ve kaymakamlık kitaplık ve dokümantasyon merkezlerinde bulunan belgeler”** başlıklı 20. maddesi uyarınca; kaymakamlık kitaplık ve dokümantasyon merkezlerinde bulunan belgelerin dışarıya çıkarılamayacağı ve ödünç verilemeyeceği, bu belgelerin birer örneğinin ancak istem üzerine Bakanlığa gönderileceğine ilişkin hükme uyulup uyulmadığı;

5.71. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin **“Valilik ve kaymakamlık ayırma komisyonu”** başlıklı 24. maddesi uyarınca; gelen kitap, yayın ve belgelerden, bilimsel nitelikte olmayanlar, bulundurulmasına gerek görülmeyenler ile belge niteliğinde olmayanların ayrılması ama-

cıyla, ilçe yazı işleri müdürünün başkanlığında, kaymakam tarafından görevlendirilecek yeterli sayıda personelden oluşan ayırma komisyonu oluşturulup oluşturulmadığı;

5.72. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin “*Ayrma komisyonlarının çalışmaları*” başlıklı 25. maddesi uyarınca; ayırma komisyonlarının Yönergede verilen görevlerini yerine getirmek üzere her yıl Aralık ayında toplanarak, ayırma işlemlerini onbeş gün içinde tamamlayıp tamamlamadıkları;

5.73. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin “*Ayrılan yayın ve belgeler*” başlıklı 26. maddesi uyarınca; kaymakamlık ayırma komisyonlarınca ayrılan kitap, yayın ve belgelerin düşümü yapılarak kaymakamlıklarca diğer kitaplıklara verilip verilmediği veya ayırma komisyonunun vereceği karar doğrultusunda değerlendirilip değerlendirilmediği;

5.74. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin “*Yayın satın alınması*” başlıklı 27. maddesi uyarınca; kaymakamlık kitaplık ve dokümantasyon merkezlerine alınacak yayın ve belgelerin çeşit ve sayısının kaymakamın onayı ile en az üç kişiden oluşan bir komisyon tarafından tespit edilerek, mali mevzuat hükümleri uyarınca satın alınma veya abone olunma işlemlerinin yapılıp yapılmadığı;

5.75. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin “*Yer ayrılması*” başlıklı 28. maddesi uyarınca; kitaplık ve dokümantasyon merkezleri için ilçelerde kaymakamlarca amaca uygun yer tahsisi sağlanıp sağlanmadığı, yeni yapılacak hükümet konaklarının projelerinde, valilik ve kaymakamlık kitaplık ve dokümantasyon merkezleri için özel bir yer belirlenip belirlenmediği;

5.76. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin “*Hizmet içi eğitim*” başlıklı 29. maddesi uyarınca; görevli personelin hizmet içi eğitim ve seminerlere katılıp katılmadığı;

5.77. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin “*Yayın gönderme*” başlıklı 30. maddesi uyarınca; Bakanlığın merkez ve taşra kuruluşlarınca yayımlanan eserlerden; Bakanlık Kütüphanesi ve birim kitaplık ve dokümantasyon servislerine birer adet, valilik ve kaymakamlık kitaplık ve dokümantasyon merkezlerinden hizmette gerekliliği dikkate alınarak uygun görülen yerlere ise yeteri kadar gönderilip gönderilmediği;

5.78. İçişleri Bakanlığı Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezleri Yönergesinin “*Geliştirme*” başlıklı 32. maddesi uyarınca; hizmetlerin yürütülmesinde standardın oluşturulması amacıyla; hizmetlerin sanal ortamda yürütümüne ilişkin yazılımın kaymakamlık kitaplık ve dokümantasyon merkezlerine öngörülen program çerçevesinde gönderilip gönderilmediği ve söz konusu yazılımın güncelliğinin sağlanıp sağlanmadığı;

İlçe İdare Kurulu İş ve İşlemleri:

5.79. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun “*İl ve İlçe İdare Kurulları*” başlıklı 58. Maddesinde yer alan; “İlçe idare kurulu, kaymakamın başkanlığı altında tahrirat kâtibî, malmüdürü, Hükümet hekimi, milli eğitim memuruyla tarım memuru ve veterinerden teşekkül eder.”, hükmü gereği olarak ilçe idare kurulunun kaymakamın başkanlığı altında maddede adı geçen görevlilerin güncel karşılıkları itibariyle kurulup kurulmadığı;

İçişleri Bakanlığının 27.02.1985 gün ve İller İdaresi Genel Müdürlüğünün 206/369- 1107 sayılı Genelgesi'nde belirtildiği üzere; tarım ilçe müdürlerinin idare kurullarına üye sıfatıyla katılmalarının sağlanıp sağlanmadığı;

Milli Savunma Bakanlığının 22.03.1951 gün ve KS.I.Şb.2.33620/5-19 sayılı Genelgesi uyarınca; “1111 sayılı Askerlik Kanunu” hükümleri uyarınca yapılacak her çeşit muamele ve alınacak kararlarla ilgili toplantılara aynı Kanun'un 102. maddesi gereğince askerlik şube başkanının üye sıfatıyla katılmasının sağlanıp sağlanmadığı; idari sınırları içinde askerlik şubesi bulunmayan il ve ilçelerde kurula katılması yetkili

askeri makamlarca belirtilen askerlik şubesi başkanının toplantıya çağrılıp çağrılmadığı, çağrılmasına rağmen toplantıya katılmaması halinde toplantı nisabı mevcut olması kaydıyla konuların görüşülerek karara bağlanıp bağlanmadığı;

5.80. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 59. Maddesinde yer alan, “Gerek il gerek ilçe idare kurullarından kuruma dâhil olmayan idare şubelerinin başkanları kendi idarelerine ait idari ve istişari işlerin görüşülmesinde üye sıfatıyla çağrılarak o iş hakkında gerekli izahatı verir ve oya katılırlar.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.81. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 60. Maddesinde yer alan, “İdare kurulları, idari, istişari ve kazai olmak üzere türlü karar alırlar. İdare kurullarının idari yetkileri kanun ve tüzüklerle kendilerine verilen vazifelerdir.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

5.82. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 61. Maddesinde yer alan, “İdare kurullarının kazai, idari ve istişari görüşmeleri mürettep üyenin yarısından bir fazlası hazır olmadıkça yapılamaz. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çokluk sayılır. İdare kurulu üyelerinden teşkilat noksanı veya tayin edilmemek ve vekili bulunmamak gibi sebeplerle bir veya ikisi noksan olursa bunlar mürettep üye ve belli heyet nisabında hesaba katılmaz.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

İlçe İdare Kurulunun toplanmasıyla ilgili olarak ayrıca; Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “**Kurul veya komisyonların toplanması**” başlıklı 60. Maddesi; “**Kararların alınması**” başlıklı 61. Maddesi ile “**Kurulların sekretarya hizmetleri**” başlıklı 62. Maddesinde yer alan usullere uyulup uyulmadığı;

İlçe İdare Kurulunda alınan kararların defterlere kaydedilmesiyle ilgili olarak da, Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliğinin “**İdare Kurulu Karar Özetleri Defteri**” başlıklı 63. Maddesi ile “**Defterlere ilişkin ortak hükümler**” başlıklı 69. Maddesinde yer alan usullere uyulup uyulmadığı;

5.83. 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun'un 1 ve 8. maddelerinde yer alan “**İl veya İlçe İdare Kurulları**” ibaresi, 11/10/2011 tarihli ve 662 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname'nin 9 uncu maddesiyle yapılan değişiklikle “**İl veya İlçe Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları**” şeklinde değiştirilmiş; 2022 sayılı Kanunun uygulamasında idare kurullarının görevi kalmamıştır. Bu hususa uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.84. 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun “**Kamu Yararı Kararı Verecek Merciler**” başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “Kamu yararı kararı verecek merciler şunlardır: a) Kamu idareleri ve kamu tüzelkişileri; (...) 8. Aynı ilçe sınırları içinde birden çok köy ve belediye yararına kamulaştırmalarda ilçe idare kurulu...”, hükmü uyarınca ilçe sınırları içinde birden çok köy ve belediye yararına kamulaştırmalarda ilçe idare kurulu tarafından kamu yararı kararı verilip verilmediği;

5.85. 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun “**Onay mercii**” başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Kamu yararı kararı; a) Köy ihtiyar kurulları ve belediye encümenleri kararları, ilçelerde kaymakamın, il merkezlerinde valinin, b) İlçe idare kurulları, il daimi encümenleri ve il idare kurulları kararları, valinin, (...) Onayı ile tamamlanır...”, hükme uyarınca Köy İhtiyar Kurulu ve Belediye Encümenlerinin kamu yararı kararlarının Kaymakamlar, İlçe İdare Kurullarının kamu yararı kararlarının valiler tarafından onaylanıp onaylanmadığı;

5.86. 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun “**Kadastro görmemiş yerlerde tespit işlemi**” başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “İdare, tapulama veya kadastro yapılmamış yerlerin durumunun tespiti için mahallin mülki amirine müracaatla, kamulaştırma yapılacak yerde iki asıl ve iki yedek olmak üzere dört bilirkişinin seçilmesini ister. Mülki amir idarenin bu istemi üzerine sekiz gün içerisinde bilirkişilerin seçilmesini ve sulh

hukuk mahkemesinde yeminlerinin yaptırılarak isimlerinin kamulaştırmayı yapacak idareye bildirilmesini sağlar...”, hükmü gereği işlem yapıp yapılmadığı;

5.87. 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun "**Bilirkişiler**" başlıklı 9. Maddesinde yer alan; "Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine bağlı ihtisas odalarının her biri tarafından, üyelerinin oturdukları yeri göz önünde bulundurarak her il için on beş ila yirmi beş, ayrıca il merkezleri için il, ilçeler için ilçe idare kurullarınca bu bölgelerde oturan ve mühendis veya mimar olan taşınmaz mal sahipleri arasından on beş bilirkişi her yıl Ocak ayının ilk haftasında seçilerek isim ve adreslerini bildiren listeler valiliklere verilir (...) Valilikçe onanan listelerden, odalar tarafından seçilenler il merkezi ve ilçelerdeki asliye hukuk mahkemelerine, idare kurulları tarafından seçilenler de seçildikleri yerin asliye hukuk mahkemelerine bildirilir. Süresi bitenler tekrar seçilebilir...”, hükmü uyarınca ilçe idare kurulunca bilirkişi seçimlerinin yapıp yapılmadığı;

İnternet Toplu Kullanım Sağlayıcılarına İlişkin İşlemler:

5.88. 23/5/2007 tarihli ve 26530 sayılı R.G.'de yayımlanan 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun'un "**Toplu Kullanım Sağlayıcıların Yükümlülükleri**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "(1) Ticarî amaçla toplu kullanım sağlayıcılar, mahallî mülkî amirden izin belgesi almakla yükümlüdür. İzne ilişkin bilgiler otuz gün içinde mahallî mülkî amir tarafından Kuruma bildirilir. Bunların denetimi mahallî mülkî amirler tarafından yapılır. İzin belgesinin verilmesine ve denetime ilişkin esas ve usûller, yönetmelikle düzenlenir. (2) Ticarî amaçla olup olmadığına bakılmaksızın bütün toplu kullanım sağlayıcılar, konusu suç oluşturan içeriklere erişimi önleyici tedbirleri almakla yükümlüdür. (3) Birinci fıkrada belirtilen yükümlülüğe aykırı hareket eden kişiye mahallî mülkî amir tarafından üçbin Yeni Türk Lirasından onbeşbin Yeni Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.", hükmüyle;

01.11.2007 tarih ve 26687 sayılı R.G.'de yayımlanan İnternet Toplu Kullanım Sağlayıcıları Hakkında Yönetmeliğin "**Ticarî amaçla internet toplu kullanım sağlayıcılarının yükümlülükleri**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan, "(1) Ticarî amaçla internet toplu kullanım sağlayıcılarının yükümlülükleri şunlardır: a) Mülki idare amirinden izin belgesi almak...", hükmü gereği olarak ilçede bulunan ticarî amaçla internet toplu kullanım sağlayıcılarının mülki idare amirinden izin belgesi almak için müracaat edip etmedikleri;

5.89. 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun'un yukarıda değinilen 7. Maddesiyle; İnternet Toplu Kullanım Sağlayıcıları Hakkında Yönetmeliğin "**Uygulamaya ilişkin işlemler**" başlıklı 12. Maddesinde yer alan, "(1) Ticari amaçla internet toplu kullanım sağlayıcılara verilen izin belgelerine ilişkin işlemler, mülki idare amirliklerinin yazı işleri müdürlükleri bünyesinde yürütülür. (2) İzne ilişkin bilgiler otuz gün içinde mülki idare amiri tarafından Başkanlığa elektronik ortamda veya yazılı olarak bildirilir. (3) Ticari amaçla internet toplu kullanım sağlayıcıların faaliyetlerinin herhangi bir şekilde sona ermesi halinde durum üç gün içinde mülki idare amiri tarafından Başkanlığa elektronik ortamda veya yazılı olarak bildirilir.", hükmü gereği olarak, ticari amaçla internet toplu kullanım sağlayıcılara verilen izin belgelerine ilişkin işlemlerin ilçe yazı işleri müdürlüğü bünyesinde yürütülüp yürütülmediği, madde de yer alan bildirim görevinin süresinde yerine getirilip getirilmediği;

5.90. 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun'un yukarıda değinilen 7. Maddesiyle; İnternet Toplu Kullanım Sağlayıcıları Hakkında Yönetmeliğin "**İşyerlerinin açılması**" başlıklı 6. maddesinde yer alan; "(1) Ticari amaçla internet toplu kullanım sağlayıcı olarak faaliyet göstermek isteyen gerçek ve tüzel kişiler, 14/7/2005 tarihli ve 2005/9207 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelikte belirtilen usule uygun olarak işyeri açma ve çalışma ruhsatı aldıktan sonra mülki idare amirliklerine bir dilekçe ile başvurur. (2) İşyerlerinin faaliyette bulunması için mülki idare amirleri tarafından Ek-1'de yer alan izin belgesi verilir. (3) İşyerlerinin açılması hususundaki başvurular mülki idare amirlikleri tarafından onbeş gün içinde sonuçlandırılır.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

5.91. 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun'un yukarıda değinilen 7. Maddesiyle; İnternet Toplu Kullanım Sağlayıcıları Hakkında Yönetmeliğin "**İzin alınmadan açılan işyerleri**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan, "(1) Mülki idare amirlerince izin alınmadan açıldığı tespit edilen işyerleri, mülki idare amirlikleri tarafından sebebi bir tutanakla belirlenmek ve mühürlenmek suretiyle re'sen kapatılır. (2) Mülki idare amirlikleri, izin alınmadan açıldığı için kapatılan işyerlerini en geç üç gün içinde elektronik ortamda veya yazılı olarak Başkanlığa bildirir.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

5.92. İnternet Toplu Kullanım Sağlayıcıları Hakkında Yönetmeliğin "**İzin Belgesi Sahibi ve Sorumlu Müdür**" başlıklı 8. Maddesinde yer alan; "(1) İzin belgesi sahibinin tüzel kişi olması durumunda, işyerini idare etmek üzere bir sorumlu müdür görevlendirilir. Gerçek kişiler de işyerinde sorumlu müdür görevlendirilebilir. Sorumlu müdür mülki idare amirliklerine bildirilerek izin belgesinde belirtilir. (2) İzin belgesi sahibi veya sorumlu müdürlere, mülki idare amirliklerince yılda bir kez bilgilendirme eğitimi verilir. Eğitimin içeriği, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından, İçişleri Bakanlığı, Başbakanlık Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü ve Başkanlığın görüşü alınarak belirlenir.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

5.93. 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun'un yukarıda değinilen 7. Maddesiyle; İnternet Toplu Kullanım Sağlayıcıları Hakkında Yönetmeliğin "**Denetleme usul ve esasları**" başlıklı 10. Maddesinde yer alan; "(1) Ticari amaçla internet toplu kullanım sağlayıcılar; a) Mülki idare amirlikleri tarafından, bu Yönetmeliğin 5 ve 9 uncu maddelerinde yer alan yükümlülükler ve şartlar açısından denetlenir. b) Kolluk tarafından genel güvenlik ve asayiş yönünden denetlenir ve tespit edilen mevzuata aykırı hususlar mülki idare amirliklerine gereği yapılmak üzere bildirilir.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

5.94. 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun'un yukarıda değinilen 7. Maddesiyle; İnternet Toplu Kullanım Sağlayıcıları Hakkında Yönetmeliğin "**İdari para cezaları**" başlıklı 11. Maddesinde belirtilen; "(1) 5 inci maddedeki yükümlülüklerle aykırı hareket ettiği belirlenen ticari amaçla internet toplu kullanım sağlayıcılara, mülki idare amiri tarafından üçbin Yeni Türk Lirasından onbeşbin Yeni Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. (2) 9 uncu maddede belirtilen kurallara uymayanlara, mülki idare amiri tarafından 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi uyarınca idari para cezası verilir. (3) İdari para cezaları, 5326 sayılı Kabahatler Kanununda belirtilen usul ve esaslara göre uygulanır.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

Dilekçe Hakkının Kullanılmasına İlişkin İşlemler:

5.95. 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun'un "**Dilekçede Bulunması Zorunlu Şartlar**" başlıklı 4. Maddesinde yer alan; "...yetkili makamlara verilen veya gönderilen dilekçelerde, dilekçe sahibinin adı-soyadı ve imzası ile iş veya ikametgâh adresinin bulunması gerekir.", hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.96. 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun'un "**Gönderilen Makamda Hata**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan, "Dilekçe, konusuyla ilgili olmayan bir idari makama verilmesi durumunda, bu makam tarafından yetkili idari makama gönderilir ve ayrıca dilekçe sahibine de bilgi verilir.", hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.97. 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun'un "**İncelenemeyecek dilekçeler**" başlıklı 6. Maddesinde yer alan; "... yetkili makamlara verilen veya gönderilen dilekçelerden; a) Belli bir konuyu ihtiva etmeyenler, b) Yargı mercilerinin görevine giren konularla ilgili olanlar, c) 4 üncü maddede gösterilen şartlardan herhangi birini taşımayanlar, İncelenemezler.", hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

5.98. 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun'un "**Dilekçenin İncelenmesi ve Sonucunun Bildirilmesi**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "Türk vatandaşlarının ve Türkiye'de ikamet eden

yabancıların kendileri ve kamu ile ilgili dilek ve şikâyetleri konusunda yetkili makamlara yaptıkları başvuruların sonucu veya yapılmakta olan işlemin safahatı hakkında dilekçe sahiplerine en geç otuz gün içinde gerekçeli olarak cevap verilir. İşlem safahatının duyurulması halinde alınan sonuç ayrıca bildirilir.”, hükmü gereği olarak dilekçelere süresinde cevap verilip verilmediği;

Bilgi Edinme Hakkının Kullanılmasına İlişkin İşlemler:

5.99. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun **“Bilgi Edinme Hakkı”** başlıklı 4. Maddesinde yer alan; “Herkes bilgi edinme hakkına sahiptir. Türkiye'de ikamet eden yabancılar ile Türkiye'de faaliyette bulunan yabancı tüzel kişiler, isteyecekleri bilgi kendileriyle veya faaliyet alanlarıyla ilgili olmak kaydıyla ve karşılıklılık ilkesi çerçevesinde, bu Kanun hükümlerinden yararlanırlar. Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerden doğan hak ve yükümlülükleri saklıdır.”, hükmüyle;

27.04.2004 tarih ve 25445 sayılı R.G.'de yayımlanan 2004/7189 karar sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Bilgi Edinme Hakkı”** başlıklı 5. Maddesi çerçevesinde bilgi edinme hakkının kullandırılıp kullandırılmadığı;

5.100. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun **“Bilgi Verme Yükümlülüğü”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “Kurum ve kuruluşlar, bu Kanunda yer alan istisnalar dışındaki her türlü bilgi veya belgeyi başvuranların yararlanmasına sunmak ve bilgi edinme başvurularını etkin, süratli ve doğru sonuçlandırmak üzere, gerekli idarî ve teknik tedbirleri almakla yükümlüdürler. Bu Kanun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren diğer kanunların bu Kanuna aykırı hükümleri uygulanmaz.”, hükmüyle;

Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Bilgi Verme Yükümlülüğü Kapsamında Alınacak Tedbirler”** başlıklı 6. Maddesi; **“İhtiyari Olarak Yayımlanabilecek Bilgi Veya Belgeler”** başlıklı 7. Maddesi ile **“Bilgi Edinme Birimlerinin Oluşturulması”** başlıklı 8. Maddesi uyarınca, kaymakamlıklarca bilgi verme yükümlülüğünün yerine getirilmesi için gerekli tedbirlerin alıp alınıp alınmadığı; bilgi edinme hakkının etkin olarak kullanılabilmesi ve bilgi veya belgelere erişimin zamanında sağlanabilmesi amacıyla bilgi edinme birimlerinin oluşturulup oluşturulmadığı;

5.101. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun **“Başvuru Usulü”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Bilgi edinme başvurusu, başvuru sahibinin adı ve soyadı, imzası, oturma yeri veya iş adresini, başvuru sahibi tüzel kişi ise tüzel kişinin unvanı ve adresi ile yetkili kişinin imzasını ve yetki belgesini içeren dilekçe ile istenen bilgi veya belgenin bulunduğu kurum veya kuruluşa yapılır. Bu başvuru, kişinin kimliğinin ve imzasının veya yazının kimden neşet ettiğinin tespitine yarayacak başka bilgilerin yasal olarak belirlenebilir olması kaydıyla elektronik ortamda veya diğer iletişim araçlarıyla da yapılabilir. Dilekçede, istenen bilgi veya belgeler açıkça belirtilir.”, hükmüyle;

Aynı konuda benzer hükümler içeren, Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“Başvuru Usulü”** başlıklı 9. Maddesi ile **“Elektronik Ortamda Veya Diğer İletişim Araçlarıyla Yapılacak Başvurular”** başlıklı 10. Maddesi uyarınca bilgi edinme başvurularının kabul edilip edilmediği;

5.102. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun **“İstenecek Bilgi Veya Belgenin Niteliği”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Bilgi edinme başvurusu, başvuru alan kurum ve kuruluşların ellerinde bulunan veya görevleri gereği bulunması gereken bilgi veya belgelere ilişkin olmalıdır. Kurum ve kuruluşlar, ayrı veya özel bir çalışma, araştırma, inceleme ya da analiz neticesinde oluşturulabilecek türden bir bilgi veya belge için yapılacak başvurulara olumsuz cevap verebilirler. İstenecek bilgi veya belge, başvuru alan kurum ve kuruluştan başka bir yerde bulunuyorsa, başvuru dilekçesi bu kurum ve kuruluşa gönderilir ve durum ilgiliye yazılı olarak bildirilir.”, hükmüyle;

Aynı konuda benzer hükümler içeren, Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin **“İstenecek Bilgi Veya Belgenin Niteliği”** başlıklı 12. maddesi gereği istenecek bilgi ve belgenin niteliğine dikkat edilip edilmediği;

5.103. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun "**Yayımlanmış veya Kamuya Açıklanmış Bilgi veya Belgeler**" 8. Maddesinde yer alan; "Kurum ve kuruluşlarca yayımlanmış veya yayın, broşür, ilân ve benzeri yollarla kamuya açıklanmış bilgi veya belgeler, bilgi edinme başvurularına konu olamaz. Ancak, yayımlanmış veya kamuya açıklanmış bilgi veya belgelerin ne şekilde, ne zaman ve nerede yayımlandığı veya açıklandığı başvurana bildirilir.", hükmüyle;

Aynı konuda benzer hükümler içeren, Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin "**Yayımlanmış veya Kamuya Açıklanmış Bilgi veya Belgeler**" başlıklı 13. Maddesi gereği işlem yapıp yapılmadığı;

5.104. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun "**Gizli Bilgileri Ayırarak Bilgi veya Belge Verme**" başlıklı 9. Maddesinde yer alan; "İstenen bilgi veya belgelerde, gizlilik dereceli veya açıklanması yasaklanan bilgiler ile açıklanabilir nitelikte olanlar birlikte bulunuyor ve bunlar birbirlerinden ayrılabilirse, söz konusu bilgi veya belge, gizlilik dereceli veya açıklanması yasaklanan bilgiler çıkarıldıktan sonra başvuranın bilgisine sunulur. Ayırma gerekçesi başvurana yazılı olarak bildirilir.", hükmüyle;

Aynı konuda benzer hükümler içeren, Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin "**Gizli Bilgileri Ayırarak Bilgi veya Belge Verme**" başlıklı 21. Maddesi gereği gizli bilgiler ayrılarak bilgi veya belge verilip verilmediği;

5.105. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun "**Bilgi veya Belgeye Erişim**" başlıklı 10. Maddesinde yer alan, "Kurum ve kuruluşlar, başvuru sahibine istenen belgenin onaylı bir kopyasını verirler. Bilgi veya belgenin niteliği gereği kopyasının verilmesinin mümkün olmadığı veya kopya çıkarılmasının aslına zarar vereceği hâllerde, kurum ve kuruluşlar ilgilinin; a) Yazılı veya basılı belgeler için, söz konusu belgenin aslını incelemesi ve not alabilmesini, b) Ses kaydı şeklindeki bilgi veya belgelerde bunları dinleyebilmesini, c) Görüntü kaydı şeklindeki bilgi veya belgelerde bunları izleyebilmesini, Sağlarlar. Bilgi veya belgenin yukarıda belirtilenlerden farklı bir şekilde elde edilmesi mümkün ise, belgeye zarar vermemek koşuluyla bu olanak sağlanır. Başvurunun yapıldığı kurum ve kuruluş, erişimine olanak sağladığı bilgi veya belgeler için başvuru sahibinden erişimin gerektirdiği maliyet tutarı kadar bir ücreti bütçeye gelir kaydedilmek üzere tahsil edebilir.", hükmüyle;

Aynı konuda benzer hükümler içeren, Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin "**Bilgi veya Belgelere Erişim Usulü**" başlıklı 19. Maddesi uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

5.106. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun "**Bilgi veya Belgeye Erişim Süreleri**" başlıklı 11. Maddesinde yer alan; "Kurum ve kuruluşlar, başvuru üzerine istenen bilgi veya belgeye erişimi on beş iş günü içinde sağlarlar. Ancak istenen bilgi veya belgenin, başvuru kurum ve kuruluş içindeki başka bir birimden sağlanması; başvuru ile ilgili olarak bir başka kurum ve kuruluş görüşünün alınmasının gerekmesi veya başvuru içeriğinin birden fazla kurum ve kuruluşu ilgilendirmesi durumlarında bilgi veya belgeye erişim otuz iş günü içinde sağlanır. Bu durumda, sürenin uzatılması ve bunun gerekçesi başvuru sahibine yazılı olarak ve on beş iş günlük sürenin bitiminden önce bildirilir.10 uncu maddede belirtilen bilgi veya belgelere erişim için gereken maliyet tutarının idare tarafından başvuru sahibine bildirilmesiyle on beş iş günlük süre kesilir. Başvuru sahibi on beş iş günü içinde ücreti ödemezse talebinden vazgeçmiş sayılır.", hükmüyle;

Aynı konuda benzer hükümler içeren, Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin "**Bilgi veya Belgeye Erişim Süreleri**" başlıklı 20. Maddesi uyarınca bilgi ve belgeye erişim sürelerine uyulup uyulmadığı;

5.107. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun "**Başvuruların cevaplandırılması**" başlıklı 12. Maddesinde yer alan, "Kurum ve kuruluşlar, bilgi edinme başvurularıyla ilgili cevaplarını yazılı olarak veya

elektronik ortamda başvuru sahibine bildirirler. Başvurunun reddedilmesi hâlinde bu kararın gerekçesi ve buna karşı başvuru yolları belirtilir.”, hükmüyle;

Aynı konuda benzer hükümler içeren, Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin “**Başvuruların cevaplandırılması**” başlıklı 18. Maddesi uyarınca başvuruların usulüne uygun cevaplandırılıp cevaplandırılmadığı;

5.108. Bilgi edinme hakkının sınırları bağlamında; 4982 sayılı Kanun’un “**Yargı Denetimi Dışında Kalan İşlemler**” başlıklı 15. Maddesi; “**Devlet Sırrına İlişkin Bilgi Veya Belgeler**” başlıklı 16. Maddesi; “**Ülkenin Ekonomik Çıkarlarına İlişkin Bilgi Veya Belgeler**” başlıklı 17. Maddesi; “**İstihbarata İlişkin Bilgi Veya Belgeler**” başlıklı 18. Maddesi; “**İdarî Soruşturmaya İlişkin Bilgi Veya Belgeler**” başlıklı 19. Maddesi; “**Adli soruşturma ve kovuşturmaya ilişkin bilgi veya belgeler**” başlıklı 20. Maddesi; “**Özel Hayatın Gizliliği**” başlıklı 21. Maddesi; “**Haberleşmenin Gizliliği**” başlıklı 22. Maddesi; “**Ticarî Sır**” başlıklı 23. Maddesi; “**Fikir Ve Sanat Eserleri**” başlıklı 24. Maddesi; “**Kurum İçi Düzenlemeler**” başlıklı 25. Maddesi; “**Kurum İçi Görüş, Bilgi Notu Ve Tavsiyeler**” başlıklı 26. Maddesi; “**Tavsiye Ve Mütalaa Talepleri**” başlıklı 27. Maddesi ile “**Gizliliği Kaldırılan Bilgi Veya Belgeler**” başlıklı 28. Maddesinde yer alan düzenlemelere dikkat edilip edilmediği;

5.109. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu’nun “**Ceza Hükümleri**” başlıklı 29. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunun uygulanmasında ihmâli, kusuru veya kastı bulunan memurlar ve diğer kamu görevlileri hakkında, işledikleri fiillerin genel hükümler çerçevesinde ceza kovuşturması gerektirmesi hususu saklı kalmak kaydıyla, tâbi oldukları mevzuatta yer alan disiplin cezaları uygulanır. Bu Kanunla erişilen bilgi ve belgeler ticarî amaçla çoğaltılamaz ve kullanılamaz.”, hükmüyle;

Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin “**Denetim ve ceza hükümleri**”, başlıklı 42. Maddesi uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı; Bilgi edinme hakkının kullanımını kapsamındaki başvurulara ilişkin uygulamaların, kurum ve kuruluş yöneticilerince mevzuat dâhilinde denetlenip denetlenmediği;

5.110. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu’nun “**Rapor Düzenlenmesi**” başlıklı 30. Maddesinde yer alan; “Kurum ve kuruluşlar, bir önceki yıla ait olmak üzere; a) Kendilerine yapılan bilgi edinme başvurularının sayısını, b) Olumlu cevaplanarak bilgi veya belgelere erişim sağlanan başvuru sayısını, c) Reddedilen başvuru sayısı ve bunların dağılımını gösterir istatistik bilgileri, d) Gizli ya da sır niteliğindeki bilgiler çıkarılarak ya da bu nitelikteki bilgiler ayrılarak bilgi veya belgelere erişim sağlanan başvuru sayısını, e) Başvurunun reddedilmesi üzerine itiraz edilen başvuru sayısı ile bunların sonuçlarını, Gösterir bir rapor hazırlayarak, bu raporları her yıl Şubat ayının sonuna kadar Bilgi Edinme Değerlendirme Kuruluna gönderirler. Bağlı, ilgili ve ilişkili kamu kurum ve kuruluşları raporlarını bağlı, ilgili ya da ilişkili oldukları bakanlık vasıtasıyla iletirler...” , hükmüyle;

Aynı konuda benzer hükümler içeren, Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin “**Rapor Düzenlenmesi**” başlıklı 44. Maddesi uyarınca bilgi edinme başvurularına ilişkin rapor düzenlenip düzenlenmediği ve bu raporun zamanında gönderilip gönderilmediği;

5.111. Başbakanlık Bilgi Edinme Değerlendirme Kurulu’nun “**Devlet memurlarının Bilgi Edinme Değerlendirme Kuruluna itirazları hakkında**” 27/09/2012 tarih ve 2012/3 sayılı İlke Kararında yer alan; “4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamında kurumlarına bilgi edinme başvurusunda bulunan devlet memurlarının başvurularını "Devlet Memurlarının Şikayet ve Müracaatları Hakkındaki Yönetmelik" hükümlerine göre hiyerarşik silsile yolu ile yapmaları gerekip gerekmediği hususunda uygulamada tereddüde düşülmüş olduğu görüldüğünden 4982 sayılı Kanununun 14 üncü maddesi uyarınca Kurulumuzca; Bilgi Edinme Hakkı Kanununun bireysel bir hak olan bilgi edinme hakkının kullanılmasını düzenlemesi ve Kanunun 6 ncı maddesinde bilgi edinme başvuruları için devlet memuru olup olmama ayrımı yapılmadan herkesi kapsayan bir başvuru usulünün belirtilmiş olması nedeniyle devlet memurları için Kanunda düzenlenen dışında başka bir başvuru usulünün kabul edilmesinin mümkün olmadığına, devlet memurlarının yaptığı bilgi

edinme başvurularında da 4982 sayılı kanunun 6'ncı maddesinde belirlenen başvuru usulünün uygulanması gerektiğine oybirliğiyle karar verilmiştir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

6. İLÇE DERNEKLER BÜRO ŞEFLİĞİ İŞ VE İŞLEMLERİ:

Derneklere İlişkin Görevler:

6.1. 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 13/A maddesinin son fıkrasında yer alan; “Büyükşehir belediyesi sınırları içinde kalan ilçe kaymakamlıklarında ayrıca ilçe dernekler büro şeflikleri oluşturulmaz.”, hükmüyle;

15.10.2002 tarih ve 24907 sayılı R. G.'de yayımlanan Dernekler Dairesi Başkanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatı Kuruluş, Görev, Çalışma Denetim Usul ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “**Kuruluş**” başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “Mevzuatın öngördüğü derneklerle ilgili iş ve işlemler, taşrada, dernekler birimi olarak, illerde Valilikler bünyesinde İl Dernekler Müdürlüğü, ilçelerde ise, Kaymakamlık Yazı İşleri Müdürlüğü bünyesinde Dernekler Büro Şefliği tarafından yürütülür. Dernek birimleri, aşağıdaki yönetim kademeleri ve birimlerden oluşur. (...) İlçelerde; a) Dernekler Büro Şefi, b) İşlemler Masası, c) Bilgi İşlem, Eğitim ve Arşiv Masası. İş hacmi az olan illerde ve ilçelerde, mülki idare amiri onayı ile büro şeflikleri ve masalar birleştirilebilir. Taşra dernekler birimlerinin kendi aralarında ve Dernekler Dairesi Başkanlığı ile yapacağı yazışmalar, mülki idare amiri ya da yetki verdiği görevlilerin imzaları ile yapılır.”, hükmü uyarınca ilçelerde Kaymakamlık bünyesinde ilçe dernekler büro şefliğinin oluşturulup oluşturulmadığı;

6.2. 4721 Sayılı Türk Medeni Kanunu'nun “**IV. Tüzel kişiliğin kazanılması 1. Kazanma anı**” başlıklı 59. Maddesinde yer alan; “Dernekler, kuruluş bildirimini, dernek tüzüğünü ve gerekli belgeleri yerleşim yerinin bulunduğu yerin en büyük mülkî amirine verdikleri anda tüzel kişilik kazanırlar. Kuruluş bildirimini içeriği ve gerekli belgelerin nelerden ibaret olduğu, yönetmelikte gösterilir.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin “**Kuruluş bildirimini**” başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “Dernek kurucuları tarafından imzalanmış (...) kuruluş bildirimini ve aşağıda belirtilen ekleri, derneğin kurulacağı yerin mülki idare amirliğine verilir. a) Kurucular tarafından her sayfası imzalanmış iki adet dernek tüzüğü, b) (...) c) Dernek kurucuları arasında tüzel kişiliklerin bulunması halinde; bu tüzel kişilerin unvanı, yerleşim yeri ve kuruluş belgesi ile tüzel kişiliklerin organları tarafından yetkilendirilen gerçek kişi de belirtilmek kaydıyla bu konuda alınmış kararın fotokopisi, d) Kurucular arasında yabancı dernek veya dernek ve vakıf dışında kar amacı gütmeyen kuruluşlar bulunması halinde, bu tüzel kişilerin derneklere kurucu olabilmesine dair İçişleri Bakanlığınca izin verildiğini belirten dernek kurucuları tarafından imzalanmış yazılı beyan, e) Kurucular arasında yabancı uyruklular varsa, bunların Türkiye'de yerleşme hakkına sahip olduklarını gösterir belgelerin fotokopileri, f) Yazışma ve tebligatı almaya yetkili kişi veya kişilerin adı, soyadı, yerleşim yerlerini ve imzalarını belirten liste. Büyükşehir belediyesi sınırları içinde kalan ilçeler hariç diğer ilçelerdeki dernek kuruluş işlemlerinde istenen belgeler birer arttırılarak verilir. Dernekler, kuruluş bildirimini ve eklerini mülki idare amirliğine vermek suretiyle tüzel kişilik kazanırlar. Çocuk derneklerine tüzel kişiler kurucu veya üye olamazlar, ayrıca çocuk derneklerinde kuruluş bildirimine, kurucu çocukların yasal temsilcilerinin izni eklenir. Mülki idare amirliği tarafından dernek kuruluş bildirimini, gün ve saat belirtilmek suretiyle dernekler birimine havale edilir ve başvuru sahibine kuruluş bildirimini ve eklerinin alındığına dair Alındı Belgesi (EK- 1) verilir ve dernek, kütüğe kaydedilir. İlçe dernekler birimi, kuruluş bildirimini ve dernek tüzüğünün bir örneğini yedi gün içinde il dernekler müdürlüğüne gönderir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.3. 4721 Sayılı Türk Medeni Kanunu'nun “**2. İnceleme**” başlıklı 60. Maddesinde yer alan; “Kuruluş bildirimini ve belgelerin doğruluğu ile dernek tüzüğü, en büyük mülkî amir tarafından altmış gün içinde dosya üzerinden incelenir. Kuruluş bildiriminde, tüzükte ve kurucuların hukukî durumlarında kanuna aykırılık veya noksanlık tespit edildiği takdirde bunların giderilmesi veya tamamlanması derhâl kuruculardan istenir. Bu istemin tebliğinden başlayarak otuz gün içinde belirtilen noksanlık tamamlanmaz ve kanuna aykırılık giderilmezse; en büyük mülkî amir, yetkili asliye hukuk mahkemesinde derneğin feshi konusunda dava açması için durumu Cumhuriyet savcılığına bildirir. Cumhuriyet savcısı mahkemeden derneğin faaliyetinin durdurulmasına karar verilmesini de isteyebilir. Kuruluş bildiriminde, tüzükte ve belgelerde kanuna aykırılık

veya noksanlık bulunmaz ya da bu aykırılık veya noksanlık belirli sürede giderilmiş bulunursa; keyfiyet derhâl derneğe yazıyla bildirilir ve dernek, dernekler kütüğüne kaydedilir.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin “**Kuruluş bildirim ve dernek tüzüğüncün incelenmesi**” başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Kuruluş bildirim ve ekinde verilen belgelerin doğruluğu ile dernek tüzüğü, alındı belgesinin düzenlendiği tarihten itibaren altmış gün içinde mülki idare amiri tarafından bizzat veya dernekler birimlerine yetki verilmek suretiyle incelenir. İlçelerde kurulan derneklerin tüzükleri de ilgili valiliklerce incelenir. Yapılan inceleme sonucunda, tespit edilen Kanuna aykırılık veya noksanlığın giderilmesi kuruculardan yazılı olarak istenir. Kuruluş bildirim ve ekleri ile dernek tüzüğünde, Kanuna aykırılık veya noksanlık bulunmadığı takdirde ya da Kanuna aykırılık veya noksanlığın yapılan tebligat üzerine otuz gün içinde giderilmiş olması halinde, mülki idare amirliği tarafından keyfiyet bir yazı ile dernek geçici yönetim kurulu başkanlığına derhal bildirilir. Kanuna aykırılık veya noksanlık otuz gün içinde giderilmediği takdirde mülki idare amiri, yetkili asliye hukuk mahkemesinde derneğin feshi hakkında davanın açılması için durumu Cumhuriyet savcılığına bildirir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.4. 4721 Sayılı Türk Medeni Kanunu’nun “**F. Derneklerin örgütlenmesi I. Şube açmaları 1. Kuruluşu**” başlıklı 94. Maddesinde yer alan; “Dernekler, gerekli görülen yerlerde genel kurul kararıyla şube açabilirler. Bu amaçla dernek yönetim kurulunca yetki verilen en az üç kişilik kurucular kurulu, şube açılacak yerin en büyük mülkî amirine şube kuruluş bildirimini ve gerekli belgeleri verir. Şube kuruluş bildiriminin içeriği ve gerekli belgeler, yönetmelikte gösterilir.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin “**Şube kuruluşu**” başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Tüzüklerinde şube açabileceği belirtilmiş dernekler, genel kurullarınca yetki verilen yönetim kurullarının yetkili kılacakları en az üç kişinin imzaladığı (...) Kuruluş Bildirimini (EK-2) ve aşağıda belirtilen eklerini şubenin açılacağı yerin mülki idare amirliğine verirler. a) (...) b) (...) c) Şube kurucuları arasında tüzel kişiliklerin bulunması halinde; bu tüzel kişilerin unvanı, yerleşim yeri ve kuruluşuna ait belgeler ile tüzel kişiliklerin organları tarafından yetkilendirilen gerçek kişi de belirtilmek kaydıyla bu konuda alınmış kararın fotokopisi, d)Kurucular arasında yabancı uyruklular varsa, bunların Türkiye’de yerleşme hakkına sahip olduklarını gösterir belgelerin fotokopileri, e) Geçici yönetim kurulu üyeleri ile yazışma ve tebligatı almaya yetkili kişi veya kişilerin adı, soyadı, yerleşim yerlerini ve imzalarını belirten liste, f) Şube açılması için yönetim kuruluna verilmiş yetkiyi gösteren genel kurul kararının fotokopisi, g) Kurucu olarak yetkilendirilmiş kişiler için alınmış dernek yönetim kurulu kararı fotokopisi. Büyükşehir belediyesi sınırları içinde kalan ilçeler hariç diğer ilçelerdeki şube kuruluş işlemlerinde istenen belgeler birer arttırılarak verilir. Çocuk derneklerinin şubelerine tüzel kişiler kurucu veya üye olamazlar, ayrıca çocuk dernekleri şubelerinde kuruluş bildirimine, kurucu çocukların yasal temsilcilerinin izni eklenir.”, hükmü uyarınca şube kuruluşuna ilişkin işlemlerin yürütülüp yürütülmediği;

6.5. Dernekler Yönetmeliğinin “**Şube kuruluşunun incelenmesi ve kütüğe kaydedilmesi**” başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Şube kuruluş bildirim ve eklerinin mevzuata uygunluğu, kuruluş bildirimleri için verilen alındı belgelerinin düzenlendiği tarihten itibaren altmış gün içinde mülki idare amiri tarafından bizzat veya dernekler birimlerine yetki verilmek suretiyle incelenir. Tüzüğü incelemeyen geçmemiş veya inceleme sırasında belirlenen Kanuna aykırılıkları veya noksanlıkları yapılan tebligat üzerine süresi içinde gidermeyen derneklerin, şubesi açılmaz. Şube kuruluş bildirim ve eklerinin incelenmesinde, sonucun kuruculara bildirilmesinde derneklere ilişkin hükümler uygulanır. Şube, şube merkezinin bulunduğu yerin il dernekler müdürlüğüne kütüğe kaydedilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.6. 4721 Sayılı Türk Medeni Kanunu’nun “**II. Üst kuruluşlar kurmaları 1. Federasyon**” başlıklı 96. Maddesinde yer alan; “Federasyonlar, kuruluş amaçları aynı olan en az beş derneğin, amaçlarını gerçekleştirmek üzere üye sıfatıyla bir araya gelmeleri suretiyle kurulur. Her federasyonun bir tüzüğü bulunur. Federasyon, kuruluş bildirim, tüzük ve gerekli belgelerin yerleşim yerinin en büyük mülkî amirine verilmesiyle tüzel kişilik kazanır.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin “**Federasyon kurma başvuruları ve istenecek belgeler**” başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “Federasyonlar kuruluş amaçları aynı olan en az beş derneğin bir araya gelmesi ile kurulur-

lar. Federasyonlar, kuruluş bildirimini ve eklerini mülki idare amirliğine vermek suretiyle tüzel kişilik kazanırlar. Federasyon kuracak dernek temsilcileri tarafından imzalanmış (...) Kuruluş Bildirimi (EK- 2) ve aşağıda belirtilen ekler, federasyonun kurulacağı yerin mülki idare amirliğine verilir. a) Kurucu dernek temsilcileri tarafından imzalanmış iki adet federasyon tüzüğü, b) (...) c) Federasyon kurulması yönünde derneklere alınmış genel kurul karar örneği, d) Kurucuların derneği temsil etmekle yetkilendirildiğine ilişkin ilgili dernek yönetim kurullarının karar örneği, e) Kurucular arasında yabancı dernek veya dernek ve vakıf dışında kar amacı gütmeyen kuruluşlar bulunması halinde, bu tüzel kişilerin federasyonlara kurucu olabilmesine dair İçişleri Bakanlığınca izin verildiğini belirten federasyon kurucuları tarafından imzalanmış yazılı beyan, f) Geçici yönetim kurulu üyeleri ile yazışma ve tebligatı almaya yetkili kişi veya kişilerin adı, soyadı, yerleşim yerlerini ve imzalarını belirten liste veya yazı. Büyükşehir belediyesi sınırları içinde kalan ilçeler hariç diğer ilçelerdeki federasyon kuruluş işlemlerinde istenen belgeler birer arttırılarak verilir. Federasyonlar hakkında bu Yönetmeliğin dernekle ilgili hükümleri uygulanır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.7. 4721 Sayılı Türk Medeni Kanunu'nun **“II. Üst kuruluşlar kurmaları 2. Konfederasyon”** başlıklı 97. Maddesinde yer alan; “Konfederasyonlar, kuruluş amaçları aynı olan en az üç federasyonun, amaçlarını gerçekleştirmek üzere üye sıfatıyla bir araya gelmeleri suretiyle kurulur. Her konfederasyonun bir tüzüğü bulunur. Konfederasyon, kuruluş bildirimini, tüzük ve gerekli belgelerin yerleşim yerinin en büyük mülkî amirine verilmesiyle tüzel kişilik kazanır.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin **“Konfederasyon kurma başvuruları ve istenecek belgeler”** başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “Konfederasyonlar kuruluş amaçları aynı olan en az üç federasyonun bir araya gelmesi ile kurulurlar. Konfederasyonlar kuruluş bildirimini ve eklerini mülki idare amirliğine vermek suretiyle tüzel kişilik kazanırlar. Konfederasyon kuracak federasyon temsilcileri tarafından imzalanmış (...) Kuruluş Bildirimi (EK- 2) ve aşağıda belirtilen ekler, konfederasyonun kurulacağı yerin mülki idare amirliğine verilir. a) Kurucu federasyon temsilcileri tarafından imzalanmış iki adet konfederasyon tüzüğü, b) (...) c) Konfederasyon kurulması yönünde federasyonlarca alınmış genel kurul karar örneği, d) Kurucuların federasyonu temsil etmekle yetkilendirildiğine ilişkin ilgili federasyon yönetim kurullarının karar örneği, e) Kurucular arasında yabancı dernek veya dernek ve vakıf dışında kar amacı gütmeyen kuruluşlar tarafından kurulan federasyon niteliğindeki tüzel kişiliklerin bulunması halinde, bu tüzel kişilerin konfederasyonlara kurucu olabilmesine dair İçişleri Bakanlığınca izin verildiğini belirten konfederasyon kurucuları tarafından imzalanmış yazılı beyan, f) Geçici yönetim kurulu üyeleri ile yazışma ve tebligatı almaya yetkili kişi veya kişilerin adı, soyadı, yerleşim yerlerini ve imzalarını belirten liste. Büyükşehir belediyesi sınırları içinde kalan ilçeler hariç diğer ilçelerdeki konfederasyon işlemlerinde istenen belgeler birer arttırılarak verilir. Konfederasyonlar hakkında bu Yönetmeliğin dernekle ilgili hükümleri uygulanır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.8. Dernekler Yönetmeliğinin **“Şube genel kurul toplantıları”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Şubeler, olağan genel kurul toplantılarını, merkez olağan genel kurulu toplantısından en az iki ay önce tamamlamak ve genel kurul sonuç bildirimini bir örneğini toplantının yapıldığı tarihi izleyen otuz gün içinde mülki idare amirliğine ve genel merkezlerine bildirmek zorundadırlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.9. 5253 sayılı Dernekler Kanunu'nun **“Genel kurul toplantısı ve organlara seçilenlerin idareye bildirilmesi”** başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “Dernekler, genel kurulu izleyen otuz gün içinde, yönetim kurulu ve denetim kurulu ile derneğin diğer organlarına seçilen asıl ve yedek üyeleri mülkî idare amirliğine bildirmekle yükümlüdür. Dernek organlarında ve yerleşim yerinde meydana gelen değişiklikler de aynı usule tâbidir...” , hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin **“Genel kurul sonuç bildirimini”** başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “Olağan veya olağanüstü genel kurul toplantılarını izleyen otuz gün içinde, yönetim ve denetim kurulları ile diğer organlara seçilen asıl ve yedek üyeleri içeren ve Ek-3'te yer alan Genel Kurul Sonuç Bildirimi mülki idare amirliğine verilir. Genel kurul toplantısında tüzük değişikliği yapılması halinde; genel kurul toplantı tutanağı, tüzüğün değişen maddelerinin eski ve yeni şekli, her sayfası yönetim kurulu üyelerinin salt çoğunluğunca imzalanmış dernek tüzüğünün son şekli, bu fıkrada belirtilen süre içinde ve bir yazı ekinde mülki idare amir-

liğine verilir. Genel kurul sonuç bildirimleri, dernek yönetim kurulu tarafından yetki verilen bir yönetim kurulu üyesi tarafından da yapılabilir. Bildirimin yapılmamasından yönetim kurulu başkanı sorumludur. Sandığı bulunan dernekler, sandıklarına ait genel kurul sonuç bildirimini bu maddede belirtilen usulde mülki idare amirliğine bildirirler. Genel kurul sonuç bildirimini ve eklerinin mevzuata uygunluğu dernekler birimlerinden incelenir. Varsa, eksiklerin veya hataların giderilmesi ilgili derneklerden istenir. Eksiklik ve hataların giderilmemesi veya konusu suç teşkil eden fiillerin tespit edilmesi halinde gerekli yasal işlem yapılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.10. 5253 sayılı Dernekler Kanunu’nun **“Yurt dışından yardım alınması”** başlıklı 21. Maddesinde yer alan; “Dernekler mülkî idare amirliğine önceden bildirimde bulunmak şartıyla yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlardan aynî ve nakdî yardım alabilirler. Bildirimin şekli ve içeriği yönetmelikte düzenlenir. Nakdî yardımların bankalar aracılığıyla alınması zorunludur.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin **“Bildirim yükümlülüğü”** başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “Dernekler, mülki idare amirliğine önceden bildirimde bulunmak şartıyla yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlardan aynı ve nakdi yardımların bankalar aracılığıyla alınması ve kullanılmadan önce bildirim şartının yerine getirilmesi zorunludur.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.11. Dernekler Yönetmeliğinin **“Başvuru”** başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “Yurtdışından yardım alacak olan dernekler Ek-4’te belirtilen Yurtdışından Yardım Alma Bildirimini doldurup mülki idare amirliğine bildirimde bulunurlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.12. 5253 sayılı Dernekler Kanunu’nun **“Basımevlerinin sorumluluğu”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Basımevleri, dernek gelirlerinin toplanmasında kullanılacak alındı belgelerini bastıktan sonra, bu belgelerin seri ve sıra numaralarını on beş gün içinde mülkî idare amirliğine bildirmek zorundadır.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin **“Gelir ve gider belgeleri”** başlıklı 38. Maddesinde yer alan; “...Bastırılan belgelerin adedi ile seri ve sıra numaralarının, on beş gün içinde basımevleri tarafından mülki idare amirliğine bildirilmesi zorunludur.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.13. Dernekler Yönetmeliğinin **“Alındı belgelerinin bastırılması ve kontrolü”** başlıklı 43. Maddesinde yer alan; “Bastırılan alındı belgesi ciltleri veya elektronik sistemler ve yazı makineleri aracılığıyla yazdırılması için bastırılan formların adedi ile seri ve sıra numaralarının, on beş gün içinde basımevleri tarafından mülki idare amirliğine bildirilmesi zorunludur. Dernekler birimleri; basımevleri tarafından bildirilen alındı belgeleri ile ilgili bilgileri kontrol eder ve ilgili dernek ve basımevinin adını, alındı belgesi ciltlerinin adedini, başlangıç ve bitiş numaraları ile seri numaralarını Alındı Belgesi Ciltleri Takip Defterinin (EK- 18) bir satırına kaydeder. Form veya sürekli form şeklinde bastırılan alındı belgeleri de başlangıç ve bitiş numaraları elli asıl ve elli koçan yaprağını ihtiva edecek şekilde gruplandırılarak yukarıda belirtilen usule göre kaydedilir. Alındı Belgesi Ciltleri Takip Defteri elektronik ortamda tutulur. Her yılın sonunda çıktısı alınan Alındı Belgesi Ciltleri Takip Defterinin sayfaları sıra numarasıyla teselsül edildiğine bakılarak, bu sayfalar teker teker il dernekler müdürlüğünün mühürü ile mühürlenir ve son sayfasına kaç sayfadan ibaret olduğu ile onay tarihi belirtilerek, il dernekler müdürü tarafından imzalanır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.14. Dernekler Yönetmeliğinin **“Başvuru ve istenen belgeler”** başlıklı 50. Maddesinde yer alan; “Kamu yararına çalışan derneklerden sayılmak isteyen dernekler, aşağıda belirtilen ekler ile birlikte başvurularını mülki idare amirliğine yaparlar. a) Derneğin kamu yararı yönünden; faaliyeti, yaptığı hizmetler ve gelecekte yapılması düşünülen işler hakkındaki raporu, b) Derneğin taşınır ve taşınmaz mallarının listesi, c) Kamu yararına çalışan derneklerden sayılması için yönetim kurulunun aldığı karar örneği.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.15. 5253 sayılı Dernekler Kanunu’nun **“Dernek adları”** başlıklı 28. Maddesinde yer alan; “Dernek adlarında; Türk, Türkiye, Milli, Cumhuriyet, Atatürk, Mustafa Kemal kelimeleri ile bunların baş ve sonlarına getirilen eklerle oluşturulan kelimeler İçişleri Bakanlığının izni ile kullanılabilir.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin “**Başvuru**” başlıklı 54. Maddesinde yer alan; “İzin için başvuracak dernekler, aşağıda belirtilen belgelerle birlikte başvurularını (...) mülki idare amirliğine yaparlar. a) (...) b) Dernek üye listesi, c) Derneğin faaliyetleri, yaptığı hizmetler ve gelecekte yapılması düşünülen işler hakkında rapor, d) İzne tabi kelimelerin kullanılması için genel kurulun aldığı karar örneği.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.16. 5253 sayılı Dernekler Kanunu’nun “**Derneklerin izinle kurabileceği tesisler**” başlıklı 26. Maddesinde yer alan; “Derneklerin, tüzüklerinde gösterilen amaçları gerçekleştirmek üzere, eğitim ve öğretim faaliyetleri için yurt, pansiyon; üyeleri için lokal açmaları ve lokallerinde alkollü içki kullanılması ile bu tesislerin işletilmesi mülki idare amirinden izin almalarına bağlıdır. Bu tesislerin açılması, işletilmesi ve kapatılmasına ilişkin esas ve usuller yönetmelikte düzenlenir.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin “**Lokal**” başlıklı 56. Maddesinde yer alan; “Lokal, dernek üyelerinin sosyal ihtiyaçlarını karşılamak üzere mülki idare amirinin izniyle açılan tesistir. Dernekler, başka bir dernek, gerçek veya tüzel kişi ile ortaklaşa lokal açmaz. Federasyon ve konfederasyonlar hariç, lokal açabilmesi için derneğin en az bir yıldan beri faaliyette bulunması şarttır. Çocuk dernekleri lokal açamaz.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.17. Dernekler Yönetmeliğinin “**Başvuru**” başlıklı 58. Maddesinde yer alan; “İl merkezlerinde açılacak lokaller için valiliğe, büyükşehir belediyesi sınırları içinde kalan ilçeler dâhil olmak üzere diğer ilçelerde açılacak lokaller için kaymakamlığa bir dilekçe ile başvurulur. Başvurulara aşağıda belirtilen belgeler eklenir. a) Lokal açılması konusunda alınmış yönetim kurulu kararının örneği, b) Lokal olarak açılacak yerin mülk sahibi veya kiracısı olduğuna, ana gayrimenkulün mesken, iş veya ticaret yeri olduğuna, belediye ve mücavir alan sınırları içinde bulunup bulunmadığına dair dernek başkanı tarafından imzalanmış yazılı beyan, c) Ana gayrimenkulün tapu kayıtlarında mesken olarak görünen yerler için kat maliklerinin oy birliği ile aldıkları kararın örneği, mesken ve işyerinin birlikte yer aldığı binalarda mesken sahiplerinin tamamının onayı ve işyeri sahiplerinin oy çokluğu ile aldıkları kararın örneği, iş hanlarında ise yönetim kurulu kararı örneği, d) Derneklerin; belediye ve mücavir alanlar içinde açacakları lokaller için yapı kullanma (iskan) izin belgesi, bu belgenin bulunmadığı durumlarda ise ilgili belediyeden alınacak söz konusu yerin lokal olarak kullanılmasında sakınca olmadığına dair belge; bu alanlar dışındaki lokaller için bayındırlık ve iskan müdürlüklerinden alınacak lokal olarak kullanılmasında sakınca olmadığına dair belge. Belgeleri eksik olan veya mevzuata uygun olmayan başvurular değerlendirmeye alınmaz ve eksikliklerin tamamlanması için otuz günlük ek süre tanınır. Bu süre sonunda eksikliklerin tamamlanmaması halinde başvuru işleminden kaldırılır. Lokal olarak açılan yerin yerleşim yerinin değiştirilmesi halinde yukarıda sayılan işlemler tekrar edilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.18. Dernekler Yönetmeliğinin “**İzin**” başlıklı 59. Maddesinde yer alan; “İl merkezlerinde açılacak lokallerin iş ve işlemleri il dernekler müdürlüklerince, diğer ilçelerde açılacak lokallerin iş ve işlemleri ilçe dernekler büro şefliklerince yürütülür. Büyükşehir belediyesi sınırları içinde kalan ilçelerde ise bu görevler, kaymakamlık yazı işleri müdürlüklerince yerine getirilir. Lokal olarak açılacak yerin ve bulunduğu binanın fenni ve yangın güvenliği ile toplum sağlığı ve çevre bakımından belediyece, genel güvenlik ve asayişin korunması yönünden kolluk kuvvetlerince incelenmesi istenir. Gerek görülen hallerde, ayrıca ilgili diğer kurum ve kuruluşlardan inceleme yapılması istenebilir. Başvuru belgeleri ve inceleme sonuçları olumlu olan derneklere, mülki idare amirince lokal açma ve işletme izni verilir. Lokal açma ve işletme belgesinde çalışma şartları belirtir. İki nüsha olarak düzenlenen Lokal Açma ve İşletme İzin Belgesinin (EK- 20) bir örneği ilgili derneğe verilir; diğer örneği derneğin il dernekler müdürlüğündeki dosyasında saklanır. Lokalin hangi derneğe ait olduğunun belirtildiği en az 50x75 cm ebadında “... Derneği Lokali” ibaresinin yazılı olduğu levha ile en az 20x30 cm ebadında “Üye olmayan giremez” ibaresinin yazılı olduğu levhanın, dışarıdan ilk bakışta görülebilecek bir yere asılması zorunludur. Lokal açma ve işletme belgesi düzenlendikten sonra on beş gün içinde dernekler birimlerince; kolluk amirliği, belediye, alkollü içki kullanılmasına izin verilenler için tekel idaresi, çevre müdürlükleri ile derneğin bağlı bulunduğu vergi dairesine lokalin açıldığı bildirilir. Kolluk kuvvetleri bu bilgilere istinaden izinsiz açılan lokalleri men eder.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.19. Dernekler Yönetmeliğinin “*Sorumlu müdür*” başlıklı 60. Maddesinde yer alan; “Her dernek lokaline, yönetim kurulu kararıyla sorumlu bir müdür tayin edilerek mülki idare amirine bildirilir. Sorumlu müdür, dernek lokalinin mevzuata ve ruhsata uygun olarak işletilmesinden sorumludur. Sorumlu müdür değişikliği, on beş gün içinde mülki idare Amirliğine bildirilir. Lokal müdürü yönetim kurulu kararıyla ücretli veya fahri olarak görevlendirilir. Bunların dernek üyesi olması şart değildir. Lokalin işletmesi, dernek tarafından görevlendirilen bir lokal müdürünün sorumluluğunda müstecire de yaptırılabilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.20. Dernekler Yönetmeliğinin “*Alkollü içki kullanılması ve canlı müzik yayını*” başlıklı 61. Maddesinde yer alan; “Dernek lokallerinde alkollü içki kullanılması mülki idare amirinin iznine bağlıdır. Ancak, alkollü içki izni verilebilmesi için dernek lokalinin içkili yer bölgesi içinde bulunması zorunludur. Yetkili mercilerden alkollü içki satış belgesi alamayan veya bu belgesi iptal edilmiş derneklerin lokallerinde alkollü içki verilemez ve alkollü içki kullanılamaz. Gençlik, spor veya gençlik ve spor kulüplerinin sosyal amaçlı tesisleri ile lokallerinde alkollü içki kullanılmasına izin verilmez. Alkollü içki kullanılmasına izin verilen lokallerde içki servisi, ancak izin verilen lokal içinde yapılabilir. Lokalin etrafında, yol kenarlarında veya yaya kaldırımlarında masa konularak veya ayakta içki servisi yapılamaz. Dernek lokallerinde, halkın huzur ve sükûnu ile kamu istirahatı açısından sakınca bulunmaması kaydıyla yapılacak ölçüm ve kontrolü müteakip, mülki idare amirinin kararıyla canlı müzik izni verilir. Canlı müzik lokal açma ve işletme izin belgesine işlenmez. Ancak, görevliler sorduğu zaman gösterilebilecek şekilde işyerinde bulundurulur. Canlı müzik izni verilen yerlerde, belirlenen saatler dışında ve ilgili mevzuatta belirtilen ses seviyelerinin üstünde halkın huzur ve sükûnunu bozacak şekilde yayın yapılması durumunda izin iptal edilir. Bu hususlar, canlı müzik izni verilirken derneğe tebliğ edilir. Dernek yöneticileri veya 60’ıncı maddede belirtilen sorumlu müdürler, canlı olarak veya elektronik cihazlarla yapılan müzik yayınının tespit edilen saatleri aşmamasını ve gerekli ikaz levhalarının asılmasını sağlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.21. Dernekler Yönetmeliğinin “*Lokallerin denetimi*” başlıklı 65. Maddesinde yer alan; “Mülki idare amiri, dernek lokallerinin, açma ve işletme belgesinde belirtilen şartlara göre işletilip işletilmediğini denetleyebilir. Lokallerin denetimi, dernekler birimleri ve kolluk kuvvetlerince birlikte yapılır. Lokal denetiminde önceden bildirimde bulunma ve denetimin mesai saatleri içinde yapılması şartı aranmaz.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.22. Dernekler Yönetmeliğinin “*Faaliyetten geçici olarak men etme*” başlıklı 66. Maddesinde yer alan; “Kumar oynatıldığı, izinsiz içki kullanıldığı, umuma açık yer durumuna geldiği veya yazılı uyarıya rağmen, 63 üncü maddede belirtilen lokal yönergesine veya bu Yönetmelikte belirtilen lokaller ile ilgili diğer usul ve esaslara aykırı hareket edildiği tespit edilen lokaller, mülki idare amiri tarafından otuz günü geçmemek üzere geçici süreyle faaliyetten men edilir. Yukarıdaki fıkrada yazılı fiiller sebebiyle üç defa faaliyetten men edilen lokallerin izin belgeleri, mülki idare amirince iptal edilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.23. Dernekler Yönetmeliğinin “*Lokal açma ve çalışma izninin iptali*” başlıklı 67. Maddesinde yer alan; “Yapılan denetimler neticesinde, uyuşturucu madde imal edildiği, satıldığı, kullanıldığı veya bulundurulduğu; 6136 sayılı Kanuna aykırı silah bulundurulduğu veya satıldığı; genel güvenliğe ve genel ahlaka aykırı faaliyetlerde bulunulduğu tespit edilenlerin lokal açma ve işletme izin belgeleri mülki idare amirince iptal edilir. Ayrıca, konusu suç teşkil eden fiillerin işlenmesi durumunda, soruşturma evrakı derhal Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilir. Lokal açma ve işletme izin belgesi iptal edilen derneklerin lokal açma başvuruları, iptal tarihinden itibaren bir yıl geçmedikçe incelemeye alınmaz.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.24. İçişleri Bakanlığı Dernekler Dairesi Başkanlığının 30.01.2006 tarihli ve 235 sayılı “*Lokaller*” başlıklı Genelgesi’nde (Genelge No: 2006/10) yer alan; “İllerimizden intikal eden bilgilerden, 5253 sayılı Dernekler Kanunu’nun getirdiği kolaylıkların bazı kişilerce istismar edildiği, bir kısım dernek kurucu ve yöneticilerinin dernek merkezlerini yasadışı kazanç elde edilen yerler haline dönüştürdükleri, bir takım derneklerin tüzel kişiliğini kazanır kazanmaz kumar amaçlı faaliyete başladığı anlaşılmaktadır. Bilindiği üzere

5253 sayılı Dernekler Kanunu'nun 19 uncu maddesi (...) hükmünü, Aynı kanunun 20'nci maddesi (...) hükmünü, Ayrıca Dernekler Yönetmeliğinin 66'ncı maddesi (...) hükmünü, Aynı yönetmeliğin 67'nci maddesi (...) hükmünü, Amirdir. Dernek merkezlerinin ve dernek lokallerinin amaçları dışında faaliyetlerde kullanılmasının önlenmesi ve bu yerlerin umuma açık yer haline getirilmemesi amacıyla gerekli tedbirlerin alınmasını, ayrıca yukarıda belirtilen kanun maddeleri doğrultusunda yapılan denetimler sonucunda umuma açık yer haline geldiği, kumar oynatıldığı gibi kanuna aykırı faaliyetleri tespit edilenler hakkında gerekli adli ve idari işlemlerin yapılmasını rica ederim.”, emrine uygun hareket edilip edilmediği;

6.25. Dernekler Yönetmeliğinin “*Süresinden önce açılma*” başlıklı 69. Maddesinde yer alan; “Faaliyetten men işlemine karşı açılan davanın idare aleyhine sonuçlanması halinde; lokal bir tutanakla açılır. Mülki idare amirleri faaliyetten geçici olarak men ettikleri lokalleri mahkeme kararları dışında, süresinden önce açamazlar. Geçici olarak faaliyetten men edildiği halde süresinden önce açılan lokallerin açma ve işletme izinleri mülki idare amirince iptal edilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.26. Dernekler Yönetmeliğinin “*Uzaklığın ölçülmesi*” başlıklı 71. Maddesinde yer alan; “Okul öncesi eğitim, ilk ve orta öğretim resmi ve özel okul binaları ile özel eğitime muhtaç bireylerin devam ettikleri kurumlar ile lokal açılmasına izin verilen yerlerin aralarındaki uzaklığın ölçümünde, bina ve tesislerin varsa bahçe kapıları, yoksa bina kapıları; kapıların birden fazla olması durumunda ise en yakını esas alınır. Yüz metre uzaklığın ölçümünde, mevcut cadde ve sokaklar üzerinden yaya yolu kullanılarak, yaya kurallarına göre gidilebilecek en kısa mesafe dikkate alınır. Bu tespitleri yaptırmaya Lokal Açma ve İşletme İzin Belgesini veren mülki idare amirliği yetkilidir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.27. Dernekler Yönetmeliğinin “*Sandığın faaliyete geçmesi*” başlıklı 75. Maddesinde yer alan; “Dernek genel kurulunca kabul edilen sandık yönergesinin yönetim kurulu üyelerince her sayfası imzalanmış bir sureti, genel kurul toplantısını izleyen otuz gün içinde dernek başkanı tarafından mülki idare amirliğine verilir. Sandık yönergesinin mülki idare amirliğine bildirilmesinden itibaren altı ay içinde sandık genel kurulunun toplanması ve sandık organlarının oluşturulması zorunludur. Sandık organlarının oluşturulmasına kadar, sandık işlemlerini yürütmeye dernek yönetim kurulu yetkilidir. Sandığın ilk genel kurulu, dernek yönetim kurulunun çağrısı üzerine toplanır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.28. Dernekler Yönetmeliğinin “*Sandıkların denetimi*” başlıklı 80. Maddesinde yer alan; “... Sandıkların yönetim yerleri, satış yerleri, defterleri, hesap ve işlemleri Bakanlık veya yetkili mülki idare amiri tarafından her zaman denetlettirilebilir. Bu denetleme, görevlendirilecek kolluk kuvvetleri mensupları dışındaki memur veya memurlar aracılığıyla yaptırılır...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.29. 5253 sayılı Dernekler Kanunu'nun “*Beyanname verme yükümlülüğü ve denetim*” başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “Dernekler, yılsonu itibarıyla faaliyetlerini, gelir ve gider işlemlerinin sonuçlarını düzenleyecekleri beyanname ile her yıl Nisan ayı sonuna kadar mülki idare amirliğine vermekle yükümlüdürler. Beyannamenin düzenlenmesine ilişkin esas ve usuller yönetmelikte düzenlenir...”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin “*Beyanname verme yükümlülüğü*” başlıklı 83. Maddesinde yer alan; “Dernek yönetim kurulu başkanları, her takvim yılının ilk dört ayı içinde bir önceki yıla ait Dernek Beyannamelerini (EK- 21), mülki idare amirliğine vermekle yükümlüdürler. Şubeler, mülki idare amirliğine verecekleri beyannamelerin birer örneğini bağlı buldukları derneğe de vermekle yükümlüdürler...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.30. Dernekler Yönetmeliğinin “*Beyannamelerin incelenmesi*” başlıklı 84. Maddesinde yer alan; “Beyannameler valiliklerce incelenir. Gerekli görülen hallerde bu inceleme Bakanlıkça da yapılabilir. Beyannamelerde eksiklik veya yanlışlıklar görülmesi halinde, ek bilgi ve belgeler istenebilir ve bunlar tamamlattırılır. Beyannamelere ilişkin istenen ek bilgi ve belgelerin verilmemesi, eksik verilmesi veya verilen sürede tamamlanmaması hallerinde ilgili dernek denetime tabi tutulabilir. Beyannamelerin incelenmesi esnasında konusu suç oluşturan hususların tespit edilmesi halinde, ilgili mülki idare amirliğince durum Cumhuriyet Başsavcılığına bildirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.31. Dernekler Yönetmeliğinin **“Dernek kütük dosyası”** başlıklı 88. Maddesinde yer alan; “Her dernek ve birlik için Daire Başkanlığında ve dernekler birimlerinde bir dosya açılır. Derneklerin iş ve işlemleri ile ilgili tüm belgeler bu dosyada saklanır. (2) Açılan her dosya üzerine derneğin kütük numarası yazılır. Yabancı dernek ve yabancı vakıflar için yukarıdaki esaslara uyulur. Derneklerin amaç ve yapılarına göre sınıflandırılmasına ait istatistiki bilgiler dernekler birimlerince düzenlenir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.32. 5253 sayılı Dernekler Kanunu’nun **“Tasfiye”** başlıklı 15. Maddesi ile Dernekler Yönetmeliğinin aynı başlıklı 89. Maddesinde yer alan; “Derneklerin para, mal ve haklarının tasfiyesi aşağıda belirtilen esaslara göre yapılır. a) Tasfiyenin dernek tüzüğünde gösterilen esaslara göre yapılması: (...) Bu derneklerin para, mal ve haklarının tasfiye ve intikal işlemlerinin tamamlanmasını müteakip tasfiye kurulu tarafından durumun yedi gün içinde bir yazı ile dernek merkezinin bulunduğu yerin mülki idare amirliğine bildirilmesi ve bu yazıya tasfiye tutanağının da eklenmesi zorunludur. Tasfiyeye ilişkin tüm işlemler tasfiye tutanağında gösterilir ve tasfiye işlemleri, mülki idare amirliklerince haklı bir nedene dayanılarak verilen ek süreler hariç üç ay içinde tamamlanır. (...) b) Tasfiyenin mahkeme kararı ile yapılması: (...) Bu derneklerin para, mal ve haklarının tasfiyesi mahkeme kararında belirtilen esaslara göre yapılır ve tasfiyenin tamamlanmasını müteakip, durum ilgili mülki idare amirliğine bildirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.33. Dernekler Yönetmeliğinin **“Kamu kurum ve kuruluşları ile yürütülen ortak projeler”** başlıklı 91. Maddesinde yer alan; “... Bu şekilde yürütülen projelerin gerçekleşme durumu ve bu projeler için yapılan harcamalar ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından denetlenebileceği gibi, mülki idare amirleri tarafından da denetlenebilir.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

6.34. Dernekler Yönetmeliğinin **“Değişikliklerin bildirilmesi”** başlıklı 92. Maddesinde yer alan; “Dernekler, yerleşim yerlerinde meydana gelen değişiklikleri Yerleşim Yeri Değişiklik Bildirimini EK- 24; genel kurul toplantıları dışında dernek organlarında meydana gelen değişiklikleri Dernek Organlarındaki Değişiklik Bildirimini EK- 25 doldurmak suretiyle, değişikliği izleyen otuz gün içinde mülki idare amirliğine bildirmekle yükümlüdürler. (...) Dernek tüzüklerinde yapılan değişiklikler de tüzük değişikliğinin yapıldığı genel kurul toplantısını izleyen otuz gün içinde, genel kurul sonuç bildirimini ekinde mülki idare amirliğine bildirilir.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

6.35. 5253 sayılı Dernekler Kanunu’nun **“Taşınmaz mal edinme”** başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “Dernekler genel kurullarının yetki vermesi üzerine yönetim kurulu kararıyla taşınmaz mal satın alabilir veya taşınmaz mallarını satabilirler. Dernekler edindikleri taşınmazları, tapuya tescilinden itibaren bir ay içinde mülki idare amirliğine bildirmekle yükümlüdürler.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin **“Taşınmazların bildirilmesi”** başlıklı 93. Maddesinde yer alan; “Dernekler edindikleri taşınmazları tapuya tescilinden itibaren otuz gün içinde EK- 26’da gösterilen Taşınmaz Mal Bildirimini doldurmak suretiyle mülki idare amirliğine bildirmekle yükümlüdürler.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

6.36. Dernekler Yönetmeliğinin **“Yurt açma”** başlıklı 95. Maddesinde yer alan; “Derneklerin, tüzüklerinde gösterilen amaç ve çalışma konularını gerçekleştirmek üzere, eğitim ve öğretim faaliyetleri için yurt açmaları ve bu yurtların devri, nakli, kapatılması ile bunların idaresi, işletilmesi ve denetlenmesi gibi konularda 3/11/2004 tarihli ve 2004/8106 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 3/12/2004 tarihli ve 25659 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Özel Öğrenci Yurtları Yönetmeliğinin Dernekler Kanununa ve bu Yönetmeliğe aykırı olmayan hükümleri uygulanır. Dernekler, açacakları yurtlara ilişkin olarak Milli Eğitim Bakanlığında ve valilikten almış oldukları yurt açma izin belgelerinin birer suretini, bu izin belgesini aldıkları tarihten itibaren on beş gün içinde dernekler birimlerine vermek zorundadırlar. Derneklerin açacakları lokalleri ve yurtları dışındaki tesisler genel hükümlere tabidir.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

6.37. Dernekler Yönetmeliğinin **“Bakanlığa gönderilecek belgeler”** başlıklı 99. Maddesinde yer alan; “Mülki idare amirliğine verilen ve elektronik ortamda taranarak e-İçişleri Sistemi ile Dernekler Dairesi

Başkanlığının e-Arşiv Sistemine yüklenen evrakın eki olan ancak sisteme yüklenemeyen elektronik, basılı veya görsel her türlü materyal, mülki idare amirliğince gerekli görülmesi veya istenmesi halinde ayrıca Bakanlığa gönderilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.38. 5253 sayılı Dernekler Kanunu’nun **“Hata ve noksanlıkların giderilmesi”** başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “Derneklerin iş ve işlemlerinde, bu Kanun ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu ile bunlara dayanılarak çıkarılan yönetmeliklerin hükümlerine aykırılık tespit edilmesi halinde, konusu suç teşkil etmeyen hata ve noksanlıkların mülkî idare amirinin yazılı istemi üzerine, ilgili dernek tarafından otuz gün içerisinde giderilmesi zorunludur.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.39. 5253 sayılı Dernekler Kanunu’nun **“Beyanname verme yükümlülüğü ve denetim”** başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “... Gerekli görülen hallerde, derneklerin tüzüklerinde gösterilen amaçlar doğrultusunda faaliyet gösterip göstermedikleri, defterlerini ve kayıtlarını mevzuata uygun olarak tutup tutmadıkları İçişleri Bakanı veya mülkî idare amiri tarafından denetletilebilir. Bu denetimlerde kolluk kuvveti mensupları görevlendirilemez. İçişleri Bakanlığı ve mülkî idare amirlerinin yapacağı denetimler mesai saatleri içerisinde yapılır. Bu denetimler en az yirmi dört saat önce derneklere bildirilir. Denetim sırasında görevli memurlar tarafından istenecek her türlü bilgi, belge ve kayıtların, dernek yetkilileri tarafından gösterilmesi veya verilmesi, yönetim yerleri, müesseseler ve eklentilerine girme isteğinin yerine getirilmesi zorunludur. Denetim sırasında, suç teşkil eden fiillerin tespit edilmesi hâlinde, mülkî idare amiri durumu derhal Cumhuriyet savcılığına ve derneğe bildirir.”, hükmü uyarınca derneklerin denetlenip denetlenmediği;

6.40. İçişleri Bakanlığı Dernekler Dairesi Başkanlığının 04/02/2010 tarihli ve 751 sayılı **“Denetimlerin Yapılacağı Yer”** konulu Genelgesi’nde (Genelge No: 2010/12) yer alan; “5253 sayılı Dernekler Kanunu’nun 19 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında, gerekli görülen hallerde, derneklerin İçişleri Bakanı veya mülkî idare amirleri tarafından denetlenebileceği, denetimlerin en az yirmi dört saat önce derneklere bildirileceği ve mesai saatleri içerisinde yapılacağı, denetim sırasında görevli memurlar tarafından istenecek her türlü bilgi, belge ve kayıtların, dernek yetkilileri tarafından gösterilmesi veya verilmesi, yönetim yerleri, müesseseler ve eklentilerine girme isteğinin yerine getirilmesinin zorunlu olduğu hüküm altına alınmıştır. Son zamanlarda yapılan dernek denetimlerinin derneklerin yerleşim yerlerinde yapılmadığı, il dernekler müdürlüğünde yapıldığı ve bu uygulamanın genelleştirildiği tespit edilmiştir. Söz konusu yasal düzenlemeler gereğince, denetimlerin derneğin yerleşim yerinde ve dernek yetkililerinin huzurunda yapılması asıldır. Ancak, derneğin yerleşim yerinin denetimin yapılmasına elverişli olmadığı hallerde, derneğin defter ve belgelerinin tutanak ile teslim alınması ve denetimlerin dernekler birimlerinde yapılması, dernekler birimlerinde uygun yer bulunmaması durumunda mülkî idare amirinin belirleyeceği kamu kurum ve kuruluşlarından birine ait yerde denetim yapılması gerekmektedir. Bu kapsamda, dernek denetimlerinin öncelikle derneklerin yerleşim yerlerinde yapılması gerekmektedir...” emrine uygun hareket edilip edilmediği;

6.41. İçişleri Bakanlığı Dernekler Dairesi Başkanlığının 22/03/2011 tarihli ve 903 sayılı **“Denetim Raporları”** konulu Genelgesi’nde (Genelge No: 2011/19) yer alan “Gerekli görülen hallerde, derneklerin tüzüklerinde gösterilen amaçlar doğrultusunda faaliyet gösterip göstermedikleri, defterlerini ve kayıtlarını mevzuata uygun olarak tutup tutmadıkları İçişleri Bakanı veya mülkî idare amiri tarafından denetletilebilir...” hükmü gereğince, dernekler mülki idare amirlikleri tarafından denetlenmektedir. Mülki idare amirlikleri tarafından yapılan denetim çalışmaları sonucunda düzenlenen raporların şekil ve içeriğinin belirlenmesi ile raporların değerlendirilmesinde uygulamada birliğin sağlanması amacıyla bir Denetim Raporu Örneği hazırlanmıştır. Derneklerin denetimleri sonucunda, yazımız ekinde bulunan örneğine uygun Denetim Raporları düzenlenmesi gerekmektedir. Ancak, gerekli görülmesi halinde, ilave bilgi ve konular bu raporlara eklenebilir veya belli bir konunun incelenmesine ve araştırılmasına yönelik denetimlerde farklı şekilde raporlar düzenlenebilecektir...” emrine uygun hareket edilip edilmediği;

6.42. Kamu yararına çalışan derneklerin denetlenmesi ve denetim raporlarının düzenlenmesiyle ilgili olarak İçişleri Bakanlığı Dernekler Dairesi Başkanlığının 08.01.2008 tarihli ve 963 sayılı **“Derneklerin Denetimi”** konulu Genelgesi’nde (Genelge No: 2008/2) belirtilen hususların dikkate alınıp alınmadığı;

6.43. 5253 sayılı Dernekler Kanunu'nun "**Kolluk kuvvetlerinin yetkisi**" başlıklı 20. Maddesinde yer alan; "Kamu düzeninin korunması veya suç işlenmesinin önlenmesi nedenlerinden birine bağlı olarak usulüne göre verilmiş hâkim kararı olmadıkça, yine bu nedenlere bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan durumlarda mülkî idare amirinin yazılı emri bulunmadıkça, kolluk kuvvetleri, dernek ve eklentilerine giremez, arama yapamaz ve buradaki eşyaya el koyamaz. Mülkî idare amirinin kararı yirmi dört saat içinde görevli hâkimin onayına sunulur. Hâkim, kararını el koymadan itibaren kırk sekiz saat içinde açıklar; aksi halde, el koyma kendiliğinden kalkar. Hâkim kararı, mülkî idare amiri tarafından dernek yöneticilerine yazıyla duyurulur.", hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

6.44. 5253 sayılı Dernekler Kanunu'nun "**Temsilcilik**" başlıklı 24. Maddesinde yer alan; "Dernekler, gerekli gördükleri yerlerde dernek faaliyetlerini yürütmek amacıyla temsilcilik açabilirler. Temsilcilikler, şube veya dernek genel kurullarında temsil edilmezler. Şubeler temsilcilik açamazlar. Temsilciliğin adresi, yönetim kurulu kararıyla temsilci olarak görevlendirilen kişi veya kişiler tarafından o yerin mülkî idare amirliğine yazılı olarak bildirilir.", hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

6.45. 5253 sayılı Dernekler Kanunu'nun "**Cezaların uygulanması**" başlıklı 33. Maddesinde yer alan; "... Bu Kanunda yazılı olan idarî yaptırımlara karar vermeye mahalli mülki amir yetkilidir.", hükmü gereğince Kanunun "**Ceza hükümleri**" başlıklı 32. Maddesinde gösterilen idari para cezaları ve yaptırımlara mülki amir tarafından karar verilip verilmediği;

6.46. 4721 Sayılı Türk Medeni Kanunu'nun "**4. İlk genel kurul toplantısı**" başlıklı 62. Maddesinde yer alan; "Dernekler, 60 ıncı maddenin son fıkrası gereğince yapılan yazılı bildirim izleyen altı ay içinde ilk genel kurul toplantılarını yapmak ve zorunlu organlarını oluşturmakla yükümlüdürler.", hükmünün gereğinin dernekler tarafından yerine getirilip getirilmediğinin takip edilip edilmediği;

6.47. Türk Medeni Kanunu'nun "**D. Sona erme I. Kendiliğinden**" başlıklı 87. Maddesinde yer alan; "Dernekler, aşağıdaki hâllerde kendiliğinden sona erer: 1. Amacın gerçekleşmesi, gerçekleşmesinin olanaksız hâle gelmesi veya sürenin sona ermesi, 2. İlk genel kurul toplantısının kanunda öngörülen sürede yapılmamış ve zorunlu organların oluşturulmamış olması, 3. Borç ödemede acze düşmüş olması, 4. Tüzük gereğince yönetim kurulunun oluşturulmasının olanaksız hâle gelmesi, 5. Olağan genel kurul toplantısının iki defa üst üste yapılamaması. Her ilgili, sulh hâkiminden, derneğin kendiliğinden sonra erdiğinin tespitini isteyebilir.", hükmü gereğince belirtilen durumlarının tespit edilmesi halinde derneğin kendiliğinden sona erdiğinin tespitinin sulh hâkiminden istenilip istenilmediği;

6.48. Türk Medeni Kanunu'nun "**D. Sona erme III. Mahkeme kararı ile**" başlıklı 89. Maddesinde yer alan; "Derneğin amacı, kanuna veya ahlâka aykırı hâle gelirse; Cumhuriyet savcısının veya bir ilgilinin istemi üzerine mahkeme, derneğin feshine karar verir. Mahkeme, dava sırasında faaliyetten alıkoyma dâhil gerekli bütün önlemleri alır.", hükmü gereğince amacı kanuna veya ahlaka aykırı hale geldiği tespit edilen derneklerin ilgili mahkemeden fesih edilmesinin istenilip istenilmediği;

6.49. 19.02.2009 gün ve 27146 sayılı R. G.'de yayımlanan 2009/14633 sayılı Türkiye Kızılay Derneği Tüzüğü'nün "**Şubelerin kuruluşu**" başlıklı 31. Maddesinde yer alan; "(1) Kızılay'ın şubeleri, il, ilçe, belde merkezlerinde, Kızılay faaliyetleri açısından önemli olan yerlerde ve kurumlarda, en az elli gönüllü kişinin ortak girişimi ve Genel Merkez Yönetim Kurulunun onayı ile kurulur ve faaliyete başlar. Şube kimliği, evrakların mülki amirliğe verilmesi ile kazanılır. (2) Şube açmaya yetkili kılınan kurucular tarafından imzalanmış iki adet kuruluş bildirim, kurucularının nüfus kayıt örneği, şube açılması için kurucularının yetkili kılındıklarını gösterir Genel Merkez Yönetim Kurulunca verilmiş yetki belgesi, geçici yönetim kurulu üyeleri ile yazışma ve tebligatı almaya yetkili kişilerin adı, soyadı, yerleşim yeri ve imzalarını içeren liste ile Türkiye Kızılay Derneği Tüzüğü'nden iki örnek, şubenin kurulacağı yerdeki mülki idare amirliğine verilir. (...) (5) İlk olağan şube genel kurulu, şube kuruluş bildirim ve eklerinin incelenmesine ilişkin sonucun, mülki amirliklerce kuruculara bildirilmesinden itibaren en geç üç ay içinde yapılır...", hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

6.50. İçişleri Bakanlık Makamının 30.04.2010 tarihli onayları ile yürürlüğe giren ve 14.12.2013 tarihinde bazı maddeleri değiştirilen İçişleri Bakanlığı Bütçesinden Derneklere Yardım Yapılması Hakkında Yönergenin **“Diğer hususlar”** başlıklı 17. Maddesinde yer alan;” (1) Projeye ilişkin valilikçe yapılacak değerlendirmelerde, ilgili kaymakamlığın görüşü alınır...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.51. Dernek ve vakıfların kamu kurum ve kuruluşları ile ilişkilerinde; 5072 sayılı Dernek ve Vakıfların Kamu Kurum ve Kuruluşları ile İlişkilerine Dair Kanun’un **“Temel ilkeler”** başlıklı 2. Maddesinde belirtilen; “a) Dernek ve vakıflar, kamu kurum ve kuruluşlarının ismini alamaz, bu kurum ve kuruluşların hizmet binaları ve müştemilatı içinde faaliyet gösteremez ve bu kuruluşlara ait araç ve gereci kullanamaz. b) Dernek ve vakıflar kamu kurum ve kuruluşlarının sundukları hizmetlerle ilgili olarak gerçek ve tüzel kişilerden ücret, bağış, katkı payı ve benzeri adlar altında herhangi bir karşılık alamaz. c) Kamu hizmetlerinde kullanılan araç, gereç, evrak, form ve benzeri malzemenin, bu Kanun kapsamındaki dernek ve vakıflardan temin edilmesi istenemez. d) Kamu görevlileri görev unvanlarını kullanarak dernek ve vakıf organlarında görev alamaz. e) Dernek ve vakıf organlarında görev alan kamu görevlileri, bu görevleri nedeniyle ücret, huzur hakkı veya başka bir ad altında herhangi bir karşılık alamaz. f) Dernek ve vakıfların yardım toplama ve bağış kabul hizmetlerinde kamu görevlileri çalıştırılmaz. g) Kamu kurum ve kuruluşlarının bütçelerinden bu Kanun kapsamındaki dernek ve vakıflara ödenek, yardım veya herhangi bir kaynak aktarılamaz. h) Kamu kurum ve kuruluşları, personel maaş ve ücretlerinden, kaynağında kesinti yaparak bu Kanun kapsamındaki dernek ve vakıflara aktarma yapamaz. ı) İhaleyi yapan kurum ve kuruluş bünyesinde bulunan veya bu kurum ve kuruluşlarla ilgili her ne amaçla kurulmuş olursa olsun vakıf ve dernekler ile bunların sermayesinin yarısından fazlasına sahip oldukları şirketler, bu kurum ve kuruluşların 2886 sayılı Devlet İhale Kanununa göre yapacakları ihalelere katılamazlar.”, şeklindeki yasaklamalara uygun olarak hareket edilip edilmediği;

Yardım Toplama Kanununa İlişkin Görevler:

6.52. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu’nun **“İzin vermeye yetkili makamlar”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “... Yardım toplama faaliyetleriyle ilgili işlemler dernekler birimlerinde yürütülür.”, hükmüyle;

Dernekler Yönetmeliğinin **“Yardım toplama faaliyeti”** başlıklı 100. Maddesinde yer alan; “Gerçek kişiler, dernekler, kurumlar, vakıflar, spor kulüpleri, gazete ve dergilerin 2860 sayılı Yardım Toplama Kanununa göre yapacakları yardım toplama faaliyetleriyle ilgili iş ve işlemler dernekler birimlerinde yürütülür. Dernekler birimleri, bu faaliyetlerin sonuçları hakkında ilgili valiliğe ve Bakanlığa elektronik ortamda bilgi verir.”, hükmü uyarınca yardım toplama faaliyetleriyle ilgili işlemlerin ilçe dernekler biriminde yürütülmediği;

6.53. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu’nun **“İzin alma zorunluğu”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Kişiler ve kuruluşlar, yetkili makamdan izin almadan yardım toplayamazlar. Ancak, kamu yararına çalışan dernek, kurum ve vakıflardan hangilerinin izin almadan yardım toplayabilecekleri, İçişleri Bakanlığının önerisi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenip ilan edilir. İzin alınmadan girişilen yardım toplama faaliyetleri güvenlik kuvvetlerince derhal men edilir ve sorumlular hakkında kovuşturma yapılır.”,

27.12.1999 gün ve 23919 sayılı R.G.’de yayımlanan Yardım Toplama Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmeliğin **“İzin Alma Zorunluluğu”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “Bakanlar Kurulunca izin almadan yardım toplayabileceği kararlaştırılan kamu yararına çalışan dernek, kurum ve vakıflar dışındaki kişi ve kuruluşlar, 2860 sayılı Kanunun 7 nci maddesi ile belirlenen makamlardan bu Yönetmelikte belirtilen usule göre izin almak zorundadırlar. Bakanlar Kurulunca izin almadan yardım toplayabileceği kararlaştırılan dernek, kurum ve vakıflar, bu Yönetmelik kapsamına giren yardım toplama faaliyetlerini 2860 sayılı Kanunun 7’nci maddesi ile tespit edilen usule göre ilgili ve yetkili makamlara bildirmekle yetinirler. İzin alınmadan veya ilgili ve yetkili makamlara bilgi verilmeden girişilen yardım toplama faaliyetleri güvenlik kuvvetlerince men edilir ve sorumlular hakkında kovuşturma yapılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.54. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu’nun **“İzin vermeye yetkili makamlar”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Yardım toplama faaliyeti bir ilin birden fazla ilçesini kapsıyorsa o ilin valisinden, bir ilçenin

sınırları içinde ise o ilçenin kaymakamından izin alınır. Yardım toplama faaliyeti birden fazla ili kapsıyorsa yardım toplama faaliyetine girişecek gerçek veya tüzel kişilerin yerleşim yerinin bulunduğu ilin valisinden izin alınır ve izni veren valilik tarafından ilgili valiliklere ve İçişleri Bakanlığına bilgi verilir...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.55. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Başvuru**" başlıklı 8. Maddesinde yer alan; "Yardım toplayacak kişi ve kuruluşlar, isteklerini bir dilekçeyle izin vermeye yetkili makama bildirirler. Gazete ve dergiler için dilekçeler sorumlu yazı işleri müdürlerince verilir. Yardım toplama, öğrenim kurumları yararına veya kurum içinde yapılacak ise, başvuru dilekçesine kurum sorumlusunun yazılı izninin eklenmesi zorunludur. Başvuru dilekçelerinde bulunması gereken hususlar ve eklenecek belgeler yönetmelikte gösterilir.", hükmüyle;

Yardım Toplama Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmeliğin "**Müracaat Dilekçelerinde Bulunması Gereken Hususlar**" başlıklı 6. Maddesinde yer alan; "Yardım toplayacak kişi ve kuruluşlar, isteklerini bir dilekçeyle izin vermeye yetkili makama bildirirler. Müracaat dilekçelerinde hangi amaçla ve ne miktarda yardım toplanacağı, yardım toplama faaliyetlerinin sürdürüleceği il ve ilçeler, yardım toplama şekillerinden hangilerinin uygulanacağı, kaç kişi çalıştırılacağı ve yardım toplamada kullanılacak makbuz miktarı belirtilir. Toplanacak yardım miktarını belirlemeye yarayacak keşif özeti, rapor ve benzeri bilgi ve belgeler de müracaat dilekçesine eklenir. Tüzel kişiliği haiz kuruluşların müracaatlarında kuruluşun yönetim organlarında görevli olanların, gerçek kişilerin yardım toplaması halinde ise sorumlu kurul üyelerinin ve yardım toplama faaliyetlerinde görev alacakların açık kimlikleri ve adresleri belirtilir. Kamu görevlilerinin çalıştırılmasının düşünülmesi halinde ilgili valilik ve kaymakamlıklardan alınmış izin belgeleri de eklenir. İzin veren makamca gerekli görülecek diğer bilgi ve belgeler daha sonra tamamlattırılır.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.56. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Başvurunun incelenmesi ve izin**" başlıklı 9. Maddesinde yer alan; "İzin vermeye yetkili makamlarca başvuru üzerine; işin önemi, yardım toplama faaliyetine girişeceklerin yeterlikleri, yapılacak hizmetin amaca ve kamu yararına uygunluğu, yardım toplama faaliyetinin başarıya ulaşıp ulaşamayacağı ve gerekli görülen diğer konular üzerinde inceleme yapılır ve sonucu en geç iki ay içinde başvuranlara bildirilir.", hükmüyle,

Yardım Toplama Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmeliğin "**Müracaatın İncelenmesi ve İzin**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "Müracaat dilekçeleri izin veren makam tarafından dernekler birimine havale edilir. Dernekler birimlerince her yardım toplama faaliyeti için bir dosya tutulur. Dernekler birimleri dilekçe ve eklerini aldıktan sonra varsa eksikliklerini tamamlar. Dernekler birimlerince bu bilgi ve belgelere göre işin önemi, yardım toplama faaliyetine girişeceklerin yeterlikleri, yapılacak hizmetin amaca ve kamu yararına uygunluğu, yardım toplama faaliyetinin başarıya ulaşıp ulaşamayacağı ve gerekli görülen diğer konular üzerinde inceleme yapılır, inceleme sonucunda düzenleyeceği raporu izin vermeye yetkili makama sunar. Raporla gerekçeli olarak görüş belirtilmesi zorunludur. Yardım toplanmasına izin verilmesi gerektiği görüşüne varılırsa, verilecek iznin süresi hakkında da kanaat belirtilir. İzin vermeye yetkili makam bu bilgilere göre gerekli incelemeyi yaparak kararını verir ve sonucu en geç iki ay içinde, başvuranlara yazılı olarak bildirir. Yardım toplanması için tanınacak süre 1 yılı geçemez. Ancak, haklı sebeplerin bulunması halinde bu süre izin veren makamlarca bir yılı geçmemek üzere uzatılabilir.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.57. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Süre**" başlıklı 10. Maddesinde yer alan; "Yardım toplama süresinin takdiri, izin veren makama aittir. Bu süre bir yılı geçemez. Ancak, haklı sebeplerin bulunması halinde verilen süre, izin veren makamca bir yılı geçmemek üzere uzatılabilir.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.58. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Kamu görevlilerinin çalışabilmesi**" başlıklı 13. Maddesinde yer alan; "Kamu görevlileri, vali veya kaymakamdan izin almadıkça yardım toplama faaliyetlerinde çalışamazlar. Çalışması için izin verilen kamu görevlilerine, her ne ad altında olursa olsun ücret verilemez. Ancak, Türk Hava Kurumu tarafından kurban derisi, bağırsak toplamak, fitre ve zekat zarfı dağıtmak suretiyle yardım toplama faaliyetlerinde görevlendirilen kamu personeline Kurumca ücret verilebilir. Silahlı

Kuvvetler, adli ve idari yargıda görevli hakim ve savcılar ile güvenlik kuvvetleri mensupları ve özel kolluk görevlileri, yardım toplama faaliyetlerinde çalışamazlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.59. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**İzin veren makamca yapılacak işler**" başlıklı 15. Maddesinde yer alan; "Yardım toplama iznini veren makamca, her yardım toplama faaliyeti için bir dosya tutulur. Yardım toplama faaliyetinde görev alacaklara, faaliyetin konu ve süresini de belirten fotoğraflı bir kimlik belgesi verilir. Kimlik belgesi, faaliyetin sonunda geri alınıp, o işe ait dosyada saklanır.", hükmüyle;

Yardım Toplama Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmeliğin "**Kimlik Belgesi**" başlıklı 8. Maddesinde yer alan; "İzin veren makam tarafından, yardım toplama faaliyetinde görev alması uygun görülenlere, faaliyetin konusu ve süresini de belirten fotoğraflı bir kimlik belgesi verilir. Kimlik belgesi faaliyetin sonunda izin veren makamca geri alınıp, o işe ait dosyada saklanır.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.60. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Faaliyetlerin denetimi**" başlıklı 16. Maddesinde yer alan; "Yardım toplama faaliyetleri ile sağlanan net gelirin gerçekleştirilmek istenen amaç doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığı izin veren makamın gözetim ve denetimine tabidir. İzin veren makam, gerekli denetlemeyi yaptırmak üzere, memurlar arasından veya dışarıdan yeterli sayıda denetçi görevlendirir ve ilgililere bildirir. İlgililer, denetçilerin isteği üzerine yardım toplama faaliyetleriyle ilgili her türlü bilgi ve belgeyi vermek zorundadırlar...", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.61. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Kesinhesabın çıkarılması**" başlıklı 17. Maddesi ile Yardım Toplama Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmeliğin "**Kesin hesabın Çıkarılması**" başlıklı 14. Maddesinde yer alan; "Sorumlu kurullar, yardım toplama süresinin bitiminden itibaren on gün içinde toplanan yardımın kesin hesabını çıkarmak ve bir örneğini izin veren makama vermekle yükümlüdürler. Zorunlu hallerde bu süre, izin veren makamca otuz güne kadar uzatılabilir. İzin veren makam, kesin hesabın bir örneğini 2860 sayılı Kanunun 16 ncı maddesine göre belirlenen denetçilere gönderir.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.62. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Denetim sonucu**" başlıklı 18. Maddesinde yer alan; "Denetçiler, yardım toplama faaliyetlerinin belgelerini ve kesinhesabını inceleyerek, sonucu bir rapor halinde ve belirlenen süre içinde, görevlendiren makama verirler.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.63. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Denetleme raporu**" başlıklı 19. Maddesinde yer alan; "Denetleme raporunun: a) Yardım toplama faaliyetinin brüt gelirini, b) Yardım toplama faaliyeti için yapılan gideri, c) Yardım toplama faaliyeti sonunda sağlanan net geliri, d) Bu gelirin amacı gerçekleştirmede yeterli olup olamayacağı konusundaki bilgiyi, e) İzin veren makamca incelenmesi istenen hususlarla ilgili açıklamaları, İçermesi gerekir. Denetçiler, girmesinde yarar gördükleri hususları da rapora yazarlar.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.64. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Yardım toplama faaliyetinin giderleri**" başlıklı 24. Maddesinde yer alan; "Makbuzla, belirli yerlere kutu koymak veya bilgileri otomatik ya da elektronik olarak işleme tâbi tutmuş sistemler kullanmak suretiyle, bankalarda hesap açtırarak, yardım pulu çıkararak yardım toplama şekillerinde giderler, brüt gelirin yüzde onunu; eşya piyangosu düzenleyerek, kültürel gösteriler tertipleyerek, sergiler açarak, spor gösterileri, gezi ve eğlenceler düzenleyerek yardım toplama hallerinde ise giderler, brüt gelirin yüzde kırkını geçemez. Giderlerin gösterilen oranları geçmesi halinde aradaki fark, haklı nedenler olmadıkça, sorumlu kurul üyelerine ödettilir.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.65. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Kalan yardımın devri**" başlıklı 25. Maddesinde yer alan; "Toplanan yardımın, amacı gerçekleştirecek miktara ulaşamaması veya amacın gerçekleşmesinden sonra bir miktarının artması hallerinde; söz konusu yardımlar, izin veren makamlarca, yardım hangi amaç için toplanmış ise, o veya benzeri amacı gerçekleştirebilecek kuruluş veya kuruluşlara devrettirilir.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.66. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Basımevlerinin sorumluluğu**" başlıklı 26. Maddesinde yer alan; "Basımevleri, izin almak suretiyle yardım toplama faaliyetine girişen kişi ve kuruluşların bastıracağı makbuz, bilet ve yardım pullarının seri ve numaralarını bastıktan sonra durumu, yedi gün içinde izin veren makama bildirmek ve basılanların birer örneğini göndermek zorundadırlar.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

6.67. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Yardımanın Devlet malı sayılması**" başlıklı 28. Maddesinde yer alan; "Yardım toplama faaliyetinden elde edilen mal ve paraları zimmetine geçiren kişi, kamu görevlisi olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununun zimmet suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.", hükmü uyarınca yardımlar Devlet malı sayıldığından, yardım toplama faaliyetinden elde edilen mal ve paraları zimmetine geçiren kişi, kamu görevlisi olup olmadığına bakılmaksızın, TCK'nın zimmet suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılacağından, bu duruma girdiği belirlenen kişilerin Cumhuriyet Savcılıklarına bildirilip bildirilmediği;

6.68. 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun "**Cezalar**" başlıklı 29. Maddesinde yer alan; "Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak izinsiz yardım toplayanlara yedi yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. İzin verilen yer dışında yardım toplayanlara beş yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu Kanunun diğer hükümlerine aykırı davranışta bulunanlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, iki yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu maddede yazılı olan idarî yaptırımlara karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir. Yukarıdaki fıkralara aykırı davranış sonucu izinsiz toplanan mal ve paralara el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

2860 sayılı Kanunun söz konusu maddesinde yer alan idari para cezalarının; 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3 üncü maddesi ile 17. maddesinin yedinci fıkrası uyarınca, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere 213 sayılı Vergi Usul Kanununun gereğince Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan edilecek yeniden değerlendirme oranında arttırılması gerektiği; Buna göre, Maliye Bakanlığınca 14.11.2009 tarihli ve 27406 sayılı R.G.'de yayımlanan 392 sıra numaralı Vergi Usul Kanununun Genel Tebliği uyarınca yeniden değerlendirme oranının 2010 yılı için % 2,2 olarak belirlendiği; Maliye Bakanlığınca 12/11/2010 tarihli ve 27757 sayılı R.G.'de yayımlanan 401 Sıra No'lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği uyarınca yeniden değerlendirme oranının 2010 yılı için % 7,7 olarak belirlendiği; Maliye Bakanlığınca 17/11/2011 tarihli ve 28115 sayılı R.G.'de yayımlanan 410 Sıra No'lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği uyarınca; 2011 yılı için yeniden değerlendirme oranı olan % 10,26 olarak belirlendiği; Maliye Bakanlığınca 10/11/2012 tarih ve 28463 sayılı R.G.'de yayımlanan 419 Sıra No'lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği uyarınca; 2012 yılı için yeniden değerlendirme oranı olan % 7.80 olarak belirlendiği dikkate alınarak, idari para cezalarının buna göre uygulanıp uygulanmadığı;

7. TAŞINMAZ MAL ZİLYETLİĞİNE YAPILAN TECAVÜZLERİN ÖNLENMESİNE YÖNELİK İŞLEM VE KARARLAR:

(AÇIKLAMA: 3091 sayılı Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanun 22 maddeden; 31.07.1985 gün ve 18828 sayılı R.G.'de yayımlanan Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmelik ise 64 maddeden oluşmaktadır. Kanunun bir maddesinde düzenlenen hususlar Yönetmeliğin çeşitli maddelerinde dağılmış olarak açıklanmıştır. Dolayısıyla Kanun ile Yönetmelik hükümlerinin aynı anda gösterilerek rehber düzenlenmesi, durumu karmaşık hale getirdiğinden daha kapsayıcı olan Yönetmelik hükümleri esas alınarak incelenebilecek hususlar sıralanmıştır.)

Genel Esaslar:

7.1. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin "**Kanunun uygulama alanı**" başlıklı 3. Maddesinde yer alan; "3091 sayılı Kanun gerçek ve tüzelkişilerin zilyed bulunduğu taşınmaz mallarla, kamu idareleri, kamu kurumları ve kuruluşları veya bunlar tarafından idare olunan veya Devlete ait veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan sahihsiz yerlere veya menfaati umuma ait olan taşınmaz mallara yapılan tecavüz veya müdahalele-

rin, idari makamlar tarafından önlenmesi suretiyle tasarrufa dair güvenliği ve kamu düzenini sağlar.”, hükmü gereği 3091 sayılı Kanun’un uygulama alanına dikkat edilip edilmediği;

7.2. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Genel ilke”** başlıklı 4. Maddesinde yer alan; “3091 sayılı Kanun, emniyet ve asayiş, tasarrufa ilişkin güvenliği ve kamu düzenini sağlamaya yönelik bir kanun olup, bu Kanuna göre verilen kararlar mülkiyet yönünden bir hak sağlamayan, sadece bir idari zabıta tedbiri niteliğindeki kesin kararlardır. Taşınmaz mal üzerinde fiili hâkimiyet ve tasarrufu esas alarak zilyetliği korur.”, hükmünde yer alan genel ilkeye uyulup uyulmadığı;

7.3. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Özel kanunlar”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “Bu Kanuna göre özel kanun durumunda olan 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 6785 sayılı İmar Kanununa ek 1605 sayılı Kanun, 6831 sayılı Orman Kanunu, 6309 sayılı Maden Kanunu ile diğer özel kanunlar kapsamına giren taşınmazlara tecavüz veya müdahalelerin olması halinde, ilgililerin başvurması ya da vali veya kaymakamın tecavüz veya müdahaleyi öğrenmeleri halinde 3091 sayılı Kanuna göre soruşturma yaptırılarak tecavüz veya müdahale önlenmekle birlikte, ayrıca ilgili kanunlarına göre de gereği yapılmak üzere ait olduğu kamu kuruluşlarına bildirilir.”, hükmüne uyulup uyulmadığı;

7.4. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Genel Esaslar”** bağlamında düzenlenen; **“Taşınmaz mal”** başlıklı 7. Maddesi; **“Devlete ait taşınmaz mallar”** başlıklı 8. Maddesi; **“Devletin hüküm ve tasarrufu altında olan taşınmaz mallar”** başlıklı 9. Maddesi; **“Zilyetlik ve zilyet”** başlıklı 10. Maddesi; **“Tecavüz ve müdahale”** başlıklı 11. Maddesi; **“Tecavüz ve müdahale sayılacak haller”** başlıklı 12. Maddesi; **“Müşterek veya iştirak halinde mülkiyetten doğan zilyetlik”** başlıklı 13. Maddesi; **“Ortaklık ve kira sözleşmeleri”** başlıklı 14. Maddesi ile **“Damlı yapı ve fuzuli işgal”** başlıklı 15. Maddesinde yer verilen tanım ve düzenlemelere uygulama da dikkat edilip edilmediği;

Görev, Yetki ve Başvuru:

7.5. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Karar verme yetkisi”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Taşınmaz malın merkez ilçesi sınırları içinde bulunması halinde vali veya görevlendireceği vali yardımcısı, ilçelerde bulunması halinde ise kaymakamlar tecavüz veya müdahalenin önlenmesine karar vermeye yetkilidirler...”, hükmü uyarınca taşınmaz mallara tecavüz veya müdahale edilmesi halinde, karar verme yetkisinin kaymakamlar tarafından kullanılıp kullanılmadığı;

7.6. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Başvuru”** başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “Taşınmaz mala yapılan tecavüz veya müdahalenin önlenmesi için yetkili makamlara başvurmaya o taşınmaz malın zilyedi yetkilidir. Zilyet birden fazla ise içlerinden birinin başvurması yeterlidir. Kamu idareleri, kamu kurumları ve kamu kuruluşları ile tüzel kişilerin başvuruları, taşınmaz malın ait olduğu idare, kurum, kuruluş veya tüzel kişinin yetkilisi tarafından yapılır. Köye ait taşınmaz mallara yapılan tecavüz veya müdahalelerde, köy halkından herhangi biri de yetkili makama başvuruda bulunabilir. Başvurular yazılı veya elektronik dilekçe ile ilçelerde kaymakamlıklara, merkez ilçelerde valiliklere bizzat veya kanuni temsilcileri tarafından yapılır. Kan hısımları ile sıhri hısımlar tarafından zilyet adına yapılan başvurular işleme konulmaz. Posta ile yapılan başvurular üzerine, başvurunun kanuni süresi içinde bizzat veya kanuni temsilcisi tarafından yapılması gerektiği başvuru sahibine yazılı olarak duyulur.”, hükmüne uyulup uyulmadığı;

7.7. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Köye Ait Taşınmaz Mallara Yapılan Tecavüz Veya Müdahalelerde Başvuru”** başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “Köy tüzel kişiliğine ait tapuda veya tapusuz her nev’i taşınmaz mala yapılan tecavüz veya müdahalelerde köyün kanuni temsilcisi olan köy muhtarının başvurması esastır.

Ancak o köyde oturan köy halkından herhangi biri tarafından yapılan başvurular üzerine de yetkili makam tarafından soruşturma yaptırılır.”, hükmünün dikkate alınıp alınmadığı;

7.8. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Vali veya Kaymakamın Doğrudan Soruşturma Yaptırması”** başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “Vali ve kaymakamlar görev alanları içinde bulunan kamu idarelerine, kamu kurumlarına ve kuruluşlarına ait veya bunlar tarafından idare olunan veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan sahipsiz yerlere veya menfaati umuma ait olan taşınmaz mallara tecavüz veya müdahalede bulunulduğu öğrendiklerinde, soruşturmayı doğrudan doğruya yapar veya yaptırırlar ve sonucu karara bağlarlar. Kamu idarelerine, kamu kurumlarına ve kuruluşlarına ait veya bunlar tarafından idare olunan ve özel hukuk hükümlerine tabi bulunan taşınmaz mallara tecavüz veya müdahalede bulunulması halinde, bu idarelerin yetkilerinin başvurusu esastır.”, hükmü uyarınca kaymakamların doğrudan soruşturma yaptırma yetkisini teftişe tabi yıllarda etkin bir şekilde kullanıp kullanmadığı;

7.9. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Başvuruda bulunma süresi”** başlıklı 20. Maddesinde yer alan; “Yetkililerin, tecavüz veya müdahalenin yapıldığı öğrendikleri tarihten itibaren 60 gün içinde idari makama başvuruda bulunmaları gerekir. Ancak, tecavüz veya müdahalenin oluşundan itibaren bir yıl geçtikten sonra bu makamlara başvuruda bulunulamaz. Posta ile yapılan başvurular, başvuru için Kanunun öngördüğü süreleri durdurmaz. Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerlerle menfaati umuma ait olan taşınmaz mallara bu Kanunun yürürlüğe girdiği 15.12.1984 tarihinden sonra yapılan tecavüz veya müdahalelerde başvuru için süre aranmaz.”, hükmü uyarınca başvuruda bulunma süresine dikkat edilip edilmediği;

Soruşturma ve Karar:

7.10. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Kanunun Kapsamı Dışında Kalan Başvurular”** başlıklı 21. Maddesinde yer alan; “Anlaşmazlık konusunun 3091 sayılı Kanunla çözümlenmesi mümkün olmayan hukuki mahiyette bulunması, başvurunun süresi içinde yapılmaması, başvuruda bulunanın yetkili olmaması veya başvurunun yetkili makama yapılmamış olması gibi bu Kanun kapsamı dışında kaldığı dilekçeden açıkça ve kesinlikle anlaşılan hallerde, başvurulur mahallinde soruşturma yapılmadan yazılı olarak reddedilebilir.”, hükmü uyarınca kanun kapsamı dışında kalan başvuruların reddedilip reddedilmediği;

7.11. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Soruşturma Memuru ve Yardımcılarının Görevlendirilmesi”** başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “Başvuru dilekçesini alan vali, yetkili vali yardımcısı veya kaymakam tecavüz veya müdahalenin olup olmadığını yerinde doğrudan soruşturabileceği gibi, bu amaçla devlet memurlarından bir veya işin mahiyetine göre birkaçını soruşturma yapmak üzere görevlendirebilir. Taşınmazın ölçülmesi, sınırlarının belirlenmesi, krokisinin çizilmesi ve tapu uygulaması gibi hususlarda yardımcı olmak üzere soruşturma memurlarına eleman verilebilir. Adli ve askeri personel ile güvenlik kuvvetlerinin amir ve memurları soruşturma ile görevlendirilemez.”, hükmüne uygun olarak soruşturma memuru ve yardımcısı görevlendirilip görevlendirilmediği;

7.12. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Evrakın soruşturma memuruna verilmesi”** başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “Yetkili makam tarafından soruşturma memuru ve gerektiğinde teknik eleman veya yardımcı görevlendirilerek valilik veya kaymakamlık bürolarına havale edilen dilekçeler, havale tarihi itibarıyla kaydedilir. Başvuru sahibine soruşturma ve infaz memurları yollukları ile taşıtı kendi sağlamayacaksa taşıt ücretleri maliye veznesine yatırılarak makbuzu dosyasına bağlanır ve evrak bir yazı ile soruşturma görevlisine verilir.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

7.13. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Tebliğat”** başlıklı 24. Maddesinde yer alan; “Kanun, soruşturmanın 15 gün içerisinde yaptırılarak karara bağlanmasını öngördüğünden; soruşturma emrini alan memur, soruş-

turmanın yapılacağı yer, gün ve saati; tarafların tanık ve diğer delilleri ile hazır bulunmaları, aksi halde sonradan tanık dinletemeyecekleri hususunu her türlü imkândan yararlanarak tebliğ eder ya da köy veya mahalle muhtarları vasıtasıyla tebliğ ettirir ve tutanağını dosyasına koyar. Taraflara tebligat yapılmadan veya 25 inci maddede belirtilen ilan yaptırılmadan mahallinde soruşturmaya başlanamaz. Zorunlu ve acele hallerde bu konu ile ilgili bildirimler, Tebligat Kanunu ve Tüzüğü esaslarına göre valilik veya kaymakamlık emri ile yollukları ödenmek suretiyle güvenlik kuvvetlerine yaptırılır. Köye ait taşınmaz mallara yapılan tecavüz ve müdahalelerde köy halkından biri tarafından başvuruda bulunulmuş ise, soruşturma sırasında muhtar veya ihtiyar kurulu üyelerinden birinin mahallinde hazır bulunması zorunlu olduğundan, yukarıdaki usullere göre bunlara da gerekli tebligat yapılır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.14. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Mütecavize tebligat yapılamaması”** başlıklı 25. Maddesinde yer alan; “Adresinin tespit edilememesi, gösterilen adreste bulunamaması gibi nedenlerle mütecavize tebligat yapılamaması halinde soruşturmanın yapılacağı yer, tarih ve saat soruşturma memuru tarafından 3 gün önceden alışılmış usullerle taşınmaz malın bulunduğu köy veya beldede ilan ettirilir ve durum tutanakla belgelenir. Bu duyuruya rağmen mütecavizin soruşturma mahalline gelmemesi halinde ilân tutanağı dosyasına konularak soruşturma mütecavizin yokluğunda yapılır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.15. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Soruşturmanın yapılmaması”** başlıklı 26. Maddesinde yer alan; “Başvuru sahibinin soruşturma için tespit ve tebliğ edilen günde gelmemesi, hava muhalefeti gibi zorunlu nedenlerle soruşturma mahalline gidilememesi hallerinde, durum soruşturma memuru tarafından valilik veya kaymakamlığa bildirilir. Başvuru sahibinin ücretleri yatırmaması veya kendisi sağlayacaksa taşıt getirmemesi halinde ise, dilekçesinin işlemden kaldırıldığı, posta aracılığıyla veya elektronik olarak kendisine tebliğ olunur.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.16. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Başvuru sahibinin başvurusundan vazgeçmesi”** başlıklı 27. Maddesinde yer alan, “Başvuru sahibinin, başvuru tarihinden karar verilmeye kadar geçen süre içinde başvurusundan herhangi bir sebeple vazgeçtiğini yazılı veya elektronik dilekçe ya da sözlü olarak bildirmesi halinde, sözlü ifadesi yazılı hale getirilerek, yetkili makamın onayı ile dosyası işlemden kaldırılır. Bu durumda soruşturma için yatırdığı paralar, yapılan masraflar üzerinde kalmak üzere başvuru sahibine geri verilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.17. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Soruşturma”** başlıklı 28. Maddesinde yer alan; “Soruşturma memuru, taşınmaz malın bulunduğu yerde sırasıyla önce şikâyetçinin, sonra mütecaviz olduğu iddia edilen kişi veya kişilerin, daha sonra tarafların tanıklarının ve gerek gördüğünde doğrudan seçeceği bilirkişiler ile ilgisine göre Hazine, özel idare ve belediye temsilcilerinin, köy veya mahalle muhtarı ve ihtiyar kurulu üyelerinin ifadesini alarak: a) Taşınmaz malın niteliğini ve bütün sınırlarını. b) Taşınmaz malı fiilen tasarruf eden zilyedin kim veya kimler olduğunu, ne zamandan beri ve ne suretle zilyet olduğunu, c) Mütecavizin kim veya kimler olduğunu. d) Taşınmaz mala mütecavizi veya mütecavizler tarafından ne şekilde ve ne zaman tecavüz veya müdahale edildiğini. e) Tecavüz veya müdahalenin bu taşınmazın hangi kısmına veya miktarına yapıldığını. f) Başvuru sahibinin bu tecavüzü veya müdahaleyi hangi tarihte öğrenildiğini, tespit eder. Bu amaçla taraflarca gösterilen tapu ve her türlü belgeleri inceler, araziye uygunluğunu araştırır.”, hükmüne uygun olarak soruşturmanın yapıp yapılmadığı;

7.18. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Kroki çizilmesi”** başlıklı 29. Maddesinde yer alan; “Soruşturma sırasında soruşturma memuru veya görevlendirilmiş ise teknik eleman tarafından taşınmaz malın mevkii, yönleri sınırları ve tecavüz veya müdahale edilen kısmı çizilerek basit bir kroki üzerinde gösterilir. Krokinin altında düzenlendiği tarih ile düzenleyen kimliği ve imzası bulunur.”, hükmüne uygun olarak kroki çizilip çizilmediği;

7.19. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Tanık ve bilirkişi ifadelerinin alınmasında usul”** başlıklı 30. Maddesinde yer alan; “Tanıkların ve bilirkişilerin ifadeleri tek tek alınır. İfadeler alınırken hazır bulunan diğer tanıklar ve bilirkişiler tanığın söylediklerini duyamayacak şekilde uzaklaştırılır. İfade alınmasına başlanmadan önce tanıkları tanıyıp tanımadıkları ve anlaşmazlık konusu hakkında bilgileri olup olmadığı sorularak gerekli açıklamalarda bulunur. Soruşturmanın amacının zilyedi belirlemek olduğu, mülkiyet anlaşmazlıklarının bu soruşturmanın kapsamı dışında kaldığı anlatılır. Tanık ifadeleri ile bilirkişilerin görüşleri Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu hükümleri dairesinde yeminli olarak, başvuru sahibinin ve mütecevizin ifadeleri yeminsiz olarak alınır. Tanıklar ayrı ayrı ve tanıklıktan önce yemin ederler. Yemin: "Bir şey saklamaksızın ve bir şey katmaksızın kimseden korkmayarak, bir tesire kapılmayarak bildiğimi namusum ve vicdanım üzerine dosdoğru söyleyeceğime yemin ederim" şeklinde olur. Bilirkişiler görüşlerini söylemeden veya raporunu vermeden önce; "Tarafsız ve tamamen ilim ve fenne uygun olarak görüşünü açıklayacağına vicdanı üzerine" yemin ederim.”, hükmüne uygun olarak tanık ve bilirkişi ifadelerinin alınıp alınmadığı, yeminlerinin yaptırılıp yaptırılmadığı;

7.20. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Sonradan tanık dinlenemeyeceği”** başlıklı 31. Maddesinde yer alan, “Daha önce taraflara tanık ve diğer delilleri ile birlikte soruşturma yapılacak yerde hazır bulunmaları hususu tebliğ edilmiş olduğundan, ilgililerin tanıklıklarını getiremedikleri ve sonradan dinletmek istedikleri yolundaki istek ve iddiaları kabul edilmez.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.21. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Tarafların anlaşması”** başlıklı 32. Maddesinde yer alan; “Mahalinde soruşturmanın başlamasından karar verilmeye kadar geçen süre içinde tarafların aralarında anlaşmaları halinde, buna ilişkin ifadelerin bulunduğu bir anlaşma tutanağı düzenlenir. Tutanakta anlaşmanın hangi şekil ve şartlarda yapıldığına değinilmez. Anlaşma tutanağı dosyasına bağlanarak herhangi bir karar verilmeksizin yetkili makamın onayı ile dosya işleminden kaldırılır ve maliye veznesine yatırılıp da sarf edilmeyen paralar başvuru sahibine geri verilir. Kamu idareleri, kamu kurumları, kamu kuruluşları ile köye ait taşınmaz mallara yapılan tecavüz veya müdahalelerde tarafların anlaşması söz konusu olamaz.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.22. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Soruşturma evrakı ile fezlekenin yetkili makama verilmesi”** başlıklı 33. Maddesinde yer alan, “Soruşturma memuru, soruşturma bittikten sonra soruşturma evrakındaki bilgiler ile şikâyetçi, müteceviz ve tanık ifadelerinin, bilirkişilerin görüşlerinin özetlerinin bulunacağı bir fezleke düzenler. Fezlekedeki bu ifade ve görüşleri ve diğer delilleri değerlendirerek durumun tartışmasını yapar ve verilecek karara esas olacak görüşünü belirterek fezlekeyi soruşturma evrakı ile birlikte en kısa zamanda valilik veya kaymakamlığa verir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.23. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Anlaşmazlığın dava konusu olması”** başlıklı 34. Maddesinde yer alan; “Başvuru sırasında, taraflar arasındaki taşınmaz mal anlaşmazlığı hakkında mahkemece bir ihtiyati tedbir kararı verilmiş veya anlaşmazlık dava konusu yapılmış ise 3091 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz. Soruşturma memuru soruşturma öncesinde, soruşturma sırasında ve gerek görürse yetkili makamın emri ile soruşturma sonrasında taşınmaz malla ilgili anlaşmazlığın taraflar arasında Medeni Kanuna göre mülkiyet hakkında dayalı bir müdahalenin men'i veya zilyetliğin ihlali nedeniyle açılmış bir tecavüzün ref'i davasına konu olup olmadığını, taşınmaz mal anlaşmazlığı hakkında mahkemelerce verilmiş bir ihtiyati tedbir kararı bulunup bulunmadığını araştırır. Bu tür bir davanın açılmış olduğunun veya bir ihtiyati tedbir kararının verilmiş olduğunun anlaşılması halinde soruşturma hangi aşamada ise işlemler durdurulur ve bu Kanuna göre karar verilemeyeceği gerekçesi ile birlikte şikâyetçiye yazılı olarak duyurulur. Mahkemeye yapılan taşınmaz malla ilgili başvuru Medeni Kanuna göre müdahalenin men'i veya tecavüzün ref'i talebi dışında ise bu durum idarenin soruşturma yapmasına ve karar vermesine engel değildir. 3091 sayılı Kanuna göre idari makam tarafından verilmiş bir önleme kararı varken, taraflarca taşınmaz mal anlaşmazlığına ilişkin dava açılmadan adli mercilerce ihtiyati tedbir kararı verilemez.” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.24. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Karar”** başlıklı 35. Maddesinde yer alan; “Karar vermeye yetkili makam, soruşturma evrakı üzerinde en kısa zamanda gerekli incelemeyi yapar. Eksiklikler var ise evrakı soruşturma memuruna vererek tamamlattırır. Dosyadaki bilgilere göre tecavüz veya müdahalenin önlenmesine veya talebin reddine karar verir. Kararlarda, taşınmaz mal üzerinde üstün sayılabilecek bir hakkı olduğunu iddia edenlerin yargı yoluna başvurusu gerektiği belirtilir. Talebin reddine ilişkin kararlarda soruşturma giderlerinin şikâyetçinin üzerinde kalacağı, tecavüzün önlenmesine ilişkin kararlarda ise soruşturma ve infaz giderlerinin mütecevizden icra yolu ile tahsil edilerek şikâyetçiye ödeneceği belirtilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.25. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Kararların on beş gün içinde verilmesi”** başlıklı 36. Maddesinde yer alan, “Başvuru tarihinden itibaren soruşturmanın en kısa zamanda yapılarak kararın 15 gün içerisinde verilmesi zorunludur. Çeşitli nedenlerle bu süre içerisinde karar verilememesi halinde durum sebepleriyle birlikte kaymakamlıklarca valiliklere, valiliklerce İçişleri Bakanlığına bildirilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.26. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Kararların kesinliği”** başlıklı 37. Maddesinde yer alan, “Bu Kanuna göre verilen kararlar idari yargı yolu açık olmak üzere kesindir. Yetkili makam verdiği bu karardan dönmeyebilir, kararı kaldıramaz ve değiştiremez. Bu kararlar hiyerarşik denetime tabi tutularak üst makamlarca da kaldırılamaz, değiştirilemez. Tarafların kararın düzeltilmesine ilişkin talepleri dikkate alınmaz. Ancak verilen kararın esasına etkili olmayan açık ve belirgin yazı ve hesap hataları gibi maddi hatalar kararı veren makamca düzeltilir. 3091 sayılı Kanuna göre verilmiş kararlar üzerine idari yargıya başvurmalarında yürütmenin durdurulması kararı verilemez.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

Kararların Uygulanması:

7.27. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Talebin reddine ilişkin kararlar”** başlıklı 38. Maddesinde yer alan, “Yetkili makamların, talebin esastan veya süre yönünden reddine ilişkin karar ve işlemleri, 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre ilgililere duyurulur ve duyuru belgeleri dosyasında saklanır.” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.28. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Tecavüz veya müdahalenin önlenmesine ilişkin kararların uygulanması”** başlıklı 39. Maddesinde yer alan; “Tecavüz veya müdahalenin önlenmesi hakkındaki kararlar, karar vermeye yetkili amirce görevlendirilecek infaz memuru tarafından taşınmaz malın yerinde ve o andaki durumu ile zilyetine, tüzel kişiliği veya kamu idareleri, kamu kurumları ve kuruluşlarına teslim edilmesi suretiyle yerine getirilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.29. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“İnfaz memuru”** başlıklı 40. Maddesinde yer alan; “Tecavüz veya müdahalenin önlenmesi hakkında verilen kararların uygulanması için yetkili makam tarafından infaz memuru ile gerekli görülen durumlardan infaz memuruna teknik yönden yardımcı olmak üzere yeteri kadar fen elemanı görevlendirilir. Karar, kroki ve dosya infaz yapılmak üzere bir yazı ile infaz memuruna verilir. Soruşturma memuru olarak görevlendirilmiş olanlar infaz memuru olarak da görevlendirilebilir. Güvenlik kuvvetlerinin amir ve memurları infaz memuru olarak görevlendirilemezler.” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.30. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Tebligat”** başlıklı 41. Maddesinde yer alan; “Kararın, evrakın infaz memuruna verildiği tarihten itibaren en geç beş gün içinde infaz edilmesi zorunludur. Emri alan infaz memuru infazın yapılacağı yeri, günü ve saati her türlü imkândan yararlanarak en süratli bir şekilde taraflara

tebliğ eder veya ettirir ve tebliğ tutanağını dosyasına koyar. Bu bildirimler Tebligat Kanunu ve Tüzüğü esaslarına göre valilik veya kaymakamlık emri ile yollukları ödenmek suretiyle güvenlik kuvvetlerine de yaptırılabilir. Mütecevize tebligat yapılamaması halinde, infazın yapılacağı yer, gün ve saat infaz memuru tarafından üç gün önceden, alışılmış usullerle taşınmaz malın bulunduğu köy veya belediyede ilan ettirilir. Müteceviz gelmezse bu ilan tutanağı dosyasına konularak infaz mütecevizin yokluğunda yapılır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.31. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“İnfaz”** başlıklı 42. Maddesinde yer alan, “İnfaz, üzerinde anlaşmazlık bulunan taşınmaz malın bulunduğu yerde, mütecevizin taşınmaz mal üzerindeki tecavüz veya müdahalesi men edilerek taşınmaz malı o andaki durumu ile zilyetine teslim etmek suretiyle yapılır. Bu amaçla, infaz memuru önceden tespit ve taraflara tebliğ edilen gün ve saatte, görevlendirilmiş ise teknik elemanlar ve güvenlik görevlileri ile birlikte taşınmaz malın bulunduğu yerde hazır bulunur. Tarafların gelip gelmediğini kontrol eder. Mütecevizin gelmemesi halinde durumu tutanağa geçirerek infaz sırasında hazır bulunmak üzere yöre halkından iki kişi seçer. İnfazı güçleştirecek veya engelleyecek bir durum olması halinde güvenlik kuvvetlerinin gerekli önlemleri alarak güvenliğin sağlanmasından sonra infaz işleme başlar. Yetkili makamca verilen kararı okur ve kararın birer örneğini taraflara vererek gerekirse kararın mahiyeti hakkında açıklamalarda bulunur. Mütecevizin tecavüzü veya müdahalesi defedilerek taşınmaz mal mahallinde zilyet veya zilyetlere teslim edilir. Zilyede teslim edilecek taşınmaz mal kilitli veya kapalı ise, açılması zorunludur. İnfaz mahallinde hazır bulunan müteceviz veya vekilinden, bunlar yoksa aile efradından veya işçilerinden reşit olan kişilerden taşınmaz malı açması istenir, gerekirse zorla açtırılır. Bunların mümkün olmaması halinde, infaz memuru tarafından tutanağa geçirilmek suretiyle kilit ve her türlü tertibin kırılarak açtırılması temin edilir. İnfaz sırasında müteceviz, anlaşmazlık konusu taşınmaz mal üzerinde üstün bir hakkı bulunduğunu ileri sürse bile, kararda da belirtilmiş olduğu üzere yargı yoluna başvurusu gerektiği bir kez de sözlü olarak kendisine duyurulur. Taşınmaz mala mütecevizin ikinci defa veya onun yararına başkaları tarafından bilerek yapılacak tecavüz veya müdahalenin suç teşkil edeceği ve Kanunun 15 ini maddesi uyarınca cezalandırılacağı belirtilir ve infaz tutanağı düzenlenerek imza altına alınır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.32. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Taşınmaz mal üzerindeki ekim, tesis ve değişiklikler”** başlıklı 43. Maddesinde yer alan; “Tecavüz veya müdahalesi önlenen kişi, taşınmaz mal üzerinde vücuda getirdiği her türlü ekim, tesis ve değişikliklerden dolayı ancak genel hükümler dairesinde yargı yoluna başvurabilir. İnfaz sırasında bu husus da mütecevize ve hazır bulunmayanlara duyurularak tutanağa geçirilir. Tarafların bu konuda aralarında yapacakları sözlü veya yazılı anlaşmalar idareyi bağlamaz.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.33. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“İnfazın ertelenemeyeceği”** başlıklı 44. Maddesinde yer alan; “Karar verildikten sonra tarafların herhangi bir nedenle infazın durdurulması ya da ertelenmesi yolundaki talepleri dikkate alınmaz. Karar verildikten sonra tarafların aralarında anlaşmış olmaları infazın yapılmasına engel değildir. Ancak, başvuru sahibinin, aralarında anlaşmış olduklarından bahisle infaz giderlerini yatırmaması halinde durum tutanakla tesbit edilir ve kararın ilgililere tebliği ile yetinilir.” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.34. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“İnfazın süresi içinde yapılamaması”** başlıklı 45. Maddesinde yer alan; “Kararın infaz memuruna geldikten itibaren beş gün içinde infaz edilememesi halinde, durum nedenleri ile birlikte kaymakamlıklarca valiliklere, valiliklerce de İçişleri Bakanlığına bildirilir.” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.35. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Köy tüzel kişiliğine ait taşınmazlara yapılan tecavüzler”** başlıklı 46. Maddesinde yer alan; “Köy tüzel kişiliğine ait mer’a, harman yeri, yol ve sulak gibi taşınmaz mallara

yapılan ilk tecavüz ve müdahaleler bu Kanuna göre önlenmekle birlikte, tecavüz veya müdahalede bulunanlar hakkında Türk Ceza Kanununun 513 üncü maddesi uyarınca cezai işlem yapılmak üzere durum vali ve kaymakamlıkça Cumhuriyet Savcılığına bildirir.” hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

İkinci ve Sonraki Tecavüzler:

7.36. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “*Men kararlarının geçerlilik süresi*” başlıklı 47. Maddesinde yer alan; “Yürürlükten kalkmış olan 2311 ve 5917 sayılı Kanunlara veya 3091 sayılı Kanuna göre yetkili makamlarca verilmiş ve infaz edilmiş olan tecavüz veya müdahalenin önlenmesi hakkındaki kararlar, taşınmaz malın hiç el değiştirmemiş ve hukuki durumunun değişmemiş olması koşuluyla geçerliliğini korurlar. Karar tarihinden itibaren geçen zaman içinde tarafların aralarında anlaşmış olmaları, müteceviz lehine kesin bir mahkeme kararı veya bir ihtiyati tedbir kararı verilmiş olması veya başka bir nedenle taşınmazın el değiştirmesi hallerinde, lehine karar verilenin taşınmazla fiili ilgisi tamamen kesilmiş olduğundan, daha önce verilen kararın geçerliliği kalmaz ve tekrar uygulanması mümkün olamaz. Men kararı verildikten sonra mütecevizin üstün hak iddiası ile mahkemeye başvurarak Medeni Kanuna göre dava açmış olması halinde, daha sonuçlanmamış veya davacı lehine bir ihtiyati tedbir kararı verilmemiş ise idarece verilen kararlar geçerliliğini korurlar.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

7.37. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “*İkinci tecavüz halinde soruşturma ve karar*” başlıklı 48. Madde- sinde yer alan; “Mahkeme kararı ile kendisine teslim edilmeksizin, taşınmaz mala aynı müteceviz tarafından ikinci defa veya müteceviz yararına başkaları tarafından bilerek ilk defa yapılan tecavüz veya müdahalelerin önlenmesi ile ilgili başvurularda da ilk başvuruda olduğu gibi, bu Yönetmelik hükümlerine göre soruşturma yapılır ve sonucu karara bağlanır. Soruşturma memuru soruşturma sırasında, karar vermeye yetkili makamlar ise evrak üzerinde yapacakları incelemede; ilk kararı 47 inci maddede belirtilen esaslara göre geçerliliğini koruyup koruyamadığını araştırırlar.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

7.38. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “*Başvuruda bulunma süresi*” başlıklı 49. Maddesinde yer alan; “İkinci ve daha sonraki tecavüz veya müdahalelerde de 3091 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde belirtilen süreler içinde başvurulması gereklidir.” hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

7.39. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “*Soruşturma*” başlıklı 50. Maddesinde yer alan; “Yetkili makamlarca görevlendirilen soruşturma memuru; taşınmaz malın bulunduğu yerde şikâyetçinin, müteceviz olduğu iddia edilen kişi veya kişilerin, tarafların gösterecekleri tanıkların ve gerek gördüğünde doğrudan seçeceği bilirkişiler ile köy veya mahalle muhtarı ve ihtiyar kurulu üyelerinin ifadesini alarak, bu Yönetmeliğin 28 inci maddesinde belirtilen hususları tesbit eder. Ayrıca; a) Tecavüz veya müdahalenin başkaları tarafından yapılmış olması halinde bunun müteceviz lehine bilerek yapılmış olup olmadığını, b) Tecavüz veya müdahalenin silahlı bir kişi veya silahsız olsalar bile birden fazla kişi tarafından yapılıp yapılmadığını, c) Tecavüz veya müdahalenin, taşınmazın malı aralarında paylaşmak veya ortaklaşa kullanmak amacıyla iki veya daha çok kişinin birleşerek yapıp yapmadıklarını, tecavüz veya müdahalede bulunanların silahlı olup olmadıklarını, araştırarak tespit etmeye çalışır.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

7.40. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “*Karar ve infaz*” başlıklı 51. Maddesinde yer alan; “Karar vermeye yetkili makamın soruşturma evrakı üzerinde yapacağı inceleme sonucunda, tecavüz veya müdahalenin önlenmesine karar vermesi halinde, karar bu Yönetmelikte belirlenen esaslar dairesinde infaz edilir. İnfaz tutanağı dosyasına konulduktan sonra, dosyadaki evrak dizi pusulasına bağlanarak 3091 sayılı Kanunun 15 inci maddesine göre işlem yapılmak üzere yetkili makamlarca Cumhuriyete Savcılıklarına gönderilir.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

7.41. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Tecavüz veya müdahalenin şekil ve niteliğinin değişmiş olması”** başlıklı 52. Maddesinde yer alan; “Aynı taşınmaz mala ikinci ve daha sonra yapılan tecavüz veya müdahalelerin birincisine göre değişik şekil ve nitelikte yapılmış olmaları halinde de bu tecavüz veya müdahaleler ikinci tecavüz sayılır ve ilgililer hakkında Kanunun 15 inci maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere evrak adli mercilere gönderilir.” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

Ceşitli Konular:

7.42. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Soruşturma ve infaz giderleri”** başlıklı 53. Maddesinde yer alan; “Soruşturma ve infaz memurları ile gerektiğinde görevlendirilecek teknik eleman ve yardımcı personelin yevmiyeleri, taşıt ücreti şikâyetçi tarafından sağlanmayacaksa yolun niteliği, iklim şartları, mesafesi ve bekleme süresi dikkate alınarak tahmin olunacak taşıt giderleri başvuruda bulunanlar tarafından maliye veznesine yatırılır. Kararın ne yolda verileceği başlangıçta belli olmayacağından, infazla ilgili giderler karar verildikten sonra da yatırılabilir. Başvuru sahibinin peşin yatırmakta ısrar etmesi halinde, teknik eleman görevlendirilmesi ihtimali de dikkate alınarak yevmiyeler ile taşıtı kendisi sağlamayacaksa tahmini taşıt gideri maliye veznesine yatırılır. Red kararı verilmesi halinde infaz gideri olarak yatırılan para başvuru sahibine geri verilir ve bu husus kararda belirtilir. İnfaz için yapılan harcamalar karar veren makam tarafından onaylanarak karara eklenir ve soruşturma giderleri ile birlikte mütecevizden tahsil edilerek başvuru sahibine ödenmek üzere icra dairesine gönderilir. Soruşturma ve infaz için taşıtı başvuruda bulunanın sağlaması halinde, taşıt için ödenen ücretle ilgili olarak taşıt sahibinden senet alınıp dosyasına konmakla birlikte, ödenen ücretin mahalli rayice uygunluğu konusunda kuşkuya düşüldüğü takdirde durum belediyeden, ticaret odasından veya şoför ve otomobilciler derneklerinden soruşturulur. Fazla ödemede bulunulduğunun anlaşılması halinde, fazla ödenen miktar masraf olarak gösterilmez ve bu husus kararda belirtilir. Taşıtın kamu kuruluşlarına, başvuru sahibine veya başvuru sahibinin bir yakınına ait olması ve bu nedenle bir ücret ödenmemesi halinde de soruşturma ve infaz memurları tarafından taşıt ücreti mahalli rayice göre belirlenir ve kararda gösterilir Taşıt ücretinin önceden yatırılmış olması nedeniyle taşıtın soruşturma veya infaz memuru tarafından sağlanması halinde, karar vermeye yetkili makamın gerek görmesi üzerine, taşıt için ödenen ücretin mahalli rayice uygunluğu araştırılır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.43. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Yevmiyelerin tam olarak ödenmesi”** başlıklı 54. Maddesinde yer alan; “Soruşturma ve infaz memurları ile gerektiğinde görevlendirilecek teknik eleman ve yardımcı personele, göreve gittikleri günler için sürelerine ve görevin belediye sınırları içinde veya dışında yapılmış olmasına bakılmaksızın, Harcırah Kanuna göre verilmesi gereken yevmiyeler tam olarak ödenir. Kamu idareleri, kamu kurumları ve kamu kuruluşlarının talebi üzerine veya vali ve kaymakamlarca doğrudan yapılacak soruşturmalarda, soruşturma ve infazla görevlendirilecek personelin yevmiyeleri taşınmaz malın ait olduğu kamu idareleri, kamu kurum ve kuruluşlarınca karşılanır. Birden çok iş, mümkün oldukça aynı günde yapılır. Bu durumda görülen işler aynı yerde ise yevmiyeler ve taşıt ücreti başvuranlar arasında eşit olarak paylaşılır. İşler ayrı yerlerde ise, yevmiyeler eşit olarak paylaşılırken birlikte taşıt ücreti uzaklıkla orantılı olarak bölüştürülür.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.44. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Güvenlik görevlilerinin görevlendirilmesi”** başlıklı 55. Maddesinde yer alan; “Gerek soruşturmanın yapılmasını, gerekse kararın yerine getirilmesini güçleştirecek veya engelleyecek olay ve durumların ortaya çıkması ihtimali görüldüğünde, vali veya kaymakamın yazılı emri ile güvenlik kuvvetlerince mahallinde gerekli önlemler alınır. Bu amaçla güvenlik kuvvetlerinin görevlendirilmesi halinde, bunlar için taşıt ücreti ve yevmiyelerini karşılamak üzere başvuruda bulunanlardan bir ücret talebinde bulunulmaz.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.45. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Sınır anlaşmazlıkları”** başlıklı 56. Maddesinde yer alan; “Taşınmaz mal aynı ile bağlı ilçeler arası sınır anlaşmazlığı bulunan bir yerde ise yetkili kaymakamlığı vali; iller arası

sınır anlaşmazlığı bulunan bir yerde ise yetkili valiliği veya kaymakamlığı İçişleri Bakanlığı belirler. Kanunun amacı tasarrufa ilişkin güvenliği ve kamu düzenini sağlamak olduğundan, taşınmaz malın sınır anlaşmazlığı olan bir yerde bulunması halinde; vali veya İçişleri Bakanlığı "Sınır, Mülki Ayrılma -Birleşme ve Köy Kurulması-Kaldırılmasına İlişkin Yönetmelik" hükümlerine bağlı kalmaksızın yetkili vali veya kaymakamlığı en süratli şekilde belirler. Sınır anlaşmazlığına ait işlemler daha sonra ilgili mevzuatına göre yürütülür.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.46. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “**İdari bağıllık değişiklikleri**” başlıklı 57. Maddesinde yer alan; “İdari bağıllık değişikliklerinde, evvelce bağlı bulunduğu ilçe kaymakamlığınca, merkez ilçe ise valilikçe o birim sınırları içindeki bir taşınmaz malla ilgili, yürürlükten kalkmış olan 2311 ve 5917 sayılı Kanunlara veya bu Kanuna göre verilmiş önleme kararları varsa, kararlar ve buna ait dosyalar birimin bağlandığı kaymakamlık veya valiliğe gönderilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.47. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “**Kararların özet defterine yazılması**” başlıklı 58. Maddesinde yer alan; “Verilen kararlar "Valilik ve Kaymakamlık Büroları Kuruluş, Görev ve Çalışma Yönetmeliği" ekindeki örneğine uygun olarak bastırılmış "Karar Özetleri Tutanak Defteri"ne yazılır. Kararların imzalı ve mühürlü birer örnekleri tarih ve sayı sırasına göre bir dosyada saklanır. Bu konudaki evrak dosyasına bağlanmadan ve kaldırılmadan önce işlemlerin Kanun ve Yönetmelik esaslarına uygun olarak yapıp yapılmadığı kontrol edilerek yazı işleri müdürü veya ilgili büro şefi tarafından "İşlem Tamamdır" şerhi konulup imzalanarak dosyasına bağlanır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.48. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “**Dosyada bulunması gerekli evrak**” başlıklı 59. Maddesinde yer alan; “Bu Kanuna göre verilen kararlarla ilgili dosyalarda aşağıda sayılan evrak bulunur. a) Tecavüz veya müdahalenin önlenmesi hakkında dilekçe veya elektronik başvuru. b) Soruşturma ve infaz memurları ile teknik eleman ve bilirkişi tayinine, yevmiyelerin ve taşıt ücretlerinin yatırılmasına ait yazı, makbuz ve senetler. c) Soruşturma gününün taraflara tebliğine ait tebellüğ belgeleri. d) Soruşturma evrakı. e) Karar. f) İnfazın yapılacağı yer, gün ve saatin taraflara tebliğine ilişkin tebellüğ belgeleri. g) Kararın taraflara tebliğine ait tebellüğ belgeleri. h) İnfaz tutanağı. i) Konu ve kararla ilgili diğer yazışmalar. j) Bedel takdiri, satış ilanı, açık artırmaya ilişkin tutanaklar, eşyanın muhafaza ve satışı ile ilgili giderlerle bankada açılan hesaba ilişkin belgeler.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.49. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “**Fihrist düzenlenmesi**” başlıklı 61. Maddesinde yer alan; “Valilik ve kaymakamlık bürolarınca, yürürlükten kalkmış olan 5917 sayılı Kanuna ve 3091 sayılı Kanuna göre verilmiş olan kararların bir fihristi yapılır. Fihristte, taşınmaz malın bulunduğu yer, tarafların ad ve soyadları ile kararın niteliği belirtilir. Bu Kanuna göre yapılan başvurular, düzenlenen fihristin incelenmesi suretiyle, aynı yer için değişik veya mükerrer karar verilmesi önlenir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

7.50. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “**Personelin eğitimi**” başlıklı 62. Maddesinde yer alan; “...Valilik ve kaymakamlıklarca da her yıl Ocak ayında, soruşturma ve infaz işlerinde görevlendirilecek personel eğitime tabi tutularak, sonuç bir rapor halinde dosyasında muhafaza edilir.”, hükmü gereği soruşturma ve infaz işlerinde görevlendirilecek personele eğitim verilip verilmediği;

7.51. Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun Uygulanma Şekli ve Esaslarına Dair Yönetmeliğin “**Taşınmaz Mal İçinde Bulunan Mütecavize Ait Eşyalar**” başlıklı Ek Madde 1’de yer alan; “Üzerindeki tecavüz veya müdahale men edilen taşınmaz mal içinde bulunan mütecavize ait eşya çıkarılarak mütecavize, vekiline veya bunlar hazır değilse mütecavizin aile efradından veya işçilerinden reşit bir kişiye tutanakla teslim edilir. Bunlardan hiç birinin bulunmaması halinde anılan eşya, tutanak düzenlenmek suretiyle yediemin olarak zilyedin uhdesinde muhafaza altına alınır. Mütecavize hemen tebligat yapılarak eşyanın bulunduğu mahalde ise beş, değilse otuz gün içinde eşyayı teslim alması; aksi

halde eşyanın açık artırma yolu ile satılacağı bildirilir. Mütecevize tebligat yapılamaması halinde mütecevize, eşyanın otuz gün içinde alınması için genel hükümlere göre taşınmaz malın bulunduğu köy veya belediyede ilan ettirilir. Süresi içinde müracaatı halinde eşya, mütecevize veya vekiline infaz memuru tarafından yerinde tutanakla teslim edilerek, tutanak dosyasına konur. Varsa muhafazaya ilişkin masraflar ile infaz memuru yolluğu ve araç ücreti ile teslimine ilişkin diğer masraflar eşyanın tesliminden önce mütecevizden tahsil edilir. Verilen süre içinde teslim alınmayan eşyanın niteliği ve miktarı da göz önüne alınarak bedel takdiri yapmak, satış ilanı ve satışla ilgili işlemleri yürütmek için kaymakam, vali veya yetkili vali yardımcısı tarafından en az bir memur ve yeteri kadar bilirkişi görevlendirilir. İş ve işlemler tamamlandıktan sonra eşya açık artırma yoluyla satılır. Muhafaza ve satışla ilgili bütün giderler belgelendirmek suretiyle satış bedelinden karşılanır. Artan para, müteceviz hesabına Ziraat Bankasına yatırılır ve durum kendisine tebliğ edilir. Bozulması ihtimali bulunan eşya, ilgili mülki idare amirinin onayı alınmak suretiyle tebligat yapılmaksızın, miktar tespiti ve bedel takdiri yapıldıktan sonra satılır.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

8. MEMURLAR VE DİĞER KAMU GÖR. YAR. YÖNELİK İŞLEM VE KARARLAR:

8.1. 4483 sayılı Memurlar ve Diğer kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun’un (bundan sonra 4483 sayılı Kanun olarak zikredilecektir) **“Kapsam”** başlıklı 2. Maddesinde yer alan; “Bu Kanun, Devletin ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürüttükleri kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevleri ifa eden memurlar ve diğer kamu görevlilerinin görevleri sebebiyle işledikleri suçlar hakkında uygulanır. Görevleri ve sıfatları sebebiyle özel soruşturma ve kovuşturma usullerine tabi olanlara ilişkin kanun hükümleri ile suçun niteliği yönünden kanunlarda gösterilen soruşturma ve kovuşturma usullerine ilişkin hükümler saklıdır. Ağır cezayı gerektiren suçüstü hali genel hükümlere tabidir. Disiplin hükümleri saklıdır. 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 243 ve 245 inci maddeleri ile 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 154 üncü maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında açılacak soruşturma ve kovuşturmalarda bu Kanun hükümleri uygulanmaz.”, hükmü gereği uygulamada 4483 sayılı Kanun’un kapsamına dikkat edilip edilmediği;

8.2. 765 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun 243 ve 245. maddeleri ile 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu’nun 154. maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında açılacak soruşturma ve kovuşturmalarda 4483 sayılı Kanun hükümleri uygulanmayacağından, mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanunu ile mülga 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun atıfta bulunulan maddelerini karşılayan; 5237 sayılı TCK’nın 94. maddesinde yer alan işkence suçu, 95. maddesinde yer alan neticesi sebebiyle ağırlaşmış işkence suçu, 96. maddesinde yer alan eziyet suçu ve 256. maddesinde yer alan zor kullanma yetkisine ilişkin sınırın aşılması suçuyla;

5271 sayılı CMK’nın 161. maddesinin beşinci fıkrasında; “... (5) Kanun tarafından kendilerine verilen veya kanun dairesinde kendilerinden istenen adliye ile ilgili görev veya işlerde kötüye kullanma veya ihmalleri görülen kamu görevlileri ile Cumhuriyet savcılarının sözlü veya yazılı istem ve emirlerini yapmaktan kötüye kullanma veya ihmalleri görülen kolluk âmir ve memurları hakkında Cumhuriyet savcılarınca doğrudan doğruya soruşturma yapılır. Vali ve kaymakamlar hakkında 2.12.1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri, en üst dereceli kolluk amirleri hakkında ise, hâkimlerin görevlerinden dolayı tâbi oldukları yargılama usulü uygulanır.”, hükmü yer aldığından dolayı bu nitelikteki suçlarla ilgili olarak 4483 sayılı Kanunun uygulanmasının mümkün olmadığı hususuna dikkat edilip edilmediği;

8.3. 3628 Sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu (süresinde mal bildiriminde bulunmamak, mal bildirimini içeriğini açıklamak, gerçeğe aykırı beyanda bulunmak, haksız mal edinmek, kaçırmak ve gizlemek, irtikâp, rüşvet, basit ve nitelikli zimmet, görev sırasında veya görevden dolayı kaçakçılık, resmi ihale ve alım ve satımlara fesat karıştırmak, devlet sırlarının açıklamak veya açıklanmasına sebebiyet vermek, 4389 sayılı Bankalar Kanununda yazılı suçlar); 5816 Sayılı Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanun; 298 Sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun ile 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu’ndan kaynaklanan suçların 4483 sayılı Kanun kapsamına girmediğine dikkat edilip edilmediği;

8.4. Geçici personel, işçiler, görevleri ve sıfatları sebebiyle farklı soruşturma usulüne tabi tutulanlar ile teşkilat kanunları nedeniyle kapsam dışında kalanların (KİT'lerin genel müdür ve yönetim kurulu üyeleri hariç diğer personeli, düzenleyici ve denetleyici kurumların personeli, SYDV müteveli heyetinin memur ve diğer kamu diğer kamu görevlisi üyeleri hariç diğer üyeler ve personeli, Kalkınma Ajanslarının vali, belediye başkanı ve il genel meclisi üyeleri dışında kalan üye ve personeli, Vakıf, Dernek, Kooperatif personeli) 4483 sayılı Kanun kapsamına girmediğine dikkat edilip edilmediği;

İçişleri Bakanlığı Hukuk Müşavirliğinin **“4/B ve 4/C'ye Göre İstihdam Edilen Personelin 4483 Sayılı Kanuna Tabi Olup Olmadığı”** konulu ve 04.06.2010 tarih ve 8517 sayılı görüşünde yer alan; “657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) ve (C) bentlerinde sözleşmeli personel veya geçici personel tarafından yerine getirilmesi öngörülen görevlerin, "Devletin ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürüttükleri kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler", başka bir ifade ile "kamu görevleri" ile ilgili olabileceği gibi, bu kapsamda değerlendirilmeyen "kamu hizmetleri" ile de ilgili olabileceği açıktır. Bu durumda sorunun çözümü için sözleşmeli personel veya geçici personelin istihdam edildikleri kamu kuruluşlarının görev ve yetkileri ile statülerini düzenleyen teşkilat kanunları çerçevesinde bu personelin ifa ettikleri fonksiyonların kamu görevi veya kamu hizmeti olup olmadığına bakılması gerektiği, sözleşmeli personel veya geçici personelin, kamu görevi ifa ettikleri takdirde 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerin Yargılanması Hakkında Kanuna tabi olacakları, kamu görevi niteliğinde olmayan faaliyetler ifa ettikleri takdirde ise 4483 sayılı Kanuna tabi olmayacakları, ancak, istihdam edildikleri kamu kurum ve kuruluşlarının teşkilat kanunlarında veya başka özel bir kanunda "suç işlenmesi halinde genel hükümlere göre soruşturma yapılacağı" yönünde bir hüküm bulunması halinde, bunlar kamu görevi ifa etseler dahi haklarında 4483 sayılı Kanun hükümleri uygulanmayacağı ve genel hükümlere göre soruşturma yapılacağı değerlendirilmektedir.”, şeklindeki açıklamaların dikkate alınıp alınmadığı;

8.5. 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu'nun **“Özlük hakları ve sorumluluklar”** başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “... Kurumlarda görev yapan yönetici, öğretmen, uzman öğretici ve usta öğreticiler, bu Kanun hükümleri saklı kalmak üzere; (...) b) Yetki, sorumluluk, ödül ve cezalar ile bunların uygulanması bakımından; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 1702 sayılı İlk ve Orta Tedrisat Muallimlerinin Terfi ve Tecziyeleri Hakkında Kanun, 4357 sayılı Hususi İdarelerden Maaş Alan İlkokul Öğretmenlerinin Kadrolarına Terfi, Taltif ve Cezalandırılmalarına ve Bu Öğretmenler İçin Teşkil Edilecek Sağlık ve İctimaî Yardım Sandığı ile Yapı Sandığına ve Öğretmenlerin Alacaklarına Dair Kanun ile 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun, hükümlerine tâbidir. (...) Kurumlarda görev yapan yönetici, öğretmen, uzman öğretici ve usta öğreticiler, görevleri sırasında suç işlemeleri veya görevleri nedeniyle kendilerine karşı işlenen suçlardan dolayı 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun uygulanması ve ceza kovuşturması bakımından kamu görevlisi sayılır.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

8.6. 4483 sayılı Kanun'un **“İzin vermeye yetkili merciler”** başlıklı 3. Maddesinde yer alan; Soruşturma izni yetkisi a) İlçede görevli memurlar ve diğer kamu görevlileri hakkında kaymakam, b) İlde ve merkez ilçede görevli memurlar ve diğer kamu görevlileri hakkında vali, c) Bölge düzeyinde teşkilatlanan kurum ve kuruluşlarda görev yapan memurlar ve diğer kamu görevlileri hakkında görev yaptıkları ilin valisi, (...) h) Büyükşehir belediye başkanları, il ve ilçe belediye başkanları; büyükşehir, il ve ilçe belediye meclisi üyeleri ile il genel meclisi üyeleri hakkında İçişleri Bakanı, i) İlçelerdeki belde belediye başkanları ve belde belediye meclisi üyeleri hakkında kaymakam, merkez ilçelerdeki belde belediye başkanları ve belde belediye meclisi üyeleri hakkında buldukları ilin valisi, j) Köy ve mahalle muhtarları ile bu Kanun kapsamına giren diğer memurlar ve kamu görevlileri hakkında ilçelerde kaymakam, merkez ilçede vali, Yokluklarında ise vekilleri tarafından bizzat kullanılır. Yetkili mercilerin saptanmasında, memur veya kamu görevlisinin suç tarihindeki görevi esas alınır. Ast memur ile üst memurun aynı fiile iştiraki halinde izin, üst memurun bağlı olduğu merciden istenir.”, hükmüne uygun olarak izin vermeye yetkili mercilerin belirlenip belirlenmediği;

8.7. Danıştay Birinci Dairesinin 16.10.2006 tarih ve Esas No: 2006/958, Karar No: 2006/885 sayılı Kararı ile Danıştay Birinci Dairesinin 12.06.2007 tarih ve Esas No: 2007/628, Karar No: 2007/735 sayılı Kararı gereğince, İlçede görevli Gelir İdaresi Başkanlığı personeli hakkında soruşturma izni verme yetkisinin kaymakamlar tarafından kullanılıp kullanılmadığı;

8.8. 4483 sayılı Kanun'un "**Olayın yetkili mercie iletilmesi, işleme konulmayacak ihbar ve şikâyetler**" başlıklı 4. Maddesinde yer alan; "Cumhuriyet başsavcıları, memurlar ve diğer kamu görevlilerinin bu Kanun kapsamına giren suçlarına ilişkin herhangi bir ihbar veya şikâyet aldıklarında veya böyle bir durumu öğrendiklerinde ivedilikle toplanması gerekli ve kaybolma ihtimali bulunan delilleri tespitten başka hiçbir işlem yapmayarak ve hakkında ihbar veya şikâyette bulunulan memur veya diğer kamu görevlisinin ifadesine başvurmaksızın evrakın bir örneğini ilgili makama göndererek soruşturma izni isterler. Diğer makam ve memurlarla kamu görevlileri de, bu Kanun kapsamına giren bir suç işlendiğini ihbar, şikâyet, bilgi, belge veya bulgulara dayanarak öğrendiklerinde durumu izin vermeye yetkili mercie iletirler. Bu Kanuna göre memurlar ve diğer kamu görevlileri hakkında yapılacak ihbar ve şikâyetlerin soyut ve genel nitelikte olmaması, ihbar veya şikâyetlerde kişi veya olay belirtilmesi, iddiaların ciddî bulgu ve belgelere dayanması, ihbar veya şikâyet dilekçesinde dilekçe sahibinin doğru ad, soyad ve imzası ile iş veya ikametgâh adresinin bulunması zorunludur. Üçüncü fıkradaki şartları taşımayan ihbar ve şikâyetler Cumhuriyet başsavcıları ve izin vermeye yetkili merciler tarafından işleme konulmaz ve durum, ihbar veya şikâyette bulunana bildirilir. Ancak iddiaların, sıhhati şüpheye mahal vermeyecek belgelerle ortaya konulmuş olması halinde ad, soyad ve imza ile iş veya ikametgâh adresinin doğruluğu şartı aranmaz. Başsavcılar ve yetkili merciler ihbarcı veya şikâyetçinin kimlik bilgilerini gizli tutmak zorundadır.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

8.9. İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığının 16.01.2003 tarih ve 380 sayılı Genelgesinde; Danıştay Birinci Dairesinin 17.04.2000 tarih ve E: 2000/29, K: 2000/59 sayılı istişari kararında; "Yasada açık bir düzenleme bulunmamakla birlikte 4. maddenin son fıkrası hükmünde öngörülen "işleme koymama" sonucuna ulaşılabilmesi için, ihbar ve şikâyetlerin somut ve özel nitelikte olup olmadığının, kişi ve/veya olay belirtilip belirtilmediğinin, ön inceleme başlatılmadan yapılacak bir araştırma ile tespitinin uygun olacağı" belirtildiğinden, araştırma raporlarının bu amaçla düzenlenmesine özen gösterilip gösterilmediği;

8.10. 4483 sayılı Kanun'un "**Ön inceleme**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan; "İzin vermeye yetkili merci, bu Kanun kapsamına giren bir suç işlediğini bizzat veya yukarıdaki maddede yazılı şekilde öğrendiğinde bir ön inceleme başlatır. Cumhuriyet başsavcılıkları ile izin vermeye yetkili merciler ihbar ve şikâyetler konusunda daha önce sonuçlandırılmış bir ön inceleme olması halinde müracaatı işleme koymazlar. Ancak ihbar veya şikâyet eden kişilerin konu ile ilgili olarak daha önceki ön incelemenin neticesini etkileyecek yeni belge sunması halinde müracaatı işleme koyabilirler. Ön inceleme, izin vermeye yetkili merci tarafından bizzat yapılabileceği gibi, görevlendireceği bir veya birkaç denetim elemanı veya hakkında inceleme yapılanın üstü konumundaki memur ve kamu görevlilerinden biri veya birkaçı eliyle de yaptırılabilir. İnceleme yapacakların, izin vermeye yetkili merciin bulunduğu kamu kurum veya kuruluşunun içerisinde belirlenmesi esastır. İşin özelliğine göre bu merci, anılan incelemenin başka bir kamu kurum veya kuruluşunun elemanlarıyla yaptırılmasını da ilgili kuruluştan isteyebilir. Bu isteğin yerine getirilmesi, ilgili kuruluşun takdirine bağlıdır. Yargı mensupları ile yargı kuruluşlarında çalışanlar ve askerler, başka mercilerin ön incelemelerinde görevlendirilemez. Ön inceleme ile görevlendirilen kişiler birden fazla ise içlerinden biri başkan olarak belirlenir.", hükmü uyarınca ön inceleme işlemlerinin yürütülüp yürütülmediği;

8.11. 4483 sayılı Kanun'un "**Ön İnceleme Yapanların Yetkisi ve Rapor**" başlıklı 6. Maddesinde yer alan, "Ön inceleme ile görevlendirilen kişi veya kişiler, bakanlık müfettişleri ile kendilerini görevlendiren merciin bütün yetkilerini haiz olup, bu Kanunda hüküm bulunmayan hususlarda Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa göre işlem yapabilirler; hakkında inceleme yapılan memur veya diğer kamu görevlisinin ifadesini de almak suretiyle yetkileri dâhilinde bulunan gerekli bilgi ve belgeleri toplayıp, görüşlerini içeren bir rapor düzenleyerek durumu izin vermeye yetkili mercie sunarlar. Ön inceleme birden çok kişi tarafından yapılmışsa, farklı görüşler raporda gerekçeleriyle ayrı ayrı belirtilir. Yetkili merci bu rapor üzerine soruşturma izni verilmesine veya verilmemesine karar verir. Bu kararlarda gerekçe gösterilmesi zorunludur.", hükmü uyarınca ön incelemenin yapılarak rapor hazırlanıp hazırlanmadığı;

8.12. Yapılan ön inceleme sonucunda "ön inceleme" raporu düzenlenmekle birlikte; iddia konusu eylem tazmini gereken bir zarara neden olmuşsa "tazmin raporu"; iddia konusu eylem genel hükümlere göre soruşturulması gerekiyor ise "tevdî raporu" ve iddia konusu eylem ayrıca disiplin suçu ise "disiplin raporu" düzenlenip düzenlenmediği;

8.13. Ön inceleme ile görevlendirilenlerin CMK gereği; a) yeminli kâtip bulundurma, b) belge toplama, c) tutanak düzenleme, d) ihbarcı ya da şikâyetçinin ifadesini alma, e) hakkında ön inceleme yapılanların ifadesini alma, f) tanık ifadesi alma, g) bilirkişi incelemesi yaptırma, f) keşif yapma, g) yer gösterme, h) bilgi isteme, ı) istinabe usulü kullanma vb. yetkileri kullanabileceği;

Ancak; a) gözlem altına alma, b) vücuttan örnek alma, c) moleküler genetik inceleme, d) fizik kimliğinin tespiti, e) ölü kimliğini belirleme, f) adli muayene, g) otopsi, h) zehirlenme şüphesi, ı) yakalama ve gözaltı, i) tutuklama, j) adli kontrol, k) arama ve el koyma, l) telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimi denetleme, m) gizli soruşturmacı görevlendirme ve teknik araçlarla izleme vb. yetkileri hiçbir durumda kullanılmayacağı hususunu göz önünde bulundurup bulundurmadıkları;

8.14. İçişleri Bakanlığı Hukuk Müşavirliğinin “**4483 Sayılı Kanuna Göre Yapılan İncelemelerde Müdafî Görevlendirilmesi ve Bilirkişilik**” konulu ve 13.04.2010 tarih ve 5513 sayılı görüşünde yer alan; “4483 sayılı Kanun uyarınca ön inceleme ile görevlendirilenlerin, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda Cumhuriyet savcılarını için öngörülen bütün yetkileri kullanabilecekleri tartışmasız olduğuna göre; 5271 sayılı Kanunun 63 ve 72 inci maddelerindeki hükümler dikkate alındığında, ön inceleme yapmakla görevlendirilenlerin, çözümü özel uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hallerde bilirkişi tayin edebilecekleri, seçilen bilirkişiye ödenecek ücretin, hakkaniyet ölçülerine uygun olarak, bilirkişinin yaptığı işin niteliği ve ağırlığı ile inceleme ve seyahat giderlerini karşılayacak miktarda belirleneceği; Sayıştay Temyiz Kurulunun 25.05.2004 tarihli ve 27170 sayılı kararı da dikkate alınmak suretiyle, ön inceleme yapmakla görevlendirilenlerin Bakanlıkça görevlendirilmiş mülkiye müfettişi veya mahalli idareler kontrolörü ya da valilikçe veya kaymakamlıkça görevlendirilmiş kamu görevlisi olması durumlarında, tespit edilen bilirkişi ücretinin muhakkiki görevlendirilen ilgili idarenin bütçesinden ödeneceği; Muhasebat Genel Müdürlüğünün 14/09/2009 tarih ve 510-11734 sayılı yazısı dikkate alındığında, bilirkişi ücreti ödenmesine esas olmak üzere, Merkezi Yönetim Harcama Belgeleri Yönetmeliğinin 34 üncü maddesi çerçevesinde, muhakkik tarafından bilirkişi görevlendirme yazısı, bilirkişi ücreti takdirine ilişkin karar ve saymanlıkça gerekli görülecek diğer evrakın ödeme belgesine bağlanması gerektiği; Adalet Bakanlığının İlgi (d) yazısı dikkate alındığında, 4483 sayılı Kanun hükümleri uyarınca yapılan ön inceleme sırasında, hakkında inceleme yapılan kişinin 5271 sayılı Kanunun 149 ve değişik 150’nci maddelerinde yer alan hükümler çerçevesinde, müdafî yardımından yararlanma hakkı bulunduğundan, ön incelemeyi yürüten muhakkikin Barodan müdafî görevlendirilmesini isteyebileceği, 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun değişik 13’üncü maddesi gereğince soruşturma makamlarının isteği üzerine baro tarafından görevlendirilen müdafîye avukatlık ücret tarifesinden ayrı olarak Türkiye Barolar Birliğinin de görüşü alınarak Adalet ve Maliye Bakanlıkları tarafından birlikte tespit edilecek ücretin ödeneceği, bu ödemenin bilirkişi ücretinde olduğu gibi muhakkiki görevlendiren ilgili idarenin bütçesinden yapılması gerektiği değerlendirilmektedir.”, açıklamalara göre işlem yapıp yapılmadığı;

8.15. 4483 sayılı Kanun kapsamında yürütülecek iş ve işlemlerde (özellikle ön inceleme raporunun bölüm ve başlıkları ile kararın şekli açısından) 11.02.2000 tarihli Bakanlık Makamı onayı ile yürürlüğe konulan Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanunun Uygulanması İle İlgili Olarak İçişleri Bakanlığınca Yürütülecek İşlemlere İlişkin Yönergenin dikkate alınıp alınmadığı;

Bu kapsamda ayrıca, İçişleri Bakanlığı Bakanlık Makamının 04.09.2006 tarihli olurları ile Teftiş Kurulu Başkanlığının 08.09.2008 tarih ve 156 sayılı yazısı uyarınca; Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanunun Uygulanması ile İlgili Olarak İçişleri Bakanlığınca Yürütülecek İşlemlere İlişkin Yönergeye ekli formatlardan; a) Ön İnceleme Raporlarına ilişkin Örnek No: 1 ve Tevdi Raporlarına ilişkin Örnek No: 2 numaralı formatlarda yer alan “suç yeri ve tarihi” başlığının “olay yeri ve tarihi” olarak, b) Yetkili merci tarafından verilecek kararlara ilişkin Örnek No: 3 numaralı formlarda yer alan “suç yeri ve tarihi” başlığının “olay yeri ve tarihi” olarak, “suçun öğrenilme tarihi” başlığının “olayın öğrenilme tarihi” olarak değiştirilip değiştirilmediği;

8.16. 4483 sayılı Kanun’un “**Süre**” başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Yetkili merci, soruşturma izni konusundaki kararını suçun 5 inci maddenin birinci fıkrasına göre öğrenilmesinden itibaren ön inceleme

dâhil en geç otuz gün içinde verir. Bu süre, zorunlu hallerde on beş günü geçmemek üzere bir defa uzatılabilir. Yetkili merci, herhalde yukarıdaki fıkrada belirtilen süreler içinde memur veya diğer kamu görevlisi hakkında soruşturma izni verilmesi veya verilmemesi konusunda karar vermek zorundadır.”, hükmünde yer alan süre şartına uyulup uyulmadığı;

4483 sayılı Kanunun 7. maddesi ile belirlenen sürenin geçmesi halinde de yetkili merciler tarafından “soruşturma izni verilmesi” ya da “soruşturma izni verilmesi” kararlarından birinin verilmesinin zorunlu olduğu; gecikmenin bir kasıt ya da ihmalden kaynaklanması halinde ilgililer hakkında gerekli hukuki işlemlerin yapılması gerektiğinin bilinip bilinmediği;

8.17. 4483 sayılı Kanun’un “**Soruşturma izninin kapsamı**” başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Soruşturma izni, şikâyet, ihbar veya iddia konusu olaylar ile bunlara bağlı olarak ileride soruşturma sırasında ortaya çıkabilecek konuları kapsar. Soruşturma sırasında izin verilen olay ve konudan tamamen ayrı veya farklı bir suç olarak nitelendirilebilecek bir fiil ortaya çıktığında, yeniden izin alınması zorunludur. Suçun hukuki niteliğinin değişmesi, yeniden izin alınmasını gerektirmez.”, hükmüne uyulup uyulmadığı;

8.18. 4483 sayılı Kanun’un “**İtiraz**” başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “Yetkili merci, soruşturma izni verilmesine veya verilmemesine ilişkin kararını Cumhuriyet başsavcılığına, hakkında inceleme yapılan memur veya diğer kamu görevlisine ve varsa şikâyetçiye bildirir. Soruşturma izni verilmesine ilişkin karara karşı hakkında inceleme yapılan memur veya diğer kamu görevlisi; soruşturma izni verilmemesine ilişkin karara karşı ise Cumhuriyet başsavcılığı veya şikâyetçi itiraz yoluna gidebilir. İtiraz süresi, yetkili merciin kararının tebliğinden itibaren on gündür...” , hükmüne uyulup uyulmadığı;

8.19. 4483 sayılı Kanun’un “**Soruşturma izninin gönderileceği merci**” başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “Soruşturma izninin itiraz edilmeden veya itirazın reddi sonunda kesinleşmesi ya da soruşturma izni verilmemesine ilişkin karara karşı yapılan itirazın kabulü üzerine dosya, derhal yetkili ve görevli Cumhuriyet başsavcılığına gönderilir...” , hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

8.20. 4483 sayılı Kanun’un “**Vekillerin durumu**” başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunun uygulanmasında vekiller, asillerin tabi olduğu usule tabidir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

8.21. 4483 sayılı Kanun’un daha çok yargı mercilerini ilgilendirmekle birlikte; “**İştirak halinde işlenen suçlar**” başlıklı 10. Maddesi; “**Hazırlık soruşturmasını yapacak merciler**” başlıklı 12. Maddesi; “**Yetkili ve görevli mahkeme**” başlıklı 13. Maddesi ile “**Cumhuriyet başsavcılığınca re’sen dava açılacak haller**” başlıklı 15. Maddesinde yer alan hükümlerinin bilinip bilinmediği;

9.İLÇE İDARESİ, DENETİM VE KOORDİNASYONA İLİŞKİN GÖREVLER:

9.1. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu’nun 27. Maddesinde yer alan; “İlçe genel idaresinin başı ve mercii kaymakamdır. Kaymakam, ilçede Hükümetin temsilcisidir. İlçenin genel idaresinden kaymakam sorumludur. Bakanlıkların kuruluş kanunlarına göre ilçede lüzumu kadar teşkilatı bulunur. Bu teşkilat (Dördüncü maddenin son fıkrasında belirtilen adli ve askeri teşkilat hariç) kaymakamın emri altındadır.”, hükmüyle;

1700 sayılı Dâhiliye Memurları Kanunu’nun 24. Maddesinde bulunan; “Vali veya kaymakamlarla nahiye müdürleri, emir veya nezaretlerine tabi dairelerde, suiistimallerin ve alelumum kanunsuz hareketlerin vukuundan mesuldürler. Bu gibi hallerin tekerrür ve tevalisi teftişler veya tahkikler neticesinde sabit olur ve vali ile kaymakam ve nahiye müdürünün onlara daha evvel vakıf olmadıkları veya vakıf oldukları halde salahiyetleri dâhilindeki teşebbüslere girişmedikleri anlaşılırsa haklarında vazifelerinde lakaydı gösteren memurlar gibi muamele olunur.” hükmü de dikkate alınmak suretiyle;

İlçe genel idaresinin başı ve mercii olarak kaymakamların, emir ve nezaretleri altında bulunan teşkilatların aldığı kararlar ile yaptığı işlemlerden şikâyet edenlerin müracaatlarını tetkik edip etmedikleri, me-

murların haksız ve kanunsuz işlemlerini gördüklerinde bunların düzeltilmesi ve gerektiğinde kanuni işlem yapılması için harekete geçip geçmedikleri;

9.2. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun "**Kaymakamların Hukuki Durumları, Görev ve Yetkileri**" başlıklı 31. maddesinde yer alan;

“(A) Kaymakam, kanun, tüzük yönetmelik ve Hükümet kararlarının neşir ve ilanını, uygulanmasını sağlar ve bunların verdiği yetkileri kullanır ve ödevleri yerine getirir. Kaymakam, valinin talimat ve emirlerini yürütmekle ödevlidir;

(B) Valiler, ilçeye ait bütün işleri doğrudan doğruya kaymakama yazarlar. Kaymakamlar da ilçenin işleri hakkında bağlı buldukları valilerle muhaberede bulunurlar. Ancak olağanüstü hallerde kaymakamlar İçişleri Bakanlığı ve diğer Bakanlıklarla muhabere edebilirler ve bu muhabereleden valiye bilgi verirler;

(C) Kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararları ve bunlara dayanılarak valiler tarafından verilecek talimat ve emirler ilçe idare, şube başkanlarına kaymakamlar yolu ile tebliğ olunur;

(Ç) Kaymakamlar, dördüncü maddenin son fıkrasında belirtilen daire ve müesseseler dışında kalan bütün Devlet daire ve müessese ve işletmelerini ve özel işyerlerini, özel idare, belediye ve köy idareleriyle bunlara bağlı tekml müesseseleri denetler ve teftiş ederler. Bu teftiş ve denetlemeyi bizzat veya idare şube başkanları veya validen talep edeceği Bakanlık veya tüzelkişiliği haiz genel müdürlük müfettişleri vasıtasıyla ortaokul veya bu dereceli öğretim müesseselerini de bizzat veya ilgili müfettişleri marifetiyle denetler;

(D) Kaymakam, denetlemesi sırasında iş başında kalmalarında mahzur gördüğü ilçe idare şube başkanlarını valinin muvafakatiyle, diğer memur ve müstahdemleri re'sen sorumluluğu altında işten el çektirebilir.

(E) Kaymakam, ilçenin her yönden genel idare ve genel gidişini düzenlemek ve denetlemekten sorumludur;

(F) Kaymakam, ilçede teşkilatı ve görevli memuru bulunmayan işlerin yürütülmesini, bu işlerin görülmesiyle yakın ilgisi bulunan herhangi bir idare veya daire başkanlığından isteyebilir. Bu suretle verilen işlerin yapılması mecburidir;

(G) Kaymakam, ilçedeki idare, daire ve müesseselerde çalışan uzman veya fen kollarına dâhil memur ve müstahdemlerden ilçenin genel ve mahalli hizmetlerine ilişkin işlerin görülmesini asli vazifelerine halel getirmemek şartıyla valiliğe teklif suretiyle isteyebilir. Valilikten alınacak emir üzerine bu memurlar verilen işleri yapmakla ödevlidirler;

(H) Kaymakam, ilçe memurlarının çalışmalarını ve teşkilatın işlemlerini gözetim ve denetimi altında bulundurur;

(I) Kaymakam, ilçenin idare şube başkanlarıyla ikinci derecedeki memurlarına, genel ve özel kolluk amir ve memurlarına Memurin Kanundaki usulüne göre savunmasını aldıktan sonra uyarma, kınama cezaları verir ve uygular. Daha ağır disiplin cezaları verilmesi için özel kanunu hükümlerine göre teklif ve talepte bulunabilir. Kaymakamlarca re'sen verilen cezalar kesindir. Bu cezalar tebliğ tarihinden itibaren sicile geçer. Kaymakam, ilçe memurlarına takdirnamede verebilir.

(J) Kaymakam, ilçe idare şube başkanlarına acele hallerde (8 güne kadar) ve tayini kendisine ait memurlara, Memurlar Kanunundaki yıllık izin, süresine mahsup edilmek üzere bir aya kadar izin verebilir. Tayinleri kaymakama ait olmayan memur ve müstahdemlere izin verilmezden önce kaymakamın mütalaası alınır;

(K) Kaymakamlar, halkın askerlik muameleleri hakkındaki müracaat ve şikâyetlerini kabul ederler. Askerlik şubelerine ve dairelerine yazarlar. Cevabı kâfi görmedikleri takdirde keyfiyeti valiye bildirirler;

(L) Kaymakam, Cumhuriyet Bayramında ilçede yapılacak resmi törenlere başkanlık yapar ve tebrikleri kabul eder.”

Hükmü gereği olarak kaymakamların yönetim, demetim ve koordinasyon görevlerini gereği gibi yerine getirip getirmediği;

9.3. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun "**Devir ve Teftiş**" başlıklı 36. Maddesinde yer alan; “Kaymakam, her yıl ilçenin bütün bucaklarıyla köylerinin en az yarısını ve ilçe içindeki teşkilatı teftiş eder. Halkın dilek ve ihtiyaçlarını yerli yerinde gözden geçirir ve gereğini yapar. Devir ve teftişe çıkacağı zaman valiye haberdar eder. Devir ve teftiş sonucunu bir raporla valiye bildirir.”, hükmü uyarınca kaymakamlar tarafından

köylerin ve ilçede bulunan teşkilatların teftiş edilip edilmediği, halkın dilek ve ihtiyaçlarının yerinde incele-nerek gereğinin yapılıp yapılmadığı, devir ve teftiş zamanının valiyeye bildirilip bildirilmediği;

9.4. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun "**Kaymakamın İlçe İdare Şube Başkanlarıyla Münasebetle-ri**" başlıklı 37. Maddesinde yer alan; "İlçe idare şube başkanları, kendi şubelerine taalluk eden kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarıyla kendi dairelerine tevdi edilmiş olan görevlerin sürat ve intizam dâhilin-de görülmesinden doğrudan doğruya kaymakama karşı sorumludur. İlçe idare şube başkanları, kaymakam tarafından verilen emirleri yerine getirmek ve tevdi edilen işler hakkında gereken tetkikleri yaparak mütalaa-larını zamanın da bildirmek ve istenilen her türlü malumatı vermekle mükelleftirler.", hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

9.5. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 39. Maddesinde yer alan; "Kaymakam, ilçede kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarının uygulanmasından doğan şikâyetleri dinler, gerekli tedbirleri alır ve emirleri verir.", hükmünün gereğinin kaymakamlarca yerine getirilip getirilmediği;

9.6. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 40. Maddesinde yer alan; "Kaymakam, lüzum gördüğü za-manlarda ilçe idare şube başkanlarıyla diğer memurları ve belediye ve ticaret ve ziraat odaları başkanlarını çeşitli işler ve kanunların tatbikatı üzerinde görüşmek üzere heyet halinde toplar. Toplantılar için yapılan çağrıya gelmemek vazifeden kaçınma sayılır. Toplantıda alınan kararlar valiyeye bildirilir.", hükmü uyarınca ilçe idare şube başkanları toplantılarının yapılıp yapılmadığı; alınan kararların valiyeye bildirilip bildirilmedi-ği;

9.7. 21.10.2006 gün ve 26326 sayılı R.G.'de yayımlanan Belediye İtfaiye Yönetmeliği'nin "**Dene-tim**" başlıklı 32. Maddesinde yer alan; "(1) İtfaiye teşkilatı ve personelinin çalışmaları, ekte yer alan Örnek-5 İtfaiye Hizmetleri Denetleme Formu'na göre denetlenir. (2) Bu denetleme; a) Sivil Savunma Genel Mü-dürlüğü veya Bakanlık denetim elemanları, b) Valiler, kaymakamlar ve belediye başkanları ile bunların gö-revlendireceği diğer personel, tarafından yapılır. (3) Gerek görülmesi halinde ikinci fıkranın (b) bendine göre düzenlenen denetleme raporları, yapılan işlemler, teklif ve önerilerle birlikte bir ay içinde İçişleri Ba-kanlığına gönderilir.", hükmü uyarınca ilçede bulunan itfaiye teşkilatları ve personelinin çalışmalarının, Yö-netmelik ekinde yer alan denetleme formuna göre kaymakamlar veya görevlendireceği personel tarafından denetlenip denetlenmediği;

9.8. 11.04.2007 gün ve 26490 sayılı R.G.'de yayımlanan Belediye Zabıta Yönetmeliği'nin "**Dene-tim**" başlıklı 30. Maddesinde yer alan; "(1) Belediye zabıta teşkilatı personelinin çalışmaları; a) Bakanlık denetim elemanları, b) Valiler, kaymakamlar ve belediye başkanları ile bunların görevlendireceği diğer per-sonel, tarafından denetlenir.", hükmü uyarınca, ilçede bulunan belediyelerin zabıta teşkilatı personelinin çalışmalarının kaymakamlar veya görevlendireceği personel tarafından denetlenip denetlenmediği;

9.9. 07.11.1985 gün ve 18921 sayılı R.G.'de yayımlanan Evlendirme Yönetmeliği'nin "**Denetim**" başlıklı" 53. Maddesinde yer alan; "Genel müdür ve mülkiye müfettişleri bütün evlendirme daire ve memur-luklarını; Genel Müdürlükçe görevlendirilecek yetkililer, valiler, kaymakamlar, il ve ilçe nüfus müdürleri ve belediye başkanları, ilgili evlendirme daire ve memurlarını denetlemeye yetkilidirler. Denetim, yetkili olan-larca her zaman yapılabilir. Ancak her evlendirme memurluğunun üç yılda bir denetlenmesi gereklidir. De-netim sırasında tespit edilen tenkit ve tavsiyeyi gerektiren hususlar bir rapora bağlanarak örnekleri ilgili memura, il nüfus ve vatandaşlık müdürlükleri ile ilçe nüfus müdürlüklerine gönderilir.", hükmü uyarınca Kaymakamların, ilçede bulunan bütün evlendirme memurlarını en az üç yılda bir denetleyip denetlemedikle-ri,

9.10. 03.02.1989 gün ve 20069 sayılı R.G.'de yayımlanan İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İş-leri Genel Müdürlüğü Döner Sermayesi İşletmesi Yönetmeliği'nin "**Mali Denetim ve Belgeler**" başlıklı 35. Maddesinde yer alan; "İşletmenin her türlü mali işlemleri, gelir ve giderleri Bakanlık ve Maliye ve Gümrük Bakanlığınca, illerde nüfus müdürlüklerince döner sermaye ile ilgili olarak yapılan bütün işlemler gerekli görülen zamanlarda vali, kaymakam ve il nüfus ve vatandaşlık müdürlerince denetlenebilir. Hesap dönemini izleyen 2 ay içinde hazırlanan cetvel, belge ve defterler denetim için 832 Sayılı Kanun uyarınca Sayıştay

Başkanlığına, bilanço ve eklerinin onaylanmış birer örneği de aynı süre içinde Maliye ve Gümrük Bakanlığına gönderilir.”, hükmü uyarınca gerekli denetimin yapıp yapılmadığı;

9.11. İçişleri Bakanlığı Mülkiye Teftiş Kurulu Yönetmeliğinin “**Akçalı Birimlerde Tahsilat İşlerinin Teftişi**” başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “Müfettişler, tahsilat iş ve işlemlerinin teftişinde teftiş edilen kuruluş ve birim dışından yeter sayıda memurun görevlendirilmesini vali ve kaymakamlardan isteyebilirler. Vali ve kaymakamlarca daha önce tahsilat işleri denetletirilmişse, müfettişler bu denetimlerin usulüne uygun ve sıhhatli olup olmadığını, sonuçlarının doğruluğunu araştırıp, durumu layihalarında belirtirler.”, hükmüyle;

İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığının 29.03.2006 tarih ve 1528 sayılı Genelgesi (Genelge No: 2006/26) gereğince; Köylere Hizmet Götürme Birliklerinin tahsilat işlemlerinin denetiminin kaymakamlıklarca oluşturulan “Denetim Komisyonları” aracılığıyla 21/03/1958 gün ve 9864 sayılı R.G.’de yayımlanan Belediye Tahsilat Yönetmeliği hükümlerine uygun olarak her yıl Ocak ayı içinde yapıp yapılmadığı;

10. ADALET VE ASKERLİK İŞLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER:

10.1. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu’nun 33. Maddesinde yer alan; “B) Kaymakam, ceza ve tevkif evlerinin muhafazasını ve Cumhuriyet savcısı ile birlikte hükümlü ve tutukluların sağlık şartlarını gözetim ve denetimi altında bulundurur.”, hükmü uyarınca kaymakamların ceza ve tevkif evlerinin korunmasını ve Cumhuriyet savcısı ile birlikte hükümlü ve tutukluların sağlık şartlarını gözetim ve denetimi altında bulundurup bulundurmadığı;

10.2. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu’nun 66. Maddesinde yer alan; “İl genel kurulu veya idare kurulları yahut en büyük mülkiye amirleri tarafından kanunların verdiği yetkiye istinaden ittihaz ve usulen tebliğ veya ilan olunan karar ve tedbirlerin tatbik ve icrasına muhalefet eden veya müşkülât gösterenler veya riayet etmeyenler, mahallî mülkî amir tarafından Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmü uyarınca cezalandırılır.”, hükmüyle;

5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun “**Emre Aykırı Davranış**” başlıklı 32. Maddesinde yer alan; “(1) Yetkili makamlar tarafından adlî işlemler nedeniyle ya da kamu güvenliği, kamu düzeni veya genel sağlığın korunması amacıyla, hukuka uygun olarak verilen emre aykırı hareket eden kişiye yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu cezaya emri veren makam tarafından karar verilir. (2) Bu madde, ancak ilgili kanunda açıkça hüküm bulunan hallerde uygulanabilir. (3) 1.3.1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 526 ncı maddesine diğer kanunlarda yapılan yollamalar, bu maddeye yapılmış sayılır.”, hükmü uyarınca kamu güvenliği, kamu düzeni veya genel sağlığın korunması amacıyla, hukuka uygun olarak verilen emre aykırı hareket edenlere idari para cezası verilip verilmediği;

10.3. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun genel olarak uygulanmasında; “**Genel Kanun Niteliği**” başlıklı 3; “**Kanunilik İlkesi**” başlıklı 4; “**Zaman Bakımından Uygulama**” başlıklı 5; “**Yer Bakımından Uygulama**” başlıklı 6. maddelerinde belirtilen ilkeler ile kabahatten dolayı sorumluluğun esaslarına ilişkin olarak; “**Kabahatin İhmali Davranışla İşlenmesi**” başlıklı 7; “**Organ veya temsilcinin davranışından dolayı sorumluluk**” başlıklı 8; “**Kast veya taksir**” başlıklı 9; “**Hata**” başlıklı 10; “**Sorumluluk**” başlıklı 11; “**Hukuka uygunluk nedenleri ile kusurluluğu ortadan kaldıran nedenler**” başlıklı 12; “**Teşebbüs**” başlıklı 13; “**İştirak**” başlıklı 14; “**İçtima**” başlıklı 15. Maddelerinde belirtilen düzenlemelerin göz önünde bulundurulup bulundurulmadığı;

10.4. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun “**Soruşturma Zamanaşımı**” başlıklı 20. maddesinde yer alan; “(1) Soruşturma zamanaşımının dolması halinde kabahatten dolayı kişi hakkında idarî para cezasına karar verilemez. (2) Soruşturma zamanaşımı süresi; a) Yüz bin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde beş, b) Elli bin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde dört, c) Elli bin Türk Lirasından az idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde üç, yıldır. Ancak, 89 uncu maddesi hariç olmak üzere 1111 sayılı Askerlik Kanunu, 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu, 2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri

Seçimi Hakkında Kanun, 3376 sayılı Anayasa Değişikliklerinin Halkoyuna Sunulması Hakkında Kanun, 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu, 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu ve 6001 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda belirtilen ve idari para cezasını gerektiren fiilin işlendiği tarihi takip eden takvim yılının son günü bitimine kadar idari para cezası verilerek tebliğ edilmediği takdirde idari yaptırım kararı verilemez, verilmiş olanlar düşer.”, hükmüne uygulamada dikkate edilip edilmediği;

10.5. Kabahatler Kanunu'nun “*Yerine Getirme Zamanaşımı*” başlıklı 21. Maddesinde yer alan; “(1) Yerine getirme zamanaşımının dolması halinde idarî para cezasına veya mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar artık yerine getirilemez. (2) Yerine getirme zamanaşımı süresi; a) Ellibin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasına karar verilmesi halinde yedi, b) Yirmibin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasına karar verilmesi halinde beş, c) Onbin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasına karar verilmesi halinde dört, d) Onbin Türk Lirasından az idarî para cezasına karar verilmesi halinde üç, Yıldır. (3) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin zamanaşımı süresi on yıldır. (4) Zamanaşımı süresi, kararın kesinleşmesinin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren işlemeye başlar. (5) Kanun hükmü gereği olarak idarî yaptırımın yerine getirilmesine başlanamaması veya yerine getirilememesi halinde zamanaşımı işlemez.”, hükmüne uygulamada dikkate edilip edilmediği;

10.6. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun “*Dilencilik*” başlıklı 33. Maddesinde yer alan; “(1) Dilencilik yapan kişiye, elli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, dilencilikten elde edilen gelire elkonularak mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar verilir. (2) Bu kabahat dolayısıyla idarî para cezasına ve elkoymaya kolluk veya belediye zabıta görevlileri, mülkiyetin kamuya geçirilmesine mülkî amir veya belediye encümeni karar verir.”, hükmüyle;

5326 sayılı Kanun'un “*Kumar*” başlıklı 34. Maddesinde yer alan; “(1) Kumar oynayan kişiye, yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, kumardan elde edilen gelire elkonularak mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar verilir. (2) Bu kabahat dolayısıyla idarî para cezasına ve elkoymaya kolluk görevlileri, mülkiyetin kamuya geçirilmesine mülkî amir karar verir.”, hükmünde yer alan mülkiyetin kamuya geçirilmesi yetkisinin kaymakamlar tarafından kullanılıp kullanılmadığı;

Bu yetki kullanılırken 5326 sayılı Kanun'un “*Mülkiyetin kamuya geçirilmesi*” başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “(1) Kabahatin konusunu oluşturan veya işlenmesi suretiyle elde edilen eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine, ancak kanunda açık hüküm bulunan hallerde karar verilebilir. (2) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar, eşyanın; a) Kullanılmaz hale getirilmesi, b) Niteliğinin değiştirilmesi, c) Ancak belli bir surette kullanılması, Koşullarından birinin yerine getirilmesine bağlı olarak belli bir süre geciktirilebilir. Belirlenen süre zarfında koşulun yerine getirilmemesi halinde eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. (3) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar kesinleşinceye kadar ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından eşyaya elkonulabileceği gibi; eşya, kişilerin muhafazasına da bırakılabilir. (4) Eşyanın mülkiyeti, kanunda açık hüküm bulunan hallerde ilgili kamu kurum ve kuruluşuna, aksi takdirde Devlete geçer. (5) Eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilebilmesi için fail hakkında idarî para cezası veya başka bir idarî yaptırım kararı verilmiş olması şart değildir. (6) Kaim değer mülkiyetinin kamuya geçirilmesine de karar verilebilir. (7) Mülkiyeti kamuya geçirilen eşya, başka suretle değerlendirilmesi mümkün olmazsa imha edilir. (8) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar, kesinleşmesi halinde yerine getirilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

10.7. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun “*İhbar ve şikâyet*” başlıklı 158. Maddesinde yer alan;” (1) Suça ilişkin ihbar veya şikâyet, Cumhuriyet Başsavcılığına veya kolluk makamlarına yapılabilir. (2) Valilik veya kaymakamlığa ya da mahkemeye yapılan ihbar veya şikâyet, ilgili Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilir. (3) Yurt dışında işlenip ülkede takibi gereken suçlar hakkında Türkiye'nin elçilik ve konsolosluklarına da ihbar veya şikâyette bulunulabilir. (4) Bir kamu görevinin yürütülmesiyle bağlantılı olarak işlendiği iddia edilen bir suç nedeniyle, ilgili kurum ve kuruluş idaresine yapılan ihbar veya şikâyet, gecikmeksizin ilgili Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilir. (5) İhbar veya şikâyet yazılı veya tutanağa geçirilmek üzere sözlü olarak yapılabilir. (6) Yürütülen soruşturma sonucunda kovuşturma evresine geçildikten sonra

suçun şikâyete bağlı olduğunun anlaşılması halinde; mağdur açıkça şikâyetten vazgeçmediği takdirde, yargılamaya devam olunur.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

10.8. 5352 sayılı Adli Sicil Kanunu'nun “*Adli sicil bilgilerini verebilecek merciler*” başlıklı 8. Maddesinde yer alan;” (1) Adli sicil bilgileri; mahalli adli sicillerde Cumhuriyet başsavcılıklarınca, (...) kaymakamlıklarca yurt dışında elçilik ve konsolosluklarca, merkezî adli sicilde ise Adalet Bakanlığı Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğünce verilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

10.9. 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun “*Tebliğatin memur vasıtasıyla yapılması*” başlıklı 2. Maddesinde yer alan; “Diğer kanunlarda özel hüküm bulunması halinde veya tehirinde zarar umulan işlerde veya aynı yerde bulunan 1 inci maddede yazılı daire ve müesseseler arasında veya bu daire ve müesseselerde bulunan şahıslara yapılacak tebligat, kendi memurları veya mahalli mülkiye amirinin emriyle zabıta vasıtasıyla yaptırılır. Zor kullanılmasını gerektiren veya hazırlık tahkikatına taalluk eden vazifelerini zabıta tarafından yapılacağına dair olan hükümlerle bu kanunun ikinci babında yazılı hususi hükümler mahfuzdur.”, hükmüyle;

25.01.2012 tarih ve 28184 sayılı R.G.'de yayımlanan Tebligat Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin “*Tebliğatin memur vasıtasıyla yapılması*” başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “ (1) Tebliğatin; a) Kanunlarda özel hüküm bulunan hallerde, b) Gecikmesi halinde zarar doğabilecek işlerde, c) 2'nci maddede belirtilen ve aynı yerde bulunan merciler arasında ya da bu mercilerde bulunan kişilere, yapılması durumunda, tebliğler kendi memurları veya mahalli mülki idare amirinin emriyle kolluk vasıtasıyla yaptırılır. (2) Memur vasıtasıyla tebligat yaptırılmasını gerektiren sebep tebligat evrakında gösterilir. (3) Kolluk vasıtasıyla tebligat yaptırılabilmesi için, tebliği çıkaran merciin, sebebini de belirtmek suretiyle mahalli mülki idare amirine müracaat etmesi gerekir. Mahalli mülki idare amirinin emri olmadan kolluğa gönderilen tebliğ evrakı gönderen mercie iade edilir. (4) Zor kullanılmasını gerektiren veya soruşturma evresine ilişkin görevlerin kolluk tarafından yapılacağına dair olan hükümlerle bu Yönetmeliğin Yedinci Bölümünde yer alan özel hükümler saklıdır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

10.10. 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun “*Divanı Muhasebat tarafından yapılacak tebligat*” başlıklı 50. Maddesinde yer alan; “Divanı Muhasebatça yapılacak tebligat, tebliğ yapılacak şahıslardan merkez teşkilatında vazifeli bulunanlara, bağlı oldukları daireler, bunların haricinde kalanlara mahalli mülkiye amiri vasıtasıyla yaptırılır. Adresin tesbit olunamaması veya tebellüğden imtina hallerinde tebligat, bu kanunun umumi hükümleri dairesinde yapılır.”, hükmüyle;

Tebliğat Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin “*Sayıştay tarafından yapılacak tebligat*” başlıklı 71. Maddesinde yer alan; “(1) Sayıştay tarafından yapılacak tebligat, tebliğ yapılacak kişilerden merkez teşkilatlarında görevli bulunanlara bağlı oldukları daireler, bunların haricinde kalanlara mahalli mülki amiri vasıtasıyla ve memur marifetiyle yaptırılır. (2) Adresin tespit olunamaması veya tebellüğden kaçınma hallerinde tebligat, Tebligat Kanunu ve bu Yönetmelik hükümlerine göre yapılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

10.11. 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu'nun “*Başvuru ve usulü*” başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “... (5) Kuruma, illerde valilikler, ilçelerde kaymakamlıklar aracılığıyla da başvurulabilir...” , hükmü uyarınca yeni oluşturulan Kamu Denetçiliği Kurumuna yapılacak başvuruların kabul edilip edilmediği;

10.12. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun “*Kaymakamların Hukuki Durumları, Görev ve Yetkileri*” başlıklı 31/K maddesinde yer alan; “K) Kaymakamlar, halkın askerlik muameleleri hakkındaki müracaat ve şikâyetlerini kabul ederler. Askerlik şubelerine ve dairelerine yazarlar. Cevabı kâfi görmedikleri takdirde keyfiyeti valiye bildirirler;” hükmünün kaymakamlarca yerine getirilip getirilmediği;

10.13. Jandarma Genel Komutanlığının 9.2.1983 gün ve İSTH.4086-1-83/PL.Ş.(100) sayılı emirleri ekindeki “Askeri Firar, Bakaya, Yoklama Kaçağı, İzinsiz ve Saklıların Kayıt Takip ve Yakalanmaları İle Haklarında Yapılacak Hukuki İşlemlere Ait Yönergenin (JY: 200-20) 3. bölümünün 8. maddesi uyarınca; İlçelerde,

her yıl mart, haziran, eylül, aralık aylarının ilk haftasında yapılması gereken askeri firar, bakaya, yoklama kaçakları ile ilgili toplantıların, Kaymakamın başkanlığında, İlçe Jandarma Komutanı, İlçe Emniyet Müdürü veya Amiri, İlçe Nüfus Müdürü, Askerlik Şubesi Başkanı ile Kaymakamın lüzum göreceği diğer şahısların katılması ile yapılıp yapılmadığı; alınan kararların ilgili birimlere gönderilerek, sonuçların izlenip izlenmediği;

11. MAHALLİ İDARELERE İLİŞKİN GÖREVLER:

11.1. 13.07.2005 gün ve 25874 sayılı R.G.'de yayımlanan 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "***Sınırların kesinleşmesi***" başlıklı 6. Maddesinde yer alan; "Belediye sınırları, belediye meclisinin kararı ve kaymakamın görüşü üzerine valinin onayı ile kesinleşir. Kesinleşen sınırlar, valilikçe yerinde uygulanmak suretiyle taraflara gösterilir ve durum bir tutanakla belirlenir. Kesinleşen sınır kararları ile dayanağı olan belgelerin birer örneği; belediyesine, mahallî tapu dairesine, il özel idaresine ve o yerin mülkî idare amirine gönderilir. Kesinleşen sınırlar zorunlu nedenler olmadıkça beş yıl süre ile değiştirilemez.", Hükmü uyarınca, belediye sınırlarının kesinleşmesinde kaymakamın görüşünün alınıp alınmadığı, kesinleşen sınır kararları ile dayanağı olan belgelerin birer örneğinin o yerin mülkî idare amirine gönderilip gönderilmediği;

11.2. 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "***Sınır uyuşmazlıklarının çözümü***" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "Bir il dâhilindeki beldeler veya köyler arasında sınır uyuşmazlığı çıkması hâlinde ilgili belediye meclisi ve köy ihtiyar meclisi ile kaymakamın görüşleri otuz gün süre verilerek istenir. Vali, bu görüşleri değerlendirerek sınır uyuşmazlığını karara bağlar. Büyükşehir belediyesi sınırları içinde kalan ilçe ve ilk kademe belediyelerinin sınır değişikliklerinde büyükşehir belediye meclisinin de görüşü alınır. İl ve ilçe sınırlarının değiştirilmesini gerektirecek sınır uyuşmazlıklarında 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu hükümleri uygulanır.", Hükmü uyarınca, bir il dâhilindeki beldeler veya köyler arasında sınır uyuşmazlığı çıkması hâlinde valilikçe ilgili kaymakamın görüşünün istenip istenmediği; kaymakamlıkça 30 gün içinde bu görüşün verilip verilmediği;

11.3. 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "***Mahalle ve yönetimi***" başlıklı 9. Maddesinde yer alan; "...Belediye sınırları içinde mahalle kurulması, kaldırılması, birleştirilmesi, bölünmesi, adlarıyla sınırlarının tespiti ve değiştirilmesi, belediye meclisinin kararı ve kaymakamın görüşü üzerine valinin onayı ile olur...", Hükmü uyarınca, belediye sınırları içinde mahalle kurulması, kaldırılması, birleştirilmesi, bölünmesi, adlarıyla sınırlarının tespiti ve değiştirilmesi için kaymakamın görüşünün alınıp alınmadığı;

11.4. 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "***Tüzel kişiliğin sona erdirilmesi***" başlıklı 11. Maddesinde yer alan; "...Tüzel kişiliği kaldırılan belediyelerin bulunduğu yerleşim birimlerinde, hizmetlerin aksamadan yürütülmesi amacıyla, ilgili belediye veya büyükşehir belediyesi ve köye dönüşen yerlerde il özel idaresi veya köylere hizmet götürme birlikleri tarafından içme suyu, kanalizasyon, temizlik, çöp toplama, ulaşım, itfaiye ve diğer hizmetlerin yürütülmesi için gerekli tedbirler alınır ve ihtiyaç durumuna göre bu hizmetleri yürütmek üzere hizmet birimleri kurulabilir (...) Mahalli hizmetlerin aksamadan yürütülmesi için vali veya kaymakamlar ilgili kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlar ve gerekli tedbirleri alır.", hükmüne uygun hareket edilip edilmediği;

11.5. 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "***Meclis kararlarının kesinleşmesi***" başlıklı 23. Maddesinde yer alan; "... Kararlar kesinleştiği tarihten itibaren en geç yedi gün içinde mahallin en büyük mülkî idare amirine gönderilir. Mülkî idare amirine gönderilmeyen kararlar yürürlüğe girmez...", hükmü uyarınca mülki idare amirine gönderilmeyen belediye meclisi kararlarının yürürlüğe girmesi mümkün olmadığından, meclis kararlarının kesinleştiği tarihten itibaren en geç yedi gün içinde kaymakama gönderilip gönderilmediği;

11.6. 09.10.2005 tarih ve 25961 sayılı R.G.'de yayımlanan Belediye Meclisi Çalışma Yönetmeliği'nin 18. maddesi uyarınca; iki suret olarak mülki idare Amirliğine gönderilen meclis kararlarının teslim alınan kararın son sayfasına kaymakamlıkça; karar tarihi, teslim alındığı tarih ve kayıt numarası yazıldıktan sonra kararın bir suretinin belediyeye iade edilip, bu şekilde kayıtları tamamlanan kararın dosyasında saklanıp saklanmadığı;

Ayrıca, Valilik ve Kaymakamlık Birimleri Teşkilat, Görev ve Çalışma Yönetmeliği'nin 68. maddesi uyarınca, mülki idare amirine gönderilen belediye meclis kararlarının Belediye Meclis Kararları Kayıt Defterine elektronik ortamda kaydedilip kaydedilmediği;

11.7. 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "**Meclisin bilgi edinme ve denetim yolları**" başlıklı 26. Maddesinde yer alan; "... Belediye başkanınca meclise sunulan bir önceki yıla ait faaliyet raporundaki açıklamalar, meclis üye tam sayısının dörtte üç çoğunluğuyla yeterli görülmezse, yetersizlik kararıyla görüşmeleri kapsayan tutanak, meclis başkan vekili tarafından mahallin mülkî idare amirine gönderilir. Vali, dosyayı gerekçeli görüşüyle birlikte Danıştay'a gönderir. Yetersizlik kararı, Danıştay'ca uygun görüldüğü takdirde belediye başkanı, başkanlıktan düşer...", Hükmü uyarınca belediye başkanınca meclise sunulan bir önceki yıla ait faaliyet raporundaki açıklamaların, meclis tarafından yeterli görülmemesi üzerine yetersizlik kararıyla görüşmeleri kapsayan tutanağın, meclis başkan vekili tarafından mahallin mülkî idare amirine gönderilmesi durumunda, dosyanın Danıştay'a gönderilebilmesi için Valiliğe intikal ettirilip ettirilmediği;

11.8. 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "**Belediye başkanlığının sona ermesi**" başlıklı 44. Maddesinde yer alan; " Belediye başkanlığı, ölüm ve istifa hâllerinde kendiliğinden sona erer. Belediye başkanının; a) Mazeretsiz ve kesintisiz olarak yirmi günden fazla görevini terk etmesi ve bu durumun mahallin mülkî idare amiri tarafından belirlenmesi, b) Seçilme yeterliğini kaybetmesi, c) Görevini sürdürmesine engel bir hastalık veya sakatlık durumunun yetkili sağlık kuruluşu raporuyla belgelenmesi, d) Meclisin feshine neden olan eylem ve işlemlere katılması, Hâllerinden birinin meydana gelmesi durumunda İçişleri Bakanlığının başvurusu üzerine Danıştay kararıyla başkanlık sıfatı sona erer.", Hükmü uyarınca, Belediye başkanının mazeretsiz ve kesintisiz olarak yirmi günden fazla görevini terk etmesi ve bu durumun mahallin mülkî idare amiri tarafından belirlenmesi durumunda, başkanlık sıfatının sona emesi amacıyla İçişleri Bakanlığının Danıştay'a başvurabilmesi amacıyla söz konusu tespitin Valiliğe iletilip iletilmediği;

11.9. 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "**Ad verme, tanıtıcı amblem ve flama kullanımı**" başlıklı 81. Maddesinde yer alan; "Cadde, sokak, meydan, park, tesis ve benzerlerine ad verilmesi ve beldeyi tanıtıcı amblem, flama ve benzerlerinin tespitine ilişkin kararlarda; belediye meclisinin üye tam sayısının salt çoğunluğu, bunların değiştirilmesine ilişkin kararlarda ise meclis üye tam sayısının üçte iki çoğunluğunun kararı aranır. Bu kararlar mülkî idare amirinin onayı ile yürürlüğe girer.", Hükmü uyarınca; cadde, sokak, meydan, park, tesis ve benzerlerine ad verilmesi ve beldeyi tanıtıcı amblem, flama ve benzerlerinin tespitine ilişkin belediye meclisi kararlarının mülkî idare amirinin onayı ile yürürlüğe konulup konulmadığı;

11.10. 08.10.2006 gün ve 26313 sayılı R.G.'de yayımlanan Kent Konseyi Yönetmeliği'nin "**Kent Konseyi Üyeliği**" başlıklı 8. maddesinde oluşumu düzenlenen; "**Kent Konseyinin Görevleri**" başlıklı 6. Maddesinde belirtilen görevleri sayılan ve "**Tanımlar**" başlıklı 4. Maddesinde tanımlanan Kent Konseyine, mahallin en büyük mülki idare amiri veya temsilcisinin katılıp katılmadığı; ayrıca Yönetmeliğin 8. maddesi uyarınca; sayısı 10'u geçmemek üzere kamu kurum ve kuruluşlarının temsilcilerinin ilçelerde kaymakamlar tarafından kent konseyi üyesi olarak tarafından belirlenip belirlenmediği;

11.12. 442 sayılı Köy Kanunu'nun 3. Maddesinde yer alan; "Bu kanunun hükmü başlar başlamaz her köyün sınırı ihtiyar meclisi tarafından bir kâğıda yazılır. Sınır için komşu köyler ile aralarında uzlaşamadıkları yerler varsa bu da gösterilir ve yazılan sınır kâğıdı ihtiyar meclisince mühürlenerek nahiye müdürüne gönderilir. Nahiye müdürü de bu sınır kâğıdını kaza veya vilayete gönderir. Oralarda idare meclisince sınır kâğıdı tetkik ve tasdik olunduktan sonra tasdikli bir örneği tekrar köy ihtiyar meclisine verilmek üzere nahiye müdürüne yollandığı gibi asıl sınır kâğıdı da tasdikli olarak tapu idaresine verilir. İki köy arasında uzlaşamayan sınırlar için idare meclisleri tahkikat ve tetkikat yaparak sınırı beşinci maddeye göre çizip her iki köye de tasdikli birer örneğini gönderir ve bu katidir. Kazadaki bütün köylerin tasdikli sınır kâğıtları tapuca bir deftere yazılıp defterin altı idare meclisine tasdik ettirilir. Ayrıca bu tasdikli defterin bir sureti de tapuca çıkarılıp idare meclisinde saklanmak üzere verilir. Köy sınırlarına ait işlerde Devlet daireleri ve mahkemelerce bu tasdikli defterler esastır.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

11.13. 442 sayılı Köy Kanunu'nun 5. Maddesinde yer alan; "İki köy arasında nizalı sınırların çizilmesi için Hükümetin emriyle iki köy heyeti ihtiyariyesi bir araya toplanarak işin kendi aralarında düzeltil-

mesi için çalışılır. Gene uzlaşamadıkları halde idare meclisi tetkikat ve tahkikat yaparak altı ay içinde doğrudan doğruya sınırı çizer ve bu kati olur. Beş sene müddetle değiştirilemez. Bir köy sınırı; bu kanun mucibince çizildikten beş sene sonra hâsıl olacak lüzum ve ihtiyaç üzerine ihtiyar meclisi sınırın büyütülüp küçültülmesi için müracaatta bulunabilir. Şayet bu sınırın büyütülmesi veya küçültülmesi başka bir köye dokunmuyorsa vilayet veya kaza idare meclisleri kararıyla sınır tashih olunur ve tasdikli deftere yazılır. Sınırın büyütülmesi veya küçültülmesi başka bir köye dokunuyorsa bu maddenin birinci fıkrasına göre mesele halledilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

11.14. 442 sayılı Köy Kanunu'nun 89. maddesinde yer alan; “İşbu Köy Kanunu kadın ve erkek nüfusu yüz elliden yukarı olan köyler içindir. Nüfusu yüz elliden aşağı olan köyler bu kanuna göre köy ahalisinden seçim hakkı olanların yarısından çoğunun istemesiyle etrafındaki bir saat ve ondan aşağı olan köylerden birine bağlanırlar veyahut vali veya kaymakam bu kanunun hangi maddeleri yapılacağını ayrıca emreder. Bu kabil köyler hiçbir köye bağlanmaz ve vali veya kaymakam da hiçbir emir vermezse eski göreneklerine göre işlerini yaparlar.”, Hükmü uyarınca Köy Kanunu'nun uygulanmasının nüfusu 150 'den fazla olan köyler için söz konusu olduğu dikkate alınarak, Kaymakamlar tarafından nüfusu 150'den az olan köyler için, Köy Kanunu'nun hangi maddelerinin uygulanacağına ilişkin talimat hazırlanıp hazırlanmadığı;

11.15. 21.01.1942 tarihli Köy İdareleri Hesap Talimatnamesinin 5 ve 11. maddeleri uyarınca; Köy İhtiyar Heyetlerince hazırlanarak Kasım ayının sonuna kadar Kaymakamlık Makamına sunulan bütçelerinin, Aralık ayının 8. günü akşamına kadar Kaymakamlarca onaylanıp onaylanmadığı;

11.16. Köy İdareleri Hesap Talimatnamesinin 24. maddesi uyarınca, köy muhtarlarının tahsilât makbuzlarını mahalli idareler bürosundaki makbuz defterine kaydettirip kaydettirilmediği;

11.17. Köy İdareleri Hesap Talimatnamesinin 26. maddesinde yer alan; “Aybaşı kontrolünü müteakip bir aylık para mahsup ve imece gelir ve giderleri bütçedeki fasıl ve maddeleri üzerinden örnekleri Nahiye ve Kazaya gönderilir. Sene başında bu hesapların yıllık hülasası da aynı makamlara gönderilir.”, hükmü uyarınca, köy muhtarlıkları tarafından aybaşı hesap cetvellerinin hazırlanarak Kaymakamlığa gönderilmediği;

11.18. 3998 sayılı Mezarlıkların Korunması Hakkında Kanun'un “*İnşa, Bakım ve Onarım*” başlıklı 3. Maddesinde yer alan; “Belediyeler ile köy muhtarlıkları, mezarlıkların etrafını duvarla çevirmek, ağaçlandırıp çiçeklendirmek ve gerekli her türlü bakım ve onarımı yaparak korumak zorundadırlar. Belediyeler ve köy muhtarlıkları birinci fıkrada belirtilen hizmetleri yerine getirebilmek için gerekli ödeneği her yıl bütçelerine koyarlar. Ayrıca İl Özel İdareleri Bütçelerine de köy mezarlıklarına sarfedilmek üzere bu maksatla ödenek konur ve bu hizmetleri muntazam olarak yürütebilmek için yeterli personeli görevlendirirler. Belediye ve köy bütçelerini tasdike yetkili makamlar gerekli ödeneklerin bu idarelerin bütçelerine konulup konulmadığını araştırırlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

11.19. 16.12.1987 gün ve 19666 sayılı R.G.'de yayımlanan Köy ve Mahalle Muhtarlarının Ödeneklerinin Ödenme Usulü, Köy ve Mahalle Muhtarları ve İhtiyar Heyetleri Tarafından Verilecek Resmi Evrak ile Mahalle Muhtarlarının Harç Tahsilâtının ve Paylarının Ödenme Biçimi Hakkında Yönetmeliğin 5. maddesinde yer alan; “Vali ve kaymakamlarca, köy ve mahalle muhtarları ödeneklerinin ödenmesi ve diğer özlük hakları ile ilgili işleri yürütmek üzere, il ve ilçe özel idaresinden bir personel görevlendirilir. Bordrolar bu personel tarafından hazırlanır. Köy ve mahalle muhtarlarına ödemeler, özel idarelerce hazırlanan bordrolar esas alınmak suretiyle düzenlenen ve net ücreti belirleyen çekler banka özel idarelerce hazırlanan bordrolar esas alınmak suretiyle düzenlenen ve net ücreti belirleyen çekler banka kanalıyla ilgililerine her aybaşı verilmek suretiyle yerine getirilir.”, hükmü uyarınca Kaymakamlarca, köy ve mahalle muhtarları ödeneklerinin ödenmesi ve diğer özlük hakları ile ilgili işleri yürütmek üzere, İlçe Özel İdaresinden bir personelin görevlendirilip görevlendirilmediği;

11.20. Köy ve Mahalle Muhtarlarının Ödeneklerinin Ödenme Usulü, Köy ve Mahalle Muhtarları ve İhtiyar Heyetleri Tarafından Verilecek Resmi Evrak ile Mahalle Muhtarlarının Harç Tahsilâtının ve Paylarının Ödenme Biçimi Hakkında Yönetmeliğin 16. Maddesinde yer alan; “Mahalle muhtarlarınca tutulan defter-

ler ilgili saymanlık ve yetkili makamlarca lüzum görülen hallerde kontrol edilir, varsa eksiklikleri giderilir ve sonucu üç örnek tutanakla tespit edilerek, birer örneği muhtara ve mahalli mülki amirliklere verilir. Diğer örneği saymanlıklarca saklanır.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

11.21. 11.05.1988 tarih ve 19811 sayılı R.G.’de yayımlanan Sınır Anlaşmazlığı, Mülki Ayrılma ve Birleşme ile Köy Kurulması ve Kaldırılması Hakkında Yönetmeliğin **“Kaymakamlıklara Yapılan Müracaatlar”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “5442 sayılı Kanun kapsamına giren sınır anlaşmazlıkları ile ilgili işlemlerin valiliklerce yürütülmesi gerektiğinden, kaymakamlıklara yapılan müracaatlar bir yazı ile valiliğine gönderilir. Kaymakamlar, gerek duyarlarsa anlaşmazlıkla ilgili görüşlerini bu yazıda belirtirler.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

11.22. Sınır Anlaşmazlığı, Mülki Ayrılma ve Birleşme ile Köy Kurulması ve Kaldırılması Hakkında Yönetmeliğin **“Ayrılma ve Birleşme Talebi”** başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “Köylerin ayrılma ve birleşme taleplerini ihtiva eden müracaatları, köy muhtarları tarafından imzalanır ve müracaata bu talebi belirten ihtiyar meclisi kararı eklenir. Belediyeler adına yapılan müracaatlar, belediye başkanları tarafından imzalanır ve bu talebi olumlu karşılayan belediye meclisi kararına bağlanır. Aynı mülki idare birimine bağlanmak isteyen köy ve belediye sayısı birden fazla olduğu takdirde, birlikte imzalandıkları ortak bir dilekçe ile en yakın mülki amire müracaat ederler. Bir köy veya belediyeye bağlı mahalle ve benzeri bağlılardan veya doğrudan köy halkı tarafından yapılacak yazılı ve gerekçeli müracaatlar o yerde oturan seçmenlerin yansından bir fazlası tarafından imzalanır. Talepte bulunan birim sayısı birden fazla ise, yazılı talep ayrı ayrı yapılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

11.23. Sınır Anlaşmazlığı, Mülki Ayrılma ve Birleşme ile Köy Kurulması ve Kaldırılması Hakkında Yönetmeliğin **“Müracaat Mercii ve İlk İşlemler”** başlıklı 15. Maddesinde yer alan, “Müracaatlar en yakın mülki amirliğe yapılır. Kaymakamlığa yapılan müracaatlar kaymakamın görüşü ile birlikte bağlı bulunduğu valiliğe gönderilir. Valilerce, yalnızca kendi illerini ilgilendiren idarî birleşme ve ayrılma talepleri üzerine, gerekli görülen mülki birleşme ve ayrılma talepleri işleme konulur. Talep, iki ili ilgilendirdiğinde, müracaatı alan valilik mülki ayrılma ve birleşme talebini görüşleri ile birlikte Bakanlığa yazar. Bakanlıkça gerekli işlemlere başlaması için durum ilgili diğer valiliğe bildirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

11.24. Sınır Anlaşmazlığı, Mülki Ayrılma ve Birleşme ile Köy Kurulması ve Kaldırılması Hakkında Yönetmeliğin **“Seçmen Listelerinin Hazırlanması”** başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “Valilikler, idarî bağlılığını değiştirmek isteyen idarî birimin veya bağlısının seçmen listesini düzenlerler veya ilgili seçim kurulundan temin ederler ve ilgili birimin bulunduğu yerde, oy verme tarihinden en az 15 gün önce, askıya çıkarırlar, itirazlar oylamadan bir gün öncesine kadar valilikçe veya görevlendirilmesi halinde kaymakamlıkça değerlendirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

11.25. Sınır Anlaşmazlığı, Mülki Ayrılma ve Birleşme ile Köy Kurulması ve Kaldırılması Hakkında Yönetmeliğin **“Müracaat”** başlıklı 33. Maddesinde yer alan; “32 nci maddenin (A) ve (E) bentlerine göre yeniden bağımsız köy kurulması talebi, o yerde bulunan seçmenlerin en az yansından bir fazlasının birlikte verecekleri dilekçe ile en yakın mülki amire yapılır. Kaymakamlıklara yapılan müracaatları kaymakam, görüşü ile birlikte valiliğe gönderir. Valilerin, bu müracaatları incelemeye değer görmeleri halinde, ilgili vali yardımcısına işe başlama emri verirler. Birden fazla köy ve belediye bağlılarının, birleşmek suretiyle yeniden köy kurulmasına dair müracaatları o yerlerde oturan seçmenlerin yarısından bir fazlasının imzası ile yapılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

11.26. 31.07.2006 gün ve 26245 sayılı R.G.’de yayımlanan Adres ve Numaralamaya ilişkin Yönetmeliğin **“Numaralama işlerinin takibi”** başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “(1) Numaralama işlerinin bu Yönetmelik hükümlerine göre yapıp yapılmadığı, İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü koordinasyonunda valilik ve kaymakamlıklar aracılığıyla takip edilir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

11.27. Adres ve Numaralamaya ilişkin Yönetmeliğin **“Levhaların korunması”** başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “(1) Mahalle ve köy muhtarları, sorumluluk alanlarındaki meydan, bulvar, cadde, sokak, kü-

me evler ve bina levhalarının tam ve okunabilir durumda tutulmasından sorumludurlar. Muhtarlıklar, yılda en az iki defa sorumluluk alanlarındaki tüm levhaları kontrol ederek, levhalardaki aksaklık ve eksiklikleri yetkili idareye bildirir. Yetkili idareler muhtarlıklar tarafından kendilerine iletilen aksaklık ve eksiklikleri en geç bir ay içerisinde gidermekle yükümlüdür. Bina sahipleri de, binalarına takılan numara levhalarını korumakla yükümlüdür.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

11.28. Adres ve Numaralamaya ilişkin Yönetmeliğin **“Sokaklara ad verilmesi”** başlıklı 41. Maddesinde yer alan; “(1) Belediye teşkilatı bulunmayan yerlerde, bu Yönetmeliğin 4 üncü maddesindeki tanıma uygun sokaklar mevcut olduğu takdirde, bu sokakların adları ihtiyar heyetinin kararı ve mülki idare amirinin onayı ile tespit edilebilir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

11.29. 09.09.1992 gün ve 21340 sayılı R.G.’de yayımlanan Kalkınmada Öncelikli Yörelere İlişkin Program ve Projeleri Desteklemek Amacıyla Devlet Planlama Teşkilatı Bütçesinde Yer alan Ödenekten Yapılacak Yardımların Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Yardımların Tahsisi ve Ödenmesi”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Ödenekten yardım taleplerinde bulunan İl Özel İdaresi ve Belediyeler, (...) Gerekçeli bir yazıya bağlanarak merkez ilçe ve merkeze bağlı belediyelerde doğrudan valiliğe, ilçelerde ise kaymakamlık aracılığı ile valiliğe gönderilir...”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

11.30. Kalkınmada Öncelikli Yörelere İlişkin Program ve Projeleri Desteklemek Amacıyla Devlet Planlama Teşkilatı Bütçesinde Yer alan Ödenekten Yapılacak Yardımların Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 14. Maddesinde yer alan; “Bankadan paranın çekilişi, ortaklıklara iştiraklerde genel kurul ve yönetim kurulu kararları doğrultusunda Türk Ticaret Kanunu esaslarına göre il daimi encümeni veya belediye encümeni kararlarına istinaden; il özel idareleri veya belediyelerin yaptığı projelerde ise usulüne göre düzenlenmiş hakediş raporlarına dayalı olarak il daimi encümeni veya belediye encümeni kararlarına istinaden, illerde vali ilçelerde ise kaymakamın yazılı onayı ile olur.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

11.31. Mahalli İdareler Genel Müdürlüğünün 02.07.2002 gün ve 48110 sayılı yazısı ile Valiliklere gönderilen İçişleri Bakanlığı Bütçesinde Yer Alan Belediyelere Yapılacak Yardımlar Ödeneğinin Kullanım Esasları Hakkında Yönergenin; (a) 7. maddesi uyarınca; belediyelerin ve mahalli idare birliklerinin yardım başvurularının ilçelerde kaymakamlık aracılığı ile valiliğe gönderilip gönderilmediği; (b) 10. maddesi uyarınca; Belediyeler ve mahalli idare birliklerine tahsis edilen ve ödenen ve bu idarelerce Ziraat Bankasında açılacak bir hesapta tutulan paraların bankadan çekilişinin usulüne göre düzenlenmiş hak ediş belgelerine istinaden ilçelerde kaymakamın yazılı onayı ile yapılıp yapılmadığı; (c) 12. maddesi uyarınca; yapılan çalışmalar ve ödeneklerin harcama durumları hakkında ilgili bütçe yılı bitmeden valilik aracılığı ile Bakanlığa bilgi verilmesinin sağlanması açısından, bu konularda valiliğe bilgi verilip verilmediği; (d) 13. maddesi uyarınca; Belediyelere veya bünyesinde belediye bulunan mahalli idare birliklerine yardım amacıyla gönderilen ödenğin, yerinde ve tahsis amacına uygun olarak kullanılıp kullanılmadığının ilçelerde kaymakamlarca denetlenip denetlenmediği;

11.32. Mahalli İdareler Genel Müdürlüğünün 02.07.2002 gün ve 48111 sayılı yazısı ile Valiliklere gönderilen İçişleri Bakanlığı Bütçesinde Yer Alan Özel İdarelere Yapılacak Yardımlar Ödeneğinin Kullanım Esasları Hakkında Yönergenin; (a) 4. maddesinde belirtilen hizmetler için il özel idarelerinin yanında köylere hizmet götürme birliklerinin de yardımlardan yararlanabileceğinin bilinip bilinmediği; (b) 9. maddesi uyarınca; merkez ilçe dışındaki ilçelerde kaymakamlıklarca gerçekleştirilmesi uygun görülüp il özel idaresince ilgili kaymakamlık emrine gönderilen ödeneklerin, kaymakamın ya da görevlendireceği kişinin başkanlığında ilçe özel idare müdürünün de katılımıyla oluşturulan en az üç kişilik bir komisyon tarafından özel idare mevzuatına göre harcanıp harcanmadığı; (c) 10. maddesi uyarınca; yapılan yardımların yönerge hükümlerine göre amacına uygun olarak harcanıp harcanmadığının ilçelerde kaymakamlar tarafından denetlenip denetlenmediği, denetim sonucunda tahsisin amaç dışında kullanılmasının anlaşılması durumunda sorumlular hakkında tahkikat yapılıp yapılmadığı, Yatırım ve hizmetlerin durumu hakkında ilgili bütçe yılı bitmeden valilik aracılığı ile Bakanlığa bilgi verilmesinin sağlanması açısından, bu konularda valiliğe bilgi verilip verilmediği;

11.33. 5355 sayılı Mahalli İdare Birlikleri Kanunu'nun "**Ortak Hükümler**" başlıklı 22. Maddesinde yer alan; "... Valiler ve kaymakamlar gerekli gördüklerinde ülke düzeyinde kurulan birlikler dışındaki birlikleri denetleyebilirler. Sayıştay'ın dış denetimine tâbi olmayan mahallî idare birliklerinin, İçişler Bakanlığı, valiler veya kaymakamlarca malî denetimi sonucunda tespit edilen kamu zararı üzerine yapılan kişi borcu teklifleri, birlik meclisinde görüşülerek karara bağlanır. Bu kararın örneği, birlik merkezinin bulunduğu yerin valiliğine, ülke düzeyinde kurulan birlikler ile başkan vali veya vali yardımcısı olan birliklerde ise İçişleri Bakanlığına gönderilir. Karara karşı, ülke düzeyinde kurulan birlikler ile başkan vali veya vali yardımcısı olan birliklerde İçişleri Bakanlığı, diğerlerinde ise valiler veya hakkında kişi borcu çıkarılanlar on gün içinde idarî yargıya başvurabilirler. İdarî yargı kararı doğrultusunda işlem sonuçlandırılır. Kontrol, denetim, inceleme, kesin hükme bağlama veya yargılama sonucunda tespit edilen kamu zararı, zararın oluştuğu tarihten itibaren ilgili mevzuatına göre hesaplanacak faiziyle birlikte ilgililerden tahsil edilir..."

Hükmü uyarınca Kaymakamlarca gerekli görülen zamanlarda mahalli idare birliklerinin denetlenip denetlenmediği; Sayıştay'ın dış denetimine tâbi olmayan mahallî idare birliklerinin, kaymakamlarca malî denetimi sonucunda tespit edilen kamu zararı üzerine yapılan kişi borcu tekliflerinin, birlik meclisinde görüşülerek karara bağlanmasını müteakip, bu kararın örneğinin, valilikçe gerekli görülmesi halinde idari yargıya başvurulmasının temini açısından, birlik merkezinin bulunduğu yerin valiliğine gönderilip gönderilmediği;

11.34. İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığının 29.03.2006 tarih ve 2006/26 sayılı Genelgesi gereği, Köylere Hizmet Götürme Birliklerinin tahsilât denetiminin Kaymakamlarca oluşturulacak Denetim Komisyonları aracılığı ile Belediye Tahsilât Yönetmeliği'ne uygun olarak her yıl Ocak ayı içinde yapılması gerektiğinden; teftişe tabi dönemde Köylere Hizmet Götürme Birliğinin tahsilât denetiminin her yıl zamanında tamamlanıp tamamlanmadığı;

11.35. Köylerin Altyapısının Desteklenmesi Projesi (KÖYDES) kapsamında Köylere Hizmet Götürme Birliklerince yürütülen iş ve işlemler ile ilgili olarak; a) Projenin uygulamaya başlandığı tarihten önce, ilçeler itibariyle köylerin altyapı durumlarına ilişkin bilgilerin neler olduğu; b) Projenin ilçelerde nasıl uygulandığı, mal ve hizmet alımlarının, kontrollük işlemlerinin hangi yöntemlerle yapıldığı, konuyla ilgili olarak Yüksek Planlama Kurulunun kararlarına ve Bakanlığımızın yazılı emirlerine uygun işlem yapılıp yapılmadığı; c) Proje kapsamında İl'e gönderilen ödenek miktarı, bunun ilçelere dağılımı, ödeneğin kullanma durumu, eksik ödenek ve/veya kullanılmayan ödenek miktarları; d) Projenin başladığı tarihten itibaren; hazırlanan projelere, bunlardan bitirilen, devam eden, başlanamayan, vazgeçilen işlere ilişkin ayrıntılı bilgiler ve Bakanlığa gönderilen bilgilerin doğruluğu; e) KÖYDES kapsamında yürütülen işlerin ilgili mevzuat ve genelgelere uygun yürütülüp yürütülmediği;

(NOT: Yıllar itibariyle, "Köylerin Altyapısının Desteklenmesi (KÖYDES) Projesi Ödeneğinin İller Bazında Dağılımı, Kullandırılması, İzlenmesi ve Denetimine İlişkin Esas ve Usullere Dair Yüksek Planlama Kurulu kararları ve eklerine Mahalli İdareler Genel Müdürlüğünün <http://www.migm.gov.tr/Koydes.aspx> internet adresinden ulaşılabilir).

13.32. 23.08.2005 tarih ve 25915 sayılı R.G.'de yayınlanan Köy Bazlı Katılımcı Yatırım Programlarının Desteklenmesi Yönetmeliğinin "**Kamu sektöründe yapılacak alt yapı yatırımlarından yararlanmak için başvuracak kurum ve kuruluşlar**" başlıklı 11. Maddesinde yer alan; "Kırsal alandaki kamu hizmetlerine yönelik mevcut köy yolu, köy içme suyu, köy kanalizasyonu, köy bazlı sulama tesisleri gibi alt yapı tesislerinin iyileştirilmesi ve geliştirilmesine yönelik projeler için kaymakamlıklar ve köylere hizmet götürme birlikleri, Köy Bazlı Katılımcı Yatırım Programı desteğinden yararlanmak için başvurabilirler.", hükmüyle;

Yönetmeliğin "**Kamu sektörü yatırımları**" başlıklı 13. Maddesinde yer alan; "Kırsal alandaki kamu hizmetlerine yönelik mevcut köy yolu, köy içme suyu, köy kanalizasyonu, köy bazlı sulama tesisleri gibi alt yapı tesislerinin iyileştirilmesi ve geliştirilmesine yönelik projeler için başvuru yapabilecek olan kaymakamlıklar ve köylere hizmet götürme birlikleri, kendi paylarına düşen ve hibeye esas proje toplam tutarının % 25'i (yirmibeş) oranındaki kaynakları, il özel idaresi ve/veya kendi öz kaynaklarından temin etmekle yükümlü ve sorumludurlar.", hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

18.33. 09.05.2006 gün ve 26163 sayılı R.G.' de yayımlanan Köy Bazlı Katılımcı Yatırım Programları Kapsamında Yatırımcılar Tarafından Yapılacak Hibe Başvurularının Desteklenmesi Yönetmeliğinin **“Alt-yapı yatırımlarının rehabilitasyonuna yönelik başvuracak kurum ve kuruluşlar”** başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “(1) Kırsal alanda hizmet vermekte olan mevcut köy bazlı sulama tesisi, köy içmesuyu, köy kanalizasyonu ve köy kanalizasyonu tesislerinin iyileştirilmesi ve geliştirilmesine yönelik projeler için kaymakamlıklar ve köylere hizmet götürme birlikleri, sulama kooperatifleri Köy Bazlı Katılımcı Yatırım Programı des- teğinden yararlanmak için başvurabilirler.”, hükmüyle;

06.04.2006 tarih ve 26131 sayılı R.G.'de yayımlanan 2006/17 sayılı Kırsal Kalkınma Yatırımlarının Desteklenmesi Tebliği de dikkate alınarak kaymakamlıklarla bu yönde bir proje başvurusu ve uygulaması yapılmamıştır;

12. TÖREN, KUTLAMA VE KARŞILAMALARA İLİŞKİN GÖREVLER:

12.1. 01.10.1981 gün ve 17475 sayılı R.G.'de yayımlanan Ulusal ve Resmi Bayramlarda Yapılacak Törenler Yönetmeliğinin **“Kutlama Komiteleri”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; (1) İl, İlçe ve Bucaklarda bütün törenler (Zafer Bayramı hariç) Mahalli Mülkiye Amirinin veya görevlendireceği kişinin başkanlığında, Garnizon Komutanlığı, Belediye Başkanlığı, Jandarma, Emniyet, Milli Eğitim ve Kültür Bakanlığı temsilcilerinden; Bucak Müdürü olmayan Bucaklarda, Kasaba ve Köylerde en yüksek dereceli okul müdürleri arasından en kıdemlisinin Koordinatörlüğünde varsa Belediye Başkanı, Köy Muhtarı ve bir Öğretmenden oluşur. (2) Kutlama Komitelerine çağrı üzerine, törenlerin düzenleme ve yürütülmesine katkısı olabilecek Bakanlık, Kuruluş Temsilcileri ve Danışman kişiler de alınabilir. Komite toplantılarına katılmak zorunludur. (3) Zafer Bayramı törenleri, Garnizon Komutanlığınca düzenlenip yürütülür.”, hükmü uyarınca kutlama komitelerinin oluşturulup oluşturulmadığı; Kutlama komitelerinin Yönetmeliğin **“Kutlama Komitelerinin Görev, Yetki ve Çalışma Usulleri”** başlıklı 6. Maddesinde belirtilen görevleri yerine getirip getirmediği;

12.2. Ulusal ve Resmi Bayramlarda Yapılacak Törenler Yönetmeliğinin **“Resmi Törenlerde Uygulanacak Genel Esaslar”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “(1) Cumhuriyet Bayramı: Bayram, 28 Ekim günü saat 13.00'de 21 pare top atışı ile başlar, 29 Ekim günü saat 24.00'de son bulur (...) B. Başkent dışında: a. Atatürk Anıt veya Büstüne çelenk koyma töreni ve İstiklal Marşı ile bayrağın göndere çekilmesi, b. Mahalli Mülkiye Amirinin tebrikleri kabul töreni. Mahalli Mülkiye Amiri, Makamında Ek 1 deki listede gösterilen sıraya göre tebrikleri kabul eder. c) Bayramın kutlanması. Mahalli Mülkiye Amiri, yanında Garnizon Komutanı veya Temsilcisi ile Belediye Başkanı olduğu halde geçiş katılanların ve halkın bayramını kutlar. ç) Mahalli Mülkiye Amirinin Bayramın anlam ve önemini belirten konuşması. d) Tören geçişi, Tören geçişi, Mahalli Mülkiye Amiri, Garnizon Komutanı veya Temsilcisi ile Belediye Başkanı tarafından şeref tribününde ayakta kabul edilerek selamlanır. Şeref tribününde, Mahalli Mülkiye Amiri, Garnizon Komutanı veya Temsilcisi ile Belediye Başkanından başka, Ek - 1 listedeki kişilere, şeref tribününün durumuna göre, sıra ile yer verilir. e. Programda yer alan diğer faaliyetler uygulanır.”, hükmüne uygun olarak Cumhuriyet Bayramı törenlerinin gerçekleştirilip gerçekleştirilmediği; kaymakamların maddede belirtilen görevlerini yerine getirip getirmediği;

12.3. Ulusal ve Resmi Bayramlarda Yapılacak Törenler Yönetmeliğinin **“Resmi Törenlerde Uygulanacak Genel Esaslar”** başlıklı 7/5. Ek Maddesinde yer alan; “... (5) Cumhuriyet Bayramı, Ulusal Egemelik ve Çocuk Bayramı, Atatürk'ü Anma ve Gençlik Ve Spor Bayramı ve Zafer Bayramı İle İlgili Ortak Hükümler: (...) Taşrada Cumhuriyet Bayramı dâhil bütün bayramların tebrikatında, TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda, TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan tebrikatı Mahalli Mülkiye Amiri ile birlikte kabul eder ve önde yer alır. Tören geçişinde, TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda, bu kişiler tören geçişini Mahalli Mülkiye Amiri, Garnizon Komutanı ve Belediye Başkanı ile birlikte şeref tribününde ayakta kabul ederek selamlar. Başkent dışında TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda, bu kişiler şeref tribününde Mahalli Mülkiye Amirinden önce yer alırlar. Bu durumda Ek-1 listedeki kişilere şeref tribününün durumuna göre Mahalli Mülkiye Amiri, Garnizon Komutanı ve Belediye Başkanından sonra sıra ile yer verilir. Ulusal ve Resmi Bayram törenlerine Cumhurbaşkanının katılması halinde, tebrikatı Cumhurbaşkanı kabul eder ve tören geçişini ayakta kabul ederek selamlar.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

12.4. Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı, Atatürk'ü Anma ve Gençlik ve Spor Bayramı ile Zafer Bayramlarının da Ulusal ve Resmi Bayramlarda Yapılacak Törenler Yönetmeliğinin **“Resmi Törenlerde Uygulanacak Genel Esaslar”** başlıklı 7. Maddesinde belirtilen şekilde kutlanıp kutlanmadığı;

12.5. Ulusal ve Resmi Bayramlarda Yapılacak Törenler Yönetmeliğinin **“Bayram Süresince Resmi ve Özel Binalarda Düzenleme”** başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “Bayramın başlangıç ve bitiş saatleri arasında resmi daire, özel kuruluşlar, müesseseler ve askeri birlik, kurum ve karargâhlar bayraklarla donatılır, geceleri de aydınlatılır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

12.6. Mahalli kurtuluş günleri, Atatürk günleri ve tarihi günlerle ilgili olarak düzenlenen törenlerde, 05.04.1982 gün 17655 sayılı R.G.'de yayımlanan Mahalli Kurtuluş Günleri, Atatürk Günleri ve Tarihi Günlerde Yapılacak Törenler Yönetmeliği hükümlerine göre hareket edilip edilmediği;

Yönetmeliğin 09.08.2010 tarih ve 2010/801 sayılı Kararname ile değişik 7/b. ve f. bentleri gereğince; Mülki İdare Amirinin tebrikleri kabul töreni ile tören geçişinin yapılmasında; TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda, bu kişilerin mülki idare amirinden önce yer almak suretiyle tebrikatı ve tören geçişini kabul edip etmedikleri;

12.7. Resmi bayramlar ve anma günlerinde, 21.09.1973 gün ve 14662 sayılı R.G.'de yayımlanan “Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlama, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmeliğin **“Kayıtlama”** başlıklı 4. maddesinde yer alan; “Bu Yönetmeliğin hükümlerine uyulmaksızın, hiç bir Resmi Bayramda veya anma gününde veya bu günlerin dışında hiç bir kuruluş, kişi veya kişi toplulukları tarafından anıtlara hiç bir şekilde çelenk götürülemez ve sunulamaz. Konulduğu görülen çelenkler, polis veya jandarma tarafından kaldırılır.”, hükmünün uygulanıp uygulanmadığı;

12.8. Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlama, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmeliğin **“Hakkın kullanılması yöntemi”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Resmi Bayram veya anma gününden bir hafta önce, 5. maddenin 1. ve 2. fıkraları kapsamında olan kuruluşlar (Askeri kuruluşlar hariç), o güne çelenkle katılmalarına dair istemlerini o yerdeki en büyük Mülkiye Amirliği aracılığı ile Kutlama veya Anma Komitesi Başkanlığına bir yazı ile iletmekle yükümlüdürler. Başkanlık, istem sahibi özel hukuk tüzel kişilerinin durumlarının yasal gereklere uygunluğunu kayıtlar üzerinden kontrole ve incelemeye yetkilidir. Varılan sonucun olumsuzluğu halinde Resmi Bayram veya anma gününe çelenkle katılamayacağı hususu, başlama gününden en az üç gün önce istem sahibine yazı ile bildirilir.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

12.9. Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlama, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmeliğin **“Son saptama işlemleri”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Kutlama veya Anma Komitesi, Resmi Bayram veya anma gününe katılması saptanan kuruluşların bir listesini yapılan istemlere göre düzenler. Süre dışında iletilen istemler, uygun görüldükçe listenin sonuna alınır. Komite, yukardaki fıkrayı da nazara alarak o yerde uygulanmakta olan protokol düzenine göre, çelenğin toplanma yeri, yol boyu ve sunuş yerindeki duruşunu saptar. Komite, çelenk sayısının fazlalığı ve sunuş yerinin birden fazla olması gibi durumlarda, en büyük Mülkiye Amirliğine ve Türk Silahlı Kuvvetleri ile 5. maddenin son fıkrasında anılan kişilere ait çelenkler hariç, uygun gördüklerini, toplanma yerinden anıta olan uzaklığı da nazara alarak, merkezi nitelikte olmayan öteki sunuş yerlerine bölüştürebilir.”; hükmü uyarınca yapılan başvuruların incelenmesi sonrasında çelenk koyacak kuruluşların listesinin yapılıp yapılmadığı;

12.10. Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlama, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmeliğin **“Programlarda Yer Verilecek Zorunlu Hususlar-Görevliler”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Çelenklerin toplanma yeri ve saatinin, izlenecek yol ile hangi sunuş yerine götürüleceğinin, dağıtılacak kutlama veya anma programlarında veya ekli listelerde gösterilmesi şarttır. Komite, bu Yönetmeliğin uygulanması doğrultusunda ve gerek listelerin düzenlenmesi ve gerekse denetimin ve sunuş yerindeki düzenin sağlanması ve gözetilmesi konularında ilgili makam sahiplerine görev verebilir. Bu husus programlarda da açıklanır.”, hükmüne uygun işlem yapılıp yapılmadığı;

12.11. Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlama, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmeliğin **“Taşıyıcıların niteliği”** başlıklı 11. Maddesinde yer alan; **“En büyük mülkiye amirine** ait çelenk en çok iki polis memuru veya jandarma eri, Türk Silahlı Kuvvetlerine ait çelenklerin her biri en çok iki er, kuruluş ve kişilere ait çelenkler ise, onlara mensup en çok iki görevli, kişi, izci veya öğrenci tarafından taşınır. Bunlar, Komitenin saptadığı protokol düzenine göre üçlü ila beşli gruplar halinde sıralanır. Cumhurbaşkanı, TBMM Başkanı, Başbakan, Anayasa Mahkemesi Başkanı, Genelkurmay Başkanı, Ana Muhalefet Partisi Başkanı veya Bakanlar Kurulu Başkanı ait çelenğin getirilişinde bu çelenklere, en büyük Mülkiye Amirine ait çelenkten önce yer verilir. Her halde Başkentteki protokol düzeni saklıdır. Bu topluluğa çelenk kıtası denir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

12.12. Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlama, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmeliğin **“Kortej”** başlıklı 15. Maddesinde yer alan; **“Çelenk taşıyıcıların hemen arkasında, o yerde uygulanmakta olan protokol düzenine göre en büyük Mülkiye Amiri ve en büyük rütbeli Askeri Komutandan başlamak üzere kuruluş temsilcileri sıralanırlar. Ancak, kortejde TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda, bu kişiler en büyük Mülkiye Amirinden önce yer alırlar. Bu topluluğa kortej denir. Kortejdeki sıranın 11. maddedeki çelenk ve gruplarına uygun olması şarttır.”**, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

12.13. Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlama, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmeliğin **“Sunma sırası ve düzeni”** başlıklı 21. Maddesinde yer alan; **En büyük Mülkiye Amirliğine** ait çelenk anıtın alt kaidesinin tam ortasına, Türk Silahlı Kuvvetlerine ait çelenkler onun sağına, Belediye çelengi ise Mülkiye Amirliğinin soluna konur. Cumhurbaşkanı, TBMM Başkanı, Başbakan, Anayasa Mahkemesi Başkanı, Genelkurmay Başkanı, Ana Muhalefet Partisi Başkanı veya Bakanlar Kurulu Başkanı ait çelenklerin bulunması halinde bunlar birinci fıkradakilerin yerini alır. Bu takdirde 1.fıkra da anılan çelenkler onların sağına, öteki kişilerin çelenkleri ise biri sağ, öbürü sol tarafa konulmak suretiyle serpiştirilir. Ancak her halde bu kişilerin çelenkleri ikinci veya daha geri sıralara konulmaz veya ön sıradakiler aradıklarının görünümünü engelleyemez. Bunu, o sunuş yerine ayrılan kuruluş temsilcilerine ait çelenklerin konulması izler, Bunlar, yukarıda belirtilenlerin yanlarında ve yer yok ise arkasında, bir veya birkaç sıra halinde yer alır. Anıtın ön yüzü dolduğu takdirde önce sağ, sonra sol yüze eşit sayıda çelenkler konabilir veya sunuşa yarım daire biçimi verilebilir...”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

12.14. Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlama, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmeliğin **“Anıt ve çelenklerin gözetimi-ışıklandırma-kaldırma”** başlıklı 23. Maddesinde yer alan; **“Çelenkler, biçim ve sunuş yerindeki düzeni Polis veya Jandarma tarafından gözetilmek ve gerektiğinde korunmak kaydı ile Resmi Bayram veya anma günü süresince sunuş yerinde kalır, geceleyin anıt ve etrafı Belediyece ışıklandırılır ve bitim saatinde ilgili kuruluş mensupları, aksi halde Belediye tarafından tören yapılmadan kaldırılır.”**, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

12.15. 5649 sayılı İstiklal Marşının Kabul Edildiği Günü ve Mehmet Akif Ersoy’u Anma Günü Hakkında Kanun’un 1. Maddesinde yer alan; **“(1) Her yıl 12 Mart, İstiklal Marşının kabul edildiği günü ve Mehmet Akif Ersoy’u anma günüdür. Anılan günde bütün kamu kurum ve kuruluşlarının öncülüğünde, halkımızın ve sivil kuruluşların iştiraki ile anma törenleri düzenlenir.”**, hükmüyle;

07.03.2008 tarih ve 26809 sayılı R.G.’de yayımlanan İstiklal Marşının Kabul Edildiği Günü Ve Mehmet Akif Ersoy’u Anma Günü Hakkında Yönetmeliğin **“İl ve ilçe yürütme kurulları ve görevleri”** başlıklı 4. Maddesinde yer alan; **“(1) Yukarıda belirtilen faaliyetleri yürütmek amacıyla il ve ilçelerde, il ve ilçe yürütme kurulları oluşturulur. İl ve ilçe yürütme kurulları, mülki amirin veya görevlendireceği kişinin başkanlığında, garnizon komutanlığı, belediye başkanlığı, jandarma, emniyet, milli eğitim müdürlüğü ile kültür ve turizm müdürlüğü temsilcilerinden oluşur. (2) İlçe yürütme kurulları, belde ve köylerde, belirlenecek bir okul müdürünün koordinatörlüğünde belediye başkanı veya temsilcisi, köy muhtarı ve bir öğretmenden oluşan yürütme kurulları oluşturabilir. (3) İl ve ilçe yürütme kurulları her yıl Ocak ayında toplanır. (4) İl ve ilçe yürütme kurullarının görevleri şunlardır; a) Anma törenlerini planlamak ve tören programını hazırlamak, b) Anma programında görev alacak kurum ve kuruluşlar ile kişileri belirlemek, c) Anma törenlerinin amacına uygun olarak gerçekleştirilmesi için tedbirler almak, ç) Programların radyo, televizyon ve çeşitli basın yayın**

organlarında yayınlanmasını sağlamak, d) Anma törenlerinin gerçekleştirilmesi için koordinasyonu sağlamak. (5) İl ve ilçe yürütme kurullarının sekretaryası milli eğitim müdürlüklerince yürütülür.”, hükmü uyarınca, mülki amirin veya görevlendireceği kişinin başkanlığında İlçe Yürütme Kurulu oluşturulmak suretiyle; kamu kurum ve kuruluşlarının işbirliği ve koordinasyonunda sivil kuruluşların ve halkın katılımıyla, her yıl 12 Mart tarihinde İstiklal Marşının Kabul Edildiği Günü ve Mehmet Akif Ersoy’u Anma Günü törenleri ile diğer etkinliklerin düzenlenip düzenlenmediği;

12.16. 29.09.1956 gün ve 9420 sayılı R.G.’de yayımlanan 30.05.1956 gün ve 4/7346 karar sayılı Askeri Merasim ve Protokol Talimatnamesinin “**Valiler ve astları ile ziyaret**” başlıklı 127. Maddesinde yer alan; “a) Türk donanması subayları ile Türk valileri ve kaymakamları ve nahiye müdürleri arasında yapılacak ziyaretlerde aşağıdaki hususlara riayet olunur. b) Resmi ziyaret aşağıda yazılı olduğu gibi yapılır. (1) Bir veya daha ziyade harb gemileri bir Türk limanına varışlarında orada bulunan vali veya kaymakam ve nahiye müdürleri ile donanma kumandanı veya harb gemisi kumandanı arasında. (2) Donanma kumandanı veya komodorun memuriyete tayinlerinden beri ilk defa olarak limana varışlarında vali kaymakam ve nahiye müdürleri arasında. (3) Yeni tayin olunan vali, kaymakam veya nahiye müdürlerinin resmi memuriyetlerine başlamaları ile orada bulunan bütün kumandan ve komodorlar arasında. İşbu ziyaretler yukarıda yazılmış olan memurin ve subayların memuriyetleri esnasında bir defadan ziyade yapılmaz. c) (1) Bir filo veya bir harb gemisine kumanda eden koramiral veya madunu rütbeyi haiz subaylar valiyi evvela ziyaret ederler. (2) Kaymakamlar; fors sahibi subayları veya komodorları ile albay rütbesindeki gemi kumandanlarını evvela ziyaret edecekler ve bunların astı olan subaylar kaymakamı evvela ziyaret edeceklerdir. (3) (...) İadeyi ziyaret: d) İadeyi ziyaret, 24 saat zarfında icra olunur. (1) Valiler, fors sahibi subaylar ile komodorların ziyaretlerini bizzat iade ederler. (2) Fors sahibi subaylar ile komodorlar ve albay rütbesindeki gemi kumandanları kaymakamlara bizzat iadei ziyaret ederler. (3) (...) (4) (...) Vekâleten iadei ziyaret: e) Valilerden veya hükümeti temsil eden memurlardan biri bir sıhhi arıza veya meşguliyetinden ötürü bizzat ziyaret veya iadei ziyarete muktedir olmadığı takdirde yaverini veya bir memur göndermek suretiyle ziyaret ve iadei ziyaret eder. Aynı vechile fors sahibi subaylar ve komodorlar, bir sıhhi arıza veya vazifesinin müsaadesizliğinden ötürü bizzat ziyaret veya iadei ziyarete muktedir olmadığı takdirde, yaverini veya yüzbaşı rütbesinden aşağı olmamak üzere bir subay gönderirler. Bu suretle matlup ziyareti yapamayan memur veya subay her defasında bizzat yapamadığı ziyaret veya iadei ziyaretin sebebini kumandana veya memura ve aynı zamanda bağlı bulunduğu birliğe raporla bildirir. f) Mülki ve askeri yüksek makama muvakkaten vekâlet eden subay iş bu ziyaret hususunda buldukları makama aslen tayin edilmiş gibi hareket ederler.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

12.17. İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğünün 29.06.2012 tarih ve 3615 sayılı “**Başkent Dışında Tören, Kutlama ve Karşılama**lar” başlıklı Genelgesi’nde (Genelge No. 2012/25) (1) Ulusal ve Resmi Bayramlarda Çelenk Düzeni, (2) Ulusal ve Resmi Bayramlarda Törenler, (3) Organizasyon ve Faaliyetlerde Takdim ve Oturma Düzeni, (4) Devlet Büyüklerinin Karşılama ve Uğurlanmaları, (5) Milletvekillerinin Konuuları, (6) Dini Bayramlar ve (7) Yürürlükten Kaldırılan Genelgeler başlıkları altında yer alan konulara uygulamada dikkat edilip edilmediği;

13. İÇİŞLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER:

Emniyet ve Asayiş Görevleri:

13.1. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu’nun 32. Maddesinde yer alan: “(A) Kaymakam, ilçe sınırları içinde bulunan genel ve özel kolluk kuvvet ve teşkilatının amiridir; (B) Suç işlenmesini önlemek, kamu düzen ve güvenini korumak için gereken tedbirleri alır. Bu maksatla Devletin genel ve özel kolluk kuvvetlerini istihdam eder. Kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararları hükümlerinin yürütülmesi için emirler verir. Bu teşkilat amir ve memurları kaymakam tarafından verilen emirleri derhal yerine getirmekle ödevlidir; (C) Kaymakam, memleketin sınır ve kıyı emniyetiyle ilgili bütün işleri yürürlükte bulunan hükümlere göre sağlar ve yürütür; (Ç) İlçe sınırları içinde huzur ve güvenliğin, kişi dokunulmazlığının tasarrufa müteallik emniyetin, kamu esenliğinin sağlanması ve önleyici kolluk yetkisi kaymakamın ödev ve görevlerindedir. Bunları sağlamak için kaymakam gereken karar ve tedbirleri alır; Bu hususta alınan ve ilan edilen karar ve tedbirlere uymayanlar hakkında 66 ncı madde hükmü uygulanır; (D) Kaymakam, valinin tasvibiyle ilçe genel

ve özel kolluk kuvvetleri mensuplarının geçici veya sürekli olarak yerlerini değiştirebilir; (E) Kaymakam, ilçe çevresinde çıkabilecek olayların emrindeki kolluk kuvvetleriyle önlenmesine olanak bulunmayacağı kanısına varır veya ilçe içindeki kolluk kuvvetleriyle önlenemeyecek olağanüstü ve ani olaylar karşısında kalırsa hemen valiye bilgi vererek yardım ister ve en yakın askeri (Kara, Deniz ve Hava) komutanlara da haber verir; Yardıma gelen askeri kuvvet bu kanunun 11/D maddesi uyarınca kendisine verilecek görevi yerine getirir. (F) Devlete, Özel İdareye, belediye ve köylere ait olan ve bunlara bağlı bulunan yahut bunların gözetim ve denetimi altında iş gören daire ve müesseselerle diğer bütün gerçek ve tüzelkişiler tarafından işletilen mali, ticari, sınai ve iktisadi müesseseler, işletmeler, ambarlar, depolar ve sair uzman, fen adamı, teknisyen ve işçi gibi personel bulunduran ve barındıran yerler Devlet ve memleket emniyet ve asayiş ve iş hayatının düzenlenmesi bakımından kaymakamın gözetim ve denetimi altındadır. Buralarda bulunan veya çalışanların kimlik ve nitelikleri hakkında kaymakamlar bu yerlerden bilgi isteyebilir, istenilen bilgiler hemen verilir.”, hükmü uyarınca kaymakamların kendilerine verilen önleyici kolluk görevlerini gereği gibi yerine getirip getirmedikleri;

13.2. Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliğinin “*Emniyet ve Asayiş Hizmetlerinin Yürütülme Şekli ve İşbirliği*” başlıklı 146 maddesi ile benzer hüküm içeren Emniyet ve Asayiş İşlerinde İl, İlçe ve Bucaklardaki Jandarma ve Emniyet Ödevlerinin Yapılması ve Yetkilerinin Kullanılması Suretini ve Aralarındaki Münasebeti Gösterir Yönetmeliğin “*Emniyet ve Asayiş Hizmetlerini Yürütme*” başlıklı 4. Madde-sinde yer alan;

“**a)** Emniyet ve asayiş işleri illerde şu suretle yürütülür. **1-**Her gün saat (11) bütün Türkiye'de emniyet ve asayiş saatidir. Muayyen iş olsun olmasın tam bu saatte ve mühim hadiselerde saat kaydıyla mukayyet olmayarak derhal jandarma kumandanları ve emniyet müdürleri (Buldukları takdirde vekilleri) beraberce valinin ve bulunmadığı takdirde vekilinin yanına davet edilmeden giderler. Jandarma kumandanları ve emniyet müdürleri (24) saat zarfında kendi memuriyet ve inzibat bölgeleri içinde olan bütün vukuatı ve aldıkları haberleri, bunlara karşı alınan veya alınması gerekli bulunan tedbirleri ve tekliflerini bildirirler. Ve o gün için hizmete amade bulunan kuvvet miktarını da izah ederler. Vali veya vekili izahatı aldıktan sonra emir ve direktiflerini ağızdan bildirir. Mülkiye amirinin verdiği emir ve direktifler vaziyete uygun görülmezse jandarma kumandanı ve emniyet müdürü bu husustaki mütalaalarını bildirirler. Son karar mülkiye amirine aittir. Bu takdirde mülkiye amirleri bu emir ve direktiflerini yazılı olarak verirler ve işbu emir mülkiye amirinin sorumluluğu altında yapılır. Şifahi emir ve direktifler jandarma kumandanları ve emniyet müdürleri tarafından not olarak alınır. Jandarma veya emniyet dairesinde bu not üç nüsha olarak teksir edilir. Ve jandarma kumandanı ile emniyet müdürü tarafından imza edilerek birisi jandarma diğeri emniyette bu notların saklanması için açılan dosyalara konur. Üçüncü nüshası emniyet müdürü tarafından mülkiye amirine bilgi için sunulur. **2-** Emniyet ve asayişe taalluk eden her türlü ihbar ve malumatı jandarma kumandanları ve emniyet müdürleri re'sen yekdiğerlerine bildirmekle mükellef oldukları gibi, bu haber ve malumatın asayiş saatinde arzını beklemek herhangi bir mahzuru intaç edecekse aynı zamanda ve derhal mülkiye amirine de bildirirler. **3-** Memleketin emniyet ve asayişine müteallik ihbarlar doğruca C. Savcılığına yapıldığı takdirde savcılık gecikmeksizin bu ihbar ve şikâyetlerden mahalli idare amirini ve müstacel hallerde aynı zamanda ilgili bulunan jandarma kumandanı ve emniyet müdürünü de haberdar eder.

b) Yazı işleri aşağıda izah olduğu veçhile yapılır: **1-** İllerde jandarmanın vazife sahasına müteallik asayiş hizmetlerine ait dosyalar jandarma kumandanlığında, emniyet vazife sahasına müteallik asayiş hizmetlerine ait dosyalar da emniyet müdürlüğünde tutulur. **2-** Vukuat raporları hangi teşekkülün vazife sahasını ilgilendiriyorsa vali tarafından o teşekkülün bağlı bulunduğu makama havale edilir. Raporların sureti bu makamlar arasında teati olunur. **3-** Vukuat raporları şifre ile gelmişse vilayet kalemince açılarak bundan iki örnek çıkarılır. Birisi jandarma kumandanlığına, diğeri emniyet müdürlüğüne gönderilir. Ve her iki suretin altına hem jandarma ve hem de emniyete gönderildiği işaret olunur. Jandarmadan veya emniyetten yazılan vukuat raporlarına ait şifreler de vilayet kalemince kapanır. Ve müsveddesi altına (Şifre edilmiştir) kaydı yazılarak ait olduğu dairesine iade edilir. **4-** Asayiş bakımından jandarmayı ilgilendiren ve jandarmanın vazife sahasında yapılacak işlere müteallik bulunan her türlü emir ve tebligat da valinin umumi direktiflerine göre il jandarma kumandanlığı tarafından hazırlanır. Ve vali imzasıyla icap edenlere gönderilir. Ve bir örneği de jandarmadan vakit geçirilmeksizin doğruca emniyet müdürlüğüne verilir. **5-** Asayiş bakımından emniyeti ilgilendiren ve emniyetin vazife sahasında yapılacak işlere müteallik bulunan her türlü emir ve tebligatta valinin umumi direktiflerine göre emniyet tarafından hazırlanarak vali imzasıyla icabedenlere gönderilir. Ve

bir örneği de vakit geçirilmeden emniyetten doğruca il jandarma kumandanlığına verilir. **6-** İçişleri Bakanlığında gönderilecek asayiş raporlarından jandarmanın vazife sahasında vukua gelen olaylara ait bulunanlar jandarma kumandanlığı bürosunda, emniyetin vazife sahasında vukua gelen olaylara ait bulunanlar emniyet bürosunda hazırlanarak vali imzasıyla Bakanlığa sunulur. **7-** Asayiş hizmetlerine ait aylık ve yıllık istatistikler jandarma ve emniyet bölgeleri için ait olduğu bürolarca hazırlandıktan sonra jandarma kumandanı ve emniyet müdürü nezareti altında emniyet bürosunda tevhit edilip dört nüsha olarak hazırlanır. Jandarma kumandanı ve emniyet müdürü tarafından parafe edildikten sonra iki nüshası valinin imzasıyla Bakanlığa sunulur. İlde kalan iki suretten biri jandarma diğeri emniyet dosyasında muhafaza olunur. **8-** Her ikisi de aynı işle mükellef bulunan jandarma ve emniyet teşkilatı asayiş hizmetlerinin mükemmel bir şekilde ifası bakımından daimi koordinasyon halinde bulunur. Ve tek teşkilat gibi çalışırlar. c) İlçe ve bucaklardaki emniyet ve asayiş hizmetleri de yukarıdaki esaslar dairesinde yürütülür.”, hükmüne uygun olarak emniyet ve asayiş hizmetlerinin yürütülüp yürütülmediği; asayiş saatlerinin her gün saat 11.00’de ve yukarıda zikredilen yönetmelik hükümlerinde belirtilen esaslara uygun olarak yapılıp yapılmadığı, mülki amirlerce asayiş saatindeki toplantıların düzenli ve sürekli olarak yapılması için gerekli tedbirlerin alınıp alınmadığı;

13.3. İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğünün; 04.02.2011 tarihli ve 744 sayılı “*Asayiş Değerlendirme Toplantıları*” konulu Genelgesi’nde (Genelge No: 2011/7) yer alan; “...Emniyet ve Asayiş İşlerinde İl, İlçe ve Bucaklardaki Jandarma ve Emniyet Ödevlerinin Yapılması ve Yetkilerinin Kullanılması Suretini ve Aralarındaki Münasebetleri Gösterir Yönetmelik ve Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliği gereğince bütün il ve ilçelerde asayiş toplantıları yapılmaktadır. Günümüzde, güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesinde; klasik güvenlik yaklaşımları yerine vatandaş merkeze alan; hukukun üstünlüğü, sivil katılım, denetime açıklık ve şeffaflık gibi evrensel değerleri, toplumun beklenti, ihtiyaç ve taleplerini dikkate alan; bireysel özgürlük alanlarını daraltmayacak ve aynı zamanda da kamu düzenini sağlayacak etkili, çağdaş ve bilimsel yöntemleri uygulamaya koyan bir hizmet anlayış giderek yaygın bir şekilde uygulanmakta ve teknolojik gelişmelerden de büyük ölçüde yararlanılmaktadır. İlgili mevzuat ve güvenlik anlayışındaki bu gelişmeler de dikkate alınarak ilgili yönetmeliklerde yer alan düzenlemeler çerçevesinde il ve ilçelerde; meydana gelen emniyet ve asayiş olaylarını görüşmek, alınması gereken tedbirleri değerlendirmek üzere asayiş toplantılarının yapılması uygulamasına özenle devam edilecektir. İllerde yapılacak asayiş değerlendirme toplantılarına il emniyet müdürü ve il Jandarma komutanının yanında valiler tarafından, gerekli görüldüğünde, ilçe kaymakamları, Milli İstihbarat Teşkilatı temsilcisi ve ilgili diğer kurum temsilcileri de davet edilebilecektir. Ayrıca, ilçelerde yapılacak asayiş değerlendirme toplantılarına kaymakamlar tarafından, ihtiyaca göre ilgili kurum temsilcilerinin katılımı sağlanabilecektir.”, hususlarına dikkat edilip edilmediği,

13.4. 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu’nun Ek Madde 1’de yer alan; “Vali; sivil hava meydanları, limanlar ve sınır kapılarında, güvenliğin sağlanması, giriş-çıkışlarla ilgili görev ve hizmetlerin düzenli ve etkili bir biçimde yürütülmesi, görevli kuruluşlar arasında işbirliği ve koordinasyonun gerçekleştirilmesi için gerekli önlemleri almaya ve uygulamaya, kuruluşların çalışmalarını denetlemeye yetkilidir. İçişleri Bakanlığının uygun göreceği bu yerlerde vali tarafından mülki idare amiri görevlendirilir. Vali, yetkilerinin tamamını veya bir kısmını görevlendirdiği mülki idare amirine devredebilir. Bu yerlerde hizmet veren kuruluşlar, görevli mülki idare amirine karşı sorumludur. Görevlendirilen mülki idare amiri Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanun ile Gümrük Kanununun arama ile ilgili hükümleri saklı kalmak üzere, genel güvenlik ve kamu düzeni bakımından gerekli gördüğü hallerde, sivil hava meydanlarında, limanlarda ve sınır kapılarında, binaları, uçakları, gemileri ve her türlü deniz ve kara taşıtlarını, giren çıkan yolcular ile buralarda görevli kamu kuruluşları ve özel kuruluşlar personelinin üstlerini, araçlarını ve eşyalarını aratabilir. Aramanın kimler tarafından yapılacağı kaydını da taşıyan arama emri yazılı olarak verilir. İvedi durumlarda sözlü olarak verilen emir derhal yerine getirilir ve en kısa zamanda yazılı olarak teyit edilir. Kuruluşların birbirine araç, gereç ve personel yardımı yapmasını isteyebilir. Personel hakkında değerlendirme raporu düzenleyebilir, disiplin kovuşturması yaptırabilir ve gerekirse uyarma ve kınama cezası verebilir. Diğer cezalar için öneride bulunabilir, mazeret izni verebilir, yıllık izin için görüş bildirir. Yazışmalara aracılık yapar. Ancak kuruluşlar teknik konularda, istatistiki bilgileri içeren konularda ve mali konularda kendi kuruluşları ile doğrudan yazışma yaparlar. Bu kuruluşların üst makamları ile yapacakları yazışmalarda da aynı yöntemler uygulanır. Zamanında önlem alınması amacıyla, Emniyet, jandarma, Jandarma ve Kara Kuvvetleri Komutanlığı Sınır Birlik-

leri, Gümrük, Gümrük Muhafaza ve diğer kamu kuruluşları, elde ettikleri bilgileri mülki idare amirlerine iletirler...” hükmüyle;

5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun Ek 1. maddesine dayanılarak hazırlanan ve 14.08.1997 tarih ve 23080 sayılı R.G.'de yayımlanan Sivil Hava Meydanları, Limanlar ve Sınır Kapılarında Güvenliğin Sağlanması, Görev ve Hizmetlerin Yürütülmesi Hakkında Yönetmeliğin “Valinin yetki devri” başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Vali, bu Yönetmelikle kendisine verilen yetkileri sivil hava meydanı, liman ve sınır kapılarında 5442 sayılı Kanun kapsamında mülki idare amiri sıfatıyla sürekli olarak görevlendireceği vali yardımcısına veya kaymakama devredebilir. (...)”, hükmü uyarınca valinin sivil hava meydanı, liman ve sınır kapıları ile ilgili yetkilerini mülki idare amiri sıfatıyla sürekli olarak görevlendirileceği kaymakama devretmesi durumunda, bu görevlerin kanun ve yönetmelik hükümlerine uygun olarak yerine getirilip getirilmediği;

13.5. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nun Ek Madde 1'de yer alan; “Umumî veya umuma açık yerler ile umuma açık yer niteliğindeki ulaşım araçlarında, gerçek kişi veya topluluklar, mahallin en büyük mülkî amirine, en az kırk sekiz saat önceden yazılı bildirimde bulunmak suretiyle, oyun ve temsil verebilir veya çeşitli şekillerde gösteri düzenleyebilir. Bunlardan, Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüne, Anayasal düzene veya genel ahlâka aykırı olduğu tespit edilenler hakkında mahallin en büyük mülkî amiri tarafından derhal Cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulunulur. Birinci fıkra uyarınca yapılacak bildirimde oyun veya temsile katılan yönetici ve diğer kişilerin kimlik, ikametgâh ve tâbiyetleri belirtilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

13.6. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nun Ek Madde 3'de yer alan; “Polis, aşağıdaki hallerde gerekli görülen kişilerden; A) Devletin bütünlüğü, genel güvenliği ve Anayasa düzeni ile kaçakçılık ve uyuşturucu maddelerle ilgili olarak yaptığı suç soruşturmaları sırasında ifadesine başvurulacak olanlara, B) Vatandaşlık durumu ile bu Kanunun 17'nci maddesinde belirtilen kimlik tespiti yapılmaya kadar, Tespit edilmiş olan ikametgâh veya iş adreslerinden ayrılmamalarını yazılı olarak isteyebilir. Bunların, bulunabilecekleri yeni adreslerini bildirmeleri şartıyla o yerden ayrılmalarına mahallin en büyük mülki amirinin yazılı emriyle izin verilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

13.7. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nun Ek Madde 5'de yer alan; “Genel güvenlik, kaçakçılık ve uyuşturucu maddelerle ilgili önemli olayları takip etmek, gerekiyorsa müdahale ederek soruşturmasını yapmak üzere; A) İçişleri Bakanlığınca doğrudan veya ilgili valinin talebi üzerine merkez personelinden ekipler (timler) görevlendirilebilir. B) Yukarıdaki bent hükmüne uygun olarak bir ilde soruşturması yapılan olayın aydınlatılması, delillerin toplanması, sanıkların yakalanması, başka illerde de araştırma ve soruşturma yapılmasını gerektiriyorsa iller arasında ilgili valiliklerce ekipler görevlendirilebilir. Bu ekiplerin polis yetkilerini kullanması, polis bölgesi sınırları ile kayıtlı değildir. Bu ekipler görev yaptıkları mahallin en büyük mülki amirine bilgi vermek zorundadırlar. Görevin ifası sırasında mahallin en büyük mülki amirine karşı da sorumludurlar. Genel ve özel kolluk makam ve memurları bu personele gereken her türlü yardımcı yapmaya mecburdur.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

13.8. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nun EK 7. Maddesine 03.07.2005 gün ve 5397 sayılı Kanunun 1. maddesi ile eklenen; “... Bu maddede yer alan faaliyetlerin denetimi, sıralı kurum amirleri, Emniyet Genel Müdürlüğü ve ilgili bakanlığın teftiş elemanları tarafından yapılır...” ek fıkrası uyarınca; maddede yer alan faaliyetlerin (istihbarat amacıyla telekomünikasyon yoluyla yapılan haberleşmenin denetlenmesine ilişkin işlemler) denetiminin, sıralı kurum amiri olarak mülki amirlerce yapılmadığı;

13.9. 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun “*Kaçakçılığı Önleme, İzleme ve Araştırmakla Görevli Olanlar*” başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “(1) Mülkî amirler, Gümrük Müsteşarlığı personeli ile Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığına bağlı personel, bu Kanunla yaptırım altına alınan fiilleri önleme, izleme ve araştırmakla yükümlüdür. (2) Kaçakçılığı önleme, izleme ve araştırmakla görevli olanlar, operasyon gerektiren kaçakçılık olaylarından haberdar olduklarında kanunî görevlerini yapmaya başlar ve aynı zamanda mahallin en büyük mülkî amirine de bilgi verirler. (3) Kaçakçılığı önleme, izleme ve araştırmakla görevli olanların bu Kanun kapsamına giren suçlarla ilgili

bilgi ve belge talepleri, kamu veya özel, gerçek veya tüzel kişilerce, savunma hakkına ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla eksiksiz olarak karşılanmak zorundadır. (4) Kaçakçılık olaylarını ihbar edenlerin kimlikleri, izinleri olmadıkça veya ihbarın niteliği haklarında suç oluşturmadıkça açıklanamaz. Bu kişiler hakkında tanıkların korunmasına ilişkin hükümler uygulanır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.10. 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun **“İkramiyeler”** başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “(1) Kaçak zannı ile eşya yakalanması halinde muhbir ve elkoyanlara aşağıdaki esas ve usullere göre ikramiye ödenir. (...) c) Bu maddenin (a) ve (b) bentlerindeki durumlar dışındaki ikramiye ödemelerinde, çıkış kaçağı eşyanın FOB, giriş kaçağı eşyanın CIF kıymeti esas alınır. Sahipsiz yakalanan eşyanın değeri, mahallin en büyük mülki amirinin görevlendireceği Maliye Bakanlığı, Gümrük Müsteşarlığı ve sanayi ve ticaret odası temsilcilerinden oluşan üç kişilik heyet tarafından belirlenir. (...)”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

13.11. İçişleri Bakanlığı Jandarma Genel Komutanlığının 22.6.1992 tarihli ve (JGY:117-1) sayılı Emniyet ve Asayiş Planları Hazırlama ve Uygulama Yönergesinin;

a) II. Bölüm I. Kısım “Planların Hazırlanmasında Görev Yetki ve Sorumluluklar” başlığının “Mülki Amirlerin Görev Yetki ve Sorumlulukları” alt başlıklı 1. Maddesinde yer alan; “(a) Planların hazırlanması için direktif, ana fikir vermek ve planlama programının hazırlanmasını sağlamak, (b) Jandarma ve polis planlarıyla ilgili teşkilatlanma faaliyetlerini ve esaslarını saptamak, (c) Planlama safhasında uygun olan önerileri tasvip etmek, (d) Sorumluluk bölgesinde planların hazırlanmasıyla ilgili koordinasyon yetkisini belirlemek ve çalışmalarda ortaya çıkan anlaşmazlıkları ele alarak kesin sonuca bağlamak, (e) Komşu il ve ilçelerde koordinasyonu sağlamak, hazırlanan planları onaylamak ve bir üst makama göndermek, (f) Hazırlanan planların tatbikini emretmek, (g) İl ilçe kolluk kuvvetleriyle diğer görevli ve sorumlular arasında yardımlaşmayı ve işbirliğini sağlamak, (h) Planlama ve uygulama esaslarını denetlemek, (ı) Planlama için ihtiyaç duyulan, diğer kurum ve kuruluşlardaki mevcut bilgilerin güvenlik kuvvetlerine ulaştırılmasını sağlamak.”, şeklinde belirtilen görevlerin yerine getirilip getirilmediği, yetkilerin kullanılıp kullanılmadığı,

b) II. Bölüm II. Kısım “Planla İlgili Diğer Hususlar” başlığının “Planların Hazırlanmasında Genel Esaslar” alt başlıklı 3. maddenin (a) fıkrasında düzenlenen; “Planlar İlçe bazında İlçe Jandarma Komutanlıkları ile İlçe Emniyet Müdürlükleri veya Amirlikleri tarafından Polis ve Jandarma sorumluluk bölgeleri için ayrı ayrı hazırlanır”, hükmüne uygun olarak hazırlanıp hazırlanmadığı; (b) fıkrası gereği, hazırlanan planların İlçelerde Kaymakam, merkez ilçelerde Vali Yardımcısı; Önleme, Müdahale ve Yardım Planlarının il çapında yapılmış olması halinde de Vali tarafından onaylanıp onaylanmadığı;

c) II. Bölüm II. Kısım “Planla İlgili Diğer Hususlar” başlığının “Planların Uygulanması” alt başlıklı 4. maddesinin (a) fıkrası gereği Planlar, il çapında Vali, İlçe çapında da Kaymakamın emir ya da tasvibi ile uygulamaya konulacağından, emrin; güvenlik kuvvetlerine müştereken ya da Jandarma veya Polise ayrı ayrı uygulama yapacak şekilde verilir verilmemesi; (b) fıkrası gereği Polis ve Jandarmanın birbirlerinin sorumluluk bölgesinde veya müştereken görev almaları halinde, görev esaslarının Yönerge eki Ek: V emre uygun olarak Mülki Amirce önceden belirlenip belirlenmediği; (e) fıkrası uyarınca da planların uygulama sonuçlarının Mülki Amire bildirilip bildirilmediği,

d) Yönergenin III. Bölüm II. Kısım “Asayiş Alarmları” başlığı altında düzenlenen ve olaylara müdahale edecek birliklerin hazırlık seviyelerini belirlemek veya bir olay vukuunda planları uygulamak amacıyla verilecek alarmların, Mülki Amirin emri veya tasvibi ile verilir verilmemesi, alarmların kaldırılmasında da aynı yolun izlenip izlenmediği;

Kolluk Birimlerine İlişkin Görevler:

13.12. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nun 25. Maddesinde yer alan; “Polis teşkilatı bulunmayan yerlerde il, ilçe ve bucak jandarma komutanları ile jandarma karakol komutanları bu kanunda yazılı vazifeleri yapar ve yetkileri kullanırlar.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

13.13. 15.07.1961 gün ve 10855 sayılı R.G.'de yayımlanan 5/1409 karar sayılı Emniyet ve Asayiş İşlerinde İl, İlçe ve Bucaklardaki Jandarma ve Emniyet Ödevlerinin Yapılması ve Yetkilerinin Kullanılması Suretini ve Aralarındaki Münasebeti Gösterir Yönetmeliğin "**Esaslar**" başlıklı 3/f maddesi ile 17.12.1983 tarih ve 18254 sayılı R.G.'de yayımlanan Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliğinin "**Jandarma İç Güvenlik Birliklerinin Sorumluluk Alanının Belirlenmesi**" başlıklı 21. Maddesinde yer alan;

"Esas olarak il ve ilçe belediye sınırları içindeki bölge polisin sorumluluk alanını; il ve ilçe belediye sınırları dışında kalan bölge ise jandarmanın sorumluluk alanını oluşturur. Kolluk birimlerinin personel, araç, gereç imkânları ve hizmet gerekleri göz önünde bulundurularak belediye sınırları dışında kalan yerlerden bir kısmı polisin görev alanı; belediye sınırları içinde olmakla birlikte şehir meskûn alanlarına uzak bazı yerler ise jandarmanın görev alanı olarak tespit edilebilir. Yukarıda belirtilen esaslara göre; il ve ilçelerdeki jandarma ve polis sorumluluk alanlarının sınırları, ilçelerde kaymakam, illerde vali veya görevlendireceği vali yardımcısı başkanlığında jandarma ve emniyet temsilcilerinin katılacağı bir komisyon tarafından belirlenir. Komisyon, vali veya kaymakamın çağrısı üzerine toplanır. Büyükşehir, il veya ilçe belediyesi kurulması, kaldırılması ya da kentleşme veya diğer sebeplerle sınırlarında değişiklik olması halinde, değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç üç ay içerisinde sorumluluk alanları yeniden düzenlenir. Komisyon tarafından alınan kararlar bir protokole bağlanır ve belirlenen sorumluluk alanlarının sınırları protokole eklenen bir harita veya kroki üzerinde gösterilir. Sorumluluk alanlarının sınırlarının belirlenmesinde oybirliği sağlanamayan durumlarda kolluk birimleri arasındaki anlaşmazlıklar vali tarafından kesin olarak çözümlenir ve düzenlenecek protokole bu husus belirtilir. Hazırlanacak protokol doğrultusunda devir ve teslim ile ilgili işlemler en geç üç ay içerisinde tamamlanır. Görev ve sorumluluk alanlarını belirleyen protokol ve ekindeki harita veya kroki ile diğer eklerin komisyonca onaylanacak birer örneği mülki amirlik, jandarma ve emniyet birimlerinde dosyalanır. Bunların birer örneği de ilgili kolluk birimlerinin merkez teşkilatlarına intikal ettirmek üzere İçişleri Bakanlığına gönderilir. İlgili kolluk birimi, görev ve sorumluluk alanlarında yapılan değişikliğe göre, teşkilatlanma, planlama, bütçeleme, personel istihdamı konularında gerekli idari işlem ve düzenlemeleri yapar ve tedbirleri alır.", hükmüne uygun olarak polis ve jandarmanın sorumluluk alanlarının belirlenip belirlenmediği;

13.14. Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliğinin "**Genel Esaslar**" başlıklı 142. Maddesinde yer alan; "... Emniyet ve asayiş görevi ifa eden Jandarma Bölge Komutanları mülki görevlerin yerine getirilmesi yönünden Bölge Valilerine, Jandarma Alay Komutanlıkları ve ast kademeleri ise mülki görevlerin yapılması yönünden mahalli mülki amirlerine, astlarının sevk ve idaresinden, disiplin eğitim, özlük hakları ile Lojistik faaliyetlerin yürütülmesinden kendi amirlerine karşı sorumludur. Anılan Komutanlıkların ve ast kademelerin (mülki makamlar hariç) diğer makamlarla bir organik bağılılığı yoktur. Mülki amirler ile adli ve askeri makamlar kanun ve nizam hükümlerine uygun isteklerini kendilerine karşı sorumlu olan Jandarma Komutanlarına yazılı olarak bildirebilirler. Acele hallerde de bu istek sözlü olarak yapılabilir. Ancak bu sözlü istekler en kısa zamanda yazı ile doğrulanır. Diğer makamlar Jandarmaya görev olarak verilmesini istedikleri konunun kanuni dayanaklarını açıklayarak, o yerin mülki amirine başvururlar. Mülki amir isteği mevzuata ve ihtiyaca uygunluk yönünden değerlendirerek Jandarmaca yerine getirilmesini uygun bulduğunda, görev olarak yerine getirilmesini ister. Jandarma birlikleri, aldıkları görevin yürütülmesi bakımından; kendi amirlerinin emir komutası altında ve silsile esasına göre sevk ve idare edilirler. Emniyet ve asayıştan doğrudan doğruya sorumlu makam olarak Vali, Kaymakam ve Bucak Müdürleri, bu görevin yürütülmesini; Jandarmanın görev ve sorumluluk alanında, Jandarma aracılığıyla sağlarlar. Jandarma birliklerinin, görevlerini iyi yürütmelerinden ve amaca uygun bir tarzda kullanılmamalarından, mülki amirlere karşı, kendi komutan ve amirleri sorumludurlar. Bu birliklerin aldıkları görevin yapılmasında kullanacakları, araç ve gereçlerin seçimi kendi komutanlarına aittir. Yetkili mülki amirler özellik taşıyan ve yetersiz kalan durumlarda gereken araç ve gereçleri diğer kamu kurum ve kuruluşlarından sağlayarak, Jandarmanın hizmetine verilmesini sağlarlar.", hükmüne uygun olarak hareket edilip edilmediği;

13.15. Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliğinin "**Mülki Makamlarla İlişkiler, Çalışma ve İşbirliği**" başlıklı 143. Maddesinde yer alan; "Jandarma İç Güvenlik Birlik Komutanları; Bölge Valisi, Vali, Kaymakam ve bucak müdürlerinin kanun ve nizam hükümlerine dayanan istemlerini yerine getirmekle yükümlüdür. Bu mülki amirlerin yapacakları isteklerden doğan sorumluluk kendilerine ve isteklerin uygulanış biçiminde doğan sorumluluk, Jandarma İç Güvenlik Birlik Komutanlarına aittir. Önemli istemler yazılı

olarak tebliğ edilir. Olağanüstü ve acele durumlarda sözlü olarak yapılan istekler ilk fırsatta yazılı hale getirilir (...) İlçe kaymakamları ile İlçe Jandarma Bölük Komutanları, bucak müdürleri ile bucak Jandarma Karakol Komutanları arasında bu yolda bir uyuşmazlık çıktığında; bu konuda kesin karar vermeye valiler yetkilidir. Bu kararda hukuka uygun bulunmadığında, Valilikçe İçişleri Bakanlığına yazılır ve aynı zamanda validen emir gelinceye kadar; kaymakamın ve bucak müdürünün yazılı isteği uygulanır. Yukarıda sözü edilen durumlarda, Jandarma iç güvenlik birlik Komutanları sıra üstlerine yazı ile bilgi verir.”, hükmüne uygun olarak hareket edilip edilmediği;

13.16. Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliğinin “*Suç ve Diğer Önemli Olayların Bildirilmesi*” başlıklı 144. Maddesinde yer alan; “Jandarma iç güvenlik birlik komutanları; bölgelerindeki her türlü suçları ve sonuçlarını, ülkenin emniyet ve asayişini bozan ya da bozacak olan olayları, yangın, su baskını gibi afetleri, haber aldıkları salgın ve bulaşıcı hastalıkları, devletin ülkesi ve milliyetiyle bölünmez bütünlüğünü, nitelikleri anayasada gösterilen Cumhuriyeti yıkmaya, sarsmaya ve bölmeye yönelik propagandalar konusunda edindikleri bilgileri, vakit geçirmeksizin o yerin en büyük mülki amirine sözlü ya da yazılı olarak bildirirler. Suçla ilgili görülen olaylar aynı zamanda Cumhuriyet Savcılığına da bildirilir.”, hükmüne uygun olarak hareket edilip edilmediği;

13.17. Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliğinin “*Emniyet ve Asayişle İlgili Yazışmalarda İşbirliği*” başlıklı 147. Maddesinde yer alan; “İl, İlçe ve bucaklarda Jandarmanın görev ve sorumluluk alanındaki emniyet ve asayiş hizmetlerine ilişkin bütün yazı işleri, Jandarma iç güvenlik komutanlıklarında; emniyet görev ve sorumluluk alanındakiler ise emniyet makamlarında, yürütülür ve dosyalanır. Emniyet ve asayiş hizmetlerinden Jandarmayı ilgilendiren ve Jandarmanın görev ve sorumluluk alanında yapılacak işlere ilişkin, her türlü istek ve tebligat mülki amirin genel isteklerine göre, Jandarma iç güvenlik komutanlıklarınca hazırlanarak mülki amir imzasıyla gereken yerlere gönderilir. İçişleri Bakanlığına gönderilecek asayiş raporlarından, Jandarmanın görev ve sorumluluk alanında meydana gelen olaylara ait bulunanlar, İl Jandarma alay komutanlığınca hazırlanır ve vali imzasıyla gönderilir...”, hükmüne uygun olarak hareket edilip edilmediği;

13.18. Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliği'nin “*Polisle İlişki Çalışma ve İşbirliği Esasları*” başlıklı 154. maddesinin son fıkrasında yer alan; “Jandarma ile polisin birlikte çalışmalarına gerek duyulan durumlarda, ortak kuvvetin komuta, sevk ve idaresi, bu çalışmaya katılan Jandarma kuvvetlerinin en kıdemli birlik komutanı tarafından sağlanır. Ancak ortak çalışmaya katılan polis teşkilatının amiri; emniyet amiri ya da emniyet müdürü rütbesinde ise, bu amirler çalışma sonuçlanıncaya kadar mülki amirin emrinde müşavir olarak görev yaparlar.”, hükmüne uygun hareket edilip edilmediği;

13.19. Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliği'nin “*Diğer Makamlarla İlişki, Çalışma ve İşbirliği*” başlıklı 155. Maddesinde yer alan; “Diğer makamların Jandarmanın görevi ile ilgili olan, istekleri, o yerin mülki amiri kanalı ile Jandarmaya görev olarak verilir. Bu makamların, Jandarma ile görevin yerine getirilmesi yönünden, doğrudan doğruya ilişkileri yoktur. Bu makamlar isteklerini; yapılacak görevin amacını, kanuni dayanaklarını açıkça belirten bir yazıyla mülki amire iletirler. Mülki amir, konuyu mevzuata ve ihtiyaca uygunluk yönünden değerlendirerek; yerinde buluyorsa Jandarma tarafından görev alarak yerine getirilmesini yazılı olarak ister.”, hükmüne uygun hareket edilip edilmediği;

13.20. 2803 Sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanununun 15. maddesi (a) bendi ile Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliği'nin “*Disiplin Soruşturmaları*” başlıklı 185. Maddesinde yer alan; “... Jandarmanın mülki görevlerini ilgilendiren ve disiplin cezasını gerektiren fiilleri ortaya çıktığında valiler, il jandarma alay komutanından; kaymakamlar, ilçe jandarma bölük komutanından gereken cezanın verilmesini talep ederler. Alay ve bölük komutanları bunlar hakkında askeri mevzuat çerçevesinde gerekli işlemi yaparlar.”, hükmüne uygun hareket edilip edilmediği;

13.21. 2803 sayılı Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Kanununa 20.08.1993 tarihli ve 507 sayılı KHK ile eklenen Ek Madde 1 maddesi ile Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Yönetmeliği'nin “*Denetleme, Görev ve Yetkisi*” başlıklı 201. maddesi gereği İlçe Jandarma Komutanlığının mülki görevle ilgili hizmet ve işlemlerinin mülki makamlar tarafından her yıl denetlenip denetlenmediği;

Jandarmanın kaymakamlar tarafından denetlenmesi konusunda İçişleri Bakanlığı Hukuk Müşavirliği'nin 18.10.2007 tarih ve 12435 sayılı hukuki görüşünün dikkate alınıp alınmadığı;

13.22. 2803 sayılı Jandarma Teşkilatı Görev ve Yetkileri Kanununa 20.08.1993 tarihli ve 507 sayılı KHK ile eklenen Ek Madde 3 de yer alan; “İl ve ilçe jandarma komutanları ile karakol komutanlarına izin verilmesinde ve izinli olarak görevden ayrılmalarında mahallin mülki amirinin uygun görüşü alınır.” Hükmü gereğince işlem yapıp yapılmadığı;

İlçe jandarma komutanları ile karakol komutanlarına izin verilmesinde, İçişleri Bakanlığı Jandarma Genel Komutanlığının 19.04.2005 tarih ve (130222) sayılı “*Yıllık İzinlerin Verilmesinde Uygulanacak Esaslar*” konulu emrinin de göz önünde bulundurulup bulundurulmadığı;

Önleme Aramaları:

13.23. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nun 02.6.2007 tarih ve 5681 sayılı Kanunun 3. maddesi ile değişik 9. Maddesinde yer alan; “Polis, tehlikenin veya suç işlenmesinin önlenmesi amacıyla usulüne göre verilmiş sulh ceza hâkiminin kararı veya bu sebeplere bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde mülkî âmirin vereceği yazılı emirle; kişilerin üstlerini, araçlarını, özel kâğıtlarını ve eşyasını arar; alınması gereken tedbirleri alır, suç delillerini koruma altına alarak 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre gerekli işlemleri yapar. Arama talep yazısında, arama için makul sebeplerin oluşunun gerekçeleriyle birlikte gösterilmesi gerekir. Arama kararında veya emrinde; **a)** Aramanın sebebi, **b)** Aramanın konusu ve kapsamı, **c)** Aramanın yapılacağı yer, **ç)** Aramanın yapılacağı zaman ve geçerli olacağı süre, belirtilir. Önleme araması aşağıdaki yerlerde yapılabilir: **a)** 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu kapsamına giren toplantı ve gösteri yürüyüşlerinin yapıldığı yerde veya yakın çevresinde. **b)** Özel hukuk tüzel kişileri ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya sendikaların genel kurul toplantılarının yapıldığı yerin yakın çevresinde. **c)** Halkın topluca bulunduğu veya toplanabileceği yerlerde. **ç)** Eğitim ve öğretim özgürlüğünün sağlanması için her derecede eğitim ve öğretim kurumlarının idarecilerinin talebiyle ve 20 nci maddenin ikinci fıkrasının (A) bendindeki koşula uygun olarak girilecek yükseköğretim kurumlarının içinde, bunların yakın çevreleri ile giriş ve çıkışlarında. **d)** Umumî veya umuma açık yerlerde. **e)** Her türlü toplu taşıma araçlarında, seyreden taşıtlarda. Konutta, yerleşim yerinde ve kamuya açık olmayan işyerlerinde ve eklentilerinde önleme araması yapılamaz. Spor karşılaşması, miting, konser, festival, toplantı ve gösteri yürüyüşünün düzenlendiği veya aniden toplulukların oluştuğu hallerde gecikmesinde sakınca bulunan hal var sayılır. Polis, tehlikenin önlenmesi veya bertaraf edilmesi amacıyla güvenliğini sağladığı bina ve tesislere gelenlerin; herhangi bir emir veya karar olmasına bakılmaksızın, üstünü, aracını ve eşyasını teknik cihazlarla, gerektiğinde el ile kontrol etmeye ve aramaya yetkilidir. Bu yerlere girmek isteyenler kimliklerini sorulmaksızın ibraz etmek zorundadırlar. Milletlerarası anlaşmalar hükümleri saklıdır. Önleme aramasının sonucu, arama kararı veya emri veren merci veya makama bir tutanakla bildirilir.”, hükmü;

A) 01.06.2005 tarih ve 25832 sayılı R.G.'de yayımlanan Adli ve Önleme Aramaları Yönetmeliği'nin, “**Önleme araması ve kapsamı**” başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “Önleme araması; **a)** Millî güvenlik ve kamu düzeninin, genel sağlık ve genel ahlâkın veya başkalarının hak ve hürriyetlerinin korunması, **b)** Suç işlenmesinin önlenmesi, **c)** Taşınması veya bulundurulması yasak olan her türlü silâh, patlayıcı madde veya eşyanın tespiti, amacıyla, hâkim kararı veya gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde mülkî âmirin yazılı emriyle ikinci fıkrada belirtilen yerlerde, kişilerin üstlerinde, aracında, özel kâğıtlarında ve eşyasında yapılan arama işlemidir. Önleme araması aşağıdaki yerlerde yapılabilir: **a)** 6/10/1983 tarihli ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu kapsamına giren toplantı ve gösteri yürüyüşlerinin yapıldığı yerde veya yakın çevresinde, **b)** Özel hukuk tüzel kişileri ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya sendikaların genel kurul toplantılarının yapıldığı yerin yakın çevresinde, **c)** Halkın topluca bulunduğu veya toplanabileceği yerlerde, **d)** Öğretim ve eğitim özgürlüğünün sağlanması için her derecede öğretim ve eğitim kurumlarının ve üniversite binaları ve ekleri içerisinde, kurumun imkânlarıyla önlenmesi mümkün görülmeyen olayların çıkması olasılığı karşısında rektör, acele hâllerde de dekan veya bağlı kuruluş yetkililerinin kolluktan yardım istemeleri hâlinde, girilecek üniversite, bağımsız fakülte veya bağlı kurumların içerisinde, bunla-

rın yakın çevreleri ile giriş ve çıkış yerlerinde, e) Umumî veya umuma açık yerlerde veya öğrenci yurtlarında veya eklentilerinde, f) Yerleşim yerlerinin giriş ve çıkışlarında, g) Her türlü toplu taşıma veya seyreden taşıt araçlarında, h) 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda öngörülen suçların işlenmesinin önlenmesi amacıyla, ticarethane, işyeri, eğlence ve benzeri yerler ile eklentilerinde, i) 5149 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanununun 6 ncı maddesi kapsamında gerçekleştirilen spor müsabakalarıyla ilgili olarak, müsabakaların yapılacağı spor alanlarının çevresinde, stadyum veya spor salonu girişleri ile turnike girişlerinde, j) 5253 sayılı Dernekler Kanununun 20 nci maddesi kapsamında, derneklerde veya eklentilerinde. Konutta, yerleşim yerinde ve kamuya açık olmayan özel işyerlerinde ve eklentilerinde önleme araması yapılamaz.”, hükmüyle;

B) Adlî ve Önleme Aramaları Yönetmeliği'nin, “Önleme araması kararı” başlıklı 20. Maddesinde yer alan; “Yönetmeliğin 8 inci maddesi, 9 uncu maddesinin birinci fıkrası ve 25 inci maddesi hükümleri saklı kalmak üzere, önleme aramalarında işlemin yapılacağı kanunda belirtilen umumî ve umuma açık yerlerde makul sebeplerin oluştuğunu ve millî güvenlik ve kamu düzeninin, genel sağlık ve genel ahlâkın veya başkalarının hak ve hürriyetlerinin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, taşınması veya bulundurulması yasak olan her türlü silâh, patlayıcı madde veya eşyanın tespiti amacının ortaya çıktığını ve tehlikenin oluştuğunu gösteren belirlemeler, kolluk tarafından önceden tespit edilir ve aramanın yapılması önerilen yer ve zaman ile birlikte o yer mülkî âmirine, gerekçeleri ile birlikte yazılı olarak iletilir. 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda öngörülen suçların işlenmesinin önlenmesi amacıyla yapılacak aramalar için bu talep, o yer Cumhuriyet savcısına da yapılabilir. Yetkili merci, kolluğun talebini uygun bulursa, hâkimden arama kararı talep eder; ancak gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde yazılı arama emri verir. Arama talep, emir ve kararlarında aşağıdaki hususlara açıkça yer verilir: a) Aramanın sebebi, b) Aramanın konusu ve kapsamı, c) Aramanın yapılacağı yer, d) Geçerli olacağı zaman süresi. Hâkim tarafından verilen kararlar aleyhine, mülkî âmir tarafından kanun yollarına başvurulabilir. Usulüne uygun olarak verilmiş arama kararı veya emri üzerine, yetkili âmirin, aramanın yapılması için kolluk memurlarına vereceği sözlü emirler derhâl yerine getirilir. Bu konudaki emirlerin yazılı olarak verilmesi istenemez. Bu hâllerde, emrin yerine getirilmesinden doğabilecek sorumluluk, emri verene aittir.”, hükmüne uygun olarak kaymakamlarca önleme araması kararlarının verilip verilmediği; önleme aramasının sonucunun kolluk tarafından, arama kararı veya emri veren merci veya makama bir tutanakla bildirilip bildirilmediği;

13.24. Adlî ve Önleme Aramaları Yönetmeliği'nin, “Derneklerde arama” başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “Kamu düzeninin korunması veya suç işlenmesinin önlenmesi nedenlerinden birine bağlı olarak usulüne göre verilmiş hâkim kararı olmadıkça, yine bu nedenlere bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde mülkî âmirin yazılı emri bulunmadıkça, kolluk kuvvetleri, dernek ve eklentilerine giremez, arama yapamaz ve buradaki eşyaya el koyamaz. El koyma söz konusuysa, mülkî âmirin kararı yirmi dört saat içinde görevli hâkimin onayına sunulur. Hâkim, kararını el koymadan itibaren kırk sekiz saat içinde açıklar; aksi hâlde, el koyma kendiliğinden kalkar. Hâkim kararı, mülkî âmir tarafından dernek yöneticilerine yazıyla duyurulur.”, hükmüne uygun olarak derneklerde arama yapılıp yapılmadığı;

13.25. Adlî ve Önleme Aramaları Yönetmeliği'nin, “Spor müsabakaları ile ilgili aramalar” başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “Spor müsabakalarının yapılacağı spor alanına, güvenlik güçlerince gerçekleştirilecek kontrolden sonra seyirci alınır. Spor alanlarının çevresinde, stadyum veya spor salonu girişleri ile turnike girişlerinde, müsabakayla ilgili olarak hâkim kararı veya gecikmesinde sakınca olan hâllerde mülkî âmirin yazılı izni ile kolluk tarafından veya kolluğun denetiminde, özel güvenlik görevlilerince üst araması yapılır ve 5149 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanununun amacına aykırı madde ve cisimler geçici olarak koruma altına alınır.”, hükmü uyarınca spor alanlarında arama yapılıp yapılmadığı;

13.26. Adlî ve Önleme Aramaları Yönetmeliği'nin “Hâkimden önleme araması kararı alınması gerekmeyen hâller” başlıklı 25. Maddesinde yer alan; “Aşağıdaki hâllerde yapılacak aramalarda ayrıca bir arama emri ya da kararı gerekmez: a) Devletçe kamu hizmetine özgülenmiş bina ve her türlü tesislere giriş ve çıkışın belirli kurallara tâbi tutulduğu hâllerde, söz konusu tesislere girenlerin üstlerinin veya üzerlerindeki eşyanın veya araçlarının aranmasında, b) 5442 sayılı İl İdaresi Kanununun ek 1 inci maddesi kapsamında bulunan, sivil hava meydanlarında, limanlarda ve sınır kapılarında, binaların, uçakların, gemilerin ve

her türlü deniz ve kara taşıtlarının, giren çıkan yolcuların X-ray cihazından geçirilerek, gerektiğinde üstünün ve eşyasının aranması ile buralarda görevli kamu kuruluşları ve özel kuruluşlar personelinin, üstlerinin, araçlarının ve eşyalarının aranmasında, c) 2935 sayılı Olağanüstü Hâl Kanununun 11 inci maddesi kapsamında, kişilerin üstünün, eşyalarının Olağanüstü Hâl Valisinin emriyle aranmasında, d) 1402 sayılı Sıkıyönetim Kanununun 3 üncü maddesi kapsamında, konutların ve her türlü dernek, siyasî parti, sendika, kulüp gibi teşekküllere ait binaların, işyerlerinin, özel ve tüzel kişiliklere sahip müesseseler ve bunlara ait eklentilerin ve her türlü kapalı ve açık yerlerin, mektup, telgraf ve sair gönderilerin ve kişilerin üzerlerinin sıkıyönetim komutanının emriyle aranmasında, e) Kanunların, muhafaza altına alınmalarına olanak verdiği kişilerin, üst veya eşyalarının aranmasında, f) 26/4/1961 tarihli ve 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun çerçevesinde görevli kolluğun, aynı Kanunun 79 uncu maddesindeki silâh taşıma yasağı kapsamında, silâh taşıdığından şüphelenilen kişilerin üstlerinin ve eşyalarının aranmasında. Umuma açık veya açık olmayan özel işletmelerin, kurumların veya teşebbüslerin girişlerindeki kontroller, buralara girmek isteyen kimselerin rızasına bağlıdır. Kontrol edilmeyi kabul etmeyenler, bu gibi yerlere giremezler. Bu gibi yerlerde kontrol, esasta özel güvenlik görevlileri tarafından yerine getirilir. Ancak, bu yerlerin ve katılanların taşıyabilecekleri özel niteliklere göre, önleme aramaları kolluk güçleri tarafından da yapılabilir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

13.27. Adli ve Önleme Aramaları Yönetmeliği'nin “**Önleme araması tutanağı**” başlıklı 26. Maddesinde yer alan, “Arama sırasında suç unsuruna rastlandığında, önleme araması tutanağa bağlanır. Bu hâlde, tutanak 11 inci maddede yazılı unsurları içerir. Tutanak arama işlemine katılmış olanlar ve hazır bulunanlarca imzalanır. Tutanağın bir sureti ilgiliye verilir. Suç unsuruna rastlanmadığı durumlarda, aranan kişinin talebi hâlinde, kendisine arama kararı veya emrinin tarih ve sayısı, aramanın tarih ve saati, yeri, aranan şahsın ve arayan görevlinin kimlik bilgilerinin yer aldığı bir belge verilir.”, hükmü uyarınca önleme araması tutanağı düzenlenip düzenlenmediği; tutanağın bir suretinin ilgiliye verilip verilmediği;

13.28. Adli ve Önleme Aramaları Yönetmeliği'nin “**Aramalara ilişkin kayıt defteri**” başlıklı 33. Maddesinde yer alan, “Her kolluk biriminde, bu yönetmelik uyarınca yapılan aramalara ilişkin karar, yazılı emir ve diğer bilgilerin kaydedileceği bir defter tutulur. Bu defterde kayıtlı bilgiler; adli ve idarî soruşturmalar, ilgilinin taleplerinin karşılanması ve istatistikî çalışmalar dışında kullanılamaz. Bu defter, silinme ve muhtemel bilgi kaybı riskine karşı gerekli önlemler alınmak ve bilgiler yedeklenmek suretiyle bilgisayar ortamında da tutulabilir.”, hükmü uyarınca kolluk birimlerinde aramalara ilişkin kayıt defteri düzenlenip düzenlenmediği;

Trafikle İlgili Görevler:

13.29. 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun “**Trafik zabıtasının görev ve yetki sınırı ile genel zabitanın trafik hizmetlerini yürütmeye ilişkin yetkisi**” başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Trafik zabıtası ve genel zabitanın görev ve yetki sınırı; a) Trafik zabıtası: Trafik zabıtası görevi sırasında karşılaştığı acil ve zorunlu hallerde genel zabıta görevi yapmakla da yetkilidir. Mülki idare amirlerince, emniyet ve asayiş bakımından zorunlu görülen haller dışında, trafik zabıtasına genel zabıta görevi verilemez, araç, gereç ve özel teçhizatı trafik hizmetleri dışında kullanılamaz. b) Genel Zabıta: Trafik zabıtasının bulunmadığı veya yeterli olmadığı yerlerde polis; polisin ve trafik teşkilatının görev alanı dışında kalan yerlerde de jandarma, trafik eğitimi almış subay, astsubay ve uzman jandarmalar eliyle yönetmelikte belirtilen esas ve usullere uygun olarak trafiği düzenlemeye ve trafik suçlarına el koymaya görevli ve yetkilidir.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

13.30. 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 12. Maddesinin “**İl ve İlçe Trafik Komisyonları**” başlıklı 12. Maddesinin (a) bendi ile 18.07.1997 gün ve 23053 sayılı mükerrer R.G.'de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliği'nin “**İl ve İlçe Trafik Komisyonları**” başlıklı 17. Maddesinde yer alan: “İl sınırları içinde mahalli ihtiyaç ve şartlara göre trafik düzeni ve güvenliği bakımından yönetmelikte gösterilen konular ve esaslar çerçevesinde, illerde vali veya yardımcısının başkanlığında, belediye, emniyet, jandarma, milli eğitim, karayolları ve Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonuna bağlı ilgili odanın temsilcileri; valilikçe uygun görülen trafikle ilgili üniversite, oda, vakıf ve kamuya yararlı dernek veya kuruluşların birer temsilcisinden oluşan il trafik komisyonu, ilçelerde kaymakamın başkanlığında, aynı kuruluşların yöneticile-

ri veya görevlendirecekleri temsilcilerinin katıldığı ilçe trafik komisyonu kurulur. Kuruldaki üniversite, vakıf ve kamuya yararlı dernek veya kuruluşların temsilcilerinin toplam sayısı 3’ü geçemez. Kuruluşu bulunan yerler hariç, ilçe trafik komisyonlarına karayolları temsilcisinin katılması zorunlu değildir. Gündem konuları vali veya kaymakamlar tarafından belirlenir. Bu komisyonlara, oy hakkı olmaksızın görüşleri alınmak üzere, diğer kuruluş temsilcileri de çağrılabilir. Kararlar oy çokluğu ile alınır. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çoğunluk sayılır. (...) İl ve ilçe trafik komisyonu kararlarını bütün resmi ve özel kuruluşlar uygulamakla yükümlüdür. İlçe trafik komisyonu kararları, il trafik komisyonunca incelenip vali tarafından onaylandıktan sonra yürürlüğe girer.”, hükmüne uygun olarak ilçe trafik komisyonunun kurulup kurulmadığı;

13.31. 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu’nun 12. Maddesinin “*İl ve İlçe Trafik Komisyonları*” başlıklı 12. Maddesinin (b) bendi ile “*İl ve İlçe Trafik Komisyonunun Görev ve Yetkileri*” başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “İl ve ilçe trafik komisyonunun görev ve yetkileri şunlardır; **a)** İl sınırları içinde mahalli ihtiyaç ve şartlara göre trafik düzeni ve güvenliğini sağlamak amacıyla gerekli tedbirleri almak, **b)** Trafikğin düzenli bir şekilde akımını sağlamak bakımından alt yapı hizmetleri ile ilgili tedbirleri almak, trafikle ilgili sorunları çözümlenmek, bütün ülkeyi ilgilendiren Karayolu Trafik Güvenliği Yüksek Kurulunun müdahalesini gerektiren hususları İçişleri Bakanlığına iletmek, **c)** Karayolu taşımacılığına ait mevzuat hükümleri saklı kalmak üzere, trafik düzeni ve güvenliği yönünden belediye sınırları içinde ticari amaçla çalıştırılacak yolcu ve yük taşıtları ile motorsuz taşıtların çalışma şekil ve şartları, çalıştırılabileceği yerler ile güzergâhlarını tespit etmek ve sayılarını belirlemek, **d)** Gerçek ve tüzel kişiler ile resmi ve özel kurum ve kuruluşlara ait otopark olmaya müsait boş alan, arazi ve arsaları geçici otopark yeri olarak ilan etmek ve bunların sahiplerine veya üçüncü kişilere işletilmesi için izin vermek, izin verilen otoparklar ile karayolu üzerindeki diğer park yerlerinde özüllüler için işaretlerle belirlenmiş bölümler ayrılmasını sağlamak, **e)** Karayollarının bir kısmının veya tamamının yoldan faydalananların bir kısmına veya tamamına kapatılmasına, park edilecek yerler ile zaman ve süresinin ve araçların geliş ve gidiş yollarının ve yollara konulacak trafik işaretlerinin yerlerinin belirlenmesine karar vermek, **f)** Karayollarında gerekli hal ve yerlerde en çok ve en az hız limitine göre yeniden hız sınırlarını belirlemek, **g)** Karayolları Trafik Kanunu ve bu Yönetmelikle verilen diğer görevleri yapmak. İl trafik komisyonları belediye sınırları içinden geçen devlet ve il yolları ile ilgili hususlarda Karayolları Genel Müdürlüğünün uygun görüşünü almak zorunludur.”, hükmü uyarınca ilçe trafik komisyonunun maddede sayılan görevleri yerine getirip getirmediği,

13.32. 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu’nun “*Belge ve Plaka Vermeye Yetkili Kuruluşlar*” başlıklı 22. Maddesinin dördüncü ek fıkrasında yer alan (Ek fıkra: 13.2.2011-6111/57 md.); “...Genel hükümlerden kaynaklanan sorumlulukları saklı kalmak üzere, ikinci fıkra hükmüne göre yetkilendirilmiş gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerine, belirlenen usul ve esaslara aykırı hareket etmeleri halinde tespitin yapıldığı yerin mülki amiri veya bu konu ile ilgili olarak yetkilendireceği trafik tescil birim amiri tarafından on bin Türk Lirası idarî para cezası verilir...”, hükmü gereğince işlem yapıp yapılmadığı;

13.33. 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu’nun “*Motorlu araçlarla ilgili mesleki faaliyette bulunanlar*” başlıklı 104. Maddesinde yer alan; “Motorlu araçlarla ilgili mesleki faaliyette bulunan teşebbüslerin sahibi, gözetim, onarım, bakım, alım - satım, araçta değişiklik yapılması amacı ile veya benzeri bir amaçla kendisine bırakılan bir motorlu aracın sebep olduğu zararlardan dolayı; işleten gibi sorumlu tutulur. Aracın işleteni ve araç için zorunlu mali sorumluluk sigortası yapan sigortacısı bu zararlardan sorumlu değildir. Yukarıda yazılı teşebbüs sahipleri kendilerine bırakılan motorlu araçların tümünü kapsamak üzere esasları Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakanlıkça tespit edilecek bir zorunlu mali sorumluluk sigortası yaptırmaya ve denetimlerde bu sigortanın yapıldığını belgelemeye mecburdurlar. İşletenin sorumluluk sigortasına ilişkin hükümler, burada da uygulanır. Motorlu araçları mesleki veya ticari amaçlar için elinde bulunduran teşebbüs sahipleri bu araçların yönetmelikte gösterilecek biçimde bir defterini tutmakla yükümlüdürler. Bu madde hükümlerine uymayan teşebbüs sahipleri, 108 000 000 lira hafif para cezası ile cezalandırılırlar. İkinci fıkrada sözü edilen sigortayı yaptırmayan teşebbüs sahiplerinin bu işyerleri, mahallin en büyük mülki amirince 15 güne kadar faaliyetten men edilir.”, hükmü uyarınca kaymakamların faaliyetten men yetkisini kullanıp kullanmadıkları;

13.34. 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "**Sürücü Kursları**" başlıklı 123. maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan; "... Bu madde hükümlerine ve yönetmelikteki şartlara uymadıkları, mülki idare amirlerince görevlendirilen yetkililer veya Milli Eğitim Bakanlığı yetkilileri tarafından tespit edilen kursların sahiplerine, olayın özelliğine göre belirlenecek süre içinde şartlara uymaları yazılı olarak bildirilir. Bu süre içinde şartların yerine getirilmemesi halinde kurs sahipleri 18 000 000 lira hafif para cezası ile cezalandırılırlar. Ayrıca, kurs on beş günden az olmamak üzere mülki amirlerce geçici olarak kapatılır. Bu süre 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu hükümleri uyarınca gerekli işlemler sonuçlandırılıncaya kadar uzatılır. Belge alınmadan açılan kursların sahipleri üç aydan altı aya kadar hafif hapis cezası ve 108 000 000 lira hafif para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, belge alınmadan açılan kurslar zabıtaca kapatılır.", hükmü uyarınca gerekli görülmesi durumunda sürücü kurslarının mülki idare amirlerince görevlendirilecek yetkililer tarafından denetlenip denetlenmediği;

13.35. 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "**Okul, radyo ve televizyonlarda trafik eğitimi**" başlıklı 125. Maddesinde yer alan; "Milli Eğitim Bakanlığınca, ilköğretim ve ortaöğretim okullarında ders programlarına eğitim amacı ile zorunlu uygulamalı trafik ve ilk yardım dersleri konulur. Bu dersler için valilik ve kaymakamlıkça yükseköğrenim görmüş emniyet görevlileri görevlendirilebilir...", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

13.36. Karayolları Trafik Yönetmeliği'nin "**Askeri Mahallerde Trafiğin Düzenlenmesi**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan; "Silahlı Kuvvetlere ait her çeşit bina ve tesisin iç bölümlerindeki trafik düzenlemeleri dışında, mülki idari amirinin isteği ve garnizon komutanının uygun görmesi halinde, merkez komutanlıklarına aşağıdaki esas ve şartlara uyulmak suretiyle gerekli görülen yerlerde ve hallerde geçici olarak trafiği düzenleme yetkisi verilebilir. a) Askeri bina, tesis veya birliklerin bulunduğu yerin, bu yerlere ulaşan yollar ile bağlantı ve geçiş yollarında veya giriş çıkışlardaki trafiğin yetkili trafik zabıtası veya genel zabitanın denetiminden uzak olmak, b) Askeri bina ve tesisin konumu veya kullandığı hizmet amacı bakımından, bulunduğu yerdeki yol ve trafik durumu dolayısıyla trafik güvenliği açısından belli zamanlarda tedbirler alınmasının mecburi görülmesi, hallerinde, belirlenen yerlerde, belirtilen süre ve şartlara uygun şekilde uygulamak üzere, özel işaretli ve eğitilmiş askeri personel, geçici olarak trafiği düzenlemekle yetkili kılınabilir. Ancak, bu yetki trafik zabıtasının görevine müdahale şeklinde kullanılamaz. Yetkili kılınan personel, talimatlarına uymayan sürücülere ait araç plakalarını tespit ederek mahalli trafik birimine bildirirler.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

13.37. Karayolları Trafik Yönetmeliği'nin "**Araçların çekilmesi, kurtarılması ve götürülmesi ile çekilen, trafikten men edilen ve muhafaza altına alınan araçların bırakılacağı otoparkların belirlenmesi ve bu işlemlere dair masrafların tespiti**", başlıklı 122. Maddesinde yer alan; "Kanunlarda ve bu Yönetmelikte belirtilen ihlalleri nedeniyle trafikten men edilen, muhafaza altına alınması gereken veya bulunduğu yerden kaldırılması gereken araçların çekilip götürülmesinde öncelikle trafik kuruluşları ile kamu kurum veya kuruluşlarına ait çekici/kurtarıcı araçlar kullanılır. İhtiyaç duyulması halinde, araç çekme, kurtarma ve götürme hizmetleri, ücretleri ile diğer usul ve esaslar belirlenmek şartıyla büyükşehirlerde ulaşım koordinasyon merkezlerince, diğer il ve ilçelerde ise il ve ilçe trafik komisyonlarında karar alınmak suretiyle gerçek veya tüzel kişilere de yaptırılabilir. Çekilen, trafikten men edilen veya muhafaza altına alınan veya bulunduğu yerden kaldırılan araçlar, Büyükşehirlerde Ulaşım Koordinasyon Merkezlerince, diğer il ve ilçelerde ise il ve ilçe trafik komisyonları tarafından yetkilendirilmiş bir park yerine, yetkilendirilmiş park yeri bulunmaması halinde ise varsa trafik kuruluşlarının yoksa mülki idare amirliklerince belirlenecek diğer kamu kurum veya kuruluşlarına ait park yerlerine çekilir. Kamu kurum veya kuruluşlarına ait araç park yerlerinde alınması gereken tedbirler, park yerinin ait olduğu kurum veya kuruluş ile koordine kurulmak suretiyle aracın çekilmesine veya muhafazasına karar veren kuruluşça alınır(...)", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

Umuma Açık İstirahat ve Eğlence Yerlerine İlişkin Görevler:

13.38. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu'nun 7. Maddesinde yer alan; "... Umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin ruhsatı bağlı olduğu kolluk kuvvetinin görüşü alındıktan sonra belediye ve mücavir alan sınırları içinde belediyeler; bu alanların dışında il özel idareleri tarafından verilir. Kolluk kuvveti görüşünü yedi gün içinde verir. Ruhsat talepleri bir ay içinde sonuçlandırılır. İzin alınmadan açılan

umuma açık istirahat ve eğlence yerleri kapatılır. Bu iş yerlerinin faaliyet göstereceği alanları belirlemeye veya mevcut umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin bu amaç için ayrılan yerlerde toplanmasına, belediye ve mücavir alan sınırları içinde belediyeler; bu alanlar dışında il özel idareleri yetkilidir (...) Bu iş yerleri için düzenlenen iş yeri açma ve çalışma ruhsatlarının bir örneği yetkili kolluk kuvvetine gönderilir. Bu iş yerleri genel güvenlik ve asayiş yönünden genel kolluk tarafından denetlenir (...)” hükmüyle;

İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmeliğin **“Umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin açılması”** başlıklı 32. Maddesinde yer alan; “... Yetkili kolluk kuvveti, açılacak yerin genel güvenlik ve asayişin korunması açısından kolaylıkla kontrol edilebilecek bir yerde ve konumda olup olmadığını dikkate alarak, işyeri hakkındaki görüşünü mülki idare amiri vasıtasıyla yedi gün içinde bildirir...”, hükmü uyarınca umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin açılmasına ilişkin kolluk görüşünün kaymakam aracılığıyla yedi gün içinde verilip verilmediği;

13.39. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu’nun yukarıya özetlenen 7. Maddesi ile İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmeliğin **“İçkili yer bölgesinin tespiti”** başlıklı 29. Maddesinde yer alan; “İçkili yer bölgesi, mülki idare amirinin genel güvenlik ve asayiş durumu hakkındaki görüşü doğrultusunda belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde belediye meclisi, bu sınırlar dışında il genel meclisi tarafından tespit edilir. İçkili yer bölgesi haricinde içkili yer açılmaz.”, hükmü uyarınca yetkili merciler tarafından içkili yer bölgesi tespit edilirken, mülki idare amirinin genel güvenlik ve asayiş durumu hakkındaki görüşünün alınarak, bu görüş doğrultusunda hareket edilip edilmediği;

Mülki İdare Amirince içkili yer bölgesi hakkında görüş verilirken; Yönetmeliğin **“İçkili yer bölgesi olarak tespit edilemeyecek yerler”** başlıklı 30. Maddesinde yer alan düzenlemelerin dikkate alınıp alınmadığı;

13.40. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu’nun yukarıya özetlenen 7. Maddesi ile İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmeliğin **“Bildirim”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “... Umuma açık istirahat ve eğlence yerleri için düzenlenen işyeri açma ve çalışma ruhsatlarının bir örneği en geç yedi gün içinde yetkili idare tarafından kolluğa gönderilir.”, hükmü uyarınca ruhsat örneklerinin en geç yedi gün içinde yetkili idare tarafından kolluğa gönderilip gönderilmediği;

13.41. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu’nun yukarıya özetlenen 7. Maddesi ile İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmeliğin **“Kolluk denetimi”** başlıklı 37. Maddesinde yer alan; “Kolluk, umuma açık istirahat ve eğlence yerlerini genel güvenlik ve asayiş yönünden denetler. Denetimler sırasında tespit edilen mevzuata aykırı hususlar, yetkili idarelere gereği yapılmak üzere bildirilir.”, hükmü uyarınca genel kolluk tarafından umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin genel güvenlik ve asayiş yönünden denetlenip denetlenmediği, denetimler sırasında tespit edilen mevzuata aykırı hususların, yetkili idarelere gereği yapılmak üzere bildirilip bildirilmediği;

13.42. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu’nun 8. Maddesinde yer alan; “Polisçe kat’i delil elde edilmesi halinde; A) Kumar oynanan umumî ve umuma açık yerler ile her çeşit özel ve resmi kurum ve kuruluşlara ait lokaller, B) Mevzuata aykırı bir şekilde uyuşturucu madde imal edilen, satılan, kullanılan, bulundurulmuş yerler, C) Mevzuata aykırı faaliyet gösteren genelevler, birleşme yerleri ve fuhuş yapılan evler ve yerler, D) Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, Anayasal düzenine, genel güvenliğe ve genel ahlâka zararı dokunacak oyun oynatılan, temsil verilen, film veya video bant gösterilen yerler ile internet üzerinden yapılan yayınlara izin verilen yerler, E) Derneklere, sendikalara, loca ve kulüplere, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile benzeri kurum ve kuruluşlara ait ve yalnız üyelerinin yararlanması için açılan lokallerden, birden fazla denetim sonunda ve yazılı ihtar rağmen, iç yönetmeliğine aykırı faaliyet göstererek umuma açık yer durumuna geldiği tespit edilenler, F) Her türlü denize elverişli araçlarla günübirlik tur düzenleyen veya her türlü mal ve hizmet satanlardan, müşteriye faaliyetlerini duyururken veya müşteri kabul ederken çevreyi veya müşteriyi rahatsız edecek yöntemler kullananlar, Mahallin en büyük mülki amiri tarafından otuz günü geçmemek üzere geçici süreyle faaliyetten men edilir. Bu maddede yazılı fiiller sebebiyle bir yıl içinde üç defa faaliyetten men edilen işyerlerinde, bu fiiller tekrar işlendiği takdirde,

işyeri açma ve çalışma ruhsatları, mahallin en büyük mülkî amirinin bildirimine üzerine, belediye veya il özel idaresi tarafından beş iş günü içinde iptal edilir.”, hükmüyle;

İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmeliğin “*Geçici süreyle faaliyetten men ve idarî para cezası*” başlıklı 39. Maddesinde yer alan; “2559 sayılı Kanunun 8 inci maddesinde sayılan hususların tespiti halinde belirtilen işyerleri otuz günü geçmemek üzere, mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından geçici süreyle faaliyetten men edilir. Faaliyetten men’e ilişkin onay uygulanmak üzere yetkili idareye bildirilir. Yetkili idare en geç üç işgünü içinde faaliyetten men’e ilişkin kararı işyerini mühürlemek suretiyle uygulayarak buna ilişkin tutanağın bir suretini ilgili mülkî makama gönderir. 2559 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde belirtilen hususların tespiti halinde, yetkili idare tarafından mezkûr maddede belirtilen usule göre idarî para cezası uygulanır.”, hükmü uyarınca kaymakamların geçici süreyle faaliyetten men yetkilerini kullanıp kullanmadığı;

Geçici süreyle faaliyetten men kararlarının, Yönetmeliğin “*Faaliyetten men kararının uygulanması*” başlıklı 40. Maddesinde belirtilen esaslar çerçevesinde yerine getirilip getirilmediği;

13.43. İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmeliğin “*Süresinden önce açılma*” başlıklı 41. Maddesinde yer alan; “Geçici süreyle faaliyetten men işlemine karşı açılan davanın idare aleyhine sonuçlanması halinde umuma açık istirahat ve eğlence yeri bir tutanakla açılarak işyeri sahibi veya kanunî temsilcisine teslim edilir. İşyeri kapatılarak soruşturma evrakı ile birlikte adlî makama intikal ettirilen işletmecisi veya mes’ul müdür hakkında Cumhuriyet savcılığınca takipsizlik veya mahkemece beraat kararı verilmiş olması veya kesin sahip değişikliği hallerinde mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından süresinden önce açılmasına karar verilebilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

13.44. 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu’nun yukarıya özetlenen 8. Maddesi ile İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmeliğin “*İşletme izninin iptali*” başlıklı 42. Maddesinde yer alan; “2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanununun 8 inci maddesinde belirtilen fiiller sebebiyle bir yıl içinde üç defa faaliyetten men edilen işyerlerinde, bu fiiller tekrar işlendiği takdirde, işyeri açma ve çalışma ruhsatı mahallin en büyük mülkî idare amirinin bildirimine üzerine yetkili idareler tarafından beş işgünü içinde iptal edilir. 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununa göre verilen belgelerin, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından iptali halinde iptal işlemine ilişkin karar en geç yedi gün içinde yetkili idareye bildirilir.”, hükmü uyarınca belirtilen fiiller sebebiyle bir yıl içinde üç defa faaliyetten men edilen işyerlerinde, bu fiiller tekrar işlendiği takdirde ruhsatlarının iptali için kaymakam tarafından yetkili idarelere bildirimde bulunulup bulunulmadığı;

Toplantı ve Gösteri Yürüyüşlerine İlişkin Görevler:

13.45. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu’nun “*Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı*” başlıklı 3. Maddesinde yer alan; “Herkes, önceden izin almaksızın, bu Kanun hükümlerine göre silahsız ve saldırısız olarak kanunların suç saymadığı belirli amaçlarla toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir. Yabancıların bu Kanun hükümlerine göre toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenlemeleri, İçişleri Bakanlığının iznine bağlıdır. Yabancıların bu Kanuna göre düzenlenen toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde topluluğa hitap etmeleri, afiş, pankart, resim, flama, levha, araç ve gereçler taşımaları, toplantının yapılacağı mahallin en büyük mülkî idare amirliğine toplantıdan en az kırk sekiz saat önce yapılacak bildirimle mümkündür.”, hükmünde yer alan yabancılarla ilgili düzenlemelere uyulup uyulmadığı;

13.46. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu’nun “*İstisnalar*” başlıklı 4. Maddesinde yer alan; “Aşağıda belirtilen toplantı ve faaliyetler bu Kanun hükümlerine tabi değildir. a) Siyasi partilerin, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, sendikaların, vakıfların, derneklerin, ticari ortaklıkların ve diğer tüzelkişiliklerin özel kanunlarına ve kendi tüzüklerine göre yapacakları kapalı yer toplantıları, b) Kanunlara uymak, kendi kural ve sınırları içinde kalmak şartıyla kanun veya gelenek ve göreneklere göre yapılacak toplantı, tören, şenlik, karşılama ve uğurlamalar, c) Spor faaliyetleri ile bilimsel, ticari ve ekonomik amaçlarla yapılan toplantılar, d) Cumhurbaşkanı, Başbakan ve bakanların Devlet ve Hükümet işleri hakkın-

daki toplantı ve konuşmaları ile Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerinin halk ile yapacakları sohbet niteliğindeki görüşmeler.”, hükmünde yer alan istisnalara dikkat edilip edilmediği;

13.47. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun **“Toplantı ve gösteri yürüyüşü yer ve güzergâhı”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Toplantı ve gösteri yürüyüşleri, tüm il veya ilçe sınırları içerisinde aşağıdaki hükümlere uyulmak şartıyla her yerde yapılabilir. Şehir ve kasabalarda ve gerekli görülen diğer yerlerde hangi meydan ve açık yerlerde veya yollarda toplantı veya yürüyüş yapılabileceği ve bu toplantı ve yürüyüş için toplanma ve dağılma yerleri ile izlenecek yol ve yönler vali ve kaymakamlarca kararlaştırılarak alışılmış araçlarla önceden duyurulur. Bu yerler hakkında sonradan yapılacak değişiklikler duyurudan on beş gün sonra geçerli olur. Toplantı yerlerinin tespitinde gidiş gelişi, güvenliği bozmayacak ve pazarların kurulmasına engel olmayacak biçimde, toplantıların genel olarak yapıldığı, elektrik tesisatı olan yerler tercih edilir.”, hükmüyle;

08.08.1985 gün ve 18836 sayılı R.G.'de yayımlanan Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin **“Toplantı Yeri ve Gösteri Yürüyüşü Güzergâhının Belirlenmesi”** başlıklı 3. Maddesinde yer alan; “Kanun hükümleri esas alınarak, il ve ilçe sınırları içinde açık yer toplantısı yapılacak mahaller; gösteri yürüyüşü yapılacak güzergâh; yürüyüşe geçmek üzere toplanılacak yerler ile dağılma yerleri; afiş ve pankart asılacak yerler, mahallin en büyük mülkî amirince açık ve kesin bir şekilde tesbit edilerek krokiye bağlanır ve alışılmış araçlarla ilân olunur. İlân tutanağı dosyasında saklanır. Tesbit edilen yer, güzergâh ve bunlara ilişkin krokiler her yıl Ocak ayında veya gerektiğinde gözden geçirilir. Değişiklik yapılırsa, bu değişiklikler birinci fıkrada belirtilen şekilde ilân edilir. Kaymakamlarca yapılan tesbit ve değişiklikler ile bunlara ilişkin krokiler ilçenin bağlı bulunduğu valiliğe, valilerce yapılan veya kaymakamlarca valiliğe gönderilen tesbit ve değişikliklerle bunlara ilişkin krokiler valiliklerce en yakın askerî komutanlığa gönderilir.”, hükmüne uygun olarak toplantı yeri ve gösteri yürüyüşü güzergâhının kaymakamlarca belirlenerek ilan edilip edilmediği; her yıl ocak ayında veya gerektiğinde gözden geçirilip geçirilmediği;

13.48. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun **“Bildirim verilmesi”** başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “Toplantı yapılabilmesi için, düzenleme kurulu üyelerinin tamamının imzalayacakları bir bildirim, toplantının yapılmasından en az kırk sekiz saat önce ve çalışma saatleri içinde, toplantının yapılacağı yerin bağlı bulunduğu valilik veya kaymakamlığa verilir. Bu bildirimde; a) Toplantının amacı, b) Toplantının yapılacağı yer, gün, başlangıç ve bitiş saatleri, c) Düzenleme kurulunun başkan ile üyelerinin açık kimlikleri, meslekleri ikametgâhları ve varsa çalışma yerleri, Belirtilir ve bildirimde yönetmelikte gösterilecek belgeler eklenir. Bu bildirim karşılığında gün ve saati gösteren alındı belgesi verilmesi zorunludur. Bu bildirim, valilik veya kaymakamlıkça kabul edilmez veya karşılığında alındı belgesi verilmez ise keyfiyet bir tutanakla tespit edilir. Bu halde noter vasıtasıyla ihbar yapılır. İhbar saati bildirim verilme saati sayılır. Aynı yerde, aynı gün toplantı yapmak üzere ayrı ayrı düzenleme kurullarınca bildirim verilmişse ilk verilen bildirim geçerlidir. Diğerlerine durum hemen yazılı olarak bildirilir.”, hükmü;

Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin **“Bildirim Verilmesi ve Eklenerek Belgeler”**, başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “Toplantı yapılabilmesi için, toplantının yapılmasından en az 48 saat önce ve çalışma saatleri içinde, düzenleme kurulu başkan ve üyelerinin tamamının imzalayacağı bir bildirim mahallin en büyük mülkî amirliğine verilmesi zorunludur. Bu bildirimde, toplantının amacı, yapılacağı yer, başlangıç ve bitiş saatleri ile düzenleme kurulu başkan ve üyelerinin açık kimlikleri, meslekleri, ikametgâhları ve varsa çalışma yerlerinin belirtilmesi ve bildirimde, düzenleme kurulu başkan ve üyelerince sağlanacak, a) Nüfus cüzdan örneği, b) Adlî sicil kaydı, c) İkamet Belgesinin, d) Fiil ehliyetine sahip ve on sekiz yaşını doldurmuş olduklarına dair şahsi beyan belgesinin, e) Düzenleme kurulunda yer alacak yabancılar için, ilgili valilik kanalıyla, İçişleri Bakanlığından alınan izin belgesi; Kanun'a göre düzenlenen toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde topluluğa hitap edecek, afiş, pankart, resim, flama, levha, araç ve gereçler taşıyacaklar için mahallin en büyük mülki idare amirliğine, toplantıdan en az 48 saat önce bildirimde bulunulduğunu gösteren belgenin, f) Tüzel kişilerce düzenlenecek toplantı ve gösteri yürüyüşleri için yetkili organlarının buna ilişkin kararının, eklenmesi şarttır.”, hükmüyle;

Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin **“Alındı Belgesi”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Bu yönetmeliğin 5 inci maddesine uygun düzenlenmiş bildirim ve ekleri için, mahallin en büyük mülkî amirliğince, düzenleme kurulu başkan veya üyelerine, bildirim alındığı gün ve saati gösteren bir "alındı belgesi" ile toplantının yerini, gününü, başlangıç ve bitim saatlerini ve düzenleme kurulunun görev ve sorumluluklarını belirleyen önceden hazırlanmış bir talimat verilir.”, hükmüne uygun olarak bildirimlerin alınıp alınmadığı; özellikle alındı belgesi düzenlenip düzenlenmediği; önceden hazırlanmış bir talimat verilip verilmediği;

13.49. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun **“Hükümet komiseri ve yetkileri”** başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “Valilik ve kaymakamlıkça; hâkim ve savcılar ve bu sınıftan sayılanlar ile Silahlı Kuvvetler, adalet, genel ve özel kolluk kuvvetleri mensupları hariç olmak üzere, il veya ilçelerdeki mülki idare amirliği hizmetleri sınıfına dâhil memurları ile diğer kamu görevlilerinden müdür, amir veya bunların yardımcıları arasından bir kişi, hükümet komiseri olarak ve gerektiğinde iki kişi de hükümet komiseri yardımcısı olarak görevlendirilir. Hükümet komiseri, toplantı yerinde uygun göreceği bir yerde bulunur ve toplantıyı teknik ses alma cihazları, fotoğraf ve film makineleri gibi araçlarla tespit ettirebilir. Hükümet komiseri, 12 nci maddede öngörülen durumlarda düzenleme kurulu başkanının isteği veya toplantının sürmesini imkânsız kılacak derecede genel sükûn ve düzeni bozacak ve suç teşkil edecek nitelikte sözle veya eylemle saldırlı bir biçim alması halinde toplantıyı sona erdirmeye yetkilidir.” Hükmüyle,

Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin **“Hükümet Komiseri Görevlendirilmesi”** başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “Mahallin en büyük mülkî âmiri, her toplantı ve gösteri yürüyüşü için toplantının yapılacağı saatten 24 saat önce, kanunda öngörülen niteliklere sahip bir kişiyi hükümet komiseri olarak görevlendirir. Mülkî âmir, toplantının niteliğini ve diğer hususları dikkate alarak, en çok iki kişiyi hükümet komiserine yardımcı olarak görevlendirmeye de yetkilidir.”,

Hükmüne uygun olarak hükümet komiseri görevlendirip görevlendirilmediği; hükümet komiserinin Yönetmeliğin **“Hükümet Komiserinin Görevleri”** başlıklı 12. Maddesinde sayılan görevleri yerine getirip getirmediği;

13.50. Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin **“Toplantı Sonu İşlemleri”** başlıklı 15. Maddesinde yer alan; “Düzenleme kurulu üyeleri, topluluk toplantı yerinden ayrılıncaya kadar, taşkınlıkları yatıştırıcı, kanunsuz hareketleri önleyici davranış içinde bulunmak ve bu konularda güvenlik kuvvetlerine yardım etmek zorundadırlar. Topluluk tamamen dağıldıktan sonra hükümet komiseri toplantının bitimini tutanakla tesbit eder. Toplantı, düzenleme kurulu başkanının isteği üzerine sona erdirilmişse tutanak, düzenleme kurulu başkanı tarafından da imza edilir. Kanuna uygun olarak başlayıp biten veya kanuna uygun başlayıp kanunsuz hale dönüşmesi nedeni ile dağıtılan, toplantı ve gösteri yürüyüşleri ile ilgili raporlar, bitimi izleyen 24 saat içinde, tutanaklar da eklenerek mahallî mülkî âmirine sunulur. Her türlü tutanağın toplantı yerinde tutulması esastır. Ancak, buna imkân bulunmaz ise, uygun herhangi bir yerde ilk fırsatta tutanak düzenlenir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı, hükümet komiseri tarafından hazırlanan raporun süresinde kaymakama sunulup sunulmadığı;

13.51. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun **“Düzenleme kurulunun toplantıyı geri bırakması”** başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “Toplantı, toplantının yapılacağı saatten en az yirmi dört saat önce düzenleme kurulunun çoğunluğu tarafından, bildirim verildiği valilik veya kaymakamlığa yazı ile bildirilmek şartıyla kırk sekiz saati geçmemek üzere yalnız bir kez geri bırakılabilir.”, hükmüne uygun hareket edilip edilmediği;

13.52. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun **“Toplantının ertelenmesi veya bazı hâllerde yasaklanması”** başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “Bölge valisi, vali veya kaymakam, millî güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlığın ve genel ahlâkın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amacıyla belirli bir toplantıyı bir ayı aşmamak üzere erteleyebilir veya suç işleneceğine dair açık ve yakın tehlike mevcut olması hâlinde yasaklayabilir.”, hükmünde yer alan yetkinin gerektiğinde kaymakamlarca kullanılıp kullanılmadığı;

13.53. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun "**Yasaklama veya erteleme kararının tebliği**" başlıklı 18. Maddesinde yer alan; "Bölge valisi, Vali veya kaymakamlarca ertelenen veya yasaklanan veya İçişleri Bakanlığı tarafından ertelenen toplantılara ilişkin gerekçeli erteleme veya yasaklama kararı toplantının başlama saatinden en az yirmi dört saat önce bir yazı ile düzenleme kurulu başkanına veya bulunmadığı takdirde üyelerden birine tebliğ edilir. Vali veya kaymakamlarca ertelenen veya yasaklanan toplantılar hakkında bölge valiliğine ve İçişleri Bakanlığına, bölge valilerince ertelenen veya yasaklanan toplantılar için de İçişleri Bakanlığına bilgi verilir. (...) Toplantının ertelenen günden sonraki bir günde yapılabilmesi, düzenleme kurulunun 10 uncu maddeye göre yeni bildirimde bulunmasına bağlıdır.", hükmü uyarınca yasaklama ve erteleme kararlarının tebliğ edilmediği;

13.54. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun "**Yasak yerler**" başlıklı 22. Maddesinde yer alan; "Genel yollar ile parklarda, mabetlerde, kamu hizmeti görülen bina ve tesislerde ve bunların eklentilerinde ve Türkiye Büyük Millet Meclisine bir kilometre uzaklıktaki alan içinde toplantı yapılamaz ve şehirlerarası karayollarında gösteri yürüyüşleri düzenlenemez. Genel meydanlardaki toplantılarda, halkın ve ulaşım araçlarının gelip geçmesini sağlamak üzere valilik ve kaymakamlıklarca yapılacak düzenlemelere uyulması zorunludur.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

13.55. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun "**Toplantı veya gösteri yürüyüşünün dağıtılması**" başlıklı 24. Maddesinde yer alan; "Kanuna uygun olarak başlayan bir toplantı veya gösteri yürüyüşü, daha sonra 23 üncü maddede belirtilen kanuna aykırı durumlardan bir veya birkaçının vuku bulması sebebiyle, Kanuna aykırı toplantı veya gösteri yürüyüşü haline dönüşürse: a) Hükümet komiseri toplantı veya gösteri yürüyüşünün sona erdiğini bizzat veya düzenleme kurulu aracılığı ile topluluğa ilan eder ve durumu en seri vasıta ile mahallin en büyük mülki amirine bildirir. b) Mahallin en büyük mülki amiri, yazılı veya acele hallerde sonradan yazı ile teyit edilmek kaydıyla sözlü emirle, mahallin güvenlik amirlerini veya bunlardan birini görevlendirerek olay yerine gönderir. Bu amir, topluluğa Kanuna uyularak dağılmalarını, dağılmazlarsa zor kullanılacağını ihtar eder. Topluluk dağılmazsa zor kullanılarak dağıtılır. Bu gelişmeler hükümet komiserince tutanaklarla tespit edilerek en kısa zamanda mahallin en büyük mülki amirine tevdi edilir. (a) ve (b) bentlerindeki durumlarda güvenlik kuvvetlerine karşı fiili saldırı veya mukavemet veya korudukları yerlere ve kişilere karşı fiili saldırı hali mevcutsa, ihtarla gerek olmaksızın zor kullanılır. (...) Toplantı veya gösteri yürüyüşlerinin Kanuna aykırı olarak başlaması hallerinde; güvenlik kuvvetleri mensupları, olayı en seri şekilde mahallin en büyük mülki amirine haber vermekle beraber, mevcut imkânlarla gerekli tedbirleri alır ve olaya müdahale eden güvenlik kuvvetleri amiri, topluluğa dağılmaları, aksi halde zor kullanılarak dağıtılacakları ihtarında bulunur ve topluluk dağılmazsa zor kullanılarak dağıtılır.", hükmünde yer alan yetkinin kaymakamlarca kullanılıp kullanılmadığı;

13.56. 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun "**Çağrı ve propaganda araçları**" başlıklı 26. Maddesinde yer alan; "Toplantı veya yürüyüşlere ilişkin çağrı veya propaganda amacıyla kullanılan basılı veya çoğaltılmış veya el ile yazılmış davetiye, levha ve ilanlarda düzenleme kurulu başkanı ile en az altı üyesinin adları, soyadları ve imzalarının bulunması; bunlardan asılması gerekenlerin, Kanunun 6 ncı maddesinde belirtilen yöntemle de uyulmak şartıyla valilik veya kaymakamlıklarca önceden tespit edilmiş yerlere asılması zorunludur. Bu propaganda ve çağrı alet ve araçlarında, halkı suç işlemeye özendiren veya kışkırtan yazı veya resim bulunması yasaktır. Toplantı veya gösteri yürüyüşünün yapılacağı tarihten bir önceki günden toplantı veya gösteri yürüyüşünün başlayacağı saate kadar, güneşin doğuşundan batışına kadarki zaman içinde olmak kaydıyla ses yükselten veya ileten herhangi bir alet veya araç ile çağrı yapılabilir. Bu süre dışında çağrı için sözü geçen alet veya araçlar kullanılamaz. Kapalı yer toplantılarında, ses yükseltici alet veya araçlarla dışarıya yayın yapılamaz.", hükmü uyarınca çağrı ve propaganda araçları ile ilgili hususlara riayet edilip edilmediği;

13.57. Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin "**Asayiş Harekât Merkezi**" başlıklı 17. Maddesinde yer alan; "Asayiş harekât merkezi, mahallin en büyük mülki âmiri başkanlığında, mahallin genel kolluk âmir ve komutanları ile askeri birliklerden yardım istenmesi halinde yardıma gelecek olan askeri birlik komutanı veya temsilcisinden oluşur. Asayiş harekât merkezi, mahallin en büyük mülki âmirinin gerek görmesi halinde toplantıdan 24 saat önce göreve başlar.", hükmü uyarınca Kaymakamın başkanlığında Asayiş Harekât Merkezi'nin oluşturulup oluşturulmadığı;

13.58. İşçileri Bakanlığı Özel Kalem Müdürlüğünün 11.06.2004 tarihli ve 883 sayılı **“Basın Açıklamaları”** konulu Genelgesi’nde (Genelge No: 2004/100) yer alan, “... Dernekler Kanununda yönetim ve denetim organlarında öngörülen asgari asil ve yedek üye tam sayısının beş katını aşmayacak sayıda insanın açık havada, toplu veya ferdi olarak, araç trafiğini engellemeden, çevreye zarar vermeden, günlük hayatın doğal seyrini önemli ölçüde kesintiye uğratmadan ve şiddete başvurmadan, konusu suç teşkil etmemek koşulu ve megafon veya sınırlı alanda ses duyulmasını sağlayan cihazlar ile bir saati geçmemek üzere, düşünce ve görüşlerini açıklamanın konusu ile ilgili pankart-döviz açarak ve slogan atarak kamuoyuna duyurmaya çalışması, Anayasamızın 25 ve 26 ncı maddelerinde düzenlenen düşünce ve kanaat hürriyeti ve düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin kullanımı olarak değerlendirilerek, 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu kapsamı dışında kabul edilecek ve güvenlik güçleri şahıs ve mal emniyeti ile kamu düzeninin korunmasını sağlayacaklardır.”, emrine uygun işlem yapıp yapılmadığı;

13.59. İşçileri Bakanlığının 17.08.2004 tarih ve 1315 sayılı **“Toplumsal Olaylara Müdahale ve Esasları”** konulu Genelgesi’nde (Genelge No: 2004/129) yer alan; “... Toplumsal olaylara müdahale esnasında ilgi yazılarda belirtilen esas ve usullere uymayanlar ve orantısız güç kullandığı tespit edilen personel hakkında gerekli idari ve disiplin işleri derhal yapılacaktır.”, emrine uygun hareket edilip edilmediği;

Grev ve Lokavta İlişkin Görevler:

13.60. 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu’nun **“Grev oylaması”** başlıklı 35. Maddesinde yer alan; “Kanuni bir grevin bir işyerinde uygulanabilmesi için oylama yapılmasını, grev kararının ilan edildiği tarihte o işyerinde çalışan işçilerin en az dörtte biri, grev kararının işyerinde ilan edilmesinden başlayarak altı işgünü içinde yazılı olarak isterse, o işyerinde grev oylaması yapılır. Grev oylaması talebi mahallin en büyük mülki amirine yapılır. Grev oylaması bu konudaki talebin yapılmasından başlayarak altı işgünü içinde ve işyerinde, iş saatleri dışında en büyük mülki amirin tespit edeceği gün ve zamanda ve onun veya görevlendireceği memurun gözetimi altında, gizli oy açık tasnif esasına göre yapılır. Grev oylamasında, grev ilanının yapıldığı tarihte işyerinde çalışan işçilerin salt çoğunluğu grevin uygulanmamasına karar verirse o işyerinde grev uygulanamaz.”, hükmüyle;

2822 sayılı Kanun’un **“Grev oylamasının sonucu”** başlıklı 36. Maddesinde yer alan; “Grev oylamasının sonucu dört nüsha olarak düzenlenecek bir tutanakta belirtilir. Bu tutanağın bir nüshası işverene, bir nüshası greve karar vermiş olan işçi sendikasına, bir nüshası bölge çalışma müdürlüğüne gönderilir; dördüncü nüshası da mahallin en büyük mülki amirliğinde saklanır. Oylamaya itirazlar oylama gününden başlayarak üç işgünü içinde iş davalarına bakmakla görevli mahalli mahkemeye yapılır. İtiraz mahkemece üç işgünü içinde kesin olarak karara bağlanır. Grev oylaması sonucunda işçiler grevin uygulanmamasına karar verirlerse ve uyuşmazlıkta taraf olan işçi sendikası, oylama sonucunun kesinleşmesinden itibaren on beş gün içinde karşı tarafla anlaşmaya varamazsa veya Yüksek Hakem Kuruluna başvurmazsa, yetki belgesinin hükmü kalmaz. İşletme sözleşmesi yapılmasına ilişkin uyuşmazlıkta grev oylaması talebi işletmenin her bir işyerinin bulunduğu mahallin en büyük mülki amirliğine yapılır. Grev oylaması isteyen işçilerin sayısının yeterli orana ulaşip ulaşmadıklarının tespiti ile grev oylamasının kesinleşen sonuçları işletmenin merkezinin bulunduğu mahallin en büyük mülki amirliğinde toplanır ve toplu sonuç orada belirlenir.”, hükmü uyarınca grev oylaması işlemlerinin yürütülüp yürütülmediği;

13.61. 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu’nun **“Grev ve lokavt halinde mülki amirin yetkileri”** başlıklı 50. Maddesinde yer alan; “Grev ve lokavt halinde, mahallin en büyük mülki amiri, grev veya lokavt uygulanan işyerlerinde gerekli emniyet, inzibat, koruma ve sağlık işlerini düzenler. Ayrıca halkın günlük yaşamı için zaruri olan ve aksaması muhtemel hizmet ve ihtiyaçları karşılayacak tedbirleri alır. Bu tedbirlerin niteliği, kapsamı, uygulanış tarzı bir tüzükte belirtilir. Ancak alınacak tedbirler kanuni bir grev veya lokavtın uygulanmasına engel olucu nitelikte olamaz.”, hükmüyle;

05.10.1989 gün ve 20303 sayılı R.G.’de yayımlanan 89/14477 sayılı Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün **“Görev, yetki ve önlemlerin niteliği”** başlıklı 2. Maddesinde yer alan; “Mülki idare amirleri, grev ve lokavt uygulanan işyerlerinde emniyet, inzibat, koruma ve

sağlık işlerini düzenlemek, grev ve lokavtlarda halkın günlük yaşamı için zorunlu ihtiyaçların karşılanması ve hizmetlerin yürütülmesinde ortaya çıkabilecek aksamaları gidermek için gerekli önlemleri almakla görevlidirler. Bu görev, Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun 50 nci maddesi ve kamu düzeni ve güvenliğini ilgilendiren ve konuyla ilgili diğer yasaların verdiği yetkilerin kullanılmasıyla yerine getirilir. Önlemler, yasal bir grev ve lokavtın uygulanmasını engelleyici nitelikte olamaz.”, hükmü uyarınca grev ve lokavt uygulanan işyerlerinde kaymakamlarca gerekli önlemlerin alınıp alınmadığı;

13.62. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün **“Grev ve lokavt danışma kurulları”** başlıklı 3. Maddesinde yer alan; “Valiler ve kaymakamlar, bu Tüzükte öngörülen önlemlerin alınmasına ve uygulanmasına ilişkin çalışmalarında yardımcı olmak ve danışma görevi yapmak üzere, başkanlıklarında bir grev ve lokavt danışma kurulu kurabilirler. Kurullarda, (...) ilçe merkezlerinde, ilçe emniyet müdürü veya emniyet amiri, ilçe jandarma bölük komutanı, ilçe idare şube başkanı olan sağlık ocağı tabibi, bulunmadığı yerlerde bu görevi yürüten resmi tabiple kaymakamın uygun göreceği diğer kamu idare, kurum ve kuruluşlarının yöneticileri bulunur. Grev ve lokavt danışma kurulları, grev ve lokavt sırasında çıkabilecek olayları, ihtiyaçların karşılanmasında ve hizmetlerin yürütülmesinde görülebilecek aksamaları, bunlara karşı alınması gerekli önlemleri görüşür; uygulamaları izleyerek gerekirse yeni önlemler belirler; bedelleri 23 üncü madde gereğince karşılanacak olanlar dışında kalan emek, araç ve maddelerin bedelleriyle kullanma karşılıklarının nereden ve nasıl ödeneceğini karara bağlar. Kurul, gerektiğinde, ilgili işçi ve işveren temsilcilerinin görüşlerini alabilir. Alınan kararlar bir tutanakla belirlenir. Kurulun yazı işleri, polis bölgelerinde emniyet müdürlüğü veya emniyet amirliği, jandarma bölgelerinde il jandarma alay komutanlığı veya ilçe jandarma bölük komutanlığınca yürütülür.”, hükmü uyarınca kaymakamlar tarafından grev ve lokavt danışma kurulu oluşturulup oluşturulmadığı;

13.63. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün **“İşyerlerinde alınacak önlemlerin planlanması”** başlıklı 4. Maddesinde yer alan; “Vali ve kaymakamlarca, zabıta makamlarına hangi işyerleri veya işyeri için olduğu da belirtilmek suretiyle grev ve lokavt sırasında alınabilecek emniyet, inzibat, koruma ve sağlık önlemlerini düzenleyen, işyerlerinin özelliklerine göre her işyeri için ayrı ayrı veya genel nitelikte bir grev ve lokavt önlemler planı hazırlattırılır. Grev ve lokavt önlemler planının sağlıkla ilgili bölümünü zabıta makamlarıyla sağlık müdürü veya ilçe idare şube başkanı olan sağlık ocağı tabibi, bulunmadığı yerlerde bu görevi yürüten resmi tabip birlikte hazırlar. Bu planlar, durum ve koşullara göre değiştirilir, düzeltilir veya yeniden düzenlenir. Grev ve lokavt kararı alınan işyerlerine ilişkin önlemler planı, vali ve kaymakamlarca kendisinden yardım istenebilecek en yakın askeri kuvvet komutanına, ilçelerin grev ve lokavt kararı alınan işyerlerine ilişkin önlemler planı, kaymakamlarca valiliğe gönderilir.”, hükmü uyarınca kaymakamlarca bir grev ve lokavt önlemler planı hazırlatılıp hazırlanmadığı;

13.64. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün **“Planlarda yer alacak hususlar”** başlıklı 5. ve 6. maddeleri uyarınca; grev ve lokavt önlemler planının hazırlanmasında; Tüzüğün 5. maddesinde belirtilen önlem ve esaslara yer verilip verilmediği; ayrıca Tüzüğün 6. maddesinde belirtilen kıstasların göz önünde bulundurulup bulundurulmadığı;

13.65. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün **“Güvenlik ve inzibat noktaları”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Alınmış olan grev ve lokavt kararının uygulanacağını Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun 37 nci maddesi gereğince karşı tarafa tebliğiyle birlikte, işyerinin hizmetin gereklerine uygun düşecek yerlerinde, mülki idare amiriyle telli veya telsiz bağlantısı olan, sürekli veya geçici güvenlik ve inzibat noktaları kurulur.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.66. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün **“Uyarı ve tutanak”** başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun grev ve lokavtlarda ve yerine getirilmesini öngördüğü yükümlülüklerle toplu olarak aykırı hareket edilmesi veya kamu düzenini bozacak toplu hareketlere girişilmesi hallerinde, mülki idare amiri tarafından veya görevlendireceği bir memur aracılığıyla ilgililere uyarıda bulunulur. Uyarı gerektiğinde, ses yayın aygıtlarıyla bir kaç kez tekrar edilir ve durumu belgeleyen bir tutanak düzenlenir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.67. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün “*Aykırı hareketler*” başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun grev ve lokavtlarda yerine getirilmesini öngördüğü yükümlülüklerle ve mülki idare amirlerince alınan önlemlere uymayanlar, kamu düzenini bozma girişiminde bulunanlar, yakalanarak etkisiz hale getirilir; olay yerinden uzaklaştırılır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.68. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün “*Engellemelere karşı önlemler*” başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “Grev ve lokavt uygulanan işyerlerinden ayrılmak zorunda bulunan, greve katılmayan, katılmaktan vazgeçen veya grev ve lokavt dışında kalan işçiler, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürlüğünce, mülki idare amirliğine bildirilir. Grev ve lokavtlarda işçilerin işyerinden ayrılmalarına, greve katılmayan, katılmaktan vazgeçen veya grev ve lokavt dışında kalanların işyerine girip çıkmalarına engel olunmasına karşı gerekli önlemler alınır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.69. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün “*Grev ve lokavt gözcüleri*” başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “Grev ve lokavt ilan eden sendikalarca, grev ve lokavt gözcülüğü yapacak olanlar, görev yerleri ve zamanları bunların göreve başlamalarından en az iki saat önce, mülki idare amirliğine, bir çizelge halinde bildirilir. Gözcülerin yasaya uygun davranıp davranmadıkları, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürlüğü ve güvenlik kuvvetlerince denetlenir. Yasaya aykırı davranışlara karşı gerekli önlemler alınır. İşyeri ve çevresinde, grevciler veya grev gözcüleri için işçiler veya işçi sendikası tarafından kulübe, baraka ve çadır gibi barınma yerleri yapılmaması için gerekli önlemler alınır; yapılanlar yıktırılır. Ancak, grev gözcülerinin zorunlu ihtiyaçlarının nasıl karşılanacağı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.70. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün “*Mal çıkarılması ve sokulmasıyla ilgili önlemler*” başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “Çalışan işçilerin ürettiği ürünlerin satılmasına ve işyeri için gerekli maddelerin, araç ve gereçlerin işyerine sokulmasına engel olunmasına karşı önlemler alınır. Bunlar dışında işyeri için gerekli olmayan maddelerin, araç ve gereçlerin işyerine sokulmasına güvenlik kuvvetlerince izin verilmez. Yukarıda belirtilen önlemlerin uygulanmasında, mülki idare amirlerince gerekli görülürse, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürlüğünden bir görevli veya bir iş müfettişi yahut mülki idare amirince uygun görülen bir memur, güvenlik kuvvetlerine yardımcı olur.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.71. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün “*İşçilerin konutlarda oturma haklarının korunması*” başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “Grev ve lokavtın başlamasından itibaren doksan günlük süre içinde, greve katılan veya lokavta uğrayan işçilerin işverence sağlanmış konutlardan çıkarılmasına veya grev ve lokavt süresince bu konutların su, gaz, aydınlatma ve ısıtma hizmetlerinin kesilmesine veya kısıntıya uğratılmasına karşı, mülki idare amirlerince, gerekli önlemler alınır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.72. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün “*Genel emirler*” başlıklı 20. Maddesinde yer alan; “Grev ve lokavtlarda, valiler ve kaymakamlar halkın sağlığı ve günlük yaşamı için zorunlu ihtiyaçların karşılanmasında ve hizmetlerin yürütülmesinde ortaya çıkabilecek aksamaları gidermek amacıyla alacakları önlemleri, 5442 sayılı İl İdaresi Kanununun 9 uncu ve 32 nci maddelerinin (Ç) fıkraları gereğince, genel emirler şeklinde ilan edebilirler.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.73. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün “*Zorunlu ihtiyaçların karşılanması ve sağlık işlerinin düzenlenmesi*” başlıklı 21. Maddesinde yer alan; “Grev ve lokavtlarda, halkın beslenmesi, ısınması, temizlenmesi, aydınlanması, sağlığının korunması ve tedavisi için zorunlu madde, ilaç, araç ve gereçlerin yapımı, alımı, depolanması, satımı, dağıtımı, sağlığa zararlı maddelerin yok edilmesi, kanalizasyon, lağım, temizleme, aydınlatma, ulaşım, haberleşme hizmetlerinin

yürütülmesi, mülki idare amirlerince yasal yetkiler çerçevesinde yapılacak düzenlemeler, girişimler ve alınacak önlemlerle sağlanır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.74. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün **“Zorunlu ihtiyaç maddelerinin sağlanması”** başlıklı 22. Maddesinde yer alan, “Mülki idare amirleri, halkın günlük yaşamı için zorunlu olan ve grev ve lokavt dolayısıyla sağlanmasında güçlük çekilen ihtiyaç maddelerini, il veya ilçe sınırları içinden veya dışından getirebilirler. Bu ihtiyaç maddelerinin getirilmesinde mülki idare amirlerinin emriyle kamu kurum ve kuruluşlarına, kamu iktisadi kuruluşlarına ve iktisadi devlet teşekküllerine ait araç ve gereçler personeliyle birlikte çalıştırılabilir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

13.75. Grev ve Lokavtlarda Mülki İdare Amirlerince Alınacak Önlemlere İlişkin Tüzüğün **“Mal bedelleri”** başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “22 nci madde gereğince sağlanan ihtiyaç maddeleri, maliye, özel idare ve belediyeden görevlendirilecek ve içlerinden başkanını mülki idare amirinin belirleyeceği bir kurulca tespit olunan ve mülki idare amirince onaylanan bedel üzerinden halka dağıtılır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

Yivsiz Av Tüfekleri ile Ses ve Gaz Fişegi Atabilen Silahlara İlişkin İşlemler:

13.76. 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanun’un **“İmalat ve satışların bildirilmesi”**, başlıklı 7. Maddesinde yer alan; Bu Kanun kapsamına giren yivsiz av tüfekleriyle nişan tüfek ve tabancası imal eden kişi ve kuruluşlar, o ay içinde imal ettikleri ve sattıkları mamullerin cins, çap ve seri numaralarını belirtmek koşulu ile miktarını ve satın alan kişi ve kuruluşun ad ve açık adreslerini belirleyecek tarzda düzenleyecekleri listeleri, ihraç edilenlerin ihraç ve gümrük belgelerini ertesinin ayının sonuna kadar, ilçelerde kaymakamlığa, il merkezlerinde valiliğe vermek zorundadırlar.”, hükmüyle;

10.03.1982 gün ve 17629 sayılı R.G.’de yayımlanan 2521 Sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin **“İmalat ve Satışların Bildirilmesi”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan, “Bu yönetmelik kapsamına giren yivsiz av tüfekleri ile nişan tüfek ve tabancası imal eden kişi ve kuruluşlar, o ay içinde imal ettikleri ve sattıkları mamullerin cins, marka, çap ve seri numaralarını belirtmek koşulu ile miktarını ve satın alan kişi ve kuruluşun ad ve açık adreslerini belirleyecek tarzda iki nüsha olarak düzenleyecekleri (örnek 1 ve 2) deki listeleri, ihraç edilenlerin ihraç ve gümrük belgelerinin tasdikli suret ve fotokopisini ekleyerek ertesinin ayının sonuna kadar İlçelerde Kaymakamlığa, İl Merkez İlçelerinde Valiliğe vermek zorundadırlar. Bu listelerden bir nüshası, üzerine teslim alanın adı soyadı, rütbe ve görevi yazılmak sureti ile imzalanıp mühürlendikten sonra fabrika veya imalathaneye iade edilir. Bu listeler gerek fabrika ve imalathanede ve gerekse İl ve İlçelerdeki Emniyet Makam ve Memurluklarında muhafaza edilir. Polis teşkilatı bulunmayan yerlerde bu görevi Jandarma Komutanlıkları yapar.”, hükmünde yer alan imalat ve satışlara ilişkin bildirimlerin usulüne uygun ve süresinde yapılıp yapılmadığı;

13.77. 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanun’un **“Satışta aranacak belgeler”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Yivsiz tüfeklerin satışında; satıcıdan satıcılık belgesi, alıcıdan (...) mahallin en büyük mülkiye amirinden alınacak yivsiz tüfek satın alma belgesi aranır. Hava ve gaz basıncı ile çalışan ateşsiz tüfek ve tabanca satışlarında bu belge aranmaz. Satıcılar bir ay içinde, önceki ay sattıkları tüfek ve nişan tabancalarının cins, marka, çap ve seri numaraları ile alıcının açık adresini, yivsiz av tüfekleri alıcıları tarafından ibraz edilen yivsiz tüfek ruhsatnamesi veya yivsiz tüfek satın alma belgesinin tarih ve numarasını da gösteren listeleri mahallin en büyük mülkiye amirine vermek zorundadırlar.”, hükmüyle;

2521 Sayılı Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin **“Satışta Aranacak Belgeler”** başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “Fabrika ve İmalathanelerde yivsiz tüfeklerin satışında; satıcıdan (bayilerden) satıcılık belgesi, alıcıdan yivsiz tüfek satın alma belgesi aranır. Hava ve gaz basıncı ile çalışan ateşsiz tüfek ve tabanca satışlarında bu belge aranmaz. Satıcılar (Bayiler) bir ay içinde, önceki ay sattıkları tüfek ve nişan tabancalarının cins, marka, çap ve seri numaraları ile alıcının açık adresini, yivsiz av tüfekleri alıcıları tarafından

ibraz edilen yivsiz tüfek satın alma belgesinin tarih ve numarasını da gösteren (Örnek 2) deki listeleri, Yönetmeliğin 8 inci maddesinde belirtilen şekilde mahallin en büyük mülki amirliğine vermek zorundadırlar.”, hükmü uyarınca yivsiz tüfek satın alma belgesinin kaymakam onayı ile verilip verilmediği; ayrıca maddelerde belirtilen bildirimlerin usulüne uygun ve süresinde yapılıp yapılmadığı;

13.78. 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanun’un “**Belgeler**” başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “Yivsiz tüfek ruhsatnameleri, yivsiz av tüfeklerini taşıma ve bulundurma izin belgesi yerine geçer. Yivsiz tüfek ruhsatnamesi hamilleri sahip oldukları av tüfeklerinin cins, marka, çap ve seri numaralarını yivsiz tüfek ruhsatnamesine kaydettirmek zorundadırlar. Yivsiz av tüfeği almak, taşımak ve bulundurmak isteyen kişiler, oturdukları mahallin en büyük mülkiye amirinden yivsiz tüfek ruhsatnamesi almak zorundadır. Sahip oldukları tüfeklerin cins, marka, çap ve seri numaraları bu belgeye kaydedilir. Bu belge bir defaya mahsus olmak üzere verilir, ancak avcılık belgesi yerine kullanılmaz...”, hükmü;

2521 Sayılı Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin “**Yivsiz Av Tüfeği Satın Alma**” başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmelik hükümlerine göre av tüfeği taşıma ve bulundurmalarında engel bulunmayanlara mahalli mülki amirliklerce yivsiz tüfek ruhsatnamesi düzenlenir. Bu silahları satın almak isteyenler silah imal eden ya da satan kişi ve kuruluşlardan yivsiz tüfek satın alma belgesi ile bu silahları satın alabilir. Bu şekilde satın alınan av tüfeklerinin en geç bir ay içerisinde belgenin alındığı makama müracaatla cins, marka, çap ve seri numarasının kaydedilmesi zorunludur. Ruhsatname üzerine tüfeklerin kaydedilmesi işlemi esnasında tüfeklerin görülerek tespitin yapılması esastır.”, hükmüyle;

2521 Sayılı Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin “**Belge ve Ruhsat İşlemleri**” başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmelik hükümlerine göre vali ve kaymakamlarca verilecek belgeler aşağıda gösterilmiştir. (...) b) Yivsiz Tüfek Ruhsatnamesi: 2521 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi gereğince illerin merkez ilçelerinde valiler, ilçelerde kaymakamlarca verilir. Yivsiz tüfek ruhsatnamesinin şekli (Örnek 3)’te gösterilmiştir. İlk defa yivsiz tüfek ruhsatnamesi almak isteyenlerin; 1- T.C. Kimlik Numarası beyanı, 2- Sabıka kaydına ilişkin yazılı beyanı, 3- Silah taşımaya engel halinin bulunup bulunmadığını gösteren sağlık raporu, 4- İki adet fotoğraf, ekleyecekleri dilekçeleri ile yerleşim yerinin bağlı bulunduğu valilik veya kaymakamlığına başvurmaları halinde yivsiz tüfek ruhsatnamesi harcının ödenmiş olması kaydıyla, verildiği tarihten geçerli olmak üzere 5 yıl süreli yivsiz tüfek ruhsatnamesi düzenlenir. Bu belge tüfek sahibine, bulundurma ve meskûn mahaller dışında kırsal alanda taşıma yetkisi sağlar. Söz konusu tüfeklerin köy, kasaba veya şehir içinde boş olarak torba veya kılıf içerisinde ya da araçların bagajında taşınıp nakledilmesi zorunludur. Ruhsatnamenin yenilenmesi için 5 yıllık yivsiz tüfek ruhsatnamesi harcının ödendiğine ilişkin belge ile birinci fıkranın (b) bendinin (1), (2), (3) ve (4) numaralı alt bentlerinde yer alan belgeler istenir. Yivsiz tüfek ruhsatnamesi almak veya aldığı ruhsatnameyi yenilemek isteyen kişi, 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (1), (2) ve (4) numaralı bentleri hükümlerine göre silah taşıma yetkisine sahip ise veya Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca silah taşıma yetkisi verilen ve bu yetkiye dayanarak silah taşımaya müsaade edilmiş kişilerden ise yahut aynı maddenin (5) numaralı bendine göre Bakanlar Kurulunca çıkarılan yönetmelik uyarınca valilerden silah taşıma vesikası almış bulunuyor ise, yivsiz tüfek ruhsatnamesi verilmesinde veya yenilenmesinde kendisinden birinci fıkranın (b) bendinin (1), (2) ve (3) numaralı alt bentlerinde yer alan belgeler istenmez. 5 yıllık ruhsatname harcının ödendiğini kanıtlayan harç tahsil makbuzunun ibrazı halinde kendisine yivsiz tüfek ruhsatnamesi verilir veya mevcut ruhsatnamesi yenilenir. (...) Yivsiz tüfek ruhsatnamesi alan kişiler, sahip oldukları yivsiz av tüfeklerinin cins, marka, çap (kalibre) ve seri numaralarını belgelerine işletmek zorundadır.”, hükmü uyarınca yivsiz tüfek ruhsatnamesinin kaymakam onayı ile verilip verilmediği; ruhsat verilmesinde maddede belirtilen belgelerin alınıp alınmadığı,

13.79. 2521 Sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin “**Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasını Engellenen ve Verilen İzinlerin İptalini Gerektiren Haller**” başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “Aşağıda belirtilen hallerden birine giren kimselere hiçbir şekilde avda ve sporda kullanılan tüfek, nişan tabancası ve av bıçağı yapımı alımı, satımı, taşınması ve bulundurulması izni ve belgesi verilmez. a) Ateşli

silahla işlenen cürümlerden hükümlü bulunanlar, **b)** (...) Ruhsatlı silahı ile suç işleyenler veya silahın muhafazasındaki ihmal ve/veya kusuru neticesi başkaları tarafından suç işlenmesine veya intihar ya da intihara teşebbüs edilmesine neden olmaktan mahkûm olanlar. **c)** Haklarında (...) kamu davası açılmamış olsa bile zorunlu olmadığı halde meskûn mahalde veya civarında ya da umuma mahsus yol üzerinde veya bu yola doğru silah atanlar ile bu suçların birinden mahkûm olanlar, **d)** Ateşli silahla işlenenler ile taksirli suçlar hariç değişik zamanlarda işlediği aynı veya farklı türden ikinden fazla suçtan dolayı hapis veya ağır hapis ve/veya ağır para cezasına mahkûm olanlar, **e)** Ateşli silahla işlenenler ile taksirli suçlar hariç iki yıldan fazla hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkûm olanlar ile devlet sırlarını açığa vurma, ideolojik, anarşik, terör ve benzeri amaçlarla yaygın şiddet eylemlerine katılma ve bu gibi fiilleri tahrik ve teşvik etme suçlarından birinden hüküm giymiş olanlar, **f)** 2521 Sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanun Hükümlerine aykırı fiillerden dolayı hapis veya ağır hapis ve/veya ağır para cezasına mahkûm olanlar, **g)** 6136 Sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar İle Diğer Aletler Hakkında Kanununun 12, 13, 14 ve 15 inci maddelerinde belirtilen suçlardan dolayı 6 aydan fazla hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkûm olanlar ile aynı Kanununun 4 üncü maddesinde yazılı yasak aletlerden birini kullanmak suretiyle suç işleyen ve bu suçtan dolayı hapis ve/veya ağır para cezasına mahkûm olanlar, **h)** Uyuşturucu ve psikotrop maddeleri ruhsatsız veya ruhsata aykırı olarak imal, ithal veya ihraç etme ya da bu fiillere teşebbüs etme, satma, satışa arz etme, satın alma, bulundurma, herhangi bir şekilde başkasına devretme veya devralma, sevk veya nakletme alınıp satılmasına veya devrine ya da her ne suretle olursa olsun tedarikine vasıta olma suçlarından biriyle mahkûm olanlar, **ı)** Kısıtlı olanlar ile Kamu hizmetinden yasaklılar, **i)** Akıl hastası veya psikolojik ve nörolojik rahatsızlıkları olanlar, **j)** 18 yaşını bitirmemiş olanlar, Yukarıdaki fıkranın (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g) ve (h) bentleri kapsamına girenler, affa uğramış olsalar veya mahkûmiyetleri bütün neticeleriyle birlikte ortadan kalksa ya da mahkemelerce verilen karar üzerine adli sicilden silinmiş olsa bile, kendilerine hiçbir suretle bu Yönetmelik kapsamına giren belge ve izinler verilmez. Bu fıkra hükmü Türk Ceza Kanununun 7 nci maddesi hükümlerine göre suç olmaktan çıkan bir fiil nedeniyle hüküm giymiş olanlara uygulanmaz. Bu madde de belirtilen mahkûmiyet, kesinleşmiş mahkûmiyettir. Bu madde hükümlerinin uygulanmasında, mahkemelerce verilen hürriyeti bağlayıcı cezalar, paraya çevrilmiş olsa dahi, hürriyeti bağlayıcı ceza esas alınır.”, hükmü uyarınca ruhsatların verilmesinde bu hususların gereği gibi tespit edilip edilmediği;

13.80. 2521 Sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin **“14 üncü Maddedeki Hallere Düşme Nedeniyle İptal”** başlıklı 15. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmelik hükümlerine göre mahalli mülki amirliklerce düzenlenen satıcılık belgesi ile yivsiz tüfek ruhsatnamesi sahibi kişilerin sonradan 14 üncü maddede yazılı durumlardan birine düşmeleri halinde, verilen izinler iptal edilir. Bunların sahip buldukları silahların bu Yönetmeliğe göre izin verilebilecek kişi veya kuruluşlara devrine müsaade edilir.”, hükmü uyarınca iptal işlemlerinin yapıp yapılmadığı;

13.81. 2521 Sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin **“Av Tüfeklerinin Devri”** başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmelik hükümlerine göre yivsiz tüfek ruhsatnamesi alan kişiler bu belgelerde kayıtlı yivsiz av tüfeklerini sadece yivsiz tüfek ruhsatnamesi olan kişilere satabilir veya hibe yoluyla devredebilir. Devreden ve devralan kişiler en geç bir ay içinde ruhsatname düzenleyen makamlara başvurarak devrettikleri tüfeği belgelerinden sildirmek ve devraldıkları tüfeği belgelerine işletmek zorundadır. Kişiler arasında bu şekilde yapılan devir işlemlerinde başkaca belge aranmaz.”, hükmüne uygun olarak devir işlemlerinin yürütülüp yürütülmediği;

13.82. 2521 Sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin **“Av Tüfeği Kayıt Defteri ve Cetveli”** başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “Yivsiz tüfek ruhsatnamesi alan kişiler ve bunların sahip olduğu silahlar için, belgeyi düzenleyen zabıta makamlarınca (Örnek-6) deki Silah Kayıt Defteri tutulur. Silah kayıt defteri hiçbir şekilde imha edilemez. Kayıt defterleri görev değişikliklerinde görev devralan yetkiliye tutanakla teslim edilir. Silah kayıt defterinden sahife koparılamaz, silinti ve kazıntı yapılamaz. Yanlışlıklar ve hatalı kayıtlar açıklamalar hanesine gerekli şerh verilmek ve sorumlu amirce imzalanıp mü-

hürlendikten sonra kaydın üstü çizilir.”, hükmü uyarınca kolluk makamlarınca silah kayıt defterinin usulüne uygun tutulup tutulmadığı;

13.83. 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanun’un “*İmalat ve satış listeleri ile belgelerinin zamaında verilmemesine ilişkin cezalar*” başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “7 nci ve 8 inci maddelerde belirtilen imalat ve satış listeleri ile belgelerini süresi içinde vermeyen veya imalat ya da satışını bildirmeyen imalatçı ve satıcılara, beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Yıvsiz tüfek satın alma belgesi olmayan kişiye satış yapan satıcılara, ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”, hükmüyle;

2521 sayılı Kanunun “*Yıvsiz tüfek ruhsatnamesi ve diğer belgelere ilişkin cezalar*” başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “Mülkiyeti kendisine ait olup olmadığına bakılmaksızın; yıvsiz tüfek ruhsatnamesi olmadan yıvsiz av tüfeği bulduran kişiye elli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca ruhsatname işlemleri tamamlanıncaya kadar tüfek muhafaza altına alınır. Muhafaza altına alındıktan itibaren bir ay içinde ruhsatname işlemlerinin tamamlanmaması veya menşeyini ispata yarar belge ibraz edilmemesi hâlinde, tüfeğin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Ruhsatlı yıvsiz av tüfeğini, bu Kanun hükümlerine aykırı olarak bir başkasına veren kişiye de elli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar vermeye mahallî mülki amir yetkilidir.”, hükmü uyarınca idarî para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin kararların kaymakamlarca verilip verilmediği;

13.84. 5729 sayılı Ses ve Gaz Fişegi Atabilen Silahlar Hakkında Kanun’un “*Taşınması, satışı ve nakli*” başlıklı 3. Maddesinde yer alan; (1) Bu Kanun kapsamına giren silahların; a) Taşınması, b) Ateşli silahlarla işlenen veya 6136 sayılı Kanun kapsamına giren suçlardan dolayı hükümlü bulunanlar ile kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına mahkûm olanlara veya on sekiz yaşından küçüklere satılması, c) Yönetmelikte belirlenmiş esas ve usullere aykırı olarak imal edilmiş olanlarının satılması, yasaktır. (2) Bu silahların satışı, mermi veya av malzemesi ya da yıvsiz tüfek satışı yapmak için ruhsatlandırılmış yerlerce yapılır. Bu silahları satan bayilerle, başkalarına satan veya devredenlerin ya da başkalarından satın alan veya devralanların bir ay içinde Cumhuriyet Savcılığında alacakları sabıka kaydıyla birlikte mahallî mülki amire bildirimde bulunmaları zorunludur. (3) Söz konusu silahlar, ancak her an kullanıma elverişli olmayacak ve kolay ulaşılmayacak şekilde, boş olarak kutu içerisinde nakledilebilirler. Bu silahların belirtilen şekil ve şartların dışında nakledilmesi taşıma olarak kabul edilir. (4) Ses ve gaz fişegi atan silahların ve üretici firmaların isim, marka veya alâmetleri kullanılarak her ne suretle olursa olsun reklam ve tanıtımı yapılamaz. Bu silahların kullanılmasını özendiren veya teşvik eden kampanyalar düzenlenemez.”, hükmüne uyulup uyulmadığı; maddede yer aldığı şekilde kaymakamlığa bildirimde bulunulup bulunulmadığı;

13.85. 5729 sayılı Ses ve Gaz Fişegi Atabilen Silahlar Hakkında Kanun’un “*Ceza hükümleri*” başlıklı 4. Maddesinde yer alan; “... (2) Bu Kanunun 3 üncü maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarındaki yasaklara aykırı davranışta bulunanlara beşyüz Yeni Türk Lirası, dördüncü fıkrasındaki yasaklara aykırı davranışta bulunanlara beşbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca bu silahların mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. (3) Bu Kanun kapsamına giren silahları, yönetmelikte belirlenmiş esas ve usullere aykırı olarak imal edenlere beşbin Yeni Türk Lirasından yirmibin Yeni Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Bu fiilin tekrarı halinde idarî para cezasının iki katına karar verilir. (4) Bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar vermeye mahallî mülki amir yetkilidir.”, hükmü uyarınca idari para cezası ile mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin kararların kaymakamlarca verilip verilmediği;

13.86. 02.05.2008 gün ve 26864 sayılı R. G.’de yayımlanarak yürürlüğe giren Ses ve Gaz Fişegi Atabilen Silahlar Hakkında Yönetmeliğin değişik 6. ve 7. maddeleri gereğince; Kuruluş ve ön izni ile üretim izni almak isteyenlerin, Sanayi ve Ticaret Bakanlığında müracaat ederlerken hazırlayacakları dosya içerisinde yer almak üzere, kaymakamlıklar tarafından işyerinin güvenlik bakımından uygun olduğuna dair yazının verilip verilmediği;

Özel Güvenlik Hizmetlerine İlişkin Görevler:

13.87. 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun'un "**Ek Önlemler**" başlıklı 6. Maddesinde yer alan; "**Mülkî idare amirleri** havalimanı, liman, gümrük, gar ve istasyon gibi yerler ile spor müsabakalarının, sahne gösterilerinin ve benzeri etkinliklerin yapıldığı yerlerdeki özel güvenlik tedbirlerini denetlemeye ve kamu güvenliğinin gerektirdiği hallerde ek önlemler aldirmaya yetkilidir. Kamu güvenliğinin sağlanması yönünden 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu ile vali ve kaymakamlara verilen yetkiler saklıdır. Bu yetkilerin kullanılması durumunda özel güvenlik birimi ve özel güvenlik personeli **mülkî idare amirinin** ve genel kolluk amirinin emirlerini yerine getirmek zorundadır.", hükmüyle;

07.10.2004 tarihli ve 25606 sayılı R.G.'de yayımlanan Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin "**Mülki İdare Amirlerinin Yetkisi**" başlıklı 13. Maddesinde yer alan; "**Mülki idare amirleri**, özel güvenlik uygulamasını ve özel güvenlik tedbirlerini halkın can ve mal güvenliğinin ve kamu hürriyetlerinin korunması amacıyla denetlemeye, özel güvenlik görevlilerinin yetkisini aşan uygulamaları kaldirmaya ve alınan güvenlik tedbirlerinin değiştirilmesini veya ilave tedbirler alınmasını istemeye yetkilidir. Spor müsabakalarında güvenliğin sağlanmasıyla ilgili olarak, 28/4/2004 tarihli ve 5149 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun il ve ilçe spor güvenlik kurullarına tanıdığı yetkiler saklıdır. Özel güvenlik görevlileri ve yöneticileri görev alanları içerisinde genel güvenliğin ve kamu düzeninin bozulduğu hallerde durumu derhal genel kolluğa bildirir. Özel güvenlik kapsamında korunan ve güvenliği sağlanan yerlerde can ve mal güvenliğinin ciddi şekilde tehlikeye düştüğü veya düşeceği anlaşıldığında, mülki idare amirleri genel kolluğu görevlendirir. Bu takdirde özel güvenlik görevlileri **mülki idare amiri** ve genel kolluk amirinin emrine girer.", hükmü uyarınca kaymakamlara verilen yetkinin kullanılıp kullanılmadığı;

13.88. 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun'un "**İdarî Para Cezasını Gerektiren Fiiller**" başlıklı 20. Maddesinde yer alan; "Bu Kanunda öngörülen idarî para cezasını gerektiren fiiller şunlardır: a) 17 nci maddede belirtilen grev yasağına uymayan, ateşli silâhını bu Kanuna aykırı veya görev alanı dışında kullanan veya özel güvenlik kimlik kartını başkasına kullandıran özel güvenlik görevlisine bin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve bu kişilerin çalışma izni valilikçe iptal edilir. Bu kişiler bir daha özel güvenlik görevlisi olamazlar. b) Diğer kişi, kurum ve kuruluşlara sağlanacak özel güvenlik hizmetini 5 inci maddede belirtilen süre içinde ilgili valiliğe bildirmeyen özel güvenlik şirketlerine her bildirim için bin Türk Lirası, c) 6 ncı madde uyarınca **mülkî idare amirlerince** istenen ilave tedbirleri almayan kişi, kurum, kuruluş veya şirketlerin yöneticilerine ikibin Türk Lirası, d) 22 nci madde gereğince tespit edilip giderilmesi istenen eksiklikleri gidermeyen kişi, kurum, kuruluş veya şirketlerin yöneticilerine iki bin Türk Lirası, e) Özel güvenlik görevlisini koruma ve güvenlik hizmetleri dışında başka bir işte çalıştıran kişi, kurum ve kuruluşlara her eylemleri için bin Türk Lirası, f) 11 inci maddenin ikinci fıkrası ile 12 nci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen bildirimleri süresinde yerine getirmeyenlere bin Türk Lirası, idarî para cezası verilir. Bu maddede öngörülen idarî para cezaları **mahallî mülkî amir** tarafından verilir.", hükmüyle;

Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin "**İdari Para Cezalarının Uygulanması**" başlıklı 46 maddesinde yer alan; "Kanunun 20 inci maddesinde belirtilen hallerde, suça ilişkin tutanaklar eklenmek suretiyle, ilgili kişi ve kuruluşa en az yedi gün süre verilerek savunması istenir. Savunması yeterli görülmeyenlere **ilçelerde kaymakamın**, illerde valinin onayı ile idari para cezası verilir. Para cezası verilmesine ilişkin onaylar yedi gün içinde ilçelerde mal müdürlüklerine, illerde defterdarlığa gönderilir. Bu maddede öngörülen idari para cezaları o yerin valilik veya kaymakamlığının bildirim üzerine 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre Maliye Bakanlığınca tahsil olunur.", hükmü uyarınca idari para cezası verme yetkisinin kaymakamlarca kullanılıp kullanılmadığı;

Matbaalara İlişkin Görevler:

13.89. 5681 sayılı Matbaalar Kanunu'nun 1. Maddesinde yer alan; "Matbaa kurulması izne bağlı değildir. Ancak matbaa açılmadan evvel kurulacağı yerin **en büyük mülkiye amirine** bir beyanname verilir. Bu beyanname, matbaayı açacak olan kimse ve varsa ortak veya mümessilleri taraflarından imzalanır ve bunla-

rın adları, soyadları, tabiiyetleri, ikametgâhları, matbaanın yeri ve hangi dillerde, hangi tabı sistemiyle çalışacağı yazılır ve gerekli vesikalar eklenir.”, hükmüyle;

5681 sayılı Kanunu'nun 2. Maddesinde yer alan; “Beyanname muhteviyatında her hangi bir suretle vukua gelecek değişiklikler, bu değişikliklere taallük eden vesikalarla birlikte beş gün içinde birinci maddede yazılı mercie bildirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

13.90. 5681 sayılı Matbaalar Kanunu'nun 3. Maddesinde yer alan; “Bu kanun hükmüne göre beyanname vererek matbaa açanlara (tabi) denir.”, hükmüyle; 4. Maddesinde yer alan; “Tabiler, bastıkları eserlerden ikişer nüshasını basmanın sona erdiği günün çalışma saati içinde, buldukları yerin Cumhuriyet Savcısı ile en büyük mülkiye amirine vermeye mecburdurlar. Bu hüküm, cemiyet ve aile münasebetlerine taallük eden ve ticaret ve sanat işlerine munhasır bulunan davetiyeler, ilan, formül, sirküler, kartvizitler ve yalnız seçim yerini ve zamanını gösteren kâğıtlarla adayların adlarını bildiren rey pusulaları gibi basılar hakkında uygulanamaz.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

13.91. 5681 sayılı Matbaalar Kanunu'nun 5. Maddesinde yer alan; “Basın Kanunu gereğince mevku-tenin çıkarılması için lüzumlu beyannamenin verildiği anlaşılmadıkça mevkutelerin matbaalarda basılması yasaktır.”, hükmü gereğinin takibinin yapıp yapılmadığı;

Olağanüstü Hale İlişkin Görevler:

(AÇIKLAMA: Bu bölümdeki yetki ve görevler sadece olağanüstü hal ilan edilmesi durumunda ve bu kapsamdaki ilçelerde geçerli olacaktır.)

13.92. 08.03.1984 tarih ve 18335 sayılı R.G.'de yayımlanan 84/7778 karar sayılı Olağanüstü Hal Kurulu ve Bürolarının Kuruluş ve Görevleri ile Yükümlülüklerinin Karşılığının Tespit ve Ödenmesi Hakkında Yönetmeliğin “***Olağanüstü hal bürolarının kuruluşu***” başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “Bölge valisinin gerek görmesi veya olağanüstü halin bir ilde ilan edilmesi durumunda, il merkezlerinde ve ilçelerde birer olağanüstü hal bürosu kurulur. İl olağanüstü hal bürosu valinin veya görevlendireceği vali yardımcısının, ilçe olağanüstü hal bürosu kaymakamın başkanlığında, olağanüstü halin konusuna göre vali veya kaymakamın uygun göreceği bakanlık ve kuruluşların il veya ilçe müdürleri ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarının yöneticilerinden oluşur.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

13.93. Olağanüstü Hal Kurulu ve Bürolarının Kuruluş ve Görevleri ile Yükümlülüklerinin Karşılığının Tespit ve Ödenmesi Hakkında Yönetmeliğin “***Büroların görev, çalışma usul ve esasları***” başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “Bürolar bölge valisi, vali ve kaymakamlar tarafından verilen görevleri yapar ve yükümlülüklerin karşılığının tespit, takdir ve usulü dairesine ödenmesine ilişkin kararları alır. Bürolar, başkanın çağrısı üzerine salt çoğunlukla toplanır ve kararlarını oyçokluğu ile alır. Büroların sekreteryaya hizmetleri, il ve ilçe yazı işleri müdürlükleri tarafından yirmidört saat çalışma esasına göre yürütülür. Bu amaçla vali ve kaymakamlar, kamu kurum ve kuruluşlarından alacakları yeteri kadar personel, araç ve gereçle yazı işleri müdürlüklerini takviye edebilirler. Büroların çalışmalarına ilişkin diğer hususlar, il ve ilçelerin özellikleri dikkate alınarak, vali ve kaymakamlarca düzenlenir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

13.94. Olağanüstü Hal Kurulu ve Bürolarının Kuruluş ve Görevleri ile Yükümlülüklerinin Karşılığının Tespit ve Ödenmesi Hakkında Yönetmeliğin “***İşbirliği ve koordinasyon***” başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “Olağanüstü halin ilanı ile birlikte, kamu kurum ve kuruluşlarının yürürlükteki mevzuata göre tabii afet, tehlikeli salgın hastalıklar ve şiddet olayları ile ilgili olarak il ve ilçelerde faaliyet gösteren teşkil, kurul veya komisyonların, olağanüstü hal kurul ve büroları ile işbirliği içerisinde çalışmaları bölge ve il valileri ile kaymakamlarca sağlanır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

13.95. Olağanüstü Hal Kurulu ve Bürolarının Kuruluş ve Görevleri ile Yükümlülüklerinin Karşılığının Tespit ve Ödenmesi Hakkında Yönetmeliğin “***Görevlendirme***” başlıklı 14. Maddesi uyarınca; “Adli ve idari yargı ile askeri teşkilatta çalışan personel hariç olmak üzere, bölge valisi, il valisi ve kaymakamın uy-

gun göreceği kamu görevlileri, olağanüstü hal süresince bölge olağanüstü hal kurulu ile il ve ilçe olağanüstü hal bürolarında kendi kadroları ile çalıştırılabilirler.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

13.96. Olağanüstü Hal Kurulu ve Bürolarının Kuruluş ve Görevleri ile Yükümlülüklerinin Karşılığının Tespit ve Ödenmesi Hakkında Yönetmeliğin; Olağanüstü hallerde yükümlülük uygulanacak malların teslim alınmasında “teslim alma ekiplerine” ilişkin 16; “teslim alma belgesine” ilişkin 17; “taşınmaz malların teslim alınmasına” ilişkin 18; “taşıtların teslim alınmasına” ilişkin 19; “acil durumlarda teslim almaya” ilişkin 20 ve “kullanma ve dağıtımına” ilişkin 21. madde hükümlerine uygun işlem yapıp yapılmadığı;

13.97. Olağanüstü Hal Kurulu ve Bürolarının Kuruluş ve Görevleri ile Yükümlülüklerinin Karşılığının Tespit ve Ödenmesi Hakkında Yönetmeliğin; Yükümlülüklerin karşılıklarının tespit, takdir ve ödenmesinde “mal karşılığının tespitine” ilişkin 22; “kullanma karşılığının tespitine” ilişkin 23; “çalışma belgesine” ilişkin 24; “ücret tespitine” ilişkin 25; “tazminata” ilişkin 26; “mali kaynak ve ödemeye” ilişkin 27; “ödeme şekline” ilişkin 28; “alacak belgesine” ilişkin 29 ve “gelir ve giderlerin kaydına” ilişkin 31. maddelerine uygun işlem yapıp yapılmadığı;

13.98. Olağanüstü Hal Kurulu ve Bürolarının Kuruluş ve Görevleri ile Yükümlülüklerinin Karşılığının Tespit ve Ödenmesi Hakkında Yönetmeliğin Geçici süre için alınan malların geri verilmesinde “kullanma belgesi tanzimine” ilişkin 32 ve “değer kaybının tazminine” ilişkin 33. maddelerine uygun davranılıp davranılmadığı;

13.99. Olağanüstü Hal Kurulu ve Bürolarının Kuruluş ve Görevleri ile Yükümlülüklerinin Karşılığının Tespit ve Ödenmesi Hakkında Yönetmeliğin **“Belgelerin Saklanması”** başlıklı 35. Maddesinde yer alan; “Olağanüstü hal sona erdiğinde, bu Yönetmeliğe göre yükümlülük yoluyla sağlanan mal ve hizmetlerin karşılıklarının tespiti ve ödenmesi, geçici olarak kullanılan taşıt araçları ve diğer malların sahiplerine geri verilmesi ile ilgili olarak tutulan hertürlü defter, kayıt ve belgeler, tarih ve numara sırasıyla düzgün bir şekilde dosyalanmak ve bir listesi de ilgililerce imza ve tasdik edilmek suretiyle bölge valiliği genel sekreterliğine, il ve ilçe yazı işleri müdürlüklerine veya ilgili kuruluşlara teslim edilir. Bu defter, evrak ve belgeler on yıl süre ile saklanır. Bölge valiliği genel sekreteri ile il ve ilçe yazı işleri müdürleri veya ilgili kuruluşlar; teslim edilen hertürlü defter, kayıt ve belgelerin saklanmasından, yetkililerin teftiş ve denetimine noksatsız bir şekilde sunulmasından, bunların selef ve halefleri arasında devir ve tesliminden sorumludurlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

Türk Vatandaşlığına İlişkin Görevler:

13.100. 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun **“Türk Vatandaşlığını Kaybettirme”** başlıklı 29. Maddesinde yer alan; “(1)Aşağıda belirtilen eylemlerde buldukları resmi makamlarca tespit edilen kişilerin Türk vatandaşlığı Bakanlığın teklifi ve Bakanlar Kurulu kararı ile kaybettirilebilir. a) Yabancı bir devletin, Türkiye'nin menfaatlerine uymayan herhangi bir hizmetinde bulunup da bu görevi bırakmaları kendilerine yurt dışında dış temsilcilikler, yurt içinde ise mülki idare amirleri tarafından bildirilmesine rağmen, üç aydan az olmamak üzere verilecek uygun bir süre içerisinde kendi istekleri ile bu görevi bırakmayanlar. b) Türkiye ile savaş halinde bulunan bir devletin her türlü hizmetinde Bakanlar Kurulunun izni olmaksızın kendi istekleriyle çalışmaya devam edenler. c) İzin almaksızın yabancı bir devlet hizmetinde gönüllü olarak askerlik yapanlar.”, hükmü uyarınca gerekli bildirimlerde bulunulup bulunulmadığı;

14. İNSAN HAKLARININ KORUNMASINA İLİŞKİN GÖREVLER:

14.1. 23.11.2003 tarih ve 25298 sayılı R.G.de yayımlanan İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“İlçe Kurulu”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Bu Yönetmelikteki görevleri yerine getirmek üzere İlçe Kurulu, kaymakamın başkanlığında; a) İlçe belediye başkanı veya başkan yardımcısı, b) İl Genel Meclisinin ilçeden seçilen üyeleri arasından seçeceği bir temsilci, c) Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde grubu bulunan siyasi partilerin ilçe başkanları veya görevlendirecekleri bir temsilci, d) Fakülte veya yüksekokulun bu konuda görevlendirecekleri bir öğretim üyesi veya elemanı, e) Kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan bir avukat veya hukuk fakültesi mezunu bir kamu

görevlisi, **f**) İlçede görev yapan avukatlardan başvuranlar arasından kaymakamlık tarafından belirlenecek bir temsilci, **g**) İlçede görev yapan doktorlardan başvuranlar arasından kaymakamlık tarafından belirlenecek bir temsilci, **h**) Kaymakamlık tarafından belirlenecek meslek odalarından veya sendikalardan bir temsilci, **i**) Mahalli televizyon, gazete, radyo gibi kuruluşlardan başvuranlar arasından kaymakamlık tarafından belirlenecek bir temsilci, **j**) Muhtarlar Derneği başkanı, yoksa mahalle muhtarlarından başvuranlar arasından kaymakamlık tarafından belirlenecek bir temsilci, **k**) Okul-aile birliklerinden başvuranlar arasından kaymakamlık tarafından belirlenecek bir temsilci, **l**) Sivil Toplum Kuruluşlarından başvuranlar arasından kaymakamlık tarafından belirlenecek en az iki temsilciden, oluşur. Kurul Başkanı gerekli gördüğü durumlarda ilgili kamu veya özel kuruluş temsilcilerini veya kişileri de toplantıya çağırabilir.”, hükmüne uygun olarak ilçe insan hakları kurulunun oluşturulup oluşturulmadığı;

14.2. İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Kurul toplantı esasları”** başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “Kurullar aşağıdaki usul ve esaslara göre çalışır; a) Kurullar ayda bir defa toplanır. Ancak gerekli görülen durumlarda, başkanın çağrısı üzerine ayda birden fazla da toplanabilir. b) Kurul toplantılarına illerde vali veya valinin görevlendireceği bir vali yardımcısı, ilçelerde kaymakam başkanlık eder. c) Kurul, üye tam sayısının salt çoğunluğu ile toplanır ve toplantıya katılan üyelerin salt çoğunluğu ile karar verir. d) Kararlara itirazı olan üyelerin karşı oy gerekçeleri, karar altında özet olarak kaydedilir. e) Kurul Başkanı ve üyeleri; kendileri, alt ve üst soylarından biri ve eşleri ile ilgili olan konuların görüşüldüğü toplantılara katılamazlar. f) Toplantıya katılmayan üyelerin mazeretleri toplantı tutanağında belirtilir. Kurul toplantılarına katılmakta özen göstermeyen üyelerin kurum ve kuruluşları uyarılır ve üç defa üst üste kurul toplantılarına katılmayanların üyeliği düşmüş sayılır. g) Gündem, kurul başkanı tarafından üyelerin teklifleri de dikkate alınarak hazırlanır ve toplantıdan önce kurul üyelerine dağıtılır. h) Toplantılar nedeniyle üyelere herhangi bir ücret ödenmez.”, hükmüne uygun olarak ilçe insan hakları kurulunun toplanıp toplanmadığı;

14.3. İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Sekretarya hizmeti”**, başlıklı 15. Maddesinde yer alan, “Kurulun sekretarya hizmetleri, illerde ve ilçelerde yazı işleri müdürlükleri tarafından yürütülür. Zorunlu masraflar valilik ve kaymakamlık tarafından karşılanır.” hükmüne uygun olarak ilçe insan hakları kurulunun sekretarya hizmetlerinin yürütülüp yürütülmediği;

Yönetmeliğin **“Raporlama”** başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “Kurullar tarafından faaliyetleri ile ilgili aylık rapor hazırlanır. Hazırlanan raporlar dönemi izleyen ayın ilk 10 günü içerisinde valilik kanalıyla Başkanlığa gönderilir. Ayrıca kurullar, Dünya İnsan Hakları Günü ve Haftası programı çerçevesinde yapılan faaliyetleri içerir bir raporu bir ay içerisinde valilik kanalıyla Başkanlığa gönderir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

14.4. İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Genel görevler”** başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “İl ve İlçe Kurulları; **a**) (...) ilçelerde de Bakanlık, Başkanlık, Valilik, İl Kurulu, Kaymakamlık, İlçe Masası ve İlçe Kurulu üyeleri tarafından İlçe Kurulu gündemine getirilen konuları değerlendirmek, **b**) İnsan hakları ihlal iddialarını incelemek ve araştırmak, **c**) İnsan haklarının korunması ve insan hak ve özgürlüklerinin kullanılmasının önündeki engeller ile hak ihlallerine yol açan sosyal, siyasi, hukuki ve idari sebepleri incelemek, araştırmak ve bunların çözümüne ilişkin valilik veya kaymakamlık makamına önerilerde bulunmak, **d**) Her türlü ayrımcılığın önlenmesi için gerekli çalışmaları yapmak, **e**) İdarenin uygulamalarında vatandaşlara hoşgörü ve nezaketle yaklaşılmasını sağlamak amacıyla gerekli çalışmaları yapmak, **f**) Ayda bir tüm çalışmaları özet olarak, ilçelerde İl Kuruluna, illerde Başkanlığa bildirmek ile görevlidir.”, hükmüne uygun olarak ilçe insan hakları kurullarının genel görevlerini yerine getirip getirmediği;

Ayrıca Yönetmeliğin **“Halkla ilişkiler ve iletişim”** başlıklı 10. Maddesi; **“Bilgilendirme, bilinçlendirme ve eğitim”** başlıklı 11. Maddesi ile **“Araştırma ve izleme”** başlıklı 12. Maddesinde belirtilen konularda çalışmalar yapılıp yapılmadığı;

14.5. İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“İhlal iddialarını inceleme ve karara bağlama”** başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “İl ve İlçe Kurulları; insan hakları ihlali iddiaları ile ilgili başvuruları incelemek ve araştırmak, inceleme ve araştırma sonuçlarını değerlendirmek, ulaşılan sonuçları konusuna göre Cumhuriyet savcılıklarına ya da ilgili idari makamlara iletmek ve sonucunu takip etmekle görevlidir.”, hükmüne uygun olarak ihlal iddialarının incelenerek karara bağlanıp bağlanmadığı;

14.6. İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Danışma ve başvuru masaları”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “İllerde valilik yazı işleri müdürlüğünde, ilçelerde kaymakamlık yazı işleri müdürlüğünde herkesin kolayca ulaşabileceği bir danışma ve başvuru masası oluşturulur. Masaya gelen başvurularla ilgilenmek üzere illerde vali, ilçelerde kaymakam tarafından sürekli bir memur görevlendirilir. Masa görevlisinin hukuk formasyonuna sahip olması veya halkla ilişkiler konusunda uzman olması göz önünde bulundurulur.”, hükmüne uygun olarak danışma ve başvuru masası oluşturulup oluşturulmadığı;

14.7. İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Başvuruların alınması”** başlıklı 17. Maddesinde yer alan, “Masalar başvuruların alınmasında aşağıdaki usul ve esaslara uyar; **a)** Başvuruların mümkün olduğunca kolaylaştırılması esas olup, başvurular dilekçeyle, telefonla, elektronik posta veya şehrin değişik yerlerine konulan İnsan Hakları Başvuru Kutuları aracılığıyla veya sözlü olarak yapılabilir. **b)** Elektronik posta mesajları ve İnsan Hakları Başvuru Kutuları mümkün olan en kısa sürede açılır. **c)** Başvuru sahibinden başvuruyu ilgili bilgi ve belgeler alınır. **d)** Dilekçeyle yapılan başvurularda, başvuru sahibine başvurunun tarih ve sayısını gösteren bir alındı belgesi verilir. **e)** Masaya gelen tüm başvurular, takibinin yapılması amacıyla dosyalanır, takip defterine kaydedilir; her başvuruya bir kayıt numarası verildikten sonra en kısa sürede kurul başkanına iletilir.”, hükmüne uygun olarak başvuruların alınıp alınmadığı;

14.8. İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Başvuruların değerlendirilmesi ve sonuçlandırılması”** başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “Başvuruların değerlendirilmesi ve sonuçlandırılmasında aşağıdaki usul ve esaslara uyulur; **a)** İl ve İlçe Kurullarına yapılan başvurular, İl ve İlçe Masaları aracılığıyla kurul gündemine getirilir. **b)** İl ve İlçe Masalarına gelen her başvuru kurulda görüşülür ve başvurularla ilgili ne tür işlemler yapılacağına karar verilir. **c)** Başvurular, konularına göre ilgili kanunlarda belirtilen zamanaşımı süreleri göz önünde tutularak değerlendirilir. **d)** Kurulda alınan kararlar ve yapılan işlemler yazılı olarak başvuru sahibine en geç otuz gün içerisinde bildirilir ve gerekli hallerde ara bilgi de verilir. **e)** Kurul, gerekli gördüğü hallerde re’sen veya başvuru sahibinin isteği üzerine, başvuru sahibini veya temsilcisini dinleyebilir. **f)** Başvuru hakkında karar verilmesine imkân vermeyen eksiklikler söz konusu ise, eksikliklerin tamamlanması için ara karar alınır. **g)** Bakanlık ve Başkanlık tarafından iletilen konular ilgili kurulda öncelikle görüşülerek sonuçlandırılır ve sonucundan Bakanlığa veya Başkanlığa bilgi verilir. **h)** Başvuru sahibine verilecek yanıtta, hakları konusunda kendisine başvurabileceği yasal yollar hakkında bilgi verilir. **i)** Kurul kararları, ilgili kamu kurum ve kuruluşları tarafından geciktirilmeksizin öncelikle ele alınıp sonuçlandırılır.”, hükmüne uygun olarak başvuruların değerlendirilerek sonuçlandırılıp sonuçlandırılmadığı;

14.9. İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Komisyonlar”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “En az üç üyeden oluşmak üzere, İl ve İlçe Kurulları bünyesinde; **a)** Halkla ilişkiler ve iletişim faaliyetleri, **b)** İnsan hakları eğitimi ve insan hakları bilincini geliştirme, **c)** İnsan hakları ihlallerini araştırma, inceleme ve değerlendirme, konularında birer komisyon oluşturulur. Gerekli görülen hallerde diğer konularda da komisyonlar oluşturulabilir.”, hükmü uyarınca ilçe insan hakları kurulları bünyesinde komisyonlar oluşturulup oluşturulmadığı;

Yönetmeliğin **“Komisyonların çalışma usul ve esasları”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Komisyonlar toplantılarını çalışma şartlarına göre belirleyecekleri aralıklarla gerçekleştirir. Komisyonlar çalışmalarını yaparken diğer kurul üyelerinin bilgi ve görüşüne de başvurabilir. Komisyonlar yapacakları çalışmalarını araştırma, inceleme ve değerlendirme raporlarını kurul gündemine getirmek üzere kurul başkanına sunar.”, hükmüne uygun olarak komisyonların çalışmalarını yürütüp yürütmedikleri;

14.10. 01.06.2005 gün ve 25832 sayılı R.G.'de yayımlanan Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliği'nin 26. maddesi uyarınca; Nezarethane ve ifade alma odalarının standartlara uygunluğunu sağlamak amacı ile kolluk kuvvetlerinin yetkili birimlerinden olan kaymakamlar tarafından denetlenip denetlenmediği;

Ayrıca İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğin "**Araştırma ve izleme**" başlıklı 12. Maddesinin h) bendinde yer alan; "... h) Karakol ve nezarethane denetleme formlarını inceleyerek varsa aksaklıkların giderilmesi hususunda ilgililere tavsiyelerde bulunmak," hükmü uyarınca ilçe insan hakları kurulunda kolluk birimlerine ait karakol ve nezarethanelerin denetlenmesine ilişkin formların incelenip incelenmediği;

14.11. İçişleri Bakanlığı Dış İlişkiler ve Avrupa Birliği Koordinasyon Dairesi Başkanlığının 19/02/2010 tarih ve 2010/10 sayılı Genelgesi'nde belirtilen, pilot illerin çalışmalarından yararlanarak, kadın ve kız çocuklarının insan haklarının korunması ve geliştirilmesine yönelik çalışmalar yapıp yapılmadığı;

15. AFET VE ACİL DURUM HİZMETLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER:

15.1. (GENEL AÇIKLAMA: 17.06.2009 tarih ve 27261 sayılı R.G.'de yayımlanan 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un;

a) 8. maddesi gereğince; İl Afet ve Acil Durum Müdürlükleri kurulmuş olup, anılan maddede Müdürlüğün görevleri; a) İlin afet ve acil durum tehlike ve risklerini belirlemek. b) Afet ve acil durum önleme ve müdahale il planlarını, mahalli idareler ile kamu kurum ve kuruluşlarıyla işbirliği ve koordinasyon içinde yapmak ve uygulamak. c) İl afet ve acil durum yönetimi merkezini yönetmek. ç) Afet ve acil durumlarda meydana gelen kayıp ve hasarı tespit etmek. d) Afet ve acil durumlara ilişkin eğitim faaliyetlerini yapmak veya yaptırmak. e) Sivil toplum kuruluşları ile gönüllü kişilerin afet ve acil durum yönetimi ile ilgili akreditasyonunu yapmak ve belgelendirmek. f) İl ve ilçe düzeyinde sivil savunma planlarını hazırlamak ve uygulamak. g) Afet ve acil durumlarda, gerekli arama ve kurtarma malzemeleri ile halkın barınma, beslenme, sağlık ihtiyaçlarının karşılanmasında kullanılacak gıda, araç, gereç ve malzemeler için depolar kurmak ve yönetmek. ğ) İlgili mevzuatta yer alan seferberlik ve savaş hazırlıkları ile sivil savunma hizmetlerine ilişkin görevleri ilde yerine getirmek. h) Yıllık bütçe teklifini hazırlamak. ı) İl kurtarma ve yardım komitesinin sekreteryasını yapmak. i) Kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer maddelerin tespiti, teşhisi ve arındırması ile ilgili hizmetleri yürütmek, ilgili kurum ve kuruluşlar arasında işbirliği ve koordinasyonu sağlamak. j) Başkanın ve valinin vereceği diğer görevleri yapmak. Olarak belirlendiğinden; 17.06.2009 tarihinden itibaren, İlçe Sivil Savunma Müdürlükleri tarafından yürütülmekte olan sivil savunma ve acil durum planlaması faaliyetlerin İl düzeyinde İl Afet ve Acil Durum Müdürlüklerine verildiği;

b) 24. maddesi gereğince de; diğer mevzuatta bu Kanun kapsamına giren konularla ilgili olarak Başbakanlık Türkiye Acil Durum Yönetimi Genel Müdürlüğüne, İçişleri Bakanlığı Sivil Savunma Genel Müdürlüğüne ve Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Afet İşleri Genel Müdürlüğüne yapılmış olan atıflar ile Başkanlığın görev alanına giren konularda, Başbakanlığa, İçişleri Bakanlığına veya Bayındırlık ve İskân Bakanlığına yapılmış olan atıfların, Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı ve ilgisine göre İl Afet ve Acil Durum Müdürlüklerine yapılmış sayıldığı göz önünde bulundurulmalıdır.)

Afetlere İlişkin Görevler:

15.2. 5902 sayılı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile sivil savunma hizmetleri, afet ve acil durum hizmetleri olarak yeniden yapılandırılmış ve il özel idareleri bünyesinde yeni bir teşkilatlanma oluşturulmuş olup, Kanun'un 18. maddesinde illerde, il özel idaresi bünyesinde, valiye bağlı il afet ve acil durum müdürlüklerinin kurulacağı, müdürlüğün sevk ve idaresinden valinin sorumlu olduğu belirtildiğinden ve ilçe sivil savunma müdürlük ve memurlukları lağvedildiğinden, afet ve acil durum hizmetlerinin Kanunda öngörülen şekilde yeniden oluşturulup oluşturulmadığı;

Ayrıca İçişleri Bakanlığının 04.09.2009 tarih ve 4691 sayılı (2009/66) Genelgesi uyarınca; devir işlemlerinin; 5902 Sayılı Kanun, Başbakanlığın 28.08.2009 tarih ve B.02.0.PPG.0.12.-010-06-10207 sayılı Talimatı, Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Gereği Sivil Savunma Genel Müdürlüğü Merkez ve Taşra Teşkilatınca Yapılacak Devir İşlemlerine İlişkin Rehberde belirtilen esas ve usuller çerçevesinde yürütülüp yürütülmediği;

15.3. 19.02.2011 tarih ve 27851 sayılı R.G.'de yayımlanarak yürürlüğe giren Afet ve Acil Durum Yönetim Merkezleri Yönetmeliğinin; **“Afet ve acil durum yönetim merkezleri ve görevleri”** başlıklı 4. Maddesinde yer alan; **“(1) Afet ve acil durum hizmetlerini yürütmek üzere, bakanlıklarda müsteşar veya yetkilendirecekleri yardımcılarının, illerde valinin, kurulması valilerce gerekli görülen ilçelerde ise kaymakamın başkanlığında afet ve acil durum yönetim merkezleri kurulur. (2) (...) (3) Afet ve acil durum yönetim merkezlerinin haberleşme, erken uyarı ve bilgi sistemleri ile her türlü araç, gereç, teknik donanım ve personel ihtiyaçları kurumların en üst yöneticileri ile valiler ve kaymakamlar tarafından karşılanır. (4) İl ve ilçe afet ve acil durum yönetim merkezleri yeterli sayıda personeli ile yirmi dört saat esasına göre çalışmalarını yürütür. Diğer afet ve acil durum yönetim merkezleri ise üst yöneticilerinin talimatı veya Başkanın talebi üzerine faaliyete geçer ve aynı usule göre faaliyetlerini sona erdirir. (5) ...”**, hükmüne göre hareket edilip edilmediği,

15.4. Afet ve Acil Durum Yönetim Merkezleri Yönetmeliği'nin **“Sorumluluk ve Yetki Devri”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; **“(1) Bu Yönetmelikte öngörülen görevlerin yerine getirilmesinden kamu kurum ve kuruluşlarının en üst yöneticileri ile valiler ve kaymakamlar sorumludur.”** Hükümlerine göre hareket edilip edilmediği;

15.5. 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanun'un 2. Maddesinde yer alan; **“...Mahalli şart ve özellikler dolayısıyla yangın afetine uğraması muhtemel olan sahalar, şehir ve kasabalarda belediye meclisleri, köylerde ihtiyar heyetleri tarafından tespit ve kaymakamların mütalaası alındıktan sonra valilerin tasvibi üzerine ilgili bölgelerde ilan olunur.”**, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.6. 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanun'un 3. Maddesinde yer alan; **“İkinci maddeye göre ilan edilen afet bölgelerinde yeniden yapılacak, değiştirilecek, büyütülecek veya esaslı tamir görecektir resmi ve özel bütün yapıların tabi olacağı teknik şartlar, Bayındırlık Bakanlığının mütalaası da alınarak İmar ve İskân Bakanlığınca hazırlanacak bir yönetmelikle tespit olunur. Belediye hudutları ve varsa mücavir sahalar dâhilinde ilgili belediyeler, bunun dışında kalan yerlerde vali ve kaymakamlar bu yönetmelik esaslarının uygulanmasını sağlamakla yükümlüdürler. Yönetmelik esaslarına aykırı olan yapılar hakkında; yukarıda belirtilen merciler tarafından sahiplerine tebligat yapılarak, en çok 3 aylık süre içinde hatanın ve tehlikeli durumun giderilmesi bildirilir. Verilen süre içinde sahiplerince ıslah edilmeyen bina veya bina kısımları belediye hudutları ve mücavir saha dâhilinde belediye encümenlerince diğer yerlerde ise il veya ilçe idare kurullarınca, yıkma parası yıkıntı malzemesinden karşılanmak, yetmemesi halinde kalan kısmı afetler fonundan tamamlanmak üzere yıktırılır. İmar ve İskân Bakanlığı bu konuda gerekli kontrol ve denetime yetkilidir...”** hükmüyle;

06.03.2007 tarih ve 26454 sayılı R.G.'de yayımlanan Deprem Bölgelerinde Yapılacak Binalar Hakkında Yönetmelik esaslarına aykırı olarak belediye hudutları dışında yapılan yapıların ilçe idare kurulunca yıktırılıp yıktırılmadığı;

15.7. 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanun'un **“Mülkiye Amirlerine Verilen Olağanüstü Yetkiler”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; **“Afetlerin meydana gelmesinden sonra vali ve kaymakamlar (Askerler ve hâkim sınıfından bulunanlar hariç olmak üzere) 18-65 yaş arasındaki bütün erkeklere görev vermeye, bedeli, ücreti veya kirası sonradan ödenmek üzere canlı, cansız, resmi ve özel her türlü taşıt araçlarına ve gerekli makina, alat ve edevatına el koymaya ve hiçbir kayda ve merasime tabi olmaksızın tedavi, kurtarma, yedirme, giydirme ve barındırma gibi işlerle bu gibi işlerin gerektirdiği acil satın almaları ve kiralamayı yapmaya, Devlete, mahalli idarelere, evkafa, İktisadi Devlet Teşekkülleri ile bunlara bağlı kurumlara ilişkin her türlü taşınmaz malları; yetmemesi**

halinde de diğer tüzel kişiler ile gerçek kişilere ait bina ve müstemilatı ile bahçe ve arsa gibi araziye geçici olarak işgale yetkilidir. Bu yetkinin kullanma süresi, afetin sona ermesinden itibaren 15 gündür. Bu süre, gerektiğinde İmar ve İskân Bakanlığınca uzatılabilir. Yedirme, giydirme, barındırma, onarım için afetzedelere nakdi ödemede bulunulması önleme için harcama yapılması İmar ve İskân Bakanlığının muvafakatine bağlıdır. Bu madde gereğince yapılacak harcamalar ve ödemeler borçlandırmaya tabi tutulmaz. Kendilerinden yardım istenilen afet bölgesi civarındaki vali ve kaymakamlar yukarıdaki fıkralarda yazılı yetkilerini kullanarak bütün imkân ve vasıtalarla yardıma mecburdurlar.”, hükmüyle;

08.05.1988 gün ve 19808 sayılı R.G.’de yayımlanan Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Yetkiler”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Olmuş veya olması muhtemel afet hallerinde vali ve kaymakamlar: a) Asker ve hâkim sınıfından olanlar hariç, 18 - 65 yaş arasındaki bütün erkeklere görev vermeye, b) Bedeli, ücreti veya kirası sonradan ödenmek üzere resmi ve özel, canlı ve cansız her türlü taşıt araçlarına ve gerekli makina, alet ve edevatına el koymaya, c) Resmi ve özel kuruluşlara, tüzel ve gerçek kişilere ait arazi, arsa, bina, tesis, yiyecek, giyecek, ilaç ve tıbbi malzeme ile halkın ihtiyacı olan diğer her türlü maddelere el koymaya ve geçici işgale, d) İl dâhilindeki kamu kurum ve kuruluşlarına ve bunlara bağlı müesseselere afetle ilgili görevler vermeye, e) Acil yardımları ve harcamalarını, afetin genel hayata etkili olabileceği intibahı uyandırması halinde yapmaya, f) Mahalli sivil savunma teşküllerinin bölgelerindeki afetlerde, sivil savunma planlama esaslarına göre acil yardım hizmetlerine katılmalarını sağlamaya, yetkilidir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

15.8. 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanun’un **“Mükellefiyetler”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; Afet bölgelerinde veya civarında bulunan ordu, jandarma, kıta birlik ve müessese kumandanları, hazarda, kendilerinden vali veya kaymakamlar tarafından istenilecek yardımları üstlerinden emir beklemeksizin yapmaya mecburdurlar.”, hükmü;

7269 sayılı Kanun’un 8. Maddesinde yer alan; “Rasat istasyonları vuku muhtemel afetleri bu bölgelerin en büyük mülkiye amirine derhal bildirmeye mecburdurlar. Elleri muhabere vasıtaları, haber ulaştırma imkânları bulunan mülki ve askeri bütün resmi makam ve müesseseler afetlerin vuku haberini mahallin en büyük mülkiye amirine derhal bildirmekle mükelleftir. Afetlerin vukuunu ihbar veya yardım talepleri için yapılacak telgraf, telefon, telsiz muhaberelelerini, telgraf ve telefon merkezleri, demiryolu istasyonları, askeri muhabere teşkülleri her işe tercihan parasız kabule ve muhataplarına ulaştırmaya mecburdurlar. İcaında radyo istasyonlarından da parasız istifade edilir.” hükmü;

7269 sayılı Kanun’un 9. Maddesinde yer alan; “Bu kanunda yazılı afetlerin vukuunda ilk yardımları mahallerine yetiştirmek maksadiyle bu bölgelere mülkiye amirleri ve alakalı makam ve müesseseler tarafından gönderilecek kurtarma ve yardım ekipleri, her türlü malzeme, makina, alat, yiyecek, giyecek ve barınma eşya ve maddeleri, umumi, hususi ve mülhak bütçeli idarelerle bunlara bağlı müesseseler ve İktisadi Devlet Teşekküllerinin, vilayetlere, belediye ve köylere ait olan ve bunlara bağlı bulunan müesseselerin elinde bulunan her türlü kara, deniz ve hava nakil vasıtaları ile bedeli sonradan ödenmek üzere, sevk edilir. İhtiyaç hissedilen mahallerde bu mecburiyet ve mükellefiyetler hakiki şahıslarla her türlü şirket ve müesseselere de teşmil edilebilir.”, hükmüyle;

Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Yükümlülükler”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Afet halinde: a) Asker ve hâkim sınıfından olanlar hariç, 18 - 65 yaş arasındaki bütün erkekler, afet nedeniyle vali ve kaymakamlar tarafından kendilerine verilen görevleri yapar, b) Tüm resmi ve özel kuruluşlar ile tüzel ve gerçek kişiler, kendilerinden istenecek veya yükümlülük konulacak arazi, arsa, bina, tesis, araç, gereç, yiyecek, ilaç ve tıbbi malzeme ile giyecek ve diğer maddeleri verir, c) Rasat istasyonları, meydana gelen ve gelebilecek afetleri, etkilenebilecek yerlerin vali ve kaymakamlarına ve Afet İşleri Genel Müdürlüğüne derhal bildirir, d) Elleri muhabere vasıtaları, haber ulaştırma imkânları bulunan sivil ve askeri tüm resmi makam ve müesseseler afetlerin oluş haberini mahallin en büyük mülki amirine derhal bildirir, e) PTT’nin telgraf ve telefon merkezleri, demiryolu istasyonları, sivil ve askeri diğer muhabere teşkülleri, afetlerin oluşunu ihbar ve acil yardım süresince yardım talepleri için yapılacak telgraf, telefon, telsiz ve faximile görüşmelerini her işe tercihen parasız kabul eder ve muhataplarına ulaştırır, f) TRT’nin radyo ve televizyon istasyonlarından parasız istifade edilir, g) Vali ve kaymakamlar, ilgili makam

ve müesseselerce afet bölgelerine acil yardım maksadıyla gönderilen ekipleri, her türlü malzeme, makina, alet, yiyecek, giyecek ve barınma eşya ve maddelerini bedeli sonradan ödenmek üzere kamu kurum ve kuruluşlarına ve bunlara bağlı müesseselere, vilayetlere, belediye ve köylere ait her türlü taşıma araçları ile sevk ederler. Taşıma işlerinin bu kaynaklardan zamanında ve yeterince karşılanamaması halinde bu yükümlülük özel, gerçek ve tüzel kişilere de teşmil edilir, h) Gerek afetzedelerden ve gerekse acil yardım hizmetlerinde çalışanlardan yaralanan, sakatlanan ve hastalananlar en yakın hastanelere sevk edilirler. Sevk edildikleri sivil ve askeri tüm resmi ve özel hastane ve tedavi yerleri bunları kabul ve tedavi etmeye mecburdur, Resmi sağlık kuruluşlarında tedavi edilenlere parasız bakılır. Özel hastane ve tedavi yerlerinde tedavi edilenlerin tedavi giderleri sonradan Afetler Fonu'ndan ödenir. 1) Afetler dolayısıyla hizmete girecek geçici iskân merkezlerine içme suyu getirilmesi, bağlantı yolları ve elektrik tesisleri yapılması, bu yeri tehdit eden dere ve sel yataklarının ıslahı gibi işler, valinin isteği üzerine ilgili bakanlık ve kuruluşlarca, öncelikle yapılır, j) Afet hizmetlerinin yoğunlaştığı hallerde, Bayındırlık ve İskân Bakanlığının isteği üzerine ilgili bakanlık kurum ve kuruluşlar, yeteri kadar teknik ve idari personeli, hizmet için lüzumlu araç, gereç ve malzemeyi ve bunların kullanılması ve tamirleri ile ilgili ekipmanı geçici olarak bu bakanlık emrine vermekle yükümlüdürler. Geçici personelin maaş, ücret, yevmiye ve benzeri hakları kendi dairelerince ödenir. k) Görevlendirilmelerde; iş mevzuatının çalıştırma yasağı ile ilgili hükümleri çalıştırılacak kişilerin yaş, cinsiyet, sağlık, meslekleri, meşguliyetleri ve sosyal durumları ile aile ve bakıma muhtaç yakınları göz önünde bulundurulur.”, hükmünde yer alan yetkilerin kaymakamlarca kullanılıp kullanılmadığı;

15.9. Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Sorumluluk”** başlıklı 4. Maddesinde yer alan; “Vali ve kaymakamlar, görevli bakanlık, kurum ve kuruluşlar ile askeri birlikler, ilgili mevzuat ve bu Yönetmelik gereğince düzenlenecek acil yardım planları ve acil yardımla ilgili yönergelerle kendilerine verilen görevleri yerine getirmekten ayrı ayrı sorumludurlar. Afetin meydana gelmesinden itibaren, alınması gereken her türlü acil tedbirlerin alınmasından ve acil yardımların bir emir beklemeden yapılmasından afetin meydana geldiği yerin mülki amiri sorumludur.”, hükmüne uygun hareket edilip edilmediği;

15.10. Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Temel İlkeler”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; Bu Yönetmeliğin ilke ve esasları dâhilinde: a) Acil yardım hizmetlerini yürütmek üzere, illerde valinin başkanlığında il kurtarma ve yardım komitesi, ilçelerde kaymakamın başkanlığında ilçe kurtarma ve yardım komitesi kurulur, b) İl ve ilçe acil yardım planlarının yapılmasından, icrasından ve güncelliğinin korunmasından birinci derecede vali ve kaymakamlar sorumludur. Bakanlıklar ve merkezi kurum ve kuruluşlar ile askeri birlikler bu planların yapılmasına ve icrasına yardımcı olur, c) Bakanlık, kurum ve kuruluşların taşra teşkilatları il ve ilçe planları içinde yer alır, d) Bakanlık, kurum ve kuruluşların merkez teşkilatları ile bölgedeki askeri garnizon komutanlıkları, il ve ilçelere yardımcı olmak üzere kendi görevleri ile ilgili takviye ve destek planları yaparlar, e) Acil yardım hizmetlerinin planlanmasında, öncelikle ilçe ve/veya il hudutları içindeki kamu kurum ve kuruluşlarının güç ve kaynaklarının kullanılması esas alınır. İhtiyaçların bu kaynaklardan zamanında ve yeterince karşılanamaması halinde sırasıyla: 1. Bölgedeki askeri birliklerden, komşu vali ve kaymakamlardan yardım istenir, 2. Bölgedeki özel kuruluşlardan ve gerçek kişilerden yükümlülükler yolu ile karşılanır.”, hükmüne uygun hareket edilip edilmediği;

15.11. Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“Koordinasyon ve İşbirliği”**, başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “Acil yardım planları yapmaktan sorumlu makamlar aşağıdaki koordinasyon ve işbirliğini sağlamakla yükümlüdürler: (...) b) İl ve ilçelerin afet acil yardım planları, yardım sağlamaktan sorumlu garnizon ve askeri birlikler komutanlıklarının planları ile askeri acil yardım planları da vali ve kaymakamlar ile koordineli olarak hazırlanır, ...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

15.12. Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmeliğin **“İlçe Kurtarma ve Yardım Komitesi”** başlıklı 46. Maddesinde yer alan; “İlçe Kurtarma ve Yardım Komitesinin kuruluşu, görevleri ve çalışma esasları: a) Kuruluşu: Kaymakamın başkanlığında; Belediye Başkanı, İlçe Jandarma Bölük Komutanı, Emniyet Amiri/Başkomiseri, İlçe Sivil Savunma Müdürü/Memuru, Mal Müdürü, İlçe Milli Eğitim Gençlik ve Spor Müdürü, Bayındırlık ve İskân Müdürlüğü temsilcisi, İlçedeki sağlık kuruluşlarından kaymakamlarca belirlenen birinin amiri, Kızılay Başkanı, – Garnizon Komutanı veya mahallin

en büyük askeri birlik temsilcisinden, oluşan "İlçe Kurtarma ve Yardım Komitesi" kurulur. b) Görevleri ve çalışma esasları: İlçe kurtarma ve yardım komitesinin görevleri ve çalışma esasları, il kurtarma ve yardım komitesinin görevleri ve çalışma esasları dikkate alınır, kaymakamlıkça tespit edilerek ilçe afet planlarında belirtilir.", hükmüne uygun olarak İlçe Kurtarma ve Yardım Komitesinin kurulup kurulmadığı;

15.13. Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmeliğin "**İlçe Acil Yardım Hizmetleri Grup ve Servislerini teşkil esasları**" başlıklı 47. Maddesinde yer alan, "İlçe acil yardım hizmet grup ve servislerinin teşkil edilmesine ilçede mevcut resmi ve özel kuruluşların güç ve kaynakları dikkate alınır. Kaymakamlar, ilçe acil yardım hizmetleri grup ve servislerini, il acil yardım grup ve servislere paralel olarak teşkil edebilecekleri gibi ilçenin özelliklerine ve imkânlarına göre grup ve servislerde birleştirme yaparak veya bunlardan bir kısmını teşkil etmeyerek grup ve servis sayısında azaltma yapabilirler. İlçe Acil Yardım Teşkilatı, ilçe merkez ve köylerinde meydana gelebilecek küçük çaplı ve münferit afetlerde ilden yardım beklemeksizin afetzedelere gerekli yardımları tam olarak yapacak güçte ve kapasitede olur.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

15.14. Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmeliğin "**İlçe Acil Yardım Planları Kapsamı**" başlıklı 48. Maddesinde yer alan; "İlçe Acil Yardım Planları, il planı modeli ve esasları ile ilçenin hudutlarını, imkân ve kaynaklarını kapsayacak şekilde düzenlenir.", hükmü uyarınca ilçe acil yardım planlarının hazırlanıp hazırlanmadığı;

15.15. Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmeliğin "**Vali ve Kaymakamlardan Yardım İsteme**" başlıklı 49. Maddesinde yer alan; "Büyük afetlerde vali ve kaymakamlar civar il ve ilçelerden yardım isteyebilirler. a) Kendilerinden yardım istenilen vali ve kaymakamlar 7269 sayılı Kanundaki tüm yetkilerini kullanarak bütün imkân ve vasıtalarla yardıma mecburdurlar. b) Kendisinden yardım istenen vali ve kaymakamlar görevlendirdikleri ekiplerin en kısa zamanda afet bölgesinde olmasını sağlarlar. Bu ekipler il/ilçe komitesi emrine girerler.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

15.16. Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmeliğin "**Askeri Birliklerden Yardım İsteme**" başlıklı 50. Maddesinde yer alan; "Büyük afetlerde vali ve kaymakamlar en yakın askeri birliklerden yardım isteyebilirler. a) İl/ilçe komitesinin imkân ve kabiliyetlerinde yetersizlik, durumun ivediliği, ilave güvenlik ve asayiş ihtiyaçlarının ortaya çıkması hallerinde, mülki amirlerce afet bölgesinde veya civarında bulunan garnizon komutanlıklarına yapılacak yardım talepleri, üstlerinden emir beklemeksizin ve gecikmeksizin yerine getirilir. Acil durumlarda sözlü yapılacak istekler sonradan yazılı şekle dönüştürülür. Yardım talepleri örnek Ek: 24 form ile yapılır. b) Askeri birlikler, mülki amirlerden gelecek yardım taleplerini kendi komutanlıklarının sevk ve idaresinde Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununda belirtilen yetkiler ile kolluk kuvvetlerinin genel güvenliği sağlamada sahip olduğu yetkileri kullanarak TSK Tabii Afetler Yönergesi esasları çerçevesinde yerine getirirler. Garnizon dışına birlik görevlendirilmesinde bu birliklerin görev bölgesine nakli için öncelikle askeri imkânlar kullanılır, zorunlu olduğunda ildeki kamu kuruluşlarından yardım sağlanır. c) Askeri birlikler ilk ve acil yardım safhalarında görev alacağından, asıl sorumlu sivil kuruluşlar afet bölgesine geldiğinde mülki amirin de görüşü alınarak askeri birlikler kendi görevlerine iade edilir.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

Sivil Savunmaya İlişkin Görevler:

15.17. 7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu'nun 5. Maddesinde yer alan; "Mülki idare amirleri, bu kanun hükümleri ve bunlara müsteniden İçişleri Bakanlığınca tesbit ve tebliğ olunacak esaslar dâhilinde kendi mülki hudutları içindeki hassas bölgelerde sivil savunma teşkilat ve tesisatının kurulmasından, donatımından, sevk ve idaresinden, kontrolünden ve bölgelerine müteveccih düşman taarruzlarına, tabii afetlere ve büyük yangınlara karşı barıştan itibaren sivil savunmayı fiilen tahakkuk ettirmekten bizzat mesuldürler.", hükmü uyarınca kaymakamların sivil savunma hizmetlerine ilişkin görevlerini yerine getirip getirmediği;

15.18. 7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu'nun 6. Maddesinde yer alan; "Tabii afetler ve büyük yangınlarda; 4373 sayılı (Taşkın sular ve su baskınlarına karşı korunma) ve 4623 sayılı (Yer sarsıntısından evvel ve sonra alınacak tedbirler) hakkında kanunlar hükümleri dairesinde yapılacak her türlü kurtarma ve yar-

dım işlerine, mahalli mülki amirliklerce görülecek lüzum üzerine, bu bölgede bulunan Sivil Savunma teşkilatlarının de katılması mecburidir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.19. 7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu'nun 7. Maddesinde yer alan; “Hassas bölgelerdeki resmi ve hususi daire, müessese ve teşekküller arasında Sivil Savunma bakımından işbirliği ve karşılıklı yardımlaşma valiler ve kaymakamlar tarafından tertip ve tanzim olunur.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.20. 7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu'nun 10. Maddesinde yer alan; “Mahallin en büyük mülkiye amiri sivil savunma hizmetlerinin planlanması ve karşılıklı yardım hususlarında mahallin garnizon komandanı ve yoksa en büyük askeri amiri ile iş birliği yapar. Askeri makamlarca sivil savunmaya yapılacak yardımlarda muharebe görevinin aksatılmaması göz önünde tutulur.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.21. 7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu'nun 21. Maddesinde yer alan; “Hassas bölgeler içerisinde bulunan vilayet ve kazaların vali ve kaymakamları vilayet ve kazaları dâhilindeki Sivil Savunma teşkilat, tesisat, vasıta, hizmet ve faaliyetlerini mevcut mevzuata ve alacakları emir ve direktiflere göre planlamak ve tahakkuk ettirmekle mükelleftirler. Bu vali ve kaymakamlar vilayet ve kazaları dâhilindeki Sivil Savunma hizmet ve faaliyetlerini her safhada icra, takip ve murakabe etmeye ve ettirmeye salahiyetlidirler.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.22. 7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu'nun 41. Maddesinde yer alan; “Vali ve kaymakamlar, salahiyetli askeri makamlarla önceden mutabakata varmak suretiyle fevkalade hallerde bedeli, ücreti, kirası veya tazminatı bilahare umumi hükümlere göre ödenmek üzere Sivil Savunma hizmet ve faaliyetleri için lüzumlu görülen canlı, cansız ve motorlu nakil vasıtalarına, alat, edevat, ilaç ve malzeme ve teçhizata, arazi ve arsalar ve ihtiyaç haricindeki musakkaf gayrimenkullere ve her çeşit emval ve eşyaya el koymaya ve hiçbir kayıt ve merasime tabi olmaksızın koruma kurtarma, barındırma ve saire gibi işlerin icap ettirdiği acil mubayaaları yapmaya ve yaptırmaya salahiyetlidir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.23. 7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu'nun 44. Maddesinde yer alan; “İşbu kanunla tahmil olunan vazife ve mükellefiyetleri, yerine getirmeyen hakiki şahıslarla hükmi şahısların, resmi veya hususi daire, müessese ve teşekküllerin, hususi idare ve belediyelerin mesul organları hakkında umumi hükümlere göre doğrudan doğruya takibat yapılır. Vali ve kaymakamlar hakkında takibat icrası İçişleri Bakanının iznine bağlıdır.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

15.24. 7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu'nun 47. Maddesinde yer alan; “Bu Kanun hükümlerine göre tatbiki ilan olunan sivil savunma tedbirlerine riayet etmeyen bütün vatandaşlarla resmi veya hususi daire, müessese ve teşekküllerin mesul amirlerine, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre idarî para cezası verilir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.25. 7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu'nun 53. Maddesinde yer alan, “...Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”, hükmü uyarınca 5728 sayılı Kanun'un 48, 50, 51 ve 53. maddelerinde belirlenen idari para cezalarının kaymakamlar tarafından uygulanıp uygulanmadığı;

15.26. 18.07.1964 gün ve 11757 sayılı R.G.'de yayınlanan 6/3150 Karar Sayılı Sivil Savunma İle İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü'nün 2. Maddesinde yer alan; “Yetkili mercilerce şehir, kasaba, mevki veya tesis olarak tesbit edilecek tabi afet sahaları dışında kalan hassas bölgelerin sınırları; buralara yapılması muhtemel taarruzların tesir alanları içine girebilecek banliyölerini ve yakın çevrelerini de kapsayacak şekilde, mahalli mülki idare amirliklerince tayin olunur ve sivil savunma planlarında da gösterilir.”, hükmü gereğinin kaymakamlarca yerine getirilip getirilmediği;

15.27. Sivil Savunma İle İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü'nün 4. Maddesinde yer alan; “3 üncü Maddedeki genel düzenlemeden ayrı olarak mülki idare amirlerince gerekli görülen kamu ve özel sektöre ait

tesislerde kılavuzluk oluşturulur. Bu tesislerin kılavuzları yönetici ve sahipleri tarafından seçilir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.28. Sivil Savunma İle İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü'nün 6. Maddesinde yer alan; “Sivil savunma harekâtının sevk ve idaresi için merkezde İçişleri Bakanı adına Sivil Savunma Genel Müdürlüğünce, il ve ilçelerde mülki idare amirlerince sivil savunma idare merkezleri kurulur. Bu merkezlerde başkan ve ihtiyaca göre bir veya iki başkan yardımcısı, sivil savunma servis başkanları ile kamu kurum ve kuruluşlarından yeteri kadar uzman, memur ve diğer görevliler bulunur. İhtiyaca göre özel sektörde görevli personel ile yükümlüler de idare merkezlerinde görevlendirilebilir. Büyükşehir bünyesinde yer alan ilçe idare merkezleri, il idare merkezinin eş güdümünde görev yaparlar. Hasar bölgesine kuvvet sevk; ilçede ilçe idare merkezi, ilçeler arasında il idare merkezi tarafından yapılır. İlçe idare merkezleri faaliyetleri ile ilgili olarak il idare merkezine bilgi verir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.29. Sivil Savunma İle İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü'nün 7. Maddesinde yer alan; “Sivil savunma idare merkezleri 24 saat görev yapılmasına elverişli, yeterli kapasite ve muhabere imkânlarına sahip, ulaşımı kolay olan şehrin uygun bir yerinde tesis edilir. Lüzumu halinde kullanılmak üzere seyyar idare merkezi de kurulabilir. Ayrıca bir yedek idare merkezi yeri tesbit edilerek görev yapmaya hazır halde bulundurulur.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.30. Sivil Savunma İle İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü'nün 9. Maddesinde yer alan; “Hassas bölgeler dışındaki şehir ve kasabalardaki sivil savunma servislerinin sevk ve idareleri ile diğer hizmetlerin yürütülmesi için mülki idare amirlikleri emrinde, yeteri kadar memur ve mükellef personelden ibaret bir "Sivil Savunma İdare Bürosu" bulunur.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.31. Sivil Savunma İle İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü'nün 14. Maddesinde yer alan; “Sivil savunma teşkilleri; barış zamanından itibaren kurulur, yetiştirilir ve donatılarak göreve hazır bulundurulurlar. İlgili servis başkanları, kendilerine bağlı servislerin hazırlanmasını ve yetiştirilmesini sağlamakla görevli ve sorumludurlar. Servis başkanları, ilgili maddelerde sayılan görevliler arasından mülki idare amirlikleri tarafından seçilirler.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.32. Sivil Savunma İle İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü'nün 15. Maddesinde yer alan; “Sivil savunma servislerinin eğitime ve göreve çağrılmaları halinde görev yerlerine en kısa sürede sevk edilebilecekleri emin yerler, mülki idare amirince toplanma bölgesi olarak seçilir. Servislerin faaliyet alanlarına uygun olarak barınabileceği bina ve tesisler, barıştan itibaren tesbit edilerek gerekli düzenleme yapılır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.33. Sivil Savunma İle İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü'nün 55. Maddesinde yer alan; “Mevzuat hükümlerine ve mahalli mülki idare amirliklerinden verilecek direktiflere göre, korunma kılavuzlarının bil-direceği hususların ve isteklerin cadde ve sokak kılavuzları, bina korunma personeli ve halk tarafından yerine getirilmesi mecburidir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.34. Sivil Savunma İle İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü'nün 81. Maddesinde yer alan; “Bu bölümde gösterilen tedbirler, ilgili idare ve müesseselerle bina ve arazi sahipleri veya sorumluları tarafından alınır ve mahalli mülki idare amirliklerince izlenir ve denetlenir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.35. Sivil Savunma İle İlgili Teşkil ve Tedbirler Tüzüğü'nün 109. Maddesinde yer alan; “El konulan veya satın alınan taşınır ve taşınmaz mallar, ilgili servis veya ekiplerden, bunların bulunmadığı yerlerde mülki idare amirliklerince seçilen kişilerden kurulacak tesellüm heyetleri tarafından teslim alınır. Teslim alınacak madde ve mallar için tesellüm heyetleri tarafından cins, vasıf ve miktarlarını gösterir birer belge verilir. Mal sahipleri veya ilgilileri bu belgelerle mahalli mülki idare amirliklerine müracaat ederek, el konulan veya satın alınan mal karşılığı verilecek bedel, kira, ücret veya tazminatı almak isteğinde bulunurlar.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

15.36. Sivil Savunma ile ilgili şahsi mükellefiyet, tahliye ve seyrekleştirme, planlama, eğitim, haber alma ve yayma, donatım işleri hakkında 18.07.1964 gün ve 11757 sayılı R.G.'de yayınlanan 6/3150 Karar Sayılı Sivil Savunma İle İlgili Şahsi Mükellefiyet, Tahliye ve Seyrekleştirme, Planlama ve Diğer Hizmetler Tüzüğü hükümlerinin uygulanıp uygulanmadığı;

15.37. 3634 sayılı Milli Müdafaa Mükellefiyeti Kanunu'nun 8. Maddesinde yer alan; "Her vilayet ve kaza merkezinde en büyük mülkiye memurunun reisliği altında en büyük maliye memurule askerlik şube reisi, askerlik şubesi bulunmayan yerlerde jandarma komutanından ve belediye ile ticaret ve sanayi odası tarafından seçilecek birer zattan mürekkep bir milli müdafaa mükellefiyeti komisyonu bulunur. Ticaret ve sanayi odası bulunmayan yerlerde belediyeden iki aza seçilir. Seferberlik Müdür veya memuru bulunan yerlerde bu müdür veya memur komisyonun tabii azasından olup büro ve yazı işlerini de görürler. Komisyon mürettep adedinin yarısından bir fazlasıyla toplanır ve mevcudun ekseriyetle karar verir. Reylerde tesavi halinde reisin bulunduğu tarafın reyini kabul olunur (...) Milli Müdafaa mükellefiyet komisyonları hazar vak-tinde Milli Müdafaa Vekâletinden verilecek emir dairesinde ihsai ve ihzari tetkikler yaparlar.", hükmüyle;

27.06.1940 gün ve 4546 sayılı R.G.'de yayımlanan 2/13765 Karar Sayılı Milli Müdafaa Mükellefiyeti Tüzüğü'nün 19. Maddesinde yer alan; "Kanunun 8 inci maddesinde teşekkül tarzları ve vazifeleri gösterilen Milli Müdafaa Mükellefiyeti Komisyonları her vilayet ve kaza merkezinde ve tali komisyonlar ise nahiyeye ve köylerde bulunur.", hükmü uyarınca kaymakamın başkanlığında kanunda belirtilen üyelerin katılımıyla "Milli Müdafaa Mükellefiyeti Komisyonunun" oluşturulup oluşturulmadığı; komisyonlarca Kanun ve Tüzükte belirtilen görevlerin yapılıp yapılmadığı;

15.38. Seferberlik ve savaş hazırlıklarına ilişkin görev ve hizmetlerin yürütülmesinde 16.07.1990 gün ve 20476 sayılı R.G.'de yayınlanan 90/500 Karar Sayılı Seferberlik ve Savaş Hali Tüzüğü hükümlerinin uygulanıp uygulanmadığı;

15.39. Avcı birliklerine ilişkin görev ve hizmetlerin yürütülmesinde 11.10.1945 gün ve 6130 sayılı R.G.'de yayınlanan 03.10.1945 tarih ve 3/3169 Karar Sayılı Memleket İçi Düşmana Karşı Silahlı Savunma Ödevi Yönetmelik hükümlerinin uygulanıp uygulanmadığı;

16. ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİĞE İLİŞKİN GÖREVLER:

Çevreye İlişkin Görevler:

16.1. 2872 sayılı Çevre Kanunu'nun "**Faaliyetlerin durdurulması**" başlıklı 15. Maddesinde yer alan; "Bu Kanun ve bu Kanun uyarınca yayımlanan yönetmeliklere aykırı davranışlara söz konusu aykırı faaliyeti düzeltmek üzere Bakanlıkça ya da 12 nci maddenin birinci fıkrası uyarınca denetim yetkisinin devredildiği kurum ve merciler tarafından bir defaya mahsus olmak üzere esasları yönetmelikle belirlenen ve bir yılı aşmamak üzere süre verilebilir. Faaliyet; süre verilmemesi halinde derhal, süre verilmesi durumunda, bu süre sonunda aykırılık düzeltilmez ise Bakanlıkça ya da 12 nci maddenin birinci fıkrası uyarınca denetim yetkisinin devredildiği kurum ve merciler tarafından kısmen veya tamamen, süreli veya süresiz olarak durdurulur. Çevre ve insan sağlığı yönünden tehlike yaratan faaliyetler süre verilmeksizin durdurulur. Çevresel Etki Değerlendirmesi incelemesi yapılmaksızın başlanan faaliyetler Bakanlıkça, proje tanıtım dosyası hazırlanmaksızın başlanan faaliyetler ise mahallin en büyük mülki amiri tarafından süre verilmeksizin durdurulur. Süre verilmesi ve faaliyetin durdurulması, bu Kanunda öngörülen cezaların uygulanmasına engel teşkil etmez.", hükmüyle;

17.07.2008 gün ve 26939 sayılı R.G.'de yayınlanan Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliğinin "**Yönetmeliğe aykırı uygulamaların durdurulması**" başlıklı 19. Maddesinde yer alan; "(1) Bu Yönetmelik kapsamındaki projelerde; a) Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" kararı alınmaksızın başlanan faaliyetler Bakanlıkça, "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir" kararı alınmaksızın başlanan faaliyetler ise mahallin en büyük mülki amiri tarafından süre verilmeksizin durdurulur. "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" ya da "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir" kararı alınmadıkça yatırıma ilişkin durdurma kararı kaldırılmaz. 2872 sayılı Çevre Kanununun ilgili hükümlerine göre işlem tesis edilir. b) "Çevre-

sel Etki Değerlendirmesi Olumlu” kararı ya da “Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir” kararı verildikten sonra, proje sahibi tarafından nihai Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu veya proje tanıtım dosyasında taahhüt edilen hususlara uyulmadığının tespit edilmesi durumunda söz konusu taahhütlere uyulması için projeye ilgili Bakanlıkça/Valilikçe bir defaya mahsus olmak üzere süre verilebilir. Bu süre sonunda taahhüt edilen hususlara uyulmaz ise yatırım durdurulur. Yükümlülükler yerine getirilmedikçe durdurma kararı kaldırılmaz. 2872 sayılı Çevre Kanununun ilgili hükümlerine göre işlem tesis edilir.”, hükmü uyarınca;

“Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir” kararı alınmaksızın başlanan faaliyetlerin ise mahallin en büyük mülki amiri tarafından süre verilmeksizin durdurulup durdurulmadığı ve 2872 sayılı Çevre Kanununun ilgili hükümlerine göre işlem tesis edilmesinin sağlanıp sağlanmadığı;

16.2. 2872 sayılı Çevre Kanunu’nun “**Denetim, bilgi verme ve bildirim yükümlülüğü**” başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “Bu Kanun hükümlerine uyulup uyulmadığını denetleme yetkisi Bakanlığa aittir. Gerektiğinde bu yetki, Bakanlıkça; il özel idarelerine, çevre denetim birimlerini kuran belediye başkanlıklarına, Denizcilik Müsteşarlığına, Sahil Güvenlik Komutanlığına, 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa göre belirlenen denetleme görevlilerine (...) devredilir. Denetimler, Bakanlığın belirlediği denetim usûl ve esasları çerçevesinde yapılır. (...) Denetim, bilgi verme ve bildirim yükümlülüğüne ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.”, hükmüyle;

2872 sayılı Çevre Kanunu’nun “**İdari cezalarda yetki**” başlıklı 24. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunda öngörülen idarî yaptırım kararlarını verme yetkisi Bakanlığa aittir. Bu yetki, 12 nci maddenin birinci fıkrası uyarınca denetim yetkisinin devredildiği kurum ve merciler tarafından da kullanılır. Bu Kanunda öngörülen idarî yaptırım kararları Bakanlık merkez teşkilâtında genel müdürler, taşra teşkilâtında il çevre ve orman müdürlerince verilir...” , hükmü dikkate alındığında;

2872 sayılı Kanun’da öngörülen idari yaptırım kararlarını verme yetkisinin taşra teşkilatında İl Çevre ve Orman Müdürlerine (yeni adıyla çevre ve şehircilik müdürlüğü) verildiği veya 12. madde gereğince Bakanlıkça denetim yetkisinin devredildiği kurum ve merciler tarafından da kullanılabilmesi belirtilmiş olduğundan, kaymakamların Çevre Kanununa göre doğrudan idari para cezası verme yetkilerinin kalmadığı, bu yetkinin ancak Bakanlıkça açıkça yetki devredilmesi durumunda kullanılabilmesi; ancak, ilçe genel idaresinin başı sıfatıyla bu uygulamaları takip ve gözetim yetkisinin her zaman bulunduğu bilinerek işlem yapıp yapılmadığı;

16.3. 21.11.2008 tarih ve 27061 sayılı R. G.’de yayımlanan Çevre Denetimi Yönetmeliğinin “**Çevre baş denetim görevlilerinin görev ve sorumlulukları**” başlıklı 25/1-g Maddesinde yer alan; “(1) Çevre baş denetim görevlisinin görev ve sorumlulukları şunlardır; (...) g) Gerektiğinde mahalli mülki amirinden kolluk kuvveti görevlendirilmesini talep etmek,” , hükmü uyarınca çevre baş denetim görevlisinin talebi halinde; gerektiğinde kolluk kuvveti görevlendirilip görevlendirilmediği;

16.4. 04.06.2010 tarihli ve 27601 sayılı R.G.’de yayımlanan Çevresel Gürültünün Değerlendirilmesi ve Yönetimi Yönetmeliğinin “**Gürültüye hassas kullanımlar için gürültü kontrolü**” başlıklı 26/1-ğ. Maddesinde yer alan; “(1) Gürültüye hassas kullanımlardaki çevresel gürültü esasları aşağıda belirtilmiştir. (...) ğ) Eğlence amacıyla patlayıcı, maytap, havai fişek ve benzeri şeyleri kullanmak, ateşlemek gibi benzeri faaliyetlerin, çok hassas kullanımların bulunduğu alanlarda yapılması yasaktır. Bu faaliyetler hassas ve az hassas kullanımların bulunduğu alanlarda ancak İl Mahalli Çevre Kurulu Kararı ile belirlenecek alanlarda ve saatlerde, 14/8/1987 tarihli ve 87/12028 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Tekel Dışı Bırakılan Patlayıcı Maddelerle Av Malzemesi ve Benzerlerinin Üretimi, İthali, Taşınması, Saklanması, Depolanması, Satışı, Kullanılması, Yok Edilmesi, Denetlenmesi Usul ve Esaslarına İlişkin Tüzüğü’nün 117 nci maddesine istinaden yerel mülki amirinden izin alınarak yapılabilir...” , hükmü uyarınca gürültüye hassas kullanımlara yönelik kaymakamlıktan izin alınıp alınmadığı;

16.5. 22.07.2005 tarih ve 25883 sayılı R.G.’de yayımlanan Tıbbi Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinin “**Mülki amirlerin görev ve yetkileri**” başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Mahallin en büyük mülki amiri; a)

Tıbbi atıkların oluşumundan bertarafına kadar yönetimlerini kapsayan bütün faaliyetlerin kontrolünü ve periyodik denetimini yapmak, ilgili mevzuata aykırılık halinde gerekli yaptırımın uygulanmasını sağlamakla, b) İl sınırları içinde oluşan, toplanan ve bertaraf edilen tıbbi atıkların miktarı ile ilgili bilgileri sağlık kuruluşlarından ve belediyelerden temin etmek, değerlendirmek ve yılsonunda rapor halinde Bakanlığa göndermekle, c) Tıbbi atık taşıma araçlarına taşıma lisansı vermekle ve faaliyetlerini denetlemekle, lisans verilen araç, belediye ve firmalarla ilgili bilgileri yılsonunda Bakanlığa göndermekle, d) Tıbbi atıkların toplanması, taşınması ve bertarafında uygulanacak ücreti mahalli çevre kurulu aracılığıyla belirlemekle, e) Lisans verilen tıbbi atık bertaraf tesisleri ile sterilizasyon tesislerinin faaliyetlerini izlemek, denetlemek, ilgili mevzuata aykırılık halinde gerekli yaptırımın uygulanmasını sağlamakla, görevli ve yetkilidir.”, hükmü uyarınca kaymakamların tıbbi atıkların kontrolüne yönelik görev ve yetkilerini kullanıp kullanmadıkları;

16.6. 14.03.1991 tarih ve 20814 sayılı R.G.’de yayımlanan Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinin **“Eğitim”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “Bakanlık, mahallin en büyük mülki amiri ve belediyeler katı atık bertarafı ile ilgili olarak konut ve işyerlerinden daha az atık atılmasını temin etmek, atık içerisinde zararlı madde atılmasını önlemek, katı atıkları değerlendirme ve maddesel geri kazanma çalışmalarına katılımı sağlamak üzere ilgili kişilere yönelik olarak gerekli eğitim çalışmalarını yaparlar.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

16.7. Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinin **“Katı Atıklardan Geri Kazanılmış Malzeme Üretenlerin Özendirilmesi”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Bakanlık, mahallin en büyük mülki amiri ve belediyeler; 1)Geri kazanılabilen veya insan sağlığına ve çevreye zarar vermeden bertarafı mümkün olan maddelerin kullanılmasını, 2)Geri kazanılmış maddelerden imal edilen malzeme ve ürünlerin tercih edilmesini, teşvik ederler. Katı atıkları geri kazanma amacıyla tesislerinde işleyen kişi ve kuruluşlara, bu faaliyetlerinden dolayı Çevre Bakanlığı tarafından Çevre Kirliliğini Önleme Fonu’ndan karşılanmak üzere uygun görülmesi halinde maddi destek sağlanabilir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

16.8. Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinin **“Ayrı Bertaraf Edilmesi Gereken Atıklar”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Ayrı bertaraf edilmesi gereken atıkları üreten; a) Hastanelerin, kliniklerin, laboratuvarların ve benzeri yerlerin hastalık bulaştırıcı enfekte, kimyasal ve radyolojik atıkları ile tehlikeli atıklarını, b) Tüketicilerin, kullanılmış akü, pil ve ilaç atıkları ile kullanılmış araç lastiklerini, c) Tüketicilerin, ambalaj atıkları dahil değerlendirilebilir katı atıklarını, d) Tüketicilerin, metal variller, buzdolabı, çamaşır makinesi, elektronik aletler, mobilya gibi büyük hacimli katı atıklarını, evsel atıklar ile birlikte atmaları yasaktır. Belediye ve mücavir alan sınırları içinde belediyeler, bu alanlar dışında ise mahallin en büyük mülki amiri, yukarıda belirtilen ve ihtiva ettikleri zararlı maddeler dolayısıyla toplanması, değerlendirilmesi veya bertarafı özel işlemler gerektiren atıkları, 27/8/1995 tarihli ve 22387 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği ve 20/5/1993 tarihli ve 21586 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Tıbbi Atıkların Kontrolü Yönetmeliğine göre bertaraf eder veya ettirir.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

16.9. Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinin **“Katı Atıkların Toplanması”** başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “... Evsel katı atık ve evsel nitelikli endüstriyel katı atık üreten kişi ve kuruluşlar, katı atıklarını belediyelerin ve mahallin en büyük mülki amirinin istediği şekilde konut, işyeri gibi üretildikleri yerlerde hazır etmekle yükümlüdürler.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

16.10. Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinin **“İnşaat Ruhsatı Verilmesi”** başlıklı 41. Maddesinde yer alan; “... Belediyeler veya yetkilerini devrettiği kişi ve kuruluşlar, tesisi çevreyi kirletmeyecek, toplumun huzurunu bozmayacak ve yürürlükte olan kanun ve yönetmeliklerde istenilen ürün ve emisyon sınırlarını sağlayacak şekilde çalıştırmak zorundadır. Belediyeler veya yetkilerini devralan kişi veya kuruluşlar bu Yönetmelikte ve eklerinde belirtilen ölçümlerini yapmak, sonuçlarını istendiğinde mahallin en büyük mülki amirine, belediye başkanlıklarına ve Bakanlığa bildirmek zorundadır.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

16.11. Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinin **“İşletme Ruhsatı Verilmesi ve Denetlenmesi”** başlıklı 42. Maddesinde yer alan; “İşletme ruhsatı, tesisin 3194 sayılı İmar Kanunu ile belirtilen şartlara uygun

olarak inşa edildiğinin tesbiti halinde 31 inci maddede belirtilen merciler tarafından verilir. Bakanlık veya bölge teşkilatları, mahallin en büyük mülki Amirliği ve büyükşehir belediye başkanlıkları veya belediyeler, tesisi, ürünlerinin kalitesini, işletme şekli, hava ve gürültü emisyonu bakımından denetleyebilir, ölçüm yapabilir ve numune alabilirler.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

16.12. Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinin “*İşletme Ruhsatının İptali*” başlıklı 43. Maddesinde yer alan; “Bakanlık, büyükşehir belediyeleri veya belediyeler ile mahallin en büyük mülki amirince yapılan kontrollerde, tesisin işletme ruhsatına uygun olarak çalıştırılmadığının ürün ve atık kalitesinin Yönetmelikte istenen özellikte olmadığı, hava, gürültü emisyonlarının veya tesise ait suların ilgili Yönetmeliklerde istenen şartları sağlamadığının tespit edilmesi halinde, hatanın giderilmesi için işletmeciyi, kontrolü yapan merci yazılı olarak ikaz eder. Hatanın düzeltilmesi için verilen süre, hatanın önemine ve kaynağına göre bir ay ile bir yıl arasında değişir. Şehirden toplanan katı atığın özelliğinden dolayı hatanın düzeltilemeyeceği anlaşılırsa, ruhsatı veren merci tarafından, Bakanlığın da görüşü alınarak, işletme ruhsatı iptal edilir. Yapılan kontrollerde, işletme ruhsatı süresi biten tesislere, mevcut işletme şartlarında çalıştırılmasının insan ve çevre sağlığı açısından mahzurlu görülmesi, söz konusu işletme şartlarının düzeltilemeyeceğinin anlaşılması halinde, işletme ruhsatı yenilenmez.”, hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

16.13. 31.12.2004 tarih ve 25687 sayılı R.G.’de yayımlanan Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliğinin “*Atıksu Toplama ve Bertaraf Yükümlülüğü*” başlıklı 43. Maddesinde yer alan; “... Atıksu altyapı tesisleri yönetimleri, yetki sınırları içindeki kanalizasyon sistemleri ile toplanan atıksuları, bertaraf etmek amacıyla atıksu arıtma tesislerini Çevre Kanununda öngörülen sürelerde, kurmak zorundadırlar. Atıksu altyapı tesisleri yönetimleri, Bakanlığa sunulan İş Termin Planının uygulanmasıyla ilgili gelişmeleri bildirmek mecburiyetindedirler. İlgili başvuru atıksu arıtma tesisi ile ilgili iş termin planı hazırladıktan sonra mülki amir kanalıyla yapılır...” hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

16.14. 22.08.2009 gün ve 27327 sayılı R.G.’de yayımlanan Organize Sanayi Bölgeleri Uygulama Yönetmeliğinin “*Atık su yönetimi*” başlıklı 118. Maddesinde yer alan; “(1) OSB’ler; mahallin en büyük mülki amirinin bilgi, denetim ve gözetimi altında 31/12/2004 tarihli ve 25687 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği koşullarına uyulması kaydı ile atık su altyapı tesislerinin inşası, bakımı ve işletilmesinden sorumludur...” hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

16.15. 31.08.2004 tarih ve 25569 sayılı R. G.’de yayımlanarak yürürlüğe konulan Atık Pil ve Akümülatörlerin Kontrolü Yönetmeliğinin “*Mülki Amirlerin Görev ve Yetkileri*” başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Mahallin en büyük mülki amiri; a) Atık yönetimi politikaları çerçevesinde ilde gerekli stratejileri geliştirmek ve uygulamakla, b) İl sınırları içinde faaliyette bulunan ve Yönetmelik kapsamına giren geri kazanım ve depolama tesislerini tespit etmek ve Bakanlığa bildirmekle, c) Atık pil ve akümülatörlerin yasal olmayan yollarla değerlendirilmesini önlemekle, denetimler sonucu bu yönetmeliğe aykırı durumun tespit edilmesi halinde atık akümülatörleri en yakın çevre lisanslı geri kazanım tesisine gönderilmesini, atık pillerin ise en yakın depolama alanına gönderilmesini sağlamakla ve bu Yönetmelikte belirtilen cezaları vermekle, d) Ulusal atık taşıma formlarını değerlendirerek Bakanlığa yıllık rapor vermekle, e) İl sınırları içinde atık akümülatör taşınması ile ilgili faaliyet gösteren araç ve firmalara taşıma lisansı vermekle, bu lisansı kontrol etmekle, iptal etmekle ve yenilemekle, f) Pil ve akümülatör üreticileri veya pil ve akümülatör üreticilerinin yetkilendireceği kişi veya kuruluşlar tarafından kurulacak geçici depolama alanlarına izin vermekle, bu alanları denetim altında tutmakla ve izin verilen alanları Bakanlığa bildirmekle, g) İl sınırları içinde atık pil ve akümülatörlerin taşınması sırasında meydana gelebilecek kazalarda her türlü acil önlemi almak ve gerekli koordinasyonu sağlamakla, h)Üreticiler, mahalle muhtarlıkları ve belediyeler ile birlikte koordineli olarak yapılacak eğitim çalışmalarına katkı sağlamakla, görevli ve yetkilidir.”, hükmü uyarınca kaymakamların atık pil ve akümülatörlere yönelik görev ve yetkilerini kullanıp kullanmadıkları;

16.16. 19.04.2005 tarih ve 25791 sayılı R.G.’de yayımlanan Bitkisel Atık Yağların Kontrolü Yönetmeliğinin “*Mülki amirlerce alınacak tedbirler*” başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Mahallin en büyük mülki amiri; a) Belediyelerin yetki alanı dışında bulunan kullanılmış kızartmalık yağ üreten atık üreticilerini belirleyerek bunların toplama çevre lisansı almış geri kazanım tesisleriyle veya geçici depolama izni verilen toplayıcılarla yıllık sözleşme yapmalarını sağlamak, sözleşme yapmayanlara gerekli cezai işlemi uygulamakla, b) Geçici depolama alanlarının 17 nci madde ve Ek-1’de verilen teknik özelliklere göre kurulmasını sağlamak, bunlara 23 üncü maddeye göre izin vermek, izin verilen ve izni iptal edilen depolama alanlarını Bakan-

lığa bildirmekle, c) Bu Yönetmelik kapsamına giren atık yağ geri kazanım tesislerini tespit ederek toplama çevre lisansı almak üzere Bakanlığa müracaat etmelerini sağlamakla, d) Geri kazanım tesislerini ve geçici depolama alanlarını düzenli olarak denetlemekle, e) Atık yağ taşıma lisansı vermek, lisans verilen ve lisansı iptal edilen firma ve araçları Bakanlığa bildirmekle, f) Belediyelerden, atık yağ üreticilerinden, toplayıcılar-
dan, geri kazanım tesislerinden alınacak bilgileri ve ulusal atık taşıma formlarını değerlendirerek, ilde oluşan atık yağ miktarlarını, geri kazanılan ve bertaraf edilen miktarları yıllık olarak Bakanlığa bildirmekle, ilgili hususlarda gerekli tedbirleri alır.”, hükmü uyarınca kaymakamların bitkisel atık yağların kontrolüne yönelik görev ve yetkilerini kullanıp kullanmadıkları;

16.17. 04.04.2009 gün ve 27190 sayılı R. G.’de yayımlanan Egzoz Gazı Emisyon Kontrolü Yönetmeliğinin **“Önlemler”** başlıklı 14. Maddesinde yer alan; **“(1) Hava kirliliğinin kritik değerlere ulaşması halinde, kritik meteorolojik şartların oluştuğu veya kirliliğin artış gösterdiği bölgelerde, en büyük mülki amirlikçe trafik geçici/sürekli olarak sınırlandırılabilir veya yasaklanabilir.”**, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

Sehirciliğe İlişkin Görevler:

16.18. 3194 sayılı İmar Kanunu’nun **“Planların hazırlanması ve yürürlüğe konulması”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; **“... İmar planları alenidir. Bu aleniyeti sağlamak ilgili idarelerin görevidir. Belediye Başkanlığı ve mülki amirlikler, imar planının tamamını veya bir kısmını kopyalar veya kitapçıklar haline getirip çoğaltarak tespit edilecek ücret karşılığında isteyenlere verir.”**, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

16.19. 3194 sayılı İmar Kanunu’nun Ek Madde 2’de yer alan; **“İmar planlarının tanziminde, planlanan beldenin ve bölgenin şartları ile müstakbel ihtiyaçları göz önünde tutularak lüzumlu ibadet yerleri ayrılır. İl, ilçe ve kasabalarda mülki idare amirinin izni alınmak ve imar mevzuatına uygun olmak şartıyla ibadethane yapılabilir. İbadet yeri, imar mevzuatına aykırı olarak başka maksatlara tahsis edilemez.”**, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

16.20. 25.08.1998 tarihli ve 19910 sayılı R.G.’de yayımlanan Sığınak Yönetmeliğinin **“Sığınakların Bakımı, Muhafazası ve Denetimi”** başlıklı 12. Maddesinde yer alan; **“Yapı kullanma izni alınan yapılarda tesis edilen sığınak alanları, 14 üncü maddenin birinci fıkrasında sayılan belgelerin iletilmesinden itibaren beş iş günü içinde mülki idare amirliğince kayıt edilir. Resmî ve özel bütün tesisler ve binalara ait sığınakların bakım ve muhafazası sığınağın bulunduğu binanın görevlendirilen yönetici denetiminde bina koruma amirince sağlanır. Meskenlerdeki sığınakların bakım ve muhafazası ise, bina malik ve yöneticilerince sağlanır. Yapı kullanma izni alınan yapılarda tesis edilerek kullanılan sığınakların denetimleri mülki idare amirliğinin sorumluluğunda ilgili idarelerce yapılır.”**, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

16.21. Sığınak Yönetmeliğinin **“Yapı Ruhsat ve Kullanma İzinlerinin verilmesi”** başlıklı 14. Maddesinde yer alan; **“Sığınak yeri ayrılması zorunlu bulunan bina ve tesislere, ruhsat eki mimari projesinde gerekli sığınak yeri ayrılmadıkça ve gerekli bilgiler mimari, statik ve mekanik tesisat projelerine işlenmedikçe yapı ruhsatı düzenlenemez. Yapı inşa edildiğinde, Yönetmeliğe ve yapı ruhsatı eki projelerine uygun olarak sığınak tesis edilmedikçe ve denetime yönelik fenni mesuliyet üstlenen mimar ve mühendislerin denetim raporlarında sığınakla ilgili hususlar belirtilmedikçe, yapı kullanma izni veya kısmi kullanma izni verilemez. Ruhsat eki onaylı mimari projenin bir örneği ile denetime yönelik fenni mesuliyet üstlenen mimar ve mühendislerin uzmanlık alanlarına uygun denetim raporlarının sığınaklara ilişkin bölümü, ilgili idarelerce mülki idare amirliğine gönderilir. Yapı kullanma izni verilmiş yapıların sığınak olarak ayrılmış bölümlerinde Yönetmeliğe aykırı olarak değişiklik yapılamaz. Sığınaklar barışta, 13 üncü maddeye aykırı olmamak koşuluyla, kat malikleri kurulunun oybirliği kararı ve mülki amirin izniyle, bina veya tesisin işletme veya kullanma bütünlüğünü bozmadan ortak alanlar kapsamında kalan başka amaçlarla kullanılabilir. Ancak, gerektiği anda sığınak olarak kullanılabilmesi için Yönetmelikte belirtilen sığınak özelliklerinin kaybedilmemesi gerekir. Bu uygulama yapı ve tesislerde ayrılması zorunlu ortak alanların ayrıca ayrılması zorunluluğunu ortadan kaldırmaz. Bu hükümlere uyulmadığının mülki amirlik veya ilgili idareler tarafından tespiti halinde, ilgili idarelerce 3194 sayılı İmar Kanununun 32 nci maddesi kapsamında tebligat yapılır. Maliki, müteahhidi**

veya yöneticisi tarafından en geç bir ay içerisinde aykırılık giderilir. Süresi içerisinde aykırılığın giderilmesi durumunda, aykırılık ilgili idareler tarafından giderilir ve bedeli 3194 sayılı İmar Kanununa göre ilgililerinden tahsil olunur.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

16.22. 3621 sayılı Kıyı Kanunu'nun **“Ceza Hükümleri”** başlıklı 15. Maddesinde yer alan; Kıyıda ve uygulama imar planı bulunan sahil şeritlerinde duvar, çit, parmaklık, tel örgü, hendek, kazık ve benzeri engelleri oluşturanlara ikibin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca oluşturulan engellerin beş günden fazla olmamak üzere belirlenen süre zarfında kaldırılmasına karar verilir. Bu süre zarfında engellerin ilgililer tarafından kaldırılmaması halinde, masrafı yüzde yirmi zammıyla birlikte kendilerinden kamu alacaklarının tahsili usulüne göre tahsil edilmek üzere kamu gücü kullanılmak suretiyle derhal kaldırılır. Kabahatin tekrarı halinde, ceza üst sınırdan verilir. Birinci fıkrada sayılan yerlerden kum, çakıl alanlara üçbin Türk Lirasından onbeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Birinci fıkrada sayılan yerlere moloz, toprak, cüruf, çöp gibi atık ve artıkları dökenler, atılan veya dökülen maddenin niteliğine, çevreyi kirletici ve bozucu etkisine göre Türk Ceza Kanunu, Kabahatler Kanunu veya Çevre Kanunu hükümlerine göre cezalandırılır. Yukarıdaki fıkralarda sayılan fiillerin kıyının doğal yapısını bozacak bir etki meydana getirmesi halinde, daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, faileri hakkında altı aydan iki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Birinci fıkrada sayılan yerlerde ruhsatsız veya ruhsat ve eklerine aykırı olarak yapı yapan kişilere Türk Ceza Kanunu veya İmar Kanunu hükümlerine göre verilecek ceza bir kat artırılır. İlgili kanunlarda belirtilen makamların yetkileri saklı kalmak üzere, bu maddede belirtilen idarî yaptırımlara karar vermeye mahalli mülki amir yetkilidir.”, hükmünde yer alan idari para cezası verme yetkisinin kaymakamlarca kullanılıp kullanılmadığı;

16.23. 775 sayılı Gecekondu Kanunu'nun **“Gecekonduların tesbiti”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Gecekondu ıslah ve tasfiye bölgeleri ve bunların sınırları, belediyelerce bu kanunun yayımı tarihinden itibaren en geç 6 ay içinde, her türlü imkân ve araçtan faydalanılarak tesbit olunur. Bu bölgeler içinde bulunan bütün yapılar, gerek belediyelerin ve gerekse yardımcı olabilecek diğer daire ve kurumların durum ve imkânları da göz önüne alınarak, Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca tayin edilecek şekil ve süreler içerisinde, mümkünse hava fotoğraflarında veya haritalarda, mümkün olmayan yerlerde ise ölçekli krokilerde gösterilir. Bu konuda belediyelerin, mülkiye amirlerinden isteyecekleri her türlü yardımlar, imkânlar dâhilinde karşılanır...”, hükmü uyarınca gecekondu bölgeleri içinde bulunan yapıların tespiti konusunda, belediyelerin mülki amirlerden isteyecekleri her türlü yardımın imkânlar dâhilinde karşılanıp karşılanmadığı;

16.24. 775 sayılı Gecekondu Kanunu'nun **“Yeniden gecekondu yapımının önlenmesi”** başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra, belediye sınırları içinde veya dışında, belediyelere, Hazineye, özel idarelere, katma bütçeli dairelere ait arazi ve arsalarda veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerlerde yapılacak, daimi veya geçici bütün izinsiz yapılar, inşa sırasında olsun veya iskân edilmiş bulunsun, hiçbir karar alınmasına lüzum kalmaksızın, belediye veya Devlet zabıtası tarafından derhal yıktırılır. Yıkım sırasında lüzum hâsıl olduğunda, belediyeler ilgili mülkiye amirlerine başvurarak yardım isteyebilirler. Mülkiye amirleri, Devlet zabıtası ve imkânlarından faydalanmak suretiyle, izinsiz yapıların yıkım konusunda yükümlüdürler...”, hükmü uyarınca yıkımlar sırasında belediyelerce mülki amirliğe başvurularak yardım talebinde bulunulması durumunda, kaymakamlarca Devlet zabıtasından faydalanmak suretiyle izinsiz yapıların yıkımı konusundaki yardım yükümlülüğün yerine getirilip getirilmediği;

16.25. 775 sayılı Gecekondu Kanunu'nun **“Ceza hükümleri”** başlıklı 37. Maddesinde yer alan; “...17 nci maddede sözü geçen beyannameyi, haklı bir sebebe dayanmaksızın, zamanında vermeyenlere mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.” Hükmüne uyarınca idari para cezası verme yetkisinin kullanılıp kullanılmadığı;

16.26. 5543 sayılı İskân Kanunu'nun **“Geçici barındırma, göçmen belgesi verilmesi ve vatandaşlığa kabul”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “ (1) ... (2) ... (3) Özel kanunlarla yurdumuza getirilen iskânlı göçmenler, sınırlarımızdan yurda girdikten sonra geçici veya kesin iskânları için belirlenen yerlerin, serbest göçmenler ise yerleştikleri yerlerin en büyük mülki amirine müracaatla kendileri ve aile fertleri için "Vatandaşlığa Girme Beyanname"ni imzalayarak "Göçmen Belgesi" almaya mecburdur. Göçmen Belgesi, iki yıl

için geçerli olup, geçici kimlik belgesi olarak kullanılır. Bu belgede, göçmenin bu Kanunun hangi maddesi uyarınca yurda kabul edildiği belirtilir...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

16.27. 5543 sayılı İskân Kanunu'nun **“Fiziksel Yerleşim”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; (1) Kırsal alanda fiziksel yerleşimin düzenlenmesi amacıyla; a) Yerleşim yerinin elverişsizliği sebebiyle yerinde kalkındırılmasına imkân olmayan köyler ile altyapı hizmetlerinin pahalıya mal olacağı tespit edilen yerleşim birimlerinin daha elverişli bir yerleşim yerine nakledilmesi, b) Birden fazla istekli köy veya bir köy hudutları içinde kalan mahalle, kom, mezra ve benzeri dağınık yerleşim ünitelerinin mevcut yerleşim ünitelerinden birinde veya yeni bir yerleşim yerinde toplulaştırılması, c)... hizmetleri, imar mevzuatına uyularak hazırlanacak plan ve projelere göre yapılır veya yaptırılır. Gerekğinde, yönetmelikte belirtilen esas ve usûller dâhilinde hak sahibi ailelere borçlanmaya tâbi olmak kaydıyla konut ve işletme binası için nakdi kredi açılır. (2) Ancak, birinci fıkranın (a) ve (b) bentlerindeki hizmetlerin yapılabilmesi için köy seçmen listesinde kayıtlı olanların yarısından bir fazlasının, o yerin en büyük mülki amirliğine yazılı müracaatı esastır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

16.28. 5543 sayılı İskân Kanunu'nun **“Komisyonlar”** başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “(1) ... (2) ... (3) Bu Kanun hükümlerine göre iskân edilecekleri tespite ve taşınmaz mal tahsisine mahallin en büyük mülki amirinin veya görevlendireceği kişinin başkanlığında; bayındırlık ve iskân, tapu, maliye, tarım ve gerektiğinde ihtiyaç duyulacak konularda hizmet veren kamu kurum ve kuruluşlarının görevlilerinden teşekkül edecek Mahalli İskân Komisyonu yetkilidir. (4) Bu komisyonlar, eldeki bilgi ve belgelere göre iskân edileceklerin hak sahibi olup olmadıklarına dair karar alırlar...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

16.29. 5543 sayılı İskân Kanunu'nun **“Temlik ve tescil”** başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Kanun hükümlerine göre verilen taşınmaz malların temlikine, vali ve kaymakamlar yetkilidir. Dağıtım defter veya kararlarının vali veya kaymakamlarca onanması, temliktir. Onaylı defter veya kararlardaki miktarlar geçerlidir. (2) Verilen taşınmaz mallar, temlik tarihinde yaşayan aile fertleri adına eşit hisselerle temlik ve tapuya tescil ettirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

16.30. 5543 sayılı İskân Kanunu'nun **“Taşınmazların fuzuli işgalden korunması”** başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Kanunun uygulanması amacıyla sağlanan veya hak sahiplerine verilecek yapılar, arsa ve araziler; kimin işgali altında olursa olsun o yerin en büyük mülki amirinin yazılı emirleriyle kolluk kuvvetlerince boşaltılır ve kendilerine teslim olunur. Bunlara vuku bulacak tecavüzlerde de o yerin en büyük mülki amirleri kolluk kuvvetlerini kullanarak tahliye yetkilidir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

16.31. 5543 sayılı İskân Kanunu'nun **“İskân işlerinin yürütülmesi”** başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Kanun hükümlerine uygun olarak iskân edilenlerin istihkaklarının eksiksiz olarak vaktinde dağıtılıp teslim olunmasına ve üretici hale getirilmesine ait işler ile diğer iskân işleri Bakanlığın mahalli teşkilatınca yürütülür. Bakanlığa ait personel, araç ve gerecin yetersiz olduğu yerlerdeki vali ve kaymakamlar; kendi il ve ilçelerindeki yargı organları hariç, Devlet memurları, özel idare ve belediye personeli ile araç ve gereçlerden uygun gördüklerini, iskân olunanları yerleştirmek, bunlara verilecek yerleri ölçmek, dağıtmak ve inşaatları kontrol etmek gibi iskân ve nakil işlerinde görevlendirmeye yetkilidir. Görevlendirilen personel öncelikle bu işleri yapmaya zorunludur. (2) Zaruri durumlarda Genelkurmay Başkanlığından izin alınmak kaydıyla yukarıda belirtilen hizmetlerde Silahlı Kuvvetler personeline de yararlanılabilir.”, hükmünde yer alan yetkinin kaymakamlarca kullanılıp kullanılmadığı;

16.32. 5543 sayılı İskân Kanunu'nun **“Ortak tesis ve yapıların tescili”** başlıklı 41. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Kanun hükümleri uyarınca karşılıksız yapılan ortak tesis ve yapılar, kullanım amacına göre ilgili tüzel kişilik adına tapuya tescil edilir. (2) Bu ortak yapı ve tesislerin korunması, bakım ve onarımı ile amacına uygun olarak kullanılmasından, adına tescil işlemi yapılan tüzel kişilik sorumludur. Belirtilen hususların yerine getirilip getirilmediği, mülki amirlerince kontrol edilir ve gerekli tedbirler alınır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

16.33. 155 sayılı Harita ve Planlara Ait İşaretlerin Korunması Hakkında Kanun'un 2. Maddesinde yer alan; "Mahalli idare amirleri ile köy muhtarları ve belediye başkanları bu işaretlerin kontrol ve muhafazası tedbirlerini almak, suçlular hakkında takibat yapılmak üzere zabıta ve savcılıkları ve gereği yapılmak üzere işaretler ile ilgili dairesini durumdan haberdar etmekle mükelleftirler.", hükmü;

27.07.1971 gün ve 13908 sayılı R.G.'de yayımlanan 7/2775 karar sayılı 155 sayılı Kanuna Göre Hazırlanan Harita ve Planlara Ait İşaretlerin Korunması Hakkında Yönetmeliğin "**Görevliler**" başlıklı 4. Maddesinde yer alan; "İşaretlerin kontrol ve korunması tedbirlerini almakla; valiler, kaymakamlar, bucak müdürleri, belediye başkanları ve köy muhtarları görevlidirler. İhtilafli alanlarda en büyük mülki amir genel koordinasyonu ve iş bölümünü sağlar.", hükmüyle;

Anılan Yönetmeliğin "**Haber verme**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "3 üncü maddede sayılan işaretlerin tahribi halinde durum, 4 üncü maddede belirtilen görevlilerce mahalli en büyük mülki amire böylece vilayette toplanan bilgiler de valilikçe en geç bir ay içinde Milli Savunma Bakanlığı Harita Genel Müdürlüğü ve Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğüne bildirilir. M. S. B. lığı Harita Genel Müdürlüğü ve Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünde toplanan bu bilgiler ilgili dairelerine bildirilir.", hükmü uyarınca işlem yapılmadığı;

17. SAĞLIK HİZMETLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER:

17.1. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 8. Maddesinde yer alan; "Her kazada ve icabı takdirinde nahiye merkezlerinde bir veya mütaaddit Hükümet tabipleri istihdam olunur. Hükümet tabipleri doğrudan doğruya vilayet sıhhiye müdürünün emri altında olup memur oldukları mahallerin sıhhi umur ve muamelelerinden mesuldür ve kaymakamın sıhhi hususatta sıhhi müşaviridir. Hükümet tabiplerinin maiyetlerinde sıhhi işlerde kendilerine muavenette bulunmak üzere küçük sıhhat memurları istihdam edilir.", hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

17.2. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 23. Maddesinde yer alan; "Her vilayet merkezinde bir umumi hıfzıssıhha meclisi toplanır. Bu meclis mahalli sıhhat ve içtimai muavenet müdürü, nafia mühendisi, maarif, baytar müdürü, mevcutsa sahil sıhhiye merkezi tabibi, bir hükümet ve belediye tabibi ve hastane baştabibi ile garnizon ve kıta bulunan yerlerde en büyük askeri tabip ve serbest sanat icra eden bir tabip ve bir eczacıdan ve belediye reisinden mürekkeptir. Meclis valinin veya valiye bilvekele sıhhiye müdürünün riyaseti altında içtima eder. Valinin tensip edeceği bir zat kitabet vazifesini ifa ve zabıtları tanzim eder.", hükmüyle;

1593 sayılı Kanununun 24. Maddesinde yer alan; "Kazalarda bu meclisler kaymakamın riyaseti altında Hükümet tabibi, mevcut ise bir Hükümet baytarı ve askeri tabip, belediye tabibi ve serbest icrayı san'at eden ve kaymakam tarafından intihap edilen bir tabip ve serbest eczacı ile belediye reisinden terekküp eder.", hükmüne uygun olarak ilçe umumi hıfzıssıhha meclisinin kaymakamın başkanlığında oluşturulup oluşturulmadığı;

17.3. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 25. Maddesinde yer alan; "Umumi hıfzıssıhha meclisleri müntehap azası her üç senede bir değişir. Eski azanın yeniden intihabı caizdir. Her defa tebeddülünde kaymakamlar tarafından vilayetlere, valilerce de Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletine bildirilir.", hükmü uyarınca Umumi Hıfzıssıhha Meclislerine seçimle gelen üyelerin her üç yılda bir yenilenip yenilenmediği, her yenilemede durumun kaymakamlarca vilayetlere bildirilip bildirilmediği;

17.4. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 26. Maddesinde yer alan; "Umumi hıfzıssıhha meclisleri alelade ayda bir kere içtima ederler. Ahvali fevkalâdede veya bir sari ve salgın hastalık zuhurunda valinin daveti veya Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin talebi üzerine daha sık toplanırlar.", hükmü uyarınca Umumi Hıfzıssıhha Meclislerinin olağanüstü durumlar hariç, ayda bir kez olağan olarak toplanıp toplanmadığı;

17.5. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 27. Maddesinde yer alan; "Umumi hıfzıssıhha meclisleri mahallin sıhhi ahvalini daima nazarı dikkat önünde bulundurarak şehir ve kasaba ve köyler sıhhi vaziyetinin ıslahına ve mevcut mahzurların izalesine yarayan tedbirleri alırlar. Sari ve salgın hastalıklar hakkında istihbaratı tanzim, sari ve içtimai hastalıklardan korunmak çareleri ve sıhhi hayatın faydeleri hakkında halkı tenvir ve bir sari hastalık zuhurunda hastalığın izalesi için alınan tedbirlerin ifasına muavenet eylerler.", hükmü uyarınca Umumi Hıfzıssıhha Meclislerinin mahallin sağlık durumunu sürekli olarak göz önünde bulundurarak, şehir, kasaba ve köylerin sıhhi durumunun düzeltilmesine ve mevcut mahzurların giderilmesine yarayan tedbirleri alıp almadıkları;

17.6. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 28. Maddesinde yer alan; "Umumi hıfzıssıhha meclislerinin mukarreratından mahalli vazifeler ve salahiyetler arasında bulunan işler vali veya kaymakam tarafından icra olunur ve istizana muhtaç olanlar kaymakamlıkça vilayetten ve vilayetçe Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletinden sorulur.", hükmü uyarınca Umumi Hıfzıssıhha Meclisleri tarafından alınan karar ve tedbirlerin Kaymakamlar tarafından uygulamaya konulup konulmadığı;

17.7. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 213. Maddesinde yer alan; "Köyler için tesis edilecek mezarlık mahalleri bu köylerin merbut olduğu kaza kaymakamlarınca Hükümet tabiplerinin mütalaası alınarak tayin olunur. Mütaadit ve yekdiğerine mücavir köyler için bir mezarlık mahalli tesis olunabilir. Köy mezarlıklarının iyi halde muhafazaları ihtiyar heyetlerine aittir.", hükmü uyarınca köyler için mezarlık mahallerinin tayin edilip edilmediği;

17.8. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 219. Maddesinde yer alan; "Tabip bulunmayan yerlerde ölümlerin muayeneleri küçük sıhhat memurları veya bu iş için yetiştirilmiş veya tanzif edilmiş memurlar tarafından icra ve ruhsatnameleri verilir. Bunların bulunmadığı yerlerde defin ruhsatı ya jandarma karakol kumandanları veya köy muhtarları tarafından ita olunur. Her şehir, kasaba veya köyde ölü muayenesi yapacak ve defin ruhsatını verecek olanlar en büyük mülkiye memuru tarafından tayin ve ilan olunur.", hükmü uyarınca; doktor bulunmayan yerlerde ölü muayenesi yapmaya ve defin ruhsatı vermeye yetkili olanların, en büyük mülki amirce tayin ve ilan edilip edilmediği;

17.9. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 294. Maddesinde yer alan; "...Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.", hükmü gereği olarak, 1593 sayılı Kanun'un amir hükümlerine ve yasaklarına uymayan kurum ve kişiler hakkında, Kanunun 282 ila 302. maddelerinde belirtilen cezai müeyyidelerin kaymakamlarca uygulanıp uygulanmadığı;

17.10. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 205. Maddesinde yer alan; "Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâleti tesisatın vüs'atine ve müracaat eden hastaların miktarına göre havassı şifaiyeyi haiz içme ve kaplıca mahallerinde fenni hususattan da mes'ul olmak üzere Vekâletçe ihtisası tasdikli bir tabibin istihdamını sahip veya müstecir veyahut heyeti idaresinden talep edebilir. Bu takdirde görülecek lüzum üzerine daimi veya tedavi mevsimine munhasır olmak üzere ihtiyaca göre bir veya bir kaç tabip tayini mecburidir.", hükmüyle;

1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 298. Maddesinde yer alan; "205 inci maddedeki mecburiyete riayet edilmeyen mahaller, gerekli yükümlülükler yerine getirilinceye kadar mahallî mülkî amir tarafından faaliyetten men edilir.", hükmünün gereğinin kaymakamlarca yerine getirilip getirilmediği;

17.11. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 254. Maddesinde yer alan; "İnşaattı itmam edilmiş olsun veya olmasın içinde oturanların veya komşularının sıhhatine veya hayatına ehemmiyetli zarar vereceği anlaşılan meskenlerin ıslahına sahipleri mecburdurlar. Bunun için meskenler idaresi olan yerlerde bu idarelerin mevcut bulunmayan mahallerde belediyenin sıhhat ve fen memurlarının verecekleri esbabı mucibeli raporlar belediye reislerince vilayetlerde valiye ve kazalarda kaymakamlara tevdi edilir. Vali ve kaymakamlar esbabı mucibeli raporları mahalli hıfzıssıhha meclislerine tevdi ile karar talep eyler.", hükmü uyarınca inşaattı bitmiş olsun veya olmasın içinde oturanlara veya komşularının sıhhat ve hayatına tehlike ve zarar verecek meskenler hakkında belediye veya diğer yetkililerce verilecek gerekçeli raporlar ilçelerde

kaymakamlara tevdi edildikten sonra, kaymakamların gerekçeli raporları mahalli hıfzıssıhha meclislerine karar vermek üzere gönderip göndermedikleri;

17.12. 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanunu'nun 33. Maddesinde yer alan; "Hususi hastanelerin fenni ve idari muameleleri ve her türlü sıhhi şartları Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletinin murakabesi altında olup, lüzum görüldükçe Sıhhat ve İçtimai Muavenet müfettişleri ve müdürleri, kazalarda Hükümet tabipleri tarafından teftiş ve hastanenin her türlü vesikaları tetkik olunur. Teftiş neticesinde görülen noksanlar, kanuna ve nizamnameye aykırı haller ve hastaneler mesaisinin cereyan suretleri müessesenin teftiş defterine teftişi yapan tarafından kayıt ve imza ve ayrıca yazılacak teftiş raporu da Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletine gönderilir.", hükmü uyarınca ilçelerde bulunan özel hastanelerin lüzum görüldükçe hükümet tabipleri tarafından teftiş edilmesi ve hastanenin her türlü vesikasının incelenmesi gerektiğinden; bu denetimlerin yapılmasının, İl İdaresi Kanununun 31/F maddesindeki denetim yetkileri de göz önünde bulundurularak sağlanıp sağlanmadığı;

17.13. 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanunu'nun 31. Maddesinde yer alan; "Hususi Hastaneler Ruhsat Kâğıtlarında yazılan parasız yatak sayısı kadar her zaman parasız hasta kabul ve bu hastalar kabul edildikleri sınıflara göre yurttaki paralı hastalar gibi ihtimamla tedavi olunur.", hükmüyle;

10.01.1983 gün ve 17924 sayılı R.G.'de yayımlanan 28.02.1982 tarih ve 8/5747 sayılı Özel Hastaneler Tüzüğü'nün "**Gündelik ücretlerin saptanması**" başlıklı 34. Maddesinde yer alan; "... Ücretle hasta kabul eden özel hastanelerde en az bir yatak olmak koşuluyla yatakların % 5 'i parasız hastalar için ayrılır ve bunların sayısı açılış izinlerinde gösterilir. Bu yataklarda, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'nın, yerel mülkiye amirinin ve hastane yönetiminin parasız tedavisini uygun gördüğü fakir hastalar tedavi edilir...", Hükmü doğrultusunda işlem yapılıp yapılmadığı;

17.14. 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanunu'nun 45. Maddesinde yer alan; "Bu Kanun ve 21 inci maddede yazılan nizamname ile tayin olunan mecburiyetleri yapmayan veya memnuiyetlere aykırı hareketlerde bulunanlara bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.", hükmü uyarınca kanunda yazılı olan idarî para cezalarının kaymakam tarafından verilip verilmediği;

17.15. 13.01.1983 gün ve 17927 sayılı mükerrer R.G.'de yayımlanan 10.09.1982 tarih ve 8/5319 karar sayılı Yataklı Tedavi Kurumları İşletme Yönetmeliğinin 29. Maddesinde yer alan; "Bir sağlık kurulu kararına hasta, yasal temsilcisi veya çalıştığı kurumu tarafından itiraz edildiği takdirde; itiraz dilekçesi o yerin en büyük mülki amirliğince ilk raporun tasdikli bir örneği ile birlikte en yakın başka bir sağlık kuruluna gönderilir. Birinci ve ikinci rapor kararları aynı olursa karar kesinleşir. Çelişki halinde hasta Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının saptayacağı bir hakem hastaneye gönderilir. Bu hastane sağlık kurulunca verilen karar kesindir.", hükmü doğrultusunda işlem yapılıp yapılmadığı;

17.16. Yataklı Tedavi Kurumları İşletme Yönetmeliğinin 63. Maddesinde yer alan; "Özel hastane bulunmayan yerlerde yataklı tedavi kurumları dışındaki serbest uzman tabibler, acil müdahaleyi gerektiren vak'alarda kurumun o şubede uzmanı olmadığı takdirde, ameliyat ve tedavilerini kendileri yapmak kaydıyla özel hastalarını yatırabilirler. Baştabiblikçe serbest uzmanların bu gibi istekleri incelenerek kesin gereklilik ve zorunluluk gördüğü takdirde hasta kabul edilir. Bu takdirde teşhis ve tedaviye ait bütün sorumluluklar hastayı yatıran tabibe aittir. Bu şekilde yatırılacak hastaya yapılacak işlemler ve hasta ücretleri bu yönetmelik ve yataklı tedavi kurumlarının diğer ilgili mevzuatına tabidir. Aynı şekilde hastaya bakacak serbest tabib de kurumun nizam ve usullerine uymak zorundadır. Bünyesinde hiç bir tabib bulunmayan kurumlarda bu hususlardaki kararları varsa o yerin en büyük sağlık amiri yoksa en büyük mülki amiri verir. Acil hallerde izin sonradan alınır.", hükmü doğrultusunda işlem yapılıp yapılmadığı;

17.18. 4207 sayılı Tütün Ürünlerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanun'un; "**Ceza hükümleri**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan; "(1) Bu Kanunun 2'nci maddesinin birinci ve dördüncü fıkralarında belirtilen alanlarda tütün ürünleri tüketenler ile 3 üncü maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenler, 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 39 uncu maddesi hükümlerine

göre; 3 üncü maddenin onikinci fıkrasına aykırı hareket edenler Kabahatler Kanununun 41 inci maddesi hükümlerine göre cezalandırılır. (2) 2 nci maddenin (a) bendi hariç birinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarında belirtilen yasakların uygulanması ve tedbirlerin alınması ile ilgili yükümlülüklerini yerine getirmeyen işletme sorumluları, denetimi yapan yetkililer tarafından önce yazılı olarak uyarılır. Bu uyarı yazısı, ilgili işletme sorumlusuna tebliğ edilir. Bu uyarıya rağmen yükümlülüklerini yerine getirmeyenlere, mahalli mülki amir tarafından bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. (3)... (4)...(5) 3 üncü maddenin yedinci fıkrasındaki yasağa aykırı hareket edenler, mahalli mülki amir tarafından bin Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılır. (6) 3 üncü maddenin sekizinci fıkrasındaki yasaklara aykırı hareket edenler, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun "Sağlık için tehlikeli madde temini" başlıklı 194 üncü maddesi hükmüne göre cezalandırılır. (7) 3 üncü maddenin dokuzuncu fıkrasındaki yasağa aykırı hareket edenler, mahalli mülki amir tarafından her bir kişiyle ilgili olarak bin Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılır. (8)... (9)... (10) 3 üncü maddenin ondördüncü fıkrasındaki ürünleri üretenler, mahalli mülki amir tarafından yirmibin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır. (11) 4 üncü maddenin birinci ve ikinci fıkralarındaki yükümlülüklerin her birine aykırı hareket edenler, mahallî mülkî amir tarafından bin Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılır. (12) ... (13) ... (14) ... (15) Bu Kanunla kendilerine yüklenen görevleri yerine getirmeyen memurlar ve diğer kamu görevlileri hakkında, ceza hukuku sorumluluğu saklı kalmak kaydıyla, tâbi oldukları mevzuatta yer alan disiplin hükümleri uygulanır. (16) Bu maddedeki cezaları gerektiren fiillerin tekerrürü halinde idari para cezası bir kat artırılarak verilir.”, hükmü uyarınca kaymakamların idari para cezası verme yetkilerini etkin bir şekilde kullanıp kullanmadıkları;

17.19. 4207 sayılı Tütün Ürünlerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanun’un; **“Mülkiyetin kamuya geçirilmesi”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci, dördüncü ve on dördüncü fıkralarındaki yasakların konusunu oluşturan her türlü eşya ile 4 üncü maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarının konusunu oluşturan tütün ürünlerinin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine mahallî mülkî amir tarafından karar verilir.”, hükmü uyarınca tütün ürünlerinin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine mahallî mülkî amir tarafından karar verileceği;

17.20. 7/11/1996 tarihli ve 4207 sayılı Tütün Ürünlerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanunun 2’nci maddesinde belirtilen kamu kurum ve kuruluşlarına ait yer, araç, bina ve tesislerde tütün ürünü tüketenlere ilgili birim amiri tarafından yetki verilen kamu görevlileri tarafından uygulanacak idari yaptırımlara ilişkin usul ve esasları düzenleyen 27.05.2008 tarih ve 26888 sayılı R.G.’de yayımlanan Kamu Kurum ve Kuruluşlarına Ait Yer, Araç, Bina ve Tesislerde Tütün Ürünü Tüketenlere Verilecek İdari Yaptırım Kararlarının Uygulanma Usul ve Esasları Hakkında Tebliğ hükümlerinin dikkate alınıp alınmadığı;

17.21. 16.07.2009 gün ve 27290 sayılı R.G.’de yayımlanan **“4207 Sayılı Kanun Hükümlerinin Uygulanması”** konulu Başbakanlık Genelgesi’nde (Genelge: 2009/13) yer alan; “... Kahvehane, kafeterya, birahane gibi eğlence hizmeti verilen işletmelerde ve lokantalarda tütün ürünlerinin tüketilmesine ilişkin olarak 5727 sayılı Kanunla gerçekleştirilen düzenlemelerin 19 Temmuz 2009 tarihi itibarıyla yürürlüğe girecek olması sebebiyle, uygulama birliğinin sağlanması ve herhangi bir aksaklık yaşanmaması bakımından uyulması gereken hususlar aşağıda belirtilmiştir: (1) İkamete mahsus konutlar hariç olmak üzere, kahvehane, kafeterya, birahane, nargile içilen mekânlar, dernek ve vakıflara ait lokaller gibi eğlence hizmeti verilen işletmeler ve lokantalar dâhil kamu ve özel hukuk kişilerine ait tüm binaların kapalı alanlarında tütün ürünleri tüketilmeyecektir. Kahvehane, kafeterya, birahane, nargile içilen mekânlar, dernek ve vakıflara ait lokaller gibi eğlence hizmeti verilen işletmelerin ve lokantaların açık alanlarında tütün ürünleri tüketilmesi durumunda diğer kişilerin tütün dumanından etkilenmelerini önleyecek düzenlemeler yapılacak, kapalı alanlara tütün dumanı geçmemesi için gerekli tedbirler alınacaktır. Sabit veya seyyar bir tavanı veya çatısı (çadır, güneşlik vb. dâhil) olan, kapıları, pencereleri ve giriş yolları dışında bütün yan yüzeyleri geçici veya kalıcı olarak tamamen kapatılmış alanlar ile aynı şekilde tavanı veya çatısı olup yan yüzeylerinin yarısından fazlası kapalı bulunan yerler "kapalı alan" olarak değerlendirilecektir. (2) Taksi hizmeti verenler dâhil olmak üzere karayolu, demiryolu, denizyolu ve havayolu toplu taşıma araçlarında tütün ürünleri tüketilmeyecektir. (3) Özel eğitim ve öğretim kurumları dâhil olmak üzere ilk ve orta öğrenim kurumları ile okul öncesi eğitim kurumlarının, dershanelerin, kültür ve sosyal hizmet binalarının kapalı alanları ile birlikte açık alanlarında da tütün ürünleri tüketilmeyecektir. (4) Yaşlı bakım evlerinde, ruh ve sinir hastalarının yatarak tedavi gördü-

ğü birimlerde ve ceza infaz kurumlarında toplam alanın %10'unu geçmeyecek şekilde tütün ürünleri tüketilmesine mahsus alanlar oluşturulabilecektir. Bu alanlardan, bu kuruluşların çalışanları ve ziyaretçiler yararlandırılmayacaktır. Bu alanlar, koku ve duman geçişini önleyecek şekilde tecrit edilmiş ve standartlara uygun havalandırma tertibatı ile donatılmış, tavanı, kapı ve pencereleri dışında dört tarafı sert zemin veya duvarla kaplı olacaktır. Alanların kapıları, yangın talimatları da dâhil olmak üzere, mevcut diğer düzenlemelere uygun, mekanik kapanan kapılar şeklinde olacaktır. Bu alanların duvarlarında tütün ürünleri kullanımının zararlarını anlatan sağlık uyarıları görülebilir yerlere asılmış olacak ve kapılarında tütün ürünlerinin tüketimine mahsus alan olduğunu belirtir uyarı yazıları bulunacaktır. Şehirlerarası veya uluslararası güzergâhlarda yolcu taşıyan denizyolu araçlarının güvertelerinde toplam alanın %10'unu geçmeyecek şekilde tütün ürünleri tüketilmesine mahsus alanlar oluşturulabilecektir. Bu alanlar diğer yolcuların etkilenmesini önleyecek şekilde tecrit edilecek ve girişlerine gerekli uyarı yazıları asılacaktır. 18 yaşını doldurmamış kişilerin bu alanlara girmesine izin verilmeyecektir. (5) Otelcilik hizmeti verilen işletmelerin, tütün ürünleri tüketen müşterilerin konaklamasına tahsis edilmiş odalarında standartlara uygun havalandırma tertibatı bulunacaktır. Tahsis edilen bu odaların mümkün olduğunca aynı kat ve koridor gibi müstakil bölümlerde yer alması sağlanacaktır. (6) Açık havada yapılan her türlü spor, kültür, sanat ve eğlence faaliyetlerinin yapıldığı yerler ile bunların seyir yerlerinde tütün ürünleri kullanılmayacak, bu tesislerde tütün ürünlerinin tüketilmesine mahsus alanlar oluşturulması halinde bu alanlar toplam seyir alanının %50'sini geçmeyecek ve ortamda bulunan diğer kişilerin etkilenmesini önleyecek şekilde düzenlenecektir. (7) Tütün ürünleri tüketiminin yasak olduğu alanlarda, kanuni düzenleme ve buna uymamanın cezai sonuçlarını belirten uyarılar mutlaka mevzuata uygun şekilde asılacaktır. (8) 4207 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin 7 nci fıkrası çerçevesinde; Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu ile ulusal, bölgesel ve yerel yayın yapan özel televizyon ve radyolarda yayımlanmak üzere ilgili kurumlarca hazırlanan programların, Sağlık Bakanlığı'nın uygun görüşü alındıktan sonra Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından yayımlanması sağlanacaktır. (9) 18 yaşını doldurmamış kişilere tütün ürünlerinin satışı yapılmayacak ve tüketimlerine sunulması önlenecektir. (10) Sağlık, eğitim ve öğretim, kültür ve spor hizmeti verilen yerlerde tütün ürünlerinin satışı kesinlikle yapılmayacaktır. (11) Kanuna aykırı davrananlar için öngörülen idari yaptırımlar, başta vali ve kaymakamlar olmak üzere tüm ilgililer tarafından adil ve etkili bir şekilde uygulanarak Kanunun amacına ulaşılması sağlanacaktır. Kanunla kendilerine yüklenen görevleri yerine getirmeyen memurlar ve kamu görevlileri hakkında mevzuatta yer alan cezai hükümler ve disiplin hükümleri uygulanacaktır...”, emri gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

17.22. 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 8. maddesinin beşinci fıkrasında yer alan; "...f) Kurumdan belge almamış kişilerden ürün alan veya bu kişilere ürün satan ya da belgesinde belirtilen işyeri dışında satış yapan toptan veya perakende tütün mamulü, etil alkol, metanol veya alkollü içki satıcıları ya da açık içki satıcılarına bin Yeni Türk Lirasından on bin Yeni Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. g) Kurumdan satış belgesi almadan tütün mamulleri, etil alkol, metanol ve alkollü içkilerin toptan satışını yapanlara elli bin Yeni Türk Lirası; perakende satışını yapanlara ise beş bin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir. h) Kurumdan yetki belgesi almadan veya bildirimde bulunmadan tütün ticareti yapanlara elli bin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir. ı) Kurumdan uygunluk belgesi almadan enfiye, çiğneme, nargile tütünü veya yaprak sigara kâğıdı ya da makaron üretenler ile satan veya satışa arz edenlere (...), beşbin Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir. j) Yetkili olmadıkları halde, açık olarak içki satışı veya sunumu yapanlar ile satışa sunulan tütün mamulleri, etil alkol, metanol ve alkollü içkileri arz ambalajlarını bozmak veya bunları bölmek suretiyle satanlara bin Yeni Türk Lirasından on bin Yeni Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. o) Ticari amaçla sarmalık kıyılmış tütün üretenler ile satan veya satışa arz edenlere ürettikleri, sattıkları veya satışa arz ettikleri tütünün; 50 kilograma kadar (50 kilogram dâhil) olması halinde 250 TL. 50 kilogramdan 100 kilograma kadar (100 kilogram dâhil) olması halinde 500 TL. 100 kilogramdan 250 kilograma kadar (250 kilogram dâhil) olması halinde 1.500 TL. 250 kilogramdan 500 kilograma kadar (500 kilogram dâhil) olması halinde 3.000 TL. 500 kilogramdan fazla olması halinde 5.000 TL. İdarî para cezası verilir.”, hükümlerine aykırı davrananlar hakkında 8. maddenin dokuzuncu fıkrası uyarınca idarî yaptırım uygulamaya ve bu fiillerin konusunu oluşturan her türlü eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesi kararını vermeye mahalli mülkî amirler yetkili olduğundan kaymakamlarca gerekli idari yaptırımların uygulanıp uygulanmadığı ve uygulanan idarî yaptırımların on beş gün içinde Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumuna iletilip iletilmediği;

17.23. 5898 sayılı Uçucu Maddelerin Zararlarından İnsan Sağlığının Korunmasına Dair Kanun'un “*Ceza hükümleri*” 3. Maddesinde yer alan; “(1) 2 nci maddenin birinci ve üçüncü fıkralarındaki yükümlü-

lklere aykırı hareket eden kişiler, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun ‘‘Sağlık için tehlikeli madde temini’’ başlıklı 194 üncü maddesi hükmüne göre cezalandırılır. (2) 2 nci maddenin dördüncü fıkrasına aykırı olarak bu Kanun kapsamına giren ürünleri ihtiva eden yapıştırıcı kırtasiye malzemelerinin eğitim ve ğretim faaliyetinde kullanılmasına izin verenlere, beşyüz Türk Lirası idari para cezası verilir ve bu kırtasiye malzemelerinin eğitim ve ğretim kurumunda kullanılması men edilir. (3) 2 nci maddenin beşinci fıkrasındaki sağlık tedbirlerini almayan kişiye bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir. (4) 2 nci maddenin yedinci fıkrasındaki yükümlülüğe aykırı hareket edenlere, malın piyasa değerinin iki katı kadar idari para cezası verilir. Ancak, bu cezanın miktarı beşbin Türk Lirasından az olamaz. Ayrıca, bu yükümlülüğe aykırı olarak ambalajlanan malların mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. (5) Bu madde hükümlerine göre idari para cezasına ve diğer tedbirlere karar vermeye, mahalli mülki amir yetkilidir.’’, hükmü uyarınca mahalli mülki amirlerce kanunda belirtilen idari para cezalarına ve diğer tedbirlere karar verilip verilmediği;

17.24. 992 sayılı Seriri Taharriyat ve Tahlilat Yapılan ve Masli Teamller Aranılan Umuma Mahsus Bakterioloji ve Kimya Laboratuvarları Kanunu’nun 9. Maddesinde yer alan; ‘‘ Bu Kanuna göre laboratuvar açma yetkisine sahip olup da izinsiz laboratuvar aanın laboratuvarı, bu Kanunda yazılı usul uyarınca izin alınıncaya kadar mahallî mülkî amir tarafından kapatılır. Laboratuvar açma yetkisine sahip olmayıp da bu çeşit laboratuvar aanlar veya izinle açmış oldukları laboratuvarlarını yetkisi olmayanlara terk edenler iki yıldan beş yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Bu kanunun dördüncü maddesinde gösterilen laboratuvar aşhabından, alat ve edevat ve sairesi noksan görülenlere, laboratuvarlarının ikmal nevakısı için verilen mühlet nihayetinde ikmal etmedikleri takdirde laboratuvarları kapatılır ve ruhsatnamesi geri alınır.’’, hükmü uyarınca kapatma yetkisinin mülki amir tarafından kullanılıp kullanılmadığı;

17.25. 992 sayılı Seriri Taharriyat ve Tahlilat Yapılan ve Masli Teamller Aranılan Umuma Mahsus Bakterioloji ve Kimya Laboratuvarları Kanunu’nun 10. Maddesinde yer alan; ‘‘Fenne uygun tahliller yerine getirilmediği ve beyannamesinde belirtilen hükümlere uymadığı veya bu Kanunun 7 nci maddesi uyarınca düzenlenen yönetmeliğe aykırı hareket ettiği belirlenenlere mahallî mülkî amir tarafından bin Türk Lirasından üç bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, şartlar yerine getirilinceye kadar laboratuvar kapatılır.’’, hükmü uyarınca idari para cezası verme yetkisinin kaymakam tarafından kullanılıp kullanılmadığı;

17.26. 3153 sayılı Radyoloji, Radyom ve Elektrikle Tedavi ve Diğer Fizyoterapi Müesseseleri Hakkında Kanun’un 10. Maddesinde yer alan; ‘‘Bu kanunda gösterilen salahiyete haiz olmıyanlar veya salahiyetli olup da birinci maddeye uyararak izin almamış olanlar tarafından işletilen röntgen ve radyom ve elektrotterapi ve sair fizyoterapi müesseseleri Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin salahiyetli makam ve memurları tarafından verilecek müzekkere üzerine o yerin en büyük mülkiye amirinin vereceği emirle hemen kapatılır.’’, hükmü uyarınca kapatma yetkisinin kaymakam tarafından kullanılıp kullanılmadığı;

17.27. 3153 sayılı Radyoloji, Radyom ve Elektrikle Tedavi ve Diğer Fizyoterapi Müesseseleri Hakkında Kanun’un 11. Maddesinde yer alan; ‘‘Mtehassis olduğu hâlde bu Kanunda yazılı müesseseler için izin almayan kişiye bin Türk Lirası; bu müesseseleri aan mütehassis olmayanlara ise, beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.’’, hükmüyle;

3153 sayılı Kanun’un 13. Maddesinde yer alan, ‘‘3 üncü maddede adı geçen nizamnamedeki vasıf ve şartlara uygun olmayan cihazları kullananlara bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.’’ hükmü uyarınca idari para cezası verme yetkisinin kaymakam tarafından kullanılıp kullanılmadığı;

17.28. 3153 sayılı Radyoloji, Radyom ve Elektrikle Tedavi ve Diğer Fizyoterapi Müesseseleri Hakkında Kanun’un 12. Maddesinde yer alan; ‘‘nc ve dördüncü maddelerde yazılı nizamnamelerle tesbit edilecek vasıf ve şartlara uygun olmadığı teftiş neticesinde görülen müesseseler noksanlarının tamamlanmasına kadar Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekilliği makam ve memurlarının vereceği müzekkere üzerine o yerin mülkiye amirinin emri ile kapatılır. Tabip ve diş tabiplerinin muayenehanelerinde bulunan cihazlarla sair elektrik tertibatı nizamnameye uygun bulunmadığı takdirde bunların da noksanlarının tamamlanmasına ka-

dar kullanılmayacak bir şekilde buldukları yerde işletilmekten yukarıdaki fıkra hükmü dairesinde men edilir.” hükmü uyarınca kapatma yetkisinin kaymakam tarafından kullanılıp kullanılmadığı;

17.29. 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu’nun 20. maddesinde yer alan; “18 ve 19 uncu maddelerde mezkûr ahval hariç olmak üzere bu Kanun ahkâmına muhalif hareket edenlere ikiyüze Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezalarına ve diğer idarî yaptırımlara mahallî mülkî amir tarafından karar verilir.”, hükmü doğrultusunda işlem yapıp yapılmadığı;

17.30. 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkındaki Kanun’un 45. Maddesinde yer alan; “Eczaneyi işletmeye başladıktan sonra mazeretsiz olarak ve mücbir sebepler dışında eczanesi olan yerlerde otuz gün, olmayan yerlerde on gün müddetle eczanesini kapalı bırakan veya teftiş sırasında görülen noksanların tamamlanması için yapılmış iki yazılı ihtarla riayet etmeyen eczacılara, beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.” Hükmü doğrultusunda işlem yapıp yapılmadığı;

17.31. 984 sayılı Ecza Ticarethaneleriyle Sanat ve Ziraat İşlerinde Kullanılan Zehirli ve Müessir Kimyevi Maddelerin Satıldığı Dükkânlara Mahsus Kanun’un 21. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunda tasrih edilen kaidelere riayet etmiyen veya memnuiyetlere muhalif hareket eden ecza ticarethaneleri sahip veya müdiri mesulleri ile sanat ve ziraat işlerinde kullanılan zehirli ve müessir maddeler satıcılığı yapanlara, mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirasından beşyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Bu maddelerin satışı kamu sağlığı bakımından tehlikeli bir durum oluşturuyorsa, tehlike giderilinceye kadar geçici olarak işletme faaliyetten men edilir.”, hükmü doğrultusunda işlem yapıp yapılmadığı;

17.32. 10.06.2009 tarih ve 27254 sayılı R.G.’de yayımlanan Sahil Sağlık Denetleme Merkezleri Yönetmeliğinin “*Aşı uygulamaları ve aşı sertifikaları*” başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “... (3) Aşı olması zorunlu olduğu halde aşı olmaktan kaçınan kimseler hakkında usulüne uygun bir zabıt varakası tanzim edilerek ilgili Cumhuriyet Savcılığına ve mülki idare amirine bildirilir.”, hükmü doğrultusunda işlem yapıp yapılmadığı;

17.33. 17.09.2011 tarih ve 28057 sayılı R.G.’de yayımlanan Hudut Kapılarında Uygulanacak Sağlık İşlemleri Hakkında Yönetmeliğin “*Eşgüdüm*” başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “(1) Hudut kapılarında yaşanacak halk sağlığı acil durumlarında merkezin sağlıkla ilgili belirleyeceği her türlü tedbir, mülki idare amirinin koordinasyonunda ilgili kamu kurum ve kuruluşları tarafından işbirliği içerisinde ve öncelikle yerine getirilir.”, hükmü doğrultusunda işlem yapıp yapılmadığı;

17.34. İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğünün 31.07.2008 tarih ve 20478 sayılı Genelgesi (Genelge No: 2008/54) uyarınca; Şehir ve köy içme sularının, Dünya Sağlık Örgütü tarafından belirlenen temel standartlara uygunluğunun sağlanması ve şebekeden akan suyun halkımız tarafından hiç endişe duyulmadan kullanılmasının temini açısından; içme suyu hizmetlerinin sunumu, su kaynaklarının korunması ve suyun tasarruflu kullanımı konusunda azami dikkatin gösterilip gösterilmediği, su kaynaklarının, isale hatlarının düzenli olarak kontrolünün sağlanıp sağlanmadığı, klorlamaya özen gösterilip gösterilmediği, içme suyunun kalitesi ve standartlara uygunluğu ile tesislerin temizliğini düzenli olarak kontrol ettirilerek denetim sonuçlarını ilgili birimlere gönderilmek suretiyle gerekli koordinasyonu sağlayıp sağlamadıkları;

17.15. Sağlık Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlüğünün 22.12.2008 gün ve 47770 sayılı “*Toplum Sağlığının Korunması*” konulu Genelgesi’nde (Genelge No:2008/78) belirtilen; (1) Bakanlıkça faaliyetine izin verilen sağlık kurum ve kuruluşlarının, il sağlık müdürlüğü personeline ilgili mevzuatı çerçevesinde denetleneceği, (2) Bakanlığın görev alanına giren veya Bakanlıkça düzenlenen alanlarda Bakanlıkça veya ilgili kamu kurum ve kuruluşundan izinsiz veya Bakanlıkça belirlenen şartları taşımadan sağlık faaliyeti yürütülmesine fırsat verilmemesi, gerektiğinde denetimlerin yapılması ve denetim sonuçlarının yerine getirilmesi için mülki idare amirlerinin müdahil olması, (3) Diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca faaliyetine izin verilen sağlık alanı dışındaki işyerlerinde sağlık faaliyeti yürütülmesine fırsat verilmemesi, mülki idare amirinin talimatları doğrultusunda hareket edilmesi, izinsiz sağlık faaliyetinin tespiti halinde ilgili mevzuatındaki müeyyidelerin yine ilgili mevzuatta belirlenen idari makamlarca uygulanması, (4) Yetkisiz

kişilerce ve/veya sağlık meslek mensuplarının kendi yetkileri dışında sağlık mesleği icrasına mâni olunması ve bu hususta gerekli takip ve denetimlerin yapılması, (5) Söz konusu inceleme ve denetimler neticesinde ortaya çıkan hukuka aykırılık hallerinde gerekli idari müeyyidelerin uygulanması, Türk Ceza Kanunu veya ilgili mevzuatı gereği suç teşkil eden fiillerin Cumhuriyet Savcılıklarına bildirilmesi, (6) Sağlık ile ilgili mahalli problemlerin çözümünde umumi hıfzıssıhha meclislerine işlerlik kazandırılması ve alınan kararların hassasiyetle uygulanması; Hususlarında vali ve kaymakamların 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu ve ilgili diğer mevzuattaki yetkilerini zamanında ve etkin şekilde kullanması, istendiğinden, toplum sağlığının korunması konusunda genelge gereklerinin etkinlikle uygulanıp uygulanmadığı;

18. GIDA, TARIM VE HAYVANCILIKLA İLGİLİ GÖREVLER:

18.1. 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkındaki Kanun'un 3. Maddesinde yer alan; "Bu kanunda yazılı işlerden köylere taallük edenleri ihtiyar meclisi, ikinci maddenin ikinci fıkrasında yazılı sahalara ait olanları koruma meclisi tarafından ifa olunur. Her kaza ve vilayet merkezinde ayrıca bir murakabe heyeti de bulunur.", hükmüyle;

Kanunun 5. Maddesinde yer alan; "Murakabe heyeti, vilayet merkezinde valinin idare mensupları arasından seçeceği bir zatın, kazalarda kaymakamın reisliği altında, ziraat ve veteriner müdür veya memurları ile dördüncü madde hükümleri dairesinde intihap olunan beş azadan teşekkül eder. Kaymakamın bulunmadığı hallerde heyete ziraat veya veteriner müdür veya memuru, bunların da, bulunmaması halinde kaymakamın tensip edeceği aza reislik eder.", hükmü uyarınca çiftçi malları murakabe heyetinin kaymakamın başkanlığında oluşturulup oluşturulmadığı;

18.2. 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkındaki Kanun'un 7. Maddesinde yer alan; "Koruma ve ihtiyar meclislerinin, çiftçi mallarını koruma bakımından, vazife ve salahiyetleri şunlardır: I - (...) II - Koruculuk için Köy Kanununda yazılı hükümlere göre bekçiliğe ehil gördüklerini seçerek tayinlerini vali veya kaymakamın tasdikına arzetmek, bekçilerin adedlerini ve çalışma müddet ve şartlarını tesbit eylemek, vazife görecekleri mıntakaları ayırmak ve bunlara para veya mal olarak verilecek aylık veya yıllık kararlaştırmak ve vazifelerini iyi görmeleri için lüzumlu tedbirleri almak, hayvanlar için müşterek çoban tutmak...", hükmü uyarınca koruma ve ihtiyar meclisleri tarafından koruculuk için Köy Kanununda yazılı hükümlere göre bekçiliğe ehil görülenlerin tayinlerinin kaymakam onayı ile yapılıp yapılmadığı;

18.3. 3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanunu'nun 1. Maddesinde yer alan; "Çeltik ekimi yapılan veya yapılmak istenilen vilayetlerde valiler ve kazalarda kaymakamlar bir Çeltik Komisyonu kuracaklardır. Bu komisyonda: Başkan olarak: Vali veya Kaymakam, Üye olarak: Ziraat Odası Başkanı, Ziraat Müdürü veya Ziraat Memuru, Nafia Mühendisi veya Fen Memuru, Sıtma Mücadele Başkanı veya hekimi, bunlar bulunmayan vilayette Sıhhat ve İctimai Muavenet Müdürü ve kazalarda Hükümet Tabibi ve çeltik ekim ile uğraşanlardan biri bulunur. Komisyona alınacak çeltik çiftçisi doğrudan doğruya çeltik ekim ile uğraşanlar tarafından seçilir. Komisyon, seçim için çeltik çiftçilerine yaptığı tebliğden bir hafta sonra seçim yapılmadığını görürse bu üyeyi kendisi seçer. Ziraat Vekillığının çeltik ekimi uzmanı olan yerlerde bu uzmanlar da çeltik komisyonlarına üye olarak girerler. On hektardan aşağı çeltik ekimi yapılan vilayet ve kazalarda komisyonda: Başkan olarak: Vali veya Kaymakam, Üye olarak: Ziraat Müdürü veya Memuru, Sıtma Mücadele Başkanı veya hekimi ve bunlar bulunmayan vilayetlerde Sıhhat ve İctimai Muavenet Müdürü ve kazalarda Hükümet Tabibi ve çeltik ekimi yapanlardan biri bulunur. Bunlarda ziraat ve sıhhat teşkilatı bulunmadığı takdirde komisyonda: Başkan olarak: Vali veya Kaymakam, Üye olarak da: Ziraat Odası Başkanı ve çeltik ekimi yapanlardan biri bulunur. Ziraat Odası bulunmayan yerlerde bu komisyonlara belediye başkanları girerler.", hükmüne uygun olarak çeltik ekimi yapılan veya yapılmak istenilen yerlerde Çeltik Komisyonu oluşturulup oluşturulmadığı;

18.4. 3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanunu'nun 9. Maddesinde yer alan; "Yeniden çeltiklik yapacak olanlarla öteden beri bulunan çeltikliklerde çeltik ekimini yapmak isteyenler; her yıl komisyonca ilan edilecek ekim vaktinden en aşağı üç ay önce çeltikliğin bulunduğu yerin, büyüklüğünü, bir sene önce tarlada ne ekilmiş olduğunu, sulama için kullanacakları suyun nereden alınacağını, nerelerden geçeceğini ve çeltik tarlalarından çıkacak suyun nereden geçerek nereye akacağını bildirir bir dilekçe ile yalnız başına veya toplu

olarak o yerin en büyük mülkiye memuruna bildirmekle mükelleftirler. Bu dilekçe birinci maddede yazılı çeltik komisyonuna verilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

18.5. 3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanunu'nun 11. Maddesinde yer alan; “Çeltikliklerde kullanılacak su kime aid olursa olsun yukarıda yazılı şekilde izin kâğıdı almadan hiç kimse çeltik ekemez. İzinsiz ve fakat kanunun hükümlerine uygun olarak çeltik ekenlere ettikleri her dekar için elli Türk Lirası idarî para cezası verilir. İzinsiz yapılan çeltik ekimi aynı zamanda bu Kanunun ve bu Kanuna göre yapılacak idarî ve fenni talimatların hükümlerine uygun olmazsa, ekilen her dekar için yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, komisyonca gerek görülmesi ve karar verilmesi hâlinde zabıta kuvvetleriyle bu gibi çeltikliklerin suyu da kesilir.”, hükmü gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

18.6. 3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanunu'nun 30. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunda yazılı idarî para cezalarına çeltik komisyonlarınca karar verilir.”, hükmüyle; Kanun'un 31. Maddesinde yer alan; “ Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezaları 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerine göre tahsil olunarak ilgili il özel idaresinin hesabına aktarılır...” , hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

18.7. Çeltik Ekimi Kanunu hükümlerinin uygulanmasında 12.10.1936 gün ve 3432 sayılı R.G.'de yayımlanan 2/5332 karar sayılı “11.6.1936 tarih ve 3039 Sayılı Çeltik Ekimi Kanununun Sureti Tatbikine Dair Talimatnamenin” dikkate alınıp alınmadığı;

18.8. 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu'nun “*Tarım dışı amaçlı arazi kullanımlarına ilişkin cezalar ve yükümlülükler*” başlıklı 21. Maddesinde yer alan; “Tarım dışı arazi kullanımlarında toprak koruma projelerine uyulması zorunludur. Tarım dışı arazi kullanımına izinsiz başlanması veya hazırlanan toprak koruma projelerine uyulmaması halinde, aşağıdaki işlemler gerçekleştirilir ve yaptırımlar uygulanır: a) Arazi kullanımı için izinsiz işe başlanılmış ve çalışmalar devam ediyorsa; valilik işi tamamen durdurur, yapılan iş tamamlanmış ise kullanımına izin verilmez. Kullanılan arazi tarım dışı amaçlı kullanıma uygun yerlerden ise kullanılan alanın her metre karesi için bir Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir ve bu Kanunda öngörülen tedbirlerle birlikte gerekli izinlerin alınması şartıyla işin tamamlanmasına veya iş bitmiş ise kullanımına izin verilir. Arazi kullanım plânlarında, tarımsal amaçlı kullanım için ayrılmış arazilerde, izinsiz yapılan bütün yapılar yıkılır ve temizlenir. Arazinin yeniden eski haline gelmesi için yapılan masraflar sorumlulardan tahsil edilir. Ayrıca, zarar verilen tarım arazilerinin, her metre karesi için iki Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir. b) Toprak koruma projelerine aykırı hareket ederek arazinin tahribine ve/veya diğer koruma ve üretim yapılarına zarar verilirse valilik tarafından sorumlular bir kez uyarılır ve projeye uygunluk sağlanması için azami üç ay süre verilir. Bu sürenin sonunda aykırı kullanımların devam etmesi durumunda yapılan işler valilikçe tamamen durdurulur, verilen kullanım izni iptal edilir ve zarar verilen mutlak tarım arazileri, özel ürün arazileri ve dikili tarım arazilerinin her metre karesi için iki Yeni Türk Lirası, marjinal tarım arazilerinin her metre karesi için bir Yeni Türk Lirası idarî para cezası verilir. Arazinin temizlenmesi ve eski haline dönüştürülmesi için yapılacak masraflar ve verilen bu cezalar sorumlulardan tahsil edilir. Toprak koruma projelerinin bulunmaması, yetersizliği veya zamanında gerekli tadilatların yapılmaması sonucu arazi tahribi veya toprak kayıpları söz konusu olursa meydana gelecek zararlardan; proje hazırlanmasına gerek olmadığına karar verenler, proje hazırlanmış ise projeyi hazırlayan ve onaylayanlar sorumludur. Sorumlular, kusurlu bulunan fiillerinin niteliğine göre 26.9.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun kamu görevlilerine ait hükümleri uyarınca cezalandırılırlar.”, hükmüyle;

Kanunun “*İdarî cezalara itiraz ve para cezalarının tahsili*” başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunda yazılı olan idarî cezalar mahallî mülkî amir tarafından verilir.”, hükmü gereğince işlem yapıp yapılmadığı;

18.9. 5262 sayılı Organik Tarım Kanunu'nun “*Ceza hükümleri*” başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “Bu Kanun hükümlerine uymayanlara uygulanacak cezaî hükümler aşağıda belirtilmiştir: a) 5 inci maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. b) 5 inci maddenin üçüncü fıkrasına aykırı hareket ettiği tespit edilenlere, ellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, yetki ve izin belgeleri iptal edilir. Başka ad ve unvan altında olsa dahi, bu Kanun kapsamında çalışmalarına izin verilmez. c) 5 inci maddenin dördüncü fıkrasına aykırı hareket edenlere, onbeşbin Türk Lirası

idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, idarî para cezası iki katı olarak uygulanır ve kendilerine bir daha çalışma izni verilmez. d) 5 inci maddenin beşinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, çalışma izinleri iptal edilir. e) 5 inci maddenin altıncı fıkrasına aykırı hareket eden kuruluşlara, onbeşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, idarî para cezası iki katı olarak uygulanır ve çalışma izinleri iptal edilir. f) 5 inci maddenin yedinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. g) 6 ncı maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. h) 6 ncı maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. ı) 8 inci maddeye aykırı hareket edenlere, onbeşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Aykırılık etiket bilgilerinden kaynaklanıyorsa, etiket bilgileri düzeltilinceye kadar ürüne el konulur ve yukarıdaki para cezası uygulanıp ürün piyasadan toplattırılır. Toplatma masrafları müteşebbisten tahsil edilir. j) 9 uncu maddenin birinci fıkrası ile 10 uncu maddeye aykırı hareket edenlere, otuzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. k) Bu Kanuna göre denetimleri engelleyen kişi ve kuruluşlara, onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”, hükmüyle;

Kanunun “*Cezaların tahsili ve itiraz*” başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları, Bakanlık veya mahallî mülkî amir tarafından verilir.”, hükmü gereğince işlem yapıp yapılmadığı;

18.10. 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu’nun Ek 3. maddesinin; “Bu Kanunun 36 ncı maddesinde yer alan idarî para cezaları mahallin en büyük mülkî amiri ile denizlerde Sahil Güvenlik Komutanlığı bot komutanları tarafından kesilir ve mahallin en büyük mal memurluğuna yatırılır. Mülkî amirler ceza kesme yetkilerini 33 üncü maddede belirtilen görevlilere önceden ilân etmek şartıyla devredebilirler. Cezaların kesilme usulleri, makbuzların şekli, dağıtımı ve kontrolü hususundaki usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir. Cezalar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilir. İdarî para cezalarına karşı cezanın tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz, idare tarafından verilen cezanın yerine getirilmesini durdurmaz. İtiraz, zaruret görülmeyen hallerde evrak üzerinden inceleme yapılarak karara bağlanır. İtiraz üzerine verilen karar kesindir.”, hükmü gereğince işlem yapıp yapılmadığı;

18.11. 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu’nun “*Hayvan hastalık tazminatı*” başlıklı 5/4. Maddesinde yer alan; “... (4) Tazminatlar, işletmenin bulunduğu mahallin rayiç bedelleri dikkate alınarak yerel kıymet takdir komisyonu tarafından belirlenir. Yerel kıymet takdir komisyonu, bir Bakanlık temsilcisi, mahallin mülkî idare amirinin belirlediği bir üye ile hayvan sahibinin konuyla ilgili sivil toplum kuruluşları temsilcileri arasından seçeceği bir üye olmak üzere üç kişiden oluşur...”, hükmü gereğince işlem yapıp yapılmadığı;

18.12. 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu’nun “*Bitki hastalık ve zararlıları tazminatı*” başlıklı 16/3. Maddesinde yer alan; “... (3) Bitki hastalık ve zararlıları nedeniyle imha edilen ürünlerin tazminata esas değerleri, mahallin rayiç bedelleri dikkate alınarak yerel kıymet takdir komisyonu tarafından belirlenir. Yerel kıymet takdir komisyonu, bir Bakanlık temsilcisi, mahallin mülkî idare amirinin belirlediği bir üye ile ürün sahibinin konuyla ilgili sivil toplum kuruluşları temsilcileri arasından seçeceği bir üye olmak üzere üç üyeden oluşur.”, hükmü gereğince işlem yapıp yapılmadığı;

18.13. 14.01.2012 tarih ve 28152 sayılı R.G.’de yayımlanan Hayvan Hastalıklarında Tazminat Yönetmeliğinin “*Yerel kıymet takdir komisyonu ve tazminatın belirlenmesi*” başlıklı 10. Maddesinde; “(1) Yerel kıymet takdir komisyonu, Bakanlık temsilcisi resmi veteriner hekim başkanlığında olmak üzere, mahallin mülkî idare amirinin belirlediği bir üye ve hayvan sahibinin konuyla ilgili sivil toplum kuruluşları temsilcileri arasından seçeceği bir üyenin katılımı ile üç kişiden oluşur. (2) Yerel kıymet takdir komisyonu, işletmenin bulunduğu mahallin rayiç bedellerini dikkate alarak tazminat ödenecek hayvanlar için tazminat bedelini, tazminatlı hastalıklar nedeniyle imha edilen hayvansal ürünler, yem, madde ve malzemeler ile imha, nakliye ve dezenfeksiyon masraflarını Bakanlıkça belirlenen esaslar çerçevesinde tespit eder. (3) Kurulan yerel kıymet takdir komisyonu rayiç bedelin tespitinde anlaşamadığı ve karar alamadığı takdirde mahallin mülki amirinin onayı ile yeni bir komisyon kurulur ve karar oy çokluğu ile alınır.”, hükmü gereğince işlem yapıp yapılmadığı;

18.14. 15.3.1989 ve 20109 sayılı R.G.'de yayımlanan Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin "**Köylerde Hastalık İhbarı**" başlıklı 25. Maddesinde yer alan; "Bir yerde hayvan hastalığı yahut sebebi belli olmayan hayvan ölümleri görülürse bu durumun köylerde hayvan sahipleri, çobanlar, cepler, hayvan bakıcıları tarafından köy muhtarlarına bildirilmesi mecburidir. Köy muhtarı bulunmadığı takdirde jandarma karakoluna haber verilir. Hayvan hastalığı yahut sebebi belli olmayan hayvan ölümleri ihbarını alan köy muhtarı veya karakol komutanı mülki amire yahut Bakanlık il veya ilçe müdürlüğüne haber vermekle yükümlüdür.", hükmüyle;

Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin "**Diğer Hastalık İhbarı**" başlıklı 27. Maddesi; "**Şehir ve Kasabalarda Hastalık İhbarı**" başlıklı 28. Maddesi; "**Gemilerde Hastalık İhbarı**" başlıklı 29. Maddesi; "**Trenlerde Hastalık İhbarı**" başlıklı 30. Maddesi; "**Gümrüklerde Hastalık İhbarı**" başlıklı 31. Maddesi; "**Serbest Veteriner Hekim ve Veteriner Sağlık Teknisyenlerinin İhbar Yükümlülüğü**" başlıklı 32. Maddesi; "**Hastalık Çıkan Bölgelere Yakın Çevrede İhbar Şekli**" başlıklı 33. Maddesi; "**Hastalığı Haber Alanların Sorumluluğu**" başlıklı 34. Maddesinde yer alan mülki idare amirine bildirim yükümlülüklerinin yerine getirilip getirilmediği;

18.15. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin "**Silahlı Kuvvetlere Ait Hayvanlardaki Hastalık Çıkışında Yapılacak İşlemler**" başlıklı 35. Maddesinde yer alan; "Silahlı Kuvvetlere ait hayvanlarda çıkan hastalığın adı, çıkış zamanı, hasta ve ölen hayvan sayısı, nereden bulaştığı, sirayete maruz hayvan sayıları, hastalığın söndürülmesi için alınan tedbirler mülki makamlara bildirilir. Silahlı Kuvvetlere ait hayvanlarda çıkan hastalıkların mücadelesi ve hastalığın söndürülmesi 3285 sayılı Kanun ve bu Yönetmelikte gösterilen esaslara göre Silahlı Kuvvetlerce yapılır. Silahlı Kuvvetlere ait hayvanlarda çıkan hastalığın söndürülmesi için ilgili komutanlıkça mülki makamlardan yardım istendiği takdirde mevcut imkanlara göre aşı, serum, biyolojik madde yardımı yapılır; veteriner hekim ve diğer ilgili personel görevlendirilir.", hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.16. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin "**Hükümet Veteriner Hekiminin Hastalık Yerine Gİtmesi**" başlıklı 39. Maddesinde yer alan; "Bir yerde salgın hayvan hastalığı çıktığını haber alan hükümet veteriner hekimi en seri vasıta ile en geç 24 saat içinde hastalık yerine gider. İl yahut ilçe müdürü gerekli vasıtayı temin etmekle yükümlüdür. Hastalık yerine gidilmesi için il veya ilçe müdürlüğünün imkanlarının yeterli olmadığı durumlarda mülki ve mahalli idare ve zabıta makamları gereken her türlü kolaylığı ve yardımı göstermeye mecburdur. Gerekteğinde mülki idare amiri Silahlı Kuvvetlerin yardımını ister.", hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.17. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin "**Kordon ve Karantinada Mülki Amirin Sorumluluğu**" başlıklı 40. Maddesinde yer alan; "Hayvan Sağlığı Zabıtası Komisyonu kararına göre hastalık bölgesine konulan kordonun ve karantinanın yürütülmesi ve korunması köylerde bekçi ve korucular ile mahalli jandarma karakolu tarafından yapılır. İl ve ilçelerde polis ve belediye zabıtası marifetiyle yerine getirilir. Mülki amir gerekli bütün tedbirleri almakla yükümlüdür. Kordon ve karantinanın mahalli zabıta kuvvetleri ile korunması mümkün olmayan hallerde en büyük mülki idare amiri Silahlı Kuvvetlerden takviye talep eder.", hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.18. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin "**İlaç, Aşı, Serum ve Biyolojik Maddelerin İllerde Kontrolü**" başlıklı 62. Maddesinde yer alan; "Hayvan hastalıklarına karşı kullanılan, imal veya ithal olunan ilaç, aşı, serum, biyolojik ve kimyasal maddelerin ve veteriner müstahzarların uygunluk raporlarındaki şartları taşıyıp taşımadıkları Bakanlık il müdürlükleri tarafından kontrol edilir. Alınan numuneler Bakanlık enstitü ve laboratuvarlarında tetkik olunur. Yararlı olmadıkları, istenilen şartlarda hazırlanmadıkları ve satış ruhsatnamesindeki esaslara uymadan satıldıkları tespit edilenlere o yerin mülki amirince el konur. Aynı seri numaraların kullanılması ve satışları yasak edilir. İmal veya ithal edenler Cumhuriyet Savcılığına bildirilir. Suçlu bulunan imalatçının ruhsatı iptal edilir. Bunlara aynı isim altında tekrar ruhsat verilmez.", hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.19. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin "**Nakillerde Menşe Şahadetnamesi ve Veteriner Sağlık Raporu Aranması**" başlıklı 75. Maddesinde yer alan; "Yurt içinde, hayvan ve zati ihtiyaç haricindeki

hayvan maddelerinin nakliyatında menşe şahadetnamesi ve veteriner sağlık raporu alınması zorunludur. Görevli buldukları bölgelerde polis, trafik polisi, jandarma, belediye zabıta memurları, iskele ve liman memurları, köy muhtarları, koruma bekçileri, köy ve mahalle bekçileri, kara, hava ve deniz yoluyla yapılan nakliyat sırasında menşe şahadetnamesi ve veteriner sağlık raporu bulunup bulunmadığını kontrol eder. Menşe şahadetnamesiz veya raporsuz olanları alıkoyarak mülki idare amirine bildirir. Mülki Amir Bakanlık il veya ilçe müdürlüğüne haber vererek gerekli fenni ve idari tedbirlerin alınmasını temin eder.”, hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.20. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin **“Hayvan Panayırlarının Açılma İzni”** başlıklı 79. Maddesinde yer alan; “Kasaba, şehir belediyeleri ve köy muhtarlıkları hayvan panayırları açmak için mahallin en büyük mülki amirine açılış tarihinden en az 2 ay önce yazılı olarak müracaat eder. İl veya ilçe müdürlükleri ve hayvan sağlık zabıtası komisyonu hayvan panayırının kurulacağı yerin çevredeki iskân alanlarına gürültü ve fena koku nedeniyle rahatsız etmeyecek uygun bir mesafede bulunup bulunmadığını inceler. Komşu şehir ve kasabalarda salgın hayvan hastalığı olup olmadığını araştırır. Panayır esnasında çıkması muhtemel hastalıklara karşı tedbirlerini alır ve panayır hakkındaki görüşünü açılışından en az 20 gün önce Bakanlığa bildirerek açılma izni istenir.”, hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.21. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin **“Panayırlarda Hastalık Çıkışı”** başlıklı 80. Maddesinde yer alan; “Hayvan panayırının açılışından itibaren hükümet veteriner hekimi gelen hayvanların menşe şahadetnamelerini veya sağlık raporlarını kontrol eder. Panayıra gelen hayvanlarda hastalık tespiti durumunda, panayıır o yerin mülki amirince derhal kapatılır. Hasta, hastalıktan şüpheli ve sirayete maruz olanlarla hastalığın nevine göre bu Yönetmelikte belirtilen işlemler uygulanır. Hasta hayvanların menşesine durum bir yazı ile bildirilir.”, hükmünde yer alan kapatma yetkisinin kaymakam tarafından kullanılıp kullanılmadığı;

18.22. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin **“Hayvan Toplama İzni”** başlıklı 82. Maddesinde yer alan; “Yurt içinde veya yurt dışında bulaşıcı ve salgın hayvan hastalığı nedeniyle hassas bölgeler Bakanlıkça tespit ve ilan olunur. Buralardan hayvan toplamak ve nakletmek isteyenler en büyük mülki amire dilekçeyle başvurur. Müracaat Bakanlık il müdürlüğüne incelenir. Uygun olduğu anlaşılırsa valilikçe mülki sınırlar dâhilinde hayvan toplama izni verilir. Verilen izinle toplanan hayvanlar hükümet veteriner hekimince muayene edilir. Hastalısız hayvanlar aşılanır. Aşı tatbikinden 15 gün sonra veteriner sağlık raporu düzenlenir ve nakline müsaade edilir. Hassas bölge ilan edilen yerlerden izin alınmadan toplanan hayvanlar hükümet veteriner hekimince 21 gün müşahedeye alınır. Müşahede sonunda sağlam bulunanlar hassas bölge ilanına neden olan bulaşık hayvan hastalığına karşı aşılanır. Veteriner sağlık raporu verilerek hayvanların nakline izin verilir. Toplayanlar hakkında kanuni işlem yapılır.”, hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.23. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin **“Mahalli İdarelerin Yükümlülüğü”** başlıklı 89. Maddesinde yer alan; “İl özel idareleri ve belediyeler hayvan hastalıkları ile mücadele için mali imkânlarını ve hayvan varlığını göz önüne alarak her yıl bütçelerine yeterli miktarda ödenek koymak ve mücadeleye katılmak zorundadır. Bakanlık il veya ilçe müdürlüğü yıl içinde uygulayacağı mücadele programları veya çıkan salgın ve bulaşıcı hayvan hastalığının söndürülmesinde gerekli aşı, ilaç, alet, malzeme ve taşıma masrafları ile geçici olarak çalıştırılmasında zaruret olan personel giderlerinin ve akaryakıt bedelinin bütçe imkânlarına göre özel idare ve belediye bütçelerinden temin edilmesi için mülki idare amirine ihtiyaç bildirir. Mülki idare amirleri, özel idare ve belediyelerin mali imkanları ölçüsünde hayvan hastalıkları ile mücadeleye katılmalarını sağlamakla yükümlüdür. Hayvan hastalıkları ile yapılacak mücadeleye özel idare ve belediyelerin katılma şekilleri hayvan sağlık zabıtası komisyonunca tespit edilir. İl özel idareleri ve belediyeler kuduz vakalarında mali imkân, vasıta ve personeli ile hastalığın söndürülmesi çalışmalarına iştirak etmek mecburiyetindedir.”, hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.24. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin **“Kesim Yerlerinin Kontrolü”** başlıklı 104. Maddesinde yer alan; “Mezbaha, et kombinası ve kesim yerleri, illerde Bakanlık il müdürlüğünde görevli veteriner hekimlerce, ilçelerde hükümet veteriner hekimince hijyenik şartlar bakımından kontrol edilir. (Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının yetki ve sorumlulukları saklıdır.) Noksanlıklar bir tutanakla tesbit edilir ve gi-

derilmesi için il veya ilçe müdürlüklerince ilgili kuruluşa bildirilir. Aynı halin tekerrüründe faaliyetleri mahallin mülki amirince durdurulur.”, hükmünde yer alan durdurma yetkisinin kaymakam tarafından kullanılıp kullanılmadığı;

18.25. Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliğinin “**Sığır Vebası Hastalığı**” başlıklı 107. Maddesinde yer alan; “... c) Sığır vebası çıkan ilde hastalık tamamen sönüncüye kadar il hayvan sağlık zabıtası komisyonu çalışmalarını sürdürür. Bakanlık il müdürü ve hayvan sağlığı şubesi müdürü hastalıklı mntıkları devamlı kontrol eder ve gelişmelerden Bakanlığa bilgi verir. Mülki makamlar hastalıkla mücadelede her türlü kolaylığı ve desteği sağlamak zorundadır.”, hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.26. 20.01.2012 tarih ve 28179 sayılı R.G.’de yayımlanan Bulaşıcı Hayvan Hastalıkları İle Mücadelede Uygulanacak Genel Hükümlere İlişkin Yönetmeliğin “**Resmi veteriner hekimin hastalık yerine gitmesi, koruma ve gözetim bölgesinin tespiti**” başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “(1) Bir yerde salgın hayvan hastalığı çıktığını haber alan resmi veteriner hekim en seri vasıta ile en geç 24 saat içinde hastalık yerine gider. İl yahut ilçe müdürü gerekli vasıtayı temin etmekle yükümlüdür. Hastalık yerine gidilmesi için il veya ilçe müdürlüğünün imkânlarının yeterli olmadığı durumlarda mülki ve mahalli idare makamları gereken her türlü kolaylığı ve yardımı göstermeye mecburdur. (2) Salgın hayvan hastalığı çıkışlarında resmi veteriner hekim kordon konulması amacıyla koruma ve gözetim bölgesinin sınırlarını belirler ve durumu bir raporla Hayvan Sağlık Zabıtası Komisyonuna bildirir.”, hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.27. Bulaşıcı Hayvan Hastalıkları İle Mücadelede Uygulanacak Genel Hükümlere İlişkin Yönetmeliğin “**Kordon ve karantinada mülki amirin sorumluluğu**” başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “(1) Hayvan Sağlık Zabıtası Komisyonu kararına göre hastalık bölgesine konulan kordon ve karantinanın yürütülmesi ve korunması köylerde bekçi ve korucular ile mahalli jandarma, il ve ilçelerde ise polis ve belediye zabıtası tarafından sağlanır. Mülki amir kordon ve karantinanın yürütülmesi için gerekli bütün tedbirleri almakla yükümlüdür.”, hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.28. Bulaşıcı Hayvan Hastalıkları İle Mücadelede Uygulanacak Genel Hükümlere İlişkin Yönetmeliğin “**Mahalli idarelerin yükümlülüğü**”, başlıklı 27. Maddesinde yer alan; “(1) İl özel idareleri ve belediyeler hayvan hastalıkları ile mücadele için mali imkânlarını ve hayvan varlığını göz önüne alarak her yıl bütçelerine yeterli miktarda ödenek koymak ve mücadeleye katılmak zorundadır. (2) Bakanlık il veya ilçe müdürlüğü yıl içinde uygulayacağı mücadele programları veya çıkan salgın ve bulaşıcı hayvan hastalığının söndürülmesinde gerekli aşı, ilaç, alet, dezenfektan, malzeme ve taşıma masrafları ile geçici olarak çalıştırılması gerekli olan personel giderlerinin ve akaryakıt bedelinin bütçe imkânlarına göre özel idare ve belediye bütçelerinden temin edilmesi için mülki idare amirine ihtiyaç bildirir. Mülki idare amirleri, özel idare ve belediyelerin mali imkânları ölçüsünde hayvan hastalıkları ile mücadeleye katılmalarını sağlamakla yükümlüdür. (3) Hayvan hastalıkları ile yapılacak mücadeleye özel idare ve belediyelerin katılma şekilleri hayvan sağlık zabıtası komisyonunca tespit edilir. İl özel idareleri ve belediyeler kuduz vakalarında mali imkân, vasıta ve personeli ile hastalığın söndürülmesi çalışmalarına iştirak etmek zorundadır.”, hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.29. Bulaşıcı Hayvan Hastalıkları İle Mücadelede Uygulanacak Genel Hükümlere İlişkin Yönetmeliğin “**Hayvan sağlık zabıtası komisyonları**” başlıklı 29. Maddesinde yer alan; “(1) Hayvan sağlığını korumak, bulaşıcı hayvan hastalıkları ile mücadele etmek, ülke içindeki hayvan hareketleri ile hayvan ve maddelerinin sevkine dair tedbirleri tespit etmek ve uygulamaya konulmasını sağlamak üzere hayvan sağlık zabıtası komisyonları aşağıda belirlenmiş üyelerin katılımı ile kurulur. a) ... b) İlçe hayvan sağlık zabıtası komisyonu; kaymakam başkanlığında belediye başkanı, ilçe emniyet müdürü, ilçe jandarma komutanı, ilçe sağlık grup başkanı, ilçe müdürü, resmi veteriner hekim ve ziraat odası başkanı, c) Belde hayvan sağlık zabıtası komisyonu; resmi veteriner hekim başkanlığında, belde belediye başkanı ve mahalle muhtarları, ç) Köy hayvan sağlık zabıtası komisyonu; resmi veteriner hekim başkanlığında, köy muhtarı, ihtiyar heyeti ve köyün bekçi veya korucusu. (2) Hayvan sağlık zabıtası komisyonlarının toplanma ve karar alma usulleri ile görevleri şunlardır. a) Hayvan sağlık zabıtası komisyonları ihbarı zorunlu hastalıklardan birinin çıkışında resmi veteriner hekimin düzenlediği hastalık çıkış raporu üzerine veya il/ilçe müdürünün teklifini görüşmek için başkan tarafından derhal toplantıya çağrılır. b) Hayvan sağlık zabıtası komisyonunda kararlar oy çoklu-

ğu ile alınır. Çekimser oy verilmez. Oy eşitliğinde komisyon başkanının oyu doğrultusunda karar alınır. Komisyonun aldığı kararların uygulanması ile ilgili hususlar resmi veteriner hekimce denetlenir. c) Tazminat ödenecek hastalıklar kapsamında yetiştiriciye ödenecek tazminatı belirlemek için kurulan Yerel Kıymet Takdir Komisyonuna katılmak üzere, hastalığın il ya da ilçede oluşuna göre vali/vali yardımcısı ya da kaymakam tarafından il veya ilçe hayvan sağlık zabıtası komisyonu üyelerinden biri görevlendirilir. ç) Hayvan sağlık zabıtası komisyonları mahallince yapılması mümkün olmayan husus ve ihtiyaçlarını bir üst hayvan sağlık zabıtası komisyonuna bildirir. İl hayvan sağlık zabıtası komisyonu en üst komisyondur.”, hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.30. 17.12.2011 tarih ve 28145 sayılı R.G.’de yayımlanan Yurt İçinde Canlı Hayvan Ve Hayvansal Ürünlerin Nakilleri Hakkında Yönetmeliğin **“Görevlilerin yükümlülüğü”** başlıklı 30. Maddesinde yer alan; “1) Polis, jandarma, belediye zabıta memurları ile iskele ve liman memurları, köy muhtarları, koruma bekçileri, köy ve mahalle bekçileri görevli buldukları bölgelerde her türlü hayvan ve hayvansal ürünlerin naklinde kullanılan pasaport, nakil belgesi, veteriner sağlık raporu ve nakil beyannamesi gibi belgeleri aramakla ve ilgili belgeler olmadan yapılan hayvan ve hayvansal ürünleri alıkoyarak idari olarak bağlı bulunduğu en yakın mülki idare amirine bildirmekle yükümlüdür. (2) Mülki amir il/ilçe müdürlüğüne haber vererek gerekli idari ve fenni tedbirlerin alınmasını temin eder.”, hükmü gereğince işlem yapılıp yapılmadığı;

18.31. Yurt İçinde Canlı Hayvan ve Hayvansal Ürünlerin Nakilleri Hakkında Yönetmeliğin **“Belgesiz nakillerde yapılacak işlemler”** başlıklı 31. Maddesinde yer alan; “(1) Hayvan ve hayvansal ürünlerin bu Yönetmelik hükümlerine uygun olmayan şekillerde nakledildiğinin, nakil sırasında ve sonrasında Yönetmeliğin 30 uncu maddesinde yer alan görevliler tarafından, nakil sonrası saha kontrollerinde Bakanlık personeli tarafından tespiti halinde Kanunda yazılı cezai işlem uygulanır. a) Hayvan ve hayvansal ürünlerin bu Yönetmelikte belirtilen nakil belgeleri olmaksızın nakledildiğinin tespiti halinde, hayvan veya hayvansal ürünler kolluk kuvvetlerince alıkonularak mülki idare amirine bildirilir. Mülki amir ilgili il/ilçe müdürlüğüne haber vererek gerekli idari ve fenni tedbirlerin alınmasını temin eder. İlgili il/ilçe müdürlüğü hayvan veya hayvansal ürünlerin menşeyini araştırır. b) Hayvanların veya hayvansal ürünlerin menşeyinin tespiti halinde ilgili il/ilçe müdürlüğü ile irtibat kurularak hastalık durumu araştırılır. c) Hayvanların menşeyinde hastalık bulunmadığı anlaşılır ve resmi veteriner hekim tarafından yapılan muayene sonucunda hayvanlar sağlıklı bulunursa, hayvan ve nakil vasıtası sahipleri hakkında Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrası (f) bendi hükmü gereği idari para cezası uygulanmakla beraber veteriner sağlık raporu düzenlenerek hayvanların nakline izin verilir. Piyasaya arz amacı dışında değerlendirilmesi mümkün olmayan canlı hayvanlar bütün masrafları sahiplerine ait olmak üzere Kanunun 32 nci maddesinin birinci fıkrası (ç) bendi hükmü gereği Bakanlığın gözetiminde sahipleri veya işletmecisi tarafından itlaf ve imha edilir. ç) Hayvansal ürünlerin menşeyinde hastalık bulunmadığı tespit edilirse hayvansal ürün ve nakil vasıtası sahipleri hakkında Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrası (f) bendi hükmü gereği idari para cezası uygulanmakla beraber, resmi veteriner hekim tarafından yapılan muayene sonucunda hayvansal ürünlerin sağlık açısından tehlike oluşturmadığı kanaatine varılırsa veteriner sağlık raporu düzenlenerek nakline izin verilir. Resmi veteriner hekim tarafından yapılan muayene sonucunda hayvansal ürünlerin insan ve hayvan sağlığı açısından tehlike oluşturduğu ve mevzuat şartlarını taşımadığı tespit edilirse, bütün masrafları sahiplerine ait olmak üzere Kanunun 32 nci maddesinin birinci fıkrası (ç) bendi hükmü gereği Bakanlığın gözetiminde sahipleri veya işletmecisi tarafından itlaf ve imha edilir. d) Hayvansal ürünlerin menşeyinin tespit edilemediği hallerde bütün masrafları sahiplerine ait olmak üzere Kanunun 32 nci maddesinin birinci fıkrası (ç) bendi hükmü gereği Bakanlığın gözetiminde sahipleri veya işletmecisi tarafından itlaf ve imha edilir. e) Menşeyinde hastalık bulunan hayvan veya hayvansal ürün sahipleri hakkında Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrası (a) ve (f) bentlerinde yazılı cezai işlem uygulanmakla beraber; piyasaya arz amacı dışında değerlendirilmesi mümkün olan canlı hayvan ve hayvansal ürünlerin, Bakanlık ve diğer ilgili kurumların kontrolünde değerlendirilmesine izin verilir. Piyasaya arz amacı dışında değerlendirilmesi mümkün olmayan canlı hayvan ve hayvansal ürünler, Bakanlığın gözetiminde sahipleri veya işletmecisi tarafından itlaf ve imha edilir. (2) İşletmesine getirdiği hayvanların nakillerinde bulundurması gereken belgeleri, il/ilçe müdürlüğüne yapacağı bildirim kadar saklamayan ve istenildiğinde görevlilere ibraz etmeyen hayvan sahiplerine, Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrası (f) bendi hükmü gereği idari para cezası uygulanır. (3) Hayvan pazarı, borsası, panayırıları, kurbanlık hayvan satış yerleri ve kesimhanelere hayvanların nakillerinde bulundurulması gereken belgeleri olmadan gelen

hayvan ve nakil vasıtası sahiplerine, Kanununun 36 ncı maddesinin birinci fıkrası (f) bendi hükmü gereği idari para cezası uygulanır.”, hükmü gereğince işlem yapıp yapılmadığı;

18.32. 08.10.2011 tarih ve 28078 sayılı R.G.’de yayımlanan Ev ve Süs Hayvanlarının Üretim, Satış, Barınma ve Eğitim Yerleri Hakkında Yönetmeliğin **“Çalışma izni almak için gerekli belgeler”** “(1) İş yeri açacak gerçek ve tüzel kişiler, çalışma izni alabilmek için ekinde aşağıdaki belgelerin yer aldığı bir dilekçe ile il müdürlüğüne müracaat ederler. a) Muayenehane, poliklinik veya hayvan hastanelerinde çalışan ve hizmet içi eğitim belgesi olan veteriner hekimle yapılmış en az bir yıllık bölge veteriner hekimler odası onaylı noter tasdikli veteriner hekim sözleşmesi, b) Eğitim yerlerinde görev yapacak uzman eğitimcinin çalışma izni verecek kurumca onaylı uzmanlık belgesinin aslı veya il müdürlüğünce onaylı fotokopisi, c) Satış yerleri için 5199 sayılı Hayvanları Koruma Kanununa göre yerel yönetimler tarafından düzenlenen eğitim sertifikasının aslı veya il müdürlüğünce onaylı fotokopisi, ç) Belediyeden alınmış işyeri ruhsatının il müdürlüğünce onaylı fotokopisi. (2) Başvuru, il müdürlüğü hayvan sağlığı, yetiştiriciliği ve su ürünleri şubesi müdürlüğünce incelenir. Belgelerin uygun bulunması halinde; mahallinde yapılan inceleme sonunda bu Yönetmeliğin ekinde yer alan EK-3 İş Yeri Açma Raporu düzenlenir. İş yeri açma raporuna istinaden mevzuata uygun bulunan yerlere, mülki idare amirinin onayı alındıktan sonra il müdürlüğünce çalışma izni verilir. Gerçek ve tüzel kişiler adına, bu Yönetmeliğin ekinde yer alan EK-4 İş Yeri Çalışma İzin Belgesi düzenlenir. Çalışma izni verilmiş iş yerlerine ait bilgiler bölge veteriner hekimler odasına bir yazı ile bildirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

18.33. 24.12.2011 tarih ve 28152 sayılı R.G.’de yayımlanan Hayvan Satış Yerlerinin Ruhsatlandırılma ve Denetleme Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Hayvan satış yeri çalışma izni için müracaat ve çalışma izni verilmesi”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; (1) Hayvan satış yeri tesis kurma izni alarak tesislerini onaylı projelerine göre yapmış olan gerçek ve tüzel kişi ve kuruluşlar ile resmi kuruluşlar, çalışma izni alabilmek için ekinde hayvan satış yeri sorumlu yöneticisi veteriner hekim istihdamına dair belge bulunan bir dilekçe ile valiliğe müracaat eder. (2) Müracaat belgeleri il müdürlüğünce incelenir. İbraz edilen belgelerin tetkiki ve mahallinde yapılan inceleme sonunda teknik ve hijyenik yönden uygun bulunan hayvan satış yerine, mülki idare amirinin onayı alındıktan sonra il müdürlüğü tarafından, EK-3’te belirtilen çalışma izin belgesi düzenlendikten sonra EK-4’e uygun olarak ruhsat düzenlenir. (3) Çalışma izni verilen hayvan satış yeri için bir numara verilir ve bu numara kayıt sistemine kaydedilir. (4) İl müdürlüğü çalışma izni verilen hayvan satış yeri ve hayvan satış yerine verilen kayıt numarası bilgilerini içeren bir yazı ile Bakanlığa bilgi verir. (5) İl müdürlüğü tarafından çalışma izni verilen hayvan satış yerinin faaliyete başlayabilmesi için, ruhsatlandırma için müracaatı yapan gerçek ve tüzel kişi ve kuruluşlar ile resmi kuruluşlar yetkili idareden iş yeri açma ve çalışma ruhsatı alır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

18.34. Hayvan Satış Yerlerinin Ruhsatlandırılma ve Denetleme Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“İdari yaptırımlar”** başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “(1) Hayvan satış yeri kurma ve çalışma izni almadan faaliyete geçen gerçek ve tüzel kişi ve kuruluşlar ile resmi kuruluşlara ait hayvan satış yerlerine 5996 sayılı Kanunun ilgili hükümlerine göre idari yaptırımlar uygulanır ve bunlar faaliyetten men edilir. (2) Hayvan satış yerlerinde Yönetmelik hükümlerinin ihlali veya Bakanlık merkez ve il/ilçe müdürlükleri tarafından yapılan denetimlerde mevzuata aykırı hususların tespiti, görülen noksanlıkların ve aksaklıkların verilen süre içerisinde giderilmemesi veya eksikliklerin devam etmesi hallerinde on beş gün arayla verilen iki kez yazılı ikazı takiben hayvan satış yeri il veya ilçe hayvan sağlık zabıtası komisyonları tarafından kapatılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı; hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

18.35. Hayvan Satış Yerlerinin Ruhsatlandırılma ve Denetleme Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin **“Hayvan park ve panayırları ile ilgili hususlar”** başlıklı “ 14. Maddesinde yer alan; “ (1) Gerçek ve tüzel kişi ve kuruluşlar ile resmi kuruluşlar hayvan park ve panayırları açmak için mahallin en büyük mülki amirine açılış tarihinden en az 2 ay önce yazılı olarak müracaat eder. İl/ilçe müdürlükleri ve hayvan sağlık zabıtası komisyonu hayvan park ve panayırının kurulacağı yerin çevresindeki yerleşim yerlerine gürültü ve kötü koku nedeniyle rahatsız etmeyecek uygun bir mesafede bulunup bulunmadığını inceler. Etrafındaki yerleşim alanlarında salgın hayvan hastalığı olup olmadığını araştırır. Belirtilen şartları taşımayan yerler için il/ilçe müdürlükleri ve hayvan sağlık zabıtası komisyonu tarafından müracaat olumsuz olarak değerlendirilir. Belirtilen şartlara uygun olan yerler için ise park ve panayır esnasında çıkması muhtemel hastalıklara karşı

tedbirlerini alarak açılışından en az 21 gün önce Bakanlığa bildirerek açılma izni alır. (2) Hayvan park ve panayırlarında bu Yönetmelikle belirlenen ruhsatlandırma şartları aranmaz.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

18.36. 30.11.2011 tarih ve 28128 sayılı R.G.’de yayımlanan Arıcılık Yönetmeliğinin **“Gezginci Arıcılık”** başlıklı 5/1-f maddesinde yer alan; “(1) Gezginci arıcı hareketleri, aşağıdaki hususlar çerçevesinde yürütülür. (...) f) Alınacak Hayvan Sevklerine Mahsus Yurtiçi Veteriner Sağlık Raporunda belirtilen adresten farklı bir adreste usule aykırı yerleşen arıcının arıları, il/ilçe müdürlüğünün talebi ile mülki amirlikçe güvenlik güçleri marifetiyle bulunduğu yerden kaldırılır. İl/ilçe müdürlüğü, işgal edenler hakkında 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 154 üncü maddesine göre işlem yapılmak üzere, Cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulunur. Kaldırma sürecinde meydana gelen zarardan arıcı sorumludur. Nakliye ve işçilik ücreti arıcıdan alınır. Mücbir sebepten dolayı arısını izin aldığı adres dışına götürmek zorunda kalan arıcıya il/ilçe müdürlüğünce mazeretinin uygun görülmesi durumunda cezai işlem uygulanmaz, arıcı beş gün içerisinde izin aldığı adrese sevk edilir...” , hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

18.37. 2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanun’un **“Hasar tespit komisyonları”** başlıklı 3. Maddesinde yer alan; “Afetlerden zarar gören çiftçilerin zarar ve ziyanlarının mahiyetini, oranlarını ve tutarlarını tespit etmek, çiftçinin ödeme gücüne göre karşılama şekillerini belirtmek amacıyla her il ve ilçede hasar tespit komisyonları kurulur. Komisyonlar: A) (...) B) İlçelerde, kaymakam veya adına görevlendirilen vekilinin başkanlığında; ilçe Ziraat Mühendisliği, ilçe veteriner hekimliği, mal müdürlüğü, T.C. Ziraat Bankası Müdürlüğü, ziraat odası başkanlığı ile ilgili muhtarlar ve belediye olan yerlerde çiftçi malları koruma başkanlığı yetkililerinden, Oluşur. Komisyonların yetkileriyle çalışma yöntemleri yönetmelikte belirtilir.”, hükmüyle;

27.08.2006 gün ve 26272 sayılı R.G.’de yayımlanan 2006/10857 karar sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Yönetmeliğin **“Hasar tespit komisyonları”** başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “Tabii afetlerden zarar gören çiftçi ve kooperatiflerin zarar ve ziyanlarının mahiyetini, hasar oranlarını, kredi kuruluşlarından kredi kullanıp kullanamayacağını, diğer varlık ve gelirlerini tespit etmek üzere il ve ilçelerde hasar tespit komisyonları kurulur. a) (...) b) İlçe hasar tespit komisyonu: kaymakam veya adına görevlendirilen vekilinin başkanlığında, ilçe müdürü, ilçe müdürlüğünde görevli teknik personel veya sağlık personeli, mal müdürü, banka müdürü, ziraat odası başkanı veya yetkili kılacakları birer temsilci ile ilgili muhtarlar ve belediye teşkilatı olan yerlerde çiftçi mallarını koruma başkanından teşekkül eder. (2) Komisyon kararları oybirliği ile alınır. (3) Komisyon başkanları, lüzumlu görülmesi halinde konuyla ilgili diğer kurum ve kurulu temsilcilerini komisyon toplantılarına çağırabilir.”, hükmü uyarınca ilçe hasar tespit komisyonları kurulup kurulmadığı;

18.38. Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Yönetmeliğin **“Hasar tespit işlemleri”** başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “(1) Kanunda tanımlanan afetlerden herhangi birinin meydana gelmesi halinde, zarar gören çiftçi veya ilgili muhtar tarafından, özel durumlar hariç, en geç bir hafta içerisinde mahallin mülki amirliğine dilekçe ile başvuru yapılır. (2) Bu başvuru üzerine hasar tespit komisyonu başkanı derhal komisyonu toplayarak, hasarın yerinde tespit edilmesini sağlayacak sürede, tabii afetin meydana geldiği mahalle gidilecek günü tespit eder ve tabii afetten zarar gören çiftçi veya temsilcisi ile ilgili muhtarın, tespit edilen tarihte mahallinde bulunması gerekliliği en kısa zamanda ilgili muhtarlıklara duyurulur...” , hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

18.39. Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Yönetmeliğin **“İlçe hasar tespit komisyonunun görevleri”** başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “ (1) İlçe hasar tespit komisyonu, arazide yaptığı hasar tespit çalışmaları sonucunda hazırladığı hasar tespit listesinin, ilgili köy veya mahalle muhtarlıklarında askıya çıkarılarak on gün süre ile ilan edilmesini sağlar. Askıya çıkarılma ve askıdan indirilme saat ve tarih belirtilmek suretiyle tutanakla tespit edilir. Tutanak muhtar veya bir aza tarafından imzalanır. (2) Bu süre içerisinde; çiftçiler hasar tespit komisyonu tarafından hazırlanan listelere gerekçeli olarak itiraz edebilirler. Komisyon itiraz dilekçelerini inceleyerek, gerek gördüğü takdirde mahallinde dilekçe sahibinin de katılımıyla tespitte bulunur. Söz konusu sürenin bitiminden sonra yapılan itirazlar değerlendirilmez. (3) Yapılan hasar tespitleri neticesinde ek-1’de yer alan cetvel iki nüsha olarak tanzim edilip ilgililerce imza-

lanır. (4) Çiftçi bazında tanzim edilen ek-1'deki cetvellere göre, ilçe toplamının yer aldığı ek-2'deki cetvel ile % 40 ve üzeri zarar görüp, 5 inci maddenin ikinci fıkrasındaki şartları haiz olan çiftçiler için düzenlenen ek-3'de yer alan cetvel iki nüsha tanzim edilerek komisyon üyelerince imzalanır. (5) Çiftçilerin durumları değerlendirildikten sonra ek-1, ek-2 ve ek-3'de yer alan cetveller komisyon kararına bağlanır ve birer nüsha olarak il hasar tespit komisyonuna gönderilir.”, hükmüyle;

Yönetmeliğin **“Sorumluluklar”** başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “(1) Tabii afetten zarar gören çiftçilerin zararlarını, tarımsal varlıklarını, diğer gelirlerini tespit etmek ve Bakanlıktan yardım talebinde bulunmak komisyonların görevi olup, oluşan aksaklıklar ve yapılacak usulsüz ödemelerden komisyon üyeleri sorumludur.”, hükmü uyarınca ilçe hasar tespit komisyonlarının görevlerini yerine getirip getirmediği;

18.40. 2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanun'un **“Ceza hükümleri”** başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “Afet bölgelerinde felakete uğrayanlara bu Kanuna göre bedelli veya bedelsiz olarak verilen iş veya irat hayvanlarını, tohumluk, gübre, mücadele ilacı, alet, makine ve malzeme gibi canlı veya cansız üretim araçlarını veya tesislerini izinsiz olarak iki yıl içinde satan veya devreden yahut başka maksatlarla kullananlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu mallara kimin elinde olursa olsun, el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Mevcut olmaması hâlinde malın bedeli tazmin ettirilir.”, hükmü uyarınca idari yaptırımların mülki amir tarafından uygulanıp uygulanmadığı;

19. MİLLİ EĞİTİM İLE İLGİLİ GÖREVLER:

19.1. 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu'nun **“Okula Devam”** başlıklı altıncı bölüm 52. Maddesinde yer alan; “Her öğrenci velisi yahut vasisi veya aile başkanı çocuğunun mecburi ilköğretim kurumuna muntazaman devamını sağlamakla ve özrü yüzünden okula gidemiyen çocuğun durumunu en geç üç gün içinde okul idaresine bildirmekle yükümlüdür. Mülki amirler, ilköğretim müfettişleri ve zabıta teşkilatı ilköğrenim çağındaki çocukların mecburi ilköğretim kurumlarına devamlarını sağlamakla veli yahut vasi veya aile başkanlarına ve okul idarelerine yardımla ve her türlü tedbiri almakla vazifelidirler.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

19.2. 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu'nun 53. Maddesinde yer alan; “Okula devam etmeyen öğrencilerin devamsızlık sebepleri okul idarelerince ve ilköğretim müfettişlerince araştırılarak devama engel olan maddi ve manevi sebeplerin giderilmesine çalışılır. Bu sebeplerin giderilmesi mümkün olmadığı takdirde durum, köylerde muhtara, diğer yerlerde mülki amirlere bildirilir. Bu makamlarca gerekli tedbirler alınır. Okul idareleriyle muhtar ve mülki amirlerin bu vazifeleri devamsız öğrenciler hakkındaki kovuşturmanın her safhasında devam eder.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

19.3. 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu'nun 55. Maddesinde yer alan; “Hastalık, sel, kar, deprem ve yangın gibi okul idaresince takdir edilecek sebeplerle okula gelemeyen öğrenciler izinli sayılırlar. Bu hallerin dışında 53 üncü madde gereğince yapılacak teşebbüs ve alınacak tedbirlere rağmen; a) Çocuğunu okula göndermeyen; b) Verilen izin müddetini geçiren; c) Geç nakil yaptıran; d) Okul çevresi dışına çıkarak izini kaybettiren; e) Çocuğunun devamsızlık durumunu özürsüz olarak zamanında okul idaresine bildirmeyen; Öğrencinin veli veya vasi veya aile başkanı, okul idaresince köylerde muhtarlığa, diğer yerlerde mülki amirliğe hemen bildirilir. Muhtarlar ve mülki amirler en geç üç gün içinde durumun veli veya vasi veya aile başkanlarına tebliğini sağlarlar. Yapılan tebliğde okulca kabul edilecek geçerli sebepler dışında çocuğun okula gönderilmemesi hâlinde idarî para cezasıyla cezalandırılacağı bildirilir.” hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

19.4. 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu'nun 56. Maddesinde yer alan; “Muhtarlıkça veya mülkî amirce yapılan tebliğe rağmen çocuğunu okula göndermeyen veli veya vasiye okul idaresince tespit edilen çocuğun okula devam etmediği beher gün için onbeş Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu para cezasına rağmen çocuğunu okula göndermeyen veya göndermeme sebeplerini okul idaresine bildirmeyen

çocuğun veli veya vasisine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.5. 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu'nun 57. Maddesinde yer alan; “Okul idareleri ve mülkî amirliklerce bu Kanuna göre usulen sorulacak sorulara cevap vermekten kaçınanlar ile gerçeğe uymayan beyanda bulunanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.6. 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu'nun 59. Maddesinde yer alan; “İlköğrenim çağında olup da mecburi ilköğretim kurumlarına devam etmeyenler, hiçbir resmi ve özel iş yerinde veya her ne surette olursa olsun çalışmayı gerektiren başka yerlerde ücretli veya ücretsiz çalıştırılmazlar. İlköğretim kurumlarına devam ettiklerini belgeleyenler ise, çocukların çalıştırılmasını düzenleyen kanun hükümleri uygulanmak şartıyla ancak ders zamanları dışında bu gibi yerlerde çalıştırılabilirler. İlköğretim çağında bulunan ve mecburi ilköğretim kurumlarına devam eden çocukların bu kanunda gösterilen ve Milli Eğitim Bakanlığınca açılmasına izin verilmiş olunanlar dışında, her ne ad altında kurulmuş olursa olsun, özel kurs ve ders-hanelere kabulü yasaktır. Yukarıdaki hükümlere aykırı davrananlara dört yüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.7. 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu'nun 79. Maddesinde yer alan; “Milli Eğitim Bakanlığı bu kanuna bağlı 10 yıllık plana göre tamamlanması gereken bütün köy, kasaba ve şehir ilköğretim okulları yapımı hakkında her yıl bütçe kanununa üçer yıllık tafsilatlı bir plan ekler. Bu planda her yıl illerde yapılması gereken köy, kasaba ve şehir ilköğretim okullarının sayıları, yerleri, tipleri, dershane sayıları ile tahmini masrafları gösterilir. Yukarıdaki fıkrada sözü geçen bakanlık planına paralel olarak, valilikler de üç yıllık plan ve program hazırlarlar, bu programlar İl genel meclisinde onanır ve il bütçesine bağlanır. Bu planda: Milli Eğitim Bakanlığınca hazırlanan plandan her ile isabet eden okul yapımı ve ilk tesis işleri başta olmak üzere 78 inci maddenin (a) ve (b) fıkralarında yazılı işlerden ve hizmetlerden il bakımından yapılması uygun ve mümkün görülenler ayrılarak planlanır. Gereken hazırlık safhaları ve bunun uygulanma zamanları, ayrılacak ödenekler gösterilir. Bu planlar il bütçesiyle birlikte tetkik ve tasdik edilmek üzere İçişleri ve Milli Eğitim Bakanlıklarına gönderilir. Milli Eğitim Bakanlığı sebep göstermek suretiyle planlar üzerinde değişiklikler yapabilir. Bu planların uygulanmasından başta mülkiye amirleri, il daimi komisyonu olmak üzere, Milli Eğitim müdürleri, ilköğretim müfettişleri, ilçe eğitim müdürleri yükümlü ve sorumludurlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.8. 28.07.2003 gün ve 25212 sayılı R.G.'de yayımlanan Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Kurumları Yönetmeliğinin “*Olağanüstü Hâller*” başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “Eğitim-öğretimi aksatacak nitelikte olağanüstü durum, sel, deprem, hastalık, aşırı sıcak veya soğuk gibi nedenlerle mülkî amirlerin ve il veya ilçe sağlık kurulunun gerekli gördüğü durumlarda okullarda öğretime ara verilebilir. Bu gibi durumlarda öğrencilerin yetiştirilmesi amacıyla millî eğitim müdürlüklerince gerekli önlemler alınır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.9. Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Kurumları Yönetmeliğinin “*Devam Zorunluluğu*” başlıklı 25. Maddesinde yer alan; “İlköğretim kurumlarına kaydedilen zorunlu öğrenim çağındaki öğrencilerin velileri öğrencilerin okula devamını sağlamakla yükümlüdürler. Okul yönetimleri, millî eğitim müdürlükleri, müfettişler, muhtarlar ve mülkî amirler 222 sayılı Kanunun ilgili hükümleri gereğince çocukların okula devamını sağlamakla yükümlüdürler.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.10. Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Kurumları Yönetmeliğinin “*Ek Görev Verilmesi*” başlıklı 68. Maddesinde yer alan; “Öğretmenler, eğitim- öğretim ve yönetim görevlerinden başka bir görev alamazlar, ancak kendi okulundan başka bir okulda mülkî amirin onayıyla ek ders görev alabilirler.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.11. Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Kurumları Yönetmeliğinin “*Öğrenci Sağlığı ve Güvenliği*” başlıklı 139. Maddesinde yer alan; “İlköğretim kurumlarında öğrenci sağlığı ve güvenlik hizmetleri, aşağıdaki esaslara göre yürütülür: a) Öğrencilere okul ve çevresinde sağlıklı, güvenli bir eğitim-öğretim ortamı

sağlanması esastır. b) Öğrencilerin sağlık muayeneleri ve gerekli aşuları, periyodik olarak yürürlükteki mevzuat hükümlerine göre yapılır. c) Gündüzlü ve sosyal güvencesi olmayan öğrencilerin sağlık ocağı veya sağlık kurum ve kuruluşlarına sevkleri yapılır. Ekonomik durumu yetersiz olanların ilaç giderlerinin Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı tarafından karşılanması sağlanır...”, hükmü uyarınca ekonomik durumu yetersiz olan öğrencilerin ilaç giderlerinin Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı tarafından karşılanıp karşılanmadığı;

19.12. 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanunu'nun **“Denetleme ve Ceza”** başlıklı 41. Maddesinde yer alan; “Bu Kanun hükümlerine göre Bakanlığa bağlı eğitim kurumlarının dışında kamu ve özel kurum ve kuruluşlarında yapılan aday çırak, çırak ve kalfaların eğitimi ile işletmelerde yapılan mesleki eğitim, öğrencilerin bu eğitiminden sorumlu işletmelerin bağlı olduğu oda veya birliklerin temsilcilerinin katılımı ile Bakanlıkça; iş ortamı, sosyal güvenlik, iş güvenliği ve sağlık şartları bakımından ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca denetlenir. Denetimle ilgili raporlar valiliğe verilir. Raporlarda belirtilen hususlar valilikçe değerlendirilir ve gereği yapılır. Denetlemenin esas ve usulleri bu bakanlıklarca müştereken çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir. Bu Kanunun; 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 20, 22, 25, 26, 28 ve 30 uncu maddelerindeki yükümlülükleri yerine getirmeyenlere ihtar cezası verilir. İhtarın tebliğinden itibaren on gün içinde yükümlülüklerini yerine getirmeyenlerden; a) 9, 10, 25, 26 ve 28 inci maddelerine aykırı davrananlara altıyüz Türk Lirası, b) 12, 13, 14, 15, 17, 20, 22 ve 30 uncu maddelerine aykırı davrananlar ile sözleşmeyi tek taraflı ve haksız olarak fesheden işletmelere dört yüz Türk Lirası, idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı hâlinde bu cezalar iki katına çıkarılır. Fiilin sürmesi hâlinde ise meslekten geçici men cezası verilir. Bu maddedeki idarî yaptırımlara karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir. Bu Kanunun 30 uncu maddesine aykırı olarak açılan işyerleri durumun öğrenilmesinden itibaren İl Mesleki Eğitim Kurulu ile ilgili mercilerin müracaatı üzerine mahallî mülkî amirce yedi gün içinde kapatılır.”, hükmünde yer alan yaptırımların kaymakam tarafından uygulanıp uygulanmadığı;

19.13. 20.03.2012 tarih ve 28239 sayılı R.G.'de yayımlanan Millî Eğitim Bakanlığı Özel Öğretim Kurumları Yönetmeliğinin **“Kurum açma”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “(1) Kanunun 3 üncü maddesi hükmü doğrultusunda özel öğretim kurumlarına kurum açma izni ile iş yeri açma ve çalışma ruhsatı verilir. (2) Kurum açma izni ile iş yeri açma ve çalışma ruhsatının verilebilmesi için aşağıdaki belgeler istenir; (...) (3) Gerçek kişilerde kurucu, tüzel kişilerde kurucu temsilcisi, ikinci fıkrada belirtilen belgeler ile kurum açmak için valilik veya kaymakamlıklara müracaat eder. Müracaat eden kişiye, müracaat tarihinin yazılı olduğu bir alındı belgesi verilir. Kaymakamlıklara yapılan müracaatlara ilişkin dosya, üç iş günü içinde bir üst yazı ile valiliğe gönderilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.14. Millî Eğitim Bakanlığı Özel Öğretim Kurumları Yönetmeliğinin **“Kurum nakli”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “(1) Kurucu veya kurucu temsilcisi, kurumunu başka bir binaya nakledeceğini, bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının (d), (h), (ı), (k), (l) ve (m) bentlerinde belirtilen belgeler ve mevcut binadaki araç ve gereci yeni binaya taşıyacağına ve eksik araç ve gereci tamamlayacağına ilişkin kurucunun yazılı beyanıyla birlikte kaymakamlık veya valiliğe bildirir...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.15. Millî Eğitim Bakanlığı Özel Öğretim Kurumları Yönetmeliğinin **“Yerleşim ve kontenjan değişikliği”** başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “(1) Kurucu veya kurucu temsilcisi kuruma bina, blok veya kat ilavesi yapmak suretiyle kontenjan veya yerleşim planında değişiklik yapmak için bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının (d), (h), (ı), (k), (l) ve (m) bentlerinde belirtilen belgelerle birlikte kaymakamlık veya valiliğe başvurur. (...) (2) Kurucu veya kurucu temsilcisi mevcut binada değişiklik yapmak suretiyle kontenjan değişikliği yapmak için bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının (d), (ı), (k), (l) ve (m) bentlerinde belirtilen belgelerle birlikte kaymakamlık veya valiliğe başvurur...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.16. Millî Eğitim Bakanlığı Özel Öğretim Kurumları Yönetmeliğinin **“Kurum binalarının kullanılması”** başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “(1) Kurum binaları, kuruluşlarına esas olan eğitim ve öğretim hizmetleri dışında başka bir amaçla kullanılamaz. Ancak, eğitim ve öğretim faaliyetlerinin yapılmadığı zamanlarda eğitim kapsamında veya eğitimin genel ilkelerine aykırı olmayan ve Kanun kapsamına girmeyen

ücretli veya ücretsiz, kısa süreli ve geçici faaliyetler kaymakamlığa veya valiliğe bilgi verilerek yapılabilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.17. Millî Eğitim Bakanlığı Özel Öğretim Kurumları Yönetmeliğinin “**Ücretli ders görevi**” başlıklı 40. Maddesinde yer alan;” (1) (...) ç) Eğitim personeline, valilikten veya kaymakamlıktan geçici olur veya çalışma izni alınmadan kurumlarda ders saati ücretli olarak görev verilmez.”, hükmüne uygulamada dikkat edilip edilmediği;

19.18. 08.06.2004 tarih ve 25486 sayılı R.G.’de yayımlanan Okul Öncesi Eğitim Kurumları Yönetmeliği’nin “**Hizmetin Satın Alınması**” başlıklı 41. Maddesinde yer alan; “... Okulda yeterli personelin bulunmaması durumunda, okulun bulunduğu il/ilçe millî eğitim müdürlüğünün teklifi ve valilik/kaymakamlıkça uygun görülecek kişiler, gerçekleştirme birimi ve muhasebe memurluğu görevlerini yerine getirirler...””, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;19.15. 21.05.2010 gün ve 27587 sayılı R.G.’de yayımlanan Millî Eğitim Bakanlığı Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliğinin “Eğitim ihtiyaçlarını belirleme çalışmaları ve uygulanacak yöntemler” başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “... (3) Yorum ve demec içermeyen ve sadece merkez ve bağlı birimlerin faaliyetlerini tanımla sınırlı olmak kaydıyla kitle iletişim kuruluşlarına bilgi verecek görevliler mülki amirlerce belirlenir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;19.16. Millî Eğitim Bakanlığı Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliğinin “Kursa kayıt-kabul” başlıklı 32. Maddesinde yer alan; (1) Kursa devam edeceklerde, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olma şartı aranır. Haymatlos (ülkesi belli olmayan) veya mülteci durumundaki yabancılar, Türkiye’de çalışma izni verilen yabancılar, yabancı misyon şefliklerinde veya uluslararası kuruluş temsilciliklerindeki görevliler ile Türk vatandaşlığını kazanmış olup sonradan Bakanlar Kurulundan Türk vatandaşlığından çıkma izni alarak yabancı bir devlet vatandaşlığı hakkını kazanan kişiler ve bunların birinci derecede yakınları kurslara devam edebilirler. Bunlarla ilgili işlemlerde Mesleki ve Teknik Eğitim Yönetmeliği ile Türkiye’de öğrenim gören yabancı uyruklu öğrencilere ilişkin mevzuat hükümlerine uyulur. Yukarıda belirtilenlerin dışındakiler için mülki amirin izni gerekir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.19. Millî Eğitim Bakanlığı Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliğinin “**Resmî tatil günleri**” başlıklı 55. Maddesinde yer alan; “(1) Merkezlerdeki resmî tatil günlerine ilişkin işlemler, 17/3/1981 tarihli ve 2429 sayılı Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanun hükümlerine göre yürütülür. (2) Eğitim ve öğretimi aksatacak nitelikte olağanüstü durum, sel, deprem, hastalık, havanın aşırı sıcak ve soğuk olması gibi nedenlerle il veya ilçe sağlık kurulunun gerekli gördüğü ve mülkî makamın onayladığı durumlarda merkezlerde eğitim ve öğretime ara verilir. Bu gibi durumlarda kursiyerlerin eksik kalan eğitim ve öğretimleri için merkez yönetimince gerekli önlemler alınır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.20. Millî Eğitim Bakanlığı Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliğinin “**İlçe hayat boyu öğrenme, halk eğitimi planlama ve iş birliği komisyonu**” başlıklı 58. Maddesinde yer alan; “(1) İlçe hayat boyu öğrenme, halk eğitimi planlama ve iş birliği komisyonu; ilçedeki resmî, özel ve sivil toplum kuruluşları ile hayat boyu öğrenme kapsamında yaygın eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesi, planlanması, ortaya çıkan güçlüklerin değerlendirilmesi ve merkezler arasında iş birliği ve koordinasyon sağlanması, etkinliklerin birlikte planlanması ve uygulamaya konulması, hizmet tekrarı ve kaynak israfının önlenmesi ve verimliliğin artırılması amacıyla kaymakamın başkanlığında belediye başkanı veya temsilcisi, askerî birlik temsilcisi, yükseköğretim kurumlarından temsilci, cumhuriyet başsavcısı veya temsilcisi, emniyet müdürü, özel idare müdürü, millî eğitim müdürü, yaygın eğitimden sorumlu şube müdürü, gençlik ve spor müdürü, tarım ilçe müdürü, sosyal hizmetler ilçe müdürü, varsa Türkiye iş kurumu temsilcisi, çevre ve orman müdürü, kültür ve turizm müdürü, vakıflar müdürlüğü temsilcisi, meslek odaları temsilcileri, sendika temsilcileri, ilköğretim müfettişi, ilköğretim, ortaöğretim ve her türdeki mesleki ve teknik ortaöğretim kurumlarını temsilen birer müdür, merkez müdürleri ve uygun görülen diğer resmî, özel sivil toplum kuruluş temsilcilerinden oluşur. (2) Komisyon, ağustos ve ocak aylarında olmak üzere yılda iki defa toplanır. Komisyon başkanının çağrısıyla gerektiğinde olağanüstü de toplanabilir. Sekreteryaya işleri ilgili şube müdürü tarafından yürütülür. Komisyonun gündemi, merkez halk eğitimi ve hayat boyu öğrenme planlama komisyonlarının görüşü alınarak oluşturulur. Alınan kararlar kaymakamın onayından sonra uygulanır.”, hükmü uyarınca ilçe hayat boyu öğrenme, halk eğitimi planlama ve iş birliği komisyonunun kaymakamın başkanlığında toplanıp toplanmadığı;

19.20. 09.02.2012 tarih ve 28199 sayılı R.G.'de yayımlanan Milli Eğitim Bakanlığı Okul-Aile Birliği Yönetmeliğinin “*Gelirlerin dağılımı*” başlıklı 17. Maddesinde yer alan; “... 3) İl/ilçe millî eğitim müdürlükleri hesaplarına yatırılan paralar, il/ilçe millî eğitim müdürünün veya görevlendireceği ilgili müdür yardımcısı/şube müdürü başkanlığında iki okul müdürü ve iki birlik başkanından, mülki amirin onayı ile oluşturulan komisyonca öncelikle imkânları kısıtlı olan okulların ve öğrencilerin eğitim ve öğretimle ilgili ihtiyaçlarında kullanılmak üzere ilgili birliğin hesabına aktarılır...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.21. Milli Eğitim Bakanlığı Okul-Aile Birliği Yönetmeliğinin “*Muhammen bedel tespit komisyonu ve bedel tespiti*” başlıklı 19. Maddesinde yer alan; “(1) Muhammen bedel tespit komisyonu, valilik/kaymakamlıkça görevlendirilecek il/ilçe millî eğitim müdür yardımcısı/şube müdürü başkanlığında okul müdürü/müdür yardımcısı, birlik başkanı, defterdarlık/mal müdürlüğü temsilcisi, gerekli görülmesi halinde ilgili özel idare müdürlüğü temsilcisi ile il ve ilçelerde ilgili meslek odasının temsilcisinin katılımıyla oluşur...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.22. Milli Eğitim Bakanlığı Okul-Aile Birliği Yönetmeliğinin “*Kiralama usulü ve işlemleri*” başlıklı 20. Maddesinde yer alan; “... (3) Kiralama işlemleri, valilik/kaymakamlıkça görevlendirilecek il/ilçe millî eğitim müdür yardımcısı/şube müdürü başkanlığında ilgili birlik başkanı, defterdarlık/mal müdürlüğü temsilcisi, gerektiğinde il/ilçe özel idare müdürlüğü temsilcisinin katılımıyla oluşan ihale komisyonunca yapılır...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.23. Milli Eğitim Bakanlığı Okul-Aile Birliği Yönetmeliğinin “*Anlaşmazlıkların çözümü ve takibi*” başlıklı 28. Maddesinde yer alan; “1) Bu Yönetmeliğin uygulanması sırasında ortaya çıkabilecek problemler öncelikle mülki idare amirlerince değerlendirilir, çözüme kavuşturulamayan hususlarda Bakanlığın görüşü alınır. (2) Sözleşme ile getirilen yükümlülüklerin takibi birlik yönetim kurulu ve okul yönetimi tarafından yapılır. (3) Sözleşmenin uygulanması sırasında ortaya çıkabilecek hukuki ihtilafların çözümü için kanuni yollara başvurulmak üzere okul yönetimince ilgili mülki idare amirine durum bildirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.24. 13.01.2005 tarih ve 25699 sayılı R.G.'de yayımlanarak yürürlüğe giren Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim ve Orta Öğretim Kurumları Sosyal Etkinlikler Yönetmeliğinin “*Geziler*” başlıklı 21. Maddesinde yer alan; “... ğ) Okulun bulunduğu il/ilçe sınırları içinde sosyal etkinlik kapsamında yapılacak gezilerle ilgili onay, okul müdürlüğünün önerisi üzerine il/ilçe millî eğitim müdürünce; il sınırları dışına yapılacak gezilerle ilgili onay ise il/ilçe millî eğitim müdürlüğünün önerisi üzerine mülkî amirce verilir...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.25. Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim ve Orta Öğretim Kurumları Sosyal Etkinlikler Yönetmeliğinin “*Yarışmalar*” başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “... e) Bakanlık dışındaki resmî/özel kurum ve kuruluşlarca düzenlenecek il/ilçe düzeyindeki yarışmalara katılım mülki amirin; yurt genelindeki yarışmalar ise Bakanlığın izni ile gerçekleştirilir. Yarışmalarla ilgili komisyonların oluşturulmasına ilişkin hususlar izin onayında yer alır...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

19.26. Milli Eğitim Bakanlığı Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığının 15.02.2010 gün ve 2010/15 nolu Genelgesi uyarınca; Okullardaki yemek hizmetlerinin hijyenik ortamda yürütülmesi konusunda gereken önlemlerin alınıp alınmadığı, ilçelerde kaymakamın başkanlığında belediye başkanı veya temsilcisi, ilçe milli eğitim müdürü, ilçe tarım müdürü ve ilçe sağlık grup başkanından oluşan bir komisyonun belirleyeceği kişiler marifetiyle sorumluluk alanındaki yemek şirketlerinin periyodik olarak denetlendirilip denetlendirilmediği;

19.27. Milli Eğitim Bakanlığı Strateji Geliştirme Başkanlığının 12.06.2009 gün ve 2009/52 nolu Genelgesi uyarınca; Başta kız öğrenciler olmak üzere ortaöğretimde okullaştırma oranının artırılması ve değişik zamanlarda düzenlenen “haydi kızlar okula” gibi kampanyaların başarılı olması için gayret gösterilip gösterilmediği;

20. KÜLTÜR VE TURİZM İLE İLGİLİ GÖREVLER:

20.1. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun "Haber verme zorunluğu" başlıklı 4. Maddesinde yer alan; "Taşınır ve taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarını bulanlar, malik oldukları veya kullandıkları arazinin içinde kültür ve tabiat varlığı bulunduğunu bilenler veya yeni haberdar olan malik ve zilyetler, bunu en geç üç gün içinde, en yakın müze müdürlüğüne veya köyde muhtara veya diğer yerlerde mülki idare amirlerine bildirmeye mecburdurlar. Bu gibi varlıklar, askeri garnizonlar ve yasak bölgeler içinde bulunursa, usulüne uygun olarak üst komutanlıklara bildirilir. Böyle bir ihbarı alan muhtar, mülki amir veya bu gibi varlıklardan doğrudan doğruya haberdar olan ilgili makamlar, bunların muhafaza ve güvenlikleri için gerekli tedbirleri alırlar. Muhtar, aynı gün alınan tedbirlerle birlikte durumu en yakın mülki amire; mülki amir ve diğer makamlar ise on gün içinde, yazı ile Kültür ve Turizm Bakanlığına ve en yakın müze müdürlüğüne bildirir. İhbar alan Bakanlık ve müze müdürü bu Kanun hükümlerine göre, en kısa zamanda gerekli işlemleri yapar.", hükmü doğrultusunda işlem yapılıp yapılmadığı;

20.2. 13.03.2012 tarih ve 28232 sayılı R.G.'de yayınlanan Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür Varlıklarının ve Sitlerin Tespit ve Tescili Hakkında Yönetmeliğin "**Tescil İşlemleri**" başlıklı 8. Maddesinde yer alan; "(1) Yapılan tespitler sonucu hazırlanan belgelerin Koruma Bölge Kurulunca değerlendirilip uygun bulunması sonucunda alınan tescil kararının ilgili kuruluşlara dağıtımı, kararı alan koruma bölge kurulu müdürlüğüne yapılır. Tescil edilen korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı, belirlenen korunma alanları ve sitler il merkez ilçesi sınırları içerisinde ise valilikçe, ilçe sınırları içinde ise kaymakamlıkça, tescil kararının valiliğe veya kaymakamlığa tebliğ tarihinden itibaren en geç üç gün içinde ilan tahtalarına asmak, belediye hoparlörüyle duyurmak, köy muhtarlığına bildirmek ve internet sitesinde yayımlamak suretiyle ilân edilir. Bu ilana ait tutanak ilgili Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğüne iletmek üzere Bakanlığın o ildeki temsilcisine teslim edilir. (2) Korunması gerekli taşınmaz kültür varlıkları ile sitler kadastral haritalar üzerinde belirlenmişse, bu taşınmazlara ilişkin köy-mahalle-pafta adı, ada-parcel numarası, parselin bir bölümünün veya tamamının sit içinde kaldığına ilişkin bilgileri gösterir liste ilgili valilik ve kaymakamlık tarafından ilgili kadastro müdürlüğüne hazırlattırılarak ilgili tapu müdürlüklerine gönderilir. (3) Korunması gerekli taşınmaz kültür varlıkları ile sitler kadastral haritalar üzerinde belirlenmemiş ise bu bilgiler, Genel Müdürlük ile Tapu ve Kadaströ Genel Müdürlüğü arasında düzenlenen bir protokol kapsamında Koruma Bölge Kurulu Müdürlükleri ile Kadaströ Müdürlüklerince ortaklaşa belirlenir. (4) Bu işlemler tamamlandıktan sonra, korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı, belirlenen korunma alanları ve sitler, il merkez ilçe sınırları içinde ise valinin, ilçe sınırları içinde kalırsa kaymakamın yazısı üzerine veya tapu müdürlüklerince doğrudan tapu kütüğünün beyanlar hanesine, korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı, korunma alanı veya cinsi, derecesi ve bir bölümünün ya da tamamının sit içinde kaldığı da belirtilerek sit olduğuna dair kayıt konur...", hükmü doğrultusunda işlem yapılıp yapılmadığı;

20.3. 22.05.2010 tarihli ve 27588 sayılı R.G.'de yayımlanan Sit Alanlarında Kalan Taşınmazların Hazine Taşınmazları İle Değiştirilmesi Hakkında Yönetmeliğin "**Trampaya Konu Taşınmazların Belirlenmesi**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan; "(1) Hangi sit alanlarında trampa işleminin programa alınacağı, yapılan başvurular göz önünde tutularak Bakanlık tarafından belirlenir. (2) Programa alınan sit alanı; büyükşehir belediyeleri sınırları içindeki ilçelerde veya diğer illerin merkez ilçelerinde kalıyorsa Valilikçe, diğer ilçelerin sınırları içinde kalıyorsa Kaymakamlıkça otuz gün süre ile ilan tahtasına asılarak ve gerekiyorsa belediye hoparlörüyle en az iki gün aralıklarla üç kez duyurularak, ayrıca Valilik, Kaymakamlık ve Belediyelerin internet sitelerinde duyurularak ilan edilir...", hükmü doğrultusunda işlem yapılıp yapılmadığı;

20.4. 15.02.1994 gün ve 21850 sayılı R.G.'de yayımlanan Kültür Merkezi Müdürlüklerinin Görev, Yetki, Sorumluluk, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin "**Koordinasyon Kurulunun Kuruluşu**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "Kültür merkezinde yapılacak faaliyetlerin verimli ve düzenli yürütülebilmesi için kültür merkezinde bulunan ve Bakanlığa bağlı birimlerin müdürlerinin katılımıyla bir koordinasyon kurulu oluşturulur. Koordinasyon kuruluna: Kültür merkezinde il kültür müdürlüğü bulunması halinde, il kültür müdürü veya görevlendireceği yardımcısı, il kültür müdürlüğü bulunmaması halinde kültür merkezi müdürü başkanlık eder.", hükmüyle; Yönetmeliğin "**Onay Mercii**" başlıklı 12. Maddesinde yer alan; "Koordinasyon Kurulunun kararları illerde valilerin, ilçelerde kaymakamların onayı ile kesinleşir.", hükmü doğrultusunda işlem yapılıp yapılmadığı;

20.5. 5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanun'un "**İşaret ve ibarelerin kullanılmaması**" başlıklı 13. Maddesinde yer alan; "Değerlendirme ve sınıflandırma sonucu zorunlu tutulan işaret ve ibarelerin kullanılmaması halinde, Bakanlığın talebi veya üçüncü kişilerin ihbarı üzerine mülkî idare amirlerince filmlerin gösterim ve dağıtımını durdurulur. Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak; a) Zorunlu tutulduğu hâlde gerekli işaret ve ibareleri taşımayan filmlerin dağıtım ve gösterimini yapanlara onbin Türk Lirası, b) Zorunlu tutulduğu hâlde gerekli işaret ve ibareleri kullanmayan filmlerin yapımcılarına ellibin Türk Lirası, c) Üzerindeki işaret ve ibarelere rağmen, bu işaret ve ibarelere uyulmaksızın dağıtım ve gösterim yapanlara ellibin Türk Lirası, idarî para cezası verilir. Bu maddede öngörülen idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir. İdarî para cezasının ödenmiş olması, yükümlülükleri ortadan kaldırmaz.", hükmünde yer alan durdurma ve idari para cezası verme yetkisinin kullanılıp kullanılmadığı;

20.6. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun "**Haklara tecavüzün önlenmesi**" başlıklı 81. Maddesinde yer alan; "... Bakanlık ile mülkî idare amirleri bandrollenmesi zorunlu olan nüshaların ve süreli olmayan yayınların, bandrollü olup olmadıklarını her zaman denetleyebilir. Gerekli görüldüğünde, mülkî idare amirleri re'sen veya Bakanlığın talebi ile bu denetimi gerçekleştirmek üzere illerde denetim komisyonu oluşturabilir. İhtiyaç hâlinde, bu komisyonlarda Bakanlık ve ilgili alan meslek birlikleri temsilcileri de görev alabilirler...", hükmü doğrultusunda denetim komisyonu oluşturulup oluşturulmadığı;

20.7. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun Ek 10. Maddesinde yer alan; "Aşağıda belirtilen hâllerde idarî para cezası uygulanır: 1. 44 üncü madde gereğince alınması zorunlu sertifikaları almaksızın faaliyet gösteren kişi mahallî mülkî amir tarafından onbin Türk Lirasından otuzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasıyla cezalandırılır. İlgili tüzel kişi hakkında verilecek idarî para cezasının üst sınırı ellibin Türk Lirasıdır. 2. Bu madde hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın yüzde ellisi Kültür ve Turizm Bakanlığının hesabına aktarılır.", hükmü doğrultusunda işlem yapılıp yapılmadığı;

20.8. 6279 sayılı Çoğaltılmış Fikir ve Sanat Eserlerini Derleme Kanunu'nun "**İdari Para Cezası**" başlıklı 10. Maddesinde yer alan; "(1) Bu Kanunda yer alan sorumluluklarını yerine getirmeyen derleme mükelleflerine, derlemenin yapıldığı yerdeki en büyük mülki amir tarafından uygulanacak yaptırımlar şunlardır: a) 9 uncu maddenin birinci ve üçüncü fıkralarında belirtilen yükümlülükleri yerine getirmeyen derleme mükellefleri, her derleme nüshası için bin Türk Lirasından beş bin Türk Lirasına kadar idari para cezası ile cezalandırılır. b) 6 ncı maddenin (ç) bendinde belirtilmiş derleme mükelleflerinden, 9 uncu maddede belirtilen yükümlülükleri yerine getirmeyenler, bu yükümlülüklerini yerine getirmedikleri sürece bir daha izin belgesi alamazlar.", hükmünde yer alan yaptırımların uygulanıp uygulanmadığı;

20.9. 15.03.2007 gün ve 26463 sayılı R.G.'de yayımlanan Kültür ve Turizm Bakanlığınca Yerel Yönetimlerin, Derneklerin, Vakıfların ve Özel Tiyatroların Projelerine Yapılacak Yardımlara İlişkin Yönetmeliğin "**Başvuru**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "(1) Başvuru, aşağıda belirtilen belgeler eklenmek suretiyle, etkinlik tarihinden en az otuz gün önce etkinliğin yapılacağı ilin İl Müdürlüğüne yapılır: a) Başvuru sahiplerinin adını, talebin özetini ve kanuni tebligat adresini belirten başvuru dilekçesi, b) Başvuruda bulunan teşekkül dernek ise tüzüğünün, vakıf ise senedinin İl Müdürlüğü veya Noter tarafından onaylı örneği, c) Projenin adını, amacını, etkinlik tarih ya da tarihlerini, tahmini maliyet tablosunu, etkinlik programını ve etkinlik bilgilerini içeren ayrıntılı rapor, ç) Proje etkinliğinde yer alacak yerli ve yabancı panelist, bilim insanı, sanatçı ve benzeri kişi ve toplulukların listesi, d) Proje konusu faaliyet için mülki idare amirliğinden alınan izin belgesi, e) Etkinlik tarihinin değişmesi halinde, etkinlik tarihinden önce yeni tarihli detaylı etkinlik programı ve mülki idare amirliğinden yeniden alınacak izin belgesi.", hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

20.10. 27.01.1984 gün ve 18294 sayılı R.G.'de yayımlanan Define Arama Yönetmeliği'nin "**Müracaat**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan; "Define aramak isteyenler, define arayacakları yerin bağlı olduğu mülki amire bir dilekçe ile müracaat ederler.", hükmü;

Yönetmeliğin 9. Maddesinde yer alan; “Mülki amir, define aranacak yerin 2863 sayılı Kanun'un 6ncı maddesinde belirtilen yerler ile tesbit ve tescil edilen sit alanları ve mezarlıklar içinde olup olmadığını, define aranmasından sakınca bulunup, bulunmadığını, en yakın müze müdürlüğüne tesbit ettirir.”, hükmüyle;

Yönetmeliğin 10. Maddesinde yer alan; “Müze Müdürlüğüne, müracaat uygun bulunduğu takdirde define arama ruhsatı verilir. Ruhsatname bir yıl sürelidir. Define araması aralıksız en çok bir ay devam eder. Hava muhalefeti veya tabii afetlerden dolayı bu süre içinde bitirilemezse bir defaya mahsus olmak üzere mülki amirce en çok bir ay daha uzatılabilir.”, hükümleri uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

20.11. 23.02.2011 tarihli 27855 R.G.'de yayımlanan Turizm Amaçlı Sportif Faaliyet Yönetmeliğinin “*Sportif turizm kurullarının oluşumu*” oluşumu başlıklı 11. maddesinde yer alan; “(1) Yönetmeliğin belirlediği görevleri yapmak, turizm amaçlı sportif faaliyette bulunmak isteyenlerin taleplerini incelemek, yeterlilik belgesi düzenlemek, Yönetmeliğin uygulanması için gerekli çalışmaları yapmak, denetimi sağlamak için, valiliklerce belirlenecek bölgelerde Sportif Turizm Kurulu kurulur. a) Acentaların başvurularında Kurul; bulunduğu ilde Vali veya görevlendireceği Vali Yardımcısı; ilçede Kaymakam, İl Kültür ve Turizm Müdürü veya görevlendireceği İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı, Gençlik ve Spor İl Müdürü veya görevlendireceği kişi ve Türkiye Seyahat Acentaları Birliği tarafından belirlenen bir seyahat acentası temsilcisi olmak üzere dört kişi, daimi inceleme yapacağı faaliyet türüne uygun olarak da bir uzman kişinin katılımıyla beş kişiden oluşur. b) Tesislerin başvurularında Kurul; bulunduğu İlde Vali veya görevlendireceği Vali Yardımcısı; İlçede Kaymakam, İl Kültür ve Turizm Müdürü veya görevlendireceği İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı, Gençlik ve Spor İl Müdürü veya görevlendireceği kişi ve tesisin üyesi olduğu kuruluş tarafından belirlenen bir sektör temsilcisi olmak üzere dört kişi, daimi inceleme yapacağı faaliyet türüne uygun olarak da bir uzman kişinin katılımıyla beş kişiden oluşur. c) Denizde gerçekleştirilecek su altı ve su üstü sportif faaliyetlerde bulunacak işletmelerin başvurularında Kurul; bulunduğu İlde Vali veya görevlendireceği Vali Yardımcısı; İlçede Kaymakam, İl Kültür ve Turizm Müdürü veya görevlendireceği İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı, Gençlik ve Spor İl Müdürü, Liman Başkanı, Sahil Güvenlik Komutanı veya bunların görevlendireceği kişi, Deniz Ticaret Odasının ilgili meslek temsilcisi olmak üzere altı kişi, daimi inceleme yapacağı faaliyet türüne uygun olarak da bir uzman kişinin katılımıyla yedi kişiden oluşur. (2) Kurulun yazışmaları ve sekretaryası İl Müdürlüğü bünyesinde yerine getirilir. İlde Vali veya görevlendireceği Vali Yardımcısı; İlçede, Kaymakam Kurul Başkanı olarak, İl Kültür ve Turizm Müdürü veya görevlendireceği İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı ikinci başkan olarak görev yapar. Kurul Başkanın çağrısıyla toplanır. Kararlar oy çokluğu ile alınır. Oyların eşitliği halinde başkanın kullandığı oy yönünde çoğunluk sağlanmış sayılır. Kurul gerekli gördüğü hallerde görüş almak üzere uzman çağırabilir.”, hükmü uyarınca sportif turizm kurullarının oluşturulup oluşturulmadığı;

20.12. Turizm Amaçlı Sportif Faaliyet Yönetmeliğinin “*Yasaklar*” başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “(1) İzinsiz olarak turizm amaçlı sportif faaliyette bulunulması, işletme belgesi veya izin belgesinde belirlenen türün ve ilan edilen parkur dışında sportif faaliyet yapılması, faaliyetin yeterlilik belgesi kapsamında olmayan malzeme-araç ve personel ile gerçekleştirilmesi yasaktır. (2) İzinsiz olarak turizm amaçlı sportif faaliyette bulunanlar, buldukları yerlerin en büyük mülki amirleri tarafından derhal faaliyetten men edilir, 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 32'nci maddesi hükmü uyarınca işlem yapılır...” , hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

21. GENÇLİK VE SPOR HİZMETLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER:

21.1. 6222 sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun'un “*İl ve ilçe spor güvenlik kurullarının oluşturulması*” başlıklı 4. Maddesinde yer alan; “(1) İl spor güvenlik kurulu, vali veya görevlendireceği vali yardımcısının başkanlığında, belediye başkanlığı, il jandarma komutanlığı, il emniyet müdürlüğü, gençlik ve spor il müdürlüğü, il sağlık müdürlüğü, il milli eğitim müdürlüğü, ilgili federasyon ve amatör spor kulüpleri konfederasyon temsilcileri, vali tarafından belirlenecek bir hukukçu ile farklı spor kulüplerine mensup taraftardan sorumlu kulüp temsilcisi olan en az iki yönetici ve gerekli görüldüğünde davet edilecek basın kuruluşlarının ve ilgili kamu kuruluşlarının temsilcilerinden oluşur. (2) İlçe spor güvenlik kurulu, kaymakam başkanlığında il spor güvenlik kurulunda yer alan kurum ve kuruluşların ilçedeki temsilcileri ve kaymakam tarafından belirlenecek bir hukukçu ile varsa farklı spor kulüplerine mensup taraftar-

dan sorumlu kulüp temsilcisi olan en az iki yönetici ve gerekli görüldüğünde davet edilecek basın kuruluşlarının ve ilgili kamu kuruluşlarının temsilcilerinden oluşur.”, hükmüyle;

28.08.2004 gün ve 25567 sayılı R.G.’de yayımlanan Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin “**İl ve ilçe spor güvenlik kurullarının kuruluşu, görev, yetki ve sorumlulukları**” başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “... (2) İlçe spor güvenlik kurulu, kaymakamın başkanlığında il spor güvenlik kurulunda yer alan kurum ve kuruluşların ilçedeki temsilcileri ve kaymakam tarafından belirlenecek bir hukukçu ile varsa farklı spor kulüplerine mensup taraftardan sorumlu kulüp temsilcisi olan en az iki yönetici ve gerekli görüldüğünde davet edilecek basın kuruluşlarının ve ilgili kamu kuruluşlarının temsilcilerinden oluşur...” hükmüne uygun olarak ilçe spor güvenlik kurulunun oluşturularak Yönetmeliğin 5. Maddesinde sıralanan görevlerin yerine getirilip getirilmediği;

21.2. Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin “**İl ve ilçe spor güvenlik kurullarının kuruluşu, görev, yetki ve sorumlulukları**” başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “... (6) İl veya ilçe spor güvenlik kurullarının toplantılarına katılmayan ve alınan kararlara uymayan kamu görevlisi üyelerin durumu, 10/6/1949 tarihli ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanununa göre değerlendirmek üzere mahallin en büyük mülki amirine, diğer üyelerin durumu ise ilgili federasyona bildirilir...” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

21.3. Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin “**Emniyet müdürlükleri ile jandarma komutanlıklarının görev, yetki ve sorumlulukları**” başlıklı 7/g maddesinde yer alan; “... g) Spor alanlarında genel kolluk görevlileri ile bunların gözetiminde olmak üzere özel güvenlik görevlileri tarafından yapılacak üst araması konusunda mülki idare amirinden yazılı izin almak...” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

21.4. Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin “**Müsabaka güvenlik amirinin görev, yetki ve sorumlulukları**” başlıklı 8/1-e Maddesinde yer alan; “(1)... e) Spor alanlarının çevresinde ve spor alanı girişlerinde spor müsabakası ile ilgili olarak mülki amirin yazılı iznine istinaden genel kolluk görevlileri ile bunların gözetiminde olmak üzere özel güvenlik görevlilerine izleyicilerin üstünü ve eşyasını teknik cihazlarla ve gerektiğinde el ile kontrol ettirmek, aratmak ve üst araması yaptırmak...” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

21.5. Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin “**Özel güvenlik görevlilerinin görev, yetki ve sorumlulukları**” başlıklı 13/e Maddesinde yer alan; “... e) Spor alanına girişte, genel kolluk görevlilerinin gözetiminde olmak üzere mülki amirin yazılı iznine istinaden izleyicilerin üstünü ve eşyasını teknik cihazlarla ve gerektiğinde el ile kontrol etmek ve aramak ile seyir alanına ruhsatlı dahi olsa ateşli silahlar ile esasen bulundurulması yasak olan diğer silahların, her türlü kesici, ezici, bereleyici veya delici aletler ile patlayıcı, parlayıcı, yanıcı veya yakıcı maddelerin, her türlü kesici, ezici, bereleyici veya delici aletler ile patlayıcı, parlayıcı, yanıcı veya yakıcı maddelerin, c) Uyuşturucu veya uyarıcı maddelerin ve ilgili federasyonun belirlediği esaslara aykırı olarak alkollü içeceklerin sokulmasını ve kullanılmasını engellemek...” hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

21.6. Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin “**Yükümlülüklerin yerine getirilmemesi**” başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “(1) Spor müsabakaları öncesinde toplanan spor güvenlik kuruluna katılmayan, kurul kararlarına uymayan, Kanunda öngörülen sorumluluk ve görevlerini yerine getirmeyen kurum ve kuruluşlar ile ilk yardım ve itfaiye personeli, hakkında gerekli adli ve idari işlem başlatılmak üzere mahallin en büyük mülki amirine bildirilir. Bu yükümlülükleri yerine getirmeyen kulüpler ile taraftardan sorumlu temsilci ve kulüp görevlileri, hakkında gerekli işlemler yapılmak üzere ilgili federasyona bildirilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

21.7. 6222 sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun’un “**Spor alanlarına sokulması yasak maddeler**” başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “(1) Spor alanlarına; a) Ruhsatlı dahi olsa ateşli silahlar ile esasen bulundurulması yasak olan diğer silahların, b) Esasen bulundurulması yasak olmamakla beraber kesici, ezici, bereleyici veya delici aletler ile patlayıcı, parlayıcı, yanıcı veya yakıcı maddelerin, c) Uyuşturucu veya uyarıcı maddelerin ve ilgili spor federasyonlarının belirlediği esaslara aykırı olarak alkollü

içeceklerin, sokulması yasaktır. (2) Müsabaka güvenliğinin sağlanması amacıyla, genel kolluk görevlileri ile bunların gözetiminde olmak üzere özel güvenlik görevlileri, mülki amirin yazılı emrine istinaden, spor alanına girişte izleyicilerin üstünü ve eşyasını teknik cihazlarla ve gerektiğinde el ile kontrol edebilir ve arayabilir. (3) Spor müsabakası öncesinde, esnasında ve sonrasında spor alanının çevresinde ve müsabakanın yapılacağı yer gidiş ve geliş güzergâhında, taraftarların üzeri ve eşyası 4/7/1934 tarihli ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanununun önleme aramasına ilişkin hükümlerine göre aranabilir. (5) Genel kolluk görevlileri ve belediye zabıtası birinci fıkranın (b) ve (c) bentleri kapsamına giren alet veya maddeleri spor alanı çevresinde seyyar olarak satan, satışa arz eden, dağıtan veya dağıtmak için bulduran kişileri bu alandan uzaklaştırmakla yükümlüdür.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

21.8. 08.07.2005 gün ve 25869 sayılı R.G.’de yayımlanan Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Gençlik ve Spor Kulüpleri Yönetmeliğinin **“Kulüp şubesi ve organları”** başlıklı 15. Maddesinde yer alan; “Kulüpler; tüzüklerinde yer alması ve genel kurul kararı ile kulüp merkezinin bulunduğu il dışında olmak üzere, birer şube açabilir. Kulüp yönetim kurulunca yetki verilen en az üç kişilik kurucular kurulu, şube açılacak yerin en büyük mülki Amirliğine şube kuruluş bildirimini ve gerekli belgeleri verir. Şubeler, bu Yönetmelik hükümlerine göre faaliyetin yapılacağı yerdeki il müdürlüğüne kayıt ve tescil işlemlerini yaptırdıktan sonra kulüp adını alarak Teşkilat faaliyetlerine katılır. Her şubede genel kurul, yönetim kurulu ve denetim kurulu veya denetçi bulunması zorunludur. Bu organların görev ve yetkileri ile şubelere ilişkin diğer hususlar hakkında 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu, 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Dernekler Kanunu ve 31/3/2005 tarihli ve 25772 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Dernekler Yönetmeliği hükümleri uygulanır. Şube genel kurulları, olağan toplantılarını merkez genel kurul toplantısından en az iki ay önce bitirmek zorundadır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

21.9. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Gençlik ve Spor Kulüpleri Yönetmeliğinin **“Kulüp organlarına seçilenlerin idareye bildirilmesi”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Kulüpler; genel kurul toplantısı sonucunda yönetim ve denetim kurulları ile diğer organlara seçilen asil ve yedek üyeleri ve tüzüklerinde yapılan değişiklikleri, genel kurul toplantı tarihinden itibaren, genel kurul toplantıları dışında dernek organlarında veya yerleşim yerlerinde meydana gelen değişiklikleri de değişikliği izleyen tarihten itibaren, otuz gün içerisinde Dernekler Yönetmeliğindeki ilgili formu doldurarak bağlı buldukları il müdürlüklerine ve mülki idare Amirliğine bildirmekle yükümlüdürler.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

21.10. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Gençlik ve Spor Kulüpleri Yönetmeliğinin **“Üst kuruluş”** başlıklı 21. Maddesinde yer alan; “...Federasyon ve konfederasyonlar; tüzüklerini, organlara seçilenleri, iletişim bilgilerini ve diğer değişiklikleri otuz gün içinde yerleşim yerlerinin bulunduğu mülki idare Amirliğine ve il müdürlükleri aracılığı ile Genel Müdürlüğe bildirmek zorundadırlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

21.11. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Gençlik ve Spor Kulüpleri Yönetmeliğinin **“Denetim”** başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “Genel Müdürlük veya mülki idare amirin onayı alınmak kaydıyla il müdürlükleri; kulüpleri ve üst kuruluşları Dernekler Kanunu ve Dernekler Yönetmeliği hükümleri saklı kalmak kaydıyla her yönden denetler. Kulüplerin genel kurullarına gerekli hallerde il müdürü veya yetki vereceği kişi gözlemci olarak katılır ve hazırlayacağı raporu ilgili birimlere havalesi yapılmak üzere mülki idare Amirliğine sunar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

21.12. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Gençlik ve Spor Kulüpleri Yönetmeliğinin **“Tescil işlemleri”** başlıklı 28/f. Maddesinde yer alan; “f) Tescil işlemi yapılan kulüple ilgili bilgiler mülki idare Amirliğine bildirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

22. ORMAN VE SU İŞLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER:

22.1. 6831 sayılı Orman Kanunu’nun **“II. Orman yangınlarının söndürülmesi”** başlıklı 68. Maddesinde yer alan; “Ormanların içinde veya yakınında ateş ve yangın belirtisi görenler bunu derhal orman idaresine veya en yakın muhtarlığa, jandarma dairelerine veya mülkiye Amirlerine haber vermeye mecburdurlar.

Yangın ihbarında Devlete ait her türlü askeri ve mülki haberleşme vasıtalarından derhal ve parasız olarak faydalanılır...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

22.2. 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 69. Maddesinde yer alan; “Orman yangınlarında yangına civar köy ve kasabaların 18 yaşını bitirip 50 yaşını doldurmamış bütün erkek nüfusu beraberinde mevcut balta, kürek, kazma, destere gibi yangın söndürmeye yarıyacak aletleriyle yangın yerine gitmeye ve yangını söndürmeye mecburdurlar. Söndürme işine gelenler yangını söndürmeye kafi gelmezse daha ilerdeki köy ve kasaba halkından mükellef olanlar da yangın yerine gönderilirler. Aynı şekilde, vali, kaymakam, nahiye müdürü ve köy muhtarları ve civardaki asker ve jandarma birlik kumandanları bölgedeki orman başmüdürü ve onun lüzum göstereceği orman memurları yangın mahalline yardımcı göndermeye ve bizzat gitmeye mecburdurlar. Yangın söndürülmesinde çalışanların bu yüzden hasara uğrıyan zati eşya ve teçhizatını Devlet ormanlarında orman idaresi, diğer ormanlarda alakalıları tazmine mecburdurlar...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

22.3. 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 70. Maddesinde yer alan; “... Mahallin en yüksek mülkiye amiri tarafından lüzum görülecek miktarda askeri nakil vasıtaları ile diğer daire ve İktisadi Devlet Teşekküllerine, belediyelere ait nakil vasıtalarının, sadece akaryakıt bedelleri Orman Umum Müdürlüğünce ödenmek kaydıyla ücretsiz olarak orman yangınlarının söndürülmesine mütaallik işlerde kullanılmasına emir verilebilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

22.4. 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 74. Maddesinde yer alan; “Orman idaresinin göstereceği lüzum üzerine mahallerinin en büyük mülkiye amirleri, kuraklık veya yangın olup da henüz söndürülmüş fakat sirayet ihtimalleri tamamen bertaraf edilmemiş olmak gibi fevkalade zamanlarda muayyen bir müddet için ormanlara girmeyi men ve oralardaki her türlü işlerin tatilini emredebilirler.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

22.5. 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 105. Maddesinde yer alan; “69 uncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için yetkili memurlar ve orman teşkilatı tarafından yangın mahalline gitmeleri emrolunmasına veya mahallî mutat vasıtalarla ilan edilmesine rağmen orman yangını söndürmeye gitmekten imtina edenler veya gidip de çalışmayanlar ve verilen işi yapmayanlar hakkında, mahallin en büyük mülkî amiri tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası uygulanır. Bu maddede yazılı memurlarla orman teşkilatında vazifeli olanlardan yangın yerine yardım göndermeyenlerle alaka göstermeyenler, Türk Ceza Kanununun 170 inci maddesinde tanımlanan suçu ihmali davranışla işlemiş olmak dolayısıyla cezalandırılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

22.6. 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 107. Maddesinde yer alan; “74 üncü maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyenlere mahallin en büyük mülkî amiri tarafından Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre idarî para cezası verilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

22.7. 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 63. Maddesinde yer alan; “... Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan arazide ağaçlandırma yapmak isteyenler vali veya kaymakama müracaat ederler...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

22.8. 4122 sayılı Milli Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Seferberlik Kanunu'nun “**Uygulama**” başlıklı 4. Maddesinde yer alan; “... c) İçişleri Bakanlığı; mülki hudutları dâhilinde valilikler ve kaymakamlıklar vasıtasıyla ağaçlandırma ve erozyon kontrolü çalışmaları yapar. Özel İdare imkânlarını da kullanarak "Özel İdare Ormanları" kurar. Polis okullarında eğitim ve öğrenim gören polis adaylarına, her yıl üç adetten az olmamak üzere fidan diktirerek "Emniyet Ormanları" kurar. Bakım ve korunmasını yapar, yaptırır. d) Milli Eğitim Bakanlığı; Orman Bakanlığınca, valiliklerce, kaymakamlıklarla ve belediyelerce tahsis edilen uygun yerlerde her öğrenciye her yıl 3 adetten az olmamak üzere fidan diktirerek "Okul Ormanları" kurar. Saha hazırlığı ile bakım ve koruma işleri araziye veren kuruluşlarca yapılır...”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

Ayrıca İçişleri Bakanlığının 20.03.2007 gün ve 31 sayılı “**Ağaçlandırma**” konulu Genelgesi uyarınca; (a) Mülki İdare Amirlerinin konuya gereken önemi vererek orman, ağaçlandırma, erozyon kontrolü, küresel ısınma ve iklim değişikliği konularında halkın bilinçlendirilmesi için gerekli çalışmaları yapıp yapmadıkları, (b) 4122 sayılı yasa çerçevesinde ağaçlandırma ve erozyon kontrolü çalışması yapılıp yapılmadığı, uygulamaların Çevre ve Orman Bakanlığı’nın taşra teşkilatı ile iş birliği içerisinde gerçekleşip gerçekleştilmediği, (c) Bu konuda Çevre ve Orman Bakanlığı’nca yürütülen çalışmalara destek verilip verilmediği, ağaçlandırılacak saha bulunması, tahsisi ve çıkabilecek sosyal sorunların çözümlenmesinde yardımcı olunup olunmadığı, (d) Özel ağaçlandırma konusunun hedef kitlelerle duyurulması konusunda bir çalışma yapılıp yapılmadığı,

22.9. 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu’nun “**Av komisyonları**” başlıklı 3. Maddesinde yer alan; “... İllerde ise valinin veya görevlendireceği vali yardımcısının başkanlığında; Bakanlıktan iki, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile millî eğitim müdürlüğü, gençlik ve spor il müdürlüğü, jandarma teşkilatı ve gönüllü kuruluşları temsilen birer, mahalli avcı kuruluşlarından üç üye olmak üzere toplam onbir üyeden teşekkül eden il av komisyonu kurulur. Gerekli hâllerde valilik, il av komisyonundaki yapıya benzer ilçe av komisyonu kurulabilir. İlçe av komisyonu kararları il av komisyonunda, il av komisyonu kararları da Merkez Av Komisyonunda değerlendirilir. Merkez Av Komisyonu bu Kanunda Bakanlığa verilen yetkiler dışında av ve yaban hayatının korunması ve geliştirilmesi için gerekli kararları alır. Merkez Av Komisyonu kararı kesindir...” hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

22.10. 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu’nun “**Avdan men etme ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi**” başlıklı 28. Maddesinde yer alan; “Bu Kanunla yasak edilen fiilleri işleyenler derhal avdan men edilir. Bu Kanunun 20 nci maddesi kapsamında elkonulan av hayvanları ve türevleri ile sair eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine mahallî mülkî amir tarafından karar verilir. Mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar verilen cansız av hayvanları ile avlanan hayvanlardan elde edilen ürünler ve sair eşya Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından satılarak bedeli Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedilir. Canlı olarak el konulan ve özel bakım ve tedaviye muhtaç olmayan av hayvanları, Bakanlık yetkilileri tarafından başka bir şekilde değerlendirilmesine karar verilmediği takdirde, doğal yaşama ortamlarında serbest bırakılır. Bu madde hükümlerine göre mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı verilmiş olsa bile, yasak avlanma ile yaban hayatında ve ekosistemde meydana gelen tahribat ve eksilme nedeniyle hükmolunacak tazminat av hayvanı türlerine göre Bakanlıkça tespit edilen değerler üzerinden hesaplanır. Hükmolunan tazminat, Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedilir.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

22.11. 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanun’un “**Belge için müracaat**” başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “Arama, kullanma veya ıslah ve tadil belgesi almak isteyen kimse, doğrudan, doğruya, bulunduğu yerdeki Devlet Su İşleri Umum Müdürlüğü teşkilatına, Devlet Su İşleri Umum Müdürlüğü teşkilatı yoksa en yakın mülkiye amiri vasıtasıyla, Devlet Su İşleri teşkilatına müracaatla belge talebinde bulunur. Müracaat sahibine, bir ay zarfında, belge verilmek veya reddedilmek suretiyle cevap verilir.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

22.12. 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanun’un “**Ceza hükümleri**” başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “Bu Kanundaki vecibeleri yerine getirmeyenler bu hareketlerinden dolayı, diğer kanunlara göre suç oluşturmadığı takdirde, bu madde hükmüne göre cezalandırılırlar. a) Belge almadan 8 inci maddedeki işleri yapanlar ile kasten yanlış bilgi verenler bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır. Ceza alınmakla beraber, kuyunun açılıp işletilmesinde Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne bir mahzur görülmezse, sahibine gerekli belge verilir. Aksi hâlde, kuyu kapatılır ve masrafı kuyuyu açtırandan alınır. b) 10 ve 11 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenlerle arama, kullanma, ıslah ve tadil faaliyetleri sırasında konulan şartlara riayet etmeyenler, müracaat formlarında istenen bilgileri vermeyenler, 8 inci maddenin son fıkrasındaki mecburiyete riayet etmeyenler beşyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, kuyu kapatılarak masrafı açtırandan alınır. Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

23. GÜMRÜK VE TİCARETE İLİŞKİN GÖREVLER:

23.1. 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un "**Tüketici Sorunları Hakem Heyeti**" başlıklı 22. Maddesinde yer alan; "Bakanlık, il ve ilçe merkezlerinde, bu Kanunun uygulamasından doğan uyuşmazlıklara çözüm bulmak amacıyla en az bir tüketici sorunları hakem heyeti oluşturmakla görevlidir. Başkanlığı Sanayi ve Ticaret İl Müdürü veya görevlendireceği bir memur tarafından yürütülen tüketici sorunları hakem heyeti; belediye başkanının konunun uzmanı belediye personeli arasından görevlendireceği bir üye, baronun mensupları arasından görevlendireceği bir üye, ticaret ve sanayi odası ile esnaf ve sanatkâr odalarının görevlendireceği bir üye ve tüketici örgütlerinin seçecekleri bir üye olmak üzere başkan dâhil beş üyeden oluşur. Ticaret ve sanayi odası ya da ayrı ayrı kurulduğu yerlerde ticaret odası ile esnaf ve sanatkâr odalarının görevlendireceği üye, uyuşmazlığın satıcı tarafını oluşturan kişinin tacir veya esnaf ve sanatkâr olup olmamasına göre ilgili odaca görevlendirilir. Bakanlık taşra teşkilatının bulunmadığı il ve ilçelerde tüketici sorunları hakem heyetinin başkanlığı en büyük mülki amir ya da görevlendireceği bir memur tarafından yürütülür. Tüketici örgütü olmayan yerlerde tüketiciler, tüketim kooperatifleri tarafından temsil edilir. Tüketici sorunları hakem heyetinin oluşumunun sağlanamadığı yerlerde noksan üyelikler, belediye meclislerince re'sen doldurulur. Tüketici sorunları hakem heyetlerinde heyetin çalışmalarına ve kararlarına esas olacak dosyaları hazırlamak ve uyuşmazlığa ilişkin raporu sunmak üzere en az bir raportör görevlendirilir. Değeri beşyüz milyon liranın altında bulunan uyuşmazlıklarda tüketici sorunları hakem heyetlerine başvuru zorunludur. Bu uyuşmazlıklarda heyetin vereceği kararlar tarafları bağlar. Bu kararlar İcra ve İflas Kanununun ilamların yerine getirilmesi hakkındaki hükümlerine göre yerine getirilir. Taraflar bu kararlara karşı onbeş gün içinde tüketici mahkemesine itiraz edebilirler. İtiraz, tüketici sorunları hakem heyeti kararının icrasını durdurmaz. Ancak, talep edilmesi şartıyla hâkim, tüketici sorunları hakem heyeti kararının icrasını tedbir yoluyla durdurabilir. Tüketici sorunları hakem heyeti kararlarına karşı yapılan itiraz üzerine tüketici mahkemesinin vereceği karar kesindir. Değeri beşyüz milyon lira ve üstündeki uyuşmazlıklarda tüketici sorunları hakem heyetlerinin verecekleri kararlar, tüketici mahkemelerinde delil olarak ileri sürülebilir. Kararların bağlayıcı veya delil olacağına ilişkin parasal sınırlar her yılın Ekim ayı sonunda Devlet İstatistik Enstitüsünün Toptan Eşya Fiyatları Endeksinde meydana gelen yıllık ortalama fiyat artışı oranında artar. Bu durum, Bakanlıkça her yıl Aralık ayı içinde Resmi Gazetede ilân edilir. 25 inci maddede cezai yaptırıma bağlanmış hususlar dışındaki tüm uyuşmazlıklar, tüketici sorunları hakem heyetlerinin görev ve yetkileri kapsamındadır. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Başkan ve üyeleri ile raportörlere verilen huzur hakkı veya huzur ücretinin ödenmesine ilişkin esas ve usuller, bir ayda ödenecek tutar 2000 gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak miktarı geçmemek üzere Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenir. Tüketici sorunları hakem heyetlerinin kurulması, çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar Bakanlıkça çıkarılacak bir yönetmelikte düzenlenir.", hükmüyle;

01.08.2003 tarih ve 25186 sayılı R. G.'de yayımlanan Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin "**Hakem heyetleri başkan ve üyeleri**" başlıklı 7. Maddesinde yer alan; "Hakem heyetleri, başkan dâhil beş üyeden oluşur. Heyetin başkanlığı illerde sanayi ve ticaret il müdürü veya görevlendireceği bir memur, ilçelerde kaymakam veya görevlendireceği bir memur tarafından yürütülür. Diğer üyeler şunlardır: a) Belediye başkanının görevlendireceği uzman bir personel, b) Baronun mensupları arasından görevlendireceği bir avukat, c) Tüketici örgütlerinin seçecekleri bir üye, d) Satıcının tacir olduğu uyuşmazlıklarda ticaret ve sanayi odasının ya da bunların ayrı ayrı örgütlendiği yerlerde ticaret odasının, satıcının esnaf ve sanatkâr olduğu uyuşmazlıklarda, illerde esnaf ve sanatkârlar odaları birliğinin, ilçelerde esnaf ve sanatkârlar odalarının görevlendireceği bir üye. Başkan ve üyelerin yukarıda yer alan nitelikte yedekleri de ayrıca belirlenir. Hakem heyetlerinin oluşumunun sağlanamadığı yerlerde noksan üyelikler başkanın, belirlenecek üye sayısını yazılı olarak bildirmesi üzerine, belediye meclislerince re'sen doldurulur. Bu üyelerin isimleri, yapılacak ilk toplantıda belirlenerek başkana bildirilir. Hakem heyetinin kuruluşu sırasında tüketici örgütü bulunmayan il veya ilçede tüketici örgütlerinden birinin sonradan kurulması halinde, belediye meclisi tarafından tespit edilen üyenin görevi sona erer ve yerine tüketici örgütü temsilcisi görev alır. Buna ilişkin işlemler hakem heyeti başkanınca yürütülür. Başkan dışındaki üyelerin görev süresi iki yıldır. Süresi bitenler yeniden görevlendirilebilir veya seçilebilir. İstifa, ölüm, altı aydan fazla sürekli hastalık ve diğer nedenlerle görev süresi dolmadan önce boşalan üyelikler için görevlendirilenler veya seçilenler, yerine atandığı veya seçildiği kişinin kalan süresini tamamlar. Görev süresi sona erenin üyeliği, yerine görevlendirilen veya seçilen kişi göre-

ve başlayıncaya kadar devam eder.”, hükmüne uygun olarak ilçe tüketici sorunları hakem heyetinin oluşturulup oluşturulmadığı;

23.2. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Hakem heyetlerinin kuruluşu ve görev alanı”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “Tüketiciler ile satıcı ve sağlayıcılar arasında çıkan uyuşmazlıkları çözümlenmek amacıyla veya tüketici mahkemelerinde delil olarak ileri sürülebilecek kararları almak üzere il ve ilçe merkezlerinde hakem heyetleri kurulur. İl hakem heyetleri il merkezi sınırları içinde, ilçe hakem heyetleri ise ilçe sınırları içinde görevli ve yetkilidir. Başvurular, tüketicinin mal veya hizmeti satın aldığı veya tüketicinin ikametgâhının bulunduğu yerdeki hakem heyetine yapılır. Büyükşehir statüsünde bulunan illerde kurulan il hakem heyetleri, mal ve hizmet bedeli Bakanlıkça her yıl Aralık ayı içinde tespit ve ilan edilecek tutarın üzerindeki uyuşmazlıklara bakmakla görevli ve yetkilidir. Bu bedelin altındaki uyuşmazlıklara büyükşehir belediyesi sınırları dâhilinde kurulu ilçelerdeki hakem heyetlerince ikinci fıkrada belirtilen esaslar uyarınca bakılır. Hakem heyetleri; görev, yetki veya çalışma kapsamı dışında kalan başvuruları doğrudan ilgili kuruluşlara veya hakem heyetlerine intikal ettirir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.3. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Üyelerde aranacak şartlar”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “Hakem heyetleri üyelerinin aşağıdaki şartları taşımaları zorunludur: a) T.C. vatandaşı olmak, b) 18 yaşından küçük olmamak, c) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin (5) numaralı alt bendinde düzenlenen şartları taşıyor olmak, d) Kamu haklarından mahrum bulunmamak, e) Görevini devamlı yapmasına engel olabilecek vücut veya akıl hastalığı bulunmamak, f) Hakem heyeti üyelerinin yükseköğretim mezunu olmaları esastır. Ancak, belirtilen özellikte üye bulunmadığı yerlerde illerde en az lise, ilçelerde en az ilköğretim okulu veya denkliği Milli Eğitim Bakanlığınca kabul edilen eğitim kurumlarından birini bitirmiş olmak. Bu şartları taşımadıkları sonradan anlaşılana görevlerine başkan tarafından son verilir.”, hükmü uyarınca ilçe hakem heyetinde görev alanların üyelik şartlarını taşıyıp taşımadıklarının takip edilip edilmediği;

23.4. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Tüketici örgütleri temsilcilerinin tespiti”** başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “Bir il veya ilçede faaliyet gösteren tüketici örgütlerinin sayısı dörtten az ise tamamının, dört ve dörtten fazla ise en az salt çoğunluğunun kararı ile kendi aralarından seçecekleri temsilciyi, o il ya da ilçenin hakem heyeti üyesi olarak illerde sanayi ve ticaret il müdürlüğüne, ilçelerde kaymakamlığa bildirir. Seçimin yapılması zorunluluğunun doğduğu tarihten itibaren en geç bir ay zarfında bu bildirim yapılmaması halinde, illerde sanayi ve ticaret il müdürlüğü, ilçelerde kaymakamlık tarafından aşağıdaki kriterler dâhilinde hakem heyetine temsilci gönderecek tüketici örgütü belirlenir. Bunların tespitinde sırasıyla, a) Hakem heyetinin bulunduğu il veya ilçe merkezinde çalışmaların faal olarak yürütülmesi, b) İl veya ilçe merkezinde aynı türden tüketici örgütü varsa, kayıtlı üye veya ortak sayısının en fazla olması, c) Ülke düzeyinde kurulan ve faaliyette bulunan şube sayısı, dikkate alınmak suretiyle tespit edilen tüketici örgütü yönetim kurulu, temsilcisini belirleyerek illerde il müdürlüğüne, ilçelerde kaymakamlıklara bildirir. Her il ve o ile bağlı ilçelerde seçilen tüketici örgütleri temsilcilerinin adı, soyadı ve üyesi oldukları tüketici örgütlerinin unvanları il müdürlüklerince toplu halde onbeş gün içerisinde Genel Müdürlüğe bildirilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.5. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Raportör”** başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “İllerde il müdürü tarafından il müdürlüğü personeli arasından, ilçelerde kaymakam tarafından ilçede görevli Devlet memurları arasından en az bir asil bir yedek raportör görevlendirilir. Raportörün yükseköğrenim görmüş olması esastır. Yükseköğrenim görmüş kişinin bulunmaması halinde lise veya denkliği Milli Eğitim Bakanlığınca kabul edilen eğitim kurumlarından birini bitirmiş kişiler arasından görevlendirilir. Raportör, hakem heyetinin çalışmalarına ve kararlarına esas olacak; a) Dosya ve raporu hazırlamak, b) Toplantı gündemini düzenlemek, c) Toplantılarda hazır bulunmak, d) Toplantı tutanaklarını tutmak, karar defterine kaydetmek, e) Evrak ve arşiv işlerini yürütmek, f) Başkanın ve hakem heyetinin uygun gördüğü diğer işleri yapmak ile görevlidir. Toplantılarda raportörün oy hakkı yoktur.”, hükmü uyarınca raportör görevlendirmesi yapıp yapılmadığı;

23.6. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Başvuru”** başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “Uyuşmazlıklarla ilgili başvuru, uyuşmazlık konusunu içeren dilekçenin, delil oluşturan ilgili belgeler-

le birlikte hakem heyetine verilmesiyle yapılır. Tüketici aynı uyuşmazlık konusu ile ilgili olarak birden çok hakem heyetine başvuramaz. Aksi takdirde diğer taraf lehine derdestlik itirazında bulunma hakkı doğar. Tüketicinin uyuşmazlık konusu ile ilgili olarak aynı hakem heyetine birden fazla başvuru yapması durumunda da ikinci fıkra hükümleri uygulanır. Tüketiciler ile satıcı ve sağlayıcılar arasındaki uyuşmazlıklarda Kanun'un 23 üncü maddesi hükümleri saklıdır.”, hükmüne uygun olarak başvuruların alınıp alınmadığı;

23.7. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Karar süresi”** başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “Müracaatlar, başvuru tarih ve sırasına göre en geç üç ay içinde hakem heyetince görüşülüp karara bağlanır. Başvurular, tarafların ivedi inceleme talebi bulunduğu veya başkan tarafından gerekli görüldüğü hallerde hakem heyetlerince öncelikle gündeme alınarak sonuçlandırılır. Tüketicinin yabancı turist olması durumunda da ikinci fıkra hükümleri uygulanır.”, hükmüne uygun olarak başvuruların süresinde karara bağlanıp bağlanmadığı;

23.8. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Toplantı zamanı”** başlıklı 13. Maddesinde yer alan; “Toplantılar her ayın ikinci ve dördüncü haftalarının ilk günleri, en az ayda iki defa, resmi tatil günlerine rastladığında tatilden sonraki ilk çalışma gününde olmak üzere yapılır. Gündemde görülecek uyuşmazlık konusu bulunmadığı takdirde toplantı yapılmaz.”, hükmü uyarınca toplantıların zamanında yapıp yapılmadığı;

23.9. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Olağanüstü toplantı”** başlıklı 14. Maddesinde yer alan; “Başkanın çağırısı üzerine, öncelikle görüşülmesi gereken konularda hakem heyetleri olağanüstü toplanabilir. Toplantı tarihi üyelere iki gün önce yazılı olarak bildirilir.”, hükmü uyarınca gerektiğinde olağanüstü toplantı yapıp yapılmadığı;

23.10. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Toplantı yeri ve gündem”** başlıklı 15. Maddesinde yer alan; “Toplantılar, Bakanlık taşra teşkilatının bulunduğu yerlerde il müdürlüğünde, bulunmadığı yerlerde ise kaymakamlık binasında yapılır. Toplantı gündemi başkan tarafından 11 ve 12 nci maddeler uyarınca belirlenir ve toplantı başlamadan önce üyelere dağıtılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.11. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Toplantı ve karar yeter sayısı”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan; “Hakem heyeti, en az üç üye ile toplanır ve oturuma katılanların oy çokluğu ile karar verir. Üyeler çekimser oy kullanamaz. Oyların eşit olması halinde başkanın oy kullandığı taraf çoğunlukta sayılır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.12. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Toplantılara katılma mecburiyeti”** başlıklı 17. Maddesinde yer alan; Hakem heyeti üyeleri toplantılara katılmak zorundadırlar. Geçerli mazeretleri sebebiyle oturumlara katılmayacak üyeler, durumlarını toplantıdan önce başkana bildirirler. Birbirini takip eden toplam dört toplantıya mazeretsiz olarak veya mazeretli de olsa üç aylık sürede yapılan toplantılara hiç katılmayanların üyeliği düşer.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.13. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“Toplantılara katılmayacaklar”** başlıklı 18. Maddesinde yer alan; “Hakem heyetleri başkan ve üyeleri; kendisi, usul ve fürüundan biri ile eşi ve üçüncü dereceye kadar, bu derece dâhil, kan ve sıhri hısımları ile ilgili uyuşmazlıkların görüşülmesine ve bu konuda yapılacak oylamaya katılamazlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.14. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin **“İnceleme şekli”** başlıklı 19. Maddesinde yer alan, “İnceleme, raportör tarafından hazırlanan rapor ve ilgili belgelerin yer aldığı dosya üzerinde yapılır. Ayrıca, hakem heyetince gerek görüldüğü hallerde taraflar dinlenir. Çözümü bilirkişi incelemesini gerektiren uyuşmazlık konularında, a) Bağlayıcı olmayan hakem heyeti kararları için bir, b) Bağlayıcı hakem heyeti kararları için birden fazla, bilirkişi görevlendirilebilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.15. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin “**Hakem heyeti kararlarının kapsamı**” başlıklı 20. Maddesinde yer alan; “Hakem heyetlerinin kararları yalnız verildikleri uyuşmazlıklar için hüküm ifade eder.”, hükmünün dikkate alınıp alınmadığı;

23.16. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin “**Bilgi ve belge isteme yetkisi**” başlıklı 21. Maddesinde yer alan; “Hakem heyeti, uyuşmazlık konusuna ilişkin her türlü bilgi ve belgeyi taraflardan, ilgili kurum ve kuruluşlardan isteyebilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.17. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin “**Karar tutanağı**” başlıklı 22. Maddesinde yer alan; “Toplantıda görüşülen konular ve alınan kararlar en az iki nüsha olarak, toplantı sırasında tutanakla tespit edilir. Tutanak, başkan ve toplantıya katılan üyeler tarafından imzalanır. Bu nüshalardan biri dosyasında muhafaza edilir, diğeri ise sayfaları müteselsil sıra numaralı karar defterine yapıştırılarak il müdürlüğü veya kaymakamlık mührü ile köşelerinden mühürlenir. Karar tutanağında olması gereken hususlar: a) İstem özetini, b) Yapılan inceleme, c) Alınan karar ile dayandırıldığı mevzuat hükümleri ve deliller.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.18. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin “**Kararların bildirimi**” başlıklı 23. Maddesinde yer alan; “Kararlar, alındığı tarihten itibaren beş gün içinde taraflara yazılı olarak bildirilir.”, hükmü uyarınca alınan kararların süresinde taraflara bildirilip bildirilmediği;

23.19. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin “**Kararın ilanı**” başlıklı 24. Maddesinde yer alan; “Hakem heyetlerince alınan kararların taraf ve sonuçlarını gösterir listeler, illerde il müdürlüklerinde, ilçelerde kaymakamlıklarda duyuru panolarında aylık olarak ilan edilir.”, hükmü uyarınca alınan kararların ilan edilip edilmediği;

23.20. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin “**Faaliyet raporu**” başlıklı 25. Maddesinde yer alan; “İlçe hakem heyetleri dörder aylık dönemler halinde hazırlayacakları faaliyet raporlarını dönem bitiminden itibaren onbeş gün içerisinde il müdürlüklerine gönderirler. İl müdürlükleri, ilçelerden gelen faaliyet raporlarını il hakem heyeti faaliyet raporu ile birlikte, birinci fıkrada belirtilen sürenin bitiminden itibaren onbeş gün içinde Genel Müdürlüğe yazılı olarak bildirir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.21. Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliğinin “**Huzur hakkı ve ücreti**” başlıklı 27. Maddesinde yer alan; “Hakem heyeti başkan ve üyeleri ile raportörlere, huzur hakkı veya huzur ücreti olarak, her ay 2000 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarı geçmemek üzere Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenen miktarlarda ödeme yapılır. Gündemde görüşülecek uyuşmazlık konusu olmadığı için toplantı yapılmayan aylarda ücret tahakkuk ettirilmez. Hakem heyeti başkan, üye ve raportörlerinin alacakları huzur hakkı ve ücretinin hesaplanmasında, ay içinde yapılan toplantılardan katıldıkları toplantı sayısı dikkate alınır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.22. 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun’un “**Cezalarda Yetki, İtiraz ve Zamansızlık**” başlıklı 26. Maddesinde yer alan; “25 inci maddenin birinci, dördüncü, yedinci, sekizinci, dokuzuncu ve onuncu fıkralarındaki idarî yaptırımlara Bakanlık tarafından, diğer fıkralarındaki idarî para cezalarına mahallî mülkî amir tarafından karar verilir. Bu yaptırımlara ilişkin kararlar, kararı veren makam tarafından yedi gün içerisinde ilgilinin mensup olduğu meslek kuruluşuna bildirilir. Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî yaptırım kararlarına karşı 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanunu hükümlerine göre kanun yoluna başvurulur. Ancak, idare mahkemesinde dava, işlemin tebliği tarihinden itibaren onbeş gün içinde açılır. İdare mahkemesinde iptal davası açılmış olması, kararın yerine getirilmesini durdurmaz.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

4077 sayılı Kanunun uygulaması ile ilgili olarak idari para cezalarının parasal sınırlara ilişkin olarak en son 26.12.2011 tarih ve 28154 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan tebliğler hükümlerine uygun işlem yapıp yapılmadığı;

23.23. 13.06.2003 tarih ve 25137 sayılı R.G.'de yayımlanan Etiket, Tarife ve Fiyat Listeleri Yönetmeliğinin "**Denetim**" başlıklı 15. Maddesinde yer alan; "Bakanlık Müfettişleri ve kontrolörleri ile Bakanlıkça ve belediyelerce görevlendirilecek personel; mağaza, dükkân, ticarethane gibi her türlü mal satılan veya hizmet sunulan yerlerde, Kanunun 12 nci maddesi ve bu Yönetmeliğin uygulanması ile ilgili olarak denetleme yapmaya görevli ve yetkilidirler. Yapılan denetimlerde bu Yönetmeliğe aykırılıkların tespiti halinde satıcılar hakkında Kanunun 25 ve 26 ncı madde hükümleri uygulanır. Yetkili ve görevli kişi ve kuruluşlara her türlü bilgi ve belgelerin doğru olarak ve istendiği zaman gösterilmesi, asıl veya onaylı kopyalarının verilmesi zorunludur.", hükmü uyarınca işlem yapılarak, 4077 sayılı Kanunun 12. maddesindeki etiket yükümlülüğüne aykırı hareket edenler hakkında, Kanunun 26. maddesi gereğince idari para cezası verme yetkisinin mülki amire ait olduğu da dikkate alınarak bu konunun mülki amirlerce takip olunup olunmadığı;

23.24. 1163 sayılı Kooperatifler Kanununun 45. Maddesinde yer alan; "...Genel kurul toplantı tarihi, yeri ve gündemi toplantıdan en az 15 gün önce ilgili bakanlığa ve mülki idare amirliğine yazılı olarak bildirilir...", hükmü;

1163 sayılı Kanunun 87. Maddesinde yer alan; "... Ancak usulüne uygun müracaat yapıldığı halde, temsilci toplantıya gelmez ise toplantı icrasını temin etmek üzere, mahalli idare amirine durum bildirilir. Temsilci yine gelmez ise bir saat sonunda toplantıya başlanır.", hükmüyle;

10.12.1973 gün ve 14738 sayılı R.G.'de yayımlanan 7/7522 karar sayılı Kooperatif ve Üst Kuruluşlarının Genel Kurullarında Bulundurulacak Ticaret Bakanlığı Temsilcisinin Nitelik ve Görevleri Hakkında Tüzüğün "Temsilci İstemi" başlıklı 4. Maddesinde yer alan; "... Ancak usulüne uygun şekilde istemde bulunulduğu halde temsilci toplantıya gelmezse, durum, o yerin mülkiye amirine bildirilir ve temsilci onun tarafından atanır.", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.25. 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanunu'nun "**Odaların Kuruluşu**" başlıklı 4. Maddesinde yer alan; Odalar, oda kurulmak istenen yerde çalışmakta olan sanat, hizmet ve meslek sahipleri ile esnaftan en az beşyüz kişinin isteği ve Bakanlık izni ile kurulur. Oda unvanında esnaf, sanatkâr veya esnaf ve sanatkâr ibaresi yer alır. Oda kuruluşu ile ilgili olarak mülki idare amirliğine verilecek müracaat dilekçesine Bakanlık tarafından Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanında hazırlanmış örneğine uygun düzenlenen oda kuruluş tutanağı ve oda ana sözleşmesi eklenir. Ayrıca oda kurucu üyelerinin tüm bilgilerinin eksiksiz olarak Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanına girişi yapılır. Oda kuruluş tutanağı ve ana sözleşmesi, sicil müdürünün gözetiminde tanzim ve imza edilir. Oda kuruluş işlemlerinin gerçeğe uygun olup olmamasından sicil müdürü sorumludur. Mülki idare amirliği onbeş gün içinde kuruluş talebini inceler ve görüşü ile birlikte kuruluş belgelerini noksansız olarak Bakanlığa gönderir. Bakanlık kuruluş talebi hakkında ilgili birliğin görüşünü alır. Bakanlık bir ay içinde kuruluş için izin verip vermediğini bildirmediği takdirde oda kurulmuş sayılır...", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.26. 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanunu'nun "**Bakanlık temsilcisi ve hükümet komiseri**", başlıklı 47. Maddesinde yer alan; "... Bakanlık temsilcisi veya hükümet komiseri, Bakanlık veya bu konuda yetkilendirilen mülki idare amiri tarafından görevlendirilir. Toplantıdan en az onbeş gün evvel Bakanlık veya yetkilendirilen mülki idare amirliğine müracaatla toplantı yeri, günü, saati ve gündemi bildirilmek suretiyle Bakanlık temsilcisi veya hükümet komiseri görevlendirilmesinin talep edilmesi lazımdır. Toplantı başlamadan evvel çağrının usulüne uygun olarak yapıldığı, genel kurul toplantısına katılacaklar listesinin Bakanlık e-esnaf ve sanatkâr veri tabanından alındığı ve çoğunluğun tamam olduğu Bakanlık temsilcisi veya hükümet komiseri tarafından incelenip tespit edilerek görüşmelere başlanmasına izin verilir. Ancak, usulüne uygun olarak yapılan müracaat üzerine görevlendirme yapıldığı halde, Bakanlık temsilcisi veya hükümet komiseri toplantıya katılmaz ise mülki idare amirine durum bildirilir. Bakanlık temsilcisi veya hükümet komiseri yine gelmezse bir saat sonra toplantıya başlanır...", hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

Bu konuda ayrıca; 20.09.2005 gün ve 25942 sayılı R.G.'de yayımlanan Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşlarının Genel Kurul Toplantıları ve Bu Toplantılarda Bulundurulacak Bakanlık Temsilcileri veya Hükümet Komiserleri Yönetmeliğinin "**Toplantılarda temsilci bulundurma**" başlıklı 14. Maddesi, "**Tem-**

silci görevlendirilmesi” başlıklı 15. Maddesi ile **“Temsilci istemede usul”** başlıklı 16. Maddesinde yer alan düzenlemelere dikkat edilip edilmediği;

23.27. 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanunu’nun **“Fiyat tarifelerinin tespit şekli”** başlıklı 62. Maddesinde yer alan; “Bu Kanuna tabi esnaf ve sanatkârlarca üretilen mal ve hizmetlerin fiyat tarifeleri, bağlı buldukları odalarca hazırlanır ve odanın mensubu olduğu birlik yönetim kurulu tarafından fiyat tarifesinin sunulmasından sonra otuz gün içinde onaylanır veya reddedilir. Onaylanan fiyat tarifi belediye, mülki amirlik ve ilgili odaya yedi gün içerisinde bildirilir ve bu andan itibaren yürürlüğe girer. Fiyat tarifeleri, uygulanacak azami hadleri gösterir. Belediyeler veya o yerin en büyük mülki amiri tespit edilen bu tarifeleri uygun bulmadıkları takdirde esnaf teşekkülü ile anlaşmaya varamazlarsa onbeş gün içinde o yerin mülki amirinin ya da görevlendireceği yardımcısının başkanlığında, ticaret ve sanayi veya ticaret odasından bir temsilci ile esnaf ve sanatkârlar odaları birliği temsilcisinden teşekkül edecek bir komisyonda görüşülüp karar verilmesini isteyebilirler. Komisyon kararları salt çoğunlukla alınır. Komisyon, tarifeleri uygun bulmadığı takdirde tarife yürürlükten kalkar. Komisyon kararına karşı, ilgililer yazılı bildirim tarihinden itibaren on gün içinde ticari davaları görmeye yetkili mahkeme nezdinde itirazda bulunabilirler. Bu mahkemenin kararı kesindir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.28. 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanunu’nun **“Mutabakat komiteleri”** başlıklı 64. Maddesinde yer alan; “Bu Kanuna tabi odalar arasında veya bu odalar ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği bünyesindeki odalar arasında üye kayıt zorunluluğu bakımından çıkacak anlaşmazlıkları çözümlmek üzere il ve ilçelerde mutabakat komiteleri kurulur. Bu komiteler anlaşmazlıkları, Esnaf ve Sanatkâr ile Tacir ve Sanayiciyi Belirleme Koordinasyon Kurulunun belirleyeceği esaslar dâhilinde çözüme kavuştururlar. Mutabakat komiteleri; a) Bu Kanuna tabi odalar arasında üye kayıt zorunluluğu bakımından çıkacak anlaşmazlıkları çözümlmek üzere, İl ve ilçelerde mülkî amirin başkanlığında ilgili odaların ve birliğin birer temsilcisinden oluşur, oyların eşitliği halinde başkanın oyu iki sayılır. b) Bu Kanuna tabi odalar ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği bünyesindeki odalar arasında üye kayıt zorunluluğu bakımından çıkacak anlaşmazlıkları çözümlmek üzere, il ve ilçelerde mülki amirin başkanlığında illerde birlik, ilçelerde ilgili oda ile ticaret veya ticaret ve sanayi odalarının birer temsilcisinden oluşur. Komite kararlarına karşı ilgililer tarafından on gün içinde yetkili Asliye Hukuk Mahkemesine itiraz edilebilir. Mahkemenin kararı kesindir. Kesinleşen mahkeme kararı üzerine ilgili sicil müdürlükleri kayıtlarında gerekli işlemi yapmak zorundadırlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

23.29. 31.10.2009 gün ve 27392 sayılı R. G.’de yayınlanan Sınır Ticaret Merkezlerinin Fiziki Olarak Düzenlenmesi, Eşya ve Stok Kontrollerinin Yapılması İle Bu Merkezlere Giriş ve Çıkışlara İlişkin Usul ve Esaslara Dair Yönetmeliğin **“Giriş çıkışlar ve giriş kartları”** başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “(1) Sınır Ticaret Merkezinde görevli resmi ve özel kuruluşlara bağlı tüm personel ile araçlar için verilecek giriş kartları, Sınır Ticaret Merkezi işleticisi tarafından tanzim edildikten sonra mülki idare amirliklerince onaylanarak verilir. (2) Düzenlenecek giriş kartlarının çeşitleri, veriliş şekli, değiştirilmesi, iptali, diğer giriş çıkışlar, park yerleri ve her türlü trafik düzenlemeleri ile sair hususlara ilişkin esaslar Sınır Ticaret Merkezi işleticisi tarafından hazırlanıp mülki idare amirlerince onaylanarak yürürlüğe girecek yönergelerle belirlenir.” hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

24. AİLE VE SOSYAL POLİTİKALARA İLİŞKİN GÖREVLER:

24.1. 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanunun **“Mülkî amir tarafından verilecek koruyucu tedbir kararları”** başlıklı 3. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Kanun kapsamında korunan kişilerle ilgili olarak aşağıdaki tedbirlerden birine, bir kaçına veya uygun görülecek benzer tedbirlere mülkî amir tarafından karar verilebilir: a) Kendisine ve gerekiyorsa beraberindeki çocuklara, bulunduğu yerde veya başka bir yerde uygun barınma yeri sağlanması. b) Diğer kanunlar kapsamında yapılacak yardımlar saklı kalmak üzere, geçici maddi yardım yapılması. c) Psikolojik, meslekî, hukukî ve sosyal bakımdan rehberlik ve danışmanlık hizmeti verilmesi. ç) Hayatî tehlikesinin bulunması hâlinde, ilgilinin talebi üzerine veya resen geçici koruma altına alınması. d) Gerekli olması hâlinde, korunan kişinin çocukları varsa çalışma yaşamına katılımını desteklemek üzere dört ay, kişinin çalışması hâlinde ise iki aylık süre ile sınırlı olmak kaydıyla, on altı yaşından büyükler için her yıl belirlenen aylık net asgari ücret tutarının yarısı-

nı geçmemek ve belgelendirilmek kaydıyla Bakanlık bütçesinin ilgili tertibinden karşılanmak suretiyle kreş imkânının sağlanması. (2) Gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde birinci fıkranın (a) ve (ç) bentlerinde yer alan tedbirler, ilgili kolluk amirlerince de alınabilir. Kolluk amiri evrakı en geç kararın alındığı tarihi takip eden ilk işgünü içinde mülkî amirin onayına sunar. Mülkî amir tarafından kırksekiz saat içinde onaylanmayan tedbirler kendiliğinden kalkar.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

24.2. 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun’un “*Tedbir kararının verilmesi, tebliği ve gizlilik*” başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “(1) Tedbir kararı, ilgilinin talebi, Bakanlık veya kolluk görevlileri ya da Cumhuriyet savcısının başvurusu üzerine verilir. Tedbir kararları en çabuk ve en kolay ulaşılabilecek yer hâkiminden, mülkî amirden ya da kolluk biriminden talep edilebilir. (2) Tedbir kararı ilk defasında en çok altı ay için verilebilir. Ancak şiddet veya şiddet uygulanma tehlikesinin devam edeceğinin anlaşıldığı hâllerde, resen, korunan kişinin ya da Bakanlık veya kolluk görevlilerinin talebi üzerine tedbirlerin süresinin veya şeklinin değiştirilmesine, bu tedbirlerin kaldırılmasına veya aynen devam etmesine karar verilebilir. (3) Koruyucu tedbir kararı verilebilmesi için, şiddetin uygulandığı hususunda delil veya belge aranmaz. Önleyici tedbir kararı, geciktirilmeksizin verilir. Bu kararın verilmesi, bu Kanunun amacını gerçekleştirmeyi tehlikeye sokabilecek şekilde geciktirilemez. (4) Tedbir kararı, korunan kişiye ve şiddet uygulayana tefhim veya tebliğ edilir. Tedbir talebinin reddine ilişkin karar ise sadece korunan kişiye tebliğ edilir. Gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde ilgili kolluk birimi tarafından verilen tedbir kararı şiddet uygulayana bir tutanakla derhâl tebliğ edilir. (5) Tedbir kararının tefhim ve tebliğ işlemlerinde, tedbir kararına aykırılık hâlinde şiddet uygulayan hakkında zorlama hapsinin uygulanacağı ihtar yapılır. (6) Gerekli bulunması hâlinde, tedbir kararı ile birlikte talep üzerine veya resen, korunan kişi ve diğer aile bireylerinin kimlik bilgileri veya kimliğini ortaya çıkarabilecek bilgileri ve adresleri ile korumanın etkinliği bakımından önem taşıyan diğer bilgileri, tüm resmi kayıtlarda gizli tutulur. Yapılacak tebligatlara ilişkin ayrı bir adres tespit edilir. Bu bilgileri hukuka aykırı olarak başkasına veren, ifşa eden veya açıklayan kişi hakkında 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun ilgili hükümleri uygulanır. (7) Talep hâlinde ilgililere kişisel eşya ve belgelerinin kolluk marifetiyle teslimi sağlanır.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

24.3. 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun’un “*Tedbir kararlarının bildirim ve uygulanması*” başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “(1) Bu Kanun hükümlerine göre alınan tedbir kararları, Bakanlığın ilgili il ve ilçe müdürlükleri ile verilen kararın niteliğine göre Cumhuriyet başsavcılığına veya kolluğa en seri vasıtalarla bildirilir. (2) Bu Kanun kapsamında ilgili mercilere yapılan başvurular ile bu başvuruların kabul ya da reddine ilişkin kararlar, başvuru yapılan merci tarafından Bakanlığın ilgili il ve ilçe müdürlüklerine derhâl bildirilir. (3) Korunan kişinin geçici koruma altına alınmasına ilişkin koruyucu tedbir kararı ile şiddet uygulayan hakkında verilen önleyici tedbir kararlarının yerine getirilmesinden, hakkında koruyucu veya önleyici tedbir kararı verilen kişilerin yerleşim yeri veya bulunduğu ya da tedbirin uygulanacağı yer kolluk birimi görevli ve yetkilidir. (4) Tedbir kararının, kolluk amirince verilip uygulandığı veya korunan kişinin kollukta bulunduğu hâllerde, kolluk birimleri tarafından kişi, Bakanlığın ilgili il veya ilçe müdürlüklerine ivedilikle ulaştırılır; bunun mümkün olmaması hâlinde giderleri Bakanlık bütçesinin ilgili tertibinden karşılanmak üzere kendisine ve beraberindekilere geçici olarak barınma imkânı sağlanır. (5) Tedbir kararının ilgililere tefhim veya tebliğ edilmemesi, kararın uygulanmasına engel teşkil etmez. (6) Hakkında barınma yeri sağlanmasına karar verilen kişiler, Bakanlığa ait veya Bakanlığın gözetim ve denetimi altında bulunan yerlere yerleştirilir. Barınma yerlerinin yetersiz kaldığı hâllerde korunan kişiler; mülkî amirin, acele hâllerde kolluğun veya Bakanlığın talebi üzerine kamu kurum ve kuruluşlarına ait sosyal tesis, yurt veya benzeri yerlerde geçici olarak barındırılabilir. (7) İşyerinin değiştirilmesi yönündeki tedbir kararı, kişinin tabi olduğu ilgili mevzuat hükümlerine göre yetkili merci veya kişi tarafından yerine getirilir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

24.4. 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu’nun “*Tespit ve inceleme*” başlıklı 21. Maddesinde yer alan; “Kurum, korunmaya, bakıma, yardıma muhtaç aile, çocuk, özürlü ve yaşlılar ile sosyal hizmetlere muhtaç diğer kişileri tespit ve incelemekle görevlidir. Bu kişilerin Kuruma duyurulmasında ve incelemeye ilişkin olarak Kurum ile işbirliğinde bulunulmasında mahalli mülki amirler, sağlık kuruluşları ve köy muhtarları ile genel kolluk kuvvetleri ve belediye zabıta memurları yükümlüdürler.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

24.5. 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu'nun "**Koruma kararı**" başlıklı 22. maddesinde yer alan; "Korunmaya muhtaç çocukların reşit oluncaya kadar bu Kanun hükümlerine göre Kurumca kurulan sosyal hizmet kuruluşlarında bakılıp yetiştirilmeleri ve bir meslek sahibi edilmeleri hususundaki gerekli tedbir kararı yetkili ve görevli mahkemece alınır. Bu karar için gerekli belgeler Kurumca düzenlenir ve ilgili mahkemeye gönderilir. Haklarında derhal korunma tedbiri alınmasında zorunluluk görülen çocuklar mahkeme kararı alınıncaya kadar, bu Kanuna göre kurulmuş kuruluşlarda veya aile yanında mahalli mülki amir in onayı alınmak suretiyle bakım altına alınır.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

24.6. 28.09.1986 tarih ve 19235 sayılı R. G.'de yayımlanan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Sosyal ve Ekonomik Destek Yönetmeliğinin "**İl veya İlçe Sosyal Hizmetler Müdürünün Yapacağı Yardımlar**" başlıklı 16. Maddesinde yer alan; "İl ve ilçelerde bu Yönetmelikte belirtilen esas ve kriterlere göre; a) 12 aya kadar süreli ve geçici sosyal yardımlar, il veya ilçe sosyal hizmetler müdürünün, b) 12 aydan uzun süreli yardımlar vali veya kaymakamın onayı ile yapılır. 12 aydan uzun süreli yardımların il veya ilçe sosyal hizmetler müdürünün onayı ile yapılması hususunda Vali ve Kaymakamca yetki devrinde bulunulabilir.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

24.7. 24.12.2006 tarih ve 26386 sayılı R. G.'de yayımlanan Çocuk Koruma Kanununa Göre Verilen Koruyucu ve Destekleyici Tedbir Kararlarının Uygulanması Hakkında Yönetmeliğin "**İlçelerde koordinasyon**" başlıklı 21. Maddesinde yer alan; "(1) İlçelerde koruyucu ve destekleyici tedbirlerin yerine getirilmesinde kurumların koordinasyonu, 20 nci madde hükümlerine göre kaymakamlıkça yerine getirilir.", hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

24.8. 30.07.2006 tarih ve 26244 sayılı R. G.'de yayımlanan Bakıma Muhtaç Özürlülerin Tesbiti ve Bakım Hizmeti Esaslarının Belirlenmesine İlişkin Yönetmeliğin "**Bildirim**" başlıklı 5. Maddesinde yer alan; "(1) Mülki amirler, sağlık kuruluşları, köy muhtarları, genel kolluk kuvvetleri ve belediye zabıta memurları, çevrelerinde bulunan bakıma muhtaç özürlüleri bakım hizmetlerinden yararlandırılması amacıyla il/ilçe müdürlüklerine bildirebilirler. Ayrıca, diğer kamu kurum ve kuruluşları, vatandaşlar, özürlülerin kendileri veya akrabaları da bildirimde bulunabilirler. (2) Özürlünün bildirimini müteakiben özürlü veya talep edilen hizmetler hakkında bildirimde bulunan kişi ile il/ilçe müdürlüklerinde ön görüşme yapılır. Bakıma muhtaç özürlünün bakım hizmeti talebi doğrultusunda Bakım Hizmetleri Talep Formu düzenlenir.", hükmünün gereğinin yerine getirilip getirilmediği;

24.9. 5378 sayılı Özürlüler ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2. Maddesinde yer alan; "Kamu kurum ve kuruluşlarına ait mevcut resmî yapılar, mevcut tüm yol, kaldırım, yaya geçidi, açık ve yeşil alanlar, spor alanları ve benzeri sosyal ve kültürel alt yapı alanları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından yapılmış ve umuma açık hizmet veren her türlü yapılar bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yedi yıl içinde özürlülerin erişilebilirliğine uygun duruma getirilir.", hükmüyle;

Kanunun Geçici 3. Maddesinde yer alan; "Büyükşehir belediyeleri ve belediyeler, şehir içinde kendilerince sunulan ya da denetimlerinde olan toplu taşıma hizmetlerinin özürlülerin erişilebilirliğine uygun olması için gereken tedbirleri alır. Mevcut özel ve kamu toplu taşıma araçları, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yedi yıl içinde özürlüler için erişilebilir duruma getirilir.", hükümlerine uygun işlem yapıp yapılmadığı;

Ayrıca, bu maddelerdeki düzenlemelerin yerine getirilmesine ilişkin 12/07/2006 tarihli R. G.'de yayımlanan "Kamu Binaları, Kamuya Açık Alanlar ve Toplu Taşıma Araçlarının Özürlülerin Kullanımına Uygun Duruma Getirilmesi" ile ilgili 2006/18 sayılı Başbakanlık Genelgesi'nde öngörülen eylem planlarının yapıp yapılmadığı; 12.11.2010 tarih ve 27757 sayılı R. G.'de yayınlanan Yüksek Planlama Kurulunun kararı ile kabul edilen "Ulaşılabilirlik Stratejisi ve Eylem Planı (2010-2011)"da dikkate alınmak suretiyle Kanunda öngörülen özürlülerin erişilebilirliğine (bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yedi yıl içinde) uygun hale getirilip getirilmediği, Hususları İncelenmelidir.

24.10. İçişleri Bakanlığı tarafından yayınlanan “*Kadınların İnsan Hakları ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliği*” isimli çalışmada (Yayın No: 2009/656) öngörüldüğü biçimde; Kadınların insan hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda il ve ilçe düzeyinde, aşağıda belirtilen öncelikli alanlarda yapılacak bütün çalışmalarda Anayasanın 90. maddesinde öngörüldüğü üzere, Türkiye Cumhuriyeti’nin taraf olduğu BM Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (CEDAW) ilkelerinin benimsenmesi ve hayata geçirilmesi amacıyla aşağıdaki konuların öncelikli alan olarak belirlenip, bu konudaki çalışmaların hayata geçirilmesi için yeterli gayretin gösterilip gösterilmediği; öncelikli alanlar bağlamında;

(a) Eğitim: Kadınların insan hakları alanında ilçe düzeyinde CEDAW ilkelerini temel alan yaygın ve sürekli eğitim yapılması; Kadınların insan hakları eğitiminin kamunun her düzeyinde, özel sektörde ve halka yönelik olarak yapılması; Eğitim çalışmalarının kadın STK’ları ile işbirliği içinde yürütülmesi; Halkın eğitim faaliyetlerine geniş katılımının sağlanması için kolaylaştırıcı ve teşvik edici önlemler alınması;

(b) Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesi: Ailenin Korunmasına Dair Kanun’un yaygın bir şekilde anlaşılması ve uygulanması; 5393 Sayılı Belediye Kanunu’nun 14. maddesi uyarınca nüfusu 50.000’i geçen belediyelerin kadın sığınma evleri açması konusunun takibi; Her türlü şiddet (fiziksel, sözel, psikolojik, vs.) gören kadınların kayıtlarının düzenli tutulması; Şiddet mağduru kadınların güvenliklerinin temin edilmesi ve sığınma evlerine kabul edilmeleri sürecini yavaşlatan bürokratik engellerin asgariye indirilmesi; Töre ve namus cinayetlerinin görüldüğü ortamlarda önleyici ve uyarıcı önlemlerin alınması; Kolluk güçlerine kadın hakları ihlalleri, ayrımcılık, cinsel suçlar gibi konularda duyarlılık kazandırılması;

(c) İstihdam ve Siyasal Katılım: Genel olarak kadın istihdamının teşviki; Kamu personelinin işe alım ve terfilerinde cinsiyet ayrımcılığının ortadan kaldırılması, özel sektörün bu açıdan denetlenmesi; Kadınların yerel siyasal yaşama ve yönetime katılımlarının teşviki;

(d) Evlilik ve Nüfusa Kayıt: Kadınların ve kız çocuklarının eksiksiz olarak nüfusa kaydettirilmesi; Erken ve zorla evliliklerin önlenmesi; Çoğuşliliğin ortadan kaldırılması;

(e) İlçe İnsan Hakları Kurulları: İlçe insan hakları kurullarının kadınların insan hakları ihlallerine ilişkin şikâyetlerin yönlendirildiği etkin bir merci haline getirilmesi; İlçe insan hakları kurullarında etkin ve çok boyutlu kadın hakları çalışmaları yürüten kadın sivil toplum kuruluşlarının bulunması; İl insan hakları kurullarında kadınların insan haklarına yönelik uzman alt komisyonlar kurulması;

(f) Sivil Toplum Kuruluşlarıyla İşbirliği: Mülki idare amirlerinin kadınların insan haklarına yönelik faaliyetlerde özellikle bu alanda çok yönlü ve başarılı çalışmalar yapmış kadın sivil toplum kuruluşlarıyla kurumsallaşmış işbirliği yapması, Hususlarında çalışmalar yapıp yapılmadığı;

24.11. İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğünün 10.01.2007 gün ve 2007/6 nolu “*Töre ve Namus Cinayetlerinin Önlenmesine Yönelik Tedbirlerin Koordinasyonu*” konulu Genelgesi uyarınca; Özellikle kadınlara yönelik şiddetin sonucu olarak ortaya çıkan töre veya namus cinayetlerinin önlenmesine yönelik olarak, illerde valilerin veya görevlendireceği vali yardımcısının, ilçelerde kaymakamların başkanlığında kolluk kuvvetleri, mahalli idareler, sosyal hizmet birimleri, meslek kuruluşları, sağlık müdürlükleri, milli eğitim müdürlükleri ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ile gerekli görülmesi halinde diğer kurum ve kuruluşların temsilcilerinin katılımı ile komiteler oluşturularak, tespit edilen çözümlerin işbirliği içerisinde hayata geçirilmesine çalışılıp çalışılmadığı;

25. DİYANET İŞLERİNE İLİŞKİN GÖREVLER:

25.1. 07.04.2012 tarih ve 28257 sayılı R.G.’de yayımlanan Diyanet İşleri Başkanlığı Kur’an Eğitim ve Öğretimine Yönelik Kurslar İle Öğrenci Yurt ve Pansiyonları Yönetmeliğinin “*Kur’an kursunun yönetimi*” başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “(1) Kur’an kurslarındaki kurs yöneticisi, müftünün teklifi ve mülki amirin onayı ile belirlenir. (2) Kurs yöneticisinin nitelikleri ile öğretici, nöbetçi öğretici ve diğer personelin görevleri Başkanlığın internet adresinde yayımlanacak bir yönerge ile belirlenir.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

25.2. Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Eğitim ve Öğretimine Yönelik Kurslar İle Öğrenci Yurt ve Pansiyonları Yönetmeliğinin "**Kur'an kursunun açılışı**" başlıklı 12. Maddesinde yer alan; "(1) Kur'an kursları, il, ilçe, belde ve köylerde ilgili il müftülüğünün teklifi ve Başkanlığın onayıyla eğitim-öğretime açılırlar. (2) Kur'an kursları öğrenci sayısı, verilecek eğitimin ve öğretimin niteliği ile kullanılacak binanın fiziki koşulları gibi ölçütler dikkate alınarak A grubu, B grubu, C grubu ve D grubu olarak tasnif edilirler. Tasnife ilişkin usul ve esaslar ile kurs binalarına ilişkin teknik şartlar Başkanlığın internet adresinde yayımlanacak yönerge ile belirlenir. (3) Çeşitli nedenlerle Kur'an kurslarına gelemeyen veya bu hizmetlerden yararlanamayan vatandaşlarımız için uygun görülen yerlerde müftülüğün teklifi, mülki amirin onayı ile Kur'an eğitim ve öğretim kursu düzenlenebilir.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

25.3. Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Eğitim ve Öğretimine Yönelik Kurslar İle Öğrenci Yurt ve Pansiyonları Yönetmeliğinin "**Sınıf mevcudu**" başlıklı 17. Maddesinde yer alan; "(1) Kurslarda sınıf mevcudunun; yüzünden okuyanlar için 12, hafızlığa çalışanlar için ise 8 öğrenci olması esastır. Ancak kurslarda öğrenci sayısının yüzünden okuyanlar için 10'un, hafızlığa çalışanlar için 5'in altına düşmesi halinde müftünün teklifi ve mülki amirin onayı ile ilgili dönemde eğitim-öğretime devam edilir. Bu durumda görev yapan öğreticiler, aylık karşılığı derse girerler ve kendilerine ek ders ücreti tahakkuk ettirilmez. (2) Ayrı bir eğitim metodu uygulanmak durumunda olunan engellilere yönelik oluşturulacak sınıflarda sınıf mevcudu için aranan öğrenci sayıları dikkate alınmaz.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

25.4. 13.02.2010 tarih ve 27492 sayılı R. G.'de yayımlanan Kutlu Doğum Haftası ile Camiler ve Din Görevlileri Haftasını Kutlama Yönetmeliğinin "**Faaliyetlerin icrasında uyulacak ilkeler**" başlıklı 10. Maddesinde yer alan; "(1) Kutlu Doğum Haftası ile Camiler ve Din Görevlileri Haftasında gerçekleştirilmesi planlanan bütün etkinlikler, yer ve zaman belirtilerek yurt içinde mülki amirin, yurt dışında misyon şefinin bilgisi ve onayı ile yürürlüğe konur. (2) Başkanlık, haftalarda gerçekleştirilecek faaliyetlere ilişkin olarak Türkiye Diyanet Vakfı ve diğer kamu ve özel hukuk tüzel kişileri ile işbirliği yapabilir.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

25.5. Kutlu Doğum Haftası ile Camiler ve Din Görevlileri Haftasını Kutlama Yönetmeliğinin "**Komisyonun oluşumu ve çalışması**" başlıklı 11. Maddesinde yer alan; "(1) ... (2) Başkanlık taşra teşkilatında, müftünün başkanlığında müftü yardımcısı, vaiz, müdür, murakıp, uzman, Kur'an kursu öğreticisi, imam-hatip ve müezzin-kayyım olarak görev yapanlar arasından, müftünün teklifi ve mülki amirin onayı ile başkan ve Vakıf şubesinden bir temsilci dâhil altı asil, iki yedek üyeden müteşekkil İl/İlçe Müftülüğü Kutlu Doğum Haftası ile Camiler ve Din Görevlileri Haftası Düzenleme Komisyonu oluşturulur. Komisyon, komisyon başkanının daveti üzerine çoğunlukla toplanır ve katılanların çoğunluğu ile karar alır. Eşitlik halinde komisyon başkanının tarafı yönünde karar alınmış sayılır. Komisyon kararları mülki amirin onayı ile yürürlüğe girer. Komisyonun Sekreteryası işlerini müftülük yapar.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

25.6. 18.02.2002 tarihli ve 24850 sayılı R.G.'de yayımlanan Kurban Hizmetlerinin Diyanet İşleri Başkanlığınca Yürütülmesine Dair Yönetmeliğin "**Komisyonun Kuruluş ve Çalışma Esasları**" başlıklı 9. Maddesinde yer alan; "Kurul kararlarını uygulamak ve kurban kesimiyle ilgili olarak Başkanlıkça verilecek diğer görevleri yapmak üzere, illerde vali veya görevlendireceği bir vali yardımcısının, ilçelerde kaymakamın başkanlığında, müftülük, sağlık müdürlüğü veya sağlık grup başkanlığı, tarım müdürlüğü, çevre ve orman müdürlüğü (teşkilâtı varsa), belediye ve Türkiye Diyanet Vakfı temsilcilerinden oluşan Kurban Hizmetleri Komisyonu, mülki amirin daveti üzerine toplanır ve kararlarını toplantıya katılanların ekseriyeti ile alır. Eşitlik halinde Komisyon başkanının tarafı ekseriyet sayılır. Komisyon kararları mülki amirin onayı ile yürürlüğe girer. Komisyonun sekreteryası görevini müftülük yapar.", hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

25.7. Kurban Hizmetlerinin Diyanet İşleri Başkanlığınca Yürütülmesine Dair Yönetmeliğin "**İta Amiri, Tahakkuk Memuru ve Mutemet**" başlıklı 12. Maddesinde yer alan; "Kurban hizmetleri için yapılan harcamalarda ita amiri illerde vali veya görevlendireceği vali yardımcısı, ilçelerde kaymakam, tahakkuk memuru ise il veya ilçe müftüsüdür. Kurban hizmetlerinde mutemetlik görevi vakıf görevlisi tarafından yürütülür. Mutemetin harcama limitini ve bu limiti aşmamak üzere verilecek avans miktarını ita amiri belirler.

Mutemet aldığı avansa ait harcama belgelerini düzenler, tahakkuk memuru ile ita amirinin onayına sunar ve artan miktarı kurban komisyonu hesabına iade eder.”, hükmüne uygun işlem yapıp yapılmadığı;

26. KAYMAKAMLARA VERİLEN DİĞER GÖREVLER:

Kamu Hizmetlerinin İyileştirilmesi:

26.1. 31.07.2009 tarih ve 27305 sayılı R. G.’de yayımlanan 2009/15169 karar sayılı Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin **“Kamu hizmetlerinin ilk kademe ve vatandaşa en yakın yerde sunulması”** başlıklı 3. Maddesinde yer alan; “(1) Kamu hizmetlerinin, başvuru yapılan ilk kademedan sunulması ve sonuçlandırılması, başvuru mercii ile karar/onay mercii arasında birden fazla kademe oluşturulmaması esastır. İdare, başvuruların, doğrudan kamu hizmetini sunan birime yapılmasını ve ilk kademe sonuçlandırılmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır. (2) İdare, hizmetlerin vatandaşın en yakın yerden sunulabilmesi amacıyla gerekli görülen mahallerde geçici veya sürekli bürolar açabilir. (3) İdare, sunduğu hizmetlerin her birini yerine getirecek birim ve görevlileri tespit eder. Taşra teşkilatı, tespit edilen birim ve görevlileri buldukları yerin en büyük mülkî idare amirine bildirir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

26.2. Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin **“Kamu hizmetlerinin elektronik ortamda sunulması”** başlıklı 4. Maddesinde yer alan; “(1) Basılı ortamdaki bilgi ve belgelerin elektronik ortama taşınması ve veri tabanlarının diğer idarelerle paylaşılması esastır. (2) İdare, başvuruların elektronik ortamda da yapılmasına, sürecin başvuru sahibince izlenebilmesine ve sonucun ilgisine elektronik ortamda iletilmesine yönelik tedbirleri alır ve hizmetin e-Devlet Kapısına entegrasyonunu sağlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

26.3. Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin **“Vatandaşın bilgilendirilmesi”** başlıklı 5. Maddesinde yer alan; “(1) Kanunî sınırlamalar saklı kalmak kaydıyla idare, sunduğu hizmetlere ilişkin bilgileri ve mevzuatı, basılı ya da elektronik ortamda duyurur. (2) İdare, sunduğu kamu hizmetlerinin envanterini ek-1’e göre oluşturarak kurumsal internet sayfasında ve e-Devlet Kapısında en güncel şekli ile yayımlar.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

26.4. Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin **“Hizmet standartları oluşturma”** başlıklı 6. Maddesinde yer alan; “(1) İdareler, ek-2’de yer alan örneğe göre hizmet standartlarını oluşturur. Ek-3’te belirtilen açıklamalara göre oluşturulan hizmet standartları tablosunda; hizmetin adı, başvuruda istenen belgeler, hizmetin ne kadar sürede tamamlanacağı ve şikâyet mercilerine ilişkin bilgiler yer alır. Bu tablo, hizmeti doğrudan sunan birimlerce vatandaşların kolayca görebileceği panolarda, kurumsal internet sayfalarında ve e-Devlet Kapısında duyurulur. Ayrıca, idarenin danışma masalarında da istenilen belgeleri gösteren dokümanlar bulundurulabilir ve talep edenlere ücretsiz olarak verilir.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

26.5. Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin **“Özürlülerle ilgili tedbirler”** başlıklı 7. Maddesinde yer alan; “(1) İdare, sunduğu kamu hizmetlerinin özürlüler tarafından kolayca erişilebilir olması için gerekli tedbirleri alır.”, hükmü uyarınca işlem yapıp yapılmadığı;

26.6. Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin **“Başvuru sahibinden bilgi ve belge istenmesine ilişkin esaslar”** başlıklı 8. Maddesinde yer alan; “(1) İdare, hizmetleri yerine getirirken başvuru sahibinden istediği bilgi ve belgelerle ilgili düzenlemelerinde aşağıdaki ölçütleri esas alır: a) Düzenlemeler beyan esas alınacak şekilde hazırlanır. b) Zorunlu olmadıkça, işlemin tekemmülü aşamasına kadar belge talep edilmez. c) İş sınavlarına müracaat safhasında sadece sınav için gerekli belgeler istenir; göreve başlamak için gereken belgeler ise sınavı kazananlardan istenir. ç) İdarenin görevi gereği kendisinde bulunan bilgi ve belgeler ile daha önce başvuru sahibinden alınarak kurum kayıtlarına aktarılan ve değişmediği başvuru sahibi tarafından beyan edilen belgeler yeniden istenmez. d) İstenen belgenin aslının getirilmesi hâlinde, belgenin fotokopisi, aslına uygunluğu kontrol edildikten sonra ilgili görevli tarafından isim ve unvan yazılarak tasdik edilir. e) Diğer idarelerin elektronik ortamda paylaşımına açtığı bilgi ve belge-

ler, başvuru sahibinden istenmez. Ancak, bu bilgi ve belgelere kolayca erişim için gerekli bilgiler istenebilir. f) Başvuru sahibinden adli sicil kaydı istenmez, bunun yerine yazılı olarak beyan istenir. Başvurunun form kullanılarak yapıldığı hâllerde, formda adli sicil beyanı bölümü ayrılır. İdare, beyanın doğruluğunu adli sicil bilgilerini verebilecek mercilerden teyit eder. İlgili merciler, gerekli bilgileri, teknik altyapısı hazır olan kurumlara elektronik ortamda derhal, diğer hâllerde en geç üç işgünü içinde verir. g) Başvuruda istenen belgeler, idarece sayma suretiyle belirtilir. İstenen belgeler arasında, idare tarafından istenecek diğer belgeler veya benzeri belgeler gibi muğlak ibarelere yer verilmez. ğ) Başvuru sırasında istenen formlar idarenin internet sayfasında da yayımlanır.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

26.7. Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin **“Gerçeğe aykırı belge verilmesi veya beyanda bulunulması”** başlıklı 9. Maddesinde yer alan; “(1) İdare, gerçeğe aykırı belge verenler ya da beyanda bulunanlar hakkında yasal işlem yapılacağı hususunda başvuru sahiplerinin bilgilendirilmesi için gerekli tedbirleri alır.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

26.8. Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin **“Başvuru sahiplerine malî yükümlülüklerinin bildirilmesi”** başlıklı 10. Maddesinde yer alan; “(1) Başvuruları esnasında, ödemek zorunda oldukları malî yükümlülükler, mevzuat dayanakları ile birlikte başvuru sahiplerine açıkça belirtilir.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

26.9. Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin **“Kurum içi ve kurum dışı yazışma”** başlıklı 11. Maddesinde yer alan; “(1) Kurum içi ve kurum dışı görüş, bilgi ve belge talep yazıları günlük yazılır. İlgili mevzuatındaki özel hükümler saklı kalmak kaydıyla, idareler belge taleplerini en geç beş gün, bilgi ve görüş taleplerini ise en geç onbeş gün içinde yerine getirir. İdare, bilgi ve görüş yazıları için onbeş günü geçmemek üzere ek süre kullanılabilir. Bu yazışmalar elektronik ortamda da yapılabilir.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

26.10. Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin **“Başvurunun kabulü ve sonuçlandırılması”** başlıklı 12. Maddesinde yer alan; “(1) Bizzat yapılan başvurular sırasında başvuru incelenir, anında giderilebilecek eksiklikler yazışmaya gerek kalmadan tamamlanır. Talebi hâlinde başvuru sahibine alındı belgesi verilir. Sonradan tespit edilen eksiklikler başvuru sahibine bildirilir. (2) Başvurular hizmet standartlarında belirtilen süre içinde sonuçlandırılır. (3) Başvuru sonucunun olumsuz olması durumunda ilgiliye gerekçesi bildirilir, varsa itiraz mercii ve süresi gösterilir.”, hükmü uyarınca işlem yapılıp yapılmadığı;

Tek Adımda Hizmet Uygulaması:

26.11. 22.11.2006 tarih ve 26354 sayılı R. G.’de yayımlanan **“Tek Adımda Hizmet Uygulamasının Başlatılması”** konulu Başbakanlık Genelgesi’nde (Genelge No:2006/35) yer alan; “Valilik ve kaymakamlıklarda ilgili mevzuat gereğince yürütülmekte olan yeşil kart, sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakfı yardımı, asker ailelerine sağlık cüzdanı verilmesi, yaşlılık ve sakatlık aylığı bağlanması ile muhtaçlık belgesi düzenlenmesi işlemlerinde başvuru sahiplerinin gerekli şartları taşıyıp taşımadıklarının konuyla ilgili kamu kurum ve kuruluşlarından araştırılması gerekmektedir. Bu araştırma işlemi, dilekçe sahibi vatandaşlarımızın ilgili kamu kurum ve kuruluşlarını tek tek dolaştırılması suretiyle yaptırılmaktadır. Bu tarz bir işleyişin, vatandaşlarımıza ağır zahmet ve külfet getirmesi yanında kamu kurum ve kuruluşlarını da ciddi bir biçimde meşgul ettiği bilinen bir husustur. Çok sayıda vatandaşımızı yakından ilgilendiren bu sürecin basitleştirilmesi, hızlandırılması ve vatandaş üzerindeki yükün kaldırılması amacıyla aşağıda esas ve usulleri açıklanan "Tek Adımda Hizmet" uygulamasının başlatılması uygun görülmüştür. İllerde ve toplam nüfusu 50.000’i geçen ilçelerde;

(1) Vali ve kaymakamlarca başvuru sahibi vatandaşlarımızın durumlarının tespitine yönelik araştırmaların yetkili birimlerden görevlendirilen memurlar eliyle yürütüleceği yeterli genişlikte bir büro tahsis edilecektir. Bu bürodan nüfus, vergi, tarım, tapu, trafik ve sosyal güvenlik kayıtlarına elektronik ortamda ulaşılabilmesi sağlanacaktır.

(2) Yukarıda belirtilen işlemlere yönelik başvurular şimdiye kadar olduğu gibi yetkili birimlere yapılacak, başvuru formlarına müracaatçının T.C kimlik numarasının da eklenmesi sağlanacak ve müracaatı alan

birim gerekli kayıt işlemini yaptıktan sonra hiçbir araştırma yapmadan evrakı mülki amirliğin tesis ettiği büroya gönderecektir.

(3) Büroların çalışma saatleri iş yoğunluğuna göre vali ve kaymakamlar tarafından belirlenecek, çalışma saatleri dışında personel kurumundaki asli görevine devam edecektir.

(4) Vali ve kaymakamlar tarafından büronun işleyişine ilişkin bir uygulama yönergesi hazırlanacak, iş ve işlemlerin süreleri ve standartları belirlenerek vatandaşa duyurulacaktır.

İllerde valiler, ilçelerde kaymakamlar "Tek Adımda Hizmet" uygulamasını en kısa sürede başlatacak, ilgili kamu kurum ve kuruluşları yöneticilerince de vali ve kaymakamların konuya ilişkin talimatları ivedilikle yerine getirilecektir.", emrine uygun olarak gerekli tedbirlerin alınıp alınmadığı;

İyi Uygulama Örnekleri:

26.12. İçişleri Bakanlığı Strateji Geliştirme Başkanlığı'nın 04.08.2008 gün ve 1711 sayılı yazısı ile Valilikler, Kaymakamlıklar ve Belediyeler tarafından, eğitim, sağlık, tarım, sosyal-kültürel vb. alanlarda gerçekleştirilen örnek projeler değerlendirilmeye tabi tutularak, bunlar arasından seçilecek çalışmalardan "**En İyi Uygulamalar Seti**" oluşturulması ve bu uygulamaları diğer mülki idare amirlerimiz ve belediye başkanlarımız tarafından bütün il ve ilçelerde yaygınlaştırılmasını temin etmek amacıyla Bakanlık web sayfasına konulması planlandığından; Valilik, kaymakamlık ve belediyelerce, bütçe imkânları ve/veya diğer kaynaklar kullanılarak, Devlet- vatandaş işbirliği ile gerçekleştirilen, vatandaşın hayatını kolaylaştıran, sosyal refahın yükseltilmesinde katkıda bulunan ve örnek olacağı düşünülen projelerin Bakanlıkça değerlendirilmesi için bu tip faaliyet ve çalışmaların denetimler esnasında Mülkiye Müfettişleri tarafından tespit edilerek teftiş raporlarında ayrı bir bölümde "iyi uygulama örnekleri" başlığı altında gösterilmesi istendiğinden, bu şekilde örnek olabilecek çalışmaların bulunup bulunmadığı;

Enerji Verimliliği:

26.13. 13.08.2008 tarih ve 26966 sayılı R. G.'de yayımlanarak yürürlüğe giren "**2008 Enerji Verimliliği Yılı**" başlıklı Başbakanlık Genelgesi'nde (Genelge No: 2008/19) yer alan; "Toplumun enerji kültürünün ve verimlilik bilincinin geliştirilerek, enerji arz güvenliğimizin en üst düzeyde sağlanmasına katkıda bulunmak amacıyla, 2008/2 sayılı genelge ile 2008 yılı "Enerji Verimliliği Yılı" olarak ilan edilmiştir. Ülkemizde elektrik enerjisinin önemli bir bölümü aydınlatma amacıyla kullanılmaktadır. Teknolojik araştırmalar sayesinde aydınlatmada kullanılan klasik ampuller yerine, beşte bir oranında elektrik sarfiyatıyla aynı verimi sağlayan tasarruflu ampuller (kompakt floresan) geliştirilmiştir. Ortalama 3 ay içerisinde kendi maliyetini karşılayacak oranda enerji tasarrufu sağlayan tasarruflu ampullerin, tüm kamu kurum ve kuruluşlarında yaygın bir şekilde kullanılmaya başlanmasıyla birlikte aydınlatma amacıyla kullanılan elektrik enerjisinden yüzde 80'e varan oranda tasarruf sağlanabilecektir. Bu doğrultuda; (1) Enerji verimliliği çalışmalarına öncülük etmek amacıyla tüm kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve kamu kurumu niteliğindeki meslek odaları **1 ay içinde** kendi sorumluluklarında bulunan yerlerdeki mevcut akkor flamanlı lambaları tasarruflu ampullerle değiştireceklerdir. Bu uygulamaya ilişkin bilgiler, her bir kurum ve kuruluş tarafından, bağlı veya ilgili bulunan bakanlık aracılığı ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bildirilecektir. (2) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca tüm yurttaki tasarruflu ampul kullanımının benimsetilmesi ve yaygınlaştırılması için gerekli etkinlik ve kampanyalar yoğun bir şekilde gerçekleştirilecektir. Bilgilerini, enerji kaynaklarının verimli kullanılması konusunda başlatılan çalışmalara tüm kamu kurum ve kuruluşlarınca gereken destek ve yardımın sağlanmasını önemle rica ederim.", emriyle;

İçişleri Bakanlığı Strateji Geliştirme Başkanlığınının 15/08/2008 gün ve 1819 sayılı yazıları gereği olarak;

(1) Enerji çalışmalarına öncülük etmek amacıyla tüm kamu kurum ve kuruluşlarının, belediyeler ve kamu kurumu niteliğindeki meslek odalarının 1 ay içinde kendi sorumlulukları içinde bulunan yerlerdeki mevcut akkor flamanlı lambaları, beşte bir oranında elektrik sarfiyatıyla aynı verimi veren ve ortalama 3 ay içinde kendi maliyetini karşılayacak oranda enerji tasarrufu sağlayan tasarruflu ampullerle değiştirmeleri istendiğinden ve uygulamaya ilişkin bilgilerin ilgili bakanlık aracılığıyla Enerji tabii kaynaklar Bakanlığına bildirilmesi istendiğinden bu hususların yerine getirilip getirilmediği;

(2) Sıcak su kullanılan yerlerin ihtiyacının karşılanması amacıyla imkanlar ölçüsünde güneş enerjisinden yararlanılıp yararlanılmadığı;

(3) Çöp depolama alanlarındaki metan gazından enerji üretme imkanının araştırılıp araştırılmadığı;

(4) Geri dönüşüm özelliğine sahip atıkların kaynağında ayrıştırılması için gerekli tedbirlerin alınmadığı;

(5) Bu hususlarda bilinçlenmeyi sağlamak için Başbakanlık Genelgeleri ve eklerinin illerde kamu kurum ve kuruluşlarının web sayfalarında yayınlanıp yayınlanmadığı, güncel tutulup tutulmadığı;

(6) Kamu binalarındaki ilan panolarında aylık olarak elektrik, su, doğalgaz ve ısıtma giderlerinin gösterilmesi ve yıllık grafiklerin çıkarılması istendiğinden gereğinin yapıp yapılmadığı; (7) Belediyelere ait reklam panoları boş kaldığında bunlara enerji verimliliği ile ilgili afişler asılması istendiğinden gereğinin yapıp yapılmadığı;

(8) Genç ve çocuklarımızın “enerji verimliliği gönüllüsü” olarak hareket etmesi için gerekli tedbirlerin alınması istendiğinden bu konuda ne yapıldığı;

(9) İllerde bir vali yardımcısının “Enerji Verimliliği Koordinatörü” olarak görevlendirilmesi, binalarda alınması gereken tedbirlerin bir takvime bağlanması, her binada bir “Bina Enerji Verimliliği Sorumlusu” belirlenmesi, istendiğinden bu hususların yerine getirilip getirilmediği;

(10) Genelgede belirtilen hususlar ve ayrıca alınması gerekli görülen tedbirleri de içerecek şekilde valilik tarafından, enerji verimliliği konusunda İlin tamamındaki tedbir ve hedefleri kapsayacak şekilde bir eylem planı hazırlanması ve bu tedbirlerin bizzat valiler tarafından izlenmesi ve de elde edilen sonuçların 6 aylık periyotlar halinde Bankalığa gönderilmesi istendiğinden, bu hususların yerine getirilip getirilmediği;

İyi Yönetişim:

26.14. İçişleri Bakanlığı Tarafından yayımlanan “*İyi Yönetişim*” isimli çalışmada (Yayın No: 2009/654) öngörüldüğü biçimde; İyi yönetim ile ilgili standartların uygulanmasından birinci derecede sorumlu olan mülki idare amirlerinin bu sorumluluklarını yerine getirip getirmediği; İyi yönetim standartları ve performans kriterlerinin benimsenmesi ve bu konudaki çalışmaların hayata geçirilmesi için yeterli gayretin gösterilip gösterilmediği; Bu bağlamda mülki idare amirleri için belirlenen performans kriterlerinden;

Kamunun Bilgilendirilmesi ve Aydınlatılması:

* Yıllık faaliyet raporu ile mali tablo ve raporların yayınlanması,

* İl ve ilçede yürütülen hizmetlerden vatandaşın etkin şekilde yararlanabilmesi için bilgilendirici, açıklayıcı bir rehber, kılavuz hazırlanması ve buna halkın erişiminin sağlanması,

* İl ve ilçedeki tüm idari kuruluşların halkın bilgi ve belgelere erişimini sağlayacak aktif ve güncel internet sitelerinin oluşturulması,

* Yıl içinde düzenlenen halk günü ve bu günlerde dinlenen yurttaş sayısı,

Vatandaşların Bilgi Edinme Taleplerinin Karşlanması:

* Bilgi edinme birimlerinin 24 saat hizmet esasına dayalı gerekli teknik altyapıya kavuşturulması, bilgi ve belgeye erişim için elektronik ortamda yapılan toplam başvuru sayısı,

- * BEHK (Bilgi Edinme Hakkı Kanunu) hakkında halkı bilgilendirme amaçlı faaliyetlerin sayısı,
- * BEHK uygulamalarına yönelik düzenlenen hizmet içi eğitim programlarına katılan ilgili personel sayısı,
- * BEHK uygulamalarının düzenli olarak gözden geçirilmesi ve denetlenmesi,
- * İl ve ilçedeki tüm idari kuruluşların bilgi edinme birimleri arasında koordinasyonun sağlanması,
- * Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamında yapılan ve değerlendirilen başvuru sayısı, yapılan başvurulara kabul ve ret oranları, bilgi edinme başvurularından valiliklerce ret edilenlere karşı Bilgi Edinme Değerlendirme Kuruluna yapılan itirazların ret kararları içerisindeki oranı, yapılan itirazlar içerisinde BEDK'nın idare ya da başvuran lehine aldığı kararların oranları, tüm bu bilgilerin her yıl rapor halinde hazırlanarak (yerel basın toplantısı düzenlenmesi, internet ortamında ve basılı olarak yayımlanması yollarıyla) kamuya açıklanması,
- * Yıl içinde yapılan başvurulardan Kanun ve Yönetmelikte belirtilen sürelerde sonuçlandırılan başvuruların toplam başvuru sayısına oranı, yıl içinde yapılan tüm başvuruların ortalama sonuçlandırılma süresi,

Şeffaflık ve Hesap Verebilirlik Anlayışıyla Uyumlu Bir Örgüt Kültürü Oluşturulması:

- * İyi yönetim uygulamalarına yönelik düzenlenen hizmet içi eğitim program sayısı ve bu eğitimlere katılan personel sayısının toplam personel sayısına oranı,
- * İdari işleyişe yönelik kamu personelin görüşlerinin alınması,
- * Kamu personeline yönelik iş memnuniyeti anketlerinin düzenlenmesi,

STK'ların Yönetime Katılımı ve İşbirliğinin Özendirilmesi:

- * Kamu hizmetlerine ilişkin politikaların oluşturulması ve karar alma süreçlerinde STK'ların aktif katılımını sağlamak amacıyla stratejik bir yaklaşımın benimsenmesi,
- * STK'larla gerçekleştirilen işbirliği ve proje sayısı.

İdari Kararların Gerekçeli Olması:

- * Alınan her türlü idari kararın sağlam gerekçelere dayandırılmasının sağlanması,
- * İdari kararlara karşı itiraz başvurusunun yapılacağı mekanizmaların, araçların oluşturulması ve etkili işleminin sağlanması,

İdari Kapasitenin Geliştirilmesi:

- * İl ve ilçede yürütülen kamu hizmetlerinin vatandaşlar bakımından öngörülebilir kılınması için hizmete ilişkin standartların oluşturulması, oluşturulan hizmet standardı sayısı ve uygulamaya ilişkin yayımlanan yönerge sayısı,
- * Etkili bir hizmet sunmak için kamu görevlilerinin kapasite ve yeteneklerini geliştirmeye yönelik gerçekleştirilen faaliyet ve proje sayısı,
- * Mülki idare amiri tarafından geliştirilen ve başarıyla uygulanan örnek oluşturabilecek yenilikçi ve girişimci çalışmaların sayısı, Hususları incelenmelidir.

27. KURUM VE YÖNETİCİNİN GENEL DEĞERLENDİRMESİ:

27.1. Teftiş raporlarında “etkinlik, verimlilik ve tutumluluğu” ölçme üzere ayrı bir bölüm açılacaktır. Genel değerlendirme yapılırken, Mülkiye Teftiş Kurulu Başkanlığınca yayımlanan Teftiş Görev Emirlerinde her yıl değişik göstergelerin incelenmesinin istenebileceği unutulmamalı; ayrıca her ilçenin kendi önceliklerinin bulunacağı dikkate alınarak aşağıda belirtilen genel değerlendirme kriterleri yanında teftiş edilen ilçenin özelliklerine uygun olduğu düşünülen kriterler ile müfettişlerce uygun görülen diğer kriterler göz önünde bulundurulmalıdır.

28. İŞ BÖLÜMÜ:

28.1. Müşterek teftişlerde, hangi bölümlerin, kimler tarafından teftiş edildiği hususu bu bölümde belirtilmelidir.

29. İNCELEMAYA ALINAN VEYA TEVDİ EDİLEN KONULAR:

29.1. İnceleme ve soruşturma yapılması düşünülen konular ile Valilik veya Kaymakamlıklara tevdi edilen konular, Teftiş Kurulu Başkanlığına bildirilmekle birlikte bu bölümde özet olarak belirtilmelidir.

3628 sayılı Kanun kapsamındaki konularla, 4483 sayılı Kanun kapsamına girmeyen genel hükümlere tabi konularda Tevdi Raporu düzenlenerek ilgili Cumhuriyet Başsavcılıklarına suç duyurusunda bulunulmalı ve özet olarak bu bölümde belirtilmelidir.

30. GÖREV VE SONUÇ:

30.1. Gerek görülmesi halinde teftiş esnasında görülen ve örnek olabilecek olumlu uygulamalar ile aksayan önemli konulara ilişkin kısa bir değerlendirme yapılmak suretiyle teftişe tabi dönemde kaymakamlık görevinin kimler tarafından ve hangi tarihler arasında yürütüldüğü; ayrıca raporun kaç örnek düzenlendiği ve nerelere verildiği belirtilmelidir. 05.04.2013

Dr. Şafak BAŞA
Mülkiye Başmüfettişi